

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

LANE

MEDICAL

LIBRARY

**HISTORY OF MEDICINE
AND NATURAL SCIENCES**

AMERICAN BANK NOTE CO. LITHO

WASSEL 3001

MAXIMILIANO TREU
PIETATIS ERGO

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

YASUJIRAI

~~D 5~~
1907
v. 1

Conspectus codicum.

- P: Parisinus gr. 2179 s. IX
V: Marc. Venetus 273 s. XII (e P) }
F: Laurent. 74, 23 s. XIV } Q } O
H: Palat. gr. 77 s. XIV }
E: Scorialensis III R 3 s. XI
p: Paris gr. 2183 s. XV }
v: Marc. Venetus 271 s. XV } Di
C: Cpolitanus Vindob. med. gr. 1 s. VI }
N: Neapolitanus Vindob. suppl. gr. 28 s. VII } R
Da: Marc. Venetus 272 s. XV
Dl: Diosc. lat. cod. Monacensis 337 s. IX
Orib.: Oribasii libr. XI—XIII cod. Paris. gr. 2189 s. XVI
Ps. Ap.: Ps. Apuleii cod. Laur. 73, 41 (L), Laur. 73, 16 (L₁), Vind. 93 (V)

Conspectus Siglorum.

- Ael. n. a.*: Aeliani de natura animalium ed. R. Hercher, Par. 1858.
Aet.: Aetii tetrabiblon Ven. 1534.
Aetii lib. XII ed. Costomoiros, Paris 1892.
Ald.: Aldina, Venet. 1499.
Apollod.: Apollodorus, iologorum dux.
Ps. Ap.: Ps. Apuleii de med. herbarum libr. ed. Ackermann.
Arr. an.: Arriani Anabasis.
[Arr.] per.: Ps. Arriani Periplus maris Erythraei.
Asul.: Asulani ed. Diosc., Venet. 1518.
Ath.: Athenaei Dipnosoph. libri. XV ed. G. Kaibel.
Blaß Gr. de N.: Grammatik des neutestam. Griechisch von Fr. Blaß.
Boiss. an. gr.: Anecdota Graece ed. Boissonade II 394sq.
Cels.: Celsus de medicina ed. Daremberg.
Crat.: Crateuas.
Diocl.: Dioclis fragmenta ed. M. Wellmann.
D. eup. vel eup.: Dioscuridis *περι Εβφορίων* libr. ed. Sprengel.
Diosc. gl.: Dioscurides glossographus s. II p. Chr.
Ps. D. de h. f.: Ps. Dioscuridis lib. de herbis femininis ed. H. F. Kästner,
Herm. XXXI 578 sq.

- F. M. G.*: M. Wellmann, Fragmentsammlung der Griech. Ärzte, Vol. I.
Gal.: Galeni opera ed. C. G. Kühn.
Garg. M.: Gargilii Martialis medic. ed. V. Rose.
G. G. M.: Geographi graeci minores ed. C. Müller, Par. 1855.
Hes.: Hesychii Lexicon.
Isid.: Isidori Originum libr. XX ed. Lindemann.
Kühner Gr.: Ausführliche Grammatik der Griech. Sprache von Kühner-Blaß.
Lac.: Dioscuridis vers. lat. ed. A. de Laguna, Salam. 1566.
Löw: Löw, Aramaeische Pflanzennamen, Leipzig 1881.
A. Mai: Classici auctores ed. A. Mai, tom. VII 399sq.
Marc.: Diosc. ed. Marcellus Virgilius, Coloniae 1529.
Math.: P. Andreae Matthioli commentarii in Diosc., Venet. 1554.
M. S. vel. *Matth. Silv.*: Matthaei Silvatici liber Pandectarum medicinae, Venet. 1488.
Meyer bot. Erl.: Botanische Erläuterungen zu Strabons Geographie von Dr. E. Meyer, Königsberg 1852.
Nic Th. vel *Al.*: Nicandri Theriaca et Alexipharmaca ed. O. Schneider.
Nic. M.: Nicolai Myrepsi *Ἀναμυσσόν*.
Orib.: Oribasii editio Darembergiana.
Orib. lat.: Oribasii Sardiani collecta ed. Rasarius, tom. H 479sq., Basileae 1558.
Ps. Orib.: Ps. Oribasii de Simplicibus libri V, Argent. apud I. Schottum 1533.
Pallad.: Palladins de agricultura ed. Schmitt.
Paul. Aeg.: Pauli Aeginetae libri VII, Bas. 1538.
Pl.: Plinii Nat. hist. ed. Detlefsen.
Prosop. J. R.: Prosopographia imperii Romani ed. Klebs.
Ruf.: Oeuvres de Rufus d' Éphèse, publ. par Daremberg-Ruelle.
Salm. Pl. exerc.: Salmasius, Plinianae exercitationes.
Salm. de hom.: Salmasius, Homonyma hyles iatrices.
Sar. vel *Sarac.*: Diosc. ed. Saracenus, Lugd. 1598.
Scrib. L.: Scribonii Largi compositiones ed. G. Helmreich.
S. N.: Sextius Niger.
Sim. S.: Simeo Sethus ed. Langkavel.
Sol.: Solini Collectanea ed. Th. Mommsen.
Sot. mem.: Sotionis lib. de mirabilibus, Paradoxogr. ed. Westermann 183 sq.
Spr.: Dioscuridis editio Sprengelii, Lips. 1829.
Strab.: Strabonis Geographica rec. G. Kramer.
Theophr. h. pl.: Theophrasti historia plantarum ed. Wimmer.
Tomaschek: Die alten Thraker II. Sitzungs. d. Wiener Ak. d. W. Bd. 130, 22sq.
Wellm. I.: Crateuas, Abhandlungen der Kgl. Gesellsch. d. W. zu Göttingen II 1 (Berl. 1897).
Wellm. II.: Das älteste Kräuterbuch der Griechen, Festschrift für Susemihl.
Zach. m. m.: Zachariae Actuarii de methodo medendi.
Zop.: Zopyri fragmenta (Orib. II 553sq.).

ΠΕΛΑΝΙΟΥ ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥ ΑΝΑΖΑΡΒΕΩΣ

ΠΕΡΙ ΥΓΙΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

Πολλῶν οὐ μόνον ἀρχαίων ἀλλὰ καὶ νέων συνταξαμένων
5 περὶ τῆς τῶν φαρμάκων σκευασίας τε καὶ δυνάμεως καὶ δοκιμα-
σίας, φίλτατε Ἄρειε, πειράσομαι παραστήσαι σοὶ μὴ κενὴν μηδὲ
ἄλογον ὁρμὴν ἐσχηκέναι με πρὸς τήνδε τὴν πραγματείαν διὰ τὸ
τοὺς μὲν αὐτῶν μὴ τετελειωκέναι, τοὺς δὲ ἐξ ἱστορίας τὰ πλείιστα
ἀναγράψαι. Ἰόλλας μὲν γὰρ ὁ Βιθυνὸς καὶ Ἡρακλείδης ὁ
10 Ταραντῖνος ἐπ' ὄλλγον ἤψαντο τῆς αὐτῆς πραγματείας τὴν
βοτανικὴν παντελῶς ἐάσαντες παράδοσιν, οὐ μὴν οὐδὲ τῶν
μεταλλικῶν ἢ ἀρωμάτων πάντων ἐμνημόνευσαν. Κρατεύας
δὲ ὁ ζήζοτόμος καὶ Ἄνδρέας ὁ ἰατρὸς — οἳτοι γὰρ δοκοῦσιν
ἀκριβέστερον τῶν λοιπῶν περὶ τοῦτο τὸ μέρος ἀνεστράφθαι —
15 πολλὰς εἴζας εὐχρηστοτάτας καὶ τινὰς βοτάνιας ἀπαρασημειώ-
τους εἶσαν. πλὴν τοῖς μὲν ἀρχαίοις μαρτυρητέον μετὰ τῆς 2
ὀλιγότητος τῶν παραδοθέντων καὶ τὴν ἀκριβείαν προσπαρала-
βοῦσι, τοῖς μέντοι νέοις οὐ συγκαταθετέον, ὧν ἔστι Βάσσος
Ἰουλαῖος καὶ Νικήρατος καὶ Πετρῶνιος Νίγερ τε καὶ
20 Διόδωτος, Ἀσκληπιάδριοι πάντες, οἱ τὴν μὲν πᾶσι σύμφυλον

1 πεδακίου libri: correxi 2 ἰατρικῆς om. F 6 de Areo medico cf. Pauly-Wissowa s. v. πειράσομαι σοὶ HDiDa περιστήσαι Da cf. Act. 24, 13 7 ἐσχηκέναι με post πραγματείαν transpos. Da 9 ἰόλλας Da: ἰόλλας reliqui: ἰολαος DI cf. Pl. ind. Gal. XIV 7 βυθινός F: βυθινός DI 10 τῆσδε τῆς Da: αὐτῆς om. FDI 11 οὐδὲ μὴν (om. οὐδὲ) Da 12 πάντες DiDa: om. H ἐμνημόνευσαν HDa κρατίας DI: κρητίας alii de Crateua cf. Wellm. I 13 δα] τε HDa de Andrea cf. Pauly-Wissowa s. v. 16 πλὴν] cf. Blaß Gr. d. N. 273 17 περιδοθέντων Da 18 ὧν εἰς ἔστι καὶ H βάσος DI: βᾶσος F 19 ὁ τυλαῖος QDI: ὁ τῆλλιος Da: Basilíus Tullíus DI: correxi cf. Herm. XXIV 546 ad. 2 de Petronio, Diodoto, Nigro cf. Herm. l. s. τε om. HDa 20 ἀσκληπιάδριοι p (ai in ras.): hi omnes asclepiadii fuerunt DI σύμφυλλον FDI

- καὶ γνώριμον ὕλην ἤξιωσαν ἐπὶ ποσὸν ἀναγραφῆς ἀκριβοῦς, τὰς δὲ τῶν φαρμάκων δυνάμεις καὶ δοκιμασίας ἐξ ἐπιδρομῆς παρέδωσαν, οὐ τῇ πείρᾳ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν κανονίζοντες, τῇ δὲ τῆς αἰτίας κενοφωνία εἰς ὄγκων διαφορὰς ἕκαστον αὐτῶν
3 ἀναφέροντες μετὰ τοῦ καὶ ἄλλα ἀντ' ἄλλων γράφειν. Ὁ γοῦν ⁵ διαπρεπῆς δοκῶν εἶναι ἐν αὐτοῖς Νίγερ τὸ Εὐφόρβιον φησιν ὅπῃ εἶναι χαμελαίας γεννωμένης ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τὸ ἀνδροσαίμον ταυτὸ ὑπάρχειν ὑπερικῶ, ἀλόην δὲ ὀρυκτὴν ἐν Ἰουδαίᾳ γεννασθαι, καὶ ἄλλα τούτοις ὁμοία πλεῖστα παρὰ τὴν ἐνάργειαν ἐκτίθεται ψευδῶς, ἅπερ ἐστὶ τεκμήρια οὐκ αὐτοψίας ἀλλὰ τῆς ¹⁰ ἐκ παρακουσμάτων ἱστορίας. ἡμαρτον δὲ καὶ περὶ τὴν τάξιν, οἱ μὲν ἀσυμφύλους δυνάμεις συγκρούσαντες, οἱ δὲ κατὰ στοιχεῖον καταγράψαντες, διέξενξάν (τε) τῆς ὁμογενείας τὰ τε γένη καὶ τὰς ἐνεργείας αὐτῶν, ὡς διὰ τοῦτο ἀσυμμημόνευτα γίνεσθαι. ¹⁵
- 4** ἡμεῖς δὲ ὡς εἰπεῖν ἐκ πρώτης ἡλικίας ἀληκτόν τινα ἔχοντες ἐπιθυμίαν περὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ὕλης καὶ πολλὴν γῆν ἐπελθόντες — οἶσθα γὰρ ἡμῖν στρατιωτικὸν τὸν βίον — συναγησάμεν τὴν πραγματείαν ἐν πέντε βιβλίοις σοῦ προτρεψαμένου, ᾧ καὶ τὴν σύνταξιν ἀνατίθεμεν, εὐχάριστον ἐκπληροῦντες ²⁰ πάθος δι' ἣν ἔχεις πρὸς ἡμᾶς διάθεσιν, φύσει μὲν πρὸς πάντας τοὺς ἀπὸ παιδείας ἀναγομένους οἰκειούμενος, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς ὁμοτέχνους, ἰδιαίτερον δὲ πρὸς ἡμᾶς. δεῖγμα δὲ οὐ

6 SIM. Pl. XXV 79 (cf. D. III 82). XXVII 26 (D. III 156). XXVII 15 (D. III 22).

3 παρέδωσαν vulgo post ἐνέργειαν add. δυνάμεις καὶ δοκιμασίας H ad κανονίζοντες schol. cod. Ambr. L 119 sup. ὁ δὲ γαληνὸς λέγει ἐν β' περὶ τῶν καθ' Ἱπποκράτην στοιχείων τῇ πείρᾳ βασανίζειν, ὅπερ ὁ διοσκουρίδης τῇ πείρᾳ κανονίζειν εἶπε 4 ad rem cf. Gal. XI 794 καὶ γὰρ καὶ τούτω (sc. Νίγερ) τὰλλὰ τε καλῶς εἴρηται χωρὶς τῶν κατὰ τὰς αἰτίας λογισμῶν ὄγκων QDa διαφορὰς — αὐτῶν om. QDa (aberr. libr.) 5 ἀναγράφειν HDa 6 ἐν αὐτοῖς δοκῶν HDa ἐφόρβιον F 7 χαμελαίας FDa γεννωμένης Da ἰταλίᾳ libri: italia DI: gallia Pl. I. s.: fort. Γαλατία 8 ταυτὸν F: ταυτὸν reliqui ὑπερικῶ ὑπάρχειν HDa δὲ] τε HDa 9 ἄλλα πλεῖστα ὁμοία τούτοις HDa ἐνάργειαν] ἀλήθειαν HDa 11 περὶ] παρὰ HDa 12 ἀσυμφύλλους Fv στοιχεῖα H 13 ἀναγράφαντες HDa διέξενξάν HDa: διαξενξάντες reliqui: correxi 14 ἀσυμμημόνευτοι H: ἀμνημόνευτα DI: εὐμνημόνευτα vulgo 16 ὅς ἐστιν HDa σχόντες FDI 18 ἡμῶν HDa συναγησάμεν H: συνηγίσχαιεν F 19 πέντε] γ F: ἐξ reliqui: quinq̄ue DI cf. Gal. XI 794 βιβλίοις Da, post βιβλίοις add. παραδεδομένην H, περιδιδομένην Da 20 ἀνατιθέμεν DI 21 ἔσχει FDI 22 οἰκειούμενος HDa

μικρόν τῆς ἐν σοὶ καλοκάγαθίας καὶ ἢ τοῦ κρατίστου Λαι-
 κανίου Βάσσου πρὸς σὲ διάθεσις, ἣν ἔγνωμεν συνδιάγοντες
 ὑμῖν ἀξιοζήλωτον τὸ παρ' ἀμφοτέρων ὑμῶν πρὸς ἀλλήλους εὖ-
 νουν ὀρῶντες. παρακαλοῦμεν δὲ σὲ καὶ τοὺς ἐντευζομένους τοῖς 5
 ὑπομνήμασι μὴ τὴν ἐν λόγοις δύναμιν ἡμῶν σκοπεῖν, ἀλλὰ τὴν
 ἐν τοῖς πράγμασι μετ' ἐμπειρίας ἐπιμέλειαν. μετὰ γὰρ πλει-
 στης ἀκριβείας τὰ μὲν πλεῖστα δι' αὐτοψίας γνόντες, τὰ δὲ ἐξ
 ἱστορίας τῆς πᾶσι συμφώνου καὶ ἀνακρίσεως τῶν παρ' ἑκάστοις
 ἐπιχωρίων ἀκριβώσαντες πειρασόμεθα καὶ τῇ τάξει διαφόρῳ
 10 χρῆσασθαι καὶ τὰ γένη κατὰ τὰς δυνάμεις ἑκάστου αὐτῶν ἀνα-
 γράψασθαι. ὅτι γε μὴν ἀναγκαῖος ὑπάρχει ὁ περὶ φαρμάκων
 λόγος, παντὶ που δῆλον, συνεξευγμένος ὅλη τῇ τέχνῃ καὶ τὴν
 ἀφ' ἑαυτοῦ συμμαχίαν ἀήτητον παντὶ μέρει παρεχόμενος, καὶ
 διότι δύναται ἀψῆσθαι κατὰ τε τὰς σκενασίας καὶ τὰς μείξεις
 15 καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν παθῶν πειρασμοὺς πλεῖστα συμβαλλομένης
 τῆς περὶ ἑαστον τῶν φαρμάκων γνώσεως. προσπαρηληψόμεθα 6
 δὲ καὶ τὴν συνήθη καὶ σύμφυλον ὕλην, ἵνα ἡ γραφὴ γένηται
 τελεία.

πρὸ πάντων οὖν φροντίζειν τῆς ἀποθέσεως καὶ συλλογῆς
 20 ἑκάστου κατὰ τοὺς οικίους καιροὺς προσήκει· παρὰ γὰρ δὴ
 τούτους ἢ ἐνεργῆ ἢ ἐξίτηλα γίνεται τὰ φάρμακα· αἰθρίου γὰρ
 ὄντος τοῦ καταστήματος συλλέγειν δεῖ. μεγάλη γὰρ κἂν τούτῳ
 ὑπάρχει διαφορὰ παρὰ τὸ ἀρχῶν ἢ ὄμβρων παραγινομένων
 τὴν συλλογὴν ποιῆσθαι, ὡς καὶ παρὰ τὸ ὄρεινός καὶ ὑψηλός
 25 καὶ διαπνεομένους καὶ ψυχροὺς καὶ ἀνύδρους εἶναι τοὺς τόπους·
 ἰσχυρότεροι γὰρ εἰσιν αἱ δυνάμεις αὐτῶν. αἱ δὲ ἐν πεδινοῖς

19 SIM. cf. Theophr. de caus. VI 13.

1 μικρόν HDa λικανίου HDa: λικανίου FDi: correxi cf. Prosop. I. R.
 II 259 2 ἐπέγνωμεν HDa 3 ἀμφοτέρους FDi ἡμῶν F 5 ἡμῶν δύναμιν
 Da 6 πλείστης] τῆς λοιπῆς HDa 7 μὲν om. FDi πλείστα] λοιπὰ FDi τὰ
 δὲ καὶ HDa 8 τῆς] τοῖς Da καὶ om. Da τῶν] τῆς F ἑκάστης FDa
 10 καὶ τὰς δυνάμεις libri: mg. cod. Ambr. L 119 sup. add. m. rec. ἢ καὶ τὰ γένη
 κατὰ τὰς δυνάμεις αὐτῶν ὡς ἐγώμαι: correxi ἑκάστου om. Di 13 ἀφ' ἑαυτοῦ
 H: ἀπ' αὐτοῦ FDi: αὐτοῦ vel ἑαυτοῦ Da 14 ὅτι HDa ἀψῆσθαι Da
 τὰς (utrobique) om. Da τε καὶ F τὰς (alt.) om. H 16 ἑαστον φάρμα-
 κων Da προσπεριληψόμεθα Da 17 ἔμφυλον H: σύμφυλλον reliqui 19 οὖν]
 δὲ Di τῆς συλλογῆς HDa 20 προσήκει Da περὶ Da 21 ἐνεργεῖ HDi
 22 καὶ τούτων FDiDa 23 διαφορὰ ὑπάρχει HDa παρὰ om. HDa τὸ] τοῦ
 Da: τῶν H παραγινομένων F: προγεγενημένων HDa: γενομένων Di: correxi
 24 ὅσπερ HDiDa παρὰ om. HDiDa τὸ om. F post ὄρεινός add. ποι-
 ῆσθαι Da 25 ἀνύδρους τόπους εἶναι H 26 αὐτῶν om. HDa ad rem
 cf. epist. Pseudohipp. 16 (IX 344 L.), cuius auctor imitatus est D

καὶ καθύγρασις (τόποις) καὶ κατασχοίσις καὶ μὴ διαπνεομένοις
 ἀτονώτεραι κατὰ τὸ πλεῖστον, καὶ μᾶλλον αἰ μὴ καθ' ὄραν
 7 εὐκαίρως συλλεγεῖσθαι ἢ δι' ἀσθενείαν ἐφθινηκῶσαι. οὐκ ἀγνο-
 ητέον μέντοι ὅτι πολλάκις τὰ τοιαῦτα παρὰ τὴν ιδιότητα τῆς
 χώρας καὶ παρὰ τὴν σύγκρασιν τοῦ ἔτους τάχιον ἢ βράδιον 5
 ἀκμάζει, ἔνια δὲ καὶ παρὰ τὴν ἑαυτῶν ιδιότητα ἐν χειμῶνι ἀνθῆ
 τε καὶ φύλλα φέρει, τινὰ δὲ καὶ δις τοῦ ἔτους ἀνθοφορεῖ. τὸν
 δὲ βουλόμενον ἐν τούτοις ἐμπειρίαν ἔχειν δεῖ κατὰ τε τὴν ἀρτι-
 φυῆ βλάστησιν ἐκ τῆς γῆς καὶ ἀκμάζουσι καὶ παρηχημακόσι παρα-
 τυγχάνειν· οὔτε γὰρ ὁ τῆ βλαστήσει ἐντετευχηκῶς μόνον δύνα- 10
 ται τὸ ἀκμάζον γνωρίσαι οὔτε ὁ ἑωρακῶς τὰ ἀκμάζοντα τὸ
 ἀρτιφυῆς ἐπιγνώσθαι. παρὰ γὰρ τοὺς μετασχηματισμοὺς τῶν
 φύλλων καὶ τὰ μεγέθη τῶν καυλῶν καὶ ἀνθῶν καὶ καρπῶν καὶ
 τινὰς ἄλλας ιδιότητας μεγάλη πλάνη γίνεται ἐπ' ἐνίων τοῖς μὴ
 8 οὕτω τὴν θεῶν ποιησαμένοις. παρὰ ταύτην γούν τὴν αἰτίαν 15
 τινὲς τῶν ἀναγραφασμένων ἐπλανήθησαν εἰπόντες τινὰ μῆτε
 ἀνθῆ μῆτε καυλὸν μῆτε καρπὸν φέρειν, καθάπερ ἐπὶ τῆς ἀγρώ-
 στεως καὶ βηχίου καὶ πενταφύλλου. ὁ δὲ πολλάκις ἐντετευκῶς
 αὐτοῖς καὶ ἐν πολλοῖς τόποις μάλιστα τὴν ἐπιγνώσιν ποιήσεται.
 χρῆ μέντοι εἰδέναι ὅτι ἔνια τῶν βοτανικῶν φαρμάκων ἐπὶ 20
 πολλὰ ἔτη διαμένει, ὅλον ἐλλέβορος λευκὸς καὶ μέλας, τὰ δὲ
 λοιπὰ μέχρι τριετίας ἐστὶν εὐχρηστα. τὰ μὲν οὖν ἐρνώδη, ὧν
 ἐστὶ στοιχάς, χαμαῖδρος, πόλιον, ἀβρότονον, σέριφον, ἀψίνθιον,
 ὕσσωπον καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, συλλέγειν δεῖ ἐγκύμονα τῶν
 σπερμάτων, ἀνθῆ δὲ πρὸ τῆς ἀποπτώσεως αὐτῶν, τοὺς δὲ καρ- 25
 ποὺς πεπεῖρους ὄντας, καὶ τὰ σπέρματα δὲ ἀρχόμενα ξηραί-
 9 νεσθαι πρὸ τοῦ ἀπορρεῖν· χυλίξειν δὲ τὰς βοτάνας ἀρτιβλάστων
 ὄντων τῶν καυλῶν, ὁμοίως καὶ τὰ φύλλα, ὀποὺς δὲ καὶ δάκρυα

20 SIM. [Theophr.] h. pl. IX 14; Pl. XXVII 143 sq.

1 τόποις addidi ex H 2 μὴ om. Spr. 3 ἐφθινηκῶσαι F: ἐφθικῶσαι
 HDa 4 πολλάκις post τοιαῦτα colloc. HDa τὰ τοιαῦτα] ταῦτα FDi περί
 Da 6 αὐτῶν HDa 8 τὴν ἐν τούτοις HDa κατὰ γε Ald.: κατὰ τε QDi:
 κτᾶσθαι Da 9 ἀκμάζει vel ἀκμάζειν Da παρακμάζουσι H: παρακμάζει vel
 παρακμάζειν Da 10 τὴν βλάστης F: τῆ βλάστη Di: ἐν τῆ βλαστήσει Da
 ἐντετευκῶς Da μόνον post δύναται colloc. HDa 11 ὁ om. Da τὸ ἀκμά-
 ζον HDa: τι ἀκμάζον vulgo 14 ἐνίοις Di 16 ἀναγραφάντων H 18 ἐν-
 τετευκῶς H 20 ἔνια] μόνα libri: τινὰ conl. Bauhinus: correxī 21 ὅλον
 om. H ὁ λευκός vulgo cf. D. IV 148. 162 22 ἀγρι H post τριετίας add.
 ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον vulgo εἰσὶν F ἀχρηστα DiDa ὧν om. FDiDa
 23 ἀψίνθιον σέριφον H 24 τούτων Da 26 ὄντας om. FDiDa 27 ἀρτι-
 βλαστανόντων H: ἀρτιβλάστων reliqui: cf. D. III 48. Theophr. c. pl. II, 1, 7
 28 ὁμοίως δὲ H τὰ δάκρυα H

λαμβάνειν τέμνοντας ἐν ἀκμῇ ἔτι τοὺς καυλοὺς, τὰς δὲ εἰς ἀπόθεσιν ξίξας καὶ χυλλίσματα καὶ φλοιοὺς ἀφαιρεῖν ἀρχομένων φυλλορροεῖν τῶν βοτανῶν· καὶ τὰς μὲν καθαρὰς αὐτόθεν ξηραίνειν ἐν τόποις ἀνοτίστοις, τὰς δὲ μετεχούσας γῆς ἢ πηλοῦ
 5 πλύνειν ὕδατι. ἀποτίθεσθαι δὲ καὶ ἀνθή καὶ ὄσα εὐώδη τυγχάνει ἐν κιβωτοῖς φιλυρίνοις ἀνοτίστοις, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐν χάρταις ἢ φύλλοις χρησίμως περιδεῖται πρὸς συμμονὴν τῶν σπερμάτων. πρὸς δὲ τὰ ὑγρά φάρμακα ἀρμόσει ὅλη πᾶσα ἐξ ἀργύρου ἢ ὑάλου ἢ κεράτων γεγεννημένη, καὶ ὄστρακινῃ δὲ ἢ μὴ
 10 ἀραιὰ εὐθετος, ξυλλίνων δὲ ὄσα ἐκ πύξου κατασκευάζεται. τὰ δὲ χαλκᾶ ἀγγεῖα ἀρμόσει πρὸς τὰ ὀφθαλμικὰ ὑγρά καὶ ὄσα δι' ὄξους ἢ πίσεως ὑγρᾶς ἢ κεδρίας σκευάζεται· στέατα δὲ καὶ μνελοδὸς ἐν κασιτερίνοις ἀποτίθεσθαι.

1 Ἴρις Ἰλλυρικὴ φύλλα φέρει ὁμοία ξιφίω, μείζονα δὲ
 15 καὶ πλατύτερα καὶ λιπαρότερα, ἀνθή ἐπὶ καυλῶν παράλληλα, ἐπικαμπῆ, ποικίλα· ἢ γὰρ λευκὰ [ἢ ὠχρὰ] ἢ μήλινα ἢ πορφυρεὰ ἢ κυανίζοντα ὀρεῖται, ὄθεν διὰ τὴν ποικίλλαν ἀπεικασθῆ Ἴριδι

1 RV: Ἴρις· οἱ δὲ Ἴρις Ἰλλυρικῆ, οἱ δὲ Θαλπεινῆ, οἱ δὲ ὄρρανια, οἱ δὲ καθαρῶν, οἱ δὲ Θανμαστίς, Ῥωμαῖοι ῥάδιξ μου-

14 SIM. Theophr. h. pl. IV 5, 2; IX 7, 3; de caus. VI 18, 12; de od. 21. 32; Pl. XXI 40sq. 140 (e S. N.) cf. Ath. XV 681f.

14 EXC. Orib. XI s. v. (Ἴρις — γίνονται); Paul. Aeg. VII 3 s. v.; Ps. Orib. de simpl. III 43 (e D1 ~ A. Mai VII 431); Isid. XVII 9, 9.

1 τέμνοντας F: τέμνοντα H ἔτι H: om. reliqui: ὄντας conii. Sar. cf. D. III 70
 2 φλοιῶν ἀφαιρέσεις HSar. 3 αὐτόθεν FDiDa: αὐτόθεν post ξηρ. colloc. H
 5 ἐνώδη H: ἐρνώδη F 6 φιλυρίνοις HDa ἔστι δὲ ἄ H ἐν ante χάρταις
 om. H χάρτη DiDa: χάρταις χρησίμως H 7 διαμονὴν H 8 πᾶσα ἢ
 (om. p) πυκνὴ HDi 9 ὑέλου HDi: ὑάλου Da γυνομένη H 10 καὶ post εὐθε-
 11 τοσ add. H ξυλλίνῃ DiDa 11 ὀφθαλμικὰ φάρμακα καὶ ὑγρά H: ὀφθαλμικὰ
 καὶ (add. sec.) ὑγρά φάρμακα Di 12 κατασκευάζεται Di: ἀποσκευάζεται H
 13 κασιτερίνοις F: κασιτηρίνοις Di: κασιτερίνοις Da ἀγγείοις add. HDi
 δεῖ post ἀποτίθεσθαι add. HDi cf. Kühner Gr.³ II 2, 22

14 num. cap. ᾠ QDiDi post Ἴρις e R add. οἱ δὲ — ὀνόμασται Di
 φύλλα δὲ RD1 15 καὶ λιπαρότερα om. H, post ἀνθή add. δὲ λιπαρότερα
 λιπαρότερα] μελανότερα Da κανυῶ QDiDa: κλωνιον R: in eummis caulibus
 Orib.lat.: ἐπικανυα conii. Marc.: correxi παρ' ἄλληλα F 16 ἢ] partim cf.
 Pl. XXI 41 post λευκὰ add. ἢ ὠχρὰ HDiDaOrib. lat.: ὠχρὰ super μήλινα scr.
 F: om. Di: seclusi μήλινα] μέλινα HOrib.lat. quod probat Sar.

18 C fol. 148r: N 42 post Ἰλλυρικῆ add. ὁμοίως N Θαλπεινῆ scripsi
 propter effectum: Θεληπηδῃ C: Θεληπελη N: Θεληπιδῃ HDi: Θαλπιδῃ conii. Marc.
 19 Θανμαστίς C: Θανμαστός NDi: Θανμαστῆ H: correxi cf. Plat. Theaet. 155 d
 μονόρικα libri: correxi coll. Pl. XX 262 muricatis cacuminiidus (de carduo)

τῆ οὐρανία. ῥίζαι δὲ ὑπείσι γονατώδεις, στερεαί, εὐώδεις, ἀς
 δεῖ μετὰ τὴν τομὴν ξηράναντας ἐν σκιᾷ καὶ διείραντας λίνῳ
 ἀποτίθεισθαι. ἔστι δὲ βελτίων ἢ Ἰλλυρικὴ καὶ Μακεδονικὴ, καὶ
 ταύτης ἀρίστη ἡ πυκνόρριζος καὶ ὑποκόλοβος καὶ δύσθραυστος
 καὶ τῆ χροᾶ ὑπόκιρρος καὶ σφόδρα εὐώδης καὶ τῆ γεύσει πυρω- 5
 (δεσ)τέρα τὴν τε ὁσμὴν εἰλικρινῆς καὶ μὴ νοτίζουσα πταρμούς
 τε ἐν τῷ κόπτεσθαι κινουσα. ἡ δὲ Λιβυκὴ λευκὴ τέ ἐστὶ τὴν
 χροᾶν τῆ τε γεύσει πικρά, δευτερεύουσα (δὲ) τῆ δυνάμει. παλαι-
 ούμεναι δὲ τερηθονίζονται, εὐωδέστεραι μέντοι τότε γίνονται.

- 2 δύνανται δὲ ἔχουσι πᾶσαι θερμαντικὴν, λεπυντικὴν, ἀρμό- 10
 ζουσαι πρὸς βῆχας καὶ τὰ δυσανάγωγα ὑγρά λεπτοποιούσαι.
 καθαίρουσι δὲ πάχην καὶ χολὰς ποτιζόμεναι μεθ' ὑδρομέλιτος

ρικά(τα), οἱ δὲ γλαδιό(λου)μ, οἱ δὲ ὠπερτρίτις, οἱ δὲ κοσσα-
 κράτιξ, Αἰγύπτιοι ναρί. ἀπὸ μὲν τῆς κατ' οὐρανὸν ἐμφερείας
 ὠνόμασται, φύλλα δὲ ἔχει ὡς ξιφίον, μελίζονα δὲ καὶ πλατύ- 15
 τερα καὶ λιπαρότερα, ἀνθη παράλληλα ἐπὶ κλωνίων λευκά καὶ
 μήλινα καὶ πορφυρᾶ καὶ κτανίζοντα, ῥίζας γονατώδεις, στερεάς,
 εὐώδεις. τμηθεῖσαι δ' αἴται ξηραίνονται ἐν σκιᾷ καὶ λίνῳ δια-
 παρεῖσαι ἀποτίθενται. βελτίων δὲ ἢ Ἰλλυρικὴ καὶ Μακεδονικὴ
 καὶ ἐν ταύταις ἡ πυκνόρριζος, ὑποκόλοβος, δύσθραυστος, ὑπό- 20
 κιρρος, εὐώδης ἄγαν καὶ πυροῦσα τὴν γλῶσσαν, πταρμούς ἐν
 τῷ κόπτεσθαι κινουσα. δευτέρα ἢ Λιβυκὴ, λευκὴ κατὰ χροᾶν,
 πικρὰ πρὸς γεῦσιν. παλαιούμεναι δὲ πᾶσαι τερηθονίζονται μὲν,
 εὐωδέστεραι δὲ γίνονται καὶ θερμαντικὴν ἔχουσι δύναμιν, ἐρή-

10 SIM. Theophr. de od. 21 Pl. XXI 141 — Ruf. (Orib. II 113) Pl. XXI
 140 — Ruf. (Orib. II 113) Theophr. de od. 60 Pl. XXI 140 — Pl. I. s. 142 —
 Pl. I. s. 141 D. eup. II 40 (254) — Nic. Th. 607, 937 (ex Apollod.) Pl. I. s. 142
 eup. II 115 (316) — Ruf. (Orib. I. s.) Pl. I. s. 141 — eup. II 34 (247) — Ruf. I. s.
 Pl. 141 eup. II 22 (235) — eup. II 98 (301).

1 post οὐρανία syn. e R add. H δὲ] om. Di: γὰρ Da 2 ξηράναντα
 HDi: ξηράναι Da καὶ ἐν σκιᾷ διάραι Da διείραντα HDi 4 ταύτης QDa:
 ἐν ταύταις RDi: inter has Orib. 5 πυρωτέρα libri: correxi 6 μὴ νοτίζουσα]
 nullum situm redolente Orib. 7 δευτέρα δὲ ἢ λιβυκὴ λευκὴ κατὰ χροᾶν, πικρὰ
 πρὸς γεῦσιν Di (e R) 8 τε om. H δευτέρα οὔσα H δὲ add. Krause
 τῆ (alt.) om. H 9 εὐωδέστεροι H 10 ἀρμόζου(σ) superscr.) F: ἀρμόζουσαν
 DiDa 12 πάθη H (atr. rufo) Di cf. D. IV 152, 1

13 γλαδιολα R: γαλδιόλα reliqui: correxi (ΓΛΑΔΙΟΛΟΜ ser. arch.) cf. D IV
 20. 22 ὠπερτρίτις R: ὀπερτρίτις Di: ὀπερτρίτις H: σονπερσιτιτίωσα con.
 Krause 14 γάρ HDi 18 δανται C: τανται N 20 πυκνόρριζος R 23 δὲ]
 τε N 24 ἔχουσαι R

ὀλκή δραχμῶν ἑπτὰ, εἰσὶ δὲ καὶ ὑπνοποιοὶ καὶ δακρυποιοὶ
καὶ στρόφους ἰῶνται. μετ' ὄξους δὲ πινόμεναι θηριοθήκτοις
ἀρήγουνσι καὶ σπληνικοῖς καὶ σπωμένοις καὶ περιψυχομένοις ἢ
ῥιγοῦσι καὶ τοῖς γόνον προιεμένοις, σὺν οἴνῳ δὲ ποθειῖσαι
5 ἄγουσιν ἔμμηνα. καὶ τὸ ἀπόζεμα δὲ αὐτῶν πρὸς γυναικείας
πυρίας εὐθετον, μαλάσσον τοὺς τόπους καὶ ἀναστομοῦν, ἰσχιάδος
τε ἔγκλυσμα, καὶ συρίγγων καὶ κόλπων σαρκωτικόν. προστε- 3
θειῖσαι δὲ ὡς κολλύριον μετὰ μέλιτος ἔμβρινα κατασπῶσι, (καὶ)
μαλάσσουνσι δὲ χοιράδας καὶ σκιρρώματα παλαιὰ ἐφθαί κατα-
10 πλασθεῖσαι. ξηραὶ δὲ πληροῦσιν ἔλκη καὶ ἀνακαθαίρουσι μετὰ
μέλιτος καὶ τὰ ἐψιλωμένα τῶν ὀστέων σαρκοῦσιν. ὠφελοῦσι
δὲ καὶ κεφαλαλγίας σὺν ὄξει καὶ ῥοδίνῳ καταπλασθεῖσαι, φα-
κούς τε καὶ ἐφήλεις ἀποκαθαίρουσι σὺν ἔλλεβόρῳ λευκῶ δι-
πλασίονι καὶ μέλιτι καταχρισθεῖσαι. μείγνυνται δὲ καὶ πεσ-
15 σοῖς καὶ μαλάγμασι καὶ ἀκόποις, καὶ καθόλου εἰσὶ πολὺχρηστοί.

2 ἄκορον τὰ μὲν φύλλα ἔχει ἔμφερη ἴριδι, στενότερα δέ,
καὶ τὰς ῥίζας (δὲ) οὐκ ἀνομοίους, διαπεπλεγμένας δὲ καὶ οὐκ

λεῖς καθαίρουσαι καὶ φακούς καταπλαττόμεναι μετ' ἔλλεβόρον
λευκοῦ διπλασίονος· ἔλκη σαρκοῦσιν καὶ τὰ δυσανάγωγα τῶν
20 ὑγρῶν λεπτύνουσιν καὶ φθοροποιὸν δύναμιν ἀναλαμβάνουσιν
ποτιζόμεναι μεθ' ὕδρομέλιτος.

2 RV: ἄκορον· οἱ δὲ χορὸς Ἀφροδίσιος, Ῥωμαῖοι Βενέριαν,
οἱ δὲ ναύτικα ῥάδιξ, Γάλλοι πίπερ ἄπιουμ.

3 TEST. Ruf. 462 (ed. Ruelle): Ruffus et *Diascorides*, yreos curat spas-
mum nervorum.

4 SIM. D. eup. II 76 (288) — eup. II 70 (284) — eup. I 238 (219) Pl.
XXI 141 — eup. I 207 (201) — eup. II 78 (292) — Pl. XXI 143 eup. I 154
(173) — Pl. 142 — Pl. XXI 141. XXVI 142 — Pl. XXI 142 eup. I 2, 95 Archig.
(Gal. XII 552) — Cels. V 18, 3. 27.

16 SIM. Pl. XXV 157 (e S. N.); Ps. Ap. 7

16 EXC. Orib. XI s. v. (*ἄκορον* — *λεγόμενον*); Gal. XI 819 (unde Aet. I s. v.
Paul. Aeg. VII 3 s. v.); Isid. XVII 9, 10 (e D. lat.); Ps. Orib. de simpl. V 31; Hes. s. v.

1 ὀλκή F: ὀλκῆς Di 5 γυναικείους Di 7 τε om. Da εἰς ἔγκλυσμα H σαρκω-
τικαὶ H 8 κολλούριον F καὶ addidi 13 ἐφήλας H: ἐφθ (λ superscr.) F καὶ διπλα-
σίονι μέλιτι Di 14 καὶ (pr.) om. Da καταχρισθεῖσαι F: καταπλασθεῖσαι reliqui

16 num. cap. β̄ QDiDl post ἄκορον syn. e R add. Di, post *λεγόμενον* H,
in calce Da 17 τὰς om. H δὲ addidi ἀνομοίας C δὲ om. Di

19 λευκοῦ καὶ N 20 ἀναλαμβάνουσιν C: ἀμβλόνουσιν N

22 C fol. 59r: om. N ad χορὸς cf. Sot. mem. 43. Strab. 626 ἀφρο-
δίσιος libri: correxi coll. Ps. Ap. alii dicunt *afrodisius*. Ps. Orib. IV 11 *itali*
veneriam Ps. Ap. 23 *radix nutica* Ps. Ap. *πεπερακίου* libri: corr. Marc-
coll. Ps. Ap. *galli piper apium*

εις εὐθὺ πεφυκίας, ἀλλὰ πλαγίας καὶ ἐξ ἐπιπολῆς, γόνασι διελημμένας, ὑπολεύκους, δριμείας δὲ τῇ γεύσει καὶ τῇ ὀσμῇ οὐκ ἀηδεῖς. διαφέρει δὲ τὸ πυκνὸν καὶ λευκὸν ἄβρωτόν τε καὶ πλήρες εὐωδίας. τοιοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ἐν Κολχίδι καὶ τὸ ἐκ τῆς Γαλατίας δὲ ἄσπληνον λεγόμενον.

2 δύναμιν δὲ ἔχει ἢ ῥίζα θερμαντικῆν. πινόμενον δὲ τὸ ἀπό-
 ζυμα οὖρα κινεῖ, ἀρμόζιον πρὸς πλευρᾶς πόρους καὶ θώρακος
 καὶ ἥπατος, στρόφους, ῥήγματα, σπάσματα, σπλήνῳς (τε) τῆκει·
 ὠφελεῖ καὶ στραγγουριῶντας, θηριοθήκτους, καὶ εἰς ἐγκάθισμα
 ὡς ἴρις πρὸς τὰ γυναικεῖα. ὁ δὲ χυλὸς τῆς ῥίζης ἀποκαθαίρει
 τὰ ἐπισκοτοῦντα ταῖς κόραις· μίγνυται δὲ καὶ ταῖς ἀντιδότοις
 ἢ ῥίζα χρησίμως.

3 μῆρον τὸ καλούμενον Ἀθαμαντικὸν γεννᾶται πλεῖστον ἐν
 Μακεδονίᾳ καὶ Σπανίᾳ, ὁμοιον (τῷ) καυλῷ καὶ τοῖς φύλλοις ἀνή-
 θου, παχύτερον δὲ τοῦ ἀνήθου, δέληχῦ πον ἀναβαῖνον, ταῖς ῥίζαις
 ὑπεσπαρμένον λεπταῖς, πλαγίαις καὶ εὐθείαις, μακραις, εὐώδεσι,

6 SIM. Pl. XXV 158 — Cels. III 21 (107, 15) Ruf. ed. Ruell. 8. Pl. XXVI
 80 D. eup. II 112 (310) — eup. II 35 (247) — Pl. XXVI 28 — Pl. XXVI 35 eup.
 II 58 (270) — Pl. XXVI 74 — Pl. XXVI 137 eup. II 34 (246) — Pl. XXVI 77
 eup. II 60 (272) — Pl. XXV 158 eup. II 115 (315) — Pl. XXVI 160 eup. II 72
 (286) — Pl. XXV 158 eup. I 41 (111) — Scrib. L. 170. Cels. V 23, 3. Pl. XXVI
 28. Gal. XIV 107. 166 saepius.

13 SIM. Pl. XX 253 (e S. N.).

13 EXC. Orib. XI s. v. (μῆρον — γλωτταν); Gal. XII 78 (unde Aet. I s. v.
 Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 εὐθεῖς C ἀλλὰ καὶ C ἐπιπολῆς C 2 ἀπολεύκους (α in ras.) F:
 nigras Pl. cf. Ps. Orib. I. s. δριμείας Q δὲ om. HDi: post τῇ pos. Orib.
 καὶ τῇ om. QDa δοσιῆ HDa 3 ἀηδῆς HDa: ἀηδ (ς superscr.) F λευκὸν
 τε καὶ πυκνὸν Orib. πυκνὸν] πυκρὸν H, probat Marc. coll. Gal. I. s.: ὑπό-
 πυκνον Da: duru DI τὸ λευκὸν C καὶ ἄβρωτον Orib. τε καὶ om. COrib.
 4 πλήρες καὶ Orib. εὐωδίας C: εὐώδες reliqui τοῦτο QDiDa ἐστι καὶ
 Orib. ἐν τῇ C χαλκίδι QDiDaDI, at cf. Pl. I. s. τὸ (alt.) om. CDi
 ἐν τῇ γαλατίᾳ C: τῇ γαλατίᾳ Di 5 δὲ om. Orib. CDiDa ἄσπλητιον QDiDa:
 aspejon DI: σπλήμιον C: δασπλήτιον (= δ' ἄσπλ.) Orib. (δάσπληνον in mg. corr.
 O²): daspetiacae Pl.: correxi cf. D. III 134 6 τὸ om. H ἀπέψημα C:
 ἀπέψημα αὐτοῦ DI: fort. αὐτῆς addendum 7 πόνον CH 8 καὶ om.
 QDa καὶ στρόφους καὶ ῥήγματα C τε addidi 9 καὶ θηριοθήκτους CH
 10 ὅσπερ ἢ ἴρις C: ὡς ἴρις reliqui post γυναικεῖα add. ἀρμόζει CDi 11 καὶ
 τὰ ἐπισκ. C ταῖς (alt.) τοῖς Da

13 num. cap. γ QDiDI μείον QDiDa: μῆρον Orib. Gal. Pl. DI. τὸ καλού-
 μενον om. Orib. 14 καὶ Σπανίᾳ om. Orib. τῷ addidi e Da ἀνήθου F
 15 παχύτερον — ἀνήθου Om. Orib. πον] ὡς τὸ πολὺ Orib. 16 συννεσπαρ-
 μένον Orib. πλαγίως DaDi

θερμαινούσαις τὴν γλῶτταν, αἰτνες ἀποζεσθεῖσαι μεθ' ὕδατος ἢ καὶ λεῖται δίχα ἐψήσεως ποθεῖσαι τὰ στεγνὰ περὶ κύστιν καὶ νεφροῦς πάθη παρηγοροῦσι καὶ δυσουρίαις ἀρμόζουσι, στομάχου τε ἐμπνευματώσεσι καὶ στρόφοις, ὑστερικαῖς τε διαθέσεσι καὶ ἄρθρων πόνοις, θώρακί (τε) ζευματιζομένῳ σὺν μέλιτι λεῖται ἀντὶ ἐκλεικτοῦ βοηθοῦσιν, αἱμὰ τε ἄγουσι δι' ἐμμη-
 5 νων ἀποζεσθεῖσαι εἰς ἐγκάθισμα, παιδίων δὲ καταπλασθέντος (τοῦ) ἐφηβαλον οὖρα ἄγουσιν. ἔστι δὲ καὶ κεφαλαλγὴς πλεῖον ἢ δεῖ πινόμενον.

10 4 κύπερος· οἱ δὲ ἐρυσίσκηπτρον ὡς τὴν ἀσπάλαθον καλοῦσιν. ἔχει φύλλα ὁμοία πράσῳ, μακρότερα δὲ καὶ ἰσχνότερα, καυλὸν δὲ πηχναῖον ἢ καὶ μείζονα, γωνιώδη, ὁμοιον σχοίνῳ, οὗ κατὰ κορυφὴν φυλλαρίων ἐστὶν ἔκφυσις μικρῶν καὶ σπέρματος. ζῆζαι δ' ὑπείσιν, ὧν καὶ ἡ χρήσις, ὡς περ ἐπιμήκεις ἐλαταὶ
 15 συναφθεῖσαι ἑαυταῖς ἢ καὶ στρογγύλαι, μέλαιναι, εὐώδεις, ἐμπικροὶ. φύεται δὲ ἐν τόποις ἐργασίμοις καὶ τελματώδεσιν.

4 RV: κύπερον· οἱ δὲ καὶ ταύτην ἐρυσίσκηπτρον ὡς τὴν ἀσπάλαθον καλοῦσιν, Ῥωμαῖοι ἰούγκι φαδίκεμ, οἱ δὲ ἰούγκουμ.

1 SIM. Pl. l. s. D. eup. II 102 (304) II 14 (232) II 40 (255) I 234 (214) II 80 (293) II 109 (308).

10 SIM. Pl. XXI 117 (e S. N.); schol. Nic. Al. 590; Geop. II 6, 32 cf. [Arr.] peripl. m. E. 24.

11 EXC. Orib. XI s. v. (κύπερος — νήσων); Orib. t. V 74 D. ~ Aet. II 196 (ἀρίστη — δριμύτης); Gal. XII 54 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.); Isid. XVII 9, 8 (e D. lat.); Ps. Orib. de simpl. V 61; Hes. s. v. κύπειρος (e D. gloss.).

5 καὶ om. QDiDa (at διαθέσειν F) τε addidi 7 καταπλασθέντες F: καταπλασθέντα Da: καταπλασθεῖσαι HDi: correxi 8 τοῦ addidi ἐφ' ἡβαλον FDi: ἐφηβαλοῖς H cf. D. eup. II 109 (308) ὁμοίως δὲ οὖρα ἄγει μῆλον λεῖτον καταπλασθὲν κατὰ τοῦ ἐφηβαλον

10 num. cap. δ̄ QDiDi κύπερος QPlin.Gal.Orib.: κύπειρος DiDa: κύπερον C: κύπαιρος ἢ κύπηρον N: κύπειρον Theophr. ἐρυσίσκηπτρον F: ἐρυσίσκηπτρον Di: eriscēptρον Di: ἐρίσκηπτρον Hes. l. s.: ἰρίσκηπτρον conl. Salm. Pl. exerc. 397: at cf. D. I 20 post καλοῦσιν syn. e R add. Di 11 ἔχει δὲ NHDa: φύλλα ἔχει CDi πράσῳ F post ἰσχνότερα add. καὶ σκληρότερα R 12 διπηχναῖον (om. δὲ) N σχίνῳ Di: σχοινίῳ R 13 φύλλων ἔκφυσις (ἐκφυσις N) ἐστὶν R μακρῶν FDa 14 ἐλαταὶ ἐπιμήκεις R: ἐπιμήκεις ἐλαταὶ F: ἐπιμήκεις ἐλαταὶ Da: ἐπιμήκεις ἐλατάς Di: ἐπιμήκεις ὡς ἐλαταὶ H συναφεῖς RDi: συνάπτουσαι H: συναφθεῖσαι FDa 15 ἑαυταῖς NDi: αὐταῖς reliqui ἢ καὶ στρογγύλαι om. R εὐώδεις om. Da ἐμπικροὶ κυπαίρω ὁμοίαι C: ὡς κυπαίρων ἐμπικροὶ N 16 δὲ om. R

17 C fol. 200^r: N 107 κύπερον C: κύπαιρος ἢ κύπηρον N 18 ἰον-καραδίκεμ, οἱ δὲ ἰονγκουμ R

ἀρίστη δὲ ἐστὶν ἡ βαρυτάτη καὶ πυκνή, ἀδρὰ καὶ δύσθραυστος, τραχεῖα, εὐώδης μετὰ τινος δριμύτητος. τοιαύτη δὲ ἐστὶν ἡ Κιλίκιος καὶ ἡ Συριακὴ καὶ ἡ ἀπὸ τῶν Κυκλάδων νήσων.

- 2 δύναμις δὲ ἐστὶν αὐτῆς θερμομαντικῆ, ἀναστομοτικῆ, διουρητικῆ (ἐπὶ) λιθιῶντων καὶ ὕδρωπος πινομένη. βοηθεῖ δὲ 5 καὶ σκορπιοπλήκτοις, καὶ πρὸς τὰς περὶ μήτραν καταψύξεις καὶ μύσεις πυριωμένη ἀρμόζει, ἄγουσα ἐμμηνα. ποιεῖ δὲ καὶ τοῖς ἐνστομίοις ἔλκεσι καὶ νεμομένοισι ξηρὰ λεῖα· μείγνεται καὶ μαλάγμασι θερμομαντικοῖς καὶ εἰς τὰ στύμματα τῶν μύρων εὐχρηστεῖ. 10

5 ἰστορεῖται δὲ καὶ ἕτερον εἶδος κυπέρον ἐν Ἰνδία γεννώμενον, προσεοικὸς ζιγγιβέρι, ὃ διαμασηθὲν κροκῶδες, πικρὸν εὐρίσκεται, καταχρισθὲν δὲ παραχρῆμα ψιλοὶ τὰς τρίχας.

6 καρδάμωνον ἄριστον τὸ ἐκ τῆς Κομμαγηνῆς καὶ Ἀρμενίας καὶ Βοσπόρου κομιζόμενον· γεννᾶται δὲ καὶ ἐν Ἰνδία 15 καὶ Ἀραβία. ἐκλέγου δὲ τὸ δύσθραυστον, πλήρες, μεμυκὸς — τὸ γὰρ μὴ τοιοῦτον ἔξωρόν ἐστι — καὶ τὸ τῆ ὁσμῆ δὲ πληκτικόν, γέυσει δὲ δριμύ καὶ ὑπόπικρον.

δύναμιν δὲ ἔχει θερμομαντικὴν· ποιεῖ δὲ πινώμενον μεθ⁹

4 SIM. Pl. XXI 118 D. eup. II 111 (309) — Pl. 118 — Nic. Al. 590. Pl. 118 — Pl. 1. s. eup. II 70 (284) — eup. II 77 (289) — Pl. 1. s. — Theophr. de od. 28.

11 SIM. Pl. XXI 117. D. eup. I 103 (145).

11 EXC. Isid. XVII 9, 8 (e D. lat.).

14 SIM. Theophr. h. pl. IX 7, 2. 3; Pl. XII 50 (ex Iuba).

14 EXC. Orib. XI s. v. (καρδάμωνον — ὑπόπικρον); Orib. t. V 71 D. (≈ Aet. II 196 s. v.); Isid. XVII 9, 10; Ps. Orib. de simpl. V 71; Gal. XII 12.

1 δὲ om. Orib. πυκνή] πικρά N καὶ ἀδρὰ δύσθραυστος RDⁱ 3 καὶ ἡ Συριακὴ om. R ἡ (utrobique) om. Orib. 4 αὐτῆ HDⁱ ἀναστομοτικῆ om. H 5 ἐπὶ addidi λιθιῶσι καὶ ὕδρωπικοῖς RDⁱ ὕδρωπος FDA: ὕδρωπιῶντων H πινομένη R βοηθεῖ om. Di δὲ om. R 6 σκορπιοδόχοις libri: correxi τὰς περὶ μ. περιψύξεις καὶ μύσεις R: τὰς περὶ μ. δὲ καταψύξεις καὶ μύσεις Di 7 ἀρμόζει] βοηθεῖ RDⁱ 8 ἐνστομίοις FN: ἐν στόμασιν CDⁱ: ἐν στόματι reliqui καὶ om. R 10 εὐθετεῖ CDⁱ: εὐθετος N 11 num. cap. ε̄ QDi: om. Di δὲ στι C: δ' στι N κυπέρον Di 12 γεννᾶται N ζιγγιβέρι CF: ζιγγιβερῶν N δ om. R διαμασηθὲν δὲ N 13 πικρὸν om. RDⁱ καὶ καταχρισθὲν δὲ N τὰς om. R post τρίχας syn. e R add. Da

14 num. cap. γ̄ Q: γ̄ (superscr. ε̄) Di: ε' Di κομμαγηνῆς H: κομμαγηνῆς FDiDa ἄρμενίας F 15 καὶ (alt.) om. Da 16 τὸ γὰρ — ἐστι non recte del. Spr. 17 δὲ om. H

ὕδατος πρὸς ἐπιλημπτικούς, βήττοντας, ἰσχυαδικούς καὶ (πρὸς) παράλυσιν, ζήγηματα, σπάσματα, στρόφους καὶ ἐλμινθα πλατεῖαν ἐκβάλλει. μετ' οἴνου δὲ πινόμενον νεφριτικοῖς, δυσουροῦσι, σκορπιοπλήκτοις καὶ πᾶσι τοῖς λοβόλοις ἀρμόζει. μετὰ δὲ
5 δάφνης ζίξης γλοιοῦ ποθεῖσα δραχμὴ <μία> λίθους θρύπτει· φθείρει καὶ ἔμβρυα ὑποθνιμώμενον καὶ ψώρας ἐξαιρεῖ σὺν δξει καταχριόμενον. μίγνται δὲ καὶ εἰς τὰς τῶν μύρων στύψεις.

7 νάρδου ἐστὶ γένη δύο· ἡ μὲν γὰρ τις καλεῖται Ἰνδικὴ ἢ δὲ Συριακὴ, οὐχ ὅτι ἐν Συρίᾳ εὐρίσκεται, ἀλλ' ὅτι τοῦ ὄρους
10 ἐν ᾧ γεννᾶται τὸ μὲν πρὸς Συρίαν τέτραπται τὸ δὲ πρὸς Ἰνδοὺς. καὶ τῆς λεγομένης Συριακῆς ἐστὶ βελτίων ἢ πρόσφατος καὶ κούφη, πολύκομος, ξανθὴ τὴν χροάν, εὐώδης ἄγαν καὶ μετὰ τοῦ κυπερίζειν ἐν τῇ ὁσμῇ μικρὸν ἔχουσα τὸν στάχυν, πικρὰ τὴν γεῦσιν καὶ τῆς γλώττης ἀναξηραντικὴ ἐπιμένουσά τε τῇ
15 εὐωδίᾳ ἐφ' ἱκανόν. τῆς δὲ Ἰνδικῆς ἡ μὲν τις λέγεται Γαγγύ- 2 τις ἀπὸ τινος ποταμοῦ παραρρέοντος τοῦ ὄρους, Γάγγου καλουμένου, παρ' ᾧ φέρεται, ἀσθενεστέρα κατὰ δύναμιν οἶσα διὰ τὸ ἐφ' ὕδατωδῶν τόπων εἶναι καὶ ἐπιμηχεστέρα, πλείους τε ἔχουσα τοὺς στάχνας ἀπὸ τῆς αὐτῆς ζίξης καὶ πολυκόμους
20 καὶ περιπεπλεγμένους, βρωμώδεις κατὰ τὴν ὁσμὴν. ἡ δὲ ὀρεινοτέρα εὐωδεστέρα, κολοβόσταχος, κυπερίζουσα κατὰ τὴν εὐωδῖαν ἔχουσά τε καὶ τὰ ἄλλα ἐν αὐτῇ, ὄσαπερ καὶ ἡ Συριακὴ

1 SIM. D. eup. I 18 (103) — I 237 (218 ubi corrigé) — II 66 (281) — II 102 (303) 109 (306) cf. Cels. III 21 — II 121 (320) — II 115 (316) II 111 (309) — II 79 (292) — I 128 (158) — Theophr. de od. 32 Pl. XIII 8, 11, 18.

8 SIM. Pl. XII 42sq. (ex Iuba) cf. Aristob. (Arr. Anab. VI 22, 5); Strab. XV 721 (e Nearcho). [Arr.] l. s. 63.

8 EXC. Orib. XII s. v. (νάρδου — χειρόνιπτρον, ἀποτίθενται — ἀναπλασθεῖσαι); Orib. t. V 76 D.; Gal. XII 84 (= Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v. Sim. Seth. s. v. στάχος aliis aliunde additis); Isid. XVII 9, 3 (e D. lat.); cf. Gal. XIV 73sq.

1 πρὸς addidi 3 νεφριτικοῖς F: νεφρικοῖς reliqui 5 ποθὲν δσον H μία addidi ζίπτει Da 7 in calce καὶ ἑτέρας ἀντιδότους add. Sar.

8 num. cap. ζ̄ QDi: Ϛ̄ DI δύο γένη Orib. Di 12 καὶ (pr.) om. Orib. κούφη — ἄγαν om. mg. add. Orib. (pr. m.) τῇ χροάν Orib. 13 μικρόν] πυκρόν Spr. e cod. nescio quo, ad cf. Isid. l. s. spica parvum στάχυν] nardi radice nucleus cf. Gal. XIV 73 14 τῇ γεύσει H Orib. γλώσσης Orib. 15 ἱκανόν χρόνον Orib. 16 γαγγίτις H: γαγγίτης Da: γαγγίτις Orib. τοῦ om. Orib. 17 κατὰ τὴν Spr. 18 ἐφ' ὕδατων F: ἐφ' ὕδατωδῶν Da: ἐφ' ὕδατων (o in ω corr. pr. m.) τῶν Orib. εἶναι om. F Orib. καὶ om. H πλείους H 19 στάχνης F Da Di: στάχνας Orib.: στάχεις vulgo 20 βρωμώδης Orib. ὀρεινὴ μελαντέρα vix recte Spr. coll. Gal. XII 84 22 αὐτῇ vulgo ὄσα Orib.

λεγομένη. καλεῖται δὲ τις καὶ Σαμφαριτικὴ ἀπὸ χωρίων ὀνομασμένη, μεγαλόσταχυς, λευκοτέρα, καυλὸν ἔσθ' ὅτε μέσον
 3 ἔχουσα, ὑπερτραγίζοντα τῇ ὄσμῃ, ἣν δεῖ ἀπεκλέγεσθαι. πιπράσκειται δὲ καὶ ἀποβεβρεγμένη, ὅπερ γινώσκειται ἐκ τοῦ λευκὸν εἶναι τὸν στάχυν καὶ ἀύχμηρόν καὶ μὴ ἔχειν τὸν χροῦν. 5
 δολλίζουσι δὲ αὐτὴν ἐμφυσῶντες στίβι μεθ' ὕδατος ἢ οἴνου φοινικίτου πρὸς τὸ συμπιλοῦσθαι αὐτὴν καὶ βαρυτέραν γίνεσθαι. ἐπὶ δὲ τῆς χρείας ἀφαιρεῖν δεῖ, εἰ προσεῖη ταῖς ῥίζαις πηλός, καὶ σήθειν χωρίζοντας τὸν κοινορτὸν εὐχρηστοῦντα εἰς χειρόνπιτρον. 10

δύναμιν δὲ ἔχουσι θερμαντικὴν, ξηραντικὴν, οὐρητικὴν, ὀθεν κοιλίαν τε ἰστιάσι πινόμεναι καὶ τὰς ἐκ μήτρας ῥύσεις προστι-
 4 θέμεναι καὶ ἰχώρας στέλλουσι. βοηθοῦσι δὲ καὶ ναυτίαις σὺν ψυχρῷ ὕδατι πινόμεναι καὶ καρδιωμοῖς καὶ ἐμπνευματικοῖς ἥπατικοῖς τε καὶ ἰκτερικοῖς καὶ νεφριτικοῖς. ἐναφειψηθεῖσαι 15
 δὲ ὕδατι καὶ πυρίαθεῖσαι εἰς ἐγκάθισμα φλεγμονὰς μήτρας ἰῶνται· ποιοῦσι καὶ πρὸς τὰς ἐν ὀφθαλμοῖς μυδῆσεις τῶν βλεφάρων, στυφουσαι καὶ δασύνουσαι τὰς βλεφαρίδας, καθύρως τε σώμασι διάσπασμα· μείγνυνται δὲ καὶ ἀντιδότοις. ἀποτίθενται δὲ εἰς τὰ ὀφθαλμικά ἐν ἀγγείῳ καινῷ ἀκωνήτῳ λειοτρι- 20
 βηθεῖσαι σὺν οἴνῳ καὶ ἀναπλασθεῖσαι.

8 ἡ δὲ Κελτικὴ νάρδος γεννᾶται μὲν ἐν ταῖς κατὰ Αἰγυρίαν Ἀλπεσιν, ἐπιχωρίως ὀνομασμένη σαλιούγκα· γεννᾶται

11 SIM. Cels. III 21 (107, 11) D. eup. II 112 (311) — Alex. Tr. I 214 — eup. II 58 (270) — II 56 (267) — eup. II 115 (315) Cels. V 23, 1. 2. Nic. Th. 937 Al. 307. 402.

22 SIM. Pl. XII 45; XXI 43; XXI 135 (e S. N).

22 EXC. Orib. XII s. v. (ἡ δὲ — πλήρης); Gal. XII 85; Isid. XVII 9, 3 (e D. lat.).

1 σαμφαριτικὴ Orib. post Σαμφ. add. σφόδρα κολοβή Di χωρίον Di 2 μεγαλόσταχυς om. H λευκοτέρα D|Orib.: λευκότερον reliqui μέσον suspectum: fort. μεσόκοilon cf. D I 11 3 ὑπερτραγίζοντα Orib. 4 ἀποβεβρεγμένη] ἡ ἔκπλητος ὀνομαζομένη Gal. XI V74 5 τὸν ἰοῦν Da: τοιοῦν H 6 δολοῦσι HOrib. στίμι vel στίμι libri 7 φοινικίνου FOrib. Di: φοινικίον HDa: corr. Spr. coll. D. V 40 8 πηλός ταῖς ῥίζαις Orib. 9 χωρίζοντα libri: correxī 12 ἰστιάσι H 14 ἐμπνευματουμένοις Di 16 φλεγμονὰς τὰς ἐν μήτρᾳ Da: τὰς ἐν μήτρᾳ φλεγμονὰς Spr. 19 διάσπασμα F cf. Pl. XIII 19. XXI 77 Theophr. de od. 57 Orib. II 456 ἀποτίθεται Orib. Di Da 20 ἀκωνήτῳ scripsi: ἀκωνήτῳ libri: ἀκόνιτον vel ἀκόνητον Orib. λειοτριβηθεῖσα — ἀναπλασθεῖσα Orib.

22 num. cap. ἡ QDi: ζ' Di μὲν καὶ Orib. 23 ἄλπεσιν H ὀνομαζομένη Orib. ἀλιούγκα HDa: ἀλιούγκα FDi: γάλλον Orib. (ἀλιούγκα in mg. corr. O²): saliumca Pl. XXI 43 cf. Scrib. L. 258: γάλλικα haud recte conī. Marc.

δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰστροίᾳ. ἔστι δὲ θαμνίσκος μικρὸς σὺν ταῖς ῥι-
ζαῖς εἰς δέσμας ἀναλαμβάνομενος χειροπληθεῖς, ἔχει δὲ φύλλα
ἐπιμήκη, ὑπόξανθα, ἀνθος μήλινον. μόνων δὲ τῶν καυλῶν ἔστι
καὶ τῶν ῥιζῶν ἢ χρεῖσις καὶ ἡ εὐωδία, ὅθεν δεῖ πρὸ μιᾶς ἡμέρας
5 καταρράναντας ὕδατι τὰς δέσμας καὶ χωρίζοντας τὸ γεῶδες τι-
θέναι ἐπ' ἐδάφους νοτεροῦ προυποκειμένου χαρτίου, τῇ δὲ
ὑστεραῖα καθαίρειν· οὐ γὰρ συναποκαθαίρεται τῷ ἀχρωάδει
καὶ ἀλλοτριῶ τὸ εὐχρηστον διὰ τὴν ἐκ τῆς ἰκμάδος εὐτονίαν.
δολλίζεται δὲ συναποτιλλομένης αὐτῇ πῶας ἐμφεροῦς, ἣν διὰ τὸ 2
10 περὶ τὴν ὄσμην βρωμῶδες τράγον καλοῦσιν. εὐχρηστὴ δὲ ἡ ἐπι-
γνωσις· ἀκαυλὸς (τε) γὰρ ἔστιν ἡ πῶα καὶ λευκοτέρα καὶ ἥτιον
ἐπιμήκη τὰ φύλλα ἔχει οὐδὲ τὴν ῥίζαν πικρὰν ἢ ἀρωματίζουσαν
ὡσπερ ἐπὶ τῆς ἀληθινῆς ἔχει. ἀποκρίνας οὖν τὰ καυλία καὶ
τὰς ῥίζας, τὰ δὲ φύλλα ῥίψας, εἰ βούλοιο ἀποτίθεσθαι, ἀναλαμ-
15 βάνων οἴνω λεία καὶ τροχίσκους ἀναπλάσας φύλασσε ἐν ὄστρα-
κίνῳ ἀγγεῖῳ καινῷ, πωμάζων ἐπιμελῶς. ἀρίστη δὲ ἔστιν ἡ
πρόσφατος καὶ ἡ εὐώδης, πολύρριζος, οὐκ εὐθραπτος, πλήρης.
δύναται δὲ ὅσα καὶ ἡ Συριακὴ, διουρητικώτερα καὶ εὐστο- 3
μαχώτερα (ὄσθα). ὠφελεῖ δὲ καὶ τὰς περὶ ἥπαρ φλεγμονὰς καὶ
20 ἰκτερικὰ καὶ πνευματώσεις στομάχου μετὰ ἀφειψήματος ἀψιν-
θίου πινομένη, ὁμοίως καὶ σπλήνα καὶ τὰ περὶ τὴν κύστιν καὶ
νεφροῦς, καὶ πρὸς ἰοβόλων δῆγματα σὺν οἴνω, καὶ εἰς τὰ μα-
λάγματα μεγγνται καὶ ποτίσματα καὶ χρίσματα θερμομαντικά.
9 ἡ δὲ ὄρεινή νάρδος, καλουμένη δὲ ὑπὸ τινῶν καὶ θυλα-
25 κίτις καὶ πυρῖτις, γεννᾶται ἐν Κιλικίᾳ καὶ Συρίᾳ, καὶ φύλλα

9 SIM. Pl. XII 46.

18 SIM. Serib. L. 258 Pl. XXI 135 — Pl. l. s. D. eup. II 56 (267) — Pl.
l. s. eup. II 59 (271) — Pl. l. s. D. eup. II 61 (273) — eup. II 109 (307) — Pl.
l. s. Nic. Th. 604 (Apollod.)

24 EXC. Orib. XII s. v. (ἡ δὲ — νάρδος); Gal. XII 85.

1 καὶ om. QDiDa τῇ om. H συρία FDIIIsid. l. s. 2 δὲ καὶ Orib.
3 ἐπιμήκη Orib.: ὑπομήκη reliqui 6 χάρτον Orib. 7 συναποτίλλεται Orib.
9 συναποτιθεμένης (λλο superser.) Di: συναποδευμένης Orib. συφεροῦς F
11 τε addidi ex Orib. ἡ πῶα ἐστὶ Orib. 12 ῥίζαν δὲ Orib. ἥ] καὶ Orib.
13 ἐπὶ om. Orib. 14 καὶ τὰ φύλλα H τρέψας Orib. βούλει δ' HDi
ἀποθέσθαι H 15 ἀναπλάττων Di: ἀναπλάσ' F φύλαττε HDi 17 ἡ om.
Orib. Di 18 καὶ (alt.)] τε (δὲ ν) καὶ Di: καὶ om. HDa 21 τὴν fort. delendum
24 cap. num. 9 QDi: om. Di καλουμένη — πυρῖτις om. Orib. ad
θυλακίτις cf. schol. Nic. Al. 403 25 πυρῖτις] νίρις (vel νίρις) QDi: νίρις Da:
peritibis abiritibis (sic) Di: correxi coll. Gal. l. s. καὶ Συρία om. Di Gal. Orib.:
fort. delenda καὶ (tert.) om. Orib. Di

καὶ καυλοὺς ὁμοία ἡρυγγίῳ ἔχουσα, μικρότερα μὲν, οὐ μὴν τραχέα καὶ ἀκανθώδη. ῥίζαι δὲ ὑπείσι μέλαιναι, εὐώδεις, δύο ἢ καὶ πλείους ὡσπερ ἀσφοδέλου, ἰσχνότεραι (δὲ) καὶ μικρότεραι πολλῶ· οὔτε δὲ [καυλὸν οὔτε] καρπὸν οὔτε ἄνθος φέρει. ποιεῖ δὲ ἢ ῥίζα πρὸς ὄσα καὶ ἢ Κελτικὴ νάρδος. 5

10 ἄσαρον, οἱ δὲ νάρδον ἀγρίαν καλοῦσι· φύλλα ἔχει κισσῶ ὁμοία, μαλακώτερα δὲ πολλῶ καὶ στρογγυλώτερα, ἄνθος

10 RV: ἄσαρον· οἱ δὲ νάρδος ἀγρία, προφηται αἷμα Ἄρεως, Ὅσθάνης θέσαν, Αἰγύπτιοι κερέερα, Ῥωμαῖοι περπρέσσαμ, οἱ δὲ 10 βάκχαρ, Θουσκοὶ σουκινουμ, οἱ δὲ νάρδου(μ), ρουστικον(μ), Γάλλοι βάκαρ. βοτάνη εὐώδης, στεφανωματική, ἧς τὰ φύλλα (τραχέα), μέγεθος ἔχοντα μεταξὺ ἴου καὶ φλόμου, καυλία γωνιοειδῆ, ὑποτραχέα, ἀραιά, ἔχοντα παραφνάδας, ἄνθη δὲ πορφυρᾶ, λευκά, εὐώδη, ῥίζαι ὁμοίαι ταῖς τοῦ μέλανος ἔλλεβόρου, εἰκνύται τῇ ὁσμῇ 15 κινναμώμῳ. φιλεῖ δὲ τραχέα χωρία καὶ ἀνικμα. ταύτης ἢ ῥίζα ἐψηθεῖσα ἐν ὕδατι βοηθεῖ ρήγμασι, σπάσμασι, δυσπνοίᾳ, βηχί χρονίᾳ, δυσουρίᾳ· ἄγει δὲ καὶ ἔμμηνα καὶ θηριοδύκτοις χρυσίμωσ συν οἴνῳ δίδονται. τὰ δὲ φύλλα στυπτικὰ ὄντια κατα-

6 SIM. Pl. XII 47 (e S. N.); XXI 30; XXI 134.

6 EXC. Orib. XI s. v. (ἄσαρον — γλωσσαν, φέται — Ἰταλλας); cf. Gal. XI 840; Isid. XVII 9, 7 (e D. lat.); Ps. Orib. de simpl. V 30.

1 ἰρίγγι FDA cf. D. III 21 μικρότερα] μαλακώτερα Spr.: haec spicas breviores habet DI οὐ — ἀκανθώδη om. DI: non recte del. Spr. 2 καὶ (alt) om. Orib. 3 δὲ addidi duce Spr. καὶ λευκότεραι καὶ μικρότεραι Orib. 4 καυλὸν δὲ οὐδὲ καρπὸν οὐδὲ ἄνθος φέρει Orib.: καυλὸν οὔτε delevi coll. DI nec florem nec semen habet οὔτε (alt.)] οὐδὲ QOrib. 5 ὄσα] & Orib.

6 num. cap. ε̄ QDi: ἦ DI οἱ δὲ — καλοῦσι om. Orib. post καλοῦσι syn. e R add DI, deinde sic pergit ἄσαρον πὸα εὐώδης, στεφανωματική (e R)

7 μικρότερα FDiDaOrib.: πυκνότερα H: tenuiora DI: molliora Pl. XII 47: correxi cf. Hallier Flora XXI 298 ἄνθη RDī

9 C fol. 31^r: N 4 ἀραιώς R: ἄρεος H 10 κερέερα H: κερεερα vel κερθερα N περιτρεσσαμ R: περιτρεσάμ DI: correxi coll. Pl. XXI 132. XXVI 87 cf. Herm. XXXIII 408 11 κακχαρ R: βάκχαρ H cf. Verg. eel. VII 27 Pl. XXI 132 (bacchar) νάρδον ρουστικον libri: correxi cf. Pl. XXI 29 βάκαρ] an βάκχαρ? 12 quae sequuntur e D. III 44 (de bacchari) huc translata sunt. Pl. XXI 30 eorum sententiam impugnat qui nardum rusticum et baccharim eandem plantam esse putavere 12 τραχέα addidi e D. III 44 13 καὶ φλόμον om. C: ἢ φλ... v N post ὑποτραχέα habet ἔχον κερειφυλλαδαοαία (αία add. alt. m.) C: ἄρε. φύλλα δασέα ἐφ' ὧν N: ἔχον καυλία γωνιοειδῆ, ὑποτραχέα, ἀραιά DI 14 λευκά om. C: λεπτά N 15 ῥίζαι N: ἢ ῥίζα C ὁμοία C 16 γενᾶτε δὲ ἐν τραχέσι χωρίοις καὶ ἀνίγμοις superser. C (m. rec.) cf. Well. I 7 18 χρῆσιμος DiDa 19 δίδόμενον R: πινομένη DiDa: correxi e D. III 44 καὶ καταπλ. C

μεταξὺ τῶν φύλλων πρὸς τῇ ῥίζῃ πορφυροῦν, ὑοσκνάμου κυ-
τίνῳ ἐμφερές, ἐφ' ᾧ τὸ σπέρμα εἰκὸς γιγάρτω. ῥίζαι δὲ
ὑπεῖσι πολλαί, γονατώδεις, λεπταί, πλάγμαι, ὁμοίαι ἀγρώστει,
ισχνότεραι μέντοι πολλῶ καὶ εὐώδεις, θερμαίνουσαι καὶ δάκνου-
5 σαι λίαν τὴν γλῶσσαν.

δύναμις δὲ αὐτῶν οὐρητική, θερμαντική, ἀρμόζουσα ὑδρω- 2
πικοῖς, ἰσχυιάδι χρονία· ἄγουσι δὲ καὶ ἐμμηνα. μετὰ μελικράτον
δὲ ποθεῖσαι, πλήθος ὀλκῆς οὐγγιῶν ἐπτά, ὡς ἐλλέβορος λευ-
κὸς καθαίρουσι· μείγνυνται δὲ καὶ μύροις. φύεται δὲ ἐν ὑπο-
10 σκίοις ὄρεσι, πλείστα δὲ ἐν Πόντῳ καὶ ἐν Φρυγίᾳ καὶ Ἰλλυρίδι
καὶ ἐν Οὐεστίνῳι τῆς Ἰταλίας.

11 φροῦ, οἱ δὲ καὶ τοῦτο ἀγρίαν νάρδον καλοῦσι· γεννᾶται
μὲν ἐν Πόντῳ, φύλλα δὲ ἐλαφοβόσκῳ ἢ ἵπποσελίῳ παραπλήσια
ἔχει, κανλὸν πηχυαῖον ἢ μελίζῳ, λεῖτον, τρυφερόν, ἐμπύρρον,
15 μασόκοilon, διειλημμένον γόνασιν, ἀνθη πρὸς τὰ τοῦ ναρκίσσου,

πλασσόμενα ὠφελεῖ κεφαλαλγίας καὶ ὀφθαλμῶν φλεγμονὰς καὶ
αἰγίλωπας ἀρχομένους καὶ μαστοὺς ἐκ τῶκων φλεγμαίνοντας
καὶ ἐρυσιπέλατα· ἔστι δὲ καὶ ὑπνοποιὸς ἢ ὄσμῃ.

6 SIM. Scrib. L. 110 Pl. XXI 134 D. eup. II 112 (312) — Pl. I. s. eup. II
63 (278) — Pl. I. s. eup. II 76 (287) — Pl. XXI 134.

12 SIM. Pl. XII 45. XXI 136 (e S. N.).

12 EXC. Orib. XII s. v. (φροῦ — βρωμώδους); Isid. XVII 9, 7 (ubi olu-
satro corrige); Gal. XII 152 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 πορφυροῦν] κυανοῦν QDa: πορφυρά Di: πορφυροῦν Orib. Di Pl. I. s. Isid.
I. s. ὑοσκνάμου F: ὑοσκνάμω HDiDa: ὑοσκνάμω ἢ Orib. 2 ἐμφερῆ
Di post ἐμφερές syn. e R add. H ᾧ] οὐ Orib.: οὐ Di post γι-
γάρτω e R interpol. ἔχον κανλίαι — ἀραιά Di δὲ om. FDiDa 3 πλατεῖται
Orib. (γ superser. O²) 4 post εὐώδεις e R interpol. εἰκνύται — ὄσμῃ, deinde
Crateuae frg. e C (cf. Well. I 6) add. his verbis καὶ κρατεῦσας ῥιζοτομικὸς εἰς
τὸ αὐτὸ κτλ. Di 6 quae de virtute medica profert D. e Crateua fluxerunt
ἀρμόζουσαι H 7 post χρονία e R add. καὶ βηχί HDa δὲ om. H μετὰ δὲ
HDa 8 < ο ζ F ἐπτά] ἔξ Crat.: 7 Di 9 μίγνυνται F post μύροις add.
καὶ ἀντιδότοις Crat. δὲ (alt.) om. Di 10 πλείστον Orib. ἐν (alt.) om.
Di 11 ἐν om. QDiDa: del. O² οὐεστίνῳι Orib. (ἰουστίνῳι corr. O²):
ἰουστίνῳι FDa: ἰουστίνῳ HDi post ἰταλίας interpol. e R ἢ δὲ ῥίζα τοῦ τοι-
ούτου (αὐτοῦ Da) βοηθεῖ δῆγμασι — ὄσμῃ HDa

12 num. cap. ια QDi: 9 Di τὸ λεγόμενον παρ' ἰταλοῖς βαλερίαινα add.
H καὶ τοῦτο om. Orib. 13 μὲν Orib. HDiDa: δὲ F folia hellebori similia
vel hypselini Di 14 πορφυροῦν Orib. 15 ἀνθη δὲ φέρει Orib. τοῦ ναρ-
κίσσου libri Orib. Di: τοῦ κισσοῦ conl. nescio quis: τῆς νάρδου Spr.: suspectum
16 κεφαλαλγίαν C καὶ (pr.) om. CDiDa 18 ὄσμῃ R: κόμη reliqui

μείζονα δὲ καὶ ἐν τῷ ὑπολεύκῳ διαπόρρυντα· ῥίζα δὲ ἡ μὲν ἀνωτέρω περὶ δακτύλου μικροῦ τὸ πάχος, πλάγια δὲ ὑπόρριζα ἔχει καθάπερ σχοῖνος ἢ μέλας ἐλλέβορος, ἀλλήλοις ἐπιπεπλεγμένα, ὑπόξανθα, εὐώδη, ναρδίζοντα τῇ ὁσμῇ μετὰ τινος βάρους βρωμώδους.

5

2 δύναται δὲ θερμαίνειν, οὔρα κινεῖν ξηρὰ ποτιζομένη. καὶ τὸ ἀπόξεμα δὲ αὐτῆς τὸ αὐτὸ δύναται ποιεῖν καὶ πρὸς πλευρᾶς πόνον, ἐμμηγὰ τε ἄγει καὶ ἀντιδότοις μείγνυται.

δολοῦται δὲ ὄξυμυρσίνης ῥίζης παραμειγνυμένης. εὐχερῆς δὲ ἡ ἐπιγνώσις αὐτῆς ἐστι· σκληραὶ γὰρ εἰσιν αὐταὶ καὶ δύσ- 10 θραυστοὶ, δίχα εὐωδίας.

12 μαλαβάθρον ἐνιοὶ ὑπολαμβάνουσιν εἶναι τῆς Ἰνδικῆς νάρδου φύλλον πλανώμενοι ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν ὁσμῆν ἐμφερείας· πολλὰ γὰρ ἐστὶν ὅμοια τῇ ὁσμῇ νάρδῳ ὡς τὸ φού, ἄσαρον, ἴρις. οὐκ ἔχει δὲ οὕτως ἴδιον γὰρ ἐστὶ γένος φνόμενον ἐν τοῖς 15 Ἰνδικοῖς τέλμασι, φύλλον ὃν ἐπινηχόμενον τῷ ὕδατι καθάπερ οἱ ἐπὶ τῶν τελμάτων φακοί, ῥίζαν οὐκ ἔχον, ὅπερ συλλέγοντες εὐθέως διαπείρουσι λίνῳ καὶ ξηράναντες ἀποτίθενται. φασὶ δὲ καὶ τῆς θερείας ἀναξηρανθέντος τοῦ ὕδατος καλεῖσθαι φρυγάνοις τὴν γῆν· μὴ γενομένου γὰρ τούτου φύλλον μηκέτι φύε- 20 σθαι. ἐστὶ δὲ καλὸν τὸ πρόσφατον καὶ ὑπόλευκον ἐν τῷ μελανίζοντι, ἄθραυστον καὶ ὀλόκληρον, πληκτικὸν τῇ ὁσμῇ καὶ ἐπιδιαμέγον τῇ εὐωδίᾳ, ναρδίζον δὲ τῇ γεύσει (καὶ) μὴ ἀλμυρίζον. τὸ δὲ ἀθρανὲς καὶ λελεπτοκοπημένον εὐρωτιῶσαν ἔχον τὴν ἀποφορὰν φαῦλον.

25

6 SIM. Pl. XXI 136 D. eup. II 109 (306) Scrib. L. 170. 176.

12 SIM. Pl. XII 129 (ex Iuba?) XXIII 93 (e S. N.) [Arr.] per. 56. 65.

12 EXC. Orib. XI s. v. (ἐστὶ δὲ καλὸν — μαλαβάθρον δύναται); Orib. t. V 74 D., unde Aet. II 196; Isid. XVII 9, 2 (e D. lat.), cf. Gal. XII 66.

1 μείζω Orib. Di post καὶ add. τρυφερώτερα καὶ Di 2 δακτύλου πάχος τοῦ μικροῦ Da ἢ δὲ πλάγια H ὑπόριζα Q: ὑπορίζια Orib.: ἐπιρίζια Di 3 σχοῖνος Di (vitio sollemni) 6 θερμαίνειν post κινεῖν transpos. H: bis habet Di 9 ὄξυμυρσίνης F: ὄξυμυρσίνη H ῥίζη H: ῥίζαις Di παραμειγνυμένης H v: παραμειγνυμένη p cf. Di qui adulteratur radicibus oximyrsinīs 12 num. cap. 13 QDi: 1 Di 13 φύλλα H 14 πολλοὶ γὰρ ἐστὶν ὁσμῇ νάρδου H 15 ἴρις F: νῆρις reliqui cf. D. I 9 ἔχει] ἐνι H γάρ] δὲ Di 17 ad rem cf. D. IV 87 19 θερείας HDa ἀναξηράναντες H 20 φύλλον om. HDiDa 21 μελανίζοντι Orib. (μελανίζειν Orib. V 74): μέλανι καὶ τι F: μελανίζειν τε HDiDa: μαλακίζειν Spr.: nigricans Pl.: coloris subalbido nigello mixtum Di 22 καὶ (pr.) om. Orib. 23 νάρδον τῇ γεύσει H δὲ om. Orib.: post τῇ colloc. FDa: gustu nardino Di cf. Pl. XII 129 καὶ addidi: post δὲ inser. Lac.: μηδὲ Orib. V 74 24 δὲ om. Orib. καὶ τὸ HDiDa λεπτοκοπημένον QDiDa

δύναμιν δὲ ἔχει τὴν αὐτὴν τῇ νάρδῳ, ἐνεργέστερον δὲ ἐκείνη πάντα ποιεῖ. διουρητικωτέρα μέντοι καὶ εὐστομαχωτέρα ἐστὶν ἢ τοῦ υαλαβάθρου δύναμις, καὶ πρὸς τὰς ὀφθαλμικὰς φλεγμονὰς ἀρμόζει ἀναξισθὲν ἐν οἴνῳ καὶ λεῖον ἐπιχρισόμενον ὑποτίθεται καὶ (τῇ) γλώσση πρὸς εὐωδίαν στόματος καὶ σὺν ἱματίοις τίθεται· ἄβρωτα γὰρ καὶ εὐώδη τηρεῖ ταῦτα.

13 κασσίας δὲ ἐστὶ πλείονα εἶδη περὶ τὴν ἀρωματοφόρον Ἀραβίαν γεννώμενα· ἔχει δὲ ῥάβδον παχύφλοιον, φύλλα δὲ ὡς πεπέρεως. ἐκλέγον δὲ τὴν ἔγκισρον, εὐχρον, κοραλλίζουσαν, 10 στενὴν, λεῖαν, μακρὰν καὶ παχεῖαν τοῖς σφυγγίοις [πλήρη], δηκτικὴν ἐν τῇ γεύσει καὶ στύφουσαν μετὰ ποσῆς πυρώσεως, ἀρωματίζουσαν, οὐνίζουσαν τῇ ὄσμῃ. ἡ δὲ τοιαύτη ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων ἄχνυ καλεῖται, δαρνίτις δὲ προσαγορεύεται ὑπὸ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐμπόρων. πρὸ δὲ ταύτης ἐστὶν ἡ μέλαινα καὶ 15 ἐμπόρφυρος, παχεῖα, γίλις καλουμένη, ῥοδιζουσα τῇ ὄσμῃ, μάλιστα πρὸς τὴν λατρικὴν τέχνην εὐθετος, δευτερεύει δὲ ἡ προειρημένη, τρίτη δὲ ἐστὶν ἡ καλουμένη βάντος Μοσυλίτις. αἱ δὲ 2 λοιπαὶ εὐτελεῖς, ὡς ἡ καλουμένη ἀσύφη, μέλαινα καὶ ἀηδὴς καὶ λεπτόφλοιος ἢ καὶ φλοιορραγῆς, ὡς καὶ ἡ κιττώ καὶ δάρκα 20 καλουμένη.

1 SIM. Pl. XXIII 93 D. eup. II 112 (312) — Pl. I. s. eup. I 30 (108) — Pl. I. s. eup. I 84 (136) — Pl. I. s.

7 SIM. Theophr. h. pl. IX 5, 3, 4, 2sq. Pl. XII 95 sq. (ex Iuba); Strab. XVI 782; [Arr.] peripl. m. Er. c. 12. Arr. an. VII 20.

7 EXC. Orib. XI s. v. (κασσίας — εὐτελεῖς); Orib. t. V 71 D. (κασσίας ἐκλέγον — εὐθετος), unde Aet. II 196; Isid. XVII 8, 12; Ps. Orib. de simpl. V 75; Gal. XII 13 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3); Gal. XIV 56 sq. 72 sq. 258.

1 τῇ om. Orib. πάντα ἐκείνη Orib.: ἐκείνης Q 2 ποιεῖ πάντα Da 5 δὲ καὶ Di τῇ addidi cf. D. III 5. 20. D. eup. I 84 6 ταῦτα τηρεῖ Di: τηρεῖται τὰ ἱμάτια ὑπ' αὐτῆς Da

7 num. cap. ἐγ QDi: α' Dl κασσίας libri: κασία Theophr. Gal. Orib. 8 γεννώμενα om. HDa ὅσπερ ἱρεως H: ὅσπερ ἱρεος F: ὅσπερ πεπέρεως reliqui: correxi cf. Meyer bot. Erl. 146sq. 9 purpureis foliis Isid. I. s. κοραλλίζουσαν Fv: κοραλλίζουσαν Da 10 ἴταν DiOrib. (cf. Orib. V 71), at cf. Ps. Orib. de simpl. I. s. καὶ om. Aet. πλήρη om. F: seclusi 11 πολλῆς QDa: cf. Pl. XII 97 13 ἄχνυ libri: abs Dl: ἀδι cod. Marc.: λάδα coni. Marc. coll. Pl. I. s. 14 πρὸς F 15 γίλις QDi: γίλις Da: γίλις [Arr.] per. m. Er. I. s.: γίλι Gal. XIV 67. 72: γίλις Orib. V 71: γίλις κασία Neoph. (Salm. exere. Pl. 1304) 16 τέχνην F: ἀρτὴν medicine Dl: χροῖσιν reliqui 17 βάντος μοσυλίτις Q: βάντος μοσυλίτις Da: βλαστός μοσυλητικός DiOrib. lat.: blatos Dl: correxi ad Μοσυλίτις cf. Pl. VI 174. Ptolem. IV 7, 10. Steph. Byz. s. v. Μόσυλον; [Arr.] p. m. Er. 10. 18 ἀσύφη F [Arr.] I. s.: ἀσφήμων HDiDa 19 κιττώ suspectum, fort. κιτιβὸς cf. Theophr. h. p. IX 4, 2 ἢ δάρκα Spr.: δάρκα FDi: δάρκα reliqui: δούκα [Arr.] I. s. 8

ἔστι δέ τις καὶ ψευδοκασσία ἀφάτως ἐμφερέης, ἣτις ἐλέγ-
χεται τῇ γέσει, οὐκ οὔσα δριμεῖα οὐδὲ ἀρωματώδης, προσεχό-
μενόν τε τὸν φλοῖον ἔχει τῇ ἐντεριώνῃ. εὐρίσκεται δὲ καὶ πλατεῖα
σύριγξ, ἀπαλή, κούφη, εὐερής, διαφέρουσα δὲ τῆς ἄλλης. ἀποδο-
κίμαζε δὲ τὴν ὑπόλευκον καὶ ψωρώδη, πρᾶσιζονσαν ἐν τῇ ὄσμῃ καὶ 5
τὴν μὴ ἔχουσαν δὲ τὴν σύριγγα παχεῖαν, ψωρώδη δὲ καὶ λεπτήν.

3 δύναμιν δὲ ἔχει θερμαντικὴν, οὐρητικὴν, ξηραντικὴν, στυ-
φουσαν πρᾶεως. ἀρμόζει δὲ εἰς τὰ πρὸς ὀξυδερκίαν ὀφθαλμικά
καὶ μαλάγματα, φακούς τε αἴρει μετὰ μέλιτος καταχρισμένη,
καὶ ἐμμηνα ἄγει καὶ ἐχιοδήκτοις βοηθεῖ πινομένη καὶ πρὸς τὰς 10
ἐντὸς φλεγμονὰς πάσας ποθεῖσα καὶ πρὸς νεφρούς, εἰς ἐγκα-
θίσματα τε καὶ ὑποθυμιάματα γυναιξὶ πρὸς ἀνευρυσμὸν μήτρας.
διπλάσιον δὲ αὐτῆς μειγνύμενον τοῖς φαρμάκοις, εἰ μὴ παρῆι
κινάμωνον, τὸ αὐτὸ δρᾷ, ἄγαν τέ ἐστὶ πολὺχρηστος.

14 κινάμωνον ἐστὶ πλεονα εἶδη ὀνομαζόμενα ἐπιχωρίως. 15
διαφέρει δὲ τὸ Μόσυλον διὰ τὸ σφῆζειν ποσὴν ἐμφέρειαν πρὸς
τὴν Μοσυλίτιν καλουμένην κασσίαν, καὶ τούτου τὸ πρόσφατον,
τῇ χροῇ μέλαν, τεφρῖζον ἐν τῷ οἰνώδει, λεπτόν δὲ τοῖς ῥαβ-
δίοις καὶ λεῖον, ὅζοις συνεχέσει κεχημένον, σφόδρα εὐώδες —
σχεδὸν γὰρ ἢ τοῦ ἀρίστου κρίσις ἐστὶ περὶ τὴν ἐν τῇ εὐωδίᾳ 20
ιδιότητα· εὐρίσκεται γὰρ μετὰ τοῦ ἡδίστου καὶ ἰδιάζοντος ἢ
ὄσμῃ πηγανίζουσα ἢ καρδάμω ἐμφερέης —, ἔτι καὶ δριμύ καὶ

7 SIM. Theophr. de od. 32. 35 Cels. III 21 (107, 13) D. eup. I 121 (154)
II 76 (288) II 115 (316) II 102 (303) II 70 (284).

15 SIM. Theophr. h. pl. IX 5; Pl. XII 85sq. (ex Iuba), unde Sol. 135, 13;
Diod. II 49; Strab. XVI 782; Arr. an. VII 20, 2.

15 EXC. Orib. XI s. v. (κινάμωνον — καρδ. ἐμφερέης); Gal. XII 26; Gal.
XIV 63sq. 257. Isid. XVII 8, 10 (e Pl. — Sol. D); Ps. Orib. de simpl. V 77; Sim.
S. s. v. (55 L).

15 TEST. Gal. XIV 62. 63.

1 nov. cap. (ιδ) περὶ τῆς ψευδοκασσίας incip. Di ἀφάτως] lappatio DI
3 ἔχουσα ἐν τῇ Da δέ τις DI 4 ταῖς ἄλλαις Da ἀποδοκίμαζουσι DI
5 πρᾶσιζονσαν F: τραγίζονσαν reliqui 6 δὲ (pr.) om. vulgo 7 θερμαντικὴν
καὶ (dittoqr.) QDiDa: diuretica DI 8 πρᾶως H 9 τε] δὲ H μετὰ — πινομένη
om. H 11 εἰς om. HDa 13 μίγνεται H 14 τὸ αὐτὸ γὰρ HDiDa τέ] δὲ H
15 num. cap. ιδ QDi: ιβ' DI κινάμωνον F (ut semper): κινναμόνον
reliqui 16 μόσυλον HDa: mosylicum Orib. σφῆζειν] φέρειν DI: τηρεῖν vulgo
ποσῶς H 17 λεγουμένην H 18 τεφρῶδες τῇ χροῇ Gal. XIV 257 20 τὴν
εὐωδίαν Da 21 ἡδίστον QDa: ἀρίστον Orib. DI cf. Gal. I. s. ἔστι γὰρ πάντων
τῇ ὄσμῃ κάλλιπτον τε καὶ ἡδίστον 22 πηγανίζουσα ἢ om. DI at cf. Gal. I. s.
καὶ διαμασώμενον πηγανίζειν δοκεῖ καρδαμώω libri DI: corr. Marc. ἔτι]
ἐπι (compendiose script.) F

διηκτικόν τῇ γεύσει καὶ ὑφαλμυρίζον μετὰ Θερμασίας ἐν τε τῇ
 παρατρίψει μὴ ταχέως διαλυόμενον καὶ ἐν τῷ Θραύεσθαι χροῶ-
 δες καὶ λεῖον ἔχον τὸ μεταξὺ τῶν ὄζων. δοκιμάζων δὲ ἀπὸ 2
 μιᾶς ῥίζης λάμβανε τὸν Θαλλόν· εὐχερῆς γὰρ ἡ τοιαύτη δοκι-
 5 μασία. τὰ γὰρ Θραύσματα μείγματα τυγχάνει καὶ κατὰ τὴν
 πρώτην δοκιμασίαν τὰ κρείττονα περιπνέοντα καὶ πληροῦντα
 τὴν ὄσφρησιν ἐμποδίζει τὴν τοῦ ἤττονος ἐπίκρισιν. ἔστι δὲ
 καὶ ὀρεινόν, παχὺ καὶ κολοβόν, σφόδρα ὑπόκιρρον τὴν χροάν·
 καὶ τρίτον παρὰ τὸ Μόσυλον μέλαν καὶ λεῖον, ἰνώδες δὲ καὶ
 10 οὐ πολυγόνατον· τέταρτον λευκόν, χαῦνον, ὀγκῶδες ἰδέσθαι καὶ
 εὐγενές, εὐθραυστόν τε καὶ μεγάλην ἔχον ῥίζαν [κασσίζον]·
 πέμπτον <κασσίζον> τῇ ὁσμῇ καὶ πληκτικόν, ὑπόκιρρον δὲ καὶ
 προσεμπερὲς τὸν φλοιὸν κασσία πυρρᾶ, πρὸς τὴν ἀφήν δὲ
 στερεόν, οὐ πάνυ ἰνώδες, παχύρριζον. τούτων δὲ τὸ πνεόν λι-
 15 βανωτοῦ ἢ μυρσίνης ἢ κασσίας ἢ βρωμάδους εὐωδίας ἤττον
 ἔστιν. ἀπεκλέγου δὲ τὸ λευκόν καὶ τὸ ψωρῶδες καὶ τὸ ἄνυσό- 3
 καρπον καὶ <μῆ> λεῖον, καὶ τὸ ξυλῶδες κατὰ τὴν ῥίζαν δὲ ὡς
 ἀχρεῖον παραιτοῦ. ἔστι δὲ τι καὶ ἄλλο ὁμοιον, τὸ καλούμενον
 ψευδοκινάμωμον, εὐγενές, οὐκ εὐτονον τῇ ὁσμῇ, ἐκλελυμένον
 20 δὲ καὶ τῇ δυνάμει. καλεῖται δὲ τι καὶ ζιγγίβερι, ξυλοκινάμω-
 μον ὄν, ἔχον δὲ τινα ἐμφέρειαν κιναμώμω· τῇ ὀψει <δὲ> διακρίνεται
 <καὶ> τῷ βρωμάδει τῆς ὁσμῆς. τὸ δὲ ξυλοκινάμωμον λεγό-

1 τῆς γεύσεως F 2 δασυόμενον libri: correxi coll. Pl. XII 92 certissima
 tamen aestimatio, ne sit scabrum, atque ut inter sese tritum tarde frietur χοῶδες
 conl. Sar. 3 δοκιμάζε HDaDi 4 λαυβάνων Di: λαυβάνειν H: λάμβανε FDA
 7 ἐπίκρισιν suspectum fort. δέ τι 8 παχὺ (sic) F (fort. subest τι alieno
 loco in textum receptum): tactu asperior statu brevi et grossior (i. e. τραχὺ καὶ παχὺ
 καὶ κολοβόν) Di καὶ (alt.) om. HDi κολοβόν—μέλαν καὶ om. Da 9 παρὰ
 magis quam cf. Blaß Gr. d. N. 139 λίαν εὐώδες, εὐερῶδες δὲ HDiDa at cf. Gal.
 XIV 257 ἔτερον δὲ ἔστι πωσῶς μέλαν καὶ ὄσπερ Ἴνας ἔχον τινὰς 11 εὐγενές F:
 εὐτελής reliqui τε] δὲ H μεγάλην] μικρὰν Gal. l. s., at cf. Di radicibus maior
 post ῥίζαν add. ὡς ἀχρεῖαν παραιτοῦ H (e v. 17) κασσίζον QDa: κασσίζουσαν Di:
 delevi et post πέμπτον collocaui coll. Di est etiam quintum genus odore similis
 cassie cf. Gal. l. s. 12 πέμπτον τῆ ὁσμῇ καὶ (καὶ om. H) τλ. QDa: πέμπτον τὴν
 ὁσμὴν ὑπόκιρρον Di: correxi δὲ QDa: om. Di: τε vulgo 13 τὸν φλοιὸν om. H
 15 ἢ μυρσίνης om. Di βρωμάδους] ἀνώμου HDiDa at cf. Di sed non tan-
 tum odore plenum 16 ἀπολέγον libri: correxi coll. Pl. XII 92. D. III 22 I 7:
 err. Di 17 μῆ add. Lac. ξυλῶδες δὲ H κατὰ] καὶ FDA: om. Di τὴν
 ῥίζαν om. F, sed cf. Di cuius radix inutilis est ἀχρεῖαν DiDa 18 ἔστι]
 nov. cap. (ἴε) inc. Di τι om. H qui appellatur lotos. et moto (sic) Di
 19 εὐγενές F: εὐτελής reliqui: εὐερῆς in extr. cap. 20 τι om. HDiDa ζιγγι-
 F: ζιγγιβερ reliqui: correxi 21 δὲ (pr.) om. Di τῆ—κιναμώμω om. HDiDa
 δὲ (alt.) addidi 22 καὶ addidi τὸ βρωμάδες F: correxi

μενον και αὐτὸ ῥίζῃ τε και (ῥαβδίῳ) τῷ πολυγονάτῳ ἔοικε
κιναμώμῳ· ἔστι δὲ ξυλῶδες κινάμωμον, ἔχον ῥαβδους μακρὰς
και ῥωμαλέας και τὴν εὐωδίαν πολὺ καταδεεστέραν. λέγεται δὲ
ὑπ' ἐνίων και κατὰ γένος διαφέρειν τοῦ κιναμώμου τὸ ξυλοκινά-
μωμον, ἑτέρας ὄν φύσεως.

5

- 4 δύναμιν δὲ ἔχει πᾶν κινάμωμον θερμαντικὴν, οὐρητικὴν,
μαλακτικὴν, πεπτικὴν· ἄγει δὲ και ἔμμηνα και ἔμβρυα πινό-
μενον και προστιθέμενον μετὰ σμύρνης, και λοβόλοις θηρίοις
και θανασίμοις ἀρμόζει και τὰ ταῖς κόραις ἐπισχοτοῦντα ἀπο-
καθαίρει, φακούς τε και ἐφήλεις μετὰ μέλιτος ἐπιχρισθὲν αἴρει. 10
ποιεῖ δὲ και πρὸς βήχας, κατάρρους, ὑδρωπας, νεφρίτιδας, δυ-
σουρίας· μειγννται δὲ και τοῖς πολυτελέσι μύροις και καθόλου
ἔστι πολύχρηστον. ἀποτίθεται δὲ εἰς διαμονὴν λεῖον οἴνῳ ἀνα-
λαμβανόμενον και ξηραίνόμενον ἐν σιῶ.

[ἔστι δὲ τι λεγόμενον κινάμωμον, ὃ ἐνιοι ψευδοκινάμωμον 15
καλοῦσιν, εὐερνῆς σφόδρα και παχυραβδότερον, κατὰ πολὺ μέν-
τοι ἐλαττούμενον κιναμώμου κατὰ τε ὄσμην και κατὰ γεῦσιν.]

15 ἄμωμόν ἔστι θαμνίσκος οἴονεῖ βότρως ἐκ ξύλου ἀντεμ-
πεπλεγμένος ἐναντῷ. ἔχει δὲ τι και ἄνθος μικρὸν ὡς λευκοῖον,
φύλλα δὲ βρωννία ὁμοια. κάλλιστον δὲ ἔστι τὸ Ἀρμένιον, χρυ- 20
σίζον τῇ χροίᾳ, ἔχον δὲ τὸ ξύλον ὑπόκιρρον, εὐῶδες ἱκανῶς. τὸ
δὲ Μηδικὸν διὰ τὸ ἐν πεδίοις και ἐν ἐρύδροις τόποις γίνεσθαι
ἀδυναμώτερον· ἔστι δὲ μέγα και ὑπόχλωρον και πρὸς τὴν ἀφήν

6 SIM. Theophr. de od. 32 — Cels. V 11 — Cels. III 21 (107, 11) —
D. eup. II 77 (289) 78 (291) — II 115 (316) — II 137 (327) — I 41 (112) —
I 121 (154) — II 102 (304) — II 109 (307).

18 SIM. Theophr. h. pl. IX 7, 2; de od. 32; Pl. XII 48 (ex Iuba).

18 EXC. Orib. XI s. γ. (κάλλιστον — ποικίλον, δολίζονσι — τελείον);
Orib. t. V 69 D., unde Aet. II 196; Isid. XVII 8, 11 (e D. lat.) Ps. Orib. simpl.
V 29 cf. Strab. XVI 747 (Meyer bot. Erläut. zu Strab. 88).

1 ῥαβδίῳ addidi: cum astis nodosis DI 2 κινάμωμον ξυλῶδες H
μικρὰς H 3 καταδεεστέρας F 4 κατὰ τὸ Da 6 ἔχει post κινάμωμον
colloc. H 9 post ἀποκαθαίρει add. θερμαίνει τε και λεπτόνει· και ἔστι διον-
ρητικόν HDiDa (θερμ. — λεπτ. om. Da) 10 ἐφήλεις ἀποκαθαίρει (θερμ. —
λεπτ. add. Da) μετὰ κτλ. HDiDa 15—18 hinc aliena esse vidit Sar.; e Crateua
fluxisse videntur τι om. HDa 16 μέντοι γε Di 17 ἐλαττόν ἔστι HDa

18 num. cap. ιε QDi: εἴ' DI [θαμνίσκος οἴονεῖ βότρως κτλ.] D. lignum fruticis
amomi ita in se ipsum convolutum esse dicit ut uvae effigiem repraesentet:
aliter Isid. l. s. frutex botruosum semen reddens sibi connexum: male DI frutex
est similis botruo, in circuitu cuiuslibet arboris nascitur, ad rem cf. Ps. Orib. l. s.
Flückiger Pharmak.³ 903. 904. ἀντιπεπλεγμένος H 20 βρωννία F 21 τὴν
χρῶαν H Orib. δὲ F Orib.: τε reliqui 22 ἐν (alt.) om. Orib. 23 ἀδυναμώ-
τερον F: ἀδυναμώτερον reliqui ἔστι δὲ om. Orib. χλωρόν Orib.

ἀπαλὸν καὶ ἰνώδες τοῖς ξύλοις ὀριγανίζον <τε> τῇ ὀσμῇ. τὸ δὲ Ποντικὸν ὑπόκιρρον, οὐ μακρὸν οὐδὲ δύσθραυστον, βοτρυνῶδες, πλήρες καρποῦ καὶ τῇ ὀσμῇ πληκτικόν. ἐκλέγου δὲ τὸ πρόσφατον καὶ λευκὸν ἢ ὑπέρευθρον, οὐ πεπιασμένον ἢ συμπεπλεγμένον, 5 λελυμένον δὲ καὶ διακεχυμένον, σπέρματος πλήρες ὁμοίου βοτρυνδίοις, βαρὺ, σφόδρα εὐώδες, δίχα εὐρώτος καὶ ὀσμῆς, δάκνον τὴν γεῦσιν, ἀπλοῦν τὴν χροῖαν καὶ μὴ ποικίλον.

δύναμιν δὲ ἔχει θερμομαντικήν, στυπτικήν, ξηραντικήν, ὑπνο- 2 ποιόν, ἀνώδυνον τοῦ μετώπου καταπλασσομένου, φλεγμονὰς τε 10 πεπαίνει καὶ διαφορεῖ, σκορπιοπλήκτους τε μετ' ὀκλίμου καταπλασθῆν ὠφελεῖ· <παρηγορεῖ> καὶ ὀφθαλμῶν φλεγμονὰς καὶ τὰς ἐν σπλάγγνοις σὺν σταφίδι, πρὸς δὲ τὰ γυναικεῖα καὶ ἐν προσθέτοις καὶ ἐγκαθίσμασι χρήσιμον. ποθὲν δὲ τὸ ἀπέψημα αὐτοῦ ἀρμόζει ἡπατικοῖς, νεφρικοῖς, ποδαγρικοῖς. 15 μελγνται δὲ καὶ ἀντιδότοις καὶ τοῖς πολυτελεστάτοις τῶν μύρων.

δολύζουσι δὲ τινες τὸ ἄμωμον τῇ λεγομένη ἄμωμίδι, ἐμφερεῖ ὄσση τῷ ἄμωμῳ, ἀνὸσμῳ μέντοι καὶ ἀκάρατῳ, γεννωμένη δὲ ἐν Ἀρμενίᾳ, ἀνθος δὲ ἐχούση ἐμφερεῖς ὀριγάνῳ. αἶλι δὲ ἐν ταῖς τῶν τοιούτων δοκιμασίαις τὰ θραύσματα φεῦγε· ἐκλέγου δὲ τὰ 20 ἀπὸ μιᾶς ῥίζης ἔχοντα τοὺς ἰδίους κλάδους τελείους.

16 κόστων διαφέρει δ' Ἀραβικός, λευκὸς ὢν καὶ κοῦφος,

8 SIM. Cels. III 18 (100, 25) — D. eup. II 122 (320) I 29 (107) II 72 (286) 76 (287) 78 (290) II 58 (270) II 102 (303) — Pl. XXVI 105 eup. I 234 (214) — Scrib. L. 177. Gal. XIV 149 — Pl. XIII 15. 16. 18.

16 SIM. Pl. XII 49 (ex Iuba).

21 SIM. Theophr. h. pl. IX 7, 3. de od. 28. 32. Pl. XII 41 (ex Iuba); Diod. II 49; [Arr.] peripl. m. Er. 39.

21 EXC. Orib. XI s. v. (κόστων — πυρώδης, μειγνύουσι — παρέχει); Orib. t. V 72 D., unde Aet. II 196; Isid. XVII 9, 4 (e D. lat.); Ps. Orib. de simpl. V 64; Gal. XII 40 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.) cf. Salm. de hom. 128.

1 καὶ om. Di ὀριγανίζον Orib. DiDi: πηγανίζον QDa τε addidi 2 οὐ — οὐδὲ om. Orib. 4 πεπιασμένον F: πεπιεσμένον Orib.: ἐκπεπιεσμένον Aet.: πεπιλημένον reliqui post πεπ. add. ποῦ Orib. ἢ] ἤγουν (comp. scr.) H: καὶ Da: ἢ συμπεπλεγμένον om. FAet. 5 δὲ — ὁμοίου om. mg. add. O³ δυοιον FDiDa: ὁμοίου Orib. HAet. 6 σφόδρα τε Orib. ad εὐρώτος schol. Paris. Orib. (II 744 Dar.) ἀντι τοῦ νοτίδος· κυρίως δὲ εὐρώς ἐστι τὸ γινόμενον σκοπιπὸν (τει superscr.) καὶ ἰώδες χρώμα περὶ τὸν ἄπλοια τὸν χαλκόν 7 μῆ] οὐ Di 9 τῷ μετώπῳ καταπλασσομένου Di τε] δὲ Da post τε add. καὶ μελικηρίδας Di: post διαφορεῖ HDa: om. FDi 10 τε] δὲ F 11 post ὠφελεῖ add. ποδαγρικοῖς συμβάλλεται καὶ HDi παρηγορεῖ addidi ex HDi: om. F 13 ἐν ἐγκαθίσμασι p δὲ om. H 16 ἀμωμιάδι Orib. (ἀμωμίδι Orib. V 69) ἐμφερεῖ HDiDa 17 τῷ] τῇ FDa 18 ἀρμενίᾳ F δὲ (pr.) om. HDi αἶλι] δεῖ HDi 19 φεύγειν H: ἐκφεύγειν Di 20 τοὺς ἰδίους om. Di 21 num. cap. ιγ QDi: ιδ' Di κόστος Orib.

πλειστήν ἔχων καὶ ἠδεῖαν τὴν ὄσμήν, δευτερεύει δὲ ὁ Ἰνδικός, ἀδρός ὢν καὶ μέλας καὶ κοῦφος ὡς νάρθηξ, τρίτος δὲ ἐστὶν ὁ Συριακός, βαρὺς, τὴν χροῖαν πυξώδης, πληκτικὸς τῇ ὄσμῃ. ἄριστος δὲ ἐστὶν ὁ πρόσφατος, λευκός, πλήρης δι' ὄλου, πυκνός, ξηρός, ἀτερηδόμιστος, ἀβρωμος, γεύσει δηκτικὸς καὶ πυρώδης. 5

δύναμιν δὲ ἔχει θερμαντικὴν, διουρητικὴν, ἐμμήνων ἀγωγὸν καὶ τῶν περὶ ὑστέραν παθῶν ἀρωγὸν ἐν προσθέμασι καὶ πυριά- 2 σεσι καὶ καταπλήμασι. πινόμενος δὲ ἐχεοδήκτοις βοηθεῖ οὐγγιῶν δυεῖν πλήθος, καὶ πρὸς θώρακος πόρους καὶ σπάσματα καὶ ἐμπνευματώσεις μετ' οἴνου καὶ ἀψινθίου, καὶ ἀφροδίσια δὲ παρ- 10 ορμᾷ μετ' οἴνομέλιτος. ἄγει δὲ καὶ ἔλμινθα πλατεῖαν μεθ' ὕδατος, σύγχρισμά τε ξιγοῦσι μετ' ἐλαίου πρὸ τῆς ἐπισημασίας καὶ παραλυτικοῖς. καθαίρει δὲ καὶ ἐφηλιν καταχρισθεὶς μεθ' ὕδατος ἢ μέλιτος· μείγνται δὲ καὶ μαλάγμασι καὶ ἀντιδότοις. μειγνύουσι δ' ἐνιοὶ τὰς ζώμαλεωτάτας τοῦ Κομμαγηνοῦ 15 Ἑλένιου ῥίζας δολοῦντες αὐτόν. εὐχερῆς δὲ ἡ διάγνωσις· οὔτε γὰρ πυροῖ τὴν γεῦσιν τὸ Ἑλένιον οὔτε τὴν εὐωδίαν εὐτονον καὶ πληκτικὴν παρέχει.

17 σχοῖνος· ἡ μὲν τις γίνεται ἐν Αἰβύῃ ἢ δὲ ἐν Ἀραβίᾳ, ἐτέρα δὲ ἐν τῇ Ναβαταία καλουμένη, ἣτις ἐστὶ κρατίστη· δευ- 20 τερεύει δὲ ἡ Ἀραβικὴ, ἣν ἐνιοὶ Βαβυλώνιον καλοῦσιν, οἱ δὲ τευχίτιν, ἢ δὲ Αἰβυκὴ ἄχρηστος. ἐκλέγου δὲ τὴν πρόσφατον, ἐμπυρρον, πολυανθῆ, σχιζομένην δὲ ἐμπόρφυρον καὶ λεπτήν,

6 SIM. D. eup. II 112 (312) Cels. III 21 (107, 15) — eup. II 78 (291) — eup. II 80 (293) — eup. II 115 (316) — eup. II 34 (247) — eup. II 41 (256) — eup. II 96 (300) — eup. II 24 (236) — eup. I 233 (214) — eup. I 120 (153) — Scrib. L. 173. 176.

19 SIM. Theophr. h. pl. IX 7, 1; de caus. VI 11, 13. de od. 25, 33; Pl. XII 104 (ex Iuba); XXI 120 (e S. N.); Gal. XIV 74.

19 EXC. Isid. XVII 9, 11 (e D. lat.); Gal. XII 136 (s. v. σχοίνου ἀνθος), unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.

1 τὴν om. Da 2 ἀδρός] grossior Dl ἐστὶν om. Da 5 post ξηρός add. κοῦφος (leve) Isid. l. s. ἀτερηδόμιστος H: ἀτεριδόμιστος F τῇ γεύσει Orib. 7 καὶ καταπλήμασι καὶ πυριάσεσι Di 8 καταπλήσεσι F πινόμενον HDiDa ἐχεοδήκτοις F: ἐχοδήκτοις reliqui 9 μ. F: β Di: δύο H: πλήθος β Da fort. φήγματα καὶ σπάσματα cf. Gal. l. s. 10 πνευματώσεις FDiDa 11 καὶ ἐμμηθα πλατεῖαν τε ἐλμινθα Da cf. Gal. l. s. 15 κομμαηνού F 18 παρίστησι Orib. (παρέγει Orib. V 72)

19 num. cap. ιζ QDi: ιε' Dl σχῖνος Di 20 ἀβατέλη QDa: ἀβαταία Di: inabatea Dl: laudatissimus ex Nabataea Pl.: corr. nescio quis καλουμένη F: λεγομένη reliqui 22 τευχίτιν] errav. Pl. XXI 120 ἢ] οἱ δὲ H 23 λεπτήν] λευκήν H at cf. Isid. l. s.

ροδίζουσιν τῇ εὐωδίᾳ, ἐπειδὴν τριβῆται ταῖς χερσὶ, καὶ δάκνουσαν τὴν γλῶσσαν μετὰ ποσῆς πυρώσεως. χρῆσις δὲ τοῦ ἄνθους καὶ τῶν καλάμων καὶ τῆς ῥίζης.

δύναμιν δὲ ἔχει θερμαντικὴν, [θρυπτικὴν,] πεπτικὴν, μαλακτικὴν, ἀναστοματικὴν, διουρητικὴν, ἐμμητῶν ἀγωγόν, πνευμάτων διαλυτικὴν, κεφαλῆς καρηβαρικὴν, ὑποστύφουσαν μετρίως. τὸ μὲν οὖν ἄνθος αὐτῆς (ἐν) ποτήμασι χρῆσιμον πρὸς αἵματος ἀναγωγὰς καὶ πόνους στομάχου, πνεύμονος, ἥπατος, νεφρῶν· μείγνυται δὲ καὶ εἰς ἀντιδότους. ἡ δὲ ῥίζα στυπτικωτέρα, διὸ καὶ τοῖς ἀσώδεσι στομάχοις δίδεται, ὑδρωπιῶσι τε καὶ σπάσμασι μετὰ ἴσου πεπέρεως δραχμῆς μιᾶς ὀλίγη πρὸς ἡμέρας τινάς. τὸ δὲ ἀπόζυμα αὐτῆς ταῖς περὶ μήτραν φλεγμοναῖς εἰς ἐγκάθισμα ἀρμόδιον.

18 κάλαμος ἀρωματικὸς φέεται μὲν ἐν Ἰνδία, ἔστι δὲ αὐτοῦ κάλλιστος ὁ κισθός, πυκνογόνατος καὶ εἰς πολλοὺς σκινδαλμοὺς θρανόμενος, γέμων ἀραχνίων τὴν σύριγγα ὑπολεύκων, ἐν τε τῇ διαμασῆσει γλισχρός, στυπτικὸς, ὑπόδριμνος.

δύναται δὲ οὖρα κινεῖν ποθεῖς, δθεν ἀρμόζει μετὰ ἀγρώστεως ἢ σελίνου σπέρματος ἀφεψηθεῖς καὶ ποθεῖς ὑδρωπικοῖς, νεφριτικοῖς, στραγγουριῶσι, ῥήγμασιν. ἄγει δὲ καὶ ἐμμηνα πινόμενος καὶ προστιθέμενος, βῆχας τε ἰάται ὑποθυμιώμενος καθ' ἑαυτὸν καὶ σὺν ῥητίνῃ τερεβινθίνῃ τοῦ καπνοῦ διὰ σύριγγος ἐλκομένου τῷ στόματι. ἀφέψεται δὲ καὶ εἰς ἐγκαθίσ-

4 SIM. D. eup. II 14 (232) — Pl. XXI 120 Cels. III 21 (107, 16) eup. II 111 (310) — Pl. I s. — eup. II 63 (276. 275) — Pl. I s. eup. II 70 (284).

13 SIM. Theophr. h. pl. IV 8, 4. IX 7, 1sq.; de od. 33. 34. Pl. XII 104 (ex Iuba) — D. eup. II 63 (278) II 102 (304) II 109 (307) II 34 (246) II 78 (290) II 33 (245).

13 EXC. Orib. XI s. v. (κάλαμος — ὑπόδριμνος); Orib. t. V 71 D., unde Aet. II 196; Isid. XVII 8, 13 (e D. lat.); Gal. XII 6 (= Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.); Ps. Orib. de simpl. V 73.

1 διατριβῆ Di 2 πολλῆς H 4 post ἔχει haec habet Di διουρητικὴν, ἐμμητῶν ἀγωγόν, πνευμάτων διαλυτικὴν, κεφαλῆς καρηβαρικὴν, ὑποστύφουσαν μετρίως, ἔτι δὲ θρυπτικὴν, πεπτικὴν, ἀναστ. καὶ διουρητικὴν· θερμαντικὴν FDI: om. reliqui, at cf. Gal. I s. θρυπτικὴν FDA: θρυπτικὴν H: seclusi ὑπαλλακτικὴν H 7 οὖν om. H ἐν addidi cf. Gal. I s. ποτίμασι libri: correxi 10 ἀσώδεσι F: ἀσώδεσι reliqui 11 δραχμῆς — ὀλίγη om. Di: < ο ἄ ὀλίγη F: < α ὀλίγη HDa: post σπάσμασι transpos. Spr., fort. recte ἀπόβρεγμα H

13 num. cap. ιη QDi: ιγ Di 14 αὐτός Spr. post κισθός add. Isid. fragrans spiritus suavitate 15 σήριγγα Orib. V 71 post σύριγγα add. Di ascendens cubitum unum aut amplius ὑπολεύκων FOrib. I s.: ὑπόλευκος reliqui 16 τε] δὲ Orib. Di post ὑπόδριμνος foedissime interpol. πικρός

(amarus) Orib. (ed. Ras.) 17 ἀγρώστεως ῥίζης καὶ D. eup. II 109 (307)

22 ἀφεψῆται F: ἀφεψείται H

ματα γυναικεία· μεγνυται δὲ καὶ μαλάγμασι καὶ θυμαμάμασι
πρὸς εὐωδίαν.

19 βάλσαμον· τὸ μὲν δένδρον κατὰ μέγεθος λυκίον ἢ
πυρακάνθης βλέπεται, φύλλα ἔχον ὁμοία πηγάνῳ, λευκότερα δὲ
πολλῶ καὶ ἀειθαλέστερα, γεννώμενον ἐν μόνῃ Ἰουδαίᾳ κατὰ 5
τινα ἀλῶνα, διαφέρων αὐτὸ ἑαυτοῦ τραχύτητι καὶ μήκει καὶ
ισχνότητι. λέγεται γοῦν τὸ λεπτόν καὶ τριχῶδες τοῦ θάμνον
εὐθέριστον, ἴσως διὰ τὸ εὐχερῶς θερίζεσθαι ἰσχνὸν ὄν.

τὸ δὲ ὀποβάλασαμον λεγόμενον ὀπίζεται ἐν τοῖς ὑπὸ κύνα
καύμασιν ἐντετανομένον σιδηροῖς ὄνυξι τοῦ δένδρον· ζεῖ δὲ ὀλί- 10
γον ὡς καθ' ἕκαστον ἔτος μὴ πλείον ἕξ ἢ ἑπτὰ χόας συναθροί-
ζεσθαι· πωλεῖται δὲ ἐν τῷ τόπῳ (τούτῳ) ὁ σταθμὸς αὐτοῦ
2 πρὸς διπλοῦν ἀργύριον. ἔστι δὲ ὁπὸς καλὸς ὁ πρόσφατος, τῆ
ὁσμῆ εὐτονος καὶ εἰλικρινῆς καὶ μὴ παροξίζων, εὐδίετος, λείος,
στύφων καὶ δάκνων μετρίως τὴν γλῶσσαν. δολοῦται δὲ ποι- 15
κίλως· οἱ μὲν γὰρ χρίσματα μίσγουσιν αὐτῷ ὡς τὸ τερεβίνθι-
νον, κύπρινον, σχίνινον, σούσινον, βαλάνιον, μετώπιον, μέλι,
κηρωτὴν μυρσίνην ἢ κυπρίνην ὑγρὰν λίαν. διελέγχεται δὲ εὐ-
χερῶς ὁ τοιοῦτος· ἐπισταγεῖς γὰρ ὁ ἀκέραιος εἰς ἔριον ὕφους
καὶ ἐκπλυθεῖς κηλίδα οὐ ποιεῖ οὐδὲ σπῖλον, ὁ δὲ δεδολωμένος 20

3 SIM. Theophr. h. pl. IX 6, 1 sq. Strab. XVI 763; Diod. II 48 (ex Posi-
donio?) XIX 98. Pl. XII 111sq. (ex Iuba?) cf. XVI 135; XXIII 92 (e S. N.);
Sim. S. s. v. (28, 9 L.).

3 EXC. Isid. XVII 8, 14 (e Pl. et Dl cf. Sol. 154, 15 M.); cf. Gal. XI
846. XIV 25.

3 TEST. Gal. XIV 62.

1 post γυναικεία add. καὶ ἐγκλήσματα Di εἰς μαλάγματα καὶ θυμαμά-
ματα Da

3 num. cap. εἴ QDi: εἴ Dl λευκότον H: λευκότον ἢ λυκίον Di: similis
licii Dl 4 πυρακάνθης libri: piracantes Dl: πυρακάνθης coni. Sarac. coll. D. I
100, at cf. D. I 93. 118 6 post ἀλῶνα add. καὶ ἐν αἰγύπτῳ HDiDa ad rem
cf. Pl. XII 114 7 tenue arboris genus capillacea coma eutheriston vocari Pl.
I. s. testatur ἰσχνῶδες Da 8 θερίσερον F: θεριστόν reliqui: correxi coll.
Pl. I. s. 9 nov. cap. (εἴ in mg.) περὶ ὀποβαλάσαμον inc. Di: ἐπ' Dl 10 καύ-
μασιν om. F σιδηροῖς ὄνυξι cf. Theophr. I. s.: osseis cultellis Pl.: ferreis
ungulis Isid. 11 ἔτος χρόνον Di ἢ ἕξ HDi συναθροίζεσθαι — δὲ om. F
12 ἐν τῷ τόπῳ om. H (spatio relicto) τούτῳ addidi ὁ om. F 14 καὶ (alt.)
om. Di μὴ del. Spr., at cf. Dl odore fortiore non subacido, Pl. esse enim debet
lenis, non subacidus παροξίνων F (παροξίζων in mg. corr. pr. m.) εὐδίαι-
τος libri: corr. Sar. 16 χρίσματι μίσγουσιν αὐτὸ Di 17 σχολίνιον QDa
18 λίαν F: λελαν reliqui ἐλέγχεται HDiDa 19 ἀραιούσιν F (ἔρειον in mg.
corr. alt. m.) 20 ἐμπληθεῖς HDa: ἐμπληθεῖς (η oblitter.) F

προσμένει, καὶ γάλακτι δὲ ἐπισταγείς πήγνυσι τοῦτο, ὅπερ ὁ
 δεδολωμένος οὐ δρῶ. ἔτι ὁ ἀκέραιος ἐπιχυθεὶς γάλακτι ἢ ὕδατι
 χεῖται ταχέως καὶ γαλακτοῦται, ὁ δὲ δεδολωμένος ἐπιπλεῖ κα-
 θάρπερ ἔλαιον συστρεφόμενος καὶ διαχεόμενος ἀστεροειδῶς· τῷ
 5 μέντοι χρόνῳ καὶ ὁ ἀκέραιος ἑαυτοῦ παχυνόμενος χεῖρων γί-
 νεται. πλανῶνται δὲ οἱ νομίζοντες τὸν ἀκέραιον ἐπιστα- 3
 γέντα ὕδατι χωρεῖν εἰς βάθος πρῶτον, εἶτα ἀναπλεῖν εὐδι-
 άχτυον.

τὸ δὲ ξύλον τὸ καλούμενον ξυλοβάλασαμον δόκιμόν ἐστι
 10 τὸ πρόσφατον καὶ λεπτόκαρπον καὶ πυρρόν, εὐώδες, βραχὺ
 πνέον ὀποβαλάμου. τοῦ δὲ καρποῦ — καὶ γὰρ τοῦτου ἢ χρη-
 σις ἀναγκαῖα — ἐκλέγου τὸν ξανθόν, πλήρη, μέγαν, βαρύν,
 δάκνοντα τὴν γεῦσιν καὶ πυροῦντα, μετρίως παραπνέοντα τοῦ
 15 καρπὸν, σπέρμα ὑπερικῶ ὁμοιον, ὅπερ γνώση ἐκ τοῦ μελῖζόν τε
 εἶναι καὶ κενόν καὶ ἀδύναμον, πεπερῖζον τῇ γεύσει.

δύναμιν δὲ ἔχει ἐνεργεστάτην ὁ ὀπὸς θερμαντικώτατος ὢν, 4
 σμήχων τὰ ἐπισκοτοῦντα ταῖς κόραις καὶ τὰς περὶ μήτραν
 ψύξεις ἰώμενος, προστιθέμενος μετὰ ῥοδίνης κηρωτῆς. ἄγει δὲ
 20 καὶ δευτέρα καὶ ἔμβρυα, καὶ εἴλη συγχερισθεὶς λύει· καθάρει
 δὲ καὶ τὰ ῥυπαρὰ τῶν ἐλκῶν. ἔστι δὲ καὶ πεπτικὸς καὶ οὐρη-
 τικὸς πινόμενος, δυσπνοοῦσιν ἀρμόζων καὶ τοῖς ἀκόνιτον πε-
 πωκόσι μετὰ γάλακτος καὶ θηριοθήκτοις· μείγνυται δὲ καὶ ἀκό-
 25 πους καὶ μαλάγμασι καὶ ἀντιδότοις, καὶ καθόλου δραστηκωτάτην
 εἶναι τὴν δύναμιν ὁ ὀπὸς τοῦ βαλάμου, δευτέραν δὲ ὁ καρπός,

3 SIM. Pl. XII 119.

17 SIM. Pl. XXIII 92 D. eup. I 41 (113) — Zop. (Orib. II 598) — eup. II
 25 (237) Pl. l. s. — eup. II 112 (311) Pl. l. s. — Apollod. (Nic. Al. 64) Pl. l. s.
 eup. II 137 (327) — Apollod. (Nic. Th. 947) Pl. l. s. eup. II 115 (316).

1 πήγνυσι — 2 γάλακτι om. F 2 ὁ om. HDi 3 χεῖται εἰς ταχέως
 γαλακτοῦται F: χεῖται καὶ ταχέως γ. HDa: si instillatus aquae aut admixtus fa-
 cile fuerit resolutus Isid. 4 καὶ] ἢ Di 5 παχυνόμενος ἑαυτοῦ Di 6 οἱ νομι-
 ζοντες] auctoris Pl. XII 123 sententiam impugnat 7 εἰσχωρεῖν Di 8 διάχ-
 9 τον H: ἀδιάχτυον F: εὐδιάχτυον Di: ἀδιάχτυον reliqui 9 nov. cap. (*) περὶ
 ξυλοβαλάμου inc. Di: εἰ Di ξύλον ἑαυτοῦ Di δ καλεῖται Di 10 βραχὺ
 Di: τραχὺ QDa post βραχὺ spat. reliquit H 13 τῇ γεύσει H 14 δέ
 τε] δὴ F: τε om. Da τῆς om. H 18 σμήχων F 20 ἔμμηνα καὶ ἔμβρυα
 H: ἔμμηνα καὶ δευτέρα καὶ ἔμβρυα Di: secundas mulierum deponit et abortum
 prouocat Di 21 ῥυπαρὰ εἴλη Da 22 δυσπνοοῦσιν — πινόμενος (26, 1) om. Da
 25 δευτέρως HDi.

5 ἐλαχίστην δὲ τὸ ξύλον. ὁ δὲ καρπὸς πινόμενος ἀρμόζει πλε-
 ριτικοῖς, περιπνευμονικοῖς, βήσσουσιν, ισχιαδικοῖς, ἐπιλημπτι-
 κοῖς, σκοτωματικοῖς, ὀρθοπνοικοῖς, στροφουμένοις, δυσουροῦσι,
 θηριοδήκτοις, καὶ εἰς τὰ γυναικεῖα δὲ ὑποθυμιάματα εὐθετεῖ
 καὶ εἰς ἐγκαθίσματα ἀφειψόμενος, ἀναστομῶν τὴν μήτραν καὶ 5
 ἐπισπώμενος ὑγρασίαν. τὸ δὲ ξύλον τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν
 τῷ καρπῷ, ἥσσονα μέντοι. βοηθεῖ δὲ ἀφειψθῆν (<ἐν>) ὕδατι καὶ
 πινόμενον ἀπειρίαις, στρόφοις, θηριοδήκτοις, σπωμένοις, οὐρά
 τε ἄγει καὶ πρὸς τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ τραύματα μετὰ ἵριδος ἀρμό-
 ζει ξηρᾶς· ἀνάγει δὲ καὶ λεπίδας. μείγνται δὲ καὶ εἰς τὰ τῶν 10
 μύρων στύμματα.

20 ἀσπάλαθος, οἱ δὲ ἐρυσίσκηπτρον, οἱ δὲ σφάγγον,
 Σύροι δὲ διάξυλον καλοῦσι. θάμνος ἐστὶ ξυλώδης, ἀκάνθαις
 πολλαῖς κεχορημένος, γεννώμενος ἐν Νισύρω καὶ Συρίᾳ καὶ τῇ
 Ῥοδίᾳ, ᾧ χρῶνται οἱ μυρειοὶ εἰς τὰς τῶν μύρων στύψεις. ἔστι 15
 δὲ καλὸς ὁ βαρὺς καὶ μετὰ τὸ περιφλοιωθῆναι ὑπέρφθρος ἢ
 πορφυρίζων, πυκνός, εὐώδης, πικρίζων ἐν τῇ γένσει. ἔστι δὲ
 τι καὶ ἕτερον εἶδος αὐτοῦ, λευκόν, ξυλώδες, ἀνοσμον, ὃ δὴ καὶ
 χεῖρον κατέστηκε.

2 δύναμιν δὲ ἔχει θερμαντικὴν μετὰ στύψεως, ὀθεν πρὸς τε 20
 τὰς ἀφθᾶς ἐψηθεῖς μετ' οἶνον καὶ διακλυζόμενος ἀρμόζει καὶ πρὸς

1 SIM. D. eup. II 35 (248) II 36 (249) II 31 (241) I 237 (219) I 18 (103)
 I 15 (101) II 39 (251) II 41 (256) II 112 (311) II 115 (316) II 72 (286 cf. Zop.
 Orib. II 553) eup. II 14 (232) II 41 (256).

12 SIM. Theophr. de od. 25. 33. Pl. XII 110; XXIV 112 (e S. N.); schol.
 Theocr. IV 57.

12 EXC. Orib. XI s. v. (ἀσπάλαθος καλὸς ἐστίν — κατέστηκεν); Orib. t. V
 70 (ed. Dar.), unde Aet. II 196 s. v.; cf. Gal. XI 840 (= Aet. I s. v. Paul.
 Aeg. VII 3 s. v.); Ps. Orib. de simpl. V 12; Hes. s. v.

20 SIM. Pl. XXIV 113 — Pl. l. s. D. eup. I 194 (195) — Pl. l. s. eup.
 (I 161 (177) — Pl. 113 eup. II 47 (259) II 30 (240) II 109 (307) — Pl. 113.

2 post ἰσχιαδικοῖς transpos. θηριοδήκτοις H 5 εἰς om. FDa ἀναστο-
 μοῦ τὴν μήτραν καὶ ἐπισπάται Di 7 ἐν addidi 9 τῇ om. Di 10 καὶ
 (alt.) om. Da

12 num. * QDiDi ἀσπάλαθον Q, at cf. D. I 4 ἐρίσκηπτρον (sic) F:
 aerissceptron Di: ἰρίσκηπτρον conl. Salm. cf. D. I 4 Pl. l. s. οἱ δὲ σφάγγον

scripsi coll. Di Pl. XXIV 112: φάσγαγον QDa: σφάγγον, οἱ δὲ φάσγαγον Di
 (var. lect.) 13 διάξυρον conl. Salm., at cf. Pl. XXIV 112 14 ἐν νησοῦρω

καὶ τῇ Ῥοδίᾳ F: ἐν Ἰστροῦ καὶ νησοῦρον καὶ σφρία καὶ Ῥόδω HDiDa: in Nisyro
 et Rhodiorum insulis Pl.: in squiroscla (ἐν Νισύρω καὶ Συρίᾳ?) et apud rodos

Di: correxi 16 περιφλοιωθῆναι (φλοιωθῆναι V 70) Orib. 18 καὶ ἀνοσμον
 Orib. (καὶ post δὴ om.) ὃ χεῖρον δὴ Da 21 καὶ διακλυζόμενος HDiDa:
 καὶ del. F

τάς ἐν αἰδοίοις ἀκαθαρσίας καὶ νομάς ἐγκλυζόμενος καὶ πρὸς
τάς δζαίνας, ἐμβρονά τε κατασπῶ μειγνύμενος πεσσοῦ. τὸ δὲ
ἀφρέψημα αὐτοῦ κοιλλαν ἴστησι καὶ αἵματος ἀναγωγὴν ποθὲν
δυσουρίαν τε καὶ ἐμπνευμάτωσιν λύει.

5 21 βρόνον, ὑπό τινων δὲ σπλάγγνον καλεῖται, εὐρισκόμενον
ἐπὶ δένδρων κεδρίνων ἢ λευκίνων ἢ δρυίνων. διαφέρει δὲ τὸ
κέδρινον, δεύτερον δὲ τὸ λεύκινον. ἔστι δὲ αὐτοῦ τὸ εὐωδέστερον
καὶ λευκὸν καλόν, τὸ δὲ μελανίζον χεῖρον.

δύναμιν δὲ ἔχει στυπτικὴν, ποιοῦν πρὸς τὰ περὶ μήτραν
10 ἐν ἀφρέψηματι εἰς ἐγκάθισμα. μέγνυται δὲ καὶ μύροις βαλα-
νίοις καὶ χρίσμασι διὰ τὸ ἐν αὐτῷ στυπτικόν, καὶ εἰς θυμια-
μάτων δὲ καὶ ἀκόπων σκευασίαν ἔστιν εὐθετον.

22 ἀγάλοχον ξύλον ἔστι φερόμενον ἐκ τῆς Ἰνδίας καὶ
Ἀραβίας, εἰκὸς θυίας, ἔστιγμένον, εὐώδες, παραστυφρον ἐν τῇ
15 γεύσει μετὰ ποσῆς πικρίας, φλοιδὸν ἔχον δερματώδη καὶ ὑπο-
ποίκιλον.

ποιοεὶ δὲ διαμασώμενον καὶ διακλυζόμενον τὸ ἀφρέψημα πρὸς
εὐώδιαν στόματος, καὶ διάπασμα δὲ δλου τοῦ σώματος ἔστι,
καὶ θυμιάται δὲ ἀντὶ λιβανωτοῦ. ἡ δὲ ρίζα αὐτοῦ δλκῆ δραχ-
20 μῆς <μιάς> πινομένη στομάχου πλάδον καὶ ἀτονίαν καὶ καύσωνα

5 SIM. Pl. XII 108. 132. XXIV 27 (e S. N.) cf. Hes. s. v. σφάκος, φάκος.

5 EXC. Orib. XI s. v. (βρόνον — χεῖρον); Gal. XI 855 (= Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

13 SIM. D. eup. I 84 (136) II 13 (231) II 35 (247) II 48 (260).

13 EXC. Orib. XI s. v. (ἀγάλοχον — ὑποποίκιλον); Paul. Aeg. VII 3 s. v. (e D.) cf. Sim. S. s. v. ξυλαλόη (74 L.).

1 αἰδ. καὶ (om. H.) νομάς καὶ ἀκαθαρσίας HDiDa καὶ πρὸς τὰς δζαίνας
om. Di at cf. Pl. XXIV 113 2 πεσσοῦ] μέσον F

5 num. cap. κα QDiDl βρόνον ἢ σπλάγγνον Orib.: σπλάγγνον HDi: σπλα-
νον DI: sphagnos sive sphacos Pl. I s. cf. Gal. I s. Hes. s. σφάκος εὐρισκεται
Orib. 6 δένδρω κέδρω ἢ λεύκη ἢ δρυί Orib. 7 κνίδιον Orib. (κέδρινον

superscr. O²): his melior est de montibus cpidis DI post κέδρινον add. χλω-
ρόν, ὀφειδόν Orib. δὲ (pr.) om. Orib. λυκιακόν Orib. (λεύκινον superscr. O²):
secundus est autem licius DI αὐτοῦ καλόν Orib. εὐώδες Orib. 9 post
στυπτικὴν add. μέσην θερμοῦ καὶ ψυχροῦ H 10 καὶ βα (spatio relicto) καὶ
χρίσμασι H βαλανίοις om. Da 12 δὲ] τε H

13 num. cap. καβ QDiDl ἀγάλοχον FOribDI: ἀγάλλοχον H (ἀγάλλοχον ἢ
ξυλαλόη ind.) DI D. eup. II 35 (247) Paul. Aeg. I s.: ἀγάλοχον τὸ νῦν ὀνο-
μαζόμενον ξυλαλόη Da: cf. Salm. de hom. 7 14 εἰκὸς om. H θυίας F:
θυία Orib.: θυίνης H: θυίνω Da: θυίνω ξύλω DI: similis thinepero DI
ἔστιγμένον] om. DI: ἔστι μὲν οὖν Orib.: ἔστιγμένον Ald.: ἔστιγμένον (α στίβειν)
coni. Sar. 19 καὶ om. DI ἔστι δὲ καὶ θυμίαμα Paul. Aeg. I s. ἡ δὲ
ρίζα αὐτοῦ om. H < δλκῆ DI 20 μιάς addidi καὶ (alt.) om. F

παρηγορεῖ, τοῖς τε ἀλγοῦσι πλευρὸν καὶ ἡπαρ ἢ δυσεντερικοῖς ἢ στροφουμένοις ἀρήγει πινομένη μεθ' ὕδατος.

23 *νάσκαφθον*, οἱ δὲ *νάσκαφθον*· καὶ τοῦτο ἐκ τῆς Ἰνδικῆς κομίζεται. ἔστι δὲ φλοιῶδες, συκαμίνον λεπίσματι ἐοικός, θυμαίωμενον διὰ τὴν εὐωδίαν καὶ μειγνύμενον τοῖς σκευ- 5 αστοῖς θυμαίμασιν, ὠφελοῦν καὶ μήτραν ἐστεγνωμένην ὑποθυμαθέν.

24 *κάγκαμον* δάκρυν ἔστι Ἀραβικοῦ ξύλου, σμύρνη ποσῶς ἐοικός, βρωμῶδες ἐν τῇ γεύσει, ᾧ θυμαίματι χρῶνται· ὑποκαπνίζουσι δὲ καὶ τὰ ἱμάτια μετὰ σμύρνης καὶ στύρακος. 10

δύναμιν δὲ ἰστορεῖται ἔχειν ἰσχυραντικὴν τῶν καταπιμέλων τριωβόλου πλῆθος πινόμενον σὺν ὕδατι ἢ ὄξυμέλιτι ἐφ' ἱκανὰς ἡμέρας· δίδεται καὶ σπληνικοῖς καὶ ἐπιληπτικοῖς καὶ ἀσθματικοῖς, ἔμμηνά τε ἄγει σὺν μελικράτῳ. καθαίρει δὲ καὶ τὰς ἐν ὀφθαλμοῖς οὐλὰς ταχέως καὶ ἀμβλυωπίας ἰάται διεθὲν ὄνῳ, 15 πρὸς τε μυθήσεις οὐλῶν καὶ ὀδονταλγίας ὡς οὐδὲν ἕτερον ποιεῖ.

25 *κῦφι* θυμαίματός ἐστι σκενασία κεχαρισμένη θεοῖς· χρῶνται δὲ αὐτῷ κατακόρως οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἱερεῖς. μίγνυται δὲ καὶ ἀντιδότοις, καὶ ἀσθματικοῖς δίδεται ἐν ποτήμασι. σκευ- 20 ασία δὲ αὐτοῦ ἐμφέρονται πλείονες, ἐν αἷς ἔστι καὶ αὐτὴ· κυπέρον ἡμίξεστον, ἀρκευθίδος ἀδράς τὸ αὐτό, σταφίδος λιπαρᾶς ἐκγεγραττισμένης μνάς δεκαδύο, δητίνης ἀποκεκαθα-

3 EXC. Orib. XII s. v. (*νάσκαφθον* — *εὐωδία*); Paul. Aeg. VII 3 s. v. (e D.).

8 SIM. Pl. XII 98. [Arr.] peripl. m. Er. 8.

8 EXC. Paul. Aeg. VII 3 s. v. (e D.); Hes. s. v. *κάγκαμον*.

18 SIM. Damocr. et Ruf. (Gal. XIV 117) Plut. de Is. et Os. 81 (383 c cf. ed. Parthey 278 sq.); Aet. XIII 99. 116; Paul. Aeg. VII 22 (fol. 299 Ald.) Ps. Orib. de simpl. V 76; cf. Papyros Ebers ed. Ioachim 180.

3 num. cap. $\overline{\kappa\gamma}$ QDiDl *νάσκαφθον* Orib.: *νασκάνθον* F (ind.): *nacaston* DI: *ναάκαφθον* Salm. de hom. 182 *νάκαφθον* (θ superscr.) Orib.: *nacaston* DI: *νάκωνθον* Da καὶ τοῦτο om. Orib. 5 *σκεναστικοῖς* H 6 *ὑπατιζόμενον* Paul. Aeg. I. s.: *ὑποθυμαισθέν* Q

8 num. cap. $\overline{\kappa\delta}$ QDiDl *σμύρνη προσεοικός* HPaul. Aeg. I. s. 9 *βρωμῶδες* Q: *εὐῶδες* Paul. Aeg. ὡπερ ὅς H: $\overline{\omega}$ reliqui: $\overline{\omega}$ καὶ Paul. Aeg. 12 ἢ] καὶ H 13 *ἐπιληπτικοῖς καὶ σπληνικοῖς* H 14 *τε* om. QDa

18 num. cap. $\overline{\kappa\epsilon}$ QDiDl 22 *κυπέρον* FPlut. Ps. Orib. I. s.: *κυπέρον* reliqui cf. D. I 4 *σταφίδων λιπαρῶν* H 23 *ἐκγεγραττισμένης* DiDa: *ἐκγεγραττισμένης* F: *ἐκγεγραττισμένων* H δεκαδύο scripsi: *ιβ libri*

μένης μνᾶς πέντε, καλάμου ἀρωματίτου, ἀσπαλάθου, σχοίνου, ἐκάστου μνᾶν μίαν, σμύρνης δραχμᾶς δεκαδύο, οἴνου παλαιοῦ ξέστας ἑννέα, μέλιτος μνᾶς δύο. ἐκγυαργίτας τὴν σταφίδα 2 κόψον καὶ λέανον μετὰ τοῦ οἴνου καὶ τῆς σμύρνης καὶ τὰ ἄλλα 5 κόψας καὶ σήσας μεῖζον τούτοις ἕασόν τε συμπιεῖν ἡμέραν μίαν· εἶτα ἐψήσας τὸ μέλι ἄχρι κολλώδους συστάσεως μεῖζον ἐπιμελῶς τὴν ρητίνην τετηκυῖαν, εἶτα τὰ λοιπὰ συνανατρίψας ἐπιμελῶς ἀποτίθεισο εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον.

26 κρόκος ἐστὶ κράτιστος ἐν ἰατρικῇ χρήσει ὁ Κωρύκιος, 10 πρόσφατός τε καὶ εὐχρως, ὀλίγον τὸ λευκὸν ἔχων ἐπὶ τῆς εἰλικος, ἐπιμήκης, ὄλομελής, ἀθραυστος, ἀλιπής, πλήρης, βάπτων ἐν διέσει τὰς χεῖρας, οὐκ εὐρωτιῶν ἢ ἰκμάζων, ἐπακτικός δὲ ἐν τῇ ὀσμῇ καὶ ὀριμύς· ὁ γὰρ μὴ τοιοῦτος ἢ παλαιός ἐστὶν ἢ ἀποβεβρεγμένος. δευτερεύει δὲ ὁ ἐκ τῆς πρὸς Ἀνκίαν Κωρύκου

15 26 RV: κρόκος· οἱ δὲ κάστωρ, οἱ δὲ κυνόμορφος, προφήται αἶμα Ἡρακλέους. ἀμείνων μὲν ὁ Κωρύκιος ἐκ Κιλικίας, δεύτερος ὁ Ἀνκιάκος ἀπὸ τοῦ πρὸς αὐτῇ Κωρύκου (καὶ) τοῦ ἐν αὐτῇ Ὀλύμπου, τρίτος ὁ ἐξ Αἰγῶν τῆς Αἰολίδος. ὁ δὲ Κυρηναϊκός καὶ Σικελικός ἀσθενέστεροι μὲν εἰσὶν τῇ δυνάμει, πολύχλοιο δὲ 20 καὶ εὐθλαστοί, διὸ καὶ τοὺς πολλοὺς πλανῶσιν. εἰς δὲ τὴν ἰατρικὴν χρῆσιν ἀριστος ὁ πρόσφατος, εὐχρως, ὀλίγον ἔχων

9 SIM. Pl. XXI 31 (e S. N. et Theophr. h. pl. VI 6, 10); 137 (e S. N.) cf. Strab. VI 273. XIV 670.

9 EXC. Orib. XI s. v. (κρόκος — τυγχάνειν, πρὸς δὲ τὸ — στρέφειν); Orib. t. V 73 (Dar.), unde Aet. II 196; Isid. XVII 9, 5 (e D. lat.); cf. Gal. XII 48. XIV 68; Ps. Orib. de simpl. V 45; Sim. S. s. v. (58 L.) cf. Hehn⁶ 255.

1 ἀρωματίτου F: ἀρωματικόσ reliqui cf. D. eup. II 102 (304) σχίνου
Di 2 δραχμᾶς] < libri δεκαδύο scripsi: ia Da: ιβ reliqui 4 τοσ om.
HDi τῆς om. H 5 μίαν] α' HDi 7 τὴν ρητ. — συνανατρίψας om. Da
9 num. cap. κγ QDiDI post κρόκος syn. e R add. Di, post Κωρύκιος
add. οἱ δὲ κάστωρ H κράτιστός ἐστιν Orib.: κράτιστος om. H ἐν ἰατρ. χρ.
om. Orib. 10 χρήσιμος δὲ ὁ πρόσφατος H τε] δὲ Orib. ἐπὶ τῆς εἰλικος
„an der Spitze der Narbe“ cf. Flückiger Pharmak.³ 775 sq. Leunis Syn. II 779
11 ἀλιπής om. DI: ἀλέπης Orib. (ἀνελλιπής superscr. O²): ἀνελλιπής HDiDa:
suspectum cf. Pl. XXI 33 optimum ubicumque quod pinguisimum 12 τῇ
διέσει Orib. H post χεῖρας add. εὐχερῶς Orib. ἐπακτικός — καὶ om. RDiDI
Isid. ἐν (alt.) om. Da 13 ὀριμύς RDi 14 βεβρεγμένος HDiDa:
προαποβέβρεκται Orib. (ἀποβέβρεκται Orib. V 73) δευτερεύει — χρήσιμος om.
Orib. κορυκίον Di: χωρυκίον Da ad rem cf. Str. XIV 666

15 C fol. 195^v: N 88 16 Ἡρακλέους Di: Ἡρακλέως R κιλικίης C 17 καὶ
addidi 18 ἡγαιῶν C: αἰγαιῶν N αἰολίδος R

καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ Ἀνικιανοῦ Ὀλύμπου, εἶτα ὁ ἐξ Ἀγῶν τῆς Αἰτω-
 λίας. ὁ δὲ Κυρηναϊκὸς (καὶ) ὁ ἐκ Κεντρολίπων κατὰ τὴν Σι-
 κελλίαν ἀσθενεῖς κατὰ δύναμιν, λαχανώδεις ὄντες πάντες· διὰ
 μέντοι τὸ πολύγυλον καὶ εὐχρονν οἱ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ τὴν Θυίαν
 βάπτοντες τούτῳ χρῶνται — πολλοῦ δὲ πιπράσκειται διὰ τοῦτο —, 5
 2 εἰς δὲ τὰ φάρμακα ὁ προγεγραμμένος ἐστὶ χρήσιμος. δολοῦται
 δὲ μείξει κροκομάγατος κεκομμένον καὶ λιθαργύρον ἢ μολυβδαί-
 νης διὰ τὸ βάρος ἐψηματί τε ἀλείφεται. δηλοῖ δὲ ταῦτα τό-
 τε ἐντρέχειν κοινοριτώδες καὶ τὸ τὴν ὄσμην ἐψηματώδη τυγ-
 χάνειν. 10

δύναμιν δὲ ἔχει πεπτικήν, μαλακτικήν, ὑποστύφουσαν, σὺ-
 ρητικήν, παρέχει (τε) εὐχροίαν καὶ ἀκραίπαλὸς ἐστὶ μετὰ γλυ-

λευκόν, ὑπομήκης, ὀλόκληρος, πλήρης, ἀλιπής, εὐπνοος, ἐν τε
 τῇ διέσει τὰς χεῖρας βάπτων, οὐκ εὐρωτιῶν, ὑπόδριμυς· ὁ γὰρ
 μὴ τοιοῦτος ἢ ἄωρος ἢ παλαιὸς ἐστὶν ἢ ἀποβεβρεγμένος. δο- 15
 λοῦται δὲ μειγνυμένον κροκομάγατος ἢ δι' ἐψηματος ὑπαλειφόμε-
 νος συντετριμμένης εἰς τὸ βαρυσταθμησαι λιθαργύρον ἢ μο-
 λυβδαίνης· ἐλέγχεται δὲ τῷ κοινοριτώδες ὑπάρχειν ἢ ἐψηματος
 ὀδωδὴν ἢ καὶ δυσώδη (τετυχη)κέναι καὶ μὴ εἰλικρινῆ προσ-
 βάλλειν τὴν εὐωδίαν. Θεσσαλὸς μὲν ὄν φησιν μόνον εὐώδη 20
 αὐτόν· οἱ δὲ καὶ Θανάσιμον, εἴ τις πιεῖν διδῶ αὐτοῦ τρεῖς
 δραχμάς μεθ' ὕδατος. κατὰ δὲ τὸ ἀληθὲς διουρητικὸς ἐστὶν
 καὶ ἡρέμα παραστύφων, διὸ καὶ πρὸς ἐρυσσιπέλατα ποιεῖ περι-

11 SIM. Pl. XXI 138 D. eup. II 112 (312) Cels. III 21 (107, 11) — Pl.
 138 — Pl. 137 eup. I 29. 31 (108) — Pl. 137 — Pl. 138 eup. II 96 (300) —
 Pl. 138 — eup. I 25 (106) — eup. II 112 (312).

1 post ὀλύμπου e R add. τρίτος Di Αἰτωλίας] Αἰολίδος Sarac. at cf.
 Steph. Byz. s. v. Αἰγαί 2 καὶ addidi κεντρολίπων F: κεντρολίαν πάντων
 τῶν HDi: κεντρολίαν πάντων Da: correxi cf. Strab. VI 272. 273 Pl. XXI 31
 3 ἀσθενεῖς libri: correxi 4 Θυίαν] i. e. thyina ligna: Θυίαν Da 6 προει-
 ρημένος Da ἐστὶ om. H 7 post κεκομμένον e R interp. ἢ δι' ἐψηματος,
 ὑπαλειφόμενος συντετριμμένης εἰς τὸ βαρυσταθμησαι λιθαργύρον ἢ μολυβδαίνης
 δηλοῖ Di 9 ἐντρέχον libri: correxi τὸ] τῷ DiDa 10 post τυγχάνειν e
 R add. Θεσσαλὸς μὲν ὄν φησι μόνον εὐώδη αὐτόν· οἱ δὲ καὶ Θανάσιμον, εἰ
 πιεῖν τις δῶ αὐτοῦ < γ' μεθ' ὕδατος Di 11 κατὰ δὲ τὸ ἀληθὲς ἔχει δύναμιν
 Di (e R) post σὺρητικήν add. ψυκτικήν (refrigeriosa) Di 12 τε addidi
 13 ὑπόμηκος C ἀλήτης C 16 ἐψηματος R 18 τῷ] τὸ R 19 διω-
 δηκεναι (sic) R: correxi 21 εἶπον ἰδὼν αὐτοῦ τρεῖς δραχμαί C: εἶπον δι-
 δων αὐτοῦ τρεῖς δραχμάς N: εἰ πιεῖν τις δῶ αὐτοῦ Di: correxi 23 ποιεῖ]
 πνεῖ N

κέος πινόμενος, ζεῦμά τε ὀφθαλμῶν ἐπιχρισόμενος [καὶ ἐγγριό-
μενος] στέλλει σὺν γάλακτι γυναικίῳ. μελύνται δὲ καὶ τοῖς 3
πρὸς τὰ ἐντὸς ποτήμασι χρησίμως καὶ προσθέμασι καὶ κατα-
πλάσμασι τοῖς πρὸς μήτραν καὶ δακτύλιον. παρίστησι δὲ καὶ
5 πρὸς ἀφροδίσια, τὰς τε ἐρυσιπελατώδεις φλεγμονὰς πραύνει
καταχρισόμενος καὶ εἰς τὰς ὀπτικάς χρησιμεύει. φασὶ δὲ καὶ
ἀναιρετικὸν αὐτὸν εἶναι μεθ' ὕδατος πινόμενον πλήθος δραχ-
μῶν τριῶν. πρὸς δὲ τὸ εὐλέαντον αὐτὸν γίνεσθαι δεῖ ἐν ἡλίῳ
ψύγειν ἐν ὀστρακίῳ (ἀγγεῖῳ) καινῷ θερμοῦ· ταχέως δὲ δεῖ
10 στρέφειν. καὶ ἡ ρίζα δὲ αὐτοῦ πινομένη σὺν γλυκεῖ σῶρα κινεῖ.

27 τὸ δὲ κροκόμαγμα γίνεται ἐκ τοῦ κροκίνου μύρου τῶν
ἀρωμάτων ἐπιεσθέντων καὶ ἀναπλασθέντων. ἔστι δὲ αὐτοῦ
τὸ εὐῶδες καλόν, μέσως κατάσμυρον, βαρὺ, μέλαν, ἄξυλον, ἐν
τῷ διεθῆναι ἱκανῶς κροκῶδες τὴν χροῖαν, λεῖον, ὑπόπικρον,
15 βάπττον ἰσχυρῶς τοὺς ὀδόντας καὶ τὴν γλῶσσαν, ἐπιμέμον τε
συχνάς ὥρας. τοιοῦτον δὲ ἔστι τὸ ἀπὸ Συρίας.

δύναμιν δὲ ἔχει σημηκτικὴν τῶν ἐπισκοτούντων ταῖς κόραις,
οὐρητικὴν, μαλακτικὴν, πεπτικὴν, θερμαντικὴν. ἀναλογεῖ δὲ
κατὰ ποσὸν τῆ τοῦ κρόκου δυνάμει· πλεῖστον γὰρ τούτου με-
20 τεύληφεν.

28 Ἐλένιον· οἱ δὲ σύμφυτον, οἱ δὲ Περσικὴν, οἱ δὲ Μη-

χρισόμενος μεθ' ὕδατος καὶ πρὸς ζευματισμὸν ὀφθαλμῶν καὶ
ὄτων καὶ τῶν ὁμοίων μετὰ γάλακτος. συμπλέκεται δὲ κολλυ-
ρίοις ὀπτικοῖς, στοματικοῖς. ἔστι δὲ καὶ ἀκραιπαλός. ἡ δὲ ρίζα
25 τῆς φερούσης αὐτὸν πῶας μετὰ γλυκέος πινομένη σῶρα κινεῖ.

11 SIM. Pl. XXI 139 (e S. N.) cf. Damocr. (Gal. XIV 133).

11 EXC. Orib. XI s. v. (τὸ δὲ — συρίας); Orib. t. V 73 D.; Isid. XVII
9, 6 (e D. lat.); Ps. Orib. de simpl. V 53.

21 SIM. Pl. XIV 108. XIX 91sq. XX 38 (e S. N.).

21 EXC. Orib. XI s. v. (ἐλένιον — ξηραίνεται); Gal. XI 873 (unde Aet. I
s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.); Hes. s. σύμφυτος (e D. gloss.); Ps. Ap. 95; Ps.
Orib. de simpl. V 100.

1 καὶ ἐγγριόμενος add. F: seclusi (var. lectio) 3 ποτήματα F 6 φασὶ
— τριῶν om. Di 7 αὐτὸν om. Da πλήθος F 9 ψύγειν Orib. ἐπι
ὀστράκον καινοῦ θερμοῦ Orib. ἀγγεῖῳ addidi, nisi mavis ὀστρακίῳ καινῷ
om. HDiDa καὶ ταχέως στρέφειν Orib. in extr. cap. aliena add. Di

11 num. cap. κζ QDiDI κροκόμαγμα δὲ Orib. 12 βρωμάτων F ἀνα-
πλασσομένην Orib. 13 καλόν post αὐτοῦ colloc. Orib. 14 ὑπόπικρον HDiDa
16 εἰς συχνάς Orib. τοιοῦτον — Συρίας (i. e. vers. 25 litt.) om. Q 19 τοῦ om. Da

21 num. cap. κη QDiDI

23 δὲ om. C 24 ὀπτικοῖς, στοματικοῖς R ἡ ρίζα δὲ C

δικήν, οἱ δὲ Ὀρέστιον, οἱ δὲ νεκτάριον, οἱ δὲ κλεώνιον, οἱ δὲ βάτον Ἰδαίαν, οἱ δὲ φλόμον Ἰδαῖον καλοῦσι. φύλλα ἔχει φλόμφ τῷ στενοφύλλῳ παραπλήσια, τραχύτερα δὲ καὶ ἐπιμήκη, — κανλὸν δὲ οὐκ ἀνίησι — ῥίζαν μεγάλην, εὐώδη, ὑπόδριμν, κιρράν, ἀφ' ἧς εἰς τὴν φύτευσιν καθάπερ ἐπὶ τῶν κρίνων ἢ ἄρων αἱ 5 παραφυάδες λαμβάνονται. γίνεται δὲ ἐν ὄρεινοις καὶ συσκίοις καὶ ἐνίκμοις τόποις.

28 C: Ἐλένιον· οἱ δὲ σύμφυτον ἄγριον, οἱ δὲ Περσικήν, οἱ δὲ Μηδικήν, οἱ δὲ Ὀρέστιον, οἱ δὲ νεκταρέαν, οἱ δὲ κλεωναίαν, οἱ δὲ βάτον Ἰδαίαν, οἱ δὲ φλόμον Ἰδαῖον, Ῥωμαῖοι τερμινάλιοι, 10 οἱ δὲ Ἴνουλα Καμπάνα, Αἰγύπτιοι ληνίς.

N: Ἐλένιον· οἱ δὲ ξυλοφόρον, οἱ δὲ σύμφυτον, Ῥωμαῖοι Ἴνουλα Καμπάνα. κανλὸν ἀνίησιν δασύν, διπηχυαῖον καὶ μετίζονα, γωνιοειδῆ, περὶ δὲ οὐκ ἐκ μεγάλων διαστημάτων τὰ φύλλα δασέα, ὑπομήκη, πρὸς τὰ τοῦ βοηγλώσσου. ἔχει δὲ καὶ παρὰ 15 τὰς γωνίας ὁ κανλὸς ἐξοχὰς τινὰς παρατεταμένας φύλλων προστύπων ἀφ' ἐκάστης πασχάλης, ἀνθη μήλινα καὶ καρπὸν ἐν αὐτοῖς ὡς φλόμον κατὰ τὴν προσαφὴν κνησμὸν ἐμποιοῦντα. ῥίζαι δ' ὑπείσιν εὐώδεις, ὑπόδριμείαι, κιρραί, εὐαφεῖς εἰς τὴν φύτευσιν, τὴν μὲν ἐπιφάνειαν μέλαινα, ἐνδοθεν <δὲ> λευκαί, 20 γλίσχραι, ὧν καὶ ἡ χρῆσις. γεννᾶται δὲ ἐν ὄρεινοις κτλ.

1 νεκταραίαν (i. e. νεκταρέαν) C: nectariam Pl.: νεκτάριος ῥίζα Hes. I. s. κλεώ (# superscr.) F: κλεωνίαν CDi: κλεόνιον Da: cliconium DI: fort. Κλεώνταιον cf. Theophr. h. pl. VII 4, 2 (Pl. XIX 75) Hes. s. v. 2 β. ἰδαῖον F post καλοῦσι syn. Rom. et Aeg. e R add. DiH 3 δὲ om. C post ἐπιμήκη add. Spr. e N κανλὸν — ποιοῦν quae e D. IV 10 errore a librario desumpta sunt verba κανλὸν δὲ οὐκ ἀνίησι suspecta cf. DI non crescens in alto sei(d) super terram late distenditur (κανλὸς δὲ οὐκ εἰς βάθος ἀνεισι ἀλλ' ἐπὶ γῆς κέχεται), nisi forte e cap. 28 huc translata sunt 4 ἀνεισι Q post ἀνίησι add. ἐν τισὶ τόποις COrib.Di ῥίζαν ὑπόλευκον καὶ ὑπόκιρρον, εὐώδη, μεγάλην, δριμύειαν (ὑπόκιρρον Orib.) εὐαφῆ (om. Orib.) COrib.Di, at cf. DI radice e ingens et odorabilis est et rufa et viscida gustu non suavi ὑπόδριμν] ὑπόκιρρον Orib. (lat.), frustra def. Sar. 5 κρίνων] καλῶν Pl. XIX 92 αἱ om. Di: λιπαραὶ φυάδες (i. e. αἱ παραφυάδες) C 6 γεννᾶται R 7 ἀνίκμοις HDi

8 C fol. 119^v 9 νεκταραίαν C κλεωνίαν C: correxi cf. Hes. s. v. 10 φλόμον] ὄλομον C 11 Ἴνουλα R: correxi ληνίς C: ληνίς Di

12 N fol. 69 (enula campana mg. add. m. rec.) syn. ξυλοφόρον e D. IV 9 huc transl. 13 verba κανλὸν — ἐμποιοῦντα e D. IV 10 add. librarius 14 περὶ δὲ] παρὸν N 16 παρατεταμέναις N 18 ἐμποιοῦν N: correxi

ὀρύσσεται δὲ ἡ ῥίζα θέρους καὶ τεμνομένη ξηραίνεται. 2
 κινεῖ δὲ τὸ ἀφείψημα αὐτῆς πινόμενον οὔρα καὶ ἐμμηνα. αὐτὴ
 δὲ ἡ ῥίζα λαμβανομένη ἐν ἐκλεικτῶ μετὰ μέλιτος ἀρμόζει βηξίν,
 ὀρθοπνοίαις, ῥήγμασι, σπάσμασιν, ἐμπνευματώσεσι καὶ θηρίων
 5 δήγμασι, καθόλου θερμαντικῇ ὑπάρχουσα. τὰ δὲ φύλλα αὐτῆς
 ἐπιπλάττεται ἀφειψηθέντα μετ' οἴνου ἰσχυραδικοῖς ὠφελίμως.
 ἔστι δὲ καὶ εὐστόμαχος ταριχευθεῖσα ἐν γλυκεῖ· ξηράναντες γὰρ
 αὐτὴν ἐπ' ὀλίγον οἱ ἀλμυρεταί, εἶτα ἀφειψήσαντες ἀποβρέχουσιν
 ὕδατι ψυχρῶ, εἶτα βαλόντες εἰς ἐψημα ἀποτίθενται εἰς χρῆσιν.
 10 29 Ἐλένιον ἄλλο ἱστορεῖ Κρατεύας γενεῖσθαι ἐν Αἰ-
 γύπτῳ. πόα δὲ ἔστι κλώνας ἔχουσα πηχυαίους, ἐπὶ γῆς ἐρριμ-
 μένους ὥσπερ τὸ ἐρπυλλον, φύλλα δὲ τοῖς τοῦ φακοῦ ὅμοια,
 μακρότερα δὲ καὶ πολλὰ περὶ τοῖς κλωνίοις, ῥίζαν ὠχράν,
 πάχος δακτύλου μικροῦ, κάτωθεν λεπτήν, ἄνωθεν δὲ παχύτεραν,
 15 φλοιὸν ἔχουσαν μέλανα. φύεται δὲ ἐν παραθαλασσίοις τόποις
 καὶ γεωλόφοις.

δύναμιν δὲ ἔχει μετ' οἴνου πινομένη μία ῥίζα θηριοδή-
 κτοις βοηθεῖν.

30 ἔλαιον πρὸς τὴν ἐν ὑγιείᾳ χρῆσιν ἀριστον τὸ ὠμοτρι-
 20 βές, δ καὶ ὀμφάκινον καλοῦσι. καὶ τούτου διαφέρει τὸ νέον,
 ἀδηκτον, εὐῶδες· χρήσιμον δὲ τὸ τοιοῦτον καὶ εἰς τὴν τῶν μύ-
 ρων κατασκευήν. ἔστι δὲ καὶ εὐστόμαχον διὰ τὸ στύφειν καὶ

1 SIM. D. eup. II 112 (311) — eup. II 76 (288) — Pl. XX 38 D. eup.
 II 39 (252) II 34 (246) — Pl. XX 38 eup. II 115 (316).

10 SIM. Theophr. h. pl. II 1, 3. VI 1, 1. 6, 2. 3. 7, 4 Pl. XXI 59. 159;
 Ael. n. a. IX 21 (e Sostrato); Hes. s. v. ἐλένιον; Et. M. s. v. Gal. XIV 244;
 cf. Ps. Ap. 95.

19 SIM. Pl. XXIII 79sq. (e S. N.); XV 19 cf. XII 130. XV 4sq. D. eup. I
 78 (133) Cels. II 33. V 15 cf. Pallad. de agr. XII 17sq.

19 EXC. Gal. XI 868 (cf. Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v. Sim. S. s. v.).

1 ὀρύσσονται δὲ αἱ ῥίζαι κτλ. N 2 ἐμμηνα καὶ οὔρα R (καὶ οὔρα om.
 C) 3 ἀναλαμβανομένη H ἐν λυκίῳ R 6 ἐψηθέντα R 7 εὐστόμαχον F:
 εὐστομος R, at cf. Pl. XIX 91 γλυκεῖ] μέλιτι R 8 εἶτα] ἢ R 9 βάλλον-
 τες libri: correxi εἰς χρῆσιν om. C: εἰς τὴν χρεῖαν N in calce add. e D.
 IV 10, 2 ποιοῦσιν δὲ λεία πινόμενα αἰμοπτικῶς καὶ ῥήγμασιν καταπλασθεῖσαι
 N, unde poiei δὲ λεία πινομένη αἰμοπτικῶς Di

10 num. cap. κθ QDi tit. περὶ ἐτέρου ἐλενίου QDiDa γενεῖσθαι Da
 13 μικρότερα Anguillara Semplici 177: sed pluriora et longiora Di 14 δὲ post
 φλοιὸν transpos. F (del. alt. m.) πλατυτέραν Ang. l. s. 15 μέλαινα FDi
 δὲ om. Da

19 num. cap. ι QDi: κθ' Di tit. περὶ ἐλατον FDi: περὶ ἐλατον ὀμοτρι-
 βοῦς reliqui 20 καλεῖται Di καὶ (alt.) om. HDi 22 post κατασκευήν add.
 μέσον θερμοῦ καὶ ψυχροῦ τὸ γλυκύτερον (sic) H

- οὐλων σταλιτικὸν καὶ ὀδόντων διακρατυντικὸν κρατούμενον ἐν τῷ στόματι ἰδρώτων τε ἐφρεκτικόν. τὸ δὲ λιπαρώτερον καὶ παλαιὸν εἰς τὴν τῶν (χαλαστικῶν) φαρμάκων χρῆσιν εὐθετον. κοινῶς δὲ πᾶν ἔλαιον θερμαντικὸν ἐστὶ καὶ μαλακτικὸν τῆς σαρκός, δυσπερίψυκτα φυλάσσον τὰ σώματα καὶ ἐτοιμότερα 5
- 2 πρὸς τὰς ἐνεργείας ποιοῦν. ἔστι δὲ καὶ εὐκολίον καὶ μαλακτικὸν ἀμβλύνόν τε τὰς τῶν ἐλκούντων φαρμάκων δυνάμεις· δίδεται δὲ καὶ πρὸς τὰ θανάσιμα συνεχῶς πινόμενον καὶ ἐξεμούμενον. καθαίρει δὲ ὅσον κοτύλη σὺν πτισάνης χυλῶ ἴσω ποθὲν ἢ ὕδατι, στροφομένοισι τε ἐν ποτῶ ὠφελίμως δίδεται 10 μετὰ πηγάνου ἐψηθὲν θερμοὺν κνᾶθων ἐξ πλῆθος ἔλμεις τε ἐκβάλλει, ἐνίεται τε τὸ αὐτὸ μάλιστα πρὸς τοὺς εἰλεώδεις. τὸ δὲ παλαιὸν θερμαντικώτερον καὶ διαφορητικώτερον, πρὸς ὀξυδερχίαν τε ὑπάλειμμα. μιμητέον δὲ εἰ μὴ παρείη τὸ παλαιὸν ἔλαιον οὕτως· κατεράσας εἰς ἀγγεῖον τοῦ παρόντος τὸ 15 κρεῖσσον εἴψε, ἕως οὗ σχῆ μῆλιτος πάχος, καὶ χρῶ· τὴν γὰρ αὐτὴν τῶ προειρημένῳ εἰσφέρεται δύναμιν.
- 3 τὸ δὲ ἐκ τῆς ἀγρίας ἔλαιας ἔλαιον στυπτικώτερον, πρὸς μὲν τὴν ἐν ὑγιείᾳ χρῆσιν δεύτερον, κεφαλαλγοῦσι δὲ ἀντὶ ῥοδίνου ἀρμόζει, ἐπέχον καὶ ἰδρωτάς καὶ τρίχας ῥεούσας. ἀπο- 20 σμῆχει δὲ καὶ πίτυρα καὶ ἀχῶρας καὶ ψώρας καὶ λέπρας, βράδιόν τε πολιοῖ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπαλειφόμενον.

λευκαίνεται δὲ ἔλαιον οὕτως· λαβὼν τὸ τῆ χροᾶ μὲν λευ-

7 SIM. Pl. XXIII 79sq. D. eup. II 135 (326) II 40 (254) II 67 (252) II 45 (257). I 1 (94) II 27 (237) I 96 (141) I 105 (146) I 100 (144).

23 TEST. Gal. XI 497: εἰσι καὶ ἕτεροι τρόποι λευκάνσεως ἔλαιον παρὰ τοῖς τὰ τε τῶν σκευασιῶν βιβλία γεγραφόσι καὶ τὰ περὶ τῆς ἕλης, ὅσπερ καὶ τὰ παρὰ τῶ Διοσκουρίδῃ κατὰ τὸ πρῶτον.

1 διακρατυντικὸν QDa: κρατυντικὸν Di 2 καὶ ἰδρώτων Di τε] δὲ F τὸ δὲ παλαιότερον καὶ λιπαρώτερον Di: pinguior et vetere confectionibus calasticis miscetur Di λιπαρώτερον] μαλακτικὸν τῆς σαρκός H 3 χαλαστικῶν addidi e Di 5 σαρκός] i. e. cutis: γαστρός Di δυσπερίψυκτον φυλάσσον τὸ σῶμα καὶ ἐτοιμότερον Di ἐτοιμότερον FDa 7 post δυνάμεις add. ἐν τῆ μίξει Di 9 κοτύλη ποθὲν H σὺν om. Da ἴσω χυλῶ Di 11 θερμοὺν F: θερμοῦ Di: om. HDa τὸ πλῆθος Da ἔλμεις F: ἐλμεινθας reliqui 12 καὶ ἐνίεται δὲ Di τοὺς F: τὰς reliqui 13 θερμαντικὸν διαφορητικώτερον QDa: θερμαντικὸν καὶ διαφορητικώτερον Di: correxi coll. Gal. I. s. τὸ δὲ παλαιὸν ἔλαιον τὸ μὲν ἐκ τοῦ γλυκέος παλαιονυμένου γινόμενον θερμοτέρον τε καὶ διαφορητικώτερόν ἐστι 14 μιμητέον (i in ras.) F: μικτέον reliqui τὸ om. Di παλαιὸν] μικτόν Da 15 κατακεράσας H ἀγγεῖα Da 18 mg. add. ἔλαιον τὸ ἐκ τῆς ἀγρίας ἑλαίας· ᾿ (atr. r.) Di ἑλαίας om. H κομιζόμενον ἔλαιον Di 23 nov. cap. (λ') inc. Di οὕτως F: οὕτω reliqui τὴν χροᾶν H

κόν τήν ἡλικίαν δὲ μὴ πλέον ἐνιαυσίου ἔγχεε εἰς κεραμοῦν ἀγγεῖον πλατύστομον καινόν — ἔστωσαν δὲ μέτρον κοτύλαι ἑκατόν —, εἶτα θεῖς ὑφ' ἡλίον ἀνάξει κόγχῳ καθ' ἑκάστην ἡμέραν κατὰ τὸ μέσον, ὑπόθων τῇ καταφορᾷ χρώμενος, ἵνα τῇ συνεχεῖ 5 κυκῆσει καὶ πληγῇ μεταβάλληται καὶ ἀφρίση. τῇ δὲ ὀγδόῃ 4 ἡμέρᾳ βρέξας τήλεως καθαρᾶς δραχμᾶς πεντήκοντα ἐν ὕδατι θερμοῦ ἔμβαλε μαλακὴν γενομένην εἰς τὸ προειρημένον ἔλαιον χωρὶς τοῦ στραγγίσει τὸ ὕδωρ· προσαπόδος δὲ καὶ δαλὸν πιτυίνης ὡς ὅτι λιπαρωτάτης καὶ εἰς λεπτὰ κατεσχισμένης τὰς 10 ἴσας ὀλκὰς καὶ οὕτως ἔασον ἄλλας ὀκτώ ἡμέρας διελθεῖν. μετὰ ταύτας δὲ ἀνάξει τῷ κόγχῳ τὸ ἔλαιον, τό τε λοιπόν, εἰ μὲν εἴη τοῦ τέλους τετευχῶς, εἰς καινὸν ἀγγεῖον προκεκλυσμένον οἴνω παλαιῷ κατεράσας ἀποτίθασο, προυπεστρωμένων μελιώτων στεφανίσκων αἴων ὀλκῶν ἔνδεκα καὶ ἵρεως τῆς ἴσης. εἰ δὲ μὴ, 15 πάλιν ἐν ἡλίῳ θετέον αὐτὸ καὶ ἐργαστέον, ἀχρις οὗ λευκὸν γένηται.

ἔνεστι δὲ καὶ Σικυώνιον <διὰ> τοῦ προειρημένου οὕτως 5 σκευάζειν· εἰς λέβητα κεκασσιτερωμένον πλατύστομον ἔγχεας νέου ἔλαιου ὀμοτριβοῦς καὶ λευκοῦ χοεᾶ ἕνα καὶ ὕδατος ἡμίχων 20 ἔψε κούφῳ πυρὶ κινῶν πραέως. ὅταν δὲ ἀναξέση ὀλις, ὑπόσπασσον τὸ πῦρ καὶ ψύξας ἀποκόγχισον τὸ ἔλαιον, εἶτα ἄλλο ἐπίδοις ὕδωρ συνανάξασσον αὐτῷ, καὶ τὰ λοιπὰ ποιήσας καθὼς ὑποδέδεικται ἀπόθου. σκευάζεται δὲ τοῦτο μάλιστα ἐν Σικυωνίᾳ, Σικυώνιον καλούμενον. δύναμιν δὲ ἔχει ποσῶς θερμοαντικῆν, ἀρ- 25 μόνον ἐν πυρετοῖς καὶ τοῖς περὶ νεύρα πάθεισι. χρῶνται δὲ αὐτῷ καὶ αἱ γυναῖκες [ἐπὶ τῷ προσώπῳ] ἐπὶ τῷ στιβώθρῳ.

25 SIM. D. eup. I 100 (144).

1 ἐνιαυσίαιον Da κεραμοῦν HDa 2 μέτρον Di 4 ὑπόθων Di: ὑπό (ῥ superscr.) F 5 κυκῆσει libri: κινήσει Spr. μεταβάλλη τε H: μεταβάλλει Da: μεταβάλλεται (e in η corr. m. rec.) F φρίσσει F 7 ἔμβαλλε Q 9 ὡς ὅτι om. Di λιπαρωτέρας F: λιπαρώτατον HDa κατεσχισμένον HDa 10 μετὰ δὲ ταύτας HDiDa 11 εἴης Da 12 τετευχῶς F 13 κατακέρσας H προυπεστρωμένον (. . . νον) F μελιω(τ' superscr.) F: μελιώτων reliqui 14 αἴων (sic) F: ἀλύτων DiDa: ἀλίσκων H: correxi ὀλιῆ (sic) F: ὀλκῶν reliqui: fort. ὀλιῆ δραχμῶν ἵρεως (ut semper) F 17 mg. add. περὶ σικυωνίου Di: nov. cap. λα' inc. Dl διὰ addidi τὸ προειρημένον libri: correxi ad rem cf. Orib. ed. Dar. II 899 18 κασιτηρωμένον H: κεκασσιτηρωμένον F 19 χοεᾶ F: χόα Di: χόαν HDa 20 πράως H ὑπόσπασσον — ψύξας om. F 21 ἀποκόγχισσον H 22 αὐτὸ p καθὼς σοι προδέδεικται Di 25 καὶ om. F 26 αἰ om. p ἐπὶ τῷ προσώπῳ om. H: delevi (gloss.) στιβώθρῳ libri, format. ut ψίλωθρον

6 ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς βαλανείοις συναϊρόμενος (ῥύπος) δύναται
 θερμαίνειν, μαλάσσειν, διαφορεῖν, ῥαγάσι τε καὶ κονδυλώμασιν
 (ἀρμόζειν) ἐν διαχρίστοις. ὁ δὲ ἐκ τῆς παλαιστρας προσειλη-
 φῶς τὴν κόνην, ἔοικῶς δὲ ῥύπῳ, τὰς περὶ τοὺς κονδύλους συ-
 στροφᾶς ἐπιτιθέμενος ὠφελεῖ, καὶ ἰσχυαδικούς θερμὸς ἀντὶ 5
 μαλάγματος ἢ πυρίας ἐπιτιθέμενος. καὶ ὁ ἐν τοῖς τῶν γυ-
 μνασίων τοίχοις ῥύπος καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἀνδριάντων θερμαίνει τε
 καὶ διαχεῖ τὰ δύσπεπτα φύματα καὶ πρὸς ἀποσύρματα καὶ
 πρὸς ἔλκη πρεσβυτικά ἀρμόζει.

31 ἔλαιόμελι κατὰ Πάλμυρα τῆς Συρίας ἐκ τοῦ στελέχους 10
 ἔλαιῶν μέλιτος παχύτερον ἔστ', γλυκὺ τῇ γεύσει, ὅπερ πινόμενον
 πληθὺς κνᾶθων δυεῖν μετὰ κοτύλης μιᾶς ὕδατος ἄγει κατὰ κοι-
 λίαν ὤμων καὶ χολῶδες. ἐννωθροὶ δὲ γίνονται καὶ ἔκλυτοι οἱ
 λαμβάνοντες, ὅπερ οὐ δεῖ εὐλαβεῖσθαι, διεγείρειν δὲ αὐτοὺς
 μὴ ἔδοντας καταφέρεσθαι. 15

σκευάζεται δὲ καὶ ἐκ τοῦ λίπους τῶν θαλλῶν ἔλαιον. ἔστι
 δὲ αὐτοῦ κάλλιστον τὸ παλαιὸν καὶ παχὺ καὶ λιπαρόν, οὐ τε-
 θολωμένον. θερμαίνει δὲ ἰδίως ποιοῦν πρὸς τὰ ἐπισκοτοῦντα
 ταῖς κόραις ἐγχερίμενον, καὶ λέπρας καὶ ἀλγήματα (τὰ) περὶ
 νεῦρα ἐγχερίμενον ὠφελεῖ. 20

32 χίκιονον ἔλαιον σκευάζεται τούτῳ τῷ τρόπῳ· λαβὼν
 ὠρίμων κροτῶνων ὅσον ἂν δόξῃ καὶ ψύξας εἰς ἥλιον καταστρώ-
 σας θειλοπέδου τρόπον, ἕως ἂν ὁ περιχέμενος φλοῖός ἀπορρα-

1 SIM. Pl. XXVIII 50 (e S. N.).

1 EXC. Gal. XII 116 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

10 SIM. Pl. XV 32; XXIII 96 (e S. N.) cf. Geop. IX 26, 3.

10 EXC. Paul. Aeg. VII 3 s. v. (e D.).

21 SIM. Pl. XV 25. XXIII 83 (e S. N.).

21 EXC. Aet. I s. v. ἔλαιον; Paul. Aeg. VII 20 s. v.; Zach. m. m. VI 10
 (123) cf. Gal. XI 870. 871. XIX 70.

1 nov. cap. (λβ') incip. DI βαλάνοις FDA συναϊρόμενος F ῥύπος
 addidi 3 ἀρμόζειν addidi mg. περὶ ῥύπον τοῦ ἐκ τῆς παλαιστρας add.
 DI ἐκ] ἐπὶ H 5 post ὠφελεῖ add. ὠφελεῖ δὲ H 6 mg. add. περὶ ῥύπον
 ἀνδριάντος DI ἐν τοῖς γυμνασίοις ῥύπος H 7 τείχοις F ὁ om. FDiDa
 10 num. cap. λᾶ QDi: λγ DI κατὰ τὰ (dittoqr.) DI παλμυρά HDa:
 παλμυρά FDi τοῦ] τινός libri, Paul. Aeg. I. s.: corr. Sar. 11 ἔλαιον libri,
 Paul. Aeg. I. s.: corr. Sar. 12 δύο H: β FDiDa: δυοῖν Paul. Aeg. κατα-
 μήνια ὤμων F 16 καὶ om. H 17 τῷ] καὶ Spr. 19 τὰ addidi
 21 num. cap. λβ QDi: λδ DI 22 ὠρίμων] ὄρεινων FDAZach: ὄρεινων
 ὠρίμων H: herbam crotonem quod appellatur accipies maturam DI ad κρο-
 τῶνων cf. D. IV 161 ὅσον DI 23 θηλοπέδου libri

γεις ἐκπέση, συναγαγὼν τὴν σάρκα ἔμβαλε εἰς δλμον καὶ κόψας ἐπιμελῶς εἰς λέβητα κεκασσιτερωμένον βάλε ὕδωρ ἔχοντα καὶ ἀνάβρασον ὑποκαίων. *δταν δὲ ἀνῶσι τὴν ἐν αὐτοῖς ὑγρότητα πᾶσαν, ἄρας τὸν λέβητα ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἀπόψα μύακι τὸ ἐπι- 5 πλεόν ἔλαιον καὶ ἀποτίθεσο. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι διὰ τὸ δαψι- 2* *λοῦς χρῆζειν ἐτέρως αὐτὸ σκευάζουσι· μετὰ γὰρ τὸ καθᾶραι εἰς μύλην ἀποδόντες τοὺς κρότωνα ἀλήθουσιν ἐπιμελῶς, εἰς τὰς σφυρίδας δὲ ἐμβalόντες τὸ ἀληλεσμένον δι' ὄργανον ἐκθλίβου- σιν. ὄριμοι δὲ εἰσιν οἱ κρότωνα, δταν ὑπὸ τῶν περιεχόντων 10 αὐτοὺς σφαιρίων ἀπολύωνται.*

ποιεῖ δὲ τὸ κικινον πρὸς ψώρας καὶ ἀχῶρας καὶ τὰς ἐν ἔδρᾳ φλεγμονάς, πρὸς τε ὑστέρας μύσεις καὶ διαστροφάς, ἐτι δὲ οὐλὰς ἀπρεπεῖς καὶ ὠταλγίας, ἐμπλάστροις τε μίγνεν ἐμ- πρακτοτέρας αὐτὰς ἐργάζεται. ἄγει δὲ καὶ κατὰ κοιλίαν ὕδα- 15 τῶδες ποθέν, ἐκκρίνει δὲ καὶ ἐλμινθας.

33 *ἀμυγδάλινον ἔλαιον, ὃ τινες μετώπιον καλοῦσι, σκευά- ζεται οὕτως· ἀμυγδάλων πικρῶν χοίνικας τέσσαρας καθάρας καὶ ξηράνας κόψον ὑπὲρ φ ξυλίνῳ ἐν δλμῳ κούφως, μέχρι μᾶζα γέ- νηται, ἐπιχέας τε ζεστοῦ ὕδατος κοτύλας δύο ἕασον συμπιεῖν 20 ἡμιώριον, ἀφ' ἧς πάλιν βιαιότερον τριβε. εἶτα ἀποθλίβων πρὸς πλάκα ἐξίπουν καὶ τὸ ἀπὸ τῶν δακτύλων εἰς μύακα ἀναλάμβανε, εἶτα πάλιν εἰς τὸ ἀποτεθλιμμένον κοτύλην μίαν ὕδατος ἐπι- χέας καὶ συμπιεῖν ἑάσας τὸ αὐτὸ ποιεῖ· ἀποδίδωσι δὲ κοτύλην μίαν τὸ τετραχοίνικον.*

25 *ποιεῖ δὲ πρὸς τὰς ἐν μήτρᾳ ἀλγηδόνας καὶ πνίγας ὑστερι- 2*

11 SIM. Pl. XXIII 83 D. eup. I 57 (120) II 67 (282) Ruf. (Orib. II 217).

16 SIM. Pl. XV 26; Pl. XXIII 85 (e S. N.) cf. Aet. I s. (= Nic. M. XVI

5) Paul. Aeg. VII 20 s. v. Afric. Cest. 299. D. eup. I 1 (94) I 57 (120) I 120 (153).

16 EXC. Zach. m. m. VI 10 (121) cf. Gal. XI 871.

1 ἐκπέσει H ἔμβαλλε Q 2 κασσιτερωμένον H: κεκασσιτερωμένον F
βάλε Di: βάλλε reliqui 3 ἀνάβρασσον F δτε HDaZach. 4 ἀπέψει H
5 δαψιλῶς χρῆζειν αὐτοῦ Di: πλειονος χρῆζοντες Zach. I s. 6 ἀποκαθάραι
Zach. 7 ἀποθέντες Da: ἀποδιδόντες Di ἀλέθουσιν F εἶτα εἰς Di
τὰς om. Di 8 σφυρίδα Di: σφυρίδας H: σφυρίδας FDA δὲ om. Di
ἐμβάλλοντες FDA ἠλεσμένον libri: ἀληλεσμένον Zach.: correxi cf. D. II 91
9 εἰσιν] ὀφείλουσιν εἶναι Da 11 ψώρας καὶ ἀχῶρας FZach.: ἀχῶρας καὶ ψώ-
ρας reliqui 14 ἐργάζουσι Da τὰ κατὰ Zach.

16 num. cap. ἴγ QDi: λ' Di tit. ἀμυγδάλινον H: περὶ ἀμυγδάλινον F:
περὶ ἐλαίου ἀμ. Da: περὶ ἀμ. ἐλαίου Di ἔλαιον om. Q νεορῆτι Pl. XV 26
(corrige): μέτωπον Gal. XII 511 18 μέχρι QZach.: μέχρις reliqui 19 κνά-
θους Zach.: κ (τ superscr.) F ἕασον] ἕα HDiDa: καὶ F: καὶ ἑάσας Zach.
συμπιεῖν om. Zach.

κὰς διαστροφὰς τε καὶ φλεγμονὰς τῶν αὐτῶν τόπων, ἔτι δὲ κεφαλαλγίας καὶ ὄτων πόνους καὶ ἤχους καὶ συριγμούς· ὠφελεῖ δὲ καὶ νεφριτικούς καὶ δυσουριῶντας, λιθιῶντας, ἀσθματικούς καὶ σπληνικούς. αἴρει δὲ καὶ σπίλους ἐκ προσώπου καὶ ἐφήλεις καὶ ἑντίδας μέλιτι μειγνύμενον καὶ κρίνου ῥίζῃ καὶ κω- 5 πρίνη ἢ ῥοδίνη κηρωτῇ, καὶ ἀμβλυωπίας δὲ ἐστὶν ἀνασκευαστικόν. σὺν οἴνῳ δὲ ἀχῶρας καὶ πίτυρα σμῆχει.

34 εὐκρίτως δὲ καὶ τὸ βαλάνιον ἐργάζεται. δύναμιν δὲ ἔχει καθαρτικὴν σπίλων, φακῶν, ἰόνθων, οὐλῶν μελανίας, κοιλίας (τε) μαλακτικὴν. ἔστι δὲ κακοστόμαχον· ἀρμόζει δὲ 10 καὶ ὠταλγίαις καὶ ἤχοις καὶ συριγμοῖς μετὰ χηνείου στέατος ἐγγεόμενον.

ὁμοίως δὲ σκενάζεται τοῖς προειρημένοις τό τε σησάμινον ἐκ τοῦ σησάμου καὶ τὸ καρύινον ἐκ τῶν βασιλικῶν καρύων συντιθέμενον. δύναμιν δὲ ἔχουσι τὴν αὐτὴν τῷ βαλανίνῳ. 15

35 καὶ τὸ ὑοσκνάμινον δὲ σκενάζεται οὕτως· λαβὼν τὸν λευκὸν καρπὸν ξηρόν, πρόσφατον καὶ κόψας ὑδατι θερμοῦ φέρα, ὡς προεῖρηται ἐπὶ τοῦ ἀμυγδαλίνου, ἡλιάζων τε τὰ ὑπὸ χεῖρα ξηραίνόμενα αὐτοῦ μέρη τῷ ὄλῳ ἀνάμισγε καὶ τὸ αὐτὸ ποίει,

8 SIM. Theophr. de od. 29; Pl. XIII 8. XXIII 89 (e S. N.); Paul. Aeg. VII 20 s. v. cf. Orib. II 898 D.

8 EXC. Aet. I s. v. ἔλαιον μυροβαλάνιον (= Nic. M. XVI 7); Zach. m. m. VI 10 (121) cf. Gal. XI 870.

13 SIM. Pl. XV 28. 30. XVIII 96. XXIII 95 (e S. N.); Aet. I s. v. ἔλαιον σησάμινον (= Nic. M. XVI 2); Paul. Aeg. VII 20 s. v.

13 EXC. Zach. m. m. VI 10 (122) cf. Gal. XI 870.

14 SIM. Pl. XV 28. XXIII 88 (e S. N.); Aet. I s. v. (= Nic. M. XVI 6); Paul. Aeg. VII 20 s. v.

14 EXC. Zach. m. m. VI 10 (122) cf. Gal. XI 870.

16 SIM. Pl. XV 30; XXIII 94 (e S. N.); D. eup. I 57 (120) cf. Gal. XI 871.

16 EXC. Zach. m. m. VI 10 (122).

2 post κεφαλ. add. ἐμβροχομένης τῆς κεφαλῆς Zach. 3 καὶ (alt.) om. Zach. δυσουριῶντας καὶ HDi 4 καὶ σπληνικούς om. DaDi: καὶ om. Zach. σπληνικούς] φθισικούς Zach. 5 καὶ κρίνου] κρίνου τε Di

8 num. cap. λδ QDi: λγ' Di tit. βαλάνιον H: περὶ βαλανίου F Dav: περὶ βαλανίου ἔλαιον p ἐργάζεται F Di Zach.: σκενάζεται H: κατασκευάζεται Da 10 τε addidi καθαρτικῆ (-όν HDa) libri: corr. Krause 13 nov. cap. (λζ) inc. Di: mg. add. περὶ σισαμίνου, περὶ καρύινου Di σισάμινον F

14 σισάμιον F καρύινον F 16 num. cap. λε QDi: λη' Di tit. ὑοσκνάμινον H: περὶ ὑοσκναμίνου F Dav: περὶ ὑοσκναμίνου ἔλαιον p δὲ om. H 18 τε] δὲ Spr. 19 ἀνα- σμίγε DiH (mendo not.).

ἄχρις δτου ἂν μελανθῆ καὶ δυσῶδες γένηται, εἶτα διὰ φορμοῦ ἐκθλίψας ἀποτίθεισο. ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς ὠταλγίας καὶ πεισοῖς μελγνυται μαλακτικὸν δν.

36 ὁμοίως δὲ καὶ τὸ διὰ τοῦ Κνιδίου κόκκου σκευάζεται 5 ται λεπισθέντος καὶ κοπέντος. καθαρτικὴν δὲ ἔχει δύναμιν κοιλίας πινόμενον.

ὡσαύτως δὲ καὶ κνήκινον σκευάζεται. δύναμις δὲ ἡ αὐτὴ τῷ διὰ τοῦ Κνιδίου κόκκου, ἀνειμένη δὲ μᾶλλον.

37 τὸ δὲ ῥαφάνιον σκευάζεται ἐκ τοῦ αὐτῆς σπέρματος 10 ὁμοίως ὡσπερ καὶ τὰ λοιπά. ἀρμόζει δὲ τοῖς ἐκ νόσου φθειριῶσι καὶ τὰς περὶ τὸ πρόσωπον σμήχει τραχύτητας. χρῶνται δὲ αὐτῷ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ τοῖς προσοψήμασι συνένοντες αὐτό.

καὶ τὸ μελάνθινον δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν καὶ σκευασίαν τῷ ῥαφάνιῳ.

15 38 τὸ δὲ σινάπινον σκευάζεται λεινωμένου τοῦ σινηπέως καὶ βρεχομένου ὕδατι θερμῷ, ἔπειτα μειγνυμένου ἐλαίου καὶ συνεκθλιβομένου. ποιεῖ δὲ πρὸς τὰ χρόνια ἀλγήματα μετασυγκριτικὸν <δν>.

4 SIM. Pl. XV 28. XXIII 89 (e S. N.).

4 EXC. Gal. XI 871. Zach. m. m. VI 10 (122).

7 SIM. Pl. XXI 90.

9 SIM. Pl. XV 30; XIX 79; XXIII 94 (e S. N.) Aet. I s. v. ἔλαιον.

9 EXC. Zach. m. m. VI 10; Gal. XI 870.

13 EXC. Zach. m. m. VI 10 (123); Gal. XI 870.

15 EXC. Zach. m. m. VI 10 (123); Gal. XI 870.

1 ἄχρις δτου ἂν F: ἄχρις ἂν reliqui φορμοῦ F: ἡθμοῦ DiDa: διηθήσας καὶ H: per colum exprimes Di

4 num. cap. λγ QDi: λθ' Di tit. κνίδειον H: περὶ κνιδίου ἐλαίου Da: περὶ κνιδίου κόκκου F: περὶ κνιδελαίου Di τὸ vulgo: om. libri κνιδίου σκευάζεται κόκκου HDiDa 5 λεπισθέντος Spr. δὲ om. Da δύναμιν post πινόμενον colloc. HDa 7 mg. add. λγ' περὶ κνικελαίου Di ὡσαύτως] ὁμοίως H τὸ κνήκινον vulgo: τὸ om. libri κνήκινον libri: correxi coll. D. IV 188 8 τῷ] τῇ H ἀνειμένη δὲ μᾶλλον] sed paulo fortior Di

9 num. cap. λζ QDi: μ' Di tit. ραφάνιον H: περὶ ραφάνιου FDa: περὶ ραφανελαίου Di 10 τοῖς ἐκ νόσου δὲ φθειριῶσιν ἀρμόζει Di 13 nov. cap. (μα') inc. Di: mg. add. λζ' περὶ μελανθελαιίου Di μελάνθινον F (μελανθίνον (ind.) pDa καὶ σκευασίαν om. Di

15 num. cap. λη QDi: μβ' Di tit. σινάπινον H: περὶ σινηπίου Da: περὶ σινάπινου F: περὶ σινάπελαίου Di 16 θερμῷ] ψυχρῷ HDa, at cf. Di infundes in aqua calida 17 μετασυγκριτικὸν (comp. scr.) FZach.: μετὰ σύγκρισιν H: μετὰ σύγκρινον DiDa: correxi cf. Sor. ed. Rose 395.

39 *μυρσίνιον* δὲ σκευάζεται οὕτως· λαβὼν τὰ ἀπαλά φύλλα τῆς μελαίνης *μυρσίνης* ἀγρίας ἢ ἡμέρου κόπτε πιέζων· ἴσον δὲ τῷ *χυλῶ* ἔλαιον ὀμφακίνον μίσγων χλαιναιε ἐπ' ἀνθράκων, ἕως ἂν συνεψηθῇ, αἴρων τὸ ἐφιστάμενον. εὐκοπωτέρα δὲ σκευασία· τὰ ἀπαλά τῶν φύλλων κόψαντα ἔψειν μετὰ ὕδατος 5 καὶ ἔλαιον καὶ τὸ ἐφιστάμενον ἀποψᾶν. ἰδιωτικὸν δὲ τὰ φύλλα καθέντα εἰς ἔλαιον ἐν ἡλίῳ ἀποβρέχειν· ἔνιοι δὲ προστύγουσι 2 τὸ ἔλαιον σιδίοις, κυπαρίσσω, κυπέρῳ, σχοίνῳ. ἔστι δὲ ἐμπρακτώτερον τὸ τῆ γεύσει πικρῶν καὶ ἐλαιῶδες, χλωρόν, διαφανές, ὄζον *μυρσίνης*. 10

δύναμις δὲ αὐτοῦ *στυπτική*, *σκληρυντική*· διὸ καὶ ποιεῖ *μειγνύμενον* ἀπουλωτικαῖς καὶ πρὸς πυρίκानτα, ἀγῶρας, πίτυρα, ἔξανθήματα, παρατριμματα, σαγάδας, κονδυλώματα, ἄρθρα κεχασμένα, ἰδρωτὰς καὶ ὄσα στύψεως ἢ πυκνώσεως ἔχει χρεῖαν.

40 τὸ δὲ δάφνιον σκευάζεται διὰ τῶν δαφνίδων, ὅταν 15 ὄσι δρυπεπεῖς, ἐψομένων μεθ' ὕδατος· ἐκ γὰρ τοῦ περιχειμένου λέπους ἀνήσι λιπαρίαν τινά, ἣν διακόψαντες χερσὶν εἰς μύακα ἀναλαμβάνουσιν. ἔνιοι δὲ ὀμφακίνον ἔλαιον προστύπαντες *κυπέρῳ* καὶ *σχοίνῳ* καὶ *καλάμῳ* καὶ μετὰ ταῦτα δάφνης φύλλα περιβαλόντες συνέψουσιν, οἱ δὲ καὶ δαφνίδας, ἕως ἂν ἱκανὸν 20 γένηται τῆ ὀσμῇ· ἔνιοι δὲ καὶ στύρακα μίσγουσι καὶ *μυρσίνην*.

1 SIM. Theophr. de od. 27. 28; Pl. XV 27. 118. 124; XXIII 87 (e S. N.); Pallad. de agr. II 17. Aet. I s. v. ἔλαιον (unde Nic. M. XVI 21).

1 EXC. Gal. XI 870.

11 SIM. Pl. XXIII 87; D. eup. I 178 (188) I 106 (147) I 217 (207) I 227 (211) II 27 (237).

15 SIM. Pl. XV 26; Aet. I s. v. ἔλαιον (unde Nicol. M. XVI 8); Paul. Aeg. VII 20 (f. 298); Pl. XXIII 86 (e S. N.).

15 EXC. cf. Gal. XI 871. 520. Pallad. de agr. II 19.

1 num. cap. λθ̄ QDi: μγ' Dl tit. *περὶ μυρσίνιον* F (ἔλαιον *μυρσίνιον* ind.): *περὶ μυρσίνιον* Da: *μυρσίνιον* H: *περὶ μυρσινέλαιον* Di οὕτως F: οὕτω reliqui 2 *μυρσίνης* om. Da, cf. D. I 112 3 *μίσγων* HDa fort. *κόψαντας* 6 *ἰδρωτῶ* F: *ἰδρωτῶ* reliqui 7 *ἡλίον ἐν ἔλαιῳ* QDa, *ἐν ἔλαιῳ* om. Di: correxi Sar. duce coll. Pl. XV 27 et Dl 8 *κυπέρῳ* F: *κυπέρῳ* reliqui *σχοίνῳ* Di *ἐμπρακτικώτερον* HDi 9 τὸ om. HDa 14 *ἰδρωτῶ* om. Da post *ἰδρωτῶ* add. *στέλλει* H

15 num. cap. μ QDi: μδ' Dl tit. *περὶ δαφνίνιον ἔλαιον* FDa: *δάφνιον* H: *περὶ δαφνελάλιον* Di διὰ τῶν δαφνίδων om. QDa: superscr. F (pr. m.) 16 *δρυπεπεῖς* F: *δρυπεπεῖς* Di: *δρυπεπεῖς* Da: correxi *ἐψομένων* F: *ἐψομένων* Da 17 *χερσὶν* corruptum, *ρίππα* Dl Pallad. l. s.: *κερσίαν* conl. Krause *μύακας* H 18 *ἀναλαμβάνοντες* FDa 19 *σχοίνῳ* Di καὶ (tert.) om. QDa post φύλλα add. *ἀπαλά* HDiDa 20 *περιβαλόντες* (sic) F: *βαλλόντες* Di: *βαλλόντες* H: *λαβόντες* Da 21 καὶ (pr.) om. Da καὶ *μυρσίνην* *οὐλύγουσι* Da

ἀρίστη δὲ πρὸς σκευασίαν ἢ ὀρεινὴ καὶ πλατύφυλλος δάφνη· 2
διαφέρει δὲ τοῦ δαφνίνου τὸ πρόσφατον, χλωρὸν τῇ χροῇ, πι-
κρότατον, ὀσμυρῶδες.

δύναμιν δὲ ἔχει θερμαντικὴν, μαλακτικὴν, ἀναστομωτικὴν,
5 κόπων λυτικὴν· ἀρμόζει καὶ τοῖς περὶ τὰ νεύρα πάθεισι πᾶσι
καὶ φρικαῖς καὶ ὠταλγίαις καὶ κατάρροις καὶ κεφαλαλγίαις. ἔστι
δὲ καὶ ναυτιῶδες ποθὲν.

41 τὸ δὲ σχίνινον ὁμοίως ἐκ τοῦ καρποῦ <τῆς σχίνου>
πεπεϊρον σκευασθὲν <ἢ> ὡς τὸ δάφνινον προστυφθὲν ὑγιάζει
10 ψώρας κτηνῶν καὶ κυνῶν, καὶ εἰς πεσσοῦς καὶ εἰς ἄκοπα καὶ
λεπρικὰ ἐπιτηδεῖως μείγνυται· στέλλει δὲ καὶ ἰδρωτάς. καὶ τὸ
τερεβίνθινον δὲ ὁμοίως σκευάζεται· ψύχει δὲ καὶ στύφει.

42 τὸ δὲ μαστίχινον ἐκ τῆς μαστίχης λείας σκευάζεται.
ποιεῖ δὲ πρὸς τὰ ἐν ὑστέροις πάντα, ἡπίως θερμαῖνον, στύφον,
15 μαλάσσον, καὶ πρὸς τὰ ἐπὶ τὸν στόμαχον ἐπιρριπτόμενα σκιρ-
ρώματα καὶ κοιλιακὰ καὶ δυσεντερικὰ καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου,
καθαῖρον καὶ εὐχροίαν περιποιεῖ. συντίθεται δὲ ἐν Χίῳ τῇ
νήσῳ κάλλιστον.

ἐπεὶ δὲ καὶ τὰ μύρα εὐθετεῖ ἐπ' ἐνίων παθῶν καὶ μει- 2
20 γνύμενα φαρμάκοις καὶ ἐμβρεχόμενα καὶ ὀσφραίνόμενα, ἀκόλου-
θον ἡγοῦμεθα καὶ τὴν τούτων παράδοσιν ποιήσασθαι· ἂ δεῖ

4 SIM. Pl. XXIII 86. D. eup. I 229 (212) I 57 (120).

8 SIM. Pl. XV 28. XXIII 89 (e S. N.). D. eup. II 27 (237) Pallad. II 20.
Afric. Cest. 299; Aet. I s. v. ἔλαιον σχίνινον (= Nic. M. XVI 10).

8 EXC. cf. Gal. XI 871; Paul. Aeg. VII 20 (p. 296. 298).

13 SIM. Pl. XII 72. XXIV 43; Aet. I s. v. ἔλαιον μαστίχινον (= Nic. M.
XVI 22) Paul. Aeg. VII 20 (298).

13 EXC. Gal. XII 69. XI 871. Zach. m. m. VI 10 (118).

1 ad rem cf. D I 78 4 μαλακτικὴν om. Da 6 καὶ φρικαῖς om. HDa
φρικαῖς τε (om. καὶ pr.) Di: φρικαῖς (comp. scr.) F καταρροϊζομένοις HDaDi
καὶ κεφαλαλγίαις om. HDiDa: dolorem capitis tollit Di ante ἔστι add. νεφρι-
τικοῖς δὲ τοῖς ἀπὸ ψύξεως ἀλειμμά ἐστιν ἀριστον ὡς οὐδὲν ἕτερον ὠφελούν Di

8 num. cap. μα QDi: με' Di tit. σχοίνινον H: περὶ σχοίνινον FDa:
περὶ σχιμελαίου Di σχοίνινον Q τῆς σχίνου addidi e DI 9 ἢ addidi
προστυφὲν QDa 11 δὲ om. HDa καὶ τὸ] nov. cap. (μσ') inc. DI 12 ψύχει —
στύφει om. H: est enim frigidus et stipticus DI ψύχει i. e. siccit

13 num. cap. μβ QDi: μζ DI tit. μαστίχινον H: περὶ μαστίχινον F:
περὶ μαστίχινον ἐλαίου Da: περὶ μαστιχελαιού Di σκευάζεται HDa 14 δὲ
καὶ Da 15 ἐπι] περὶ Di σκιρρώματα Di (κη superscr. v): κηρώματα
Q: ἐπιμηρώματα ῥιπτόμενα Da: stomachi duritias solvet, ceratis miscetur DI
17 ποιεῖν HDa ad rem cf. D I 70 19 nov. περὶ μύρων cap. (num. omisso)
incip. Di καὶ (pr.) om. Da 21 τῆς τούτων παραδόσεως μεμνήσθαι Spr.
d] ταῦτα vulgo

δοκιμάζοντας ἐπιβλέπειν, εἰ ἀφ' οὗ ἡ κλησίς ἐστι τοῦ μύρου, ἐκεῖνο ποιεῖ κατὰ τὴν ὁσφρησιν. ἀρίστη δὲ ἐστὶν ἡ τοιαύτη κρίσις· ἐπ' ἐνίων μέντοι οὐ φυλάττεται τὸ τοιοῦτον δι' ἐπικράτειαν μειγμάτων σφοδροτέρων, ὡς ἐπὶ ἀμαρακίνου καὶ κροκίνου καὶ τηλίνου καὶ ἄλλων τινῶν, ἅπερ ἐκ τῆς περὶ αὐτὰ συγ- 5 γυμνασίας δοκιμαστέον.

43 ῥοδίνου σκευασία· σχολίνου λίτρας πέντε οὐγγίας ὀκτώ, ἐλαίου λίτρας εἴκοσι οὐγγίας πέντε κόψας καὶ φουράσας ἐν ὕδατι ἔψε ἀνακινῶν, εἶτα ἀπηθήσας εἰς τὰς εἴκοσι λίτρας καὶ οὐγγίας πέντε τοῦ ἐλαίου βάλε ῥόδων ἀβρόχων ἀριθμῶ χιλίων τὰ 10 πέταλα, καὶ τὰς χεῖρας μέλιτι χρίσας εὐώδει ἀνακίνει πλεονάκισ ὑποθλίβων ἡρέμα, ἔπειτα ἐάσας τὴν νύκτα ἐκθλίβε. ὅταν δὲ τὸ τρυγῶδες ὑποστῆ, ἄλλαξον τὸ ὑποδεχόμενον ἀγγεῖον, ἀποτίθεσο δὲ εἰς κρατῆρα μέλιτι κατακεχρισμένον. βαλὼν δὲ εἰς λουτη- 15 ρίδιον τὰ ἐξιπωθέντα ῥόδα ἐπίχει λίτρας ὀκτώ οὐγγίας τρεῖς 2 τοῦ ἐστυμμένον ἐλαίου καὶ πάλιν ἐξίπου. ἔσται δὲ σοι τοῦτο δεύτερον, κὰν βουληθῆς, ἄχρι τρίτης καὶ τετάρτης βροχῆς ἐπιχέων ἐξίπου· γίνεται γὰρ τὸ μὲν πρῶτον, τὸ δὲ δεύτερον, τὸ δὲ τρίτον, τὸ δὲ τέταρτον τὸ μύρον. ὁσάκις δ' ἂν ποιῆς, τοὺς 20 κρατῆρας προκατάχει μέλιτι. εἰ δὲ θέλεις δευτέραν ἐμβολὴν ποιήσασθαι, εἰς τὸ πρῶτον ἐξιπωθὲν ἐλαίον τὸν ἴσον ἀριθμὸν προσφάτων ῥόδων ἀβρόχων ἐμβαλε, καὶ ἀνακινήσας ταῖς χερσὶ προδεδευμέναις μέλιτι ἐκπίεζε καὶ ποιεῖ τὸ δεύτερον καὶ τρί- 25 τον καὶ τέταρτον ὁμοίως ἐκθλίβων. καὶ ὁσάκις δ' ἂν ποιῆς

7 SIM. Theophr. de od. 25. 33. 35. 42. 45. 48. 51. 55; Pl. XIII 9. XV 30. XXIII 80. cf. Aet. I s. v. Ἐλαίον ῥοδίνον (= Nic. M. XVI 13) Gal. XI 537sq. 7 EXC. Zach. m. m. VI 10 (109).

1 κλησίς F: κρᾶσις reliqui ἐστι om. H 5 γυμνασίας HDa
7 tit. cap. μῦ QDi: μῆ Di tit. ῥοδίνον H: περὶ ῥοδίνου σκευασίας Di: περὶ τῆς τοῦ ῥοδίνου σκευασίας F: περὶ μύρων σκευασίας· κεφάλαιον πρῶτον περὶ ῥοδίνου Da ῥοδίνου σκευασία F: om. HDa: ῥοδίνου ἐλαίου γίνεται οὕτω Di σχολίνου Di 8 εἴκοσι β F: β' (in κ' corr.) v: ἰδρας ἰῖ. ζ. Uij Di ἐν om. Di 9 ἀπειθήσας F: ἐπιθίς Da 10 τοῦ om. Da βάλλε Q post ἀβρόχων add. ἐρυθρῶν Da, cf. Aet. I s. v. χλῖα HDiDa τὰ om. H: τὰ πέταλα om. Di 11 post πέταλα add. ἢ κνπίρον λίτραν α', ἐλαίου λίτραν α', καλάμου λίτραν α', ἐλαίου ξίστας ς', ῥόδων ξίστην ας' HDa εὐώδει om. Di πολλάκις Di 12 ἡρέμα] ἡμέραν Spr. 14 κρατῆραν F (comp. scr.): κρατῆρα reliqui: fort. κεραμίαν γάστραν 15 ἐξιπωμένα Di ἐπίχει HDa ὀκτώ] π Q 17 καὶ βουληθίς HDi καί] ἢ Di ἀποβροχῆς Di 19 τὸ (alt.) om. HDiDa τὰς κρατῆρας QDa: τοὺς κρατῆρας Di 20 ἐπιβολὴν Di 22 ἀβρόχων ῥόδων H ἐμβαλλε Q ἀνακινῶν Di ταῖς] ἐν Da 23 ἐκπίεζε μέλιτι F 24 δ' om. H

τοῦτο, νεαρά πρόσβαλε ρόδα· δυναμικώτερον γὰρ γίνεται. ἄχρι 3
 δὲ ἐβδόμης ἐμβροχῆς ἐπιδέχεται τὸ ἔλαιον τὴν ἐμβολὴν τῶν
 ρόδων, ἔπειτα δὲ οὐκέτι· κεχρίσθω δὲ καὶ ἡ ληνὸς μέλιτι. δεῖ
 δὲ ἐπιμελῶς τὸ ἔλαιον τοῦ χυλοῦ χωρίζειν. συναπολειφθὲν γὰρ
 5 κἂν τοῦλάχιστον φθίρει τὸ μύρον. ἔνιοι δὲ αὐτὰ μόνα τὰ ρόδα
 θλάσαντες ἐναποβρέχουσι τῷ ἔλαιῳ καὶ ἀλλάσσοντες παρ' ἡμέ-
 ρας ἑπτὰ ἄχρι τρίτης βροχῆς οὕτως ἀποτίθενται. ἔνιοι δὲ
 προστύφουσι τὸ ἔλαιον, κάλαμον καὶ ἀσπάλαθον παρεμβάλλον-
 τες, οἱ δὲ καὶ ἀγγουσαν ἐνεκα εὐχροίας καὶ ἄλας πρὸς τὸ μὴ
 10 φθίρεσθαι.

δύναμιν δὲ ἔχει στυπτικὴν, ψύχουσαν, εὔθετον εἰς ἐμβρέγ- 4
 ματα καὶ καταπλασμάτων μείξεις. λύει δὲ καὶ κοιλίαν ποτι-
 ζόμενον καὶ καύσον σβέννυσι στομάχου· ἔστι δὲ καὶ ἐλκῶν
 θρεπτικὸν κοιλῶν καὶ τῶν κακοήθων πρηντικόν, ἀχώρων καὶ
 15 ἐκζεμάτων ἐπάλειμμα, κεφαλαλγίας ἐμβρεγμα ἐν ἀρχῇ, ὀδονταλ-
 γίας τε διάκλυσμα. ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς βλέφαρα ἐσκληρυσμένα
 ἐγγυριόμενον, πρὸς τε ἐντέρων ἐρεθισμοὺς καὶ ὑστέρας (φλεγ-
 μονὰς) ἐγκλυζόμενον χρήσιμον.

44 ἑλατίνου σκευασία· ἐλάτην θλάσας καὶ διακνίσας ἐμ-
 20 βαλὼν τε εἰς λουτήρα ἐπίχει ὀμφάκινον ἔλαιον ἐπὶ ἡμέρας
 τρεῖς ἀνελόμενός τε εἰς σφυρίδα ἐξίπνου· ἔστω δὲ ἐκάτερα ἰσό-
 σταθμα· εἶτα ἀποθέμενος καθαρῶς ἐν ἀγγεῖῳ χρῶ.

11 SIM. D. eup. II 2 (227) I 106 (147) I 1 (94).

19 SIM. Pl. XII 134.

1 νεαρά ὀνηίζον πρόσβαλε Di: νεαρά πρόσβαλε ὀνηίζων HDa, cf. Aet. I
 s. v. γὰρ] δὲ Da 2 ἐμβολὴν] ἐμβροχῆν Di 4 χυλοῦ] ξύλου F συναλει-
 φθὲν F: ἀπολειφθὲν reliqui: correxi 5 κἂν F: om. reliqui τὸ μύρον φθίρει
 HDiDa 6 θλάσαντες] ὀνηίζαντες καὶ ἠλιάσαντες Di: καὶ ἠλιάσαντες add. HDa:
 om. F post ἔλαιῳ add. ἔχοντες (ἔχοντα H) σταθμὸν οὐγγίων γ εἰς ἓνα (om.
 H) ξέστην (ξῆ γ' Da) ἔλαιον HDaDi μαλάσσοντες Di: θλάσαντες Da: ἀλλάσ-
 σοντες reliqui (ἀγγεῖον supple) παρ' om. Di 7 post ἑπτὰ add. καὶ (om.
 HDa) ἠλιάζοντες (ἠλιάζουσι H) ἐπὶ (παρ' H) ἡμέρας μ HDaDi ἄχρι τρίτης
 om. Da τρίτης] τῆς F βροχῆς F: ἐμβροχῆς reliqui καὶ οὕτως H ἀπο-
 στίφουσι Da 8 ἐμβαλόντες Da: ἐμβάλλοντες HDi 9 ἐνεκεν Di καὶ (alt.)
 ἢ Pl. I s. 10 φθίρεσθαι] ὄζειν Di 11 ψυκτικὴν Di 13 καύσωνα H:
 καύσωνα Da: καυσούμενον Zach. 14 θρεπτικὸν κοιλῶν ἐλκῶν Di καὶ (pr.)
 om. QDa 15 ἀπάλειμμα QDa 16 τε om. HDi ἐσκληρυσμένα F: ἐσκληρυσμένα
 HDa: ἐσκληρυσμένα Di 17 φλεγμονὰς addidi e Zach. I s.

19 num. cap. μδ QDi: μδ' Di tit. ἐλατίνου H: παρὶ σκευασίας ἐλατίνου
 reliqui ἐλατίνου σκευασία om. HDiDa ἐλάτην i. e. palmae fructum cf. D. I
 109 διακνήσας HDa ἐμβαλε εἰς λ. καὶ Di 21 σφυρίδα F: σφυρία Da:
 σφυρίδα reliqui 22 καθαρῶς (comp. scr.) F: καθαρὰ H: καθαρῶ DiDa:
 terponis diuigenter et uteris DI, cf. D. I 54 ἀγγεῖοις F: ἀγγεῖῳ reliqui

δύναμιν δὲ ἔχει ἀναλογοῦσαν τῷ ῥοδίῳ, κοιλίαν δὲ οὐ μαλάσσει.

45 μῆλινον σκευασία· ἔλαιον ξέστας ἕξ, ὕδατος ξέστας δέκα μείζας προσέμβαλε σπάθης τεθλασμένης οὐγγίας τρεῖς, σχολίνου οὐγγίαν μίαν καὶ εἶσας ἡμέραν μίαν ἐψησον, εἶτα 5 ἀπηθήσας τὸ ἔλαιον βάλε εἰς ἀγγεῖον πλατύστομον, ἐπιθείς τε ῥίπον ἐκ καλάμου ἢ ψίαθον ἀραιὰν ἄνωθ' ἐν τε ἐπιθείς κυδώνια μῆλα καὶ περικαλύψας ἱματίοις ἕασον ἡμέρας ἱκανάς, ἕως ἂν ἐπισπάσῃται τὴν ἀπὸ τῶν μῆλων δύναμιν τὸ ἔλαιον. 2 ἔνιοι δὲ τὰ μῆλα περιβαλόντες ἱματίοις ἐπὶ ἡμέρας δέκα, ἵνα 10 συνέχηται καὶ μὴ διαπνέηται ἢ εὐωδία, μετὰ ταῦτα ἀποβρέχουσι τῷ ἐλαίῳ ἡμέρας δύο καὶ νύκτας, εἶτα ἐξίπῳσαντες ἀποτίθενται.

δύναμιν δὲ ἔχει στυπτικὴν, ψυκτικὴν, ποιοῦν πρὸς τὰ ψωρῶδη ἔλκη, πίτυρα, χιμετλα, ἐρπητας καὶ πρὸς τὰς ἐν ὑστέρα 15 ἐλκώσεις ἐγγυματιζόμενον, οὐρὰ τε ἠρεθισμένα στέλλει ἐγκλυζόμενον καὶ ἰδρωτὰς ἐφίστησι· πίνεται δὲ καὶ πρὸς κανθαρίδας, βουπρήσεις, πιτυοκάμπην. ἔστι δὲ αὐτοῦ δοκιμὸν τὸ κυδωνίων ὄζον μῆλων.

46 οἶνανθίνου σκευασία· οἶνανθιν τὴν ἐκ σταφυλῆς εὐ- 20 ὠδη μαράνας βάλε εἰς ὀμφάκινον ἔλαιον καὶ κίνει μεταστρέφων. εἶσας δὲ ἡμέρας δύο ἐξίπου καὶ ἀποτίθεσο.

δύναμιν δὲ ἔχει στυπτικὴν, ἀναλογοῦσαν τῇ τοῦ ῥοδίνου

3 SIM. Theophr. de od. 26. 31; Pl. XIII 11. XXIII 103; Hices. (Ath. XV 689 c); Aet. I s. v. ἔλαιον μῆλων (e Posidonio?), unde Nic. M. XVI 12 cf. Paul. Aeg. VII 20 s. v. Zach. m. m. VI 117. Garg. M. 43, 187 R.

17 SIM. D. eup. II 27 (237) II 152 (332) II 154 (333).

20 SIM. Pl. XII 133; XIII 5 (≈ Ath. XV 688 e, cf. Theophr. de od. 27); XV 29. XXIII 80. 91; Hices. (Ath. XV 699 c).

20 EXC. Aet. I s. v. ἔλαιον οἶνανθίνου (aliis additis), unde Nic. M. XVI 11.

3 num. cap. με QDi: ν' Dl tit. λαπάθινον (sic) H: περι σκευασίας μῆλινου FDiDa ἔλαιον μῆλων σκευάζεται τὸν τρόπον τοῦτον Di μῆλων σκευασία om. HDaDi ἔλαιον ὀμφάκινου Dl 4 προσέμβαλε Q σπάθης FDI: λαπάθης reliqui 6 διηθήσας H (mendo notato): ἀπειθήσας F: ἀπωθήσας Da βάλε Q 7 τε (pr.) δὲ Spr. ῥίπον FDiDa: corr. Sar. cf. D. V 103 ἢ ψίαθον fort. delendum ἀραιὰν παλαιὰν Di τε (alt.) om. QDa 10 ἐπὶ om. H 14 ψυκτικὴν om. F, at cf. Dl cui virtus est frigida et stiptica 15 καὶ πίτυρα Di (dittogr.) 18 πιτυοκάμπην Di: πιτυοκάμπης Spr.

20 num. cap. μϚ QDi: νά' Dl tit. οἶνανθίνου Ha: περι οἶνανθίνου DiDa: οἶνανθίνου σκευασία F οἶνανθίνου σκευασία om. HDiDa 21 βάλε Q

ἐκτός τοῦ τὴν κοιλίαν λύνει καὶ μαλάσσειν. καὶ τούτου δὲ ἐστὶ δοκιμώτατον τὸ ἐμφαίνον ἐν τῇ ὄσμῃ τὴν οἰνάνθην.

47 τῆ λίνου σκευασία· τήλεως λίτρας ἑννέα, ἐλαίου λίτρας πέντε, καλάμου λίτραν μίαν, κυπέρον λίτρας δύο ἀπόβραχε τῷ
5 ἐλαίῳ ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, κινῶν ἐκάστης ἡμέρας τρεῖς, εἶτα ἐξι-
πον καὶ ἀποτίθεσο. οἱ δὲ ἀντὶ μὲν <τοῦ> καλάμου καρδάμω-
μον, ἀντὶ δὲ τῆς κυπέρου ξυλοβάλαμον συναποβρέχουσιν. οἱ
δὲ προστύφουσι τὸ ἐλαίον τούτοις καὶ μετὰ ταῦτα τὴν τήλιν
ἀποβρέχοντες ἐξιποῦσιν.

10 δύναμιν δὲ ἔχει μαλακτικὴν ἀποστημάτων, πεπτικὴν. μά-
λιστα δὲ ἀρμόζει τοῖς περὶ μήτραν πάσι σκιρρώμασι, δυστο-
κούσαις τε ἔγχυμα, ἐπειδὴν κατὰξηρα τὰ περὶ τοὺς τόπους
γένηται, προεκκριθέντων τῶν ὑγρῶν, πρὸς τε τὰς ἐν δακτυλίῳ
φλεγμονάς, καὶ ἐγκλιζέται ἐπὶ τῶν τεινεσμῶν ὠφελίμως, πίτυρά
15 τε καὶ ἀχῶρας σμήχει καὶ κατακαύματα καὶ χίμετλα (ὠφελεῖ)
μετὰ κηροῦ, σμήχει τε ἐφηλίδας καὶ εἰς στιλβώματα μείγνυται.
ἐκλέγου δὲ τὸ πρόσφατον καὶ μὴ λίαν παρεμφαίνον τὴν
τῆς τήλεως ὄσμην, σμήχον τὰς χεῖρας, γλυκύπικρον ἐν τῇ γεύσει·
τὸ γὰρ τοιοῦτον κάλλιστον.

20 48 σαμψουχίνου σκευασία· ἐρπύλλου, κασσίας, ἀβρο-
τόνου, σισυμβρίου ἄνθους, μυρσίνης πετάλων, σαμψούχου, ἐκά-
στου αὐτῶν λαμβάνων στοχασμῷ πρὸς τὴν ἐκάστου αὐτῶν δι-

3 SIM. Pl. XIII 13. Hices. (Ath. XV 689 d).

3 EXC. Aet. I s. v. ἐλαίον τήλινον (= Nic. M. XVI 17). Zach. m. m. VI
10 (123).

10 SIM. D. I 110 (149) 106 (147).

20 SIM. Pl. XIII 10. XXIII 163; Hices. (Ath. XV 689 c).

20 EXC. Zach. m. m. VI 10 (123).

3 num. cap. μζ QDi: νβ' DI tit. τήλινον H: περι τήλινον Da: τήλινον
σκευασία FDi τήλινον σκευασία om. HDiDa τήλεος F ἑννέα (ϛ) QDaDI
Zach: ε̄ DiAet. 4 πέντε (ε) QDaDI Zach: Ϝ Di: ξέστας η̄ Aet. 5 κινῶν
τρίτον (om. ἐκ. ἡμ.) H: κινῶν τρίτον τῆς ἡμέρας Aet. 6 τοῦ addidi 7 τῆς
om. DaZach. κυπέρου Di 10 δὲ om. Zach. 11 σκληρώμασι Di: πρὸς
τὰς ἐν μήτρᾳ σκληρίας Aet. 12 ἐγχυματίζεται H 13 δακτυλίῳ DiDaZach.
14 καὶ om. H 15 ἀποσμήχει Zach. πρὸς κατακ. καὶ χ. ποιεῖ Di ὠφελεῖ
addidi 17 μῆ post λίαν add. H τὴν — ὄσμην om. Da (spatio relicto)
18 ὄσμην H σμῆχ F

20 num. cap. μη QDi: νγ' DI tit. σαμψούχινον H: περι σαμψούχινον Da:
σαμψούχινον σκευασία Di: περι σκευασίας σαμψούχινου F σαμψούχινου σκευασία
om. HDiDa σαμψούχινον scripsi coll. D. III 39, Hices. l. s. ἀβροτόνου om.
Da 21 ἄνθους om. H σαμψούχου libri: correxi 22 αὐτῶν (pr.) om. Di
λαμβάνων — αὐτῶν om. HDa στοχασμῶν Zach. αὐτῶν (alt.) om. Zach.

ναμιν ἀποβλέπων, κόπτε ἐν τῷ αὐτῷ πάντα καὶ ἐπίχεε ἐλαίου
 ὀμφακίνου τοσοῦτον, ὥστε μὴ κατακρατεῖσθαι τὴν δύναμιν τῶν
 ἐν αὐτῷ βρεχομένων, καὶ ἕασον ἡμέρας τέσσαρας καὶ ἐκθλιβε,
 καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ πλῆθος τῶν αὐτῶν προσφάτων ἀπόβρεχε
 τὸν ἴσον χρόνον καὶ ἐξίπου· ἔστι γὰρ εὐτονώτερον. ἐκλέγον δὲ 5
 τὸ μελάγχλωρον τῆ χροῶ, σαμψούχον πολλῆς ὄζον, μετρίως δοιμύ.

2 δύναμιν δὲ ἔχει θερμαντικὴν, λεπτντικὴν, δοιμεῖαν. ποιεῖ
 δὲ πρὸς μύσιν καὶ διαστροφὴν ὑστεράς καὶ ἐμμηνα καὶ δεύτερα
 ἐπισπᾶται καὶ πνίγας ὑστερικὰς ἀνακτᾶται ὀσφύων τε καὶ βου-
 βῶνων ἀλγήματα πρᾶννει. σὺν μέλιτι δὲ αὐτῷ χρῆσθαι βέλτιον, 10
 ἐπειδὴ τῆ σφοδρῆ στύψει σκληρύνει τοὺς τόπους· λύει καὶ
 κόπους συγχριόμενον, εἰς τε τὰ ἐπὶ τῶν ὀπισθοτοικῶν κατα-
 πλάσματα ἐπιτηδεῖως μείγνται καὶ τῶν ἄλλως σπωμένων.

49 ὠκιμίνου σκευασία· τοῦ εἰς τὸ κύπρινον ἡρωματι-
 σμένον, ὡς ἀποδείξομεν (I 55), λαβὼν ἐλαίου λίτρας εἴκοσι, ὠκί- 15
 μον σταθμῷ λίτρας ἕνδεκα οὐγγίας ὀκτὼ ἀποφυλλίσας ἀπό-
 βρεχε νύκτα καὶ ἡμέραν ἐν τῷ ἐλαίῳ, εἶτα ἐξίπου καὶ ἀποτίθεσο.
 ἐκκενώσας δὲ τὸ ἀπὸ τῆς κυρτίδος ἐπίχει πάλιν τὸ ἴσον πλῆ-
 θος τοῦ ἐλαίου καὶ ἐξίπου. καλεῖται δὲ τοῦτο δευτερεῖον· τρίτην
 γὰρ οὐκ ἐπιδέχεται βροχὴν. εἶτα προσφάτου ὠκίμου λαβὼν τὸ 20
 ἴσον πάλιν ἀπόβρεχε, ὡς ἐπὶ τοῦ ῥοδίνου εἴρηται (I 43), τὸ δὲ
 ἤδη ἀποβεβρεγμένον ἐπιχέων καὶ ἔων τὸν αὐτὸν χρόνον ἐκθλιβε
 καὶ ἀποτίθεσο. κἂν τρεῖς δὲ ἢ τετράκις θέλης, ἀπόβρεχε πρό-
 σφατον αἰε ὠκιμον ἐμβάλλον. δύναται δὲ καὶ ἐκ τοῦ ὀμφακίνου
 σκευάζεσθαι· βέλτιον δὲ ἐκείνως. 25

δύναται δὲ τὸ αὐτὸ τῷ σαμψουχίνῳ, ἕλαττον ἐνεργοῦν.

50 ἀβροτονίνου σκευασία· ἐκ τοῦ εἰς τὸ κύπρινον ἡρω-

11 SIM. D. eup. I 228 (212).

1 ἐπίχει H 3 ὄ libri 4 τῶν om. Zach. 5 ἔσται Di 6 μελαν-
 χλωρόν F σάμψυχον Di πολλῆς Q: πολλῆς Da: ἐπιτολὴ Di 8 δὲ καὶ HDi
 ἐμμηνα τε καὶ Di: ἐμμηνα δευτέρως Zach. δεύτερα] ἐμβρονα HDA 11 ἐπει Di
 14 num. cap. μῖ QDi: νδ' Dl tit. ὠκιμίνον H: περι ὠκνμίνου Di: περι
 σκευασίας ὠκιμίνου F ὠκιμίνου σκευασία om. HDi initium sic habet ἐλαίου
 ὠκιμίνου σκευάζεται ὡσπερ τὸ κύπρινον Di τοῦ — ἀποδείξομεν om. HDi
 15 ἀπεδείξαμεν FDA: correxi 16 σταθμῶν F 17 ἀποτίθεσο] ἀπήθει Di
 18 ἐκκενώσας — ἐξίπου om. HDA τὸ (pr.) τὰ HDA 19 δευτέρου FDiDa:
 δευτερεῖον H 20 πρόσφατον ὠκιμον libri: correxi τὸ om. Di 22 ἀπο-
 βεβρεγμένον] i. e. τὸ ἐξίπωθὲν ἐλαίου 24 ἐμβάλλον FDA 26 τὸ αὐτὸ
 F: τὰ αὐτὰ reliqui

27 num. cap. ν' QDi: νε' Dl tit. ἀβροτόνιον H: περι ἀβροτονίνου DiDa:
 περι σκευασίας ἀβροτονίνου F ἀβροτόνιον ἐκ τοῦ Di

ματισμένου ἐλαίου λίτρας ἑννέα οὖγγιας πέντε ἀβροτόνου φύλλων λίτρας ὀκτώ ἐμβαλε καὶ ἀποβρέξας νύκτα καὶ ἡμέραν ἐξίπνου. πολύβροχον δ' εἰ βούλει ποιῆσαι, ἐκβαλὼν τὰ πρῶτα φύλλα, ἐμβαλὼν δὲ ἕτερα φύλλα ἐναποβρέχων ἐκπέριξε.

5 δύναμιν δὲ ἔχει θερμαντικὴν, ποιοῦσαν πρὸς τὰς ἐν ὑστέρα μύσεις καὶ σκληρίας, ἄγον ἐμμηνα καὶ δεύτερα.

51 ἀνηθίνου σκευασία· ἐλαίου λίτρας ὀκτώ οὖγγιας ἑννέα, ἀνήθου ἀνθους λίτρας ἑνδεκα οὖγγιας ὀκτώ ἐναπόβρεχε τῷ ἐλαίῳ ἡμέραν μίαν, εἶτα ἐκπέριξε ταῖς χερσὶ καὶ ἀποτιθεσο.
10 ἐὰν δὲ θέλῃς δίβροχον ποιῆσαι, πρόσφατον ἀνήθου ἀνθος ὡσ-
αύτως ἀπόβρεχε.

δύναται δὲ μαλάσσειν τὰ περὶ μήτραν καὶ ἀναστομοῦν, ἀρμόζον πρὸς τὰ περιοδικὰ θύγη, θερμαῖνον καὶ κόπους λύον καὶ ἀλγήματα ἀρθρῶν ὠφελούν.

15 52 σουσίνου σκευασία, ὃ ἔνιοι λειρίνον καλοῦσιν· ἐλαίου λίτρας ἑννέα οὖγγιας πέντε, καλάμου λίτρας πέντε οὖγγιας δέκα, σμύρνης δραχμὰς πέντε φυράσας οἴνω εὐώδει εἴψε, εἶτα ἀπη-
θήσας τὸ ἐλαίον ἀπόχει κατὰ καρδαμώμου κεκομμένου καὶ βε-
βρηγμένου ὕδατι ὀμβρίῳ λιτρῶν τριῶν οὖγγιῶν ἕξ καὶ εἰσάσας
20 βραχῆναι ἀπόθλιβε· καὶ λαβὼν ἐκ τοῦ ἐστυμμένου ἐλαίου τρεῖς

7 SIM. Aet. I s. v. ἐλαίον ἀνήθινον (= Nic. M. XVI 15); Paul. Aeg. VII 20 s. v.

7 EXC. Zach. m. m. VI 110 (aliis aliunde additis).

15 SIM. Pl. XIII 11; XXI 22; XXIII 95; Aet. I s. v. ἐλαίον κρήνινον (= Nic. M. XVI 16); Paul. Aeg. VII 20 cf. Pall. de agr. VI 14.

15 EXC. Gal. XII 45.

1 οὖγγιας — ὀκτώ om. Spr. 2 ἐμβαλλε QDa: ἐμβαλὼν Di 3 πολύ-
βροχον F: πολυχρόνιον reliqui: si volueris meliorem facere Di 4 ἐμβαλὼν —
φύλλα om. Da ἐμβαλλὼν F: ἐμβαλε Di δὲ om. Di φύλλα (alt.) om. HDi:
fort. delendum καὶ ἐναποβρέχων Di 6 ἄγον DiDa

7 num. cap. να QDi: νσ' Di tit. ἀνήθινον H: ἀνήθινου σκευασία DiDa:
περὶ σκευασίας ἀνιθίνου F ἀνήθινου σκευασία om. HDiDa ἀνιθίνου F

8 ἀνιθίνου F ἀνθος DiDa ια libri 10 εἰ δὲ θέλεις Da δίβροχον F:
διάβροχον reliqui

15 num. cap. νβ QDi: νζ Di tit. σουσίνον H: περὶ σουσίνον DiDa:
σουσίνον σκευασία F incip. τὸ δὲ σουσίον ὃ ἔνιοι κρήνινον καλ. οὕτω σκευά-
ζεται Di λήρινον F: κρήνινον HDiDa: myrsinum Di, cf. D. III 102. Gal. XIX 119

16 πέντε pr.] ε' FDi: ω V. Di: γ' HDa (om. πέντε — οὖγγιας) οὖγγιας δέκα]

οὖγγιας γ' Di: ω X Di: [σ' ε' F 17 δραχμὰς] <ο (i. e. δραχμὰς) F: οὖγγιας
reliqui φυράσας] κεράσας H ἐπιθήσας τὸ ἐλαίον μετὰ τοῦ καρδ. Da

18 ἀπόχει H κατὰ μετὰ HDa, sed cf. D. I 55 19 λίτρας HDa: comp. scr.
reliqui: corr. Sar. ἕξ] γ' (ut videtur) F: lib. III et mediam Di 20 ἐλαίου γ'
ἤμισιν λίτρας (comp. scr.) FDi: ἐλαίου λίτρας γ' ἤμισιν (ἤμ. comp. scr.) HDa

ἤμισον λίτρας, κρίνα ἀριθμῶ χίλια ἀποφυλλίσας θὲς ἐν λουτήρι
πλατεῖ, μὴ βαθεῖ, ἐπιχέας τε τὸ ἔλαιον ἀνακίνει ταῖς χερσὶ
μέλιτι κεχρισμέναις. ἑάσας δὲ ἡμέραν μίαν καὶ νύκτα, πρωὶ δὲ
2 ἀνελόμενος εἰς κυρτίδα ἐξίπουν. τὸ δὲ φερόμενον ἀπήθει εὐ-
θῆως ἀπὸ τοῦ συνεκθλιβέντος ὕδατος τῷ ἐλαίῳ· οὐ γὰρ ὑπο- 5
μένει ὡς τὸ ῥόδιον, συνθερμαινόμενον δὲ ἀναζεῖ καὶ σήπεται.
μετάγγιξε δὲ πλεονάκεις εἰς ἕτερα ἀγγεῖα μέλιτι κατακεχρισμένα,
προσπάσσων ἄλας λεπτοῦς καὶ τὴν συλλεγομένην ἀκαθαρσίαν ἐπι-
μελῶς ἀφαιρῶν. μετεράσας δὲ ἐκ τοῦ κυρτιδίου τὸ ἐξίπωθὲν
ἄρωμα εἰς τὸν λουτήρα πάλιν ἐπίχει τοῦ ἡρωματισμένου ἐλαίου 10
τὸ ἴσον πλήθος τῷ προτέρῳ καὶ καρδάμωμον κεκομμένον συν-
έμβαλε ὀκτὰς δέκα, καὶ ἀνακινήσας χρησίμως ταῖς χερσὶ καὶ
3 ἐπισχῶν μικρὸν ἐξίπουν, τὸ ἀπορρέον ἀποκαθαίρων. καὶ τρίτον
ἐπιχέας πάλιν τὸ αὐτὸ ποιεῖ, προσεπεμβάλλον καὶ τὸ καρδά-
μωμον καὶ τοὺς ἄλας ὁμοίως καὶ τὰς χεῖρας μέλιτι χρίων καὶ 15
θλίβων. καὶ ἔσται τὸ μὲν πρῶτον ἐκπιεσθὲν ἀριστον, ἐχόμενον
δὲ τὸ ἐξῆς, τρίτον δὲ τὸ τελευταῖον. καὶ πάλιν λαβὼν χίλια
κρίνα καὶ ἀποφυλλίσας διάθες καὶ ἐπιχέας τὸ πρῶτον ἐξι-
πωθὲν μεθόδευε, τὰ αὐτὰ ποιῶν ὥσπερ ἐποίησας ἐπὶ τοῦ πρῶ-
του, καρδάμωμον παραμίγων, εἶτα ἐξίπουν καὶ ποιεῖ τὰ αὐτὰ 20
ἐπὶ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου, ὡς εἴρηται, προσεμβάλλον καὶ τὸ
καρδάμωμον, καὶ ὁσάκις ἂν ἀποβρέξῃς νεαρὰ κρίνα, δυναμι-
4 κώτερον ἔξεις τὸ μύρον. ἐπὶ τέλει δὲ σταν ἀντάρκως ἔχειν σοι
δοκῆ, μίσαγε (ἐν) ἐκάστη σκενασίᾳ συμύρης χρηστῆς δραχμὰς
δύο, κίναμῶμον δραχμὰς δύο, κρόκον δραχμὰς δέκα. οἱ δὲ· 25
κρόκου καὶ κίναμῶμον τὸ ἴσον κόψας σήσας ἐμβαλε εἰς τὸν
λουτήρα μεθ' ὕδατος καὶ ἐπίχει τὸ πρῶτον ἐκπιεσθὲν μύρον,

1 θεις H 2 τε om. Da 3 δὲ (alt.) om. HDiDa 4 κυρτίδα F: om.
Da: πνεῖδα reliqui 5 τὸ ἔλαιον FDiDa 7 πλεονάκεις F: πολλάκις reliqui
8 προσπλάσσων Di ἄλας λεπτόν (sic) F: ἄλας λεπτόν DiDa: ἄλα λεπτόν H: cor-
rexī 9 μετεράσας F: μετεράσας Da: μετακεράσας H 10 ἄρωμα] μάγμα coni.
Sar.: fort. recte 11 συνέμβαλλε F: ἐμβαλλε H 15 τοὺς] τὸ libri: τοὺς vulgo
βρέχων μέλιτι καὶ ἔσται Di 16 τὸν F πρότερον Di: ἄ F 18 διαθεῖς QDa
20 παραμίγων F: παραμίγων p: παραμίγων reliqui ἐξίπων ποιεῖ HDi
21 καὶ ἐπὶ τρίτου (τοῦ τρ. Da) HDiDa 22 post καρδάμωμον add. εἶτα ἐξίπουν
καὶ ποιεῖ τὰ αὐτὰ Di: εἶτα — καρδάμωμον bis habet H ὁσάκις δ' ἂν (om.
καὶ) Di 23 σοι om. FDa 24 δοκῆς Da: δόξης H μίσαγε om. F ἐν
addidi e Da <ο μ F: <ο β' reliqui: ω X. ζ Di (i. e. σύγγλας postea
corr. in δραχμὰς): <οβ' Spr. (errore) 25 κίναμῶμον dr. δύο post κρόκον dr.
δύο coll. Di καρδάμῶμον libri et Di: corr. Sar. (propter ea quae sequuntur)
<ο μ F: <ο β' reliqui: <οέ' Spr. <ο' i F: <ι' DaDiH οἱ] τοῦ Da, cf.
D. I 56 26 ἐμβαλλε Q: ἐμβάλλουσι Spr. 27 καὶ] τότε δὲ Spr.

εἶτα ἐάσας μικρὸν ἀναλάμβανε εἰς ἀγγεῖα ξηρά, προκεχρισμένα
 κόμμει καὶ σμύρνη καὶ κρόκῳ καὶ μέλιτι μεθ' ὕδατος διειμμένους·
 τὸ δ' αὐτὸ ποιεῖ καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου ἐκπιέσματος καὶ τοῦ
 τρίτου. ἔνιοι δὲ τὸ ἀπλοῦν ἐξ ἐλαίου βαλανίου ἢ ἄλλου καὶ 5
 5 κρήνου σκευάζουσι. δοκεῖ δὲ διαφέρειν τὸ ἐν Φοινίκῃ καὶ ἐν
 Αἰγύπτῳ γινόμενον· ἄριστον δὲ ἐστὶν αὐτοῦ τὸ ὄζον κρήνων.

δύναμιν δὲ ἔχει θερμαντικὴν, μαλακτικὴν, ἀναστομωτικὴν
 τῶν περὶ μήτραν μύσεων καὶ φλεγμονῶν, καὶ καθόλου πάντων
 ἐστὶ χρησιμώτατον πρὸς τὰ γυναικεῖα. ἀρμόζει δὲ καὶ πρὸς
 10 ἀχῶρας, ἰόνθους, πίτυρα, ἐκζέματα, μώλωπας τε ταχέως μετα-
 βάλλει καὶ δρόχρους ποιεῖ, καὶ καθόλου ἐστὶν ἀραιωτικόν. ἄγει
 δὲ καὶ χολὴν κατὰ κοιλίαν πινόμενον, κινεῖ δὲ καὶ οὄρησιν.
 ἐστὶ δὲ κακοστόμαχον καὶ ναυτίας ποιητικόν.

53 ναρκίσσινον δὲ στύψεις οὕτως· ἐλαίου πεπλυμένον
 15 λίτρας ἑννέα οὐγγίας πέντε, ἀσπαλάθου λίτρας ἐξ οὐγγίας δύο
 κόψας καὶ βρέξας ὕδατι, τῷ τρίτῳ τοῦ ἐλαίου μείζας ἔψε, εἶτα
 ἐξελὼν τὸν ἀσπάλαθον καὶ καλάμου λίτρας πέντε οὐγγίας ὀκτώ
 καὶ σμύρνης χόνδρον κόψας καὶ σήσας φύρα οἴνῳ παλαιῷ εὐ-
 ῶδει καὶ μείζας ἔψε. ὅταν δὲ καὶ μετὰ τούτων ἀναζέση, ἐξε-
 20 λὼν ἀπήθει τὸ ἐλαίον ψυγόν, εἶτα λαβῶν ἐκ τοῦ ἐλαίου . .
 . . . εἰς λουτήρα ἀπόχει καὶ τοῦ ναρκίσσου ἐμβαλε ὡς ὅτι
 πλεῖστον τὸ ἀνθος, ἐπὶ ἡμέρας δύο κινῶν ὡς ἐπὶ τοῦ σουσίνου,
 ἐξίπουν τε καὶ μετὰγγιζε πυκνῶς· καὶ γὰρ τοῦτο σήπεται.

ποιεῖ δὲ πρὸς τὰ ἐν ὑστέρεα, μαλάσσον τὰς περὶ αὐτὴν
 25 σκληρίας καὶ μύσεις. ἐστὶ δὲ κεφαλαλγές.

7 SIM. D. eup. II 74 (286) I 117 (151 ubi ἔλαιον corrige).

14 SIM. Pl. XV 30 (cf. XXIII 6); XI 129 extr. (e S. N.); Aet. I s. v. ἔλαιον
 ναρκίσσινον (= Nic. M. XVI 18).

1 post ἀγγεῖα add. μικρὰ HDi προκεκλυσμένα Di 2 καὶ (pr.) ἢ
 HDiDa 3 τὰ δ' αὐτὰ Di δευτέρου καὶ τρίτου ἐκπιέσματος H ἐπὶ τοῦ
 τρίτου p: τρίτου (om. ἐπὶ τοῦ) v 4 καὶ κρήνου ἢ ἄλλου (ἐλαίου superscr. v)
 Di 5 αἰγύπτῳ καὶ ἐν φοινίκῃ H 8 μήτρας φύσεων Da καὶ καθόλου —
 ποιεῖ om. Da 13 καὶ κακοστόμαχον (dittoqr.) HDiDa
 14 num. cap. γγ QDa: νη' Di tit. ναρκίσσινον H: ναρκίσσινον σκευασία
 reliqui ἔλαιον ναρκίσσινον στύπεται οὕτω Di ἐλαίου καλάμου πεπλυμένον
 λίτρας (spatio relicto) οὐγγίας ε' καὶ σμύρνης ἀσπαλάθου λίτρας H 15 ἑννέα
 scripsi: ο (O = Θ) libri 17 καὶ om. Di καλάμου βάλε Di 18 διασήσας
 (dittoqr.) Q: διασήσας Da φύρασιν Di 20 ἀπέθει F: ἀπόθου H: ἀποτί-
 θου Da φύγειν QDa λαβῶν] βαλῶν DiDa hiatus indicavi 21 ἀπήγει
 Di ἐμβαλε Q: post πλεῖστον colloc. Di 22 πλεῖστον] πλήθος Q 24 δὲ
 om. QDa 25 κεφαλαλγικόν Da

- 54 κρόκινον δὲ σκευάζων προστύψεις τὸ ἔλαιον, ὡς εἴρηται ἐπὶ τοῦ σουσίνου, πλήθει καὶ συσταθμίᾳ τῆς αὐτῆς. λαβὼν δὲ ἐκ τοῦ ἐστυμμένον ἔλαιον εἰς τὸ σουσίνο λίτρας τρεῖς ἡμισυ βάλει κρόκον δραχμὰς πενήκοντα καὶ ἀνακίνει πλεονάκις τῆς ἡμέρας, ποιῶν τοῦτο συνεχῶς ἐπὶ ἡμέρας πέντε. ἀτήθει δὲ τὸ ἔλαιον 5 τῆς ἕκτης ἀπὸ τοῦ κρόκου καθαρίως, τῷ δὲ αὐτῷ κρόκῳ ἐπίχει τὸ ἴσον πλήθος τοῦ ἔλαιον καὶ ἀνακίνει ἡμέρας δέκα, εἶτα ἀποχέας πρόσμειξον σμύρνης κεκομμένης καὶ σεσημένης δραχμὰς τεσσαράκοντα καὶ κίνει ἐν ὄλῳ χρησίμως, εἶτα ἀπόθου. ἔνιοι δὲ τῷ εἰς τὸ κύπρινον ἠρωματισμένῳ ἔλαιῳ καὶ εἰς τὸ κρόκινον χρῶνται. 10 ἔστι δὲ αὐτοῦ κράτιστον τὸ κατακόρως κρόκου πνέον, ὃπερ εἰς τὴν ἰατρικὴν χρῆσιν ἀρμόζει, δευτερον δὲ τὸ σμύρνης παρεμφαῖνον.
- 2 δύναμιν δὲ ἔχει θερμαντικὴν, ὑπνωτικὴν, ὅθεν πολλὰκις ἐπὶ τῶν φρενιτικῶν ἤρμοσεν (ἐν) καταβροχαῖς ἢ ἀποσφραγῶν ἢ καὶ τῶν μυξωτήρων διαχρισθέντων. ἔστι δὲ καὶ πνοποῖον καὶ 15 ἔλκων καθαρτικόν, καὶ πρὸς τὰς ἐν τῇ μήτρᾳ σκληρίας καὶ μύσεις καὶ τὰ ἐν αὐτῇ κακοήθῃ σὺν κηρῷ καὶ κρόκῳ καὶ μυελῷ καὶ ἔλαιῳ διπλασίονι· συμπέττει γὰρ καὶ μαλάττει καὶ πρᾶνει καὶ ὑγραίνει· ποιεῖ καὶ πρὸς τὰς ἀπογλανκώσεις μεθ' ὕδατος ὑπαλειφόμενον. ἀναλογεῖ δὲ αὐτῷ καὶ τὸ λεγόμενον ὀνύχινον 20 καὶ βουτύρινον καὶ στυράκινον, τοῖς ὀνόμασι μόνον διαφέροντα, τῆς μόνου σκευασίας καὶ τῆς δυνάμει παρόμοια ὄντα.

55 κύπρινου στύψης καὶ σκευασία· ἔλαιον ὀμφακίνου πε-
1 SIM. Theophr. de od. 27; Pl. XIII 10; Hices. (Ath. XV 689c); Apoll. (Ath. XV 688e = Pl. XIII 5); Paul. Aeg. VII 20 s. v.

14 SIM. D. eup. 11 (99).

24 SIM. Theophr. de od. 25. 26. 31. 42. 50. 55; Pl. XIII 12 (e S. N.) XIII 5 (= Ath. XV 688e); XV 28; Posidon. (Paul. Aeg. VII 20 s. κύπρινον) cf. Aet. I. s. v. ἔλαιον κύπρινον (= Nic. M. XVI 29).

24 EXC. Zach. m. m. VI 10 (107).

1 num. cap. $\nu\delta$ QDi: $\nu\theta'$ DI tit. κρόκινον H: περι κρόκινου DiDa: κρόκινον σκευασία F 3 λίτρ' γ' ἡμισυ FDa, comp. scr. H 4 βάλει Q < ν' F: < η' reliqui: ζ. j. DI πολλάκις Di 6 τῆ δὲ ἕκτη ἀπόχει Di ἀπόχει libri: corr. Sar. 7 δέκα] $\epsilon\gamma'$ libri: γ' Spr.: correxi coll. DI et iterum aliis decem diebus 9 ἔνιοι δὲ τὸ ἴσον κύπρινον ἠρωματισμένῳ ἔλαιῳ (ἠρωματισμένον ἔλαιον H) HDi 11 πνέον] ποιοῦν F: ἐμπνέων Da 12 δὲ om. QDa τὸ τῆ σμύρνης παρεμφέρον Di, cf. D. I 59. 61 14 ταῖς τῶν H: τῶν om. Di ἀρμόζει Di ἐν addidi καταβροχόμενον ἢ ἀποσφραγόμενον Di ἀποσφραγῶν Da ἢ καὶ κατὰ μνξ. διαχρισόμενον Di 16 καθαρτικὸν ἔλκων Di: ἀνακαθαρτικὸν Da τῆ om. Di 18 συμπέττει H ὑγραίνει καὶ πρᾶνει DiDa 21 βουτύρινον καὶ ὀνύχινον Di 22 τῆ (alt.) om. Da ὄντα παρόμοια HDiDa

23 num. cap. $\nu\epsilon$ QDi: ξ' DI tit. περι στύψης κύπρινου καὶ σκευασίας ἔλαιον FDi: κύπρινον σκευασία ἔλαιον Da: om. H κύπρινον — ἔλαιον om. HDiDa ἔλαιον bis habet H

- πλυμένον μέρος εν, υδατος ὀμβρίου μέρος εν ἡμισυ, τὸ μὲν ἐπίχει τῷ ἐλαίῳ τὸ δὲ φύρα ἐν τοῖς ἐμβληθησομένοις ἀρώμασιν. εἶτα λαβῶν ἀσπαλάθου λίτρας πέντε ἡμισυ, καλάμου λίτρας ἕξ ἡμισυ, σμύρνης λίτραν μίαν, καρδαμώμου λίτρας τρεῖς ὀγγίαι
- 5 ἐννέα, ἐλαίου λίτρας ἐννέα ὀγγίαι πέντε, τὸν ἀσπάλαθον κόψας καὶ βρέξας ἐν ὕδατι ἐμβαλῶν εἴπε μετὰ τοῦ ἐλαίου, ἕως ἂν συναναζέσῃ, τὴν δὲ σμύρναν διεῖς οἴνω παλαιῷ εὐώδει, τὸν κάλαμον κεκομμένον συναναφύρα μετὰ τῆς σμύρνης καὶ ἐξελῶν τὸν ἀσπάλαθον ἐμβαλε τὸ φύραμα τοῦ καλάμου. **δταν δὲ καὶ 2**
- 10 μετὰ τούτου ζέση, καθελὼν ἀπήθησον τοῦ χαλκοῦ τὸ ἐλαίον καὶ κατάχει κατὰ τοῦ καρδαμώμου κεκομμένου καὶ πεφυραμένου τῷ λοιπῷ ὕδατι καὶ κίνει σπάθῃ, ἕως ἂν ψυγῆ, μὴ διαλείπων. εἶτα ἀπηθήσας τὸ ἐλαίον ἐμβαλε εἰς τὰς εἴκοσιν ὀκτὼ τοῦ ἐλαίου λίτρας ἄνθους κύπρου λίτρας τεσσαράκοντα ἕξ ὀγγίαι
- 15 ὀκτὼ, ἐάσας τε ἀποβραχῆσαι ἐξίπυσσον διὰ σφυρίδος. ἐὰν δὲ πλείω θέλης, τοῦ νεαροῦ ἄνθους τὸ ἴσον ἐμβαλῶν πλήθος ὁμοίως ἐξίπυσσον, ἐὰν τε δίβροχον ἐὰν τε τρίβροχον βούλη ποιεῖν· δυναμικώτερον γὰρ γίνεται. ἐκλέγεσθαι δὲ δεῖ τὸ χρηστόν καὶ 3
- μετ' εὐωδίας πληκτικόν, ἐνιοὶ δὲ καὶ κινάμωμον μίσγονσιν.
- 20 δύναμιν δὲ ἔχει θερμαντικὴν, μαλακτικὴν, ἀναστοματικὴν, ἀρμόζουσιν τοῖς περὶ μήτραν καὶ νεῦρα πάθεισι καὶ πλευρτικοῖς καὶ κατάγμασι καθ' ἑαυτό τε καὶ κηρωτῇ μειγνύμενον. μείγνυται δὲ καὶ μαλάγμασι τοῖς ἀρμόζουσιν ὀπισθοτόνῳ, συναγῆ, βουβῶνων φλεγμονῇ καὶ ἀκόποις.
- 25 **56** ἱρίνου στύψις· σπάθης λίτρας ἕξ ὀγγίαι ὀκτὼ, ἐλαίου

20 SIM. D. eup. II 71 (285) 74 (286).

25 SIM. Theophr. de od. 36. 24. 28; Pl. XXI 42 cf. XIII 5 (= Ath. XV 388 e). 14. 18; Aet. I s. v. ἐλαίου ἱρινον (= Nic. M. XVI 30); Paul. Aeg. VII 20 s. v.

1 μέρος comp. scr. F α' ἡμισυ Di: comp. scr. reliqui 2 ἐν] ὄν libri: correxi 3 ἀσπαλάθου — τὸν (v. 5) om. H ε' ἡμισυ Di: comp. scr. reliqui: libras Viii] Di 5 ἐλαίου libri: ἐλενίου coni. Corn. coll. Paul. Aeg. I. s. libras XX Di post πέντε add. τὸ ἐλένιον καὶ Corn. τὸν] τὴν libri: correxi 6 ἐμβαλλῶν F τοῦ om. HDa 9 τὸν F: τὴν HDi ἐμβαλλε Q καὶ om. H 11 καρδάμου Da 12 διαλείπων Da 13 ἐμβαλλε Q: ἐμβαλε reliqui 14 κη-
πεύρου HDiDa: κηπέρου F: κηίρι Di, cf. Pl. XIII 42; D. I 95 15 σφυρίδος
FDa δὲ πλείω — ἐὰν om. Da 16 τοῦ om. libri: add. Spr. 17 διάβροχον
Da ἐθέλης H 18 δυναμικώτερον — μίσησον om. H δὲ om. F 19 μί-
γονσαι Da: ἀμίσησον F 23 ὀπισθοτονικοῖς HDiZach. I. s. συναγχικοῖς Di:
βοηθεῖ καὶ συναγῆ Zach. 24 βουβῶσι H
25 num. cap. νϞ QDi: ξά' Di tit. ἱρινον H: περὶ στύψεως ἱρίνου reli-
qui ἱρίνου στύψις om. HDiDa ὀκτὼ] ἡ libri: ε' Spr.

- λίτρας ἑννέα οὐγγίας πέντε κόψας ὡς λεπτότατα μεῖζον ὕδατος κοτύλαις δέκα καὶ βαλὼν εἰς χαλκὸν ἔψε, μέχρις οὗ τὴν ὁσμὴν ἀναλάβῃ, εἶτα ἀπῆθει εἰς κρατῆρα μέλιτι κατακεχυμένον. ἐκ τούτου τοῦ ἡρωματισμένου ἐλαίου τὸ πρῶτον ἴρινον σκευάζεται ἐναποβρεχομένης τῷ ἐστνυμένῳ ἐλαίῳ ἴρεως, ὡς ὑπογέγραπται. 5
- 2 οἱ δὲ ἐλαίου λίτρας ἑννέα οὐγγίας πέντε, ξυλοβαλσάμου λίτρας πέντε οὐγγίας δύο κόψας, ὡς εἴρηται, σύνειψε· εἶτα ἐξελὼν τὸ ξυλοβάλσαμον προσέμβαλε καλᾶμου κεκομμένου λίτρας ἑννέα οὐγγίας δέκα, σμύρνης χόνδρον οἴνω παλαιῷ ἐμβρέχων εὐώδει, εἶτα λαβὼν ἐκ τοῦ ἐστνυμένου ἐλαίου καὶ ἡρωματισμένου λίτρας 10 δέκα τέσσαρας ἐναπόβρεχε ἴρεως κεκομμένης ἴσον τῷ σταθμῷ, ἔδω ἡμέρας δύο καὶ νύκτας δύο, εἶτα ἐξίπουν βιαίως καὶ νεανικῶς. καὶ εἰ βούλει δυναμικώτερον εἶναι, τὸν ἴσον σταθμὸν καὶ
- 3 δις καὶ τρις ὁμοίως ἐναποβρέχων ἐξίπουν. κράτιστον δὲ ὑπάρχει τὸ ἐν <τῇ> ὁσφρήσει μηδενὸς ἄλλου, μόνης δὲ τῆς ἴριδος 15 πνέον. τοιοῦτον δὲ ἐστὶ τὸ ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας καὶ ἐν Ἡλίδι τῆς Ἀχαιῶν γινόμενον.

δύναμιν δὲ ἔχει μαλακτικὴν, θερμαντικὴν, ἐσχάρας τε καὶ σηπεδόνας καὶ ὀνυφίας ἀνακαθαίρει καὶ ταῖς περὶ μήτραν διαθέσεσιν ἀρμόζει, φλεγμοναῖς τε καὶ μύσεσιν, ἔμβρῳ τε ἐκβάλλει καὶ αἱμορροΐδας ἀναστομοῖ, πρὸς τε ἤχους ὠτων σὺν ὄξει καὶ πηγάνῳ καὶ πικροῖς ἀμυγδαλοῖς, καὶ πρὸς κατάρρους χρονίζοντας διακριομένων τῶν μυξωτήρων καὶ πρὸς ὄζαινας.

4 καθαίρει δὲ καὶ τὴν κοιλίαν κνᾶθον πλήθος ποθέν, ποιεῖ καὶ πρὸς εἰλεώδη, κινεῖ καὶ οὔρα. <ἀρμόζει> καὶ ἐπὶ τῶν δυσχερῶς 25 ἐμοούντων διακριομένων τῶν δακτύλων ἢ τῶν ἐμετηρίων, καὶ ἐπὶ συναγχιῶν <δὲ> διακριόμενον ἢ ἀναγαργαρίζόμενον σὺν μελικράτῳ καὶ πρὸς τραχύτητα ἀρτηρίας. δίδεται καὶ τοῖς κώνειον ἢ μύκητας ἢ κόριον πεπωκόσιν.

18 SIM. D. eup. II 71 (285) II 213 (205) I 63 (125 cf. Cels. VI 7, 8) II 45 (257) II 142. 143 (329 sq.).

27 TEST. Ruf. 476: Ruffus et *Dyascorides*: oleum yrinum valet ad squinantiam mixtum cum melle et fricatum in palato, et etiam in gargarismo.

1 ἑννέα] Ὡ F: ο' Da: ογ' Di: om. H ὡς] εἰς H ὕδατι DiDa 2 κοτύλαις QDi: κοτύλα Da: correxi χαλκὸν QDa: χαλκοῦν Di μέχρι οὗ F: μέχρις οὗ Di: μέχρις HDa 5 ἴρεως F: ἔϊρεως Da (ut semper) 6 οἱ δὲ QDa: ἢ οὕτως Di, cf. D. I 52 ἑννέα] Ὡ F: ο' DiDa (de H non constat) οὐγγίας πέντε om. Da 8 προσέμβαλλε Q 12 δύο (alt.) fort. delendum 14 δὲ ἐστὶ Da 15 τῇ addidi 16 πνέον] ποιοῦν libri: correxi 17 γινόμενον FDa: γεννόμενον reliqui 19 ἀνακαθαίρει — φλεγμοναῖς τε om. Da 25 ἀρμόζει addidi 27 δὲ addidi 28 τοῖς] τὸ F 29 περιπεπωκόσιν Da

57 γλεύκινον δὲ σκευάζεται τὸ ἀπλοῦν ἐκ τε ἐλαίου ὄμφρακίνου καὶ σχοίνου καὶ καλάμου καὶ νάρδου Κελτικῆς καὶ σπάθης καὶ ἀσπαλάθου καὶ μελιλώτου καὶ κόστου καὶ γλεύκου, συμπεριτιθεμένων τῶν στεμφύλων τῶ ἔχοντι ἀγγεῖψ τὰ ἀρώματα καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἐλαιον. κινεῖται δὲ ἐπὶ ἡμέρας

5 τριάκοντα δις τῆς ἡμέρας, καὶ μετὰ ταῦτα ἐκπιεσθὲν ἀποτίθεται. δύναμιν δὲ ἔχει θερμαντικὴν, μαλακτικὴν, ἀνετικὴν, ποιούσαν πρὸς τὰ βίγη καὶ τὰ νευρικὰ πάντα καὶ τὰ ἐν ὑστέρα. παντὸς δὲ ἀκόπου μᾶλλον ὠφελεῖ μαλακτικὸν ὄν.

10 58 ἀμαράκινον δὲ ἐν Κυζίκῳ κάλλιστον γίνεται. σκευάζεται δὲ διὰ τε ὄμφρακίνου ἐλαίου καὶ βαλανίνου, στυφομένον ξυλοβαλσάμῳ, σχοίνῳ, καλάμῳ, ἠδονομένων δὲ ἀμαράκῳ, κόστῳ, ἀμώμῳ, νάρδῳ, κασσίᾳ, καρπῶ βαλσάμου καὶ σμύρνης. οἱ δὲ πολυτελέστερον αὐτὸ ποιοῦντες μίσγουσι καὶ κινάμωμον· παρα-

15 λαμβάνεται δὲ μέλι καὶ οἶνος εἰς τὴν τῶν ἀγγείων χρίσιν καὶ φύρασιν τῶν κεκομμένων ἀρωμάτων.

ἔστι δὲ θερμαντικόν, καρωτικόν, μαλακτικόν, ἀναστοματικόν, πυρωτικόν, οὐρητικόν, εὐχρηστοῦν εἰς τε τὰς σήπας καὶ σύριγγας καὶ ὑδροκήλας μετὰ τὰς χειρουργίας, περιρρήττει τε

20 τὰς ἐσχάρας καὶ τὰ τεθρηιωμένα ἔλκη, πρὸς τε δυσουρίαν ἀρμόζει περιχρισμένον τοῦ δακτύλου, καὶ πρὸς τὰς φλεγμονὰς αὐτοῦ καὶ πρὸς αἰμορροΐδων ἀναστόμωσιν περιχρισόμενον, ἐμμηγὰ τε κινεῖ προστιθέμενον τῇ μήτρᾳ καὶ σκληρίας καὶ οἰδήματα ἐν ὑστέρα διαφορεῖ, καὶ πρὸς τὰ μύστωτα καὶ νευρο-

1 SIM. Pl. XV 29. XXIII 91 (e S. N.); Androm. et Heras (Gal. XIII 1039); Col. XII 51 Geop. IX 30.

1 EXC. Gal. XIII 1041; Zach. m. m. VI 10 (106).

1 TEST. Gal. XIII 1041: γλευκίνου σκευασία, ὡς Διοσκουρίδου ἐν τῷ α' περὶ ὄλης. Διοσκουρίδης δ' οὕτως ἔγραψε· γλεύκινον κτλ.

10 SIM. Theophr. de od. 30. 31. 42. 55; Apoll. (Ath. XV 388 e); Pl. XIII 5. 10. 14. XXI 163.

10 EXC. Aet. I s. v. ἔλ. ἀμαρ. (unde Nic. M. XVI 28); Paul. Aeg. VII 20 s. v. ἀμαράκινον cf. Gal. XIV 53. XII 570.

20 SIM. D. eup. II 109 (308) I 215 (206) I 213 (205) II 71 (285).

1 num. cap. νζ̄ QDi: ξβ' D1 τε] τοῦ Da ἐλαίου om. Gal. 2 σχίνου Gal. καὶ νάρδον κελτ. καὶ καλάμου Gal. 4 συμπεριτριβομένων Gal. 5 καὶ (pr.) om. FDa 6 καὶ μετὰ ταῦτα] εἶτα Gal. 7 ἀνετικὴν Gal. 8 βίγη FDi: βίγη Da πάντα] πάθη Di

10 num. cap. νη̄ QDi: ξγ' D1 13 κασσία om. H καρποβαλσάμου HDi 14 μίσγουσι HDa κινάμωμον HDiDa 15 χρίσιν libri: corr. Sar.

21 δακτύλου libri: correxi coll. D. II 109 (308) περιέχρη καὶ τὸ δακτύλιον ἀμαράκινῳ μύρῳ 24 νευρότρωτα καὶ μύστωτα HDiDaDl

τρῶτα συμφέρει ἐν πιλύμασιν ἀραιοῖς βρεχόμενον καὶ ἐπιτιθέμενον.

- 3 τὸ δὲ μεγάλλειον καλούμενον πάλαι μὲν ποτε ἐσκευάζετο, ἐκλέλοιπε δὲ νῦν. πρὸς ἐκπλήρωσιν δὲ τῆς ἱστορίας οὐκ ἔστιν ἄτοπον ἐπιμνησθῆναι καὶ τούτου. <τούτου> δὲ σκευασία ἢ αὐτῆ 5 τῷ ἀμαρακίνῳ, πλεονάζει δὲ τῇ ζητήνῃ καὶ ταύτῃ διαφέρει. ἔστι δὲ μαλακτικὸν ἠπίως. ἢ μέντοι ζητήνῃ μελγνται τοῖς μύροις οὔτε φυλακῆς οὔτε ἡδονῆς χάριν, χρώματος δὲ καὶ πάχους ἕνεκα. μελγνται δὲ ἢ τερεβινθίνῃ ἀφειψομένη, ἄχρις ὅτου ἂν ἄσμος γένηται. δηλωθήσεται δὲ ἐν τοῖς περὶ ζητήνης (I 71) 10 ἢ ἐψησις αὐτοῦ.

καὶ τὸ καλούμενον δὲ ἢ δύχρονν, σκευαζόμενον δὲ ἐν Κῶ, τῆς αὐτῆς ἔχεται δυνάμεώς τε καὶ σκευασίας τῷ ἀμαρακίνῳ, εὐωδέστερον δὲ τυγχάνει.

59 σκευάζεται δὲ ἐν Αἰγύπτῳ μύρον, ἐπιχωρίως ὑπ' αὐτῶν 15 καλούμενον μετώπιον διὰ τὴν τῆς χαλβάνης μεῖξιν· τὸ γὰρ ξύλον, ἐξ οὗ γεννᾶται ἢ χαλβάνη, μέτωπον καλεῖται. δι' ἀμυγδάλων δὲ πικρῶν καὶ ἐλαίου ὀμφακίνου καὶ καρδαμώμου καὶ σχίνου καὶ καλάμου καὶ μέλιτος καὶ οἴνου καὶ σμύρνης καὶ βαλσάμου καρποῦ καὶ χαλβάνης καὶ ζητήνης συντίθεται. δόκι- 20 μον δὲ ἔστι τὸ βαρύσμον καὶ λιπαρόν, ἐμφαῖνον μᾶλλον τοῦ καρδαμώμου καὶ τῆς σμύρνης ἢ περὶ τῆς χαλβάνης.

- 2 σφόδρα δὲ θερμαίνει καὶ πυροῖ καὶ ἀναστομοῖ ἐπισπᾶται τε καὶ καθαίρει ἔλκη, πρὸς τε νεῦρα καὶ μύας διακοπέντα ποιεῖ,

3 SIM. Theophr. de od. 30. 35. 42. 55; Apoll. (Ath. XV 689a) Pl. XIII 13.

3 EXC. Aet. I s. v. (unde Nic. M. XVI 27).

12 SIM. Gal. XIV 52. 306. 262.

15 Theophr. de od. 28sq. Apoll. (Ath. XV 668f.); Pl. XIII 8 (e S. N.); XV 26 D. eup. II 24 (236) cf. Erot. s. v. *νώπιον* (immo *νέτωπον*); Gal. XIX 71; Hes. s. v. *νέτωπον*.

15 EXC. Aet. I s. v. *ἐλαίον μετώπιον* (unde Nic. M. XVI 25); Paul. Aeg. VII 20 (f. 298); Zach. m. m. VI 10.

1 *πυλώμασιν* FDi: *πυλώμασιν* Da quae post *ἐπιτιθέμενον* add. Spr. libri non habent 3 mg. add. *περὶ μεγάλιον* (num. cap. om.) Di *μεγάλιον* FDiDa: *correx* coll. Ath. XV 690 f 5 *τούτου* addidi *ἢ σκευασία* Da 9 *ἄχρις ὅτου ἂν* F: *ἄχρις ἂν* reliqui 12 mg. add. *περὶ ἡδύχρον* Di ἐν τῇ *αἰγύπτῳ* H

15 num. cap. *νῦν* QDi: *ξδ'* Di *δέ]* καὶ Di ἐν αὐτῇ H 17 *μέτωπον* FZach.: *μετώπιον* reliqui, cf. D. III 83 *δι' ἐλαίου ὀμφακίνου καὶ ἀμυγδάλων πικρῶν* Spr. Aetio duce 18 *καὶ* (tert.) om. Di 19 *σχίνου* Di Aet. I s.

Zach. I s.: *σχίνου τε καὶ* Di *ζητήνης* i. e. *τερεβινθίνης* 24 *τε* (pr.) om. QDa *τε* (alt.) om. Da *διακοπέντας* F

ὑδροκῆλας τε σὺν σηπταῖς. μείγνται δὲ καὶ μαλάγμασι καὶ
 κηρωταῖς, πρὸς τε ῥίγη καὶ ὀπισθοτονικῶς σπωμένους χρησι-
 μέυει. κινεῖ δὲ καὶ ἰδρωτάς καὶ ἀναστομοῖ τὰ περὶ ὑστέραν
 καὶ σκληρίας τὰς περὶ αὐτὴν χαλᾶ, καὶ καθόλου μαλακτικὴν ἔχει
 5 τὴν δύναμιν.

καὶ τὸ Μενδήσιον δὲ λεγόμενον ἔκ τε βαλανίνου ἐλαίου 3
 καὶ σμύρνης καὶ κασσίας καὶ ρητίνης σκευάζεται. ἔνιοι δὲ μετὰ
 τὸν κατασταθμισμὸν κινάμωμον μικρὸν προσεμβάλλουσιν ἀνω-
 φελῶς· οὐκ ἐκδίδωσι γὰρ τὰ μὴ συννεψηγμένα τὴν δύναμιν.
 10 ἐμφερῆ δὲ ἔχει τὴν ἐνέργειαν τῷ μετωπίῳ, ἦττονα μέντοι καὶ
 οὐχ οὕτως ἐπιτεταμένην.

60 ὀστακτὴ δὲ καλεῖται τῆς προσφάτου σμύρνης τὸ λιπα-
 ρόν, κεκομμένης μεθ' ὕδατος ὀλίγου ἀποτεθλιμμένης τε δι' ὄρ-
 γάνου. εὐώδης δὲ λίαν καὶ πολυτελής ἐστι [καὶ] καθ' ἑαυτὴν
 15 ὅσα μύρον τὸ καλούμενον ὀστακτὴ. δόκιμος δὲ ἐστὶν ἡ ἀμιγῆς
 ἐλαίου καὶ ἐν ἐλαχίστῳ πλείστην δύναμιν κεκτημένη, ὅσων θερ-
 μαντικὴν, ἀναλογοῦσαν τῇ σμύρῃ καὶ τοῖς θερμαίνουσι τῶν
 μύρων.

61 κιναμώμινον δὲ ἔκ τε ἐλαίου βαλανίνου καὶ στυμ-
 20 μάτων ξυλοβαλσάμου, καλάμου, σχοίνου, ἡδυσμάτων δὲ κινά-

6 SIM. Pl. XIII 4. 5. 8; Gal. XIX 70.

6 EXC. Aet. I s. v. ἔλαιον Μενδήσιον (= Nic. M. XVI 26); Paul. Aeg. VII 18 (f. 291) Zach. m. m. VI 10 (123).

12 SIM. Theophr. de od. 29. 44; Pl. XIII 17 cf. XII 68; Ath. XV 688 c. 689 b sq.

12 EXC. Orib. XII s. v. (ὀστακτὴ — μύρων); Orib. t. V 78 D. s. v. σμύρνα ὀστακτὴ; Aet. I s. v.; Zach. m. m. VI 10 (123).

19 SIM. Pl. XIII 15 (e S. N.).

1 συννήπει F: συνήπει Zach. l. s.: σὺν σηπταῖς reliqui 2 ὀπισθο-
 τονικοὺς καὶ σπομένους DI Zach. l. s. 6 mg. add. περὶ μενδησίου DI: nov.
 cap. (ξ') inc. DI τε H: τοῦ reliqui, cf. D. I 61 7 μετὰ τὸν om. Q (spatio
 relicto) 9 γὰρ] δὲ Da συννεψηγμένα libri: συννεψηγμένα Ald. cf. Paul. Aeg. l. s.
 10 καὶ — ἐπιτεταμένην om. HDiDa

12 num. cap. ξ̄ QDi: ξ̄γ DI τῆς om. Di μύρων Orib. (corr. O³)
 13 ἀποτεθλιμμένου QDiDa: ἀποτεθλιμμένης Orib. Aet. Zach. 14 δὲ Orib.: τε
 libri πολ. ὅσα καὶ καθ' ἑαυτὴν μύρον καλούμενον Aet. καὶ (alt.) om. Orib.:
 seclausi (ditto gr.) ὅσα καθ' αὐτὴν Orib. αὐτὴν H 15 ὅσων Di τὸ
 καλούμενον om. Orib. ἢ δ F 16 ἐλαίῳ libri: ἐλαίου Aet. Orib. V 78 Zach.:
 correxi πλείστην — μύρων om. Da ὅσα θερμαντικὴ, ἀναλογοῦσα H ὅσων
 om. Orib. Aet.

19 num. cap. ξ̄α QDi: ξ̄ζ DI κιναμώμινον F: κινναμώμινον reliqui
 τε libri: τοῦ Spr. 20 καλάμου om. H δὲ] τε H: om. Da

μώμον, βαλσάμον καρπού, σμύρνης τετραπλασίονος παρά τὸ κινάμωμον σκευάζεται· μείγνται δὲ καὶ μέλι εἰς τὴν φύρασιν. δόκιμον δὲ ἔστι τὸ μὴ ὀριμύ, μαλακὸν δὲ τῇ ὄσμῃ καὶ παρεμφαῖνον σμύρνης, παχύ τε καὶ εὐώδες ἄγαν, τῇ γεύσει πικρόν. τὸ γὰρ τοιοῦτον οὐκ ἐκ ῥητίνης ἀλλ' ἐκ σμύρνης ἔχει τὸ πάχος· 5 ἢ γὰρ ῥητίνη οὐ προσδίδωσι πικρίαν οὐδὲ εὐωδίαν.

δύναμιν δὲ ἔχει σφόδρα ὀριμεῖαν καὶ θερμομαντικήν καὶ 2 πικράν. ἀναστομοῖ γούνην θερμαῖνον καὶ διαφορεῖ καὶ διαχεῖ καὶ ἐπισπᾶται ὑγρὰ καὶ πνεύματα· ἔστι δὲ καρφηβαρικόν. ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς τὰ περὶ μήτραν σὺν ἐλαίῳ διπλασίονι καὶ κηρωῶ καὶ 10 μυελῶ. οὕτως γὰρ ἀποβάλλει τὸ πολὺ τῆς ὀριμύτητος καὶ γίνεται μαλακτικόν· ἄλλως γὰρ συγκατεῖ καὶ σκληρύνει βιαιότατα πάντων τῶν παχέων μύρων. ποιεῖ καὶ πρὸς σύριγγας καὶ σή- 15 πας ἐναργῶς καὶ πρὸς ὑδροκήλας καὶ ἀνθρακας καὶ γαγγραινας σὺν καρδαμώμῳ, πρὸς τε ῥίγη τὰ περιοδικὰ καὶ πρὸς τρόμους 15 καὶ τοὺς ὑπὸ τῶν λοβόλων θηρίων δακνομένους ἐν συγχρόσματι, ἐπίθεμά τε σκορπιοπλήκτοις καὶ φαλαγγιοθήκτοις σὺν ὀλύνθοις λείοις.

62 νάρδινον δὲ μύρον ποικίλως σκευάζεται διὰ τοῦ μαλαβαθρίνου φύλλου καὶ δίχα τούτου. ὡς τὸ πολὺ δὲ μείγνται τῷ 20 βαλανίνῳ ἐλαίῳ ἢ ὀμφακίνῳ, πρὸς μὲν τὴν στύψιν τοῦ ἐλαίου σχοῖνος, πρὸς δὲ τὴν εὐωδίαν βάλλεται κόστος, ἄμωμον, νάρδος, σμύρνα, βάλσαμον. ἔστι δὲ χρηστὴ ἢ λεπτή, μὴ ὀριμεῖα, ἔχουσα τὴν εὐωδίαν τῆς ξηρᾶς νάρδου ἢ ἀμώμου.

δύναμις δὲ αὐτῆς λεπτυντική, ὀριμεῖα, σμηκτική, θερμομαν- 25 τική. ὑγρὰ δὲ ἔστι καὶ οὐ γλοιώδης, ἐὰν μὴ ῥητίνην ἔχη. σκευ-

19 SIM. Theophr. de od. 28. 33. 38. 42; Pl. XIII 15 (e S. N.); Aet. I s. v. Zach. m. m. VI 10 (105) cf. Gal. X 791; Apoll. (Ath. XV 688e).

1 καρπῷ F σμύρνης τε (dittogr.) Di 3 μὴ om. Da 4 ἄγαν δὲ Spr. 8 γούνη] γὰρ Da θερμαῖνονσα libri: corr. Sar. 10 κηρωῶ Da: cerae Di 11 οὕτως F: οὕτω reliqui 12 συσκληρύνει Da βιαιότατον βιωστα(τ super- ser.) F (var. lect.): βιαιότατα om. Di 13 σπητὰς Q: σήπτας Da: σῆπτας Di: corr. Sar. coll. D. I 58, Erot. 114, 15 14 ἀνθρακας ἐναργῶς F 16 ἀπό libri: correxi θηρίων om. H 18 λείοις libri: παρατετριμμένοις Spr.

19 num. cap. ξβ QDi: ξή Di δὲ om. HDiDa μαλαβάθρον φύλλα Da: μαλαβαθρίνον μύρον H: μαλαβαθρίνον Spr., at cf. Di conficitur cum folio malabatri et sine isto miscetur (foliatum a Pl. l. s. appellatur) 21 ἐλαίῳ] μύρῳ H 22 βάλλεται FDi: om. reliqui κόστος om. H νάρδον HDiDa 23 σμύρνα om. Da χρηστὴ i. e. νάρδος (unguentum nardinum) 25 αὐτῇ HDa post σμηκτική add. ἀραιωτικὴ ὑγρῶν DiDa 26 οὐ om. Da

άζεται δὲ καὶ λιτὴ δι' ὀμφακίνου ἐλαίου καὶ σχολίνου καὶ καλάμου καὶ κόστου καὶ νάρδου.

63 τὸ δὲ μαλαβάθρινον ἔχει μὲν στύμματα δ καὶ ἡ νάρδος, σμύρνης δὲ πλείον· διὸ καὶ γίνεται θερμοαντικόν, ἀνα-
5 λογοῦν τῷ κροκίνῳ καὶ ἀμαρακίνῳ τὴν δύναμιν.

64 σμύρνα δάκρυόν ἐστι δένδρου γεννωμένου ἐν Ἀραβίᾳ, ὁμοίον τῇ Αἰγυπτιακῇ ἀκάνθῃ, ὃ ἐγκοπτομένου ἀπορρεῖ τὸ δάκρυον εἰς ὑπεστρωμένας ψιάθους, τὸ δὲ τῷ στελέχει περι-
πλήγνυται. καὶ λέγεται δὲ αὐτῆς ἢ μὲν τις πεδιάσιος λιπαρά,
10 ἢς πιεζομένης ἢ στακτὴ λαμβάνεται, ἢ δὲ τις Γαβριέα λιπαρω-
τάτη ἐν ἐθελίοις καὶ λιπαροῖς τόποις γεννωμένη, ἢ καὶ πολλὴν
ἀνήσι τὴν στακτὴν. πρωτεύει δὲ ἡ Τρωγλοδυτικὴ, καλουμένη
ἀπὸ τῆς γεννώσεως αὐτὴν χώρας, ὑπόχλωρος οὔσα καὶ δηκτικὴ,
διανυγῆς· λέγεται τις καὶ λεπτή, μετὰ τὴν Τρωγλοδυτικὴν ἐν-
15 αριθμουμένη, ἐνάπαλος οὔσα ὡς τὸ βδέλλιον, ὑπόβρωμος τῇ
ὄσμῃ, ἐν ἐθελίοις τόποις γεννωμένη. ἢ δὲ τις κανθαλὶς λεγο-
2 μένη ὑπέρωρος, μέλαινα, κάτοπτος, ἢ δὲ χειρίστη ἐν ἀπάσαις
ἐργασίμῃ καλεῖται, ψαφαρὰ καὶ ἀλιπῆς, δριμεῖα, κομμίζουσα

3 SIM. Pl. XIII 14 cf. XII 129.

6 SIM. Theophr. h. pl. IX 4, 3sq. de od. 21. 29. 32; Pl. XII 66sq. (e Iuba); Strab. XVI 782; [Arr.] peripl. m. E. 24.

6 EXC. Orib. XII s. v. (σμύρνα — ἀρηστος, γίνεται δὲ καὶ — αὐτά); Orib. t. V 77 D. (unde Aet. II 196); Gal. XII 127 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.); Isid. XVII 8, 4 (cf. Sol. 33, 149 M.); Gal. XIV 68.

3 num. cap. ξ̄ QDi: ξθ' DI 4 πλεον Q: πλέον reliqui 5 post δύναμιν ex Aet. I s. v. ἕλ. ἰασμέλαιον add. Di cap. ξγ' περι ἰασμίνου· ἡ δὲ καλουμένη ἰάσμη παρὰ Πέρσαις σκευάζεται ἐκ τῶν ἀνθῶν τῶν λευκῶν τοῦ ἰοῦ, τοῦτων οὐγγίων β' ἐμβαλλομένων Ἰταλικῶ ξέστη σησαμίνου ἐλαίου καὶ ἀμειβομένων ἡγρον ἀλλασσομένων ὡς ἐπὶ τοῦ κρινίνου εἴρηται. ἢ δὲ τοῦτον χοῆσις παρὰ τὰς ἐστιάσεις ἐωδίας ἐνεκα παρὰ Πέρσαις παραλαμβάνεται. ἀρμόζει δὲ καὶ δλω τῷ σώματι κατὰ τὰ λουτρά ἐπὶ τῶν θερμοσίας καὶ χαλάσεως δεομένων σωμάτων. βαρυτέραν δὲ ἔχει τὴν ἐωδίαν, ὡς πολλοὺς αὐτῆς μηδὲ (μη p) ἡδέως ἀντιλαμβάνεσθαι

6 num. cap. ξδ̄ QDi: cap. om. DI 7 ὁμοιον Orib. Di ἐκκοπτομένου Da 8 ὑπεστρωμένους Orib. ἐπὶ τῷ στελέχει Orib. Di περιπλήγνυμενον κάλλιον Orib. 9 καὶ λέγεται] καλεῖται Orib. δὲ om. HDiDa τις] τῆς F πεδιάσιμος Di 10 πιεζομένης Orib. σάβιρα Orib.: γαβριέα reliqui: ἀβειρμινάια [Arr.] l. s.: Γαβριάτα coni. Muell. (GGM I 275) 11 ἤτις Orib. 12 τὴν om. QDa 13 οὔσα post δηκτικὴ colloc. Di: καὶ διανυγῆς οὔσα (om. δηκτικῆ) Orib. 14 οὐ λέγεται HDiDa fort. δὲ τις ἀριθμουμένη Orib. Di 15 ἐνάπαλος Hp οὔσα om. Orib. FDiDa 16 κανθαλὶς Orib.: κανθαλὶς reliqui: correxi coll. Hes. s. v. κανθαλὶς· ἢ μέλαινα καὶ ὑπέρωρος (fort. ὑπέρωρος)

τῆ ὄψει καὶ τῆ δυνάμει, καὶ ἡ Μιναία δὲ καλουμένη ἀποδόκιμος. καὶ πιέσματα δὲ ἐξ αὐτῶν γίνεται, ἀπὸ μὲν τῶν λιπαρῶν εὐώδη καὶ λιπαρά, ἀπὸ δὲ τῶν ξηρῶν ἀλιπῆ καὶ οὐκ εὐώδη, ἄτονα δὲ διὰ τὸ προσειληφέναι ἔλαιον εἰς τὴν ἀνάπλασιν. δολιζέται δὲ κόμμει βραχέντι σμύρνης ἀποβρέγματι καὶ μειγνυ- 5
3 μένῳ. ἐκλέγον δὲ τὴν νέαν, ψαθυράν, κούφην, ὁμόχρουν παντα-
χόθεν καὶ τὴν ἐν τῷ θλάσθῆναι ἐνδοθεν λευκὰς ὄνυχοειδεῖς
ἔχουσαν διαφύσεις λείας, μικρόβωλον δὲ καὶ πικράν, εὐώδη,
δρομεῖαν, θερμαντικὴν. ἡ δὲ βαρεῖα καὶ τῆ χροῆ πισσώδης 10
ἐστὶν ἀχρηστος.

δύναμιν δὲ ἔχει θερμαντικὴν, καρωτικὴν, κολλητικὴν, ξηραν-
τικὴν, στυπτικὴν· μαλάσσει δὲ καὶ μήτραν μεμυκτοῦσαν καὶ ἀνα-
στομοῖ, ἀγει δὲ καὶ ἔμμηνα καὶ ἔμβρυα συντόνως σὺν ἀψινθίῳ
ἢ θέρμων ἀποβρέγματι ἢ πηγάνου χυλῷ προστεθεῖσα. λαμ- 15
βάνεται δὲ ἀντὶ καταποτίου μέγεθος κῦαμου πρὸς βῆχα χρόνιον
καὶ ὀρθόπνοϊαν καὶ πλευρᾶς πόνον καὶ θώρακος, ῥύσιν τε κοι-
4 λίας καὶ δυσεντερίαν. λύει δὲ καὶ ῥίγη πρὸ δύο ὥρων τῆς
ἐπιβολῆς μετὰ πεπέρεως καὶ ὕδατος τὸ μέγεθος κῦαμου πο-
θεῖσα, ἀρτηρίας τε τραχύτητα καὶ δασυσμούς φωνῆς ἀποκαθί- 20
στησιν ὑποτιθεμένη τῆ γλώττῃ καὶ ἀποχυλιζομένη. κτείνει δὲ
καὶ ἔλμινθας καὶ πρὸς δυσωδίαν στόματος διαμασᾶται, πρὸς
δὲ μασχαλῶν μετὰ στυπτηρίας ὑγρᾶς διαχρίεται. σὺν οἴνῳ δὲ
καὶ ἔλαιῳ διακλυζομένη ὀδόντας καὶ οἶλα κρατύνει· κολλᾷ δὲ
καὶ τὰ ἐν τῆ κεφαλῇ τραύματα ἐπιπασσομένη, καὶ τὰ τεθλα- 25
σμένα ὄτα καὶ ἐπιλωμένα ὀστᾶ ἰᾶται σὺν κοχλίῳ σαρκὶ ἐπι-
χριομένη, καὶ τὰ πυορροοῦντα τῶν ὠτων καὶ φλεγμαίνοντα σὺν

11 SIM. Cels. V 2. 8. D. eup. II 78 (292) II 31 (241) II 39 (252) II 47 (259)
II 22 (235) I 84 (136 cf. Pl. XXV 175) I 113 (149) I 78 (133) I 162 (177) I 66
(126) I 60 (123) I 122 (154) I 96 (141) I 7 (97).

1 τῆ pr.] καὶ Orib. ἀμινέα FDi: ἀμινέα Orib.: ἀμινέα Da: ἀμηνάα H:
σμόρηνη Ἀμινάα Gal. XII 834. 835. 867: correxi coll. Gal. XIV 68 ἐνιοι δ' αὐ-
τὴν ὀνομάζουσι Μιναίαν ἀπὸ χωρίου, καθ' ὃ γεννᾶσθαι φασὶ τὴν καλλίστην cf.
Foes. Oec. Hipp. s. v. ἀδόκιμος Di 2 πλέσμα Da 3 λιπαρά] πικρά
Orib. (corr. O?) 4 ἄτονα δὲ Orib.: ἄτονος reliqui μὴ προσειληφέναι HDi:
μὴ superser. F (m. rec.?) 6 ψαφάραν Di 7 τὴν om. Orib. Di 8 δὲ] τε
Orib. Di 9 ἡ δὲ — θερμαντικὴν om. H 14 ἡ (pr.) Di: καὶ reliqui cf. D. eup. II
78 (292) 15 χρόνιον H 16 ῥύσιν F: λύσιν reliqui 17 δυσεντερίαν F:
δυσεντερίας reliqui post δυσ. add. καὶ νεφριτικά ὡς τὸ βδέλλιον Spr.: om.
libri post ῥίγη add. ἐπιπολὴ H: ἐπιπολὴ τεταρταία Spr. 18 τὸ om. H
21 ἔλμειθας F: fort. ἔλμεις 22 post μασχαλῶν add. πόνονος HDiDa: at δυσω-
δίαν supple coll. D. eup. I 113 (149) διατίθεται Da 24 ἐπιπλασσομένη Da

- μηκωνίω και καστορίω και γλανκίω. πρὸς δὲ λόγους μετὰ 5
 κασσίας και μέλιτος ἐπιχρίεται, λειχήνάς τε ἀποσμήχει σὺν ὄξει,
 και τρίχας ρεούσας μετὰ λαδάνου και οἴνου και μυρσινίνου
 καταχριομένη ῥώννυσι. πραύνει δὲ και τοὺς χρονίους κατάρρους
 5 διαχριομένων πτερῶ τῶν μυξωτήρων· πληροῖ και τὰ ἐν ὀφθαλ-
 μοῖς ἔλκη και καθάρει τὰ λευκώματα και τὰ ἐπισκοτοῦντα ταῖς
 κόραις και τραχώματα σμήχει. γίνεται δὲ και λιγνὸς ἐξ αὐτῆς
 ὁμοίως τῆ ἐκ τοῦ λιβάνου, ὡς ὑποδείξομεν (I 68), ἀρμόζουσα
 πρὸς τὰ αὐτά.
- 10 65 ἡ δὲ Βοιωτικὴ σμύρνα ἐστὶ δένδρου τινὸς ἐν Βοι-
 ωτικῇ γεννωμένου ῥίζα τετμημένη. ἐκλέγον δὲ τὴν ἐμπερῆ σμύρνη
 κατὰ τὴν εὐωδίαν. δύναμιν δὲ ἔχει θερμαντικὴν, μαλακτικὴν,
 διαλυτικὴν· μείγνεται δὲ και θυμαμάμασι χρῆσιμος.
- 66 στύραξ δάκρυόν ἐστὶ δένδρου τινὸς ὁμοίου κωδωνία.
 15 διαφέρει δὲ αὐτοῦ ὁ ξανθὸς και λιπαρὸς, ῥητινώδης, θρόμβους
 ἔχων ὑπολεύκους, ἐπιδιαμένων τῆ εὐωδία ὡς ὅτι πλεῖστον και
 ἐν τῷ μαλάσσεισθαι ἀνιεῖς ὑγρασίαν τινὰ μελιτώδη. τοιοῦτος
 δὲ ἐστὶν ὁ Γαβαλλίτης και Πισιδιακὸς και Κιλίκιος, φασίλος δὲ
 ὁ μέλας και ψαθυρὸς και πιτυρώδης. εὕρεσκειται δὲ και δάκρυον
 20 κόμμει ἔοικὸς, διανγές, σμυρνίζον· ὀλίγον δὲ τοῦτο γεννᾶται.
 δολίζουσι δὲ αὐτὸ τοῖς ἐκ τοῦ δένδρου πρίσμασιν, ἀπερ ὑπὸ
 τῶν σκωλήκων ἀνατίτραται, μειγνυμένοις και μέλιτι και ἱριδος

10 SIM. Theophr. h. pl. VII 6, 3.

10 EXC. Orib. XII s. v. σμύρνα (ἡ δὲ — εὐωδίαν); Gal. XII 127.

14 SIM. Theophr. h. pl. IX 7, 3; Strab. XII 570; Pl. XII 124 (ex Iuba);
 Pl. XXIV 24 (e S. N.).

14 EXC. Orib. XII s. v. (στύραξ — ἄδολος, καίεται — λίβανος); Orib. t.
 V 78 D., unde Aet. II 196; Gal. XII 131 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3
 s. v.); Isid. XVII 8, 5 (e D. lat.) cf. Gal. XIII 954 XIV 79.

2 ἀποσμήχεται F 4 καταχριομένου F 5 διαχριομένη libri: correxi coll.
 D. eup. I 7 (97)

10 num. cap. ξ̄ε QDi tit. περὶ σμύρνης βοιωτικῆς Di: περὶ βοιωτικῆς
 (βοιωτικῆς H) Q βοιωτικῆ HDi δάκρυόν ἐστι con. Sar. 11 ῥίζης τετμη-
 μένης con. Sar. 13 διαχρτικὴν Gal. (vitio solemn) θυμαμάμασι F

14 num. cap. ξ̄γ QDi: σᾱ DI 14 τινὸς om. Orib. κωδωνία H: κωδωνία
 Di 15 λιπαρὸς] ῥυπαρὸς Di 17 ἀνιεῖς libri: correxi cf. Orib. V 78 D.

18 καταβαλλίτης H: καταβαλλίτης Di: κασταβαλλίτης F (Γάβαλα urbs Syriae cf.
 Str. XVI 753) ὁ πισιδιακὸς Orib. ποσειδιακὸς F: πισιδιακὸς reliqui

λόκιος Orib. 19 φαπαρὸς Orib. εὕρεσκειται — σμυρνίζον om. mg. add. Orib.
 21 αὐτὸν Orib. 22 ἀνατίτραται F Orib.: ἀνατίτραται reliqui μίγνυμένη

HDi: comp. scr. F ἱριδι H: ἱρι (δ superscr.) F: ἱριδος Di

2 ὑποστάθμη καὶ ἄλλοις τισίν. ἐνιοὶ δὲ κηρόν ἢ στέαρ ἀρωματίσαντες συνεμαλάσσουσιν ἐν τοῖς δέξυτάτοις ἡλίοις τῷ στύρακι καὶ δι' ἡθμοῦ εὐρυτρήτου ἐκθλίβουσιν εἰς ὕδωρ ψυχρόν ποιοῦντες σκωλήκια καὶ πωλοῦσι, σκωλήκιτην ὀνομάζοντες. ἐγκρίνουσι δὲ οἱ ἀπειροὶ τὸν τοιοῦτον ὡς ἀκέραιον, οὐ προσέχοντες τῇ 5 κατὰ τὴν ὀσμὴν εὐωδίᾳ· δριμύς γὰρ λίαν ἐστὶν ὁ ἄδολος.

δύναμιν δὲ ἔχει θερμαντικὴν, μαλακτικὴν, πεπτικὴν, ποιῶν πρὸς βήχας, κατάρρους, κορυζας, βράγχους, ἀποκοπὴν φωνῆς, 3 ἤχους. ἀρμόζει καὶ πρὸς τὰς ἐν ὑστέρα μύσεις καὶ σκληρίας, ἐμμηνά τε ἀγεί πινόμενος καὶ προστιθέμενος, κοιλίαν τε κούφως μαλάττει καταπινόμενος ὀλίγος μετὰ ξητήνης τερεβινθίνης· μείγνται δὲ καὶ μαλάγμασι διαφορητικοῖς καὶ ἀκόποις χρησίμως. καίεται δὲ καὶ φώγνται καὶ ὀπτᾶται καὶ αἰθαλοῦται ὡς λίβανος, ἀρμόζει τε ἢ αἰθάλη πρὸς ἅ καὶ ἢ τοῦ λιβάνου. τὸ δὲ ἐξ αὐτοῦ σκευαζόμενον χρῆσμα ἐν Συρίᾳ στυράκινον θερ- 15 μαίνει καὶ μαλάττει ἰσχυρῶς· κεφαλαγές μέντοι καὶ βαρὺ καὶ καρωτικὸν καθέστηκεν.

67 βδέλλιον — οἱ δὲ μάλδακον, οἱ δὲ βλόχον καλοῦσι — δάκρυόν ἐστι δένδρον Ἀραβικοῦ. δόκιμον δὲ ἐστὶν αὐτοῦ τὸ τῇ γεύσει πικρόν, διανγές, ταυροκολλῶδες, λιπαρόν διὰ βάρθους καὶ 20 εὐμάλακτον, ἀμιγές ξύλον καὶ θυμαρίας, εὐῶδες ἐν τῇ θυμιάσει, ἔοικός ὄννη. ἐστὶ δέ (τι) θυμαρόν καὶ μέλαν, ἀδρόβωλον, πα-

7 Cels. V 5. 6. 11. 15 — Zop. (Orib. II 569) Pl. XXIV 24; D. eup. II 31 (242) — Pl. I. s. eup. I 93 (139) — Pl. I. s. — Pl. I. s. D. eup. II 71 (285) — Zop. (Orib. II 597) Pl. I. s. eup. II 78 (291) — Pl. I. s. eup. I 25 (106).

18 SIM. Pl. XII 35sq. (ex Iuba); Aristob. (Arr. Anab. VI 22, 4) cf. Bretzl 282.

18 EXC. Orib. XI s. v. (βδέλλιον — ἐστι); Orib. t. V 70 D. (unde Aet. Pl 196); Isid. XVII 8, 6 (e D. lat.); Gal. XI 849 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.) XII 957.

2 συμμαλάσσουσιν Di 3 καὶ σκωλήκια ποιοῦσιν Orib. ποιοῦντες om. F: σκωλήκια om. H 4 post ὀνομάζοντες add. στύρακα Di 5 οὐ προσέχοντες] ἀπέχοντες Orib. 8 καὶ κατάρρους HDi (dittogr.) ἀποκοπὴ ἤχου F: ἀποκοπὴν φωνῆς H: ἀποκοπὰς φωνῆς Di: correxi coll. DI *raucedinem faucibus detegit, aurium tinnitum prohibet*, cf. Pl. XXIV 24 10 καὶ λίαν F 14 αἰθάλη⁵ F 15 τῇ Συρίᾳ vulgo

18 num. cap. ξξ QDi: οβ⁵ DI syn. om. Orib. μάδακον libri: correxi coll. Pl. I. s. *alii maldacon* (ΜΑΔΔΑΚΟΝ = ΜΑΛΔΑΚΟΝ) βλόχον (sic) F: βλοχόν reliqui: brochon Pl.: suspectum post βλόχον add. οἱ δὲ βλοχον (var. l.) F 19 *αραβικοῦ* F: *αρακηρικοῦ* reliqui ἐστὶν om. Orib. 22 ὄννη i. e. odori unguis odorati τι addidi ex Orib.: καὶ ἕτερον H παλαθῶδες om. F, at cf. Pl. *nigrum vero et in offas convolutum hadrobolon*

λαθῶδες, κομιζόμενον ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς· φέρεται καὶ ἀπὸ τῆς Πέτρας ξηρόν, ῥητινώδες, ὑποπέλιον, δευτερεῖον τῆ δυνάμει. δολοῦται δὲ μειγνύμενον κόμμει· τὸ δὲ τοιοῦτον οὐχ ὁμοίως πικραίνει τὴν γεῦσιν, ἐν τε τῇ ὑποθυμιάσει οὐχ οὕτως εὐωδές ἐστι.

5 δύνανται δὲ ἔχει θερμαντικὴν, μαλακτικὴν, διαλυτικὴν σκλη-
ριῶν καὶ βρογχοκηλῶν καὶ ὑδροκηλῶν ἐνεθὲν πτυέλῳ ἀσίτου.
ἀναστομοὶ καὶ τὴν μήτραν προστιθέμενον καὶ ὑποθυμιάμενον·
ἐφέλκεται δὲ καὶ τὰ ἔμβρυα καὶ πᾶσαν ὑγρασίαν. θρύπτει δὲ
καὶ λίθους πινόμενον καὶ οἶρα ἀγει, βηχικοῖς τε καὶ θηριόδη-
10 κτοῖς ὠφέλιμῳ δίδεται. ἀγαθὸν δὲ καὶ πρὸς φήγματα καὶ
σπᾶσματα καὶ πλευρᾶς πόνον καὶ διαδρομὰς πνευμάτων. μί-
σγεται δὲ καὶ μαλάγμασι τοῖς ἀρμόζουσι πρὸς τὰς σκληρίας καὶ
δέσεις τῶν νεύρων. κατεργάζεται δὲ κοπτόμενον παραχθεμένου
οἴνου ἢ ὕδατος θερμοῦ.

15 68 λίβανος· γεννᾶται μὲν ἐν Ἀραβίᾳ τῇ λιβανοτοφόρῳ
καλουμένῃ, πρωτεύει δὲ ὁ ἄρρη, καλούμενος σταγονίας, στρογγύ-
λῳ φυσικῶς· ἐστὶ δὲ ὁ τοιοῦτος ἄτομος λευκός τε καὶ θλα-
σθεὶς ἐνδοθεν λιπαρός ἐπιθυμιαθεὶς τε ταχέως ἔκκαιόμενος.
ὁ δὲ Ἰνδικὸς ὑπόκιρρός τέ ἐστι καὶ πελιδός τῇ χροίᾳ, γίνεται δὲ
20 καὶ κατὰ τὴν ἐπιτήδενσιν στρογγύλος· τέμνοντες γὰρ αὐτὸν εἰς
τετράγωνα σχήματα καὶ βάλλοντες εἰς κεράμια κυλίουσιν, ἕως
ἂν ἀπολάβῃ τὸ στρογγύλον σχῆμα· χρόνῳ δὲ ὁ τοιοῦτος ξαν-
θοῦται, Σάαριος καλούμενος. δευτερεύει δὲ ὁ δροβίας καὶ ὁ

5 SIM. Cels. V 4. 5. 15; D. eup. I 158 (175) II 70 (284) II 78 (290) II 111 (309) II 109 (308) II 115 (316).

15 SIM. Theophr. h. pl. IX 1, 6. 4, 1. 2. 5sq. Pl. XII 55sq. (ex Iuba?),
unde Sol. 149, 5sq. Strab. XVI 782 (cf. Meyer bot. Erl. 130).

15 EXC. Orib. XI s. v. λιβανωτός (γεννᾶται — λοιπὰ μέρος); Orib. t. V 74
D., unde Aet. II 196; Gal. XII 60 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.);
Isid. XVII 8, 2. 3 (e Pl. et Diosc. cf. Sol. 148, 5sq.); Sim. S. s. v. (62 L.).

1 κομιζεται δὲ καὶ Orib. 2 πετραίας Orib. ξηρόν om. Orib. 3 δὲ
(pr.) om. Orib. μειγνύμενον κόμμει Orib. τοιοῦτο Orib. 4 θυμιάσει Orib.
ἐστι om. Orib. 6 βρογχοκηλῶν καὶ σκληριῶν p σιάλαρ τοῦ πάσχοντος νή-
στεως μαλαχθὲν καὶ ἐπιτεθὲν D. eup. I 158 (175) 9 ἀγει οἶρα H 10 καὶ
(alt.) om. HDi 11 καὶ (pr.) om. H 13 δὲ om. H

15 num. cap. ξῆ QDi: οἷ Dl λιβανοφόρῳ H: λιβανοτοφόρῳ FDi, cf.
Strab. XVI 782 (extr.), [Arr.] per. m. E. 27 16 σταγωνίας H, cf. Pl. XII 62:
σταγωνίας — τοιοῦτος om. Orib. (at cf. Orib. V 74) 17 ἀτμητος Orib.: ατο-
mum Pl. l. s. 19 τέ om. FOrib. τὴν χροίαν HOrib. 20 κατ' ἐπιτήδενσιν
Orib. 23 ἄτομος ἢ σάαρος Di: ante σάαρος spat. rel. H σάαρος F: σά-
αρος reliqui: correxi, ab emporio Arabico vocatur (cf. κασσία Μουσειῆτις), de
quo cf. [Arr.] per. m. E. 30. Salm. Pl. ex. 509, D. ed. Spr. II 377 ἀραβίας
FDi: ἀραβίας H: δρόβιος Orib.: οροβίας Pl.: corr. Marc. καὶ — καλοῦσι om. Orib.

σμιλιωτός, ὃν ἐνιοὶ κοπίσκον καλοῦσι, μικρότερον καὶ κινρό-
 2 τερον ὄντα. λέγεται δὲ τις καὶ ἀμωμίτης, ἄλλως μὲν λευκός,
 ἐν δὲ τῷ μαλάσσεσθαι ἐνδιδούς ὡς μαστίχη. δολοῦται δὲ πᾶς
 λίβανος τῇ πιτυνίῃ ῥητίνῃ μεθοδευομένη καὶ κόμμι. εὐχερῆς
 δὲ ἡ διάγνωσις· τὸ μὲν γὰρ κόμμι οὐκ ἐκφλογοῦται θυμιώμενον, 5
 ἢ δὲ ῥητίνῃ εἰς καπνὸν ἐκτυφοῦται, ὃ μέντοι λίβανωτός ἐξά-
 πτεται· δηλοῖ δὲ καὶ ἡ ὁσμὴ τὸ τοιοῦτο.

δύναται δὲ στύφειν, θερμαίνειν, ἀποκαθαίρειν τὰ ἐπισκο-
 τοῦντα ταῖς κόραις καὶ τὰ κοῖλα τῶν ἐλκῶν πληροῦν καὶ ἀπου-
 λοῦν καὶ κολλᾶν τὰ ἔναιμα τραύματα, αἰμορραγίαν τε πᾶσαν 10
 καὶ τὴν ἐκ μηνίγγων ἐπέχειν. παρηγορεῖ καὶ τὰ περὶ δακτύλιον
 καὶ τὰ λοιπὰ μέρη κακοήθη (ἐλκη) ἔμμοτος λεῖος σὺν γάλακτι,
 καὶ τὰς ἐν ἀρχῇ μυρμηκίας καὶ λειχήνας σὺν βῆξι καὶ πίσσῃ
 3 καταχρίομενος αἶρει. καὶ τὰ πυρίκαντα δὲ [ἐλκη] καὶ χίμετλα
 ἰᾶται σὺν στέατι χηνεῖω ἢ χοιρεῖω, ἀχῶρας δὲ σὺν νίτρω σμώ- 15
 μενος ἰᾶται, παρωνυχίας τε σὺν μέλιτι (καὶ) ὠτων θλάσεις σὺν
 πίσσῃ· πρὸς δὲ τὰ λοιπὰ ἀλγήματα τῶν ὠτων σὺν οἴνῳ γλυκεῖ
 ἐγγεόμενος, μαστούς τε τοὺς ἀπὸ τοκετῶν πλεγμαινοντας σὺν
 κιμωλίᾳ καὶ ῥοδίνῳ καταχρίομενος ὠφελεῖ. μίγννται δὲ καὶ
 τοῖς πρὸς ἀρτηρίαν ὠφελίμως καὶ τοῖς σπλαγγχνικοῖς φαρμά- 20
 κοῖς, αἱμοπτικούς τε ὠφελεῖ πινόμενος. μανιώδης δὲ ἐστὶ
 πινόμενος ὑπὸ τῶν ὑγιαίνόντων· πλείων δὲ μετ' οἴνου ποθεῖς
 καὶ κτείνει.

4 καίεται δὲ λίβανος ἐπ' ὀστράκου καθαροῦ τεθεις ὑφαπτό-
 μενός τε χόνδρῳ ἀναφθέντι ὑπὸ λύχνου, ἄχρι ἂν ἐκκαῆ. δεῖ δὲ 25
 μετὰ τὴν τελείαν καῦσιν πωματίζειν τινί, μέχρι ἂν οὐ σβεσθῆ·

8 SIM. Cels. V 2; D. eup. I 162 (177) — Cels. V 1; eup. I 109 (203) I 219
 (208) I 161 (176) I 176 (185) I 178 (187) I 181 (190) I 105 (146) I 191 (194) I 57
 (121) I 25 (106).

24 EXC. Orib. XI s. v. λίβανωτός (καίεται — κατακεκαυμένος).

1 ἐν ἀμύλω H: ἐν σμιλιωτός F: ἐν σμίλω Di: μίλιωτός cod. Salm.: corr.
 Salm. l. s. μικρότατος καὶ κινρότατος (sic) ὢν Orib. 2 δὲ om. Orib.
 ἀμωμίτης Orib. 3 μασσᾶσθαι Orib. πᾶσα Orib. 4 μεθοδευόμενος HDi:
 om. Orib. 6 μέντοι δὲ Di λίβανος Di 7 τοιοῦτον Orib. 8 θερμαίνειν
 στύφειν Di 9 κατολοῦν p 10 καὶ om. Orib. Di κολλᾶν τε (om. τὰ)
 Di 11 ἐπέχει H καὶ παρηγορεῖ Orib. 12 ἐλκη e v. 14 huc transposui
 (e mg. alieno loco in text. irr.) 15 χηνεῖω ἢ χοιρεῖω Q: χοιρεῖω ἢ χηνεῖω Di:
 χηνεῖω ἢ fort. del. coll. Di combustis et pregnonibus cum absungia porcina me-
 detur: σὺν στέατι ἀρκείω D. eup. I 181 (190) post νίτρω add. καὶ ὕδατι D.
 eup. I 105 (146) 16 καὶ addidi 21 δὲ] τε H 22 ὑπὸ vulgo: ἐπὶ libri πλείω
 F 24 quae sec. om. Di ὁ λίβανος Orib. 25 καὶ ἀναφθέντι Orib. ἀπὸ
 Orib. ἄχρῃς ἂν Hv 26 πωματίζειν F: πωματίζειν reliqui τινί om. Orib. Di
 ἄχρι ἂν οὐ Orib.: μέχρι ἂν οὐ σβεσθῆ (= μέχρι ἂν οὐ σβ.) F: ἄχρῃς ἂν reliqui

οὕτως γὰρ οὐκ ἐκτεφροῦται. ἐνιοι δὲ καὶ περιτιθέασι τῷ λο-
παδίῳ ἀγγεῖον χαλκοῦν κοῖλον, κατατετρημένον μέσον, εἰς ἐκ-
λημψιν τῆς λιγνύος, ὡς ὑποδειξομεν ἐν τῷ περὶ αἰθάλης λι-
βάνου λόγῳ (64, 5). οἱ δὲ εἰς ὠμὴν χύτραν βαλόντες καὶ περιπλά-
5 σαντες πηλῷ καλοῦσιν ἐν καμίνῳ. φάγγυται δὲ ἐπ' ὄστράκον
καινοῦ καὶ ἀνθράκων διαπύρων, ἕως οὗ μηκέτι πομπολογίλῃ
μηδὲ λιπαρῖαν τινὰ ἢ ἀτμίδα ἀνιῆ. θρύπτεται δὲ εὐχερῶς [μῆ]
κατακεκαυμένος.

φλοιὸς δὲ λιβάνου διαφέρει ὁ παχὺς καὶ λιπαρὸς καὶ 5
10 εὐώδης, πρόσφατος, λεῖος, καὶ μὴ λεπρώδης ἢ ὑμενώδης. δο-
λοῦται δὲ μειγνυμένου αὐτῷ φλοιοῦ στροβιλίνου ἢ πιτυνίου.
ἐλεγχος δὲ καὶ τούτων τὸ πῦρ· οἱ μὲν γὰρ λοιποὶ θυμιαθέντες
οὐκ ἀνάπτονται, καπνίζόμενοι δὲ δίχα εὐωδίας ἐκτεφροῦνται, ὁ
15 μέντοι τοῦ λιβάνου φλοιὸς ἀνάπτεται καὶ μετ' εὐωδίας ἐκθν-
μιᾶται. καίεται δὲ καὶ οὗτος ὡς καὶ ὁ λίβανος.

δύναμιν δὲ ἔχει ἣν καὶ ὁ λίβανος, ἐνεργέστερος ὢν καὶ
στυπτικώτερος, ὄθεν ποθεῖς αἰμοπτικοῖς μᾶλλον καὶ ροικοῖς
ἀρμόζει ἐν προσθέτῳ· ποιεῖ καὶ πρὸς οὐλὰς <τάς> ἐν ὀφθαλ-
μοῖς καὶ κοιλώματα καὶ ρυπαρίας. φωχθεῖς δὲ καὶ πρὸς ψωρο-
20 φθαλμίας ποιεῖ.

μάννα δὲ λιβάνου δόκιμὸς ἐστὶν ἢ λευκὴ καὶ καθαρά, 6
ἔγχονδρος. δύναμιν δὲ ἔχει ἣν καὶ ὁ λιβανωτός, ὑπανειμένην
δὲ μᾶλλον. μίσγουσι δὲ ἐνιοὶ δολίζοντες αὐτὴν ζητήνην πιτυνί-
νην σεσησμένην καὶ γύριν ἢ φλοιὸν λιβανωτοῦ κεκομμένον. ἐλέγ-
25 χει δὲ καὶ ταῦτα τὸ πῦρ· οὔτε γὰρ κατ' ἴσον καὶ ἰσοτόνως θυ-

9 EXC. Orib. XI s. v. (φλοιὸς — λίβανος); Orib. t. V 74.

21 Orib. XI s. v. λιβανωτός (μάννα — ἀποφορᾶν); cf. Gal. XVII A 359; X 322.

21 SIM. Pl. XII 62.

1 οὕτω HDi (de F non constat) οὐκ om. Orib. Di ἐνιοι — καμίνῳ
om. Orib. καὶ om. Di 2 κατὰ μέσον τετρημένον Di εἰς] πρὸς Di
4 κύτραν Q: χύτραν Di βαλλόντες F: βάλλοντες reliqui: correxi περιπλάσ-
σοντες HDi 6 ἕως ἂν Di οὗ om. Orib. Di 7 τινὰ om. Orib. ἀνιῆ
Orib. μῆ seclusi Sar. duce 9 nov. cap. (ἐπ) περὶ φλοιοῦ λιβάνου inc. Di:
mg. add. περὶ φλοιοῦ λιβάνου H: post c. 63 transp. Dl (num. cap. ο') δὲ om.
FDiOrib. V 74 καὶ (alt.) om. Orib. 10 μηδὲ πυρώδης Orib. ἢ om. Orib.
ὑμενοειδῆς Orib. 12 λεπποθυμηθέντες Q 13 ἐκτύφονται Orib. Di 14 φλοιὸς
τοῦ λιβάνου Orib. ἀνάπτεται Orib.: ἀπτεται QDi 15 ὡς λιβανωτός Orib.
18 τάς addidi 21 nov. cap. περὶ μάννης λιβάνου (ἐπ) inc. Di: οὗ Dl 22 καὶ
om. Orib. ὑπανειμένως Orib. HDi: comp. ser. F cui virtus est similis liba-
notidi et paulo fortius Dl, cf. Gal. l. s. 23 αὐτὴν om. HDi 24 σεσησμένην
om. Orib. γύριν Orib. (mg. γύριν add. m. rec.) λιβάνου Orib. ἐλέγξει
Orib. 25 ἐκθυμιαθήσεται Orib.

μαθῆσεται ἀερίζοντι τῷ ἀτμῷ, ἀσβολώδει δὲ καὶ οὐ καθαρῷ,
ἢ τε εὐωδία μεικτὴν ἔχει τὴν ἀποφορᾶν.

- 7 αἰθάλην δὲ λιβανωτοῦ ποιεῖ οὕτως· λαβιδίῳ καθ' ἓνα
χόνδρον τοῦ λιβάνου ἄπτων προστιθεῖς λύχνῳ ἐπιτίθει εἰς
κοῖλον λοπάδιον ὀστράκινον καινόν, εἶτα περιβάλυσον γάλκωμα ⁵
ἔγκοilon, τετρημένον κατὰ μέσον καὶ ἐσηγμένον ἐπιμελῶς,
ὑποτίθει τε κατὰ τὸ ἕτερον αὐτοῦ μέρος ἢ ἀμφοτέρα λιθάρια
ὑψει τετραδακτυλιαῖα, πρὸς τὸ διαφαίνειν εἰ καλεῖται καὶ ἓνα
χώρα ⁷ ὑποτιθέναι ἑτέρους χόνδρους αἰε, πρὸ (τε) τοῦ τὸν πρῶ-
τον χόνδρον παντελῶς σβεσθῆναι ἕτερον προσυποτίθει, ἕως ἂν ¹⁰
αὐτάρκη λιγνὴν δόξης συναγιοχέται. συνεχῶς μέντοι σπόγγῳ
ἐξ ὕδατος ψυχροῦ περίμασσε τὰ ἐκτὸς μέρη τοῦ χαλκώματος·
οὕτως γὰρ προσκαθίξει πᾶσα λιγνὴς μὴ ἄγαν αὐτοῦ πυρου-
μένον, ἐπεὶ ἀποπίπτουσα διὰ τὴν κορυφότητα μείγνυται τῇ τοῦ
8 λιβάνου σποδῷ. ἀποψήσας οὖν τὴν πρῶτην λιγνὴν ποιεῖ τὸ ¹⁵
αὐτὸ ἐφ' ὅσον ἂν δοκῇ, ἀναιροῦ δὲ καὶ τὴν ἐκ τοῦ κατακαέντος
λιβάνου σποδὸν ἰδίᾳ.

δύναμιν δὲ ἔχει πρραντικὴν τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς φλεγμονῶν,
σταλτικὴν τῶν φευμάτων, ἀνακαθαριστικὴν ἐλκῶν, πληρωτικὴν
κοιλωμάτων, σταλτικὴν καρκινωμάτων. 20

3 EXC. Orib. XI s. v. λιβανωτός (αἰθάλην — λάμβανε); Aet. I s. v. λι-
βανωτός; Gal. XII 61.

18 SIM. D. eup. I 189 (193).

1 ἀερίζοντι (sic) F δὲ] τε Orib. 2 τε] δὲ Orib.: καὶ τῇ εὐωδία H
ἔξει Orib.

3 nov. cap. (ξῆ) περὶ αἰθάλης λιβάνου inc. Di: om. Di: περὶ αἰθάλης λι-
βάνου mg. add. H οὕτως F: οὕτω reliqui καθ' om. Orib. 4 προστι-
θεῖς λύχνῳ Q: πρὸς λύχνον Di: εἰς λύχνον Orib.: ἀπὸ λύχνου Aet. ἐπιτίθει
Orib. 5 κοῖλον] καινόν H καινόν] κενόν H περιβάλυσον Orib. 6 τε-
τρημένον H καὶ ἐσηγμένον om. Orib. ad rem cf. p. 63 v. 4 7 ὑποτίθει Aet.:
ἐπιτίθει Q: ὑποτίθεις (sic) Orib.: ὑποθείς Di τε QOrib.: δὲ Aet.: om. Di
8 τῷ θυεῖ Orib. τετραδάκτυλα Orib. 9 ὑποτιθέναι HOrib. Aet.: ὑποτίθεται
F: ὑποτίθεσο Di ἕτερον χόνδρον HAet. post χόνδρους add. ἀδρους Orib.
αἰε] εἶτα Di τε addidi 10 ἀποσβεσθῆναι παντελῶς Di προσυποτιθεῖς
F: προσεπιτίθει Orib.: προσεπιτίθει Di: correxi 11 δόξης αὐτάρκη Orib.:
αὐτάρκη δόξης H συναγιοχέται F: συναγιοχέται H: συναγιοχέται Orib.
συνεχῶς] πικρῶς Orib. 13 οὕτω HDiAet. προσκαθίσει Orib. Aet. ἢ λιγνὴς
Orib. Aet. 14 ἐκ τοῦ Orib. (corr. pr. m.) 15 post λιγνὴν add. πτερῷ Aet.:
fort. recte 16 κατακαέντος F: καέντος reliqui 17 κατ' ἰδίαν Aet. post
ἰδίᾳ add. κρεττῶν δὲ ἢ λιγνὴς Aet. 19 τῶν F: om. reliqui

τὸν αὐτὸν τρόπον σκευάζεται καὶ ἐκ τῆς σμύρνης καὶ ἐκ τῆς ῥητίνης καὶ ἐκ τοῦ στόρακος λιγνύς. ἀρμόζουσι δὲ πρὸς τὰ αὐτά. καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν δὲ σακρῶν ὁμοίως τὴν λιγνὴν λάμβανε.

- 5 **69** πίτυς γνώριμον δένδρον. ἔστι δὲ τοῦ αὐτοῦ γένους καὶ ἡ λεγομένη πεύκη, εἶδει διαφέρουσα. ἀμφοτέρων δὲ ὁ φλοιὸς στυπτικός, ἀρμόζων πρὸς τε παρατρύματα λεῖος καταπλασσόμενος καὶ πρὸς τὰ ἐπιπόλαια τῶν ἑλκῶν καὶ κατακεκαυμένα σὺν λιθαργύρῳ καὶ μάννῃ. ἀναλημφθεῖς δὲ κηρωτῆ μωρ-
 10 σίγη ἀπουλοῖ τὰ ἐπὶ τῶν τρυφεροχρότων ἔλκη καὶ τὰ ἔρπυστικά ἐπέχει μετὰ χαλκάνθου λεῖος, ἔμβρονά τε καὶ δεύτερα [ύστερα] ὑποθυμιαθεῖς ἐκβάλλει, κοιλίαν τε ποθεῖς ἐφίστησι καὶ οἶρα κινεῖ. καὶ τὰ φύλλα δὲ αὐτῶν καταπλασθέντα λεῖα φλεγμονὰς 2
 παρηγορεῖ καὶ τραύματα ἀφλέγμαντα διατηρεῖ, λειανθέντα δὲ
 15 καὶ ἐψηθέντα ἐν ὄξει διακλυζόμενα θερμὰ ὀδονταλγίας πράννει· ἀρμόζει δὲ καὶ ἡπατικοῖς τῶν φύλλων ὀλέη μία σὺν ὕδατι ἢ μελικράτῳ ποθεῖσα. ποιεῖ δὲ τὰ αὐτά καὶ ὁ τῆς στοροβίλου φλοιὸς καὶ τὰ φύλλα ποθέντα, καὶ τὸ ἐξ αὐτῶν δὲ ὀδύλον σχισθὲν εἰς λεπτὰ καὶ συνεψηθὲν ὄξει ὀδονταλγίας παύει κρατου-
 20 μένου τοῦ ἀφειψήματος κατὰ τοῦ πεπονθότος ὀδόντος, καὶ σπάσθῃ δὲ ἐξ αὐτῶν γίνεται εἰς ἀκόπων σκευασίαν καὶ πессῶν ἐπιτηδεῖος. ἡ δὲ ἐξ αὐτῶν λιγνὴς καιομένων ἐκλαμβάνεται πρὸς 3
 μέλανος γραφικοῦ κατασκευήν, ποιοῦσα καὶ πρὸς καλλιβλέφαρα καὶ κανθῶν βεβρωμένους πρὸς τε πτίλα βλέφαρα καὶ ὀφθαλ-
 25 μῶδες σακρῶντας.

πιτυλίδες δὲ καλοῦνται ὁ καρπὸς τῶν πιτύων καὶ τῆς πεύκης ὁ εὐρισκόμενος ἐν τοῖς κώνοις. δύναμιν δὲ ἔχουσι

5 SIM. Pl. XXIV 28; D. eup. I 178 (188) I 182. 183 (190) I 170 (182) II 79 (292) II 112 (312) I 69 (127) II 58 (270) II 58 (271).

5 EXC. Gal. XII 103 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.) cf. Isid. XVII 7, 31.

26 SIM. Pl. XV 36.

26 EXC. Gal. XII 102 (unde Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 ξη'· περι λιγνύος Di αὐτὸν δὲ Di ἡ ἐκ Orib. καὶ (alt.)— ῥητίνης om. Orib. 2 ἡ ἐκ Orib. 3 ἐκ om. Orib. ὁμοίως om. H

5 num. cap. ξϛ QDi: ογ' Di 7 φλοιὸς ἐστι Di 8 κεκαυμένα HDi
 11 χαλκάνθου F, at cf. Di *calcantum mixtum*, D. eup. I 170 (182) πίτυος φλοιὸς < β' μετὰ χαλκάνθου < α' σὺν κηρωτῆ (sc. ἔρπητας ὀφελεῖ) ὕστερα delevi (dittoqr.) 12 θυμιαθεῖς libri: correxi 14 λειωθέντα H 15 καὶ διακλυζόμενα H: διακλυζόμενα θερμὰ post πράννει colloc. Di 18 ὀδύλον F 19 ἐψηθὲν σὺν Di παύει] πράννει H 21 ἐξ αὐτῶν om. H σκευασίας H: σκευασίαν comp. scr. F 26 καὶ τῆς πεύκης delevat Math. 27 ὁ om. F ταῖς H

Dioscorides I ed. Wellmann

στυπτικὴν, θερμαίνουσαν ποσῶς· βοηθοῦσι δὲ βηξί και τοῖς
περὶ θώρακα πάθει καθ' ἑαυτὰς και μετὰ μέλιτος λαμβανόμε-
ναι.

4 στρόβιλοι δὲ καθαροὶ ἐσθιόμενοι ἢ μετὰ γλυκέος και
σικύου σπέρματος πινόμενοι οὐρητικοί, ἀμβλυντικοὶ τῶν περὶ 5
κύστιν και νεφροὺς δριμυτήτων· παρηγοροῦσι δὲ και στομάχου
δηγμοὺς μετὰ ἀνδράχνης χυλοῦ λαμβανόμενοι, ἐξεριίδουσί τε
ἀτονίαν σώματος και τὰς τῶν ὑγρῶν διαφθοράς ἐξαμβλύνουσιν.
ὄλοι δὲ οἱ στρόβιλοι ἀπὸ δένδρου πρόσφατοι θλασθέντες και
ἐψηθέντες ἐν γλυκεῖ ἀρμόζουσι παλαιαῖς βηξί και φθίσεσι, 10
τοῦ ἐξ αὐτῶν ὑγροῦ καθ' ἑκάστην ἡμέραν λαμβανομένου κνάθων
τὸ πλήθος τριῶν.

70 σχίνος δένδρου γνώριμον, στυπτικὸν ὄλον· και γὰρ ὁ
καρπὸς αὐτῆς και τὸ φύλλον και ὁ φλοιὸς τῶν κλάδων και τῆς 15
ρίζης ἰσοδυναμεῖ. γίνεται δὲ και χύλισμα ἐκ τοῦ φλοιοῦ και
τῆς ρίζης και τῶν φύλλων ἐψομένων σὺν ὕδατι ἐφ' ἰκανόν, εἴτα
μετὰ τὸ ψυγῆναι τῶν φύλλων ῥιπτομένων, τοῦ ὕδατος δὲ πάλιν
ἐψομένου ἄχρι μελιτώδους συστάσεως.

ποιεῖ δὲ στυφον πρὸς αἵματος ἀναγωγὰς και ῥύσεις κοι-
λίας και δυσεντερίας πινόμενον, και πρὸς τὰς ἐκ μήτρας αἰμορ- 20
ραγίας και προπτώσεις ὑστέρας και δακτυλίου, και καθόλου
ἀντὶ ἀκακίας και ὑποκιστίδος ἐνεστιν αὐτῷ χρῆσθαι· και ὁ
2 χυλὸς δὲ τῶν φύλλων ἐκθλιβέντων τὰ αὐτὰ ποιεῖ. και τὸ ἀφέ-

4 SIM. Diphil. (Ath. II 57 c) Mnesith. (Ath. I. s.); Pl. XXIII 142 sq. D. eup. II 112 (312) II 1 (226) II 38 (251).

4 EXC. Gal. XII 55 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.); Sim. S. s. v. κωνάρια (51 L).

13 SIM. Theophr. h. pl. IX 9, 1; Pl. XII 72; XXIV 42 sq. (e S. N.).

13 EXC. Orib. XII s. v. (σχίνος — συστάσεως); Gal. XII 135 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.); Isid. XVII 7, 51.

19 SIM. Pl. XXIV 42 sq. D. eup. II 69 (283) II 82 (293) I 200 (197).

1 στυπτικὴν] πεπτικὴν Spr., at cf. DI *virtus ei stiptica*, Gal. XII 102
2 αὐτὰς Fv 4 τίτ. περὶ στρόβιλον· ξθ' add. Di και] ἢ HDI 6 στομά-
χων H 7 ἐξάφροναι Di 9 δένδρου F: δένδρων reliqui και ἐψηθέντες
om. F: post γλυκεῖ coll. Di: correxi coll. DI *strobili virides cocti in dulcore*
11 και τοῦ Di ἡμέραν om. Spr.

13 num. cap. ο QDi: οζ' DI σχοῖνος Q 14 και τῆς ρίζης om. H
15 ἰσοδυναμοῖ Di και (alt.) om. Orib. 16 ἐψηθέντων HDI 17 ψυγῆναι
Orib.: ἐψηθῆναι reliqui: cum frigerit DI τοῦ δὲ Orib. 18 μέχρι vulgo
19 δὲ om. H στυφον QDi: correxi 20 πινόμενος Spr.: πινόμενον comp.
ser. F 22 ὑποκιστίδος F: ὑποκιστίδος p

ψημα δὲ αὐτῶν καταντλούμενον τὰ ἀσυμπλήρωτα πληροῖ καὶ τὰ ἀπώρωτα πωροῖ ὁστέα καὶ τὰς ἐκ μήτρας ῥύσεις στέλλει καὶ τῶν νομῶν ἀποτρεπτικὸν καὶ οὐρητικὸν ἔστιν· Ἰσθησι δὲ καὶ σειομένους ὀδόντας διακλυζόμενον. τὰ δὲ ξυλάρια χλωρὰ 5 ἀντὶ καλαμίδων παρατριβόμενα τοῖς ὀδοῦσι σμήχει τούτους. γίνεται δὲ καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ ἔλαιον στυπτικόν, ἀρμόζον πρὸς τὰ στύψεως δεόμενα.

γεννᾶται δὲ καὶ *ξητίνη* ἐξ αὐτῆς, καλουμένη *σχινίνη*, 3 ὑπ' ἐνίων δὲ *μαστήχη*, χρησιμεύουσα πρὸς αἵματος ἀναγωγὰς καὶ πρὸς παλαιὰν βήχα πινομένη. ἔστι δὲ εὐστόμαχος, ἐρευ- 10 κτική· μειγνυται δὲ καὶ σμήγμασιν ὀδόντων καὶ ἐπιχρίσμασι προσώπων στιλβοποιούσα, ἀνακολλᾷ δὲ καὶ τριχὰς ἐν ὀφθαλμοῖς, στόματός τε εὐωδίας παρασκευαστική ἔστι διαμασσωμένη καὶ ὄσλων σταλτική. γεννᾶται δὲ καλλιστη καὶ πλειστη ἐν *Χίω* 15 *τῇ νήσῳ*. διαφέρει δὲ αὐτῆς ἡ λαμπυρίζουσα καὶ *Τυρρηνικῶ* κηρῶ ὁμοία *τῇ λευκότητι*, ἀδρὰ καὶ καπυρὰ καὶ εὐθρυβής, εὐ- ὠδης, ἡ δὲ χλωρὰ ἤττων. δολοῦται δὲ λιβάνῳ καὶ *ξητίνη* *στροβιλίνη* *μειγνυμένη*.

71 *τέρμινθος* γνῶριμον δένδρον, ἧς τὰ φύλλα καὶ ὁ καρ- 20 πὸς καὶ ὁ φλοιὸς στυπτικὰ ὄντα ἀρμόζει πρὸς ἄ καὶ ἡ σχίνος, σκευαζόμενα ὁμοίως καὶ λαμβανόμενα. ὁ δὲ καρπὸς αὐτῆς ἔστι ἐδώδιμος, κακοστόμαχος, θερμαντικός, οὐρητικός. ἔστι δὲ ἀρι- στος πρὸς ἀφροδίσια, σὺν οἴνῳ δὲ ποθεῖς πρὸς φαλαγγίων δῆγματα ἀρμόζει.

8 SIM. Pl. XIV 122; XXIV 36. 43 (e S. N.); D. eup. II 30 (240) II 31 (242) I 76 (132) I 110 (149) I 53 (117) I 79 (134).

8 EXC. Orib. XII s. v. (*ξητίνη* — *μειγνυμένη*); Gal. XII 113; Isid. XVII 7, 71. 8, 7.

19 Theophr. h. pl. III 15, 3 (unde Pl. XIII 54); Pl. XXIV 27 (e S. N.); D. eup. II 96 (300) II 121 (320).

19 EXC. cf. Gal. XII 137; Isid. XVII 7, 52.

2 ἀπώρωτα F ποροῖ F 5 ἀντι ἐπι F (var. lectio) καλαμίδος
H: καλαμίδ' F ad rem cf. Mart. XIV 22, 1 6 cf. D. I 41 8 tit. περι
ξητίνης σχινίνης add. Di *ξητίνη* γίνεται ἐκ τῆς σχίνου ἡ καλουμένη *σχινίνη*
(*σχινίνη* superscr.) Orib. *σχινίνη* (*σχινίνη* H) καλουμένη HDi 9 *χρησιμεύουσα*
— *σταλτική* om. Orib. 10 *ἐρευτική* H 13 *εὐωδία* ποιεῖ *διαμασσωμένη* Di
14 *ὄσλων ἔστι* Di *γεννᾶται* — *μειγνυμένη* om. Di 16 *τῶ* H *πυρρὰ*
Orib. Di *καὶ* (alt.) om. Orib. *καὶ εὐώδης* Di 17 *ἤττων* F *λιβάνου* καὶ
ξητίνης στροβιλίνης μειγνυμένων H *στροβιλίνη* om. Di: *στροβιλίω* Orib.
18 *μειγνυμένη αὐτῇ* Di

19 num. cap. σα QDi: οἴ' Di καὶ ὁ φλοιὸς καὶ ὁ καρπὸς F, at cf. Di
folia semen et corium

ἡ δὲ ἐξ αὐτῆς ῥητίνη κομίζεται μὲν ἐξ Ἀραβίας τῆς ἐν Πέτρα, γεννᾶται δὲ καὶ ἐν Ἰουδαίᾳ καὶ Συρίᾳ καὶ ἐν Κύπρῳ καὶ ἐν Αἰθίῳ καὶ ἐν ταῖς Κνκλάσι νήσοις, ἢ δὴ καὶ διαφέρει διανγεστέρα οὖσα, λευκὴ, ὑελλίζουσα τῷ χρώματι [καὶ κτανίζουσα],
2 εὐώδης, τερμίνθου πνέουσα. προάγει δὲ πασῶν τῶν ῥητινῶν 5 ἢ τερμινθίνην καὶ μετὰ ταύτην ἢ σχινίνην, εἶτα ἢ πιτυίνην καὶ ἐλατίνην, μεθ' ἧς ἀριθμοῦνται ἢ τε πευκίνην καὶ ἢ στροβιλίνην.

ἔστι δὲ πᾶσα ῥητίνη θερμαντικὴ, μαλακτικὴ, διαλυτικὴ, ἀνακαθαριστικὴ, βηξίν ἀρμόζουσα καὶ φθίσεις ἐν ἐκλεικτοῖς καθ' ἑαυτὴν ἢ μετὰ μέλιτος, ἀνακαθαίρουσα καὶ τὰ ἐκ θώρα- 10 κος. ἔστι δὲ καὶ οὐρητικὴ καὶ πεπτικὴ κοιλίαν τε μαλάσσει, ἐν τε ἀνακολλήσει τριχῶν ἀρμόζει τῶν ἐν βλεφάροις, καὶ πρὸς λέπρας σὺν ἰῶ χαλκοῦ καὶ χαλκάνθῳ καὶ νίτρω, πρὸς τε τὰ ἰχωροροοῦντα ὄντα σὺν μέλιτι καὶ ἐλαίῳ καὶ πρὸς κνησμὸν 3 αἰδοίου. μείγνεται δὲ καὶ ἐμπλάστοις καὶ μαλάγμασι καὶ ἀκό- 15 ποις, καὶ πλευροῦ ἀλγήμασι βοηθεῖ καθ' ἑαυτὴν ἐπιχρισθεῖσα καὶ ἐπιτιθεμένη.

γίνεται δὲ ῥητίνη ὑγρὰ πιτυίνην καὶ πευκίνην, κομιζόμεναι ἀπὸ Γαλλίας καὶ Τυρρηνίας· καὶ ἀπὸ Κολοφῶνος <δὲ> πάσαι ποτε

1 SIM. Theophr. h. pl. IX 1, 6. 2, 1sq.; Pl. XIV 122. XVI 38sq. 54. XXIV 32sq. (e S. N.).

1 EXC. Orib. XII s. v. (διαφέρει — στροβιλίνην, γίνεται — λιβάνου); Orib. t. V 77; Gal. XII 113 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.); Isid. XVII 7, 71 (e Dl.) cf. Gal. XIII 955.

5 TEST. Gal. XIII 589: δόξει δὲ τις ἡμῶν διαφέρεισθαι κατὰ τὸν περὶ ῥητινῶν λόγον Διοσκουρίδην τὸν Ἀναξαρχέα γράψαντα τήνδε τὴν ῥῆσιν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ἕλης· προάγει δὲ πασῶν τῶν ῥητινῶν ἢ τερμινθίνην καὶ μετὰ ταύτην ἢ σχινίνην, εἶτα <ἢ> πιτυίνην καὶ ἐλατίνην, μεθ' ἧς ἀριθμοῦνται ἢ τε πευκίνην καὶ ἢ στροβιλίνην.²

8 SIM. Cels. V 4. 5. 6; Pl. XXIV 32sq. D. eup. II 32 (245) II 39 (253) II 112 (312) I 128 (157) I 60 (123) I 35 (248).

1 μὲν καὶ F (dittogr.?) 3 ἢ Spr. 4 ὑελλίζουσα Orib. Di καὶ κτανίζουσα om. Orib. Dl: seclusi (var. lectio) 5 τερμίνθου δὲ Orib.: fort. recte ποιοῦσα F προάγει H δ' ἀπασῶν Orib. τῶν om. Orib. 6 σχινίνην F 7 ἢ ἐλατίνην Di τε om. Spr. 8 θερμαντικὴ καὶ (ditt.) H: μαλακτικὴ. θερμαντικὴ Di διαχυτικὴ libri: correxi (vitio sollemni cf. D. III 84, 2), ad rem cf. Dioclis frg. 140 11 καὶ λίαν δὲ F (κοιλίαν corr. pr. m.): mg. add. m. rec. σημειωτέον· τοῦτο τὸ φάρμακόν ἐστι εὐθετον πρὸς λέπρας 12 τε om. H 14 ἰχωροροοῦντα Fv: ἰχωροροῦντα p: ἰχωροροῦντα H 16 πλευρᾶς Di 17 καὶ ἢ vulgo 18 nov. cap. οβ' περὶ ῥητίνης κολοφωνίας incip. Di: οθ' Dl κομιζομένη Orib.: κομιζόμεναι (ut videtur) reliqui 19 Γαλλία ἐντὸς Ἀλπεων χώρα Steph. B. s. v. δὲ addidi e H

ἐκομίζετο, ἐνθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε Κολοφωνία κληθεῖσα, καὶ ἀπὸ Γαλατίας τῆς πρὸς ταῖς Ἄλπεσιν, ἣν ἐπιχωρίως οἱ τῆδε ἔνοικοι λάρικα ὀνομάζουσιν, ἐξόχως ποιούσα πρὸς τὰς χρονίους βήχας ἐν ἐκλεικτῷ καθ' ἑαυτήν. διάφοροι δὲ εἰσι τῷ 5 χρώματι καὶ αὐταί· ἡ μὲν γὰρ τίς ἐστι λευκὴ ἡ δὲ ἐλαιώδης ἡ δὲ μέλιτι ἔοικεν ὥσπερ ἡ λάριξ. γίνεται δὲ καὶ κυπαρισσίνη 4 φητίνη ὑγρὰ, ἣτις ποιεῖ πρὸς τὰ αὐτά. τῆς μέντοι ξηραῆς ἡ μὲν τίς ἐστι στροβιλίνη ἡ δὲ ἐλατίνη ἡ δὲ πευκίνη ἡ δὲ πιτυίνη. ἐκλέγου δ' (ἐκ) πασῶν τὴν εὐωδιστάτην καὶ διανυγῆ καὶ 10 μὴ καπυρὰν καὶ μὴ κάθυγρον, κηροειδῆ δὲ καὶ εὐθρυπτον. διαφέρει δὲ αὐτῶν ἡ πιτυίνη καὶ ἐλατίνη· εὐώδεις τε γὰρ εἰσι καὶ λιβανίζουσαι. κομίζονται δὲ διάφοροι ἐκ Πιτυούσης τῆς νήσου, ἣτις κεῖται κατὰ τὴν Σπανίαν. ἡ δὲ πευκίνη καὶ στροβιλίνη καὶ κυπαρισσίνη ἐνδεέστεραι τέ εἰσι καὶ οὐχ ὁμοίαις κέχρηται 15 ταῖς δυνάμεσι, παραλαμβάνονται δὲ πρὸς ὄσα καὶ ἐκεῖναι. ἡ μέντοι σχινίνη ἀναλογεῖ τῇ τερμινθίνῃ.

καίεται δὲ πᾶσα φητίνη ὑγρὰ ἐν τετραπλασίονι ἀγγείῳ 5 κατὰ τὸ τοῦ ἐγγεομένου ὑγροῦ πλήθος· δεῖ γὰρ χοῦν μὲν τῆς φητίνης, δύο δὲ χοεᾶς ὀμβρίου ὕδατος ἐμβαλόντας εἰς χαλκεῖον 20 ἔψειν ἐπ' ἀνθράκων πραέως, διηνεκῶς κινουῦντας, ἄχρις οὗ ἄνοσμος γένηται καὶ εὐθρυπτος καὶ καπυρὰ, ὡς (μὴ) τοῖς δακτύλοις εἴκειν, λοιπὸν δὲ ψύξαντας εἰς κεραμεοῦν ἀγγεῖον ἀκῶν-

17 EXC. Aet. I s. v. φητίνη (καίεται — βλέφαρα); Gal. XII 62 s. v. λεπτός (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 προσωρυμίαν Orib. κληθεῖς F 2 γαλλίας Orib. τῆς] ταῖς F
3 τῆδε ἔνοικοι (οἱ superser.) Orib.: τῆσδε ἔποικοι reliqui (ut videtur) λάρικα
Orib.: δαλρικαί F: δαλακά H, cf. Gal. XIII 955. 1011 ποιούσαν Orib. καὶ
πρὸς H 4 χρονίας Orib., at cf. D. II 153. IV 150 (saepius) καὶ καθ' HDi
(dittogr.) 5 καὶ αὐταὶ τῷ χρ. H τίς om. Orib. 6 λάριγξ Orib. δὲ (alt.)
om. Orib. καὶ om. Q 7 φητίνη om. DiOrib. 8 τίς om. Di ἡ δὲ (pr.)
καὶ Di: καὶ ἐλατίνη Orib. (post πιτυίνη coll.) 9 ἐκ addidi ex Orib. καὶ
(alt.) om. Orib. 10 καὶ μὴ] μὴδὲ Orib.HDi δὲ om. Orib.: τε Spr. 11 ἡ
ἐλατίνη Orib. τε om. p 12 πιτυούσης Orib. 13 σπανίαν Orib.F: ἰσπανίαν
reliqui 14 τέ εἰσι Orib.: τέ om. reliqui ὁμοίως H: ὁμοίᾳ κέχρηται τῇ
δυνάμει Orib. 15 post δυνάμει add. ὡς ἐκεῖναι Di κἀκεῖνα Orib.
17 tit. πῶς δεῖ καίειν τὴν φητίνην Aet. I s. v. 19 ὀμβρίου ὕδατος] τοῦ ἐγ-
γεομένου ὕδατος Q: aquae caelestis DI: ὕδατος ὀμβρίου Orib.: τοῦ ὀμβρίου ὕδα-
τος Aet. cf. Pl. XVI 55 resinae albae congium in duobus aquae pluviae cocunt
ἐμβαλόντας Orib.: βάλλοντας reliqui χαλκεῖον] ἀγγεῖον Di: τῇ
κακάβῃ Aet. 20 πρᾶως Orib.Di ἄχρι ἄνοσμος Orib.: ἄχρις ἂν ἄνοσμος
Aet. 21 γένηται post καπυρὰ colloc. Orib. καὶ ὡς Di: ὡς καὶ Orib.: ὥστε
καὶ Aet. μὴ add. Sarac. ex Aetio ὥστε καὶ τοῖς δακτύλοις ἀποκλαῖσθαι
22 λεπτόν F δὲ] δεῖ Di ψύξαντα p

τον [τουτέστιν ἀπίσσωτον] ἀποτίθεσθαι. γίνεται δὲ ἐξόχως
 λευκή· δεῖ μέντοι προδιυλίζειν πᾶσαν ῥητίνην τήκοντας, ἵνα χω-
 6 ρισθῇ τὸ ὑπὸ ὠδες αὐτῆς. καίονται δὲ καὶ δίχα ὕδατος ἐπ’
 ἀνθράκων κούφως τὸ πρῶτον· ὅταν δὲ μέλλωσι συστρέφειν,
 ἀθρόως [καὶ] πολλοὺς ὑποθετέον τοὺς ἀνθρακας καὶ ἐψητέον 5
 ἀδιαλείπτως ἐπὶ ἡμέρας καὶ νύκτας τρεῖς, ἄχρι ἂν τὸ προειρη-
 μένον ἰδίωμα ἀπολάβωσιν· ἀποτίθεσο δέ, ὡς εἴρηται. τὰς
 μέντοι ξηρὰς ἀρκέσει δι’ ὅλης ἡμέρας ἐψησάντας ἀποτίθεσθαι.
 εὐχρηστοῦσι δὲ αἱ κεκαυμένοι εἰς τε τὰ εὐώδη τῶν μαλαγμάτων
 καὶ ἄκοπα καὶ εἰς χρωματισμοὺς μύρων. ἐκλαμβάνεται δὲ καὶ 10
 λιγνὸς ῥητίνης, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ λιβάνου, ἣτις χρησιμεύει πρὸς
 τε καλλιβλέφαρα καὶ περιβεβρωμένους κανθοὺς καὶ μυδῶντα
 βλέφαρα καὶ δακρύνοντας ὀφθαλμοὺς. γίνεται δὲ ἐξ αὐτῆς καὶ
 μέλαν, ᾧ γράφομεν.

72 Πίσσα ἢ μὲν ὑγρά, ἣν ἐνιοὶ κῶναν καλοῦσι, συνάγεται 15
 μὲν ἐκ τῶν λιπαρωτάτων ξύλων πεύκης καὶ πίτνος· ἔστι δὲ
 καλὴ ἢ στίλβουσα καὶ λεῖα καὶ καθαρὰ.

ποιεῖ δὲ πρὸς θανάσιμα φάρμακα, φθισικούς, ἐμπυικούς,
 βήχας, ἄσθματα, δυσανάγωγα τῶν ἐν θώρακι ὑγρῶν ἐκλειχόμενη
 κνᾶθου πληθὺς μετὰ μέλιτος· ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς τὰς τῶν παρι- 20
 σθμίων καὶ σταφυλῆς φλεγμονὰς καὶ συνάγχας διαχρισμένη, καὶ
 πρὸς τὰ πνοροοῦντα ὄτα σὺν ῥοδίνῳ, πρὸς τε ἐρπετῶν δῆγ-
 2 ματα σὺν ἀλσὶ λειοῖς καταπλασσομένη. κηρῶ δὲ ἴσῳ μιγεῖσα
 λεπρῶν ὄνυχας ἀφίστησι, φύματά τε ὑστέρως καὶ σκληρίας
 δακτυλίου διαφορεῖ. σὺν κριθίνῳ δὲ ἐψηθεῖσα ἀλεύρω καὶ παι- 25

15 SIM. Pl. XVI 52sq. XXIV 37sq. (e. S. N.); D. eup. II 135 (326) II 38
 (251) II 32 (245) II 39 (253) I 85 (136) I 88 (137) I 60 (123) I 130 (160) I 215
 (206) I 221 (209) I 199 (196).

15 EXC. Orib. XII s. v. (πίσσα — καθαρὰ); Gal. XII 101 (unde Aet. I
 s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.); Isid. XVII 7, 72 cf. Gal. VIII 709. 629.

1 glossam delevi: om. Orib. ἀποτίθεσθαι Orib. 2 προυλίζειν Orib.
 καὶ χωρίζον(τας) Orib. 4 συντρέφειν Orib. Di (v in ras.). 5 ἀθρόως Q
 καὶ (pr.) om. Orib.: seclusi ὑποθετέον post ἀνθρακας transpos. Orib. 6 ἀδια-
 λείπτως H ἄχρι ἂν FOrib: ἄχρις ἂν reliqui 7 ἀπολάβωσιν Orib.: ἀπολι-
 πωσιν QDi 9 εὐχρηστοῦσι — μύρων om. Orib. 10 λαμβάνεται Orib.
 11 ἐπὶ] ἐκ Orib. post λιβάνου add. προειρηται Aet.: ἐπαιωρομένον κολίου
 ἄγγελου Orib. cf. Dl eius resine fumus excipiendus est ut odorem turis accipi
 solet 12 καὶ (pr.) — βλέφαρα om. H

15 num. cap. ὀβ QDi: π’ Dl tit. περὶ πίσης QDi κῶν’ F: κῶνον
 reliqui: cladonia Isid. 16 καὶ] ἢ Orib. 21 σταφυλῶν H κνᾶθας F:
 συνάγχας reliqui: sinanticis Dl 22 καὶ πρὸς τε F: καὶ πρὸς reliqui: correxi
 24 φύματα suspectum: duritiastericas Dl 25 διαφέρει F δὲ ἀλεύρω ἐψηθ. H

δός οὖρον χοιράδας περιρρήττει, μετὰ δὲ θείον ἢ πίτνος φλοιοῦ
ἢ πιτύρων ἐρηπτας ἐπέχει καταχρισμένη, μάννη δὲ καὶ κηρωτῆ
μιγεῖσα τὰς ὑποφορὰς παρακολλᾷ, πρὸς τε τὰς ἐν ποσὶ καὶ
δακτυλῷ φαγάδας ἀρμόζει καταχρισμένη, πληροῖ τε τὰ ἔλκη
5 καὶ ἀποκαθαίρει σὺν μέλιτι, σὺν σταφίδι δὲ καὶ μέλιτι ἀνθρα-
κας καὶ σηπεδόνας περιχαράσσει· μείγνυται δὲ καὶ σηπταῖς
χρησίμως.

γίνεται δὲ καὶ πισσέλαιον ἐκ τῆς πίσης χωρίζομένου 3
τοῦ ὑδατώδους αὐτῆς. ἐφίσταται δὲ τοῦτο καθάπερ ὄρρος, καὶ
10 ἐκλαμβάνεται δὲ ἐν τῇ ἐψῆσει τῆς πίσης ὑπεραιωρουμένου
ἐρίον καθαροῦ, ὅπερ, ὅταν ἐκ τοῦ ἀναφερομένου ἀτμοῦ γένηται
διάβροχον, ἐκθλίβεται εἰς ἀγγεῖον, καὶ τοῦτο γίνεται ἐφ' ὅσον
ἂν χρόνον ἢ πίσσα ἐψηται. ποιεῖ δὲ πρὸς ὄσα καὶ ἡ ὑγρὰ
πίσσα· δασύνει δὲ καὶ ἀλωπεκίας καταπλασθὲν μετὰ κριθίνου
15 ἀλεύρου. Θεραπεύει δὲ τοῦτο καὶ ἡ ὑγρὰ πίσσα καὶ τὰ ἐπὶ
τῶν κτηνῶν ἔλκη καὶ ψώρας ἐπιχρισμένη.

γίνεται δὲ καὶ λιγνὺς ἐκ τῆς ὑγρᾶς πίσης οὕτως· εἰς 4
λύχνον καινὸν ἐλλυχνιασμένον ἀποδοῦς τι τῆς πίσης ἄψον καὶ
πωμάσας τὸν λύχνον καινῷ ἀγγεῖω κεραμεῷ κλιβανοειδεῖ, ἄνω-
20 θεν μὲν περιφερεῖ καὶ στενωῖ, κάτωθεν δὲ τρημάτα ἔχοντι, κα-
θάπερ οἱ κλίβανοι, ἕα καίεσθαι· ὅταν δὲ ἀναλωθῇ τὸ πρῶτον
ὑγρὸν, ἄλλο ἐπίχσει, ἕως ἂν αἰθαλώσης λιγνὺν ἀντάρκη, καὶ χρῶ.
δύναμιν δὲ ἔχει δριμεῖαν καὶ στυπτικὴν. χρηστέον δὲ αὐτῇ εἰς
καλλιβλέφαρα καὶ περιχριστά καὶ ὅπου μεμυδηκότα βλέφαρα
25 τριχοφυῆσαι δεῖ, καὶ πρὸς ἀσθενέστερα καὶ μὴ δακρυροοῦντα,
ἔτι δὲ ἐλκώδη ὄμματα χρήσιμος.

8 SIM. Pl. XVI 52; XXIV 40 (e S. N.); D. eup. I 95 (141) I 41 (113).

8 EXC. Orib. XII s. v. πίσσα (γίνεται — ἐψηται, γίνεται δὲ καὶ — χρῶ)
cf. Gal. XII 102.

2 ἔρηπτας om. H δὲ] τε Q 4 δακτυλῶν H: δακτυλοῖς (comp. scr.)
F: ragaḍia pedum vel ani D1: δακτύλοις Spr. 5 σταφίδι H 6 παραχαράσσει
F 8 mg. add. οβ'· περὶ πισσελαίου D1: nov. cap. π' inc. D1 9 post
ὄρρος add. γάλακτι D1 10 δὲ om. Orib. 13 χρόνον om. Orib. καὶ om. H
14 καταπλασθέντος (comp. scr.) F: καταχρισθὲν H: καταπλασσομένου D1: correxi
16 καταχρισμένη H 17 mg. add. οβ'· περὶ λιγνὺς πίσης D1 γίνεται]
συνάγεται Orib. 18 ἐλλυχνιασμένον Orib. ἀποδοῦς Orib.: δούς reliquit
19 τὸν λύχνον om. Orib. καινῷ om. Orib. κεραμεῷ ἀγγεῖω Orib. 20 τρημα
libri: correxi coll. D. II 71 21 πρότερον Orib. 22 τὸ πρὸς τὴν λιγνὺν
αὐταρκῆς Orib. 25 μὴ om. H 26 post δὲ add. εἰς HDi

5 ἡ δὲ ξηρὰ πίσσα ἐψομένης τῆς ὑγρᾶς γίνεται· καλεῖται δὲ αὕτη ὑπ' ἐνίων παλιμπισσα. γίνεται δὲ αὐτῆς ἢ μὲν τις ἰξώδης, βοσκάς καλουμένη, ἢ δὲ ξηρά. ἔστι δὲ καλὴ ἢ καθαρὰ καὶ λιπαρὰ καὶ εὐώδης καὶ ὑπόκιρρος καὶ ῥητινώδης. τοιαύτη δὲ ἔστιν ἡ Ἀνκιακὴ καὶ <ἡ> Βρυττία, δύο φύσεων ἐχόμεναι, 5 πίσεως ἅμα καὶ ῥητίνης. δύναμιν δὲ ἔχει θερμαντικὴν, μαλακτικὴν, πνοποιὸν, διαφορητικὴν φρυμάτων καὶ φρυγέθλων καὶ πληρωτικὴν ἐλκῶν. μίγνυται δὲ καὶ τραυματικοῖς χρησίμως.

Ἰόπισσαν δὲ οἱ μὲν εἶπον εἶναι τὴν τῶν πλοίων ἔσομένην ῥητίνην μετὰ τοῦ κηροῦ, καλουμένην ὑπ' ἐνίων ἀπόχυμα, 10 οὔσαν διαχυτικὴν διὰ τὸ ἐν τῇ θαλάσσει βρέχεσθαι, οἱ δὲ τὴν πιτυνὴν ῥητίνην οὕτως ὠνόμασαν.

73 ἄσφαλτος διαφέρει ἢ Ἰουδαικὴ τῆς λοιπῆς. ἔστι δὲ καλὴ ἢ πορφυροειδῶς στίλβουσα, εὐτονος τῆ ὀσμῆ καὶ βαρεῖα, ἢ δὲ μέλαινα καὶ ὑπώδης φαύλη· δολοῦται γὰρ πίσεως μει- 15 γνυμένης. γεννᾶται δὲ καὶ ἐν Φοινίκῃ καὶ ἐν Σιδῶνι καὶ ἐν Βαβυλῶνι καὶ ἐν Ζακύνθῳ· γίνεται δὲ καὶ κατὰ τὴν Ἀκραγαντίνων χώραν τῆς Σικελίας ὑγρὸν ἐπινηγόμενον ταῖς κρήναις, ᾧ χρῶνται εἰς τοὺς λύχνους ἀντὶ ἐλαίου, καλοῦντες αὐτὸ Σικελὸν ἔλαιον πλανώμενοι· ἔστι γὰρ ἀσφάλτου ὑγρᾶς εἶδος. 20

καλεῖται δὲ τις καὶ πιττάσφαλτος, γεννωμένη ἐν Ἀπολλωνίᾳ τῆ πρὸς Ἐπιδάμνῳ, ἣτις ἐκ τῶν Κεραυνίων ὄρων συγκαταφέρεται τῆ τοῦ ποταμοῦ ῥύμη καὶ ἐκβράσσειται εἰς τὰς

1 SIM. Pl. XXIV 40. 37 (e S. N.) cf. Strab. VI 261.

1 EXC. Orib. XII s. v. (ἡ δὲ — ῥητίνης).

9 SIM. Pl. XVI 56. XXIV 41 (e S. N.).

13 SIM. Strab. XVI 763 (e Posid.); Ant. Car. 151. Diod. XIX 98; Pl. XXXV 178 (e S. N.) cf. V 72.

13 EXC. Orib. XI s. v. (ἀσφαλτος — Ζακύνθῳ); Orib. t. V 70 (unde Aet. II 196); Gal. XII 375.

21 EXC. Orib. XII s. v. πίσσα ὑγρά (καλεῖται — ἀσφάλτω).

21 SIM. Pl. XXIV 41.

1 mg. add. οβ'· περὶ ξηρᾶς πίσεως Di: nov. cap. πβ' inc. Dl post πίσσα add. ἔτι Spr. 2 ἐνίων δὲ F γίνεται] ἔστι Orib. 3 καλὴ δ' ἔστιν Orib. ἢ λιπαρὰ καὶ καθαρὰ Orib. 4 εὐώδης] ἰξώδης Orib.: εὐώδης τε καὶ Di (quart.) om. Orib. 5 ἡ add. vulgo: om. libri 9 mg. add. οβ'· περὶ ζωπίσεως Di οἱ μὲν post εἶναι colloc. H ἐκ τῶν Spr.

13 num. cap. ογ' QDi: πγ' Dl 14 ἡ om. Orib. πορφυροειδῆς F (πορφυροειδῆς?): πορφυροειδῶς reliqui ἐν τῇ ὀσμῆ Orib. 16 δὲ om. H καὶ (pr.) om. Orib. ἐν (alt. et tert.) om. Orib. Σιδόνι H 17 ἐν om. Orib. 21 mg. add. περὶ πιττάσφαλτου Di 22 ἐπιδάμνῳ Orib: ἐπιδάμνῳ QDi, superscr. O² cf. Steph. B. s. v. Ἀπολλωνία 23 εἰς] κατὰ H

ἡμόνας βωλοειδῶς συμπεπηγυῖα, ὄζουσα πίσης μεμειγμένης ἀσφάλτῳ.

καλεῖται δέ τις καὶ νάφθα, ὅπερ ἐστὶ τῆς Βαβυλωνίου 2
ἀσφάλτου περιήθημα, τῷ χρώματι λευκόν, εὐρίσκεται δὲ καὶ
5 μέλαν. δύναμιν δὲ ἔχει ἀρπακτικὴν πυρὸς ὥστε καὶ ἐκ διαστή-
ματος ἀρπάζειν τοῦτο, ὅπερ πρὸς ὑποχύσεις χρησιμεύει καὶ
λευκώματα.

δύναμιν δὲ ἔχει πᾶσα ἀσφαλτος ἀφλέγμαντον, κολλητικὴν,
διαφορητικὴν, μαλακτικὴν, ποιούσα πρὸς κνίγας ὑστερικὰς καὶ
10 προπτώσεις προστιθεμένη καὶ ὀσφραϊνομένη καὶ ὑποθυμιω-
μένη· ἐλέγχει δὲ καὶ ἐπιλημπτικούς ὑποθυμιαθεῖσα καθάπερ
καὶ ὁ γαγάτης λίθος. πινομένη δὲ μετ' οἴνου καὶ καστορίου 3
ἐμμηνα κινεῖ καὶ βηξί χρονίαις καὶ ἀσθματικοῖς καὶ δυσπνοιαῖς
βοηθεῖ καὶ ἐρπετῶν δῆγμασι καὶ ἰσχιῶν πόνοις καὶ πλευρᾶς.
15 δίδεται δὲ καὶ κοιλιακοῖς καταπότιον, καὶ θρόμβους αἵματος
διαλύει σὺν ὄξει ποθεῖσα, ἐγκλύζεται τε ἐπὶ δυσεντερικῶν σὺν
πιτσάνῃ τακεῖσα, καὶ κατάρρους ὑποθυμιωμένη θεραπεύει, καὶ
ὀδόντων ἀλγήματα περιπλασθεῖσα πρᾶννει· ἀνακολλᾷ δὲ καὶ
20 γρικοῖς καὶ ἀρθριτικοῖς σὺν ὤμῃ λύσει καὶ κηρῷ καὶ νίτρον
καταπλασθεῖσα. ἡ δὲ πισσάσφαλτος δύναται ὄσα πίσσα καὶ
ἀσφαλτος μίγντα.

74 κυπάρισσος στύφει, ψύχει, ἧς τὰ φύλλα ποθέντα

3 EXC. Orib. XI s. v. ἀσφαλτος (καλεῖται — λευκώματα).

3 SIM. Pl. II 235 XXXV 179; Strab. XVI 743 (ex Eratosthene); Plut. Alex. 35.

8 SIM. Pl. XXXV 180 (e S. N.); schol. Nic. Th. 44 (e Plut. — S. N.); D. eup. II 87. 88 (296) II 69 (284) I 21 (105) II 76 (287) II 31 (241) II 39 (252) Nic. Th. 44 (ex Apollod.) D. II 47 (259) II 52 (265) I 7 (97) I 71 (129) I 53 (117) I 235 (216).

23 SIM. Pl. XXIV 15; D. eup. II 107 (305) 109 (307) II 29 (239) II 39 (253) I 159 (176) I 130 (160) II 133 (325) I 162 (178) I 169 (181) I 200 (197) I 29 (107) II 12 (231).

23 EXC. Gal. XII 52.

1 ἡμόνας F: ἡμόνας Orib.: ἡμόνας reliqui πεπηγυῖα Orib.: συμπεπηγυῖα H 3 mg. add. περὶ νάφθας Di δέ τις] τι Orib. νεπτα (superscr. av) ἦτοι ἀφθα Orib. ἐστὶ om. p 5 δύναμιν — λευκώματα om. H δὲ ἔχει] ἔχον Orib. Di τοῦ πυρὸς Di 6 καὶ λευκώματα χρησιμεύει Orib. 10 προπτώσεις sc. ὑστερικὰς 16 τε F: καὶ reliqui post τε haec habet F ρικῶν (comp scr.) τακεῖσα cf. D. eup. II 52 (265) 20 post ἀρθριτικοῖς add. καὶ ληθαργικοῖς HDi 21 post καταπλασθεῖσα haec habet Di ἡ δὲ πίσσα καὶ ἀσφαλτος γίνεται (aberravit librarius): verba ἡ δὲ — μίγντα non recte post ἀσφάλτῳ (v. 2) transpos. Spr.

23 num. cap. ὀδ' QDi: οέ' Di καὶ ψύχει H

μετὰ γλυκέος καὶ σμύρνης ὀλίγης κύστει χευματιζομένη καὶ δυσ-
ουρία βοηθεῖ. τὰ δὲ χλωρὰ σφαιρία κοπέντα καὶ σὺν οἴνῳ
πινόμενα ἀρμόζει πρὸς αἵματος ἀναγωγὴν καὶ δυσεντερίαν καὶ
κοιλίας χευματισμόν, ὀρθόπνοϊαν, βήχας· καὶ τὸ ἀρέψημα δὲ
αὐτῶν τὸ αὐτὸ ποιεῖ. μαλάττει δὲ καὶ σκληρίας κοπέντα μετὰ 5
2 σύκου καὶ πολύπους τοὺς ἐν τοῖς μυκτῆρσιν ἰᾶται. ἐκβάλλει
δὲ καὶ λεπριῶντας ὄνυχας σὺν ὄξει καθεψηθέντα καὶ λειαν-
θέντα μετὰ θέρμων, στέλλει δὲ καὶ ἐντεροκήλας καταπλάσθέντα,
καὶ τὰ φύλλα δὲ τὰ αὐτὰ ποιεῖ· δοκεῖ δὲ καὶ κώνωπας διώ-
κειν τὰ σφαιρία μετὰ τῆς κόμης θυμαθέντα. τὰ δὲ φύλλα 10
λεῖτα καταπλατιτόμενα τραύματα κολλᾷ, ἔστι δὲ καὶ ἴσχαιμα,
σὺν ὄξει δὲ λειωθέντα τρίχας βάπτει. καταπλάσσεται δὲ καθ'
ἑαυτὰ καὶ σὺν ἀλφίτῳ πρὸς ἐρυσιπέλατα καὶ ἐρηγτας (καὶ)
ἄνθρακας καὶ πρὸς ὀφθαλμῶν φλεγμονάς. κηρωτῆ δὲ μίγνεντα
στόμαχον κρατύνει ἐπιτιθέμενα. 15

75 ἄρκενθος· ἡ μὲν τίς ἐστι μεγάλη ἢ δὲ μικρά. ἀμφο-
τεραὶ δὲ θερμαίνουσι καὶ λεπτύνουσι· εἰσὶ δὲ καὶ οὖρητικάι,

75 RV: ἄρκενθος· οἱ δὲ ἄρκενθίδα, οἱ δὲ Μνησιθεος, οἱ
δὲ ἀκακαλλίδα, Ἄφροι ζουορρῖνσοιπέτ, Αἰγύπτιοι λιβιούμ, Ῥω-
μαῖοι ζουνιπέρομ, Γάλλοι ἰουπικέλλους. ἔστιν ἄρκενθίς ἢ μὲν 20
μικρά ἢ δὲ μεγάλη· ὀρμεῖται δὲ ἀμφοτέραι, διουρητικάι, πυρω-

16 SIM. Theophr. h. pl. III 3, 8; Pl. XXIV 54sq. (e S. N.); schol. Theocr.
I 133.

16 EXC. cf. Gal. XI 836 (= Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.); Isid.
XVII 7, 35.

1 δυσουρίας HDi: durithiis DI 2 χλωρὰ om. HDi οἴνῳ ὄδατι D.
eup. II 29 (239) 4 χευματικός H: χευματικόν F βήχας F: βήχα reliqui δὲ
om. Di 5 μαλάττει — ποιεῖ (v. 9) om. H 6 πολύπους Di τοῖς om. Di
8 καὶ μετὰ θέρμων FDi, at cf. D. eup. I 130 (160) κνπαρίσσον σφαιρία χλωρὰ
καθεψηθέντα σὺν ὄξει καὶ λειανθέντα σὺν θέρμοις πικροῖς δὲ om. F

12 καθ' ἑαυτὰ post ἀλφίτῳ colloc. H 13 αὐτὰ libri: correxi καὶ (tert.) addidi

16 num. cap. ὅς QDi: πδ' DI tit. περὶ μικρᾶς ἀρκενθου DI ἀρκενθίς
μικρά Di huius cap. priorem partem (ἀρκενθίς — καρπὸς αὐτῶν) e R sumpsit
Di, sequuntur verba Dioscuridea paulum immutata, quibus adduntur e R verba
φύλλα δὲ — ἀναιρεῖ post μικρά syn. e R add. H 17 καὶ (alt.) om. H

18 C fol. 34r: N fol. 11 ἄρκενθος scripsi: ἀρκενθίς C: ἀρκενθίς μικρά
NDi μνησιθεος R 19 ΑΚΑΤΑΛΙΔΑ (sic) R: ἀκαταλλίδα p: ἀκατλίδα v: cor-
rexi coll. Ath. XV 681e ζουορρῖνσοιπέτ C: ζουορρῖνσοιστ N: ζουορρῖνσοίπετ Di
20 ζουνιπέρομ C ἔστιν δὲ ἢ μὲν N 21 καὶ πυρωτικάι C: καὶ θερμα-
τικάι Di

θυμιώμεναι δὲ θηρία διώκουσι. τοῦ μέντοι καρποῦ ὁ μὲν τις κατὰ καρῶν Ποντικῶν τὸ μέγεθος εὐρίσκειται, ὁ δὲ κνάμφ ἕως, στρογγύλος δὲ καὶ εὐώδης, γλυκὺς ἐν τῷ διαμασᾶσθαι καὶ ὑπόκιρρος, ἀρκευθὶς καλούμενος, θερμαντικὸς μετρίως καὶ στυπτικὸς, εὐστόμαχος, ποιῶν πρὸς τὰ ἐν θώρακι καὶ βήχας καὶ ἐμπνευματώσεις καὶ στρόφους καὶ θηρία πινόμενος. ἔστι δὲ καὶ οὐρητικὸς, ὁθεν καὶ σπᾶσμασι καὶ φήγμασι καὶ ὑστερικῶς πνιγομέναις ἀρμόζει.

76 βράθυ, <δ> ἐνιοι βόρατον καλοῦσιν. ἔστι τούτου εἶδη
 10 τικαί, θυμιώμεναι θηρία διώκουσιν. ὁ δὲ καρπὸς αὐτῶν εὐώδης, γλυκὺς, θερμαντικὸς, διουρητικὸς. παραλαμβάνεται δὲ πρὸς παλαιὰς βήχας, πνευματώσεις· ὀνομάζεται δὲ ἀρκευθὶς. φύλλα δ' ἔχει δριμέα, διδ [καὶ] καταπλασσομένα καὶ πινόμενα καὶ αὐτὰ καὶ ὁ χυλὸς αὐτῶν μετ' οἴνου ποιεῖ πρὸς ἐχιοδήκτους.
 15 ὁ δὲ φλοῖδος κανθεὶς καὶ μετὰ ὕδατος καταχρισθεὶς λέπρας ἀφίστησι. τὸ δὲ ῥιζήμα τοῦ ξύλου ποθὲν ἀναιρεῖ.

[ἀρκευθὶς μεγάλη· οἱ δὲ κυπάρισσος ἀγρία, οἱ δὲ Μνησίθεος, οἱ δὲ ἀκακαλλίδα, Ῥωμαῖοι ζουνιπέρουμ. ἔστι καὶ αὕτη γνώριμος τοῖς πλείστοις, ἐμφερῆς κυπαρίσσω, γεννωμένη ἐν
 20 τραχέσι καὶ παραθαλασσίοις τόποις ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον. δύναμιν δὲ ἔχει τὴν αὐτὴν τῷ προειρημένῳ.]

76 RV: βράθυ· οἱ δὲ βόρατον, Ῥωμαῖοι ἐρβα Σαβίνα. δισ-

1 SIM. Pl. XXIV 54; D. eup. II 14 (232) II 31 (241) II 44 (257) II 47 (259) — Nic. Th. 584 (ex Apollod.) Pl. 55 eup. II 115 (315) — eup. II 112 (311) Pl. 55 — eup. II 94 (246) Pl. 55 — Pl. 55.

9 SIM. Pl. XXIV 102 (e S. N.); D. eup. I 201 (197) I 198 (196) II 76 (288); Ps. Ap. 85; Hes. s. v.

9 EXC. Orib. XI s. v. (βράθυ — θυμιον); Gal. XI 853 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 δὲ om. F μέντοι] δὲ H 2 κατὰ om. Di Ποντικῶν τὸ om. Di κνάμφ] καρῶν ποντικῶν Di 3 τε καὶ Di καὶ γλυκὺς Di ὑπόκιρρος Q: ὑπόκιρρος Di 5 πνευματώσεις HDi 7 ὑστερι⁵ F πνιγομέναις] πινόμενος H: πινόμε(ν superscr.) F

9 num. cap σφ QDi: πέ' DI βράθους H βράθυ· οἱ δὲ βάρυτον, οἱ δὲ βάραθρον, Ῥωμαῖοι ἐρβα σαβίνα Di δ addidi βάραθρον libri: braton DI: correxi Salm. duce cf. Diod. II 49 ἔστι δὲ Di

12 post ἀρκευθὶς add. μελλί C: μελλίει N 13 δ' om. R καὶ seclusi (dittogr.) 15 κανθεὶς C μεθ' ὕδατος N 16 δὲ om. C 17 cap. de iunipero maiore (σε περι ἀρκευθίδος μεγάλης) addidi e Di: om. R 18 ἀκατέρα Di: correxi 22 C fol. 83^v: N 30 βάρυτον libri: correxi διττόν N

δύο· τὸ μὲν γάρ ἐστιν αὐτοῦ τοῖς φύλλοις ὅμοιον κυπαρίσσω, ἀκανθωδέστερον δὲ καὶ βαρύτερον, κολοβόν τε τὸ δένδρον καὶ εἰς πλάτος μᾶλλον ἐκχεόμενον· χρῶνται δὲ τούτου τοῖς φύλλοις ἀντὶ θυμαμάτου. τὸ δὲ ἕτερόν ἐστι μυρική τοῖς φύλλοις ὅμοιον.

ἀμφοτέρων δὲ τὰ φύλλα ἴσθησι νομάς καὶ φλεγμονὰς καταπλαττόμενα πρᾶννει, ἀποκαθαίρει τε μελανίας σὺν μέλιτι καταπλασσύμενα καὶ τὰς ἕνθαριαι καὶ ἀνθρακας περιρρήσει. ποθέντα δὲ καὶ αἷμα δι' οὖρων ἄγει καὶ ἔμβρονα ἐκτινάσσει· προστεθέντα δὲ καὶ ὑποθυμιαθέντα τὸ αὐτὸ ποιεῖ. μίγννται δὲ καὶ τοῖς θερμαντικοῖς χρίσμασιν, ἰδίως δὲ τῷ γλευκίνῳ. 10

77 κέδρος δένδρον ἐστὶ μέγα, ἐξ οὗ ἡ λεγομένη κεδρία συνάγεται. καρπὸν δὲ ἔχει ὡσπερ κυπαρίσσω, μικρότερον μέντοι παρὰ πολὺ. γεννᾶται δὲ καὶ ἄλλη κέδρος μικρά, ἀκανθώδης, καρπὸν δὲ ὡσπερ ἄρκευθος φέρουσα, μέγεθος μύρτου, περιφερῆ. τῆς δὲ κεδρίας ἀρίστη ἡ παχεῖα καὶ διανγῆς, εὐτονος, 15 βαρεῖα τῇ ὄσμῃ, ἀποχεομένη τε κατὰ σταλαγμοὺς ἐπιδιαμένουσα καὶ μὴ διαχεομένη.

δύναμιν δὲ ἔχει σηπτικὴν μὲν τῶν ἐμψύχων, φυλακτικὴν δὲ τῶν νεκρῶν σωμάτων, ὅθεν καὶ νεκροῦ ζωὴν τινες ἐκάλεσαν αὐτήν, καὶ ἱμάτια δὲ καὶ δέρματα φθείρει διὰ τὸ θερμαίνειν 20

σόν· τὸ μὲν κόμην ἔχει ὡς μυρική, τὸ δὲ ὡς κυπαρίσσω, βοστρυχωδέστερον δὲ ἐστὶ τοῖς φύλλοις καὶ ἀκανθωδέστερον, δριμύ, πυρωτικόν· διόπερ ῥήσσει τὰ νεμόμενα. σὺν οἴνῳ (δὲ) ποθὲν ἢ προστεθὲν ἢ ὑποθυμιαθὲν ἔμβρονα κατασπᾶ καὶ δι' οὖρων αἷμα ἄγει. 25

11 SIM. Theophr. h. pl. III 12, 3. Pl. XIII 52. XVI 52. XXIV 17 sq. (e S. N.) — Pl. XXIV 17 schol. Nic. Th. 52. Diod. I 91.

11 EXC. Orib. lat. XI s. v. (κέδρος — διαχεομένη); Gal. XII 16 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 αὐτοῦ ἐστὶ Di 2 βαρύτερον δὲ τὸ δένδρον Orib. post βαρύτερον e R add. δριμύ, πυρωτικόν HDi κολοβόν] ἰσχυρόν Q τε] δὲ HDi 3 ἐκχεόμενον Orib.: χεόμενον reliqui οὗ χρῶνται τοῖς φύλλοις τινὲς Orib. τούτου] τινὲς Di 4 ἐστὶ om. Di 7 σὺν οἴνῳ ποθέντα καὶ Di (e R) 8 ἔμβρονα τε κατασπᾶ Di

11 num cap. οζ QDi: εγ V (fol. 10): πγ' DI κεδρία Gal. 12 κυπαρίσσω — ὡσπερ (v. 14) om. QDi μακρότερον vulgo 13 γεννᾶται] λέγεται vulgo 14 ὡσπερ ἄρκευθος, καρπὸν φέρουσα vulgo 15 mg. add. περὶ κεδρίας Di εὐτονος om. H 16 βαρεῖα om. Di τε] δὲ Di 19 νεκροῦ ζωήν] cf. schol. Nic. Th. 52 αὐτήν ἐκάλεσαν QDi

21 μυρική C 23 δὲ addidi 24 ἢ προστεθὲν ἢ om. C: ἢ ὑποθυμιαθὲν om. N

ἐπιτεταμένως καὶ ξηραίνειν. εὐθετεῖ δὲ εἰς τε τὰ ὀφθαλμικά 2
 ὀξυδερκῆς ὄσθα ἐγγυριμένη καὶ λευκώματα καὶ οὐλὰς σμήχει.
 σὺν ὄξει δὲ ἐγκλυζομένη σκώληκας τοὺς ἐν ὠσὶ κτείνει, ἤχους
 τε καὶ συριγμοὺς παύει σὺν ὑσσώπου ἀφειψήματι ἐγγεομένη, εἰς
 5 τε ἐμβρώματα ὀδόντος ἐνσταγεῖσα θραύει μὲν τὸν ὀδόντα, παύει
 δὲ τὴν ἀλγηδόνα· καὶ σὺν ὄξει δὲ διακλυζομένη τὸ αὐτὸ ποιεῖ.
 περιχρισθεῖσα δὲ αἰδοίῳ πρὸ τῆς συνουσίας ἀτόκιόν ἐστι, συν-
 αγκιῶν τε περιχριστός ἐστι καὶ παρισθημιῶν φλεγμοναῖς βοη-
 10 θεῖ, φθειράς τε καὶ κόνιδας φθείρει περιχρισθεῖσα, κεράστου
 δὲ δήγμασι σὺν ἀλσὶ καταπλασσομένη ἀρήγει, πρὸς τε λαγωῦ
 θαλασσίῳ πόσιν σὺν γλυκεῖ λαμβανομένη βοηθεῖ. ὠφελεῖ καὶ 3
 ἐλεφαντιῶντας ἐκλειχομένη ἢ περιχριομένη, καθαίρει καὶ τὰ
 ἐν πνεύμονι ἔλκη καὶ ἰᾶται <ταῦτα> ὅσον κύαθος ῥοφουμένη,
 σκώληκας τε καὶ ἀσκαρίδας ἐγκλυζομένη φθείρει καὶ ἐμβρονα
 15 κατασπᾶ.

γίνεται δὲ καὶ ἔλαιον ἐξ αὐτῆς, χωριζόμενον ἀπὸ τῆς
 κεδρίας δι' ἐρίου ὑπεραιωρουμένου ἐν τῇ ἐψήσει, ὡς ἐπὶ τῆς
 πίσης, ποιοῦν πρὸς ὄσθα καὶ ἡ κεδρία. Θεραπεύει δὲ ἰδίως τὸ
 ἔλαιον καὶ τὰς ἐπὶ τῶν τετραπόδων ψώρας καὶ κυνῶν καὶ βοῶν
 20 ἀνδρικόως καταχρίομενον, καὶ τοὺς ἐπ' αὐτῶν κρότωνας φθείρει
 προσαγόμενον, καὶ τὰς ἐπὶ τῇ κουρᾷ γινομένης ἐλκώσεις αὐτῶν
 ἀπουλοῖ. τὴν δὲ λιγνὸν αὐτῆς συνακτέον, ὡσερ τὴν τῆς πίσης, 4
 δύναμιν ἔχουσαν τὴν αὐτὴν ἐκεῖνη.

κεδρίδες δὲ καλοῦνται οἱ ἐξ αὐτῆς καρποί. δύναμιν δὲ
 25 ἔχουσι θερμαντικὴν, κακοστόμαχον· βοηθοῦσι δὲ βηξί, σπάσμασι,

1 SIM. Pl. l. s. 18 — D. eup. I 61 (124) 63 (125) Pl. 18 — eup. I 71 (129)
 Pl. 17. 18 — Pl. 18 — eup. II 117 (318) — Pl. 18 eup. II 156 (333) — Pl. 18
 eup. I 205 (200) — Pl. 19 — D. eup. I 223 (209).

24 SIM. Pl. l. s. 20; D. eup. II 31 (241) II 34 (247) II 109 (307) II 77 (289)
 II 156 (333) II 130 (323).

1 τὰ om. Di 3 ὄξει διακλυζομένη QDi τοὺς] δὲ V: om. F 5 βρώ-
 ματα H ὀδόντος V: ὀδόντων reliqui ἐνσταγεῖσα VH: ἐνσταλαγεῖσα FDi
 post θραύει, extr. fol. 10^v vocab., unum cod. V folium perit, incipit rursus in
 medio c. 79 8 περιχριστον H 12 post ἐλεφαντιῶντας interp. sustuli
 coll. D. eup. I 205 (200) καὶ κεδρία ἐκλειχομένη (sc. ἐλεφ. ἰᾶται) 13 ταῦτα
 addidi 14 ἐγκλυζομένη] προστιθεμένη D. eup. I 223 (209) 18 ἰδίως post
 ἔλαιον transpos. Di 20 αὐτῶ Di 21 οὐρᾷ H αὐτῶν om. H 22 ἐπου-
 λοῖ libri: correxi verba τὴν δὲ λιγνὸν — ἐκεῖνη ad calcem cap. colloc. Di
 συνακτέον αὐτῆς Di ὡς H 23 δύναμιν δὲ ἔχουσι Q 24 nov. cap. (πζ')
 incip. Di: mg. add. περί κεδρίδος Di δ ἐξ αὐτῶν καρπός F

ρήγμασι, στραγγουρίαις, καὶ ἔμμηνα ἄγουσι μετὰ πεπέργεως
λεῖται πινόμεναι, καὶ πρὸς λαγωῦ θαλασσίον πόσιν σὺν οἴνω
λαμβάνονται· διώκουσι καὶ θηρία χρισμένου τοῦ σώματος σὺν
ἐλαφείῳ στέατι ἢ μυελῶ. μείγνυνται δὲ καὶ ἀντιδότοις.

78 δάφνη· ἢ μὲν τίς ἐστι λεπτόφυλλος ἢ δὲ πλατυτέρα, 5
θερμαντικαὶ δὲ ἀμφοτέραι καὶ μαλακτικαί, δθεν τὸ ἀρέψημα
αὐτῶν εἰς ἐγκαθίσματα ταῖς περὶ κύστιν καὶ μήτραν ἀρμόζει
διαθέσει. τὰ δὲ χλωρὰ τῶν φύλλων ἡρέμα ὑποστύφει· ὠφε-
λεῖ δὲ λεῖτα καταπλασθέντα σφηκῶν καὶ μελιττῶν πληγὰς, δύ-
ναται δὲ καὶ πᾶσαν φλεγμονὴν πρᾶννει σὺν ἄρτιῳ καὶ ἀλφίτῳ 10
καταπλασθέντα, ποθέντα δὲ ἀμβλύνει τὸν στόμαχον καὶ ἐμέ-
2 τους κινεῖ. αἱ δὲ δαφνίδες θερμαντικώτεραι τῶν φύλλων εἰσὶ.
ποιοῦσι δὲ ἐκλειχόμεναι λεῖται σὺν μέλιτι ἢ γλυκεῖ πρὸς φθίσιν
καὶ ὀρθόπνοιαν καὶ τοὺς περὶ θώρακα χρευματισμούς. πίνονται
δὲ σὺν οἴνῳ πρὸς σκορπιοπλήκτους, καὶ ἀλφούς δὲ σμήχουσι. 15
τὸ δὲ πίεσμα αὐτῶν ὠταλγίαις καὶ ἥχοις καὶ δυσηχοίαις βοηθεῖ σὺν
οἴνῳ παλαιῶ καὶ ῥοδίνῳ ἐγγεόμενον· μείγνυνται καὶ ἀκόποις καὶ
συγχρίσμασι θερμαντικοῖς καὶ διαφορητικαῖς δυνάμεσι. ὁ δὲ
φλοιὸς τῆς ῥίζης αὐτῶν λίθους θρύπτει καὶ ἐμβρυα κτείνει καὶ
ἠπατικὸς ὠφελεῖ τριωβόλου πληθῆος σὺν οἴνῳ εὐώδει πινόμενος. 20

79 πλατάνου τὰ τρυφερὰ τῶν φύλλων ἐψηθέντα ἐν οἴνῳ

5 SIM. Pl. XXIII 152 (e S. N.) cf. schol. Nic. Th. 574 — D. eup. II 110
(308) II 80 (293) Pl. l. s. 152 — Pl. l. s. eup. II 122 (321) — eup. I 145 (167).

5 EXC. Orib. lat. XI s. v. (δάφνη — κινεῖ); Gal. XI 863 (unde Aet. I s. v.
Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

12 SIM. Pl. l. s. 153 — D. eup. II 38 (251) Pl. 154 — eup. II 39 (252) Pl.
153 — Nic. Th. 574. 943 D. eup. II 121 (320) Pl. 154 — Pl. 154 — eup. I 59
(122) 63 (125) Pl. 154 — Pl. 153 — eup. II 78 (290) — eup. II 58 (270) Pl. 153.

21 SIM. Pl. XXIV 44 sq. (e S. N.); D. eup. I 69 (128) II 114 (314) 115
(317); Nic. Th. 584.

21 EXC. Gal. XII 104 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 ῥήγμασι σπάσμασι H 2 λειον libri: correxi coll. D. eup. II 77 (289)
κεδρίδες λεῖται (sc. ἔμμηνα ἄγουσι) 4 μίγνυνται F

5 num. cap. οἷ QDi: πη' DI 7 τὰ περὶ μήτραν καὶ κύστιν ἀρμόζει Di
8 post διαθέσει e R syn. lauri Alexandrinae (IV 145) add. H φύλλων DiDI
Orib.: ξύλων Q 11 ἀμβλύνει πρᾶννει libri: stomachum vertit DI: stomachum
subvertunt Orib.: βαρύνει coni. Corn.: correxi (ΠΡΑΥΝΕΙ = ΑΜΒΛΥΝΕΙ)
τὸν om. F 12 mg. add. περὶ δαφνίδων Di 13 θε] σὺν Di 16 καὶ ἥχοις om. H 17 ῥοδίνῳ
ἐλαφ H 18 διαφορητικοῖς (om. δυνάμει) Di: διαφορητικοῖς (αι superscr.)
δυνάμει H 20 εὐώδει om. H: in vino odorato potu Pl. l. s.: δάφνης ῥίζης τοῦ
φλοιῶ <α' μετὰ μελικράτον D. eup. II 58 (270)

21 num. cap. οἷ QDi: πη' DI τὰ om. H τρυφερὰ τὰ φύλλα H

καὶ καταπλασθέντα στέλλει ζεύματα ὀφθαλμῶν· κουφίζει δὲ καὶ [τὰ] οἰδήματα καὶ φλεγμονάς. ὁ δὲ φλοιὸς ἐψηθεὶς σὺν ὄξει ὀδονταλγίας ἐστὶ διάκλυσμα. τὰ δὲ σφαιρία χλωρὰ σὺν οἴνῳ ποθέντα ἐρπετοθήκτοις βοηθεῖ, ἀναλημφθέντα δὲ στέατι 5 πυρίκαντα θεραπεύει. ὁ δὲ χνοῦς τῶν φύλλων καὶ τῶν σφαιρίων ἀκοήν καὶ ὄψιν παρεμπεισῶν λυμαίνεται.

80 μελία δένδρον ἐστὶ γινώριμον, ἧς τῶν φύλλων ὁ χυλὸς καὶ αὐτὰ σὺν οἴνῳ πινόμενα καὶ καταπλασσομένα ἐχεοθήκτοις βοηθεῖ. ὁ δὲ φλοιὸς καεὶς καὶ καταχρισθεὶς μεθ' ὕδατος 10 λέπρας ἀφίστησι. τὰ δὲ τορνεύματα τοῦ ξύλου ποθέντα φασὶν ἀναιρετικά εἶναι.

81 λεύκης τοῦ δένδρον ὁ φλοιὸς ποθεὶς ὄσον οὐγγίας μιᾶς πλήθος ἰσχυιάδας ὠφελεῖ καὶ στραγγουρίας· ἱστορεῖται δὲ καὶ ἀτόκιος εἶναι ποθεὶς μετὰ ἡμιόνου νεφροῦ, καὶ τὰ φύλλα 15 δὲ πινόμενα μετὰ <τήν> κάθαρσιν σὺν ὄξει τὸ αὐτὸ δρᾶν λέγεται. ὠφελεῖ δὲ καὶ ὠταλγίαν ὁ χυλὸς τῶν φύλλων χλιαρὸς ἐνσταζόμενος. τὰ δὲ κατὰ τὴν ἐκβλάστησιν τῶν φύλλων σφαιρία λεῖα μετὰ μέλιτος ἐγχρισόμενα ἀμβλυωπίας θεραπεύει. ἔνιοι δὲ ἱστοροῦσι τὸν φλοιὸν τῆς λεύκης καὶ τῆς αἰγίρου τμηθέντα 20 εἰς λεπτὰ μεγέθη καὶ <ἐν>σπαρέντα πρασιαῖς κεκοπρισμέναις ἐν παντὶ καιρῷ μύκητας ἐδωδίμους φύειν.

82 μάκιρ φλοιὸς ἐστὶ κομιζόμενος ἐκ τῆς βαρβάρου, ὑπό-

7 SIM. Pl. XXIV 46 (e S. N.) cf. XVI 64; D. eup. II 115. 117 (317); eup. I 129 (159).

7 EXC. Paul. Aeg. VII s. v. (e D.).

12 SIM. Pl. XXIV 47 (e S. N.); D. eup. II 109 (307) II 95 (299) I 57 (120) cf. Geop. XII 41.

22 SIM. Pl. XII 32 (e S. N.).

22 EXC. Orib. XI s. v. (μάκιρ — γεθσιν); Gal. XII 66. 924 (unde Aet. et Paul. Aeg. l. s.).

2 τὰ seclusi ἐν ὄξει H 3 τὰ δὲ] abhinc habemus cod. V, cuius fol. 11^r incip. 6 ἐμπεισῶν Di

7 num. cap. π QDi: ἰδ' V: Q (sic) DI ἧς O: οδ' Di et Paul. Aeg.

8 πινόμενα καὶ om. H ἐχεοθήκτοις VF: ἐχοοθήκτοις reliqui

12 num. cap. πα QDi: ἰδ' V: Qα' DI οδ(γγ superscr.) α Di: <οα' F: ὄσαν V 15 τὴν addidi ὄξει V: οἴνῳ reliqui: ὄξυκράτῳ D. eup. II 95 (299)

16 δὲ om. VHDi ὠταλγίᾳ⁵ F: ὠταλγίας HDi 18 ἀμβλυωπίας] αἰγίλωπας conl. Samb. 20 σπαρέντα libri: correxi κεκοπρηγμέναις V

22 num. cap. πβ QDi: ἰε' V: Qβ' DI: post cap. 83 colloc. Spr. μάκηρ F: μάκιρ VHDiGal.: μάκιρ Orib. Di Pl. l. s.: μάκιρ [Atr.] peripl. m. Eryth. 8 cf. Salm. de hom. 137

ξανθος, παχύς, στύφων ικανῶς κατὰ τὴν γεῦσιν. πίνεται δὲ πρὸς αἵματος πτύσιν καὶ δυσεντερίαν καὶ κοιλίας ρευματισμὸν.

83 αἰγείρου τὰ φύλλα μετ' ὄξους καταπλαττόμενα ποδαγρικός δόδυνας ὠφελεῖ. ἢ δὲ ἐξ αὐτῆς ῥητίνη μείγνται μαλάγμασιν. ὁ δὲ καρπὸς μετ' ὄξους πινόμενος ἐπιλημπτικούς ιστο-⁵ ρεῖται ὠφελεῖν. λέγεται δ' ὅτι τὸ ἐξ αὐτῶν δάκρυον κατὰ τὸν Ἡριδανὸν ποταμὸν καταχέμενον πήγνυσθαι καὶ γίνεσθαι τὸ καλούμενον ἤλεκτρον, ὑπ' ἐνίων δὲ χρυσοφόρον, εὐῶδες ἐν τῇ παρατρίψει καὶ χρυσοειδὲς τῷ χρώματι, ὑπερ πινόμενον λείον στομάχου καὶ κοιλίας ῥεῦμα ἴσησι. 10

84 πτελέας τὰ φύλλα καὶ οἱ ἀκρεμόνες καὶ ὁ φλοιὸς στυπτικά. ποιεῖ δὲ τὰ φύλλα πρὸς λέπραν λεῖτα σὺν ὄξει ἐπιπλαττόμενα καὶ τραύματα κολλᾶ, μᾶλλον δὲ ὁ φλοιὸς ἀντὶ ἐπιδέσμον περιειλούμενος· ἔστι γὰρ ἱμαντώδης. ὁ δὲ παχύτερος φλοιὸς σὺν οἴνῳ ἢ ὕδατι ψυχρῷ ποθεῖς οὐγγίας μιᾶς πλήθος ¹⁵ ἀγει γλέγμα. τὸ δὲ ἀφέψημα τῶν ῥιζῶν ἢ τῶν φύλλων καταντλούμενον τὰ κατάγματα πωροῖ τάχιον. τὸ δὲ ἐν τοῖς θυλακίοις κατὰ τὴν πρῶτην ἐκβλάστησιν εὐρισκόμενον ὑγρὸν στιλβοῖ πρόσωπον ἐπιχρῖόμενον, ξηραίνόμενον δὲ τὸ ὑγρὸν τοῦτο ἀναλύεται ²⁰ εἰς θηρία κωνωποειδῆ. καὶ λαχανεύεται δὲ τὰ πρόσφατα τῶν φύλλων ἐψόμενα εἰς προσοψήματα.

ἢ δὲ ἀπὸ τῶν παλαιῶν ξύλων καὶ πρέμων σαπρία συνι-

3 SIM. Pl. XXIV 47 (e S. N.); D. eup. I 235 (215) I 18 (103).

3 EXC. Paul. Aeg. VII 3 s. v.

11 SIM. Theophr. h. pl. IX 1, 2; Pl. XXIV 48 sq.; D. eup. I 129 (159) I 163 (178) I 110 (148) I 184 (191) I 185 (192) I 170 (182).

11 EXC. Gal. XII 109. 118 (unde Aet. et Paul. Aeg. l. s.).

2 *δυσεντερίας* HDi

3 num. cap. πγ QDi: om. V: Qγ' DI αἰγείρος· τούτου Di 4 ἀκόποις τε καὶ μαλάγμασιν Paul. Aeg. l. s. 5 ὁ καρπὸς δὲ Di 6 ὠφελεῖ (om. ἱστορ.) Di: ὠφελεῖν ἱστορεῖται H 7 ἀποχέμενον H πήγνυται καὶ γίνεται H, cf. D. I 116. II 193. III 126 ad rem cf. Pl. XXXVII 43sq. Ovid. met. II 364 Philostr. im. I 11. Isid. XVII 7, 45

11 num. cap. πδ QDi: ιγ V: Qδ' DI πτελέας H ἀκρεμόνες VHDI 15 ψυχρῷ om. H ὄσον οὐγγίας H <ο α' F: ούγγ superscr. α Di: ὄσαν (sic) V 16 καὶ τὸ ἀφέψημα δὲ Di φύλλων ἢ τοῦ φλοιοῦ τῶν ῥιζῶν Di: τοῦ φλοιοῦ τῶν ῥιζῶν ἢ τῶν φύλλων H: eius corii elixatura et fomento adhibita DI 17 τὰ om. HDi κατάγμα HDi ταῖς φύσιν libri: folliculi Pl.: flore DI: θυλακίοις D. eup. I 163 (178): correxi 18 στιλβει V 20 θηριακῶν ἀπὸ εἰδη V: θηριακά (comp. scr.) δὲ ὀποειδῆ F καὶ om. Di 22 nov. cap. (εῖ) incip. V. mg. add. περι σαπρότητος ξύλων Di: σαπρότης ξύλων H

σταμένη ὡσπερ ἄλευρον καταπασσομένη ἀνακαθαίρει καὶ ἀπουλοῖ ἔλκη. τὰ δὲ ἐρπυστικά ἐπέχει σὺν ἴσφ ἀνήσφ φουραθεῖσα ἐλαίῳ ἐν ὀθονίῳ τε καεῖσα καὶ λεία καταπασσομένη.

85 καλάμων ὁ μὲν τις καλεῖται ναστός, ἐξ οὗ τὰ βέλη 5 γίνεται, ὁ δὲ τις θήλυς, ἐξ οὗ αἱ γλῶτται τοῖς ἀύλοις κατασκευάζονται· ἄλλος δὲ συριγγίας, παχύσαρκος, πυκνογόνατος, εἰς βιβλιογραφίαν ἐπιτήδειος, ὁ δὲ τις παχὺς καὶ κοῖλος, παρὰ ποταμοῖς φνόμενος, ὅς καὶ δόναξ καλεῖται, ὑπὸ τινῶν δὲ Κύπριος, καὶ ἕτερος φραγμαίτης, ὑπόλευκος, λεπτός, πᾶσι γνώριμος, 10 οὗ ἡ ῥίζα καταπλασθεῖσα λεία καθ' ἑαυτὴν καὶ σὺν βολβοῖς ἐπισπάται σκόλοπας καὶ ἀκίδας, σὺν ὄξει δὲ στρέμματα καὶ ὀσφύος ἀλγήματα παρηγορεῖ. τὰ δὲ φύλλα κοπέντα χλωρὰ καὶ ἐπιτεθέντα ἐρυσσιπέλατά τε καὶ τὰς ἄλλας φλεγμονὰς ἰάται. ὁ δὲ φλοῖδος ἄλωπεκίας θεραπεύει καεῖς καὶ μετ' ὄξους κατα- 15 πλασθεῖς. ἡ δὲ ἀνθήλη τῶν καλάμων ἐμπροσθοῦσα ταῖς ἀκοαῖς κώφωσιν ἐργάζεται. δύναται δὲ τὰ αὐτὰ καὶ ὁ Κύπριος λεγόμενος κάλαμος ποιεῖν.

86 πᾶπυρος γνώριμος πᾶσιν, ἀφ' ἧς ὁ χάρτης κατασκευάζεται, εὐχρηστος δὲ εἰς τὴν ἰατρικὴν χρῆσιν, πρὸς ἀναστόμω- 20 σιν συρίγγων σκευασθεῖσα διάβροχος περιειλουμένου λίνου ἀκριξήρασις· στεγνουμένη γὰρ καὶ καθιεμένη ἐμπίπταται ὑγρασίας καὶ ἐξοιδουσα διανοίγει τὰς σύριγγας. ἔχει δὲ τι ἡ ῥίζα αὐτῆς

4 SIM. Theophr. h. pl. IV 11, 10 sq. Pl. XVI 156 sq. XXIV 85 sq. (e S. N.); D. eup. I 167 (180) I 226 (211) I 240 (221) I 169 (181) I 145 (167).

4 EXC. Gal. XII 7 (= Aet. et Paul. Aeg. I. s.).

18 SIM. Theophr. h. pl. IV 8, 3. 4 (unde Pl. XIII 71 sq.); Pl. XXIV 88 (e S. N.); D. eup. I 207 (202) I 82 (135) cf. Antyll. (Orib. II 433),

18 EXC. Gal. XII 94 (unde Aet. et Paul. Aeg. I. s.).

1 καταπλασσομένη libri: correxi coll. D. eup. I 184 (191) 2 ἐρπυστικά
QDi 3 ἐλαίῳ] σὺν ὀνῳ libri: correxi coll. D. eup. I 170 (182) 3 δόναξ
HDi καταπλασσομένη libri: correxi coll. D. I. s.

4 num. cap. πῆ QDi: εἷ V: Qε' DI καλάμων δὲ Di 5 post γίνεται
deest V 6 παχύσαρκος libri: robore solido et duro DI: πολύσαρκος vulgo
9 ὑπόλευκος λεπτός H: ὑπόλεπτος λευκός reliqui 10 αὐτὴν H 12 χλωρὰ
κοπέντα vulgo 14 φλοῖδος libri: φλέως conl. Spr., at cf. D. eup. I 169 (181)
καλάμων φλοῖδος χλωρὸς λείος (sc. ἐρυσσιπέλατα ἰάται) 15 ἀνθή (λ superscr.) F:
ἀνθή H πρὸς H εἰς τὰς ἀκοὰς Di

18 num. cap. πῆ QDi: Qε' DI: initium cap. habet V γνώριμος ἐστι Di
19 εὐχρηστος V: εὐχρηστὴ reliqui πρὸς τὴν ἐν ἰατρικῇ χρῆσιν Di τέχνην
(χρῆσιν superscr.) V 20 σκευασθεῖσα διάβροχος] σκελετευθεῖσα conl. Marc. cf.
D. eup. I 207 (202) 22 τι om. VF

καὶ τροφίμων· διαμασώμενοι γοῦν αὐτὴν οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἀπο-
 χυλλίζουσιν ἐκπύοντες τὸ διαμάσημα, χρωῶνται δὲ καὶ ἀντὶ ξύ-
 λων αὐταῖς. ἡ δὲ κεκαυμένη πάπυρος ἄχρι τεφρώσεως δύναται
 νομᾶς ἐπέχειν τὰς ἐν στόματι καὶ παντὶ μέρει· βέλτιον δὲ ὁ
 χάρτης καεῖς ὄρᾳ τὸ τοιοῦτον. 5

87 μυρική δένδρον ἐστὶ γνῶριμον, παρὰ λιμναῖς καὶ τοῖς
 στασίμοις ὕδασι φνύμενον, καρπὸν ὡσπερεὶ ἄνθος φέρουσα
 βρυῶδες κατὰ τὴν σύστασιν. γεννᾶται δὲ τις ἐν Αἰγύπτῳ καὶ
 Συρίᾳ ἡμερος, κατὰ τὰ ἄλλα ὁμοία <οῦσα> τῇ ἀργίᾳ, καρπὸν δὲ
 φέρουσα ἐμφερῆ κηκίδι, ἀνώμαλον, στύφοντα τῇ γεύσει, ἀρμόζον- 10
 τὰ τε ἀντὶ κηκίδος εἰς τὰ ὀφθαλμικὰ καὶ στοματικὰ καὶ πρὸς
 αἵματος πτύσεις ἐν ποτῶ καὶ κοιλιακοῖς καὶ ροικαῖς γυναιξὶ
 καὶ ἰκτέρω καὶ φαλαγγιοθήκτοις, οἰδήματά τε στέλλει κατα-
 2 πλασθεῖς· καὶ ὁ φλοιὸς δὲ τὰ αὐτὰ τῶ καρπῶ ποιεῖ. τῶν δὲ
 φύλλων τὸ ἀφέψημα σὺν οἴνῳ ποθὲν σπλήνα τήκει, καὶ ὁδον- 15
 ταλγίαις βοηθεῖ διακλυζόμενον, ἐγκάθισμά τε ροικαῖς, καὶ περι-
 χυμα τοῖς φθειράς καὶ κονίδας γεννώσιν ἐπιτήθειον. καὶ ἡ
 ἀπὸ τῶν ξύλων δὲ τέφρα προστεθειῖσα ῥύσιν τὴν ἐκ μήτρας
 στέλλει. κατασκευάζουσι δὲ ἐνιοὶ ἐκ τοῦ πρέμνον καὶ κύλικας,
 αἷς ἐπὶ τῶν σπληνικῶν χρωῶνται ἀντὶ ποτηρίων, ὡς τοῦ δι' αὐ- 20
 τῶν νόματος ὠφελούστος.

88 ἐρείκη δένδρον ἐστὶ θαμνωδες, ὁμοιον μυρική, μικρό-
 τερον δὲ πολλῶ, οὗ τῶ ἄνθει <αἷ> μέλιται χρώμεναι μέλι ἐρ-
 γάζονται οὐ σπουδῆ.

ταύτης ἡ κόμη καὶ τὸ ἄνθος καταπλασσόμενα ἐρπετῶν 25
 δήγματα λᾶται.

6 SIM. Pl. XIII 116; XXIV 67 (e S. N.); D. eup. II 29 (239) II 82 (294)
 II 56 (268) II 121 (320) II 61 (273).

6 EXC. Orib. XI s, v. (μυρική — στοματικὰ); Gal. XII 80.

22 SIM. Pl. XXIV 64 (e S. N.) cf. XI 42 XIII 114; schol. Nic. Th. 610 cf.
 Nic. Th. 610 (ex Apollod.); D. eup. II 117 (318).

22 EXC. Orib. lat. XI s. v. (ερείκη — λᾶται) cf. Gal. XI 877.

6 num. cap. πζ QDi: Qζ Di 7 ὡσπερ Orib.H 8 τις om. Orib.H
 9 οῦσα addidi δδ om. Orib.FDi φέρει H: φ(ερ' superscr.) F: φέρουσα reliqui
 ἀνωμάλως Di 10 τὴν γεῦσιν Orib.: κατὰ τὴν γεῦσιν Di ἀρμόζοντα κατὰ
 τὴν κηκίδος χρῆσιν Orib. 11 στοματικὰ καὶ ὀφθαλμικὰ Di 13 ἰκτέρω τε (om.
 καὶ pr.) Di 14 ποιεῖ τῶ καρπῶ Di 15 φύλλων] ρίζων Spr.: corium eius
 Di: μυρικής ἀπόζεμα ἢ τὸ σπέρμα σὺν οἴνῳ D. eup. II 61 (273) 18 τὴν om.
 Di 19 ἐκ τοῦ πρέμνον post κύλικας colloc. Di κοιλίδας F 20 δι' om. H
 22 num. cap. πη QDi: Qη Di ἐρείκη ἐρμωδάκτυλος F (ind.) 23 αἷ
 addidi 24 οὐ om. H σπουδαῖον p: mel non probum Orib. lat. interp.

89 ἀκακαλλίς θάμνον καρπός ἐστι γεννωμένον ἐν Αἰγύπτῳ, εἰκῶς κατὰ τι τῷ (τῆς) μυρικής καρπῷ, οὗ τὸ ἀπόβρογμα μειγνύται κολλυρίοις τοῖς πρὸς ὄξυδερκίαν ἀρμόζουσιν.

90 θάμνος θάμνος ἐστὶ περὶ φραγμοὺς φνόμενος, θάβδους 5 ἔχων ὀρθὰς καὶ ἀκάνθας ὡσπερ ὄξυάκανθα, φύλλα (δ') ὑπομήκη, ὑπολίπαρα, μαλακά. ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερα παρὰ ταύτην λευκότερα, ἐστὶ [δὲ] καὶ τρίτη μελάντερα ἔχουσα τὰ φύλλα καὶ πλατύτερα σὺν τῷ ἥρέμα ἐρυθραίνεσθαι, θάβδους μακρὰς πήχεων ὡς πέντε καὶ μᾶλλον ἀκανθώδεις· ἦττον δὲ στερεὰς καὶ 10 ἐπάκμους ἔχει τὰς ἀκάνθας. καρπός δὲ πλατύς, λεπτός, ὡς θυλακώδης, εἰκῶς σφονδύλω.

90 RV: θάμνος· οἱ δὲ Περσεφόιον, οἱ δὲ λευκάκανθα, Ῥωμαῖοι σπίνα ἄλβα, οἱ δὲ σπίνα κερβάλις, Ἄφροι ἀταδίμ. θάμνος ἐστὶν ὀρθός, ἔχων θάβδους καὶ ἀκάνθας ὡσπερ ὄξυάκανθα, 15 φύλλα μακρὰ, ὑπομήκη, ὑπολίπαρα, μαλακά. ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερα λευκότερα καὶ τὰς θάβδους (ἔχουσα) μακροτέρας μὲν καὶ ἀκανθώδεις, ἦττον δὲ στερεὰς, τὸν δὲ καρπὸν λευκόν, κοινῶς λεπτόν, θυλακώδη. φύονται δὲ περὶ φραγμοῖς. τὰ δὲ φύλλα αὐτῶν λέγεται ποιεῖν καταπλασσομένα πρὸς ἐρυσιπέλατα καὶ ἐρηπτας.

1 EXC. Orib. XI s. v. (ἀκακαλλίς — καρπῷ); Paul. Aeg. VII 3 s. v.

4 SIM. Theophr. h. pl. III 18, 2; Pl. XXIV 124 (e S. N.); carm. de h. 2; schol. Nic. Th. 860; cf. E. Rohde Psyche² 217, 3. 699.

4 EXC. Orib. XII s. v. (θάμνος — σφονδύλω); Gal. XII 111 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 num. cap. πθ QDi: Qθ' Di ἀκακαλίς QDi (ἀκακαλλίς H in ind.) Orib: ἀκαλλίς Paul. Aeg. I s., cf. Ath. XV 681 E, Hes. s. v. ad ἀκακαλλίς schol. Paris. Orib. (II 741 D.) πολλά περὶ τῆς ἀκακαλίδος δ (superscr.) πάμφιλός φησι δεικνὺς ἠγνοημένοι αὐτὸν τὴν βοτάνην θάμνον ἐστὶ H γεννώμενος Orib. H 2 τῆς addidi ex Orib. 3 ὄξυδερκίαν καὶ ἀμβλωπίαν Q, at cf. Paul. Aeg. I s. τοῖς πρὸς ὄξυδερκίαν κολλυρίοις μειγνύται

4 num. cap. ζ QDi: ρ' Di post θάμνος syn. e R add. HDi φραγμοῖς Orib. 5 καὶ ἀκάνθας om. Orib. ἡ ὄξυάκανθα Di: ὄξυάκανθος Orib. post φύλλα add. μακρὰ R: μικρὰ Di δ' addidi ἐπιμήκη Orib. 6 ἔστιν καὶ Orib. παρ' αὐτὴν Orib.: om. Di, cf. Blas Gr. d. neut. Gr. 139, 4 7 ἔστι δὲ Q: ἔστι Orib. (mg. ἔστι — πλατύτερα om. add. O²): om. Di δὲ seclusi καὶ ante πλατ. om. ante ἐρυθρ. add. Orib. 8 θάβδους ἔχουσα Orib. 9 ὡς πέντε πήχεων Orib. καὶ (pr.) om. Orib. Di 10 ἔχει om. Orib. δὲ om. Orib. πλατὸς καὶ λεπτός Orib. λευκός (e R) λεπτός Di: λεπτός λευκός H: semen latum est et tenue et in folle reclusum sicut sfondilium Di 11 σπονδύλω Orib.

12 N fol. 129: om. C 16 ἔχουσα addidi

ποιεῖ δὲ πασῶν τὰ φύλλα πρὸς ἐρυσιπέλατα καὶ ἐρπητας καταπλασσομένα. λέγεται δὲ καὶ κλῶνας αὐτῆς θύραις ἢ θυρίσι προστεθέντας ἀποκρούειν τὰς τῶν φαρμάκων κακουργίας.

91 ἄλιμον θάμνος ἐστὶ φραγμίτης, ὁμοίος ῥάμνῳ, οὗκ ἔχων ἀκάνθας, φύλλα δὲ ἐλαίας παραπλήσια, πλατύτερα μέντοι·⁵ φέεται ἐν παραθαλασσίοις (τόποις) καὶ φραγμοῖς. λαχανεύεται δὲ αὐτῆς τὰ φύλλα ἐψόμενα εἰς βρωσιν. τῆς δὲ ζίξης δραχμῆς μιᾶς ὀκτὴ ποθεῖσα σὺν μελικράτῳ σπάσματα καὶ ζήγματα καὶ στρόφους πρᾶννει καὶ γάλα κατασπᾶ.

92 παλλίουρος γνώριμος θάμνος ἀκανθώδης, στερεός,¹⁰

91 RV: ἄλιμος· οἱ δὲ δαμασώνιον, οἱ δὲ ἐρμ(άτι)ον, οἱ δὲ Βρετανική, οἱ δὲ ῥαβδίων, οἱ δὲ βασιλείον, προφηταὶ Ἑρμοῦ βάσις, ὁμοίως ἀψίς, οἱ δὲ Ὀσίριδος διάδημα, οἱ δὲ ἥλιον στέφανος, οἱ δὲ ἱερός καλός, Πυθαγόρας ἀνθηρός, Αἰγύπτιοι ἀσφοῖ, οἱ δὲ ἀσοντηρί, οἱ δὲ ἀσελλοηρί, οἱ δὲ ἀσαραφι, Ῥω-¹⁵μαῖοι ἀλβούκιον, οἱ δὲ ἀμπουλλάκιον. θάμνος ἐστὶ φραγμίτης, ῥάμνῳ παραπλήσιος, οὐ μὴν ἀκανθώδης, ὑπόλευκος, ὃ τε σύμπας καὶ τὰ φύλλα καθάπερ ἐλαίας, πλατύτερα μέντοι καὶ ἀπαλώτερα. γεννᾶται δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν παραθαλαστίοις τόποις καὶ φραγμοῖς. καὶ τὰ φύλλα μὲν ἐσθλίζεται, τῆς δὲ ζίξης²⁰ δραχμῆς μία μετὰ μελικράτου ποιεῖ πρὸς σπάσματα καὶ ζήγματα καὶ στρόφους.

4 SIM. Pl. XXII 73 (e S. N.); D. eup. II 34 (246) I 138 (163).

4 EXC. Orib. XI s. v. (ἄλιμον — βρωσιν); cf. Gal. XI 821 (= Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.); Hes. s. v.

10 SIM. Theophr. h. pl. III 18, 3; Pl. XIII 111; XXIV 115 (e S. N.); D. eup. II 111 (310) cf. Ath. XIV 650a; Hes. s. v.

10 EXC. Gal. XII 93 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

4 num. cap. ζα QDi: ρα' Di ἄλιμος ROrib. Di post ἄλιμον syn. e R add. HDi post ῥάμνῳ e R add. ὑπόλευκος Spr., fort. recte cf. Pl. I. s.

5 δὲ om. Orib. ἐλαίας F: ἐλαία reliqui 6 τόποις addidi e R καὶ κρημνοῖς καὶ φραγμοῖς Orib. 8 < α ὀκτὴ HDi: < ο α ὀκτὴ F καὶ om. HDi

10 num. cap. ζβ QDi: ρβ' Di παλλίουρος libri γνώριμος ἐστι Di θάμνος om. H

11 C fol. 35r: N 2 ἔρμον libri: correxi 12 βρετανική R: βρετανική HDi: correxi προφηταὶ βασιλίον C (ord. syn. auctorum perturbavit)

13 σαψίς libri: correxi διάδημα om. C 14 καλός] κανλός Spr. ἀνθηρός libri: correxi post ἀνθηρός pergit ῥωμαῖοι ἀσφιδασουκίον, οἱ δὲ ἀμπουλλάκια C 15 ἀσφοῖ N: ἀσφη HDi (post ἀσοντηρί colloc.) ἀσοντηρί Di ἀσελλοηρη N: ἀσελοηρη H: ἀσεαλοηρη Di: correxi ἀσαραφη N: ἀσαρηφί H: ἀσαρηφί Di 16 ἀμπουλλάκια R: ἀμπελονκιάμ HDi, cf. Pl. XV 55. 58 θάμνος δὲ C

οὐ τὸ σπέρμα λιπαρὸν καὶ γλινῶδες εὐρίσκεται· ὅπερ πινόμενον βήξιν ἀρήγει καὶ τοὺς ἐν κύστει λίθους θρύπτει καὶ πρὸς ἐρπετῶν δήγματα ποιεῖ. τὰ δὲ φύλλα καὶ ἡ ῥίζα στυπτικά, ὧν τὸ ἀρέψημα ποθὲν κοιλίαν ἰστησιν, οὐδρά τε ἄγει καὶ θανασί-
5 μοις καὶ θηριοδόηκτοις βοηθεῖ. διαφορεῖ δὲ πάντα τὰ πρόσφατα φύματα καὶ οἰδήματα ἡ ῥίζα λεία ἐπιπλασθεῖσα.

93 ὀξυάκανθα· οἱ δὲ πυρήνα, οἱ δὲ πυρακάνθην καλοῦσι. δένδρον ἐστὶ παραπλήσιον ἀχράδι, μικρότερον δὲ καὶ ἀκανθῶδες ἄγαν· καρπὸν δὲ φέρει μύρω ἐμφορῆ, ἀδρόν, ἐρ-
10 θρόν, εὐθρυπτον, ἐνδοθεν πυρήνας ἔχοντα, ῥίζαν πολυσχιδῆ καὶ βαθεῖαν.

τοῦτου ὁ καρπὸς διάρροϊαν ἰστησι καὶ ῥοὴν γυναικίον πι-
νόμενος καὶ ἐσθιδόμενος. ἡ δὲ ῥίζα καταπλασθεῖσα λεία σκό-
λοπας καὶ ἀκίδας ἐπισπᾶται. ἱστορεῖται δὲ δύνασθαι ἡ ῥίζα
15 καὶ ἐκτρωσμοὺς ἐργάζεσθαι τῆς κοιλίας ἡσυχῆ τρις πληχθείσης ἢ χρισθείσης.

94 κυνόσβατος· οἱ δὲ ὀξυάκανθαν καλοῦσι. θάμνος ἐστὶ βάτου πολλῶ μελίζων, δενδρωδης. φύλλα φέρει πλατύτερα μυρ-
σίνης, ἀκανθαν δὲ περὶ ταῖς θάβδοις ἰσχυράν, ἄνθος λευκόν,
20 καρπὸν ἐπιμήκη, πυρήνι ἐλαίας ἑοικότα, ἐν τῷ πεπαλνεσθαι πυρράν, τὰ δὲ ἐντὸς ἐριώδη. ἰστησι δὲ κοιλίαν ὁ καρπὸς ξηρὸς

7 SIM. Pl. XXIV 114 cf. Theophr. h. pl. I 9, 3. III 3, 3. III 4. 4; D. eup. II 82 (294 erravit D.) eup. I 167 (180).

7 EXC. Orib. XII s. v. (ὀξυάκανθος — βαθεῖαν); Gal. XII 90 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

17 SIM. Theophr. h. pl. III 18, 4; Pl. XXIV 121 (unde?); D. eup. II 82 (294); cf. schol. Theocr. V 92; Ath. II 70 cd.

17 EXC. Ps. D. de h. f. c. 61 (cap. de cynosbato cum D. II 172 conflatum) Gal. XII 52 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 ἐφ' οὐ F (ἐφ' dittogr.) λιγνῶδες HDi: λινοειδὲς conl. Sar. coll. Theophr. l. s. 5 καὶ θηριοδόηκτοις om. DI, at cf. Pl. l. s. δὲ] τε H 6 λεία om. H

7 num. cap. ζγ QDi: ργ' DI ὀξυάκανθα F (ὀξυάκανθος ind.) HDi: ὀξυάκανθος Theophr. Gal. D. eup. Orib. οἱ δὲ — καλοῦσι om. Orib. πυρήναν F: πυρήναν H: πυρήνα Di; damamen (sic) DI πιτυάνθην QDi: ριανθὴν DI: corr. Salm. cf. D. I 118 9 δὲ om. Orib. μύρωις Orib.: fort. recte post ἐρρυθρόν add. ἀραιάν Orib.: ἀραιός Gal. (varia lectio pro ἀδρόν) 10 εὐθρυπτον om. Orib. πυρήνα HDi ῥίζαν (add. O²) δὲ Orib. 13 καὶ ἐσθιδόμενος om. F, at cf. Gal. l. s. 14 τὴν ῥίζαν HDi

17 num. cap. ρδ QDi: ρδ' DI κυνόσβατον HDi ὀξυάκανθα H 18 πολλῶ πλατύτερα DI 19 ἀκανθαν (comp. scr.) F: ἀκάνθας reliqui 20 πυρήνη F

δίχα τοῦ ἐν αὐτῷ ἐριώδους — κακωτικὸν γὰρ τῆς ἀρτηρίας τοῦτο — ἐν οἴνῳ ἀποξεννύμενος καὶ πινόμενος.

95 κύπρος δένδρον ἐστὶ φύλλα ἔχον περὶ ταῖς θάβδους ἐλαία παραπλήσια, πλατύτερα δὲ καὶ μαλακώτερα καὶ χλωρότερα, ἀνθη λευκά, βοτρυώδη, εὐώδη, σπέρμα μέλαν, ὁμοιον τῷ 5 τῆς ἀκτῆς. γεννᾶται δὲ ἀρίστη ἐν τῇ Ἀσκάλωνι καὶ Κανώπῃ.

δύναμιν δὲ ἔχει τὰ φύλλα στυπτικὴν, θθεν διαμασηθέντα ἀφθας ἰᾶται, καὶ τοὺς ἀνθρακας καὶ τὰς ἄλλας πυρώδεις φλεγμονὰς καταπλασθέντα ὠφελεῖ. τὸ δὲ ἀφέψημα αὐτῶν πυρκαύτων κατάντημα. ξανθίζει δὲ καὶ τρίχας στρουθίου χυλῷ 10 λεῖα τὰ φύλλα βραχένητα καὶ ἐγχρισθέντα. τὸ δὲ ἀνθος ἐπιπλασθὲν τῷ μετώπῳ λεῖον μετ' ὄξους κεφαλαλγίας παύει. τὸ δὲ σκευαζόμενον ἐξ αὐτῆς χρῆσμα κύπρινον θερμαντικὸν γίνεται καὶ μαλακτικὸν νεύρων, εὐώδες, προσλαμβάνον πυρωτικὰ 15 μείγματα.

96 φιλύρα δένδρον ἐστὶν ὁμοιον κύπρῳ κατὰ μέγεθος, φύλλα δὲ ἐλαίας ὁμοια, πλατύτερα δὲ καὶ μελάντερα. καρπὸν δὲ ἔχει σκλήρῳ ἐμφερεῖ, μέλανα, ὑπόγλυκυν, ὡς ἐν βότρυσι κείμενον. ἐν τραχέσι δὲ τόποις γεννᾶται.

ταύτης τὰ φύλλα στύφει ὡς ἀγριελαία, ποιοῦντα πρὸς τὰ 20 στύψεως δεόμενα, μάλιστα τοῖς ἐνστομίοις ἔλκεσι διαμάσημα καὶ διάκλυσμα τὸ ἀφέψημα, καὶ πινόμενον δὲ οὔρα καὶ ἐμμηνα ἄγει.

3 SIM. Pl. XII 109. XXIII 90 (e S. N.); D. eup. I 82 (135) I 200 (197) I 97 (142).

3 EXC. Orib. XI s. v. (κύπρος — ἀκτῆς); Gal. XII 54 (cf. Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

16 SIM. Theophr. h. pl. III 10, 4; Pl. XXIV 50.

16 EXC. Orib. XII s. v. (φιλύρα — γεννᾶται); Paul. Aeg. VII 3 s. v.

2 ἀποξεννύμενον ἐν οἴνῳ καὶ πινόμενον Di: ἐν οἴνῳ ἀποξεννύμενον καὶ πινόμενον Q: corr. e cod. suo Lac.

3 num. cap. $\overline{\eta\epsilon}$ QDi: $\overline{\rho\epsilon}$ Di τὰς θάβδους Orib. 4 ἐλαίας H καὶ μαλακώτερα om. Orib. H 5 λευκά καὶ Q (dittogr.) βρωῶδη QDi καὶ εὐώδη Q 6 ἀσκαλωνικῆ F (dittogr.) 8 τοὺς ἀνθρακας Q: καὶ ἀνθρακας post ὠφελεῖ colloc. Di 11 τὰ φύλλα λεῖα HDi 13 αὐτοῦ HDi 14 εὐώδες om. Di ἐν τῷ προσλαμβάνειν Di πυρωτικὸν μίγματος H

16 num. cap. $\overline{\eta\zeta}$ QDi: $\overline{\rho\zeta}$ Di φιλλύρα F (φιλύρα ind.) Di: φέλυρις Orib.: φέλυρα reliqui 17 ὁμοια ἐλαία Orib. ἔχει καρπὸν Orib. 18 σκλήρῳ H: ἐκτῶν Orib. 19 τραχέσι τόποις γεννόμενον Orib. 23 κνεῖ H Paul. Aeg. I. s.: menses sistunt Pl. I. s.

97 κίσθος, ὃν ἐνιοι κίσθαρον ἢ κίσσαρον καλοῦσι, θάμνος ἐστὶν ἐν πετρῶδεσι τόποις φυτόμενος, πολύκλαδος, ξυλώδης, οὐχ ὑψηλός, φύλλα ἔχων περιφερῆ, στρυφνά, (μέλανα,) δασέα· ἀνθη ὡσπερ ῥόας, (ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρρενος ἐμπόρφυρα,) ἐπὶ δὲ
5 τοῦ θήλεος λευκά.

δύναμιν δὲ ἔχει στυπτικὴν τὰ ἀνθη λεῖα πινόμενα σὺν οἴνῳ αὐστηρῶ, ὅθεν δυσεντερικοῖς ἀρμόζει λαμβανόμενα δις τῆς ἡμέρας. καθ' ἑαυτὰ δὲ καταπλασθέντα νομᾶς ἐφίστησι, σὺν κηρωτῇ δὲ πυρίκωντα καὶ παλαιὰ ἔλκη ἰάται.

10 φύεται δὲ παρὰ τὰς ῥίζας τοῦ κίσθου ἢ λεγομένη ὑποκιστὶς, ὑπ' ἐνίων δὲ ὀρόβηθρον ἢ κύτινος καλουμένη, ὁμοίον

97 RV: ὑποκισθίς· οἱ δὲ ὑποκυσθίν, οἱ δὲ ὀρόβηθρον, οἱ δὲ θορύβηθρον, οἱ δὲ κύτινος, οἱ δὲ λεοντιάς, οἱ δὲ Διονυσιάς, οἱ δὲ θύρσιον.

15 ὑποκισθίς ἑτέρα· οἱ δὲ αλεῖβιον, οἱ δὲ κύτινον ἀφυλλον, οἱ δὲ θύρσιον, οἱ δὲ θορύβηθρον, οἱ δὲ καὶ ὀρόβηθρον, Ἄφροισ βιλλεσαδέ.

1 SIM. Theophr. h. pl. VI 2, 1 (cf. Hes. s. v.); Pl. XXIV 81 (e S. N.).

1 EXC. Orib. XI s. v. (κίσθος — λευκά); Gal. XII 27 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

10 SIM. Pl. XXVI 49 (e S. N.); D. eup. II 51 (264) II 48 (260) II 30 (239) II 82 (293).

10 EXC. Orib. XII s. v. (φύεται — λυκίου); Gal. XII 27 (cf. Paul. Aeg. s. v. ὑποκιστὶς).

1 num. cap. $\overline{\eta\zeta}$ QDi: ρζ Di tit. *περὶ κίσθου* FDi: *περὶ κίσθου ἐν ᾧ καὶ περὶ λαδίνης* H (*κίσθος τοῦ λαδάνου τὸ βότανον* ind. F) *κίστος ἢ κίσθαρον* Gal.: *κίσθος* libri ἢ *κίσσαρον* om. Di, cf. D. II 178 2 *ξυλώδης* F: *φυλλώδης* reliqui, cf. Theophr. l. s. 3 *στρυφνά* om. H *μέλανα* addidi e H 4 *ἀνθη ἄρρενος* vulgo: at *ἄρρενος* om. libri, ergo *ἐπὶ μὲν — ἐμπόρφυρα* addidi (vers. om. libri, quem 24—26 litteras amplexum esse statui cf. D. vol. II praef. 21), ad rem cf. Theophr. l. s. Pl. l. s. 6 post *στυπτικὴν* colloc. *ὅθεν* Di *λεῖα* om. Di *πιν.* *δις τῆς ἡμέρας ἐν οἴνῳ αὐστηρῶ* Di 7 *δυσεντερίας* Di 8 *αὐτὰ* libri: correxi 9 *δὲ* om. F 10 mg. add. *περὶ ὑποκισθίδος* HDi *ταῖς ῥίζαις* ROrib. *κοστοῦ* Orib.: *κησσου* C: *κισσου* (i. e. *κίσθου*) N *ὑποκυσθίς* FOrib. N: *ὑποκιστὶς* C: *ὑποκισθίς* Di: *ὑποκιστὶς* D. eup. l. s. Gal.: *hypocisthis* Pl.

11 *ὑπ' ἐνίων* — *ῥόας* om. R *καλούμενος* H

12 C fol. 354^r: N 145 *ὑποκισθίς* scripsi: *ὑποκισσιν* C: *ὑποκυσθίς* N *οἱ δὲ ὑποκυσσιν* N: om. C: correxi 13 *κυμαίνωσιν* R: correxi *οἱ δὲ λεοντιάς* om. C

15 C fol. 355^r: N 145 *ὑποκισσιν ἑτερον* C: *ὑποκυσθίς ἑτέρα* N *αιοβιον* R: correxi 16 *ὀρόβηθρον* καλοῦσιν N 17 *βιλλεσαδέ* vel *βιαλεσαδέ* C: *φυλλεσαδέ* H

τι κυτίνῳ ῥόας· καὶ τὸ μὲν τι αὐτοῦ κισθρὸν [τὸ δὲ χλωρὸν] τὸ δὲ λευκόν, ὅπερ χυλλίζεται ὡσπερ ἡ ἀκακία. ἔνιοι δὲ ξηράναντες αὐτὴν καὶ θλάσαντες βρέχουσι τε καὶ ἐψουσι καὶ τὰ ἄλλα ποιοῦσιν ὡς ἐπὶ τοῦ λυκίου. δύναμιν δὲ ἔχει τὴν αὐτὴν τῆ ἀκακίᾳ, στυπτικωτέραν δὲ καὶ ξηραντικωτέραν, ποιοῦσαν πρὸς 5 κοιλιακοὺς, δυσεντερικοὺς, αἱμοπτυκικοὺς καὶ ῥοῦν γυναικεῖον πινομένη καὶ ἐνιεμένη.

- 3 ἔστι δὲ καὶ ἕτερον εἶδος κισθου, καλούμενον ὑπ' ἐνίων λῆδον, θάμνος κατὰ τὰ αὐτὰ φνόμενος τῷ κισθῷ, μακρότερα δὲ τὰ φύλλα ἔχει καὶ μελάντερα, λιπαρίαν τινὰ κατὰ τὸ ἕαρ 10 ἐπισπώμενα, ὧν φύλλον ἢ δύναμις στυπτικὴ καθέστηκε, ποιούσα πρὸς ὄσα καὶ ὁ κισθος. γίνεται δὲ ἐξ αὐτοῦ τὸ λεγόμενον λάδανον· τὰ φύλλα γὰρ αὐτοῦ νεμόμενα αἱ αἰγες καὶ οἱ τράγοι τὴν λιπαρίαν ἀναλαμβάνουσι τῷ πάγωνι γνωρίμως καὶ τοῖς 15 μηροῖς προσπλαττομένην διὰ τὸ τυγχάνειν ἰξώδη, ἣν ἀφαιροῦντες ὑλλῶσιν καὶ ἀποτίθενται ἀναπλάσσοντες μαγίδας. ἔνιοι δὲ καὶ σχοινία ἐπισύρουσι τοῖς θάμνοις καὶ τὸ προσπλασθὲν αὐ- 4 τοῖς λίπος ἀποξύσαντες ἀναπλάσσουσιν. κράτιστον δὲ ἔστιν αὐτοῦ τὸ εὐῶδες, ὑπόχλωρον, εὐμάλακτον, λιπαρὸν, ἀμέτοχον ἄμμου ἢ ψαφαρίας, ῥητινώδες. τοιοῦτον δὲ ἔστι τὸ ἐν Κύπρῳ 20 γεννώμενον, τὸ μέντοι Ἀραβικὸν καὶ Λιβυκὸν εὐτελέστερον.

δύναμιν δὲ ἔχει θερμαντικὴν, μαλακτικὴν, ἀναστομωτικὴν. ἴσθησι δὲ τὰς ρεούσας τρίχας μίγνεν οἶνῳ καὶ σμύρῃ καὶ μυρσινῳ ἐλαίῳ, οὐλίας τε εὐπρεπεστέρας ποιεῖ μετ' οἶνου κατα- 25 χριόμενον, καὶ ὠταλγίας μεθ' ὕδρομέλιτος ἢ ῥοδίονο ἐγγεσόμενον

8 SIM. Herod. III 112; Pl. XII 73; XXVI 47 sq. (e S. N.).

8 EXC. Gal. XII 28 (unde Aet. I s. v.); Paul. Aeg. VII 3 s. v.

18 EXC. Orib. t. V 72 (D.) s. v. (κράτιστον — γεννώμενον).

18 SIM. Pl. XXVI 48. Cels. V 12 — Cels. VI 1. Pl. 48. D. eup. I 96 (141) — Pl. 48 — eup. II 70 (284) Pl. XXVI 157 — D. eup. II 31 (242) Pl. 48 — Cels. III 21 (107, 12).

1 post ῥόας Afrorum syn. add. H καὶ om. R Orib. ἢ μὲν τις κισθρῶ, πῶα ἀφυλλος, ἢ δὲ λευκὴ ὁμοίως C: ἢ μὲν τις κισθρῶ ἢ δὲ λευκὴ πῶα ἀφυλλος αἰ- περ N μὲν τι scripsi: μέντοι Orib. F: μὲν HDi τὸ δὲ χλωρὸν post λευκὸν transpos. H: om. Orib. DI: seclusi Spr. duce coll. Pl. l. s. 2 χυλλίζονται R 3 αὐ- τὴν βρέχουσι καὶ θλάσαντες ἐψουσι R: αὐτὴν βρέχουσι θλάσαντες καὶ ἐψουσι Orib. 4 ἐπὶ τῆ τοῦ N 6 πινομένη καὶ πρὸς ῥοῦν γυναικεῖον C: πινομένη ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς β. γ. N καὶ om. HDi 7 nov. cap. (95) περὶ λαδάνου incip. DI: περὶ λαδάνου mg. add. H δὲ om. DI 10 λιπαρίας τινὰς HDi 11 ὅ τῶν φύλλον H 13 αὐτῆς F 20 ψάμμον H ψαφαρίας F 22 post ἔχει add. στυπτικὴν HDi: om. FDI 23 μυρσίνῳ HDi, at cf. D. eup. I 96 (141) σμύρνα σὺν οἶνῳ καὶ λαδάνῳ καὶ μυρσινῳ

θεραπεύει. ὑποθυμιάται δὲ καὶ πρὸς δευτέρων ἐκβολάς, καὶ σκληρίας θεραπεύει τὰς ἐν μήτρῳ ἐν πεσσοῦ μίγν, καὶ ταῖς ἀνωδύνοις καὶ βηχικαῖς καὶ μαλάγμασι χρησίμως μελίννται, κοιλίαν τε ἴσθησι σὺν οἴνῳ παλαιῷ ποθέν· ἔστι δὲ καὶ οὐρη-
5 τικόν.

98 ἔβενος κρατίστη ἢ Αἰθιοπική, μέλαινα καὶ μὴ ἔχουσα κτηδόνας, ἐμπερῆς κέρατι εἰργασμένῳ τῇ λειότητι, θλασθεῖσα δὲ πυκνή, δηκτικὴ ἐν τῇ γέυσει καὶ ὑποστύφουσα, τεθεισά τε ἐπ' ἀνδράκων μετ' εὐωδίας καὶ δίχα καπνοῦ θυμιωμένη. ἢ δὲ
10 πρόσφατος διὰ τὴν λιπαρίαν καὶ ἀνάπτεται πυρὶ προσαφθεῖσα, τριφθεῖσα δὲ ἐπ' ἀκόνης ὑπόκιρρος γίνεται. ἔστι δὲ τις καὶ Ἰνδική, ἔχουσα διαφύσεις λευκάς καὶ κίρρας καὶ σπύλους ὁμοίως πυκνοῦς, πλὴν βελτίων ἢ πρώτη. ἔνιοι δὲ τὰ ἀκάνθινα ἢ καὶ σκαμίνα καλούμενα ξύλα, ἐμπερῆ ὄντα, ἀντὶ ἔβενου πωλοῦσι·
15 διαγιγνώσκεται δὲ ἐκ τοῦ χαῖνά τε εἶναι καὶ κατὰ σχιδακας μικρὰς ἀπολύεσθαι ἐμπορφύρους τῷ χρώματι, μηδὲν δὲ δηκτικόν ἔχειν ἐν τῇ γέυσει ἢ ἐν τῇ θυμιάσει εὐώδες.

δύναμιν δὲ ἔχει σημητικὴν τῶν ἐπισκοτούντων ταῖς κόραις, 2 ἀνδρικῶς δὲ ποιεῖ καὶ πρὸς τὰ παλαιὰ δρεῦματα καὶ φλυκτιδας.
20 εἰ δὲ τις ποιήσας ἐξ αὐτῆς ἀκόνιον χρῶτο εἰς τὰ κολλύρια, βέλτιον ἐνεργήσει. κατεργάζεται δὲ εἰς τὰ ὀφθαλμικὰ τῶν τορνευμάτων ἢ ζινημάτων βρεχομένων ἐν οἴνῳ Χλω ἡμέραν καὶ νύκτα, εἶτα λειουμένων ἐπιμελῶς καὶ εἰς κολλύρια ἀναπλασσομένων. ἔνιοι δὲ προτριψάντες διασήθουσιν αὐτήν, εἰθ' οὕτω τὰ
25 λοιπὰ ποιοῦσι, τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ οἴνου ὕδατι χρῶνται. καίεται δὲ ἐν ὀμῇ χύτρῳ, ἕως ἂν ἀνθρακωθῇ, καὶ πλύνεται ὡς ὁ κεκαυμένος μόλιβδος. ἀρμόζει δὲ ἢ τοιαύτη πρὸς ψωροφθαλμίας καὶ ξηροφθαλμίας.

6 SIM. Theophr. h. pl. IV 4, 6. [Theophr.] IX 20, 4; Pl. XII 17sq. XXIV 89; D. eup. I 41 (112); Isid. XVII 7, 36.

6 EXC. Orib. lat. XI s. v. (ἔβενος — εὐώδες); Gal. XI 867 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

6 num. cap. ῥη' QDi: ρη' Di καὶ μέλαινα vulgo 7 ἐμπερῆς QDi
8 τε om. H 9 ἐκθυμιωμένη Di 10 καὶ om. Orib. Di προσαφθεῖσα H
13 τὰ] καὶ H: om. F 14 σισάμινα F: σησάμινα H: σησάμινα ἢ ἀκάνθινα ξύλα
Di: σκαμίνα cod. Lac. (E): sesamīna aut spinea ligna Orib.: multi ligna ansa-
mina et acantīna vendunt Di καλούμενα] καλοῦσι H: om. Orib. Di 16 δὲ
om. H 17 ἔχειν FDi: ἐχούσας H 19 ἀνδρικῶς om. H δὲ om. Q
20 αὐτοῦ Fv 21 δὲ καὶ v τοὺς ὀφθαλμοὺς H 22 ζινημάτων Q
23 λειομένων F: λειωμένων H 24 διηθῶσιν Di αὐτὰ HDi 27 τὸ
τοιούτων Di ψωροφθαλμίας καὶ om. Di

99 ῥόδα ψύχει, στύφει, τὰ δὲ ξηρὰ μᾶλλον στύφει. χυλί-
 ζειν δὲ δεῖ τὰ ἀπαλὰ ἀποψαλλίσαντας τὸν ὄνυχα καλούμενον,
 ὅπερ ἐστὶ τὸ λευκὸν τὸ ἐν τῷ φύλλῳ, τὸ δὲ λοιπὸν ἐκθλίβειν
 καὶ τρίβειν [ἐν σικῆ] ἐν θυία, ἄχρις οὗ συστραφῆ, οὕτως τε
 ἀποτίθεισθαι εἰς τὰς ὀφθαλμικὰς περιχρίσεις. Ξηραίνεται δὲ 5
 τὰ φύλλα ἐν σικῆ συνεχῶς στρεφόμενα, ἵνα μὴ εὐρωτιάσῃ.

ποιεῖ δὲ τῶν ξηρῶν ἐψηθέντων ἐν οἴνῳ τὸ ἀπόθλιμμα
 πρὸς ἄλγημα κεφαλῆς, ὀφθαλμῶν, ὠτων, οὐλων, δακτυλίου
 ἀπευθυσμένου, [ἐντέρου] μήτρας πτεροῦ ἐγχριόμενον καὶ προσ-
 2 κλυζόμενον. αὐτὰ δὲ δίχα τοῦ ἐκθλιβῆναι κοπέντα ποιεῖ ἐπι- 10
 πλαττόμενα πρὸς ὑποχονδρίων φλεγμονὰς καὶ στομάχου πλάδον
 καὶ πρὸς ἐρυσιπέλατα. Ξηρὰ δὲ λεία παραμηρίοις προσπασ-
 σεται καὶ ἀνθηραῖς καὶ τραυματικαῖς καὶ ἀντιδότοις μείγνυται·
 καίεται δὲ καὶ εἰς τὰ καλλιβλέφαρα. τὸ δὲ ἐν μέσοις τοῖς ῥό-
 15 δοῖς εὐρισκόμενον ἀνθος πρὸς οὐλων ζευματισμοὺς ξηρὸν προσ-
 πασθὲν ποιεῖ. <καὶ> αἱ κεφαλαὶ δὲ ποθεῖσαι κοιλίαν ζέουσιν
 καὶ αἵματος ἀναγωγὴν ἐπέχουσιν.

3 αἱ λεγόμεναι δὲ ῥοδίδες σκενάζονται τοῦτον τὸν τρόπον·

99 RV: ῥόδον ἢ ῥόδα, Ῥωμαῖοι ῥόσα.

1 SIM. Pl. XXI 121 (e S. N.); D. eup. I 2 (95) I 69 (128) I 31 (108) II 10
 (231) I 169 (181) I 79 (134) II 29 (239).

1 EXC. Orib. XII s. v. (ῥόδα — εὐρωτιάσῃ); Gal. XII 114.

18 SIM. Pl. XXI 125; D. eup. I 113 (149) cf. Democr. (Gal. XIV 133).

1 num. cap. ῥῥ QDi: ρῥ Di ῥόδον ἢ ῥόδα ῥωμαῖοι ῥόσα Di (e R):
 Ῥωμαῖοι ῥόσα post στύφει add. H ψύχει καὶ στύφει HDi στύφει om.
 Orib.F, at cf. Pl. rosa adstringit, refrigerat 2 δεῖ om. R ἀποψαλλίσαντας
 QDi 3 ἐκθλίβειν ἐν σικῆ ἄχρι οὗ R 4 ἐν σικῆ καὶ θυία Orib.: ἐν σικῆ
 seclusi (dittogr.) καὶ οὕτως N: οὕτω HDi 5 χρίας τοῦτο (τοῦτο om. N)
 R 6 συστραφόμενα R 9 ἐντέρου om. R: glossam delevi ἢ πρῶτι
 ἐγγεόμενον C: ἐγγεόμενον (om. πτεροῦ) N 10 τοῦ] τὰ F: πρὸς (sic) R
 κοπέντα καὶ ἐπιπλασσομένα RDi: ῥόδον ἀνθος ἐπιπλασσομένον τῷ πόματι (sc.
 στομάχου ζευματισμοῦς ἴσθησι) D. eup. II 10 (231): τῷ πόματι ἐπιπλαττόμενα
 conicerem, nisi obstat Pl. XXI 124 stomacho inponitur, item igni sacro non
 veteri 12 πρὸς om. RDi δὲ] τε R παρὰ μηροῖς HDi προσπασ-
 13 ἀνθηραῖς καὶ τραυματικαῖς om. C ἀνθηρικαῖς N, ad rem cf.
 Serib. L. 61. Cels. VI 11 (249, 4). Gal. XII 957. Antyll. (Orib. II 458)
 14 τὰ om. R 15 ἀνθος εὐρισκόμενον R 16 καὶ addidi e C: αἱ δὲ κε-
 φαλαὶ N 17 post ἐπέχουσιν add. τὰ δὲ χροσᾶ καὶ μονόφυλλα εἰς ἅπαντα
 ἀχρηστότερα. ἔστι καὶ ἐπιγυῖά τινα, μικρότερα, ἀπλᾶ, ἀγρια, εἰς πολλὰ τοῖς κη-
 πεντοῖς εὐλαβέστερα vulgo 18 quae sequuntur om. R ῥοδίδες· αἱ λεγό-
 19 μεναι δὲ F: καὶ αἱ λεγόμεναι δὲ Di τὸν τρόπον τοῦτον Di
 19 C fol. 279v: N 129 (rose selvaggie add. m. rec.)

ῥόδων χλωρῶν ἀβρόχων μεμαραμμένων δραχμὰς τεσσαράκοντα, νάρδου Ἰνδικῆς δραχμὰς πέντε, σμύρνης δραχμὰς ἑξ̄ λεία ἀναπλάσσεται εἰς τροχίσκους τριωβολιαίους καὶ ἐν σκιᾷ ξηραίνονται· ἀποτίθεται δὲ εἰς κεραμεοῦν ἀγγεῖον ἀκώνητον περιεσφηνωμένον. 5 ἐνιοὶ δὲ προστιθέασιν καὶ κόστου δραχμὰς δύο καὶ ἕρεως Ἰλλυρικῆς τὸ αὐτὸ μίσγοντες μετὰ μέλιτος καὶ οἴνου Χίου. χρήσις δὲ ἐστὶν αὐτῶν ἐπὶ γυναικῶν περιτιθεμένων τῷ τραχήλῳ ἀντὶ δρμου ἡδύπνου, ἀμβλυνοσῶν τὴν τῶν ἰδρώτων δυσωδίαν. χρῶνται δὲ αὐτοῖς καὶ λείους ἐν διαπάσμασι μετὰ τὸ λουτρὸν 10 καὶ συγχρίσμασι καὶ μετὰ τὸ ξηρανθῆναι ἐκλούονται ψυχρῶ.

100 λύκιον, δ̄ ἐνιοὶ πυξάκανθαν καλοῦσι, δένδρον ἐστὶν ἀκανθῶδες, ῥάβδους ἔχον τριπῆχεις ἢ καὶ μεΐζονας, περὶ ἃς τὰ φύλλα πύξῳ ὁμοία, πυκνά. καρπὸν δὲ ἔχει ὡς πέπερι, μέλινα, πυκνόν, πικρὸν λίαν, καὶ τὸν φλοιὸν δὲ ὠχρὸν, ὅμοιον τῷ διε- 15 θέντι λυκίῳ, ῥίζας δὲ πολλὰς, πλατείας, ξυλῶδεις. φύεται δὲ πλεῖστον ἐν Καππαδοκίᾳ καὶ Λυκίᾳ, καὶ ἐν ἄλλοις δὲ τόποις πολλοῖς· τραχέα δὲ φιλεῖ χωρία.

χυλλίζεται δὲ τῶν ριζῶν σὺν τοῖς θάμνοις θλασθέντων καὶ 2 βραχέντων ἐφ' ἱκανὰς ἡμέρας, εἴθ' ἐψομένων, καὶ τῶν μὲν ξύλων ριπτομένων, τοῦ δὲ ὑγροῦ πάλιν ἐψομένου μέχρι μελιτώδους συστάσεως. δολοῦται δὲ ἀμόργης ἅμα τῇ ἐψησει μειγνυ-

11 SIM. Pl. XII 30sq. XXIV 125sq. (e S. N.); D. eup. I 48 (115) I 31 (108) I 60 (123) I 85 (136) I 79 (134) I 217 (207) Cels. V 1; eup. II 31 (242) II 113 (313) I 98 (142) I 170 (182) II 83 (294).

11 EXC. Orib. XI s. v. (λύκιον — δυναμικώτερον); Gal. XII 63 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 μεμαραμμένων F: μεμαρασμένων reliqui: correxi δραχμὰς μ' H: <ο μ̄ F: <μ' Di 2 <ο ε̄ F: <ε̄ reliqui δραχμὰς γ̄ F: <γ' reliqui 3 ξηραίνονται Q 4 καὶ ἀποτίθεται (om. δὲ) Di περιεσφηνωμένον F: περιεσφηνωμένον Di 5 <β' libri 6 σμύροντες H μίγοντες καὶ οἶνον χίου μετὰ μέλιτος Di 7 αὐτῶν ἐστὶν Di περιτεθέντων H 8 δρμων Di (om. ἡδύπνου) ἀμβλυνοσῶσαι Di: ἀμβλυνοῦ F 9 αὐτοῖς (sc. τοῖς φύλλοις cf. Pl. XXI 125) F: om. Di λείω F διαπάσμασι Q, ad rem cf. Antyll. (Orib. II 454) post διαπ. transp. καὶ συγχρίσμασι Di 10 ἐκλούονται H: ἐπεκλούονται v: ἀπεκλούονται vulgo

11 num. cap. ρ̄ QDi: ρί Di πυξάκανθον Gal.: *pyxacanthon Chironiam* Pl. 12 ἧ] τε H μεΐζους H 13 post πυκνά add. μέσα θερμοῦ καὶ ψυχροῦ H 14 πυκνόν post πικρὸν transpos. Di: om. Orib. λίαν Orib.: λείον QDi: Pl. XII 30 *fert et in spina piperis similitudinem praecipua amaritudine* δὲ om. Orib. 15 πολλὰς om. Orib. πλαγίας Di 16 δὲ om. Orib. HDi 18 ριζῶν] φύλλων Q, at cf. Pl. XXIV 125 *cocuntur in aqua tusa tami radicesque summae amaritudinis* 19 ἐψηθέντων HDi 21 τῇ ἐψησει ἅμα v

μένης ἢ ἀψινθίου χυλίσματος ἢ βοείας χολῆς. καὶ τὸ μὲν ἐπι-
νηχόμενον ἀφρώδες ἐν τῇ ἐψήσει ἀφελῶν ἀπόθου εἰς τὰ
ὀφθαλμικά, τῷ δὲ λοιπῷ εἰς τὰ ἄλλα χρῶ. γίνεται δὲ καὶ ἐκ
τοῦ καρποῦ ὁμοίως χύλισμα ἐκπιεζόμενον καὶ ἡλιαζόμενον.
ἔστι δὲ κάλλιστον τὸ καιόμενον λύκιον καὶ κατὰ τὴν σβέσιν 5
τὸν ἀφρόν ἐνερευθῆ ἔχον, ἔξωθεν μέλαν, διαιρεθὲν δὲ κικρόν,
ἄβρωμον, στύφον μετὰ πικρίας, χρώματι κροκῶδες, οἶδόν ἐστι
τὸ Ἰνδικόν, διαφέρον τοῦ λοιποῦ καὶ δυναμικώτερον.

3 δύναμιν δὲ ἔχει στυπτικὴν καὶ τὰ ἐπισκοτοῦντα ταῖς κόραις
καθαίρει, ψωριάσεις τε τὰς ἐπὶ τῶν βλεφάρων καὶ κνησμούς 10
καὶ τὰ παλαιὰ δρεῦματα θεραπεύει. ποιεῖ καὶ πρὸς ὄτα πνοο-
ροοῦντα, παρίσθημα, οὐδὲ τε εἰλωμένα καὶ διερρωγῶτα χεῖλη,
φαγάδας ἐν δακτυλίῳ, παρατρίμματα περιχρῶμενον· ἀρμόζει
καὶ κοιλιακοῖς καὶ δυσεντερικοῖς πινόμενον καὶ ἐγκλυζόμενον.
δίδεται δὲ καὶ αἱμοπτυκοῖς καὶ βήττουσι σὺν ὕδατι, καὶ τοῖς 15
ὑπὸ λυσσῶντος κυνὸς δηχθεῖσιν ἐν καταποτίῳ ἢ σὺν ὕδατι πο-
τόν. ξανθίλει δὲ καὶ τρίχας, παρωνυχίας τε καὶ ἐρπητας καὶ
σηπεδόνας ἰάται· ἴσθησι δὲ καὶ ῥοὺν γυναικεῖον προστιθέμενον.

4 λέγεται δὲ τὸ Ἰνδικόν λύκιον γίνεσθαι ἐκ θάμνου, τῆς
λεγομένης λογχίτιδος. ἔστι δὲ εἶδος ἀκάνθης, ῥάβδους ἔχον 20
ὄρθας, τριπήχεις ἢ καὶ μείζους, πολλὰς ἀπὸ τοῦ πυθμένου,
παχύτερας βάτον, φλοιὸς φαγεῖς ἐνερευθῆς, τὰ δὲ φύλλα ὁμοία
ἐλαίας, ἧς ἢ πῶς ἐν ὄξει ἐψηθεῖσα καὶ ποτιζομένη ἱστορεῖται
φλεγμονὰς σπληνὸς καὶ ἕκτερον θεραπεύειν καὶ καθάρσεις γυναι-
κῶν ἀγειν· καὶ ὠμῇ δὲ λεία ποθεῖσα τὰ αὐτὰ ποιεῖν παρα- 25
δίδεται, τοῦ δὲ σπέρματος μύστρα δύο ποθέντα ὕδατῶδες κα-
θαίρειν καὶ θανασίμοις βοηθεῖν.

101 ἀκακία γύεται ἐν Αἰγύπτῳ. ἄκανθα δὲ ἐστὶ δει-

28 SIM. Theophr. h. pl. IV 2, 8; Pl. XXIV 109.

28 EXC. Orib. XI s. v. (ἀκακία — γεννάται, πλύνεται — ἴσθησι); Orib.
t. V 69 (D.); Gal. XI 816.

1 χυλίσματος FOrib.: χυλίσματι reliqui βοεία χολῆ HDi: χολῆς βοείας
Orib. 5 καὶ om. H 6 ἀφρόν] καπρόν Orib. δὲ om. H 7 κρο-
κοειδές Orib. 11 τὰ om. v 12 τε om. Di ἡλωμένα FDi ἐρρωγῶτα
Qv 13 δακτύλοις H: δακτυλοῖς Di: δακτύ(λ superscr.) F ἐπιχρῶμενον HDi
18 δὲ om. Di post προστιθέμενον add. βοηθεῖ δὲ καὶ λυσσοθήκτοις ποθὲν
μετὰ γάλακτος ἢ ἀντὶ καταποτίου λαμβανόμενον HDi 20 ἔχον F: ἔχουσα
reliqui 22 ἐνερευθεῖς F 23 ἐλαία HDi 24 θεραπεύειν] ἰᾶσθαι Di
γυναικεῖας Di 25 παραδέδοται Hv 26 ὕδατῶ(δ superscr.) F: ὕδατῶ
reliqui καθαίρει H 27 βοηθεῖ H

28 num. cap. ρα QDi: ριὰ' Di

δρωδής, θαμνώδης, οὐκ ὀρθοφυής, ἀνθος ἔχουσα λευκόν, καρπὸν δὲ ὡσπερ θέρμον, λευκόν, ἐν λοβοῖς κείμενον, ἐξ οὗ καὶ ἐκ-
θλίβεται τὸ χύλισμα ξηραίνόμενον ἐν ἡλίῳ, μέλαν μὲν ἐκ τοῦ
πεπεύρου καρποῦ, ὑπόκιρρον δὲ ἐκ τοῦ ὤμου. ἐκλέγου δὲ τὸ
5 ἥρεμα ἐγκίρρον, εὐώδες, ὡς ἐν ἀκακίᾳ. χυλίζουσι δὲ τινες καὶ
τὰ φύλλα σὺν τῷ καρπῷ· καὶ τὸ κόμμι δὲ ἐκ τῆς αὐτῆς ἀκάνθης
γεννᾶται.

δύναμιν δὲ ἔχει στυπτικὴν¹, ψυκτικὴν. ἀρμόζει δὲ ὁ χυλὸς 2
πρὸς τὰ ὀφθαλμικὰ καὶ ἐρυσιπέλατα, ἐρπητας, χιμέτλας,
10 πτερόγυια, τὰ ἐν τῷ στόματι ἔλκη, καὶ προπτώσεις δὲ ὀφθαλ-
μῶν καθίστησιν. ἐπέχει δὲ καὶ ροῦν γυναικεῖον, καὶ τὰς προ-
πτώσεις δὲ τῆς ὑστέρας στέλλει, κοιλίαν τε θέουσαν ἐπέχει
πινόμενος καὶ ἐγκλυζόμενος· μελαίνει δὲ καὶ τρίχας. πλύνεται
δὲ καὶ εἰς τὰ ὀφθαλμικὰ, τριβομένου <τοῦ χυλοῦ> μεθ' ὕδατος
15 ἀποχεομένου <τε> τοῦ ἐπιπάγου, μέχρι ἂν καθαρὸν ἐφίστηται τὸ
ὔδωρ, καὶ οὕτως ἀναλαμβάνεται εἰς τροχίσκους. καλεῖται δὲ ἐν 3
ὤμῃ χύτρα μετὰ κερατίου ἐν καμίνῳ, ὀπτᾶται δὲ ἐπ' ἀνθράκων
ἐμφυσωμένων. τὸ δὲ τῆς ἀκάνθης ἔψημα καταντλούμενον ἄρ-
θρα λελυμένα ἴστησι. τὸ δὲ κόμμι τῆς ἀκάνθης διαφέρει τὸ
20 σκαληκοειδές, ὑελίζον, διαυγές, ἄξυλον, εἶτα τὸ λευκόν· τὸ δὲ
ῥητινώδες καὶ ῥυπαρὸν ἄχρηστον.

δύναμιν δὲ ἔχει παρεμπλαστικὴν, ἀμβλυντικὴν δριμέων φαρ-
μάκων, οἷς μείγνυται, πυρρίκαντά τε οὐκ ἔξ φλυκταινοῦσθαι
καταχρίομενον μετ' ὤου.

8 SIM. Pl. XXIV 110 — D. eup. I 168 (181) Pl. 110 — Pl. 110 eup. I 180 (189) — Pl. 110 eup. I 190 (193) — Pl. 110 eup. I 82 (135) — Pl. 110 eup. II 82 (293) — Pl. 110 eup. II 69 (283) — eup. II 47 (258) — Pl. 110 eup. I 99 (143) — Pl. 110 — Pl. 110 eup. I 227 (211).

1 θαμνοειδής Orib. Di τὸν δὲ καρπὸν Di 2 θέρμον F: θέρμος Di:
θέρμον reliqui λευκόν om. Orib. Di ad λοβοῖς schol. Paris. Orib.
(II 743 D.) πολλὰ τοῦ λοβοῦ τὰ σημαινόμενα. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀγγεῖον, ὅθεν τὰ
χλωρὰ ὄσπρια ἐκκομίζοντες ἐσθίωμεν κείμενον om. Orib. 3 ἡλίῳ Orib.:
σκιά QDi: tunc densatur (sc. succus) in sole mortariis in pastillis 4 τὸ ἐκ
Orib. 6 τὸ om. Di αὐτῆς om. QDi 8 ψυκτικὴν om. H 9 χιμέτλας
F: χιμέτλας H: χιμέτλας Di 10 δὲ om. H 13 πλύνεται] sc. ὁ καρπός:
lavantur in eos usus pastilli Pl. 14 καὶ om. Orib. τριβομένου FDi:
τριβομένη Orib.: τριβόμενος H Sarac. τοῦ χυλοῦ addidi 15 τε addidi
μέχρι ἂν F: μέχρις ἂν Di: ἄχρι ἂν Orib.: ἄχρις ἂν Di ἐφίστησι H 16 κυ-
κλίσκους Orib. 17 κεράμιον libri: correxi. peruritur semen cum folliculo (κερά-
τιον a D. acaciae folliculus vocatur cf. D. eup. I 99, 143) 18 ἐμφυσωμένων
F: ἐφυσοσ add. Di)ωμένη Orib. Di: ἐμφυσωμένη H ἀψήγημα Orib.

4 φύεται δὲ καὶ ἑτέρα ἀκακία ἐν Καππαδοκίᾳ καὶ ἐν Πόντῳ, παρεμφέρουσα τῇ Αἰγυπτίᾳ, ἐλάττων μέντοι παρὰ πολὺ καὶ χαμαιζήλος καὶ τρυφερωτέρα, περιπλεως δὲ ἀκάνθης σκολοποειδοῦς, φύλλα ἔχουσα ὁμοία πηγάνῳ. τῷ δὲ φθινοπώρῳ φέρει σπέρμα ἐν θυλακίοις συνεζευγμένους, τριχάρους ἢ τετρα- 5 χάρους, ἕλαττον φακοῦ. στύφει δὲ καὶ αὐτὴ χυλιζομένη σύμ- πασα, πλὴν ἡττων τῇ δυνάμει καθέστηκεν, εἰς τὰ ὀφθαλμικὰ ἀνεπιτήδειος οὔσα.

102 ἀμόργη ὑποστάθμη ἐστὶν ἐλαίας τῆς ἐκθλιβομένης, ἣτις ἐψηθεῖσα ἐν χαλκῷ Κυπρίῳ μέχρι μελιτώδους συστάσεως 10 στύφει, ποιοῦσα πρὸς ἄ καὶ τὸ λύκιον, ἐκ περισσοῦ δὲ καὶ πρὸς ὀδονταλγίας, τραύματά τε περιχρισμένη μετ' ὄξους ἢ οἴνου ἢ οἰνομέλιτος. μείγνυται δὲ καὶ ὀφθαλμικαῖς δυνάμεισι καὶ ἐμπλαστικάις, παλαιουμένη τε βελτίων γίνεται, ἐγκλυσμά τε αἰδοίῳ καὶ ἔδρα καὶ μήτρᾳ εἰλωμέναις ἐστὶ χρήσιμον. ἐκβάλλει δὲ 15 καὶ τοὺς ἐφθαρμένους ὀδόντας σὺν ὀμφακίῳ ἐψηθεῖσα ἄχρι μελιτώδους συστάσεως καὶ περιπλασθεῖσα, ψώρας τε κτηνῶν σὺν θέρμων ἀποβρέγματι καὶ χαμαιλέοντος καταχρισμένη θερα- πεύει. ἢ δὲ ἀνέψητος καὶ πρόσφατος ποδαγρικούς καὶ ἀρθρι- τικούς ὠφελεῖ θερμὴ καταπληθεῖσα, ἐγχρισμένη δὲ εἰς κώδιον 20 καὶ ἐπιτιθεμένη ἐπὶ τῶν ὑδρωπικῶν στέλλει τὸν ὄγκον.

103 ἄγνος ἢ λύγος θάμνος ἐστὶ δενδρώδης, παρὰ ποτα-

1 EXC. Orib. XI s. v. (φύεται — αἰγυπτία, ἡττων — οὔσα).

9 SIM. Pl. XXIII 74sq. D. eup. I 71 (129) I 162 (177) I 222 (209) I 71 (129) I 235 (215) II 65 (280) cf. Gal. XI 824.

9 EXC. Orib. XI s. v. (ἀμόργη — λύκιον).

22 SIM. Theophr. h. pl. III 18, 2 (s. v. οἶσος); Pl. XXIV 59 (e S. N.); schol. Nic. Th. 71. 63; Ael. n. a. IX 26 (e Sostrato); schol. Il. A 105; Et. M. s. v.; Erot. 57, 7.

22 EXC. Gal. XI 807 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 ἐν ἄλλῳ (rubr.): φύεται Di γίνεται Orib. ἐν (alt.) om. Orib. Di
2 μὲν τῇ ἐν αἰγύπτῳ Orib. 3 σκολοποειδοῦς H 4 πηγάνῳ ὁμοία Di
τῷ — φέρει om. H 5 τὸ δὲ σπέρμα H 7 καὶ εἰς (om. οὔσα) Orib.

9 num. cap. ρβ QDi: ριβ Di: transponendo cap. 105 inser. Sar. ἐλατον
ἣτις Orib. 12 πρὸς τραύματα H: καὶ τραύματα Di (om. τε) περιχρισμένη Di
μετ' οἴνου ἢ ὄξους Di 13 ὀφθαλμικῇ (comp. ser.) δυνάμει F 14 ἔδρα καὶ
αἰδοίῳ Di 15 μήτραις H χρήσιμος libri: χρήσιμον Spr. (Sar. duce)
16 ὀμφακίῳ i. e. cum oleo omphacino cf. Di, D. eup. I 71 (129) ἀμόργη ἠψη-
μένη μετ' ἐλαίου ὀμφακίον, ἄχρις ἂν γένηται μελιτώδης: si vero cum omphacio
recoquatur ad mellis crassitudinem causarius dentes extrahit Pl. l. s. 18 ἀπο-
βρέγματι Q: ἀπεψηματι Di: fort. ἀποζέματι cf. Pl. cum decocto lupinorum
χαμαιλέοντι Di 20 καταπλασθεῖσα H, at cf. D I 235 (215)

22 num. cap. ργ QDi: ργ' Di λύγος F post λύγος syn. e R add. HDi

μοῖς τραχέσι τε τόποις καὶ χαράδραις φνόμενος, ῥάβδους ἔχων
 δυσθραύστους, φύλλα δὲ ὡσπερὶ ἐλαίας, ἀπαλώτερα δέ. τὸ δ'
 ἄνθος ἢ μὲν τις λευκὸν σὺν τῷ ὑποπορφυρίζοντι ἢ δὲ πορφυ-
 ροῦν φέρει, σπέρμα δὲ ὡς πέπερι.

5 δύναμιν δὲ ἔχει θερμαντικὴν, μαλακτικὴν. ὁ δὲ καρπὸς αὐ-
 τῆς πινόμενος βοηθεῖ θηριοδόητοις, σπληνικοῖς, ὕδρωπικοῖς.
 κατασπᾶ δὲ καὶ γάλα, καὶ ἔμμηνα ἀγχι πινόμενος ὅσον δραχμῆς 2
 μιᾶς πλήθος σὺν οἴνῳ, ἐκλύει δὲ καὶ γονήν, ἀπτεται δὲ καὶ
 κεφαλῆς κάρον ἐπιφέρειν. τὸ δὲ ἀφέψημα αὐτῆς τῆς πύας καὶ
 10 τοῦ καρποῦ εἰς ἐγκαθίσματα ταῖς περὶ ὑστέραν διαθέσει καὶ
 φλεγμοναῖς ἀρήγει. ποθὲν δὲ μετὰ γλήχωνος καὶ ὑποθυμιαθὲν

103 RV: ἄγνος· οἱ δὲ ἄγονον, οἱ δὲ λύγον, οἱ δὲ ἀμικτο-
 μιλαινον, οἱ δὲ τριδάκτυλον, προφήται σεμνόν, οἱ δὲ αἷμα ἴβευας,
 Αἰγύπτιοι σοῦμ, Ῥωμαῖοι σάλιξ μαρίνα, οἱ δὲ πίπερ ἀγρέστε, οἱ
 15 δὲ λουκρίφικουμ. ὠνόμασται μέντοι ἄγνος διὰ τὸ ὑποστρώων-
 νουσαι αὐτὴν τὰς ἐν τοῖς Θεσμοφοροῖς ἀγνευούσας ἢ διὰ τὸ πι-
 νόμενον, ὡς λέγουσιν, τὸ σπέρμα ἐπὶ συνουσίαν ὀσμᾶς ὑπεκλύειν·
 καλεῖται δὲ οὕτως διὰ τὸ εὐλόγιστον. Θάμνος δὲ ἐστὶν δεν-
 δρώδης, φνόμενος παρὰ ποταμοῖς καὶ πεδίοις ἐφύδροις, ῥάβ-
 20 δους ἔχων μακράς, δυσθραύστους, φύλλα μείζονα τῶν ἐλαίας
 καὶ ἀπαλώτερα. τὸ δὲ ἄνθος (ἢ) μὲν πορφυροῦν, ἢ δὲ λευκὸν
 ἐν τῷ πορφυρίζοντι, σπέρμα δὲ ὡς πέπερι καὶ τῇ δυνάμει θερ-
 μαντικόν· διὸ καὶ θηριοδόητοις μεμαρτύρηται βοηθεῖν καὶ ὕδρω-
 πικοῖς καὶ χρονίως ἐπεχομένοις τὰ ἔμμηνα· κατασπᾶ δὲ καὶ
 25 γάλα δραχμῆ ποθεῖσα σὺν οἴνῳ. τὸ δὲ ἀφέψημα πρὸς τὰ περὶ
 ὑστέραν (εἰς) ἐγκαθίσματα, πρὸς δὲ τὰς ἐν δακτυλίῳ φαγάδας

5 SIM. Nic. Th. 530 (ex Apollod.); Ael. n. a. IX 26 (e Sostr.); Pl. l. s.
 61. D. eup. II 117 (318) — schol. Nic. Th. 71 eup. II 60 (272) Pl. 60 — Pl. 60
 schol. Nic. l. s. eup. II 63 (276) — Pl. 61 — Pl. 62. Ael. l. s. IX 26 — Pl. 60.
 eup. I 25 (106) — Zop. (Orib. II 598) eup. II 70 (284) Pl. 62. — Pl. 60 schol.
 Nic. Th. l. s. eup. II 76 (287) — eup. I 2 (94) Pl. 62 — Pl. 63 — Nic. Th. 63.
 71 (ex Apollod.) Pl. 61. eup. II 123 (323).

1 τε om. H 2 post δυσθρ. add. μακράς HDi ὡσπερὶ F: ὡσπερ
 reliqui 5 μαλακτικῆν] στυπτικῆν HDi 7 <ο̄ ᾧ F: < ᾧ reliqui 9 ἐπι-
 φέρων H: κάρον ἐπιφέρειν non recte del. Spr. αὐτῆς om. Di 10 καρποῦ]
 σπέρματος Di fort. ἐγκαθίσματα
 12 C fol. 37': om. N λυτον C 13 ἴβευας Di 14 σάλιξ μαρίνα] cf.
 Corp. Gl. III 536, 32. Diefenbach Nov. gl. 13 πιπράγρεστε Di: πιπράγρεστε
 H 15 ΛΥΚΡΙΠΤΙΚΟΥΜ (sic) C: λεκριστικούμ Di: λικριστικούμ H: correxi cf.
 Pl. XXIV 59 21 ἢ addidi 24 χρονίως C 26 εἰς addidi

τὸ σπέρμα καὶ προστεθὲν καθαρῶς κινεῖ, λυεῖ δὲ καὶ κεφαλαλγίας καταπλασσομένον, καὶ ἐπὶ ληθαργικῶν τε καὶ φρενιτικῶν ἐμβρέχεται σὺν ὄξει καὶ ἐλαίῳ. καὶ τὰ φύλλα <δὲ> ὑποθνιμώμενά τε καὶ ὑποστρωσσόμενα θηρία διώκει, καὶ καταπλαττόμενα ἐπὶ τῶν θηριοδύκτων βοηθεῖ, σκληρίας τε διδύμων μετὰ βουτύρου καὶ φύλλων ἀμπέλου μαλάττει, ζαγάδας τε τὰς ἐν δακτυλίῳ σὺν ὕδατι ἐπιπλάσθην τὸ σπέρμα κραίνει, σὺν δὲ τοῖς φύλλοις στρέμματά τε καὶ τραύματα ἰάται. δοκεῖ δὲ καὶ κωλυτήριον εἶναι ἐν ὀδοιπορίαις παρατριμμάτων, εἴ τις θάβδον αὐτῆς παρὰ χεῖρα κρατοίη.

ὠνόμασαι δὲ ἄγνος διὰ τὸ τὰς ἐν τοῖς Θεοδοσίου ἀγνεύουσας γυναῖκας εἰς ὑπόστρωμα χρῆσθαι αὐτῇ· λόγος δὲ διὰ τὸ περὶ τὰς θάβδους αὐτῆς εὔτονον.

104 ἰτέα δένδρον ἐστὶ γνώριμον, οὗ δὲ καρπὸς καὶ τὰ φύλλα καὶ ὁ φλοιὸς καὶ ὁ χυλὸς στυπτικὴν ἔχει δύναμιν. ἀρ-¹⁵ μῶζει δὲ τὰ φύλλα λεῖα μετ' ὀλίγου πεπέρεως καὶ οἴνου ποθέντα εἰλεώδεις, καθ' ἑαυτὰ δὲ σὺν ὕδατι λημφθέντα ἀσυλημψίαν κατεργάζεται. ὁ δὲ καρπὸς ποθεῖς αἰμοπτικὸς ὠφέλει. καὶ ὁ φλοιὸς δὲ τὰ αὐτὰ δρᾷ, καεῖς δὲ καὶ φουραθεῖς ὄξει ἤλους καὶ τύλους αἴρει καταπλασθεῖς. ὁ δὲ ἐκ τῶν φύλλων²⁰ καὶ τοῦ φλοιοῦ χυλὸς ἐν κελύφει ζῶας φερμανθεῖς μετὰ ζοδίνου ὠταλγίαις ἀρήγει· καὶ τὸ ἀφέψημα δὲ αὐτῶν κατάντημα πο-

καὶ σκληρίας διδύμων δι' ὕδατος ἐπιπλάσσειται. <καὶ> τὰ φύλλα δὲ ὑποθνιμώμενα θηρία διώκει, καὶ [τοῖς] πρὸς κεφαλαλγίαν αὐτὴν ποιεῖν λέγουσιν· οὐ προσεκτέον· καρῶδης γὰρ ἐστίν. δοκεῖ²⁵ δὲ κωλυτήριον ἐν ὀδοιπορίαις παρατριμμάτων εἶναι ἐν χειρὶ θάβδλον κατεχόμενον.

3 SIM. Pl. 63 D. eup. I 141 (165) — Pl. 63 — eup. I 226 (210) Pl. 63 — Pl. 63 — Pl. 59. Ael. n. a. IX 26. schol. II. A 105. schol. Nic. Th. 71.

14 SIM. Pl. XXIV 56 sq.; D. eup. II 48 (260) II 44 (257) II 95 (299) II 80 (240) I 175 (184) I 57 (120) I 235 (218) I 105 (146) I 41 (112) cf. Ps. Democr. (Geop. XI 13, 2. Ael. IV 23. Pl. XVI 110. Isid. XVII 7, 47. schol. Od. κ 510).

14 EXC. Gal. XI 891 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 κεφαλαλγίαν Di 2 τε om. H 3 δὲ addidi 7 δακτύλοις H: *ragidia* ani Di 8 τε καὶ τραύματα H: τε καὶ om. FDi 10 αὐτοῖς F 11 τὸ om. HDi 13 αὐτοῖς F

14 num. cap. ρδ QDi: om. DI πᾶσι γνώριμον Di 15 ὁ φλοιὸς καὶ om. H 17 αὐτὰ H 20 τύλους καὶ ἤλους Di 21 κελύφη libri (ut videtur): *correxī*

23 καὶ addidi 24 τοῖς delevi

δάγρας ἀριστον, σμήχει δὲ καὶ πίτυρα. λαμβάνεται δὲ καὶ ὀπὸς ἐξ αὐτῆς ἐντεμνομένον τοῦ φλοιοῦ κατὰ τὴν ἀνθήσιν· ἔσω γὰρ εὐρίσκεται συνεστῶς. δύναμιν δὲ ἔχει σημηκτικὴν τῶν ἐπισκοτουόντων ταῖς κόραις.

- 5 105 ἀγριελαία, ἣν ἔνιοι κότινον καλοῦσιν, οἱ δὲ Αἰθιοπικὴν ἐλαίαν, ἔχει τὰ φύλλα στυπτικά. λεῖα δὲ καταπλασθέντα ἐφεκτικά ἐστὶν ἐρυσιπελάτων, ἐρπητῶν, ἐπινυκτίδων, ἀνθράκων, νομῶν, παρωνυχιῶν, περιχαρακτικά τε ἐσχαρῶν σὺν μέλιτι καταπλασσομένα· ἀνακαθαίρει δὲ καὶ τὰ ῥυπαρὰ ἔλκη, δια-
 10 φορεῖ καὶ φύγεθλα καὶ φλεγμονὰς σὺν μέλιτι καταπλασθέντα, καὶ δέρμα κεφαλῆς ἀποσπασθὲν παρακολλᾷ· ἰάται δὲ καὶ τὰ ἐν στόματι ἔλκη καὶ ἄφθας διαμασηθέντα, καὶ ὁ χυλὸς δὲ αὐτῶν καὶ τὸ ἀφέψημα τὸ αὐτὸ ποιεῖ. ἐπέχει δὲ καὶ αἰμορραγίαν 2 καὶ ῥοὴν γυναικείον ὁ χυλὸς προστιθέμενος, καὶ τὰ <φύλλα τὰ>
 15 ἐν ὀφθαλμοῖς σταφυλώματα καὶ φλυκταίνας, ἔτι δὲ ἔλκη καὶ παλαιὰ ῥεῦματα στέλλει· διὸ καὶ μυγέντα κολλυρίοις πρὸς τὰς τῶν βλεφάρων διαβρώσεις εὐθετεῖ. χυλλίζοντας δὲ δεῖ κόπτειν τὰ φύλλα καὶ παραχέοντας οἶνον ἢ ὕδωρ ἐκθλίβειν καὶ ξηράναντας ἐν ἡλίῳ ἀναπλάσσειν· ἔστι δ' εὐτονώτερος ὁ διὰ τοῦ οἴνου ἐκ-
 20 θλιβόμενος καὶ εἰς ἀπόθεσιν μᾶλλον τοῦ δι' ὕδατος ἀρμόζει· ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς ὄτα πυορροοῦντα καὶ εἰλκωμένα. τὰ δὲ φύλλα καὶ ἐπὶ κοιλιακῶν εὐθετεῖ καταπλασσομένα σὺν ὠμῆ λύσει. καίεται δὲ τὰ φύλλα μετὰ τῶν ἀνθῶν καὶ εἰς ἀντίσποδα 3 ἐν χύτρῳ ὠμῆ περιπεπλασμένη πηλῷ τὸ στόμα μέχρι ὀπτῆ-
 25 σεως τοῦ κεράμου, ἔπειτα κατασβέννυται οἶνω καὶ φουραθέντα

5 SIM. Phylot. (Orib. I 184 sq.); Diph. (Ath. II 56 b); Pl. XXIII 69 sq. (e S. N.); D. eup. I 168 (180) I 171 (183) I 198 (195) I 200 (197) I 187 (193) I 162 (177) I 82 (135) I 209 (203) II 84 (295) I 48 (115 s. v. *θαλλία*) I 60 (123) I 105 (146) I 130 (160).

5 EXC. Orib. XI s. v. *κότινος* (ἣν ἔνιοι — *στυπτικά*) cf. Gal. XI 868. VI 608. Paul. Aeg. VII 3 s. v.

17 EXC. Orib. XI s. v. *κότινος* (*χυλλίζοντας* — *ἐπιεικότερον*).

5 num. cap. ρε QDi: ριδ' DI *κότινος ἣν ἔνιοι ἀγριελαίαν* Orib. *ἐκάλεσαν* (post *ελαίαν* transpos.) Orib. 6 τὰ φύλλα ἔχει Orib. τὰ om. Di 8 παρακταρακικά (sic) F τε] δὲ F: om. Di 14 προστιθέμενος ὁ χυλὸς HDi φύλλα τὰ addidi 17 διαθώσεις QDi: διαβρώσεις corr. Di, cf. D. eup. I 48 (115) εὐθετῶν F δὲ om. Orib. 18 περιχέοντας HDi ὕδωρ ἢ οἶνον Orib. ξηραίνοντας Orib. 20 ἀρμόζων Orib. 21 πυορροοῦντα Di ἡλκωμένα QDi 22 κοιλιακοῦς libri: correxī 23 καὶ om. Q ἀντι σποδιον λαμβάνεται Di: ἐν σποδιῳ H, cf. D. V 86 24 περιπεπλασμένη Orib.: περιπλασσομένη reliqui τὸ πᾶμα πηλῷ Orib. ἄχρι Orib.: μέχρι HDi

πάλιν οἴνω ὁμοίως καίεται, εἴτα πλύνεται ὡς τὸ ψιμύθιον καὶ ἀναπλάσσεται. δοκεῖ δὲ ἡ τοιαύτη καυσις μὴ λείπεσθαι τοῦ σποδίου εἰς τὰ ὀφθαλμικά, ὅθεν καὶ τὴν δύναμιν ὁμοίαν ἡγητέον.

δύναται δὲ τὰ αὐτὰ καὶ τὰ τῆς ἡμέρου ἐλαίας φύλλα, 5
λείπεται δὲ τῇ δυνάμει, ὅθεν εἰς τὰ ὀφθαλμικά μᾶλλον ἀρμόζει
4 διὰ τὸ ἐπιεικέστερον. τὸ δὲ ἐκ χλωροῦ τοῦ ξύλου καιομένον ἐκ-
κρινόμενον ὑγρὸν πίτυρα καὶ ψώρας καὶ λειχήνας καταχρῆσιμον
ἰᾶται. καὶ ὁ καρπὸς δὲ αὐτῶν καταπλασθεὶς πίτυρα καὶ νομάς
θεραπεύει. τὸ δὲ ἐν τοῖς πυρήσιν ἐντὸς μετὰ στέατος καὶ 10
ἀλεύρον λεπροῦς ὄνυχας ἐκτινάσσει.

αἱ δὲ κολυμβάδες ἐλαῖαι λείαι καταπλασθεῖσαι πυρί-
καντα οὐκ ἔωσι φλυκταινοῦσθαι, καὶ ὑπερὰ δὲ ἔλκη καθαί-
ρουσιν. ὁ δὲ ἐκ τῆς ἄλμης χυλὸς αὐτῶν διακλυζόμενος οὖλα
5 (οἰδοῦντα) στέλλει καὶ ὀδόντας σειομένους κρατύνει. ἔστι δὲ ἡ 15
μὲν ὑπόκιρρος καὶ πρόσφατος ἐλαία δυσκοίλιος, εὐστόμαχος, ἡ
δὲ μέλαινα καὶ πέπειρος εὐδιάφορος καὶ καχοστόμαχος, ὀφ-
θαλμοῖς τε ἀνεπιτήδειος καὶ κεφαλαλγῆς· φρυγείσα δὲ καὶ κατα-
πλασθεῖσα νομάς ἴστησι καὶ ἀνθρακας περιρρήττει.

τὸ δ' ἐκ τῆς ἀργείας ἐλαίας ἔλαιον οὖλοις διάκλυσμα 20
μυδῶσι καὶ σταλτικὸν ὑποσάλων ὀδόντων ἔστι, πυρία τε δι'
αὐτοῦ θερμαινομένου ἐπιτήδειος οὖλοις ζευματιζόμενοις· δεῖ δὲ
ἔριον μηλωτίδι περιτιθέντα ἀποβάπτειν εἰς τὸ ἔλαιον καὶ προσ-
άπτεσθαι τῶν οὖλων, ἄχρι οὗ ἂν λευκὰ φανῇ.

6 τὸ δὲ δάκρυον τῆς Αἰθιοπικῆς ἐλαίας εἰσὶ πῶς σκαμ- 25
μωνίᾳ, ἔγκριρον, ἐκ μικρῶν σταγόνων συγκείμενον, δηκτικόν. τὸ

12 SIM. D. eup. I 178 (187) I 186 (192) I 78 (133) I 77 (132) I 43 (114) I
25 (106) I 78 (133) I 79 (134) I 41 (112) I 71 (129) I 128 (157).

25 EXC. Orib. XI s. v. κότινος (τὸ δὲ — ἀργελαία).

1 οἴνω om. Orib. 3 ὁμοίως vulgo 6 δὲ] μέντοι Orib. εἰς] πρὸς
Orib. Di 10 ἐντὸς τοῦ πυρήνος Di 12 mg. add. περὶ κολυμβάδων ἐλαίων
Di, ad rem cf. Orib. ed. Dar. I 609 ἐλαται κολυμβάδες Di 13 δὲ] τε H
15 οἰδοῦντα addidi coll. D. eup. I 78 (133) 17 ὀφθαλ (ῆ superscr.) F
18 κεφαλῆς F 20 τίτ. περὶ ἐλαίου ἀργείας ἐλαίας add. Di δ' ἐκ] δὲ Q
διάκλυσμα οὖλοις Di 21 πλαδῶσι Di στατικόν F 22 θερμαινομένον καὶ
διακλυζόμενον Di ἐπιτήδειον Di οὖλοις — οὖλων om. H 23 μηλωτῆ
libri: correxi coll. D. eup. I 79 (134) περιτιθέντα F: περιτιθέντας reliqui, at
cf. D. eup. l. s. 24 τοῖς οὖλοις Di ἄχρι οὗ ἂν F: ἄχρις ἂν reliqui 25 nov.
cap. (ριε') incip. Di: mg. add. περὶ δακρῶνον ἐλαίας αἰθιοπικῆς Di δὲ om. F
προσειοκὸς ἀμμωνικῶ Paul. Aeg.

δὲ ὁμοιον κόμμει, μελανίζον καὶ οὐ δηκτικόν, ἀχρεῖον. φέρει δὲ τὸ τοιοῦτον καὶ ἡ παρ' ἡμῖν ἐλαία καὶ ἀγριελαία. ποιεῖ δὲ ἀμβλυποῦσι, καὶ οὐλὰς καὶ λευκώματα ἐγγριόμενον σμήχει, οὐδρά τε καὶ ἐμμηνα κινεῖ· ποιεῖ καὶ πρὸς ὀδόντων πόνους ἐν-
5 τιθέμενον εἰς τὸ βροῦμα. ἀναγράφεται δὲ καὶ ἐν τοῖς φθαρτι-
κοῖς, ἀγει δὲ καὶ ἐμβρονα καὶ λειχήνας θεραπεύει καὶ λέπραν.
καλεῖται δὲ Αἰθιοπικὴ ἐλαία ἢ ἀγριελαία.

106 δρϋς πᾶσα στυπτικὴν ἔχει δύναμιν, μάλιστα δὲ αὐτῆς
στύφει τὸ μεταξὺ τοῦ φλοιοῦ καὶ τοῦ πρέμνου ὑμενοειδές,
10 ὁμοίως καὶ τὸ περὶ τῆ βαλάνω ὑπὸ τὸ κέλνφος. δίδονται δὲ
τὸ ἀφέψημα αὐτῶν κοιλιακοῖς καὶ δυσεντερικοῖς καὶ αἱμοπτνι-
κοῖς, καὶ ἐν πεσσοῖς <δὲ> λεῖον προστίθεται ζοικαῖς γυναιξί.

καὶ αἱ βάλανοι δὲ τὰ αὐτὰ ποιοῦσιν· εἰσὶ δὲ καὶ οὐρη-
τικαὶ καὶ κεφαλαλγεῖς βιβρωσκόμεναι καὶ πνευματοῦσαι. ἀρμό-
15 ζουσι δὲ πρὸς τὰ λοβόλα ἐσθιόμεναι, καὶ τὸ ἀφέψημα δὲ αὐτῶν
καὶ τοῦ φλοιοῦ βοηθεῖ τοξικῶ μετὰ γάλακτος βοείου πινόμενον.
ὤμὰ δὲ καταπλασθεῖσαι λείπει φλεγμονὰς παρηγοροῦσι, σὺν 2
στέατι δὲ χοιρείῳ ταριχηρῶ πρὸς κακοήθεις σκληρίας καὶ πρὸς
πονηρενόμενα ἔλκη ἀρμόζουσιν. ἰσχυρότεραι δὲ τῶν δρυῖνων
20 αἱ πρίνιναι τῆ δυνάμει εἰσί.

καὶ ἡ φηγὸς δὲ καὶ ἡ πρίνος εἶδη ὄντα δρυὸς ἐοικότα
ἐνεργεῖ. τῆς δὲ ῥίζης τῆς πρίνου ὁ φλοιὸς σὺν ὕδατι ἐψηθεῖς,

8 SIM. Pl. XXIV 7; D. eup. II 47 (259) II 30 (240) II 83 (294) 84 (295)
II 112 (311) I 25 (106) II 115 (316) II 139 (328).

8 EXC. Gal. XI 865 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII, 3 s. v.) cf. VI
621. 778.

17 SIM. D. eup. I 203 (198) I 99 (144); Pl. XXIV 7.

1 ὁμοιον κόμμει om. Orib. post κόμμει add. καὶ ἀμμωνιακῶ (e Paul. Aeg.?) Di μελανίζον Orib. Di: μέγα καὶ λεῖον reliqui 2 καὶ (pr.) om. Orib.: post φέρει δὲ colloc. Q ἐλαία καὶ om. Orib. ἢ ἀγριελαία Di δα] καὶ H 3 πρὸς ἀμβλυοπῖαν Di 4 ποιεῖ om. F Di πόνον H post πόνους add. ἐνεργεῖ Di τιθέμενον F 7 ἢ] καὶ libri: correxi coll. Di ethiopia olīva oleastro nostro in virtute comparanda est, D. eup. I 128 (157) καλεῖται δὲ Αἰθιοπικὴ ἐλαία ἢ ἀγρία ἐλαία

8 num. cap. ρϚ Q Di: ριϚ' Di post δύναμιν add. καὶ ξηραντικὴν vulgo
10 τὴν βάλανον H 11 καὶ αἱμοπτνικοῖς om. F, at cf. D. eup. II 30 (240)
Gal. XI 866 12 δὲ addidi post γυναιξί add. vulgo τὰ δὲ φύλλα νεότερη
κολλᾶ τραύματα (e Gal.) 13 περὶ βαλάνων mg. add. Di τὰ om. Di
19 ad πονηρενόμενα mg. add. γρ. πρὸς πορευόμενα (sic) F (m. rec.) 20 τῆ
om F δυνάμει (comp. scr.) F 21 mg. add. περὶ φηγοῦ καὶ πρίνου Di
φηγὸς F 22 τῆς ῥίζης δὲ Di ἐψηθεῖς σὺν ὕδατι Di

ἄχρις οὗ τακηρὸς γένηται, καὶ ἐπιπλασθεὶς νύκτα δλην τρίχας
3 μελαίνει προαποσμηχθεύσας Κιμωλλὰ γῆ. ἀρμόζει δὲ τὰ φύλλα
πάντων λεῖα κοπέντα οἰδήμασι, καὶ τὰ ἄτονα δὲ μέρη κρατύνει.

αἱ δὲ Σαρδιαναὶ βάλανοι, αἷς τινες λόπιμα ἢ καστα-
νίας ἢ μότα ἢ Λιδὸς βάλανους καλοῦσι, στύφουσι καὶ αὐτὰ, 5
τῶν ὁμοίων τέ εἰσι δραστικά, καὶ μάλιστα ὁ μεταξὺ τῆς σαφ-
κὸς καὶ τοῦ λέπους φλοιός. ἡ δὲ σὰρξ καὶ τοῖς ἐφήμερον
πεπωκόσιν ἀρμόζει.

107 κηκίς καρπὸς ἐστὶ δρυός, ἧς ἡ μὲν τις ὀμφακίτις κα-
λουμένη μικρὰ καὶ κονδυλώδης, στιβαρά, ἀτρύπητος, ἡ δὲ τις 10
λεῖα καὶ κούφη καὶ τετρημένη. ἐκλέγεσθαι δὲ δεῖ τὴν ὀμφα-
κίτιν, ἐνεργεστέραν οὖσαν.

ἀμφοτέραι δὲ στύφουσι ἱκανῶς καὶ στέλλουσι λεῖται τὰς
ὑπερσαρκώσεις φνευματισμούς τε οὔλων καὶ κιονίδος καὶ τὰς
ἐν στόματι ἀφθὰς. τὸ δὲ μέσον αὐτῶν βρώματι ὀδόντων ἐν- 15
τεθὲν παύει τὰς ὀδύνας, γίνονται τε καὶ ἰσχυαῖμοι καεῖσαι ἐπ'
ἀνθρώπων ἄχρι πυρώσεως καὶ κατασβεσθεῖσαι οἴνω ἢ ὄξει ἢ
2 ὀξάλμῃ. τὸ δὲ ἀπόζημα αὐτῶν ποιεῖ εἰς ἐγκαθίσματα (πρός)
προπτώσεις ὑστέρας καὶ φνευματισμούς. μελαίνουσι δὲ καὶ τρί-
χας ἀποβραχεῖσαι ἐν ὄξει ἢ ὕδατι· ἀρμόζουσι δὲ καὶ δυσεντερι- 20
κοῖς καὶ κοιλιακοῖς ἐπιπαττόμεναι ὕδατι λεῖται ἢ οἴνω καὶ πινώ-

4 SIM. Pl. XXIII 150; D. eup. II 148 (331); cf. Diphil. (Ath. II 54 d) Diocl. Phylot. Mnesith. (Ath. II 53 d); schol. Nic. Al. 271; cf. Gal. VI 777. Hehn³ 382. Blümner Maximalt. d. Diocl. 92.

4 EXC. Garg. M. 56 (203, 4 sq. R.) cf. Gal. VI 621. Sim. S. s. v. κάστανα.

4 TEST. Garg. M. 56 (203, 10): interior membrana quae corticem fructum-
que discernit ad tertiam partem decocta in aqua et potui oblata mire alvum
fluentem refrenat, adeo ut *Dioscorides* (?) putet etiam cathartico dato per hanc
portionem iri obviam posse, si plus quam necesse sit purget.

9 SIM. Pl. XVI 26; XXIV 9 sq. (e S. N.) — D. eup. I 78 (133) I 79 (134)
I 86 (137) I 82 (135). Pl. XXIV 9 — Pl. l. s. 10. eup. I 71 (129) — Pl. XX 44.
eup. I 209 (203) — Pl. XXIV 10. eup. II 69 (284) — Pl. l. s. 10. eup. I 99 (143)
— eup. II 49 (261, 262).

9 EXC. Gal. XII 24.

3 κοπέντα λεῖτα HDi 4 mg. add. περι κάστανων Di λόπιμα H cf.
Nic. frg. 76 Schn. κάστανα Di: καστανίας Q: castaneas Dl, cf. Gal. VI 777
post καστανίας transp. καλοῦσιν Di 5 μότα] corruptum: ἀμωτα Agelochos
(Ath. II 54 d, ubi vid. Kaibelli adn.) στύφον (σ superser.; incertum utrum
στύφουσαι an στύφουσι) F: στύφουσαι HDi 6 τέ om. Di οἱ — φλοιός HDi

9 num. cap. ρζ QDi: ριζ Di κικίς F ἧς om. Di καλεῖται libri:
correxī 11 τετρημένη H 13 καὶ om. F 17 ἢ οἴνω vulgo 18 ποιεῖ
καὶ HDi εἰς] πρὸς libri: correxi πρὸς addidi 20 κοιλιακοῖς καὶ δυσεν-
τερικοῖς HDi 21 ἐπιπλαττόμεναι HDi οἴνω ἢ ὕδατι λεῖται Di

μεναι τοῖς τε προσοψήμασι μειγνύμεναι ἢ προαφεψόμεναι δλαι ἐν τῷ ὕδατι, εἰς δ μέλλει τι ἐψεσθαι τῶν ἀρμοζόντων πρὸς αὐτούς. καὶ καθόλου ὁπου τι δεῖ στῦψαι ἢ στήσαι ἢ ἀναξη- ρᾶναι, παραλαμβάνεσθαι ἀρμόζει τὴν χρῆσιν αὐτῶν.

5 108 ροῦς ὁ ἐπὶ τὰ δψα, δν ἐνιοι ἐρυθρὸν καλοῦσι, καρ- πὸς ἐστὶ τῆς καλουμένης βυρσοδειψικῆς ροῦς, ἣτις ὠνομάσθη ἐκ τοῦ τοῦς βυρσοδέψας αὐτῇ χρῆσθαι εἰς τὴν στύψιν τῶν δερ- μάτων. ἐστὶ δὲ δενδρόφιον, φνόμενον ἐπὶ πέτραις, ὡς δίπτυχον, ἐφ' οὗ φύλλα ἐπιμήκη, ὑπέρυθρα, τὴν περιφέρειαν ἐντεμη- 10 μένα προιονοειδῶς· καρπὸς δὲ βοτρυδίοις ἑοικῶς, πυκνός, κατὰ μέγεθος τερμίνθου, ὑπόπλατυς, οὗ τὸ περικείμενον φλοιῶδές ἐστὶν εὐχρηστον.

δύναμιν δὲ ἔχει τὰ φύλλα στυπτικὴν, ποιοῦσαν πρὸς δ καὶ 2 ἢ ἀκακία. μελαίνει δὲ τρίχας τὸ ἀφέψημα, δυσεντερίας τέ ἐστὶν 15 ἔγκλυσμα καὶ πόμα καὶ ἐγκάθισμα, καὶ ὧτων πυορροούντων ἔγκλυσμα, πτερυγία τε καὶ φαγεδαίνας ἐπέχει καταπλασσόμενα τὰ φύλλα μετ' ὄξους ἢ μέλιτος. καὶ τὸ χύλισμα δὲ τῶν φύλ- λων, ξηρῶν ἐσομένων σὺν ὕδατι ὡσπερ τὸ λύκιον ἄχρι μελιτώ- δους συστάσεως, ἀρμόζει πρὸς δσα καὶ τὸ λύκιον. καὶ ὁ καρ- 20 πὸς δὲ τὰ αὐτὰ ποιεῖ, ἀρμόζων ἐν προσοψήμασι κοιλιακοῖς καὶ δυσεντερικοῖς, ἀφλέγμαντά τε τηρεῖ σὺν μέλιτι καταπλασθεῖς θλάσματα, ἀποσύματα, πελιώματα, γλώττης τε τραχύτητας σμήχει σὺν μέλιτι καὶ λευκὸν ῥοῦν ἴστησιν, αἰμορροΐδας τε θερα- πύει μετὰ δρυίνου ἀνθρακος λείου ἐπιτιθέμενος. καὶ τούτου 25 δὲ τὸ ἀπόβρεγμα ἐψόμενον συνίσταται, ποιοῦν βέλτιόν πως τοῦ

5 SIM. Theophr. h. pl. III 18, 5 (unde Pl. XIII 55); Pl. XXIV 91 sq.

5 EXC. Orib. XII s. v. (ροῦς — εὐχρηστον, καὶ τὸ χύλισμα — λύκιον); Gal. XII 115 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

13 SIM. Pl. XXIV 93 — D. eup. I 99 (143) — eup. II 51 (264) — Pl. l. s. 92 — Pl. 92 eup. I 204 (199) — Pl. 92 eup. II 49 (261) 50 (263) — Pl. 93 eup. I 174 (184) — Pl. 93 eup. II 82 (294) — eup. I 71 (129. 130).

20 TEST. cf. Gal. XIX 135.

1 ἦ] καὶ Q 2 εἰς] ἦ F (var. lect. alieno loco inducta) ἐψεσθαι F
3 τε om. Di ἢ στήσαι om. Di 4 ἀρμόζει] δεῖ Di
5 num. cap. ρη QDi: om. Di ροῦς συνμάκην F (ind.): συνμάκην ροῦς H
δν — καλοῦσι om. Orib. 6 ἣτις — δερμάτων om. Orib. 7 αὐτῇ F: αὐτῆς
reliqui 8 δενδρόφιον corr. F: δενδρόφιον μικρὸν Orib. ἐπὶ F: ἐν reliqui
10 προιονοειδῆ F: προιονοειδῆ H 11 τερμίνθου Di 13 καὶ om. F 16 γα-
γαίνας libri: φαγεδαίνας D. eup. I 204 (199), Pl. XXIV 92: correxi 18 συ-
στάσεως μελιτώδους Di: μελιτώδους om. Orib. 20 καὶ om. HDi 21 μέλιτι]
ῥδατι libri: correxi coll. D. eup. I 174 (184), Pl. XXIV 93 22 τραχύτητα H
25 ποιοῦν post καρποῦ colloc. Di βέλτιον που (om. πως τοῦ καρ) F

καρποῦ. φέρει δὲ καὶ κόμμι, ὅπερ ἐντίθεται τοῖς βρώμασι τῶν ὀδόντων πρὸς ἀπονίαν.

109 φοῖνιξ ἐν Αἰγύπτῳ γίνεται· τρυγᾶται δὲ μεσοποροῦσης τῆς κατὰ τὴν ὀπώραν ἀκμῆς, παρεμφέρων τῇ Ἀραβικῇ μυροβαλάνῳ, πτῶμα δὲ λέγεται, τῷ χρώματι χλωρός, ἐμφερῆς 5 κυδωνίῳ κατὰ τὴν ὁσμὴν· εἰ δὲ ἀφεθείη πεπαινόμενος, γίνεται φοινικοβάλανος.

ἔστι δὲ στρυγνός, στυπτικός, (ὄθεν) πινόμενος σὺν οἴνῳ αὐστηρῶ (ποιεῖ) πρὸς διάρροϊαν καὶ ῥοῦν γυναικεῖον· ἴσησι δὲ καὶ αἰμορροΐδας καὶ τραύματα κολλᾷ καταπλασθεῖς. αἱ δὲ 10 φοινικοβάλανοι (χλωραὶ) στυπτικότεραι τυγχάνουσι τῶν ξηρῶν, 2 κεφαλαλγεῖς δὲ εἰσι καὶ πλείονες βρωθεῖσαι μεθύσκουσιν. αἱ δὲ ξηραὶ βοηθοῦσιν αἱμοπτυκίοις, στομαχικοῖς, δυσεντερικοῖς καὶ τοῖς περὶ κύστιν καταπλασσόμεναι λείπει μετὰ κυδωνίου καὶ κηρωτῆς οἴνανθίνης, μάλιστα δὲ αἱ καρνώτιδες ἐσθιόμεναι ἀρ- 15 τηριῶν τραχύτητας ἰώνται.

τῶν δὲ Θηβαϊκῶν τὸ ἀφέψημα ποθὲν παύει καύσωνα, καὶ τὰς δυνάμεις ἀνακτᾶται μετὰ ὑδρομέλιτος παλαιοῦ λαμβανόμενον· καὶ αὐταὶ δὲ βρωθεῖσαι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. γίνεται δὲ καὶ οἶνος ἐξ αὐτῶν τὸ αὐτὸ δυνάμενος τῷ καρπῷ· καὶ καθ' 20 ἑαυτὸ ποθὲν τὸ ἀφέψημα αὐτῶν καὶ ἀναγαραγριζόμενον ἱκανῶς 3 στύφει καὶ στέλλει. οἱ δὲ πυρήνες τῶν φοινίκων καίονται ἐν ὀμῇ χύτρα καθάπερ καὶ τὰ ἄλλα πάντα, εἴτα σβησθέντες οἴνῳ πλύνονται καὶ εἰς ἀντίσποδα. εὐθετοῦσι δὲ εἰς καλλιβλέφαρα, καὶ μὴ αὐτάρχως καῶσι, πάλιν τὸ αὐτὸ γίνεται. 25

δύναμιν δὲ ἔχουσι στυπτικὴν, παρεμπλαστικὴν, ποιοῦσαν πρὸς τὰς ἐν ὀφθαλμοῖς φλυκτίδας, σταφυλώματα, μίλφους σὺν

3 SIM. Pl. XXIII 97sq. (e S. N.); D. eup. II 85 (295), cf. Ruf. 545. Sim. S. s. v.

3 EXC. Gal. XII 151 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

11 SIM. Pl. I. s. D. eup. II 30 (241) II 12 (231) II 50 (263) II 106 (305).

3 num. cap. ρθ̄ QDi: ριγ̄ DI μεσοπόρου οδου F: μεταπωρῶν οδου H
5 πτῶμα Q: tomata DI: πῶμα DI: πόμα Salm. cf. Harpoer. s. v. χλωρός
τὸ χρώμα DI 6 ἀφεψηθείη libri: sed cum dimissus maturaverit DI: correxi
Marc. duce 8 ὄθεν addidi 9 ποιεῖ addidi 11 χλωραὶ addidi 13 ἀφε-
λοῦσι βιβρωσκόμεναι αἱμοπτυκίους κτλ. DI 15 αἱ καρνώτιδες om. Q: dactyli
coriote comesti DI 17 tit. περὶ φοινίκων θηβαϊκῶν mg. add. DI 19 αὐταὶ
HDi δὲ om. HDi 22 tit. περὶ πυρήνων φοινίκων mg. add. DI
24 καὶ om. F, cf. D. I 105 εἰς (pr.) ὡς HDi εὐθετοῦσι δὲ om. DI εἰς τὰ
DI post καλλιβλ. add. χρησιμεύουσιν DI 27 μίλφους F D. eup. I 48 (115:
μίλφας reliqui σὺν οἴνῳ δὲ om. F

νάροφ· σὺν οἴνω δὲ στέλλουσι καὶ ὑπερσαρκώματα καὶ ἀπου-
λοῦσιν ἔλκη. εὐθετοῦσι δὲ μάλιστα οἱ ἀπ' Αἰγύπτου οἱ ἐκ
τῶν χαμαιζήλων φοινίκων.

φοῖνιξ, ὃν ἐνιοὶ ἐλάτην ἢ σπάθην καλοῦσι, περι- 4
5 κάλυμμά ἐστι τοῦ καρποῦ τῶν φοινίκων ἀκμὴν ἀνθούτων·
χρῶνται δὲ αὐτῷ οἱ μυρσινοὶ εἰς τὰς τῶν μύρων στύψεις. ἐστι
δὲ αὐτῆς κρατίστη ἢ εὐώδης, στύφουσα, βαρεῖα, μεμυκνῖα, λι-
παρὸν ἔχουσα τὸ ἐντός.

δύναμιν δὲ ἔχει στυπτικὴν, ἐφιστῶσαν τὰ νεμόμενα τῶν
10 ἔλκων, χαλάσματά τε ἀρθρῶν συνάγει λεῖα μαλάγματασι μιγεῖσα
καὶ καταπλάσμασιν. ὠφελεῖ δὲ καὶ ὑποχόνδρια καὶ στόμαχον
ἀτονοῦντα καὶ ἥπατικὰς διαθέσεις μειγνυμένα τοῖς ἀρμόζουσι
τῶν καταπλάσματων. μελαίνει δὲ καὶ τρίχας τὸ ἀφείψημα αὐτῆς 5
σμηγόμενον συνεχῶς, ποτιζόμενον δὲ [νευρικοῖς] νεφριτικοῖς καὶ
15 τοῖς περὶ κύστιν καὶ σπλάγγνα ἀρμόζει, κοιλίαν τε καὶ ὑστέρα
δευματοζομένην ἴστησιν. ἀπαλὴ δὲ σὺν ζητήνῃ καὶ κηρῷ ἐπι-
τεθεισα καὶ ἐαθεῖσα ἡμέρας εἴκοσι ψώρας θεραπεύει. καὶ ὁ
περιεχόμενος δὲ ὑπ' αὐτῆς καρπὸς ἐλάτη καλεῖται, ὑπ' ἐνίων
δὲ βόρασσος, καὶ αὐτὸς [δὲ] στυπτικὸς ὑπάρχων τὸ αὐτὸ δύνα-
20 ται τῇ σπάθῃ χωρὶς τῆς ἐν τοῖς μύροις εὐχρηστίας. καὶ τὸ
ἐγκάρδιον δὲ τοῦ πρέμνου λευκὸν πρόσφατον βιβρωσκόμενον καὶ
ἀφειψόμενον ποιεῖ πρὸς ὄσα καὶ ὁ βόρασσος.

110 ῥόα πᾶσα εὐχυλος, εὐστόμαχος, ἀτροφος. τούτων μὲν-

4 EXC. Orib. XII s. v. (φοῖνιξ — ἐντός).

4 SIM. Pl. XII 134; XXIII 99 (e S. N.); D. eup. I 228 (211) II 1 (227) 12
(231) II 48 (260) II 58 (270) I 99 (143) II 102 (303) II 107 (305).

23 SIM. [Hipp.] π. δ. II 55 (VI 562); Pl. XIII 112. XXIII 106; Ruf. 544
(ed. R.); D. eup. II 10 (231) II 49 (262) II 50 (263) II 30 (241) II 85 (295) I 194
(195) I 200 (197) I 77 (133) II 66 (281).

23 EXC. Garg. M. 41 (unde Isid. XVII 7, 6 ~ Gal. VI 605); Gal. XII 115.
VI 603. cf. Sim. S. s. v. (88, 13).

2 οἱ ἐκ om. Q: vulgo καὶ οἱ ἐκ cf. DI bona sunt ossa quae ex egipto vene-
runt 4 tit. περὶ φοίνικος ἐλάτης (cum num. ρθ') Di: φοῖνιξ ἐλάτη (num. ρθ'
add. F) Q ὃν F: ἦν reliqui 9 ἐφιστῶσαν Di 10 χαλασμούς Di τε om.
H 12 μινυμένους H 13 αὐτῆς om. Q 14 δὲ] τε Q νευρικοῖς om. Di:
delevi 15 τοῖς περὶ κύστιν σπλάγγνοις Spr. σπλάγγνοις H 16 σὺν] καὶ Q
καὶ] σὺν Q, cf. Pl. XXIII 99 psoras cortex eius tener cum resina et cera sanari
diebus XX 17 θεραπεύει] ἴσται Di 19 βόρασσος (infra v. 22 βόρασσος) F:
varasson Di 19 δὲ (alt.) om. Di: delevi ὑπάρχων] ὃν Di τὰ αὐτὰ
δραῖ Di 21 λευκὸν καὶ αὐτὸ Di

23 num. cap. ρι QDi: ριθ' Di εὐχυλος Di: efcyly Di cf. Gal. VI 604

τοι ἢ γλυκεῖα εὐστομωτέρα, θερμασίαν ποσὴν ἐγγενῶσα περὶ
στόμαχον καὶ πνευματοῦσα, ὅθεν ἐστὶν ἐπὶ τῶν πυρεσσόντων
ἄθετος· ἢ δὲ ὀξεῖα καυσουμένῳ στομάχῳ βοηθεῖ, καὶ ἐστὶν
οὐρητικὴ, ἄστομος δὲ καὶ στυπτικὴ· ἢ δὲ οἰνώδης μέσση ἔχει
2 δύναμιν. τῆς δὲ ὀξείας ὁ πυρὴν ξηρανθεὶς ἐν ἡλίῳ καὶ ἐπι- 5
παττόμενος προσοψήμασι καὶ συνεψόμενος κοιλίαν καὶ στομά-
χον φεῦμα ἴστησιν, ἀποβραχεὶς δὲ ἐν ὀμβρίῳ ὕδατι αἰμοπτι-
κοῦς ὠφελεῖ πινόμενος, καὶ εἰς ἐγκάθισμα δυσεντερικῶν καὶ
φροικῶν ἀρμόζει. εὐχρηστον δὲ τὸ ἀπόθλιμμα τῶν πυρῆνων
ἐψηθὲν καὶ μιγὲν μέλιτι πρὸς τε τὰ ἐν στόματι καὶ αἰδοίῳ καὶ 10
ἔδρα ἔλκη καὶ πτερύγια τὰ ἐν δακτύλοις, νομάς τε καὶ ὑπεροχὰς
καὶ ὠταλγίας καὶ τὰ ἐν μυκτῆρσι, καὶ μάλιστα τῆς ὀξείας.

τὰ δὲ ἄνθη αὐτῆς, ἃ καὶ κύτινοι καλοῦνται, καὶ αὐτὰ
στυπτικὰ καὶ ξηραντικὰ καὶ κατασταλτικὰ καὶ ἐναίμων κολλη-
τικά, ἀρμόζοντα πρὸς ἃ καὶ ἡ ῥόα. τὸ δὲ ἀφέψημα αὐτῶν 15
οὐλῶν πλαδόντων καὶ ὀδόντων σειομένων διάκλυσμα, ἀνακόλ-
3 λημά τε ἐντεροκηλικοῖς ἐν καταπλάσματι. ἰσοροῦσι δὲ τινες
ἀνοφθαλμιάτους παρ' ὄλον τὸ ἔτος γίνεσθαι τοὺς καταπιόντας
ὕγεις τρεῖς κύτινους ὡς ὅτι ἐλαχίστους. χυλίζονται δὲ ὡς ἡ
ὑποκιστίς. 20

καὶ τὰ λέπη δὲ τῆς ῥόας, ἃ τινες σῖδια καλοῦσι, στυπτικὴν
ἔχοντα καὶ αὐτὰ τὴν δύναμιν, πρὸς ὅσα καὶ οἱ κύτινοι ἀρμόζει.
τὸ δὲ ἀφέψημα τῶν ῥιζῶν ἔλμεις τὰς πλατείας ποθὲν ἐκτι-
νάσσει καὶ ἀποκτείνει.

111 βαλαύστιόν ἐστιν ἄνθος ἀργίας ῥόας. εἶδη δὲ ἐστὶν 25

17 TEST. Garg. M. 41 (181, 1 R): ex cytinis fit remedium quod creditur
tutos ab oculorum dolore praestare. Dioscorides simplicius in hunc modum
tradit ut cum primum cytini erumpere incipiunt tres numero additi sine con-
tactu dentium transvorentur.

25 SIM. Pl. XXIII 112 (e S. N.), unde Garg. M. 41 (181, 13 R).

25 EXC. Orib. XI s. v. (βαλαύστιον — κύτινος); cf. Gal. XI 847.

1 εὐστομωτέρα F: εὐστομαχωτέρα reliqui, at cf. Pl. XXIII 106, Ruf. 544
(ed. R.) ποσὴν] πολλήν F: ex parte calefacit stomachum Di γενῶσα Di:
περὶ στόμαχον om. Q, at cf. Di 2 ἐστὶν post πυρεσσόντων colloc. Di ἐπι
μὲν Di 4 σταλτικωτέρα καὶ οὐρητικωτέρα Di: σταλτικωτέρα superscr. H²
8 ἐγκαθίσματα vulgo 9 ἀπόθλιμμα] ἀφέψημα F 11 ἔλκη om. Q
δακτῦ (λ superscr.) F 13 mg. add. περὶ κύτινων Di 14 καὶ (alt.) om. Q
εἰσὶ καὶ ἐναίμων Di καὶ (tert.) om. Q 17 καταπλάσμασι HDi 18 μὴ
ὀφθαλμῶν Di γίνεσθαι παρ' H 19 ὕγεις om. Di 20 ὑποκιστίς F
21 mg. περὶ σιδῶν add. Di 22 τὴν om. HDi οἱ om. F ἀρμόζουσι Di
23 ἔλμινθας HDi 24 ἀποκτενεῖ F

25 num. cap. ρία QDi: ρά Di ἄνθος ἐστὶν Orib. ἐστὶν (alt.) om. Orib.

αὐτοῦ πλείονα· εὐρίσκεται γὰρ καὶ λευκὸν καὶ πυρρὸν καὶ ξοδόχρον· ἔοικε δὲ κυτίνῳ ξόας. χυλλίζεται δὲ ὡς καὶ ἡ ὑποκιστὶς.

δύναμιν δὲ ἔχει στυπτικὴν, ποιούσαν πρὸς ἅ καὶ ἡ ὑποκιστὶς καὶ ὁ κύτινος.

5 112 μυρσίνη ἢ ἡμερος πρὸς μὲν τὴν λατρικὴν χρῆσιν ἢ μέλαινα τῆς λευκῆς ἀρμοδιωτέρα, καὶ ταύτης μᾶλλον ἢ ὀρεινῆ, τὸν μέντοι καρπὸν ἀτονώτερον ἔχει.

δύναμις δὲ αὐτῆς καὶ τοῦ καρποῦ στυπτικὴ. δίδεται δὲ ὁ καρπὸς χλωρὸς τε καὶ ξηρὸς ἐσθιδόμενος αἰμοπτυκικοῖς καὶ 10 τοῖς ἐπιδακνομένοις τὴν κύστιν· καὶ ὁ ἐκ τῶν χλωρῶν δὲ μύρτων ἐκθλιβέντων χυλὸς τὰ αὐτὰ ποιεῖ, εὐστόμαχος ὢν καὶ οὐρητικὸς, ἀρμόζων φαλαγγιοδήκτους καὶ σκορπιοπλήκτους σὺν οἴνῳ. καὶ τὸ ἀφέψημα δὲ τοῦ καρποῦ βάπτει τριχας, ἐψηθεὶς δὲ σὺν οἴνῳ καὶ καταπλασθεὶς τὰ ἐν ἀκρωτηρίοις ἕληθ' ἑραπεύει, 15 μετὰ πάλης δὲ ἀλφίτου καταπλασθεὶς φλεγμονὰς τὰς ἐν ὀφθαλμοῖς παρηγορεῖ, καὶ πρὸς αἰγιλώπια δὲ ἐπιπλάττεται. καὶ 2 ὁ ἐξ αὐτῆς δὲ γινόμενος οἶνος ἐκθλιβέντος τοῦ καρποῦ καὶ ἐπιποσὸν ἀφεψηθέντος — δξίλει γὰρ ὁ μὴ οὕτως σκευασθεὶς — ἀκράιπαλὸς τέ ἐστι προπινόμενος, ποιῶν πρὸς ὄσα καὶ ὁ καρπός, 20 ἐγκάθισμά τε πρὸς μήτρας προπτώσεις καὶ δακτυλίου καὶ ροικαῖς ἀρμόζει. σμήχει δὲ καὶ πίτυρα καὶ ἀχῶρας καὶ ἐξανθήματα τριχας τε ξεούσας ἐπέχει· μελγνται δὲ καὶ λιπαραῖς ὡσπερ καὶ τὸ ἐκ τῶν φύλλων αὐτῆς σκευαζόμενον ἔλαιον. καὶ τὸ τῶν φύλλων δὲ ἀφέψημα εἰς τε τὰ ἐγκαθίσματα ἀρμόζει 25 καὶ πρὸς τὰ χαλατονοῦντα ἄρθρα καὶ ἀσυμπύρωτα <καὶ> κατεαγόντα ὠφελίμως καταντλεῖται· σμήχει δὲ καὶ ἀλφουὸς καὶ πρὸς

5 SIM. Pl. XXIII 159sq. (e S. N.); D. eup. II 30 (239) II 107 (305) II 121 (320) I 99 (143) I 184 (191).

5 EXC. Orib. XI s. v. (μυρσίνη — ἔχει); cf. Gal. XII 81. Gal. VI 592. Sim. S. s. v. μυρσινόκοκκα (70, 9 L.).

15 SIM. Pl. I s. D. eup. I 54 (118) I 23 (105) II 69 (284) I 224 (210) II 84 (295) I 105 (146) I 227 (211) I 182 (190) II 49 (262) I 141 (165) I 217 (207) II 28 (238) I 178 (187) II 50 (263).

1 πορφυροῦν Orib.: *purpureum* D1, fort. recte 2 καὶ χυλλίζεται Orib. (om. δθ) καὶ om. Di: post δθ colloc. H 3 δ] ὄσα Orib. καὶ om. Orib.

5 num. cap. ῥιβ QDi: om. Di 6 μυρσίνη Orib.Gal. ἢ om. Orib. 10 δακνομένοις HDi 17 ἐκβληθέντος H 18 οὕτω HDi 19 τέ ἐστι Q: τε om. Di 20 πινόμενος F, at cf. D. eup. I 23 (105) 20 εἰς ἀντὶ ἐγκάθισμα addebat Sar. πρὸς om. Di 21 προπτώσει Di 22 λιπαραῖς] ad rem cf. Cels. V 19, 25 23 αὐτῶν H 25 χαλαρὰ HDi post ἄρθρα inser. καὶ ἀσυμπύρωτα ἄρθρα HDi καὶ πρὸς Di ἀσυμπύρωτα F καὶ addidi κατάγματα Di

ὅτα πυροροοῦντα ἐγχυματίζεται καὶ μελασμοὺς τριχῶν, καὶ ὁ
 3 ἐξ αὐτῶν δὲ χυλὸς τὰ αὐτὰ ποιεῖ. αὐτὰ δὲ τὰ φύλλα λεῖα
 καταπλασσομένα ἐν ὕδατι ἀρμόζει τοῖς καθύργοις τῶν ἐλκῶν
 καὶ ἄνθραξοις τῶν πόσι καὶ κοιλιακοῖς, ἐλαίου (δὲ)
 ὀμφακίνου ἢ ῥοδίνου ὀλίγου καὶ οἴνου μεμειγμένου καὶ ἐρπησι 5
 καὶ ἐρυσσιπέλασι, διδύμων τε φλεγμοναῖς καὶ ἐπινυκτίσι καὶ
 κονδυλώμασι. Ξηρὰ δὲ λεῖα παρωνυχίαις καὶ πτερυγίαις χρη-
 σίμως καταπάττεται καὶ καθύργοις μασχάλαις καὶ μηροῖς, καὶ
 ἐπὶ καρδιακῶν στέλλει τοὺς ἰδρωτάς· κεκαυμένα δὲ καὶ ὠμὰ
 μετὰ κηρωτῆς πυρίκानτα καὶ πτερυγία καὶ παρωνυχίας λῆται. 10
 4 χυλίζεται δὲ τὰ φύλλα παραχσομένου οἴνου παλαιοῦ ἢ ὕδατος
 ὀμβρίου καὶ ἐκθλίβεται. ἢ δὲ χρῆσις αὐτοῦ προσφάτου ὄντος·
 ξηρανθεὶς γὰρ εὐρωτιᾶ καὶ ἀδυνατεῖ.

τὸ δὲ μυρτίδανον λεγόμενον ἐπίφυσις ἐστὶν ἀνώμαλος
 καὶ ὀχθρῶδης καὶ ὀμόχρους, οἶονεὶ χεῖρες περὶ τὸ τῆς μυρσίνης 15
 πρέμμον. στύφει δὲ μᾶλλον τῆς μυρσίνης· ἀποτίθεται δὲ κο-
 πὲν καὶ μίγνεν οἴνω αὐστηρῶ, ἀναπλασθέν τε εἰς τροχίσκους ἐν
 σκιᾷ ξηραίνεται. δραστικώτερον δὲ ἐστὶ τοῦ φύλλου καὶ καρ-
 ποῦ, μειγνύμενον κηρωτῇ καὶ πεσσοῖς ἐγκαθίσμασι τε καὶ κατα-
 πλάσμασι τοῖς στύψεως δεομένοις. 20

113 κεράσια καὶ αὐτὰ μὲν χλωρὰ λαμβανόμενα εὐκοιλία
 τυγχάνει, ξηρὰ δὲ ἰστησι κοιλίαν. τὸ δὲ κόμμι τῶν κεράσιων
 βῆχα χρονίαν λῆται λαμβανόμενον μετὰ κράματος, εὐχροίαν τε
 καὶ ὄξυδερχίαν καὶ ὄρεξιν ποιεῖ· ὠφελεῖ δὲ καὶ λιθιῶντας μετ'
 οἴνου πινόμενον. 25

14 SIM. Pl. XXIII 164 (e S. N.).

14 EXC. Orib. XI s. v. μυρσίνη (τὸ δὲ — καρποῦ).

14 TEST. Gal. XIX 123: μυρτίδανον οἱ πλείστοι μὲν τὸ πέπερι. Διο-
 σκορίδης δὲ ὁ Ἀναξαργεὺς ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ἕλης ἐπίφυσιν ἀνώμαλον καὶ
 ὀχθρῶδη περὶ τὸ τῆς μυρσίνης πρέμμον.

21 SIM. Pl. XXIII 141 (e S. N.); Diphilus (Ath. II 51a); D. eup. II 31 (242)
 I 111 (149).

21 EXC. Gal. XII 22 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.) cf. Gal. VI
 588; Garg. M. 52 (e Pl. Gal. Diosc.); Sim. S. s. v. cf. Hehn⁵ 346 sq.

4 τόποις suspectum δὲ addidi 5 γὰρ post ὀμφακίνου add. HDi
 7 παρωνυχίαι HDi: παρωνν (χ' superser.) F 8 καταπάττεται (e καταπλ. corr.) F
 10 παρωνυχίας καὶ πτερυγία H 14 tit. περὶ μυρτίδανον mg. add. Di 17 τε
 δὲ Orib. 18 τοῦ καρποῦ Orib. Di
 21 num. cap. ριγ QDi: om. Di 22 κεράσιων Q, cf. Gal. I. s. 24 δι
 om. F

- 114 κεράτια χλωρά μὲν λαμβανόμενα κακοστόμαχα τυγ-
χάνει καὶ κοιλίας λυτικά, ξηρανθέντα δὲ ἴστησι κοιλίαν, εὐστο-
μαχώτερα ὄντα, καὶ διουρεῖται, μάλιστα δὲ τὰ ἐκ τῶν στεμ-
φύλων συντιθέμενα.
- 5 115 μηλέας πάσης τὰ φύλλα καὶ τὰ ἄνθη καὶ οἱ βλαστοὶ
στύφουσι, μάλιστα δὲ τῆς κυδωνίας. καὶ ὁ καρπὸς ἔνωμος μὲν
στυπτικὸς καθέστηκε, πεπανθεὶς δὲ οὐχ ὁμοίως. τὰ δὲ τοῦ
ἕαρος ἀκμάζοντα μήλα χολοποιά, ἄθρατα τῷ νευρώδει παντὶ,
ἐμπνευματοῦντα.
- 10 τὰ δὲ κυδώνια εὐστόμαχα, οὐρητικά — ὀπηθέντα δὲ
προσηνέστερα γίνεται —, χρήσιμα κοιλιακοῖς καὶ δυσεντερικοῖς
καὶ αιμοπτυτικοῖς καὶ χολεριῶσι, μάλιστα <δ'> ὦμά· καὶ τὸ ἀπό-
βρογμα δὲ αὐτῶν ἀρμόζει τοῖς στόμαχον ἢ κοιλίαν ζευματιζο-
15 μένοις ἐν ποτῷ. ὁ δὲ χυλὸς ὦμων αὐτῶν λαμβανόμενος ὀρθο-
πνοικούς ὠφελεῖ, τὸ δὲ ἀφέψημα πρόσκλισμα δακτυλλῶν καὶ
δυστέρας προπτῶσει. τὰ δὲ ἐκ τοῦ μέλιτος καὶ αὐτὰ μὲν οὐρη-
τικά, τὸ δὲ μέλι τὴν αὐτὴν ἀναλαμβάνεται δύναμιν· στεγνωτικὸν
γὰρ καὶ στυπτικὸν γίνεται· τὰ δὲ σὺν τῷ μέλιτι ἐψόμενα εὐ-
στόμαχα μὲν καὶ εὐστομα, ἦττον δὲ στεγνωτικά. τὰ δὲ ὦμά

1 SIM. Pl. XXIII 151 (e S. N.), cf. Pl. XV 95.

1 EXC. Gal. XII 23 s. v. κεράτωνία, cf. Garg. M. 51 (e D. Pl. Gal.).

5 SIM. [Hipp.] π. δ. VI 562 L. Pl. XXIII 100 (e S. N.); Diphil. (Ath. III 80 e); Sim. S. s. v. (63, 9).

5 EXC. Gal. XII 75. VI 594. Garg. M. 42.

7 TEST. Garg. M. 42: Dioscorides quod ad aestiva mala pertinet ita sentit ut ea crederet flegma nutrire (?), fellis ardores excitare, inflationes movere, nervosis partibus minime convenire.

10 SIM. [Hipp.] π. δ. VI 562 L. Pl. XV 37. XXIII 100 (e S. N.); Ath. III 81 a sq.; D. II 49 (262) II 30 (240) II 50 (263) II 39 (253) I 224 (209) II 12 (231) II 62 (275) I 217 (207) I 19 (107).

10 EXC. Gal. XII 76. VI 602 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.); Garg. M. 43 (e D. Pl.); Isid. XVII 7, 4; Sim. S. s. v. (48 L.).

10 TEST. Garg. M. 43: cydonea plurimi medici eustomacha crediderunt eadem Dioscorides et diuretica existimat, austeritatis fortasse beneficio.

1 num. cap. ριδ̄ QDi: ρα' Dl 3 διουρεῖται F: διουρητικά reliqui verba ἐκ τῶν στεμφύλων (στεμφύλλων F) συντιθέμενα corrupta: maxime qui ex foliis componuntur Dl: τὰ ἐκτὸς τῶν στεμφύλων ἐσθιόμενα coni. Lac., sed incerta haec

5 num. cap. ριδ̄ QDi: ριβ' Dl 8 εἶθρα (εὐ in ἀ corr.) F, cf. Garg. M. l. s. 10 mg. add. ριδ'· περι κυδωνίων μήλων Dl: nov. cap. (ρκγ') inc. Dl 12 ἐμπυκοῖς HDi: ἐμπύοις F: empytoicis Dl: prosunt sanguinem excreantibus Pl.: corr. Sar. καὶ (alt.) om. H δ' addidi

καταπλάσμασι μίγνυται πρὸς στέγνωσιν κοιλίας, στομάχου ἀνατροπῆν καὶ πύρωσιν, μαστοὺς φλεγμαίνοντας, σπλήνας ἐσκιρωμένους, κονδυλώματα. γίνεται δὲ καὶ οἶνος ἐξ αὐτῶν κοπτομένων καὶ ἐκθλιβομένων, πρὸς διαμορῆν μίγνυμένων τοῖς δέκα δύο ξέσταις τοῦ χυλοῦ μέλιτος ξέστου ἑνός, ἐπεὶ ὀξίζει. 5

3 ἀρμόζει δὲ πρὸς τὰ εἰρημένα πάντα. καὶ χρῆσμα δὲ ἐξ αὐτῶν σκευάζεται τὸ καλούμενον μήλινον, ᾧ χρώμεθα, ὅποτεν στυπτικοῦ ἐλαίου δεθῶμεν. ἐκλέγεσθαι δὲ δεῖ τὰ ἀληθινά· μικρὰ δὲ ἐστὶ καὶ περιφερῆ καὶ εὐώδη ταῦτα. τὰ δὲ λεγόμενα στρουθία καὶ μεγάλα ἤτιόν ἐστιν εὐχρηστα. τὰ δὲ ἀνθη 10 αὐτῶν ξηρὰ τε καὶ χλωρὰ καταπλάσμασιν εὐθετα πρὸς τὰ στυψέως χρεῖαν ἔχοντα καὶ πρὸς ὀφθαλμῶν φλεγμονὰς καὶ πρὸς αἵματος ἀναγωγὰς καὶ κοιλίας ῥύσιν καὶ ἐμμήνων φορὰν ἀρμόζει μετὰ οἴνου πινόμενα.

τὰ δὲ μείλιμηλα κοιλίαν μαλάσσει καὶ θηρία ἐκτινάσσει, 15 κακοστόμαχα καὶ καύσου ποιητικὰ ὄντα. καλεῖται δὲ ὑπὸ τινων γλυκύμηλα.

4 τὰ δὲ Ἑπειρωτικὰ λεγόμενα, Ῥωμαιστὶ δὲ ὀρβικλάτα, εὐστόμαχα, κοιλίας σταλτικά, οὖρων προκλητικά, ἀτονώτερα μέντοι τῶν κυδωνίων ἐστίν. 20

τὰ δὲ ἄγρια ἔοικε τοῖς ἑαρινοῖς στύφοντα. δεῖ δὲ πρὸς τὰ στυψέως χρῆζοντα ἀωροτέροις ἀπασι χρῆσθαι.

τὰ δὲ Περσικὰ μήλα εὐστόμαχα, εὐκοιλία τὰ πέπειρα, τὰ δὲ ἔνωμα στεγνωτικὰ κοιλίας, ξηρανθέντα δὲ στεγνωτικώτερα γίνεται· καὶ τὸ ἀφέψημα δὲ αὐτῶν ξηρῶν λαμβανόμενον 25 στόμαχον καὶ κοιλίαν ῥευματιζομένην ἴστησιν.

15 SIM. Pl. XXIII 104 (e S. N.) cf. Pl. XV 51. Isid. XVII 7, 5. Geop. X 20, 1.

18 SIM. Pl. XXIII 104 (e S. N.) cf. Pl. XV 51. Ath. III 80f.

21 SIM. Pl. XXIII 104 (e S. N.).

23 SIM. Pl. XV 39. XXIII 132 cf. Isid. XVII 7, 7.

23 EXC. Gal. XII 76. VI 592 (unde Aet. I s. v.), Garg. M. 44 (cf. A. Mai

I 394).

4 μίγνυμένος H 5 $\overline{\iota\sigma}$ libri: X DI: correxi coll. D. V 28 8 ἀληθινά] ἀρρενικά non recte con. Sambuc. 12 καὶ (alt.) om. Di 13 ἀναγω (γ super- ser.) F κοιλίας τε (om. καὶ) Di 15 mg. add. περὶ μελιμηλίων Di: nov. cap. (ρκδ') inc. DI 16 καὶ] δὲ Q ὄντα om. Di 18 mg. add. περὶ ἡπειρωτικῶν μήλων Di ὀρβικλάτα QDi: correxi coll. Ath. III 80f. 21 mg. add. περὶ ἀγριομήλων Di 23 mg. add. περὶ μήλων περσικῶν Di: nov. cap. (ρκέ') inc. DI 24 καὶ στεγνωτικώτερα vulgo 25 γίνονται HDi ξηρῶν F

τὰ δὲ μικρότερα, καλούμενα δὲ Ἀρμενικὰ, Ῥωμαιστὶ δὲ 5
βρεκόκκια, εὐστομώτερα τῶν προειρημένων ἐστίν.

τὰ δὲ Μηδικὰ λεγόμενα ἢ Περσικὰ ἢ κεδρόμηλα, Ῥωμα-
στὶ δὲ κίτρια, πᾶσι γινώριμα· φυτὸν γὰρ ἐστὶ καρποφοροῦν δι'
5 δλου τοῦ ἔτους ἐπαλλήλως, αὐτὸ δὲ τὸ μῆλον ἐπιμηχεῖς, ἐρρυ-
τιδωμένον, χρυσιζόν τῆι χροῖα, εὐώδες μετὰ βάρους, σπέρμα ἔχον
ἀπίω ἔοικός.

δύναμιν δὲ ἔχει ποθέντα ἐν οἴνῳ ἀντενεργεῖν θανασιμοῖς
κοιλίαν τε ὑπάγειν, διάκλυσμά τε ἐστὶ πρὸς εὐδλίαν στόματος
10 τὸ ἀφέψημα καὶ ὁ χυλὸς αὐτῶν. βιβρώσκεται δὲ μάλιστα ὑπὸ
γυναικῶν πρὸς τὴν κίσσαν· φυλάττειν δὲ καὶ ἱμάτια δοκεῖ
ἀβρωτα ἐπιτιθέμενα κιβωτίοις.

116 ἀπίου δὲ πολλὰ εἶδη. πᾶσαι δὲ στύφουσι, ὁθεν εἰς
τὰ ἀποκρουστικὰ καταπλάσματα ἀρμόζουσιν. τὸ δὲ ἀφέψημα
15 αὐτῶν ξηρανθεῖσων καὶ αὐταὶ <δὲ> λαμβανόμεναι ὠμαὶ κοιλίαν
ἰσταῖσι· βλέπτουσι δὲ ἐσθιόμεναι τοὺς νήστεις.

ἡ δὲ ἀχράς εἶδος ἐστὶν ἀγρίας ἀπίου βραδέως πεπαινό-
μενον. δύναμιν δὲ ἔχει στυπτικωτέραν τῆς ἀπίου, ὁθεν καὶ
πρὸς τὰ αὐτὰ ἀρμόζει· στύφει δὲ καὶ τὰ φύλλα αὐτῆς. ἡ δὲ
20 ἐκ τοῦ ξύλου αὐτῶν τέφρα βοηθεῖ ἐνεργῶς τοῖς ὑπὸ μυκήτων
πνιγομένοις. φασὶ δὲ τινες ὅτι, κἂν συνεψήσῃ τις ἀχράδας
μύκησιν, ἀβλαβεῖς αὐτοὺς γίνεσθαι.

1 SIM. Pl. XV 40. Isid. XVII 7, 7.

1 EXC. Gal. XII 76. VI 593.

3 SIM. Theophr. h. pl. IV 4, 2. Ath. III 83 a sq. Pl. XXIII 105; D. II 195
(326); Macr. sat. III 19, 4; Isid. XVII 7, 8.

3 EXC. Gal. XII 77. VI 618; Garg. M. 45 cf. Sim. S. s. v. κίτρια. Serv. com.
in Verg. G. II 126.

13 SIM. [Hipp.] π. δ. II 55 (562); Pl. XXIII 115 sq. (e S. N.).

13 EXC. cf. Gal. XI 834. VI 603 (unde Garg. M. 40); D. eup. II 47 (259).
II 140 (336).

13 TEST. Garg. M. 40: *pirorum naturam Dioscorides stypticam credidit et
ideo contrita inposita impetus omnes incurrentis umoris avertere eaque ratione
pescere etiam quae de tumore sublata sunt.*

1 mg. add. *περὶ μῆλων ἀρμενικῶν* Di 2 *βρεκόκκια* Di: *πρεκόκκια*
Gal. *εὐστομαχώτερα* HDi, at cf. DI *ista stomatica est* 3 mg. add. *περὶ*
μῆλων μηδικῶν Di 4 *κίτρια* F 8 *ποθέν* HDi 12 *ἐπιτιθέμενα* F:
ἐπιτιθέμενον reliqui

13 num. cap. *ριγ* QDi 15 *δὲ* addidi 17 mg. add. *περὶ ἀχράδος* Di
πεπαινομένη Di 18 *τῆς* om. Di *καὶ* om. Di 19 *τὰ αὐτ'* F 20 *ἐναρ-*
γως libri (ut videtur): correxi coll. Pl. XXIII 116 *pirorum ligni cinis contra*
fungos etiamnum efficacius proficit *μυκήτου* HDi: *μυκή* (τ superscr.) F
21 *ad ὅτι* cf. D. I 83. III 126 Blaß Gr. d. neut. Gr. 238, 4

117 λωτὸς τὸ δένδρον φυτόν ἐστιν εὐμέγεθες, καρπὸν δὲ φέρει μείζονα πεπέρεως, γλυκύν, βρώσιμον, εὐστόμαχον, κοιλίας στεγνωτικόν. τῶν δὲ πρισμαίων τοῦ ξύλου τὸ ἀφέψημα πινόμενον καὶ ἐγκλυζόμενον βοηθεῖ δυσεντερικοῖς καὶ γυναιξὶ ῥοικαῖς· ξανθίζει δὲ καὶ τρίχας καὶ ἐπέχει ῥεούσας. 5

118 μέσπιλον τὸ δένδρον, ὃ παρ' ἐνίοις ἀρωνία καλεῖται, ἀκανθῶδές ἐστιν, ὅμοιον τοῖς φύλλοις πυρακάνθη, καρπὸν (δὲ) φέρει μικρόν, (στρογγύλον), μήλω ὅμοιον, [πλατὸν ἔχοντα τὸν πυθμένα,] ἠδύν, ἔχοντα τρία ὀστάρια ἐνδοθεν, παρ' ὃ καὶ τρίκοκκόν τινες αὐτὸν ὠνόμασαν. στύφει δὲ καὶ βιβρωσκόμενός 10 ἐστιν εὐστόμαχος, κοιλίας στεγνωτικός.

ἔστι δὲ καὶ ἕτερον εἶδος ἐν Ἰταλίᾳ γεννώμενον, ὃ ἐνίοι ἐπιμηλίδα, οἱ δὲ σητάνιον ὀνομάζουσι· δένδρον μήλω ἑμφερέξ

1 SIM. Theophr. h. pl. IV 3, 1. Pl. XIII 104. XXIII 6 (e S. N.) cf. Polyb. XII 2 (Ath. XIV 651d); D. eup. II 51 (264) II 82 (294) I 98. 97 (142).

1 EXC. Gal. XII 65 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

6 SIM. Theophr. h. pl. III 12, 5. Pl. XV 84. XXIII 141; D. eup. II 49 (262).

6 EXC. Orib. XI s. v. (μέσπιλον — στεγνωτικός); Gal. XII 72, unde Garg.

M. 47.

6 TEST. Garg. M. 47: mespili arborem Dioscorides contentus agrestem nominasse praeteriit (?).

12 TEST. Gal. XIX 99: Διοσκουρίδης μὲν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ὅλης εἶδος μεσπίλου (sc. ἐπιμηλίδα λέγει) τὸ καὶ σητάνιον ὀνομαζόμενον. ἐνίοι δὲ τὰ ὑψηλὰ τὰ μικρὰ, [τὰ] ἄγρια, ἅπερ καὶ ἀμαμηλίδες ὀνομάζονται (cf. Ath. XIV 650cd). Gal. XIX 77: ἀμαμηλίδες· εἶδος τι μεσπίλου πλεστον ἐν Ἰταλίᾳ γινώμενον, ὡς καὶ Διοσκουρίδης λέγει.

1 num. cap. ριζ̄ Q: ρκη' DI: cap. post 119 transpos. Di 2 βρώσιμον] aptu ad edendum DI: βαρόσιμον conl. Marc., at cf. Theophr. IV 3, 1 ἐσθιόμενος δ' ὃ ἐν τοῖς Δωτοφάγοις καλούμενος γλυκὺς καὶ ἠδὺς καὶ ἀσπυρῆς καὶ ἔτι πρὸς τὴν κοιλίαν ἀγαθός 4 ἐκλειγόμενον D. eup. II 82 (294) 5 γαστέρα ῥεούσας QDI: corr. Corn. coll. Gal. XII 65. Pl. XXIV, 6 cf. DI capillis cadentibus occurrūt, rufum colorem capillis facit

6 num. cap. ριη̄ Q: ριζ̄ DI: ρκη' DI δ om. Q: δ — καλεῖται om. Orib. 7 ἐστιν om. Q ὅμοιον — πυρακάνθη om. Orib. πυρακάνθη libri: ὄξυακάνθη Lac. (ex E?): πυξακάνθη Cornar. δὲ addidi 8 φέρον Orib. DI: φρ' F: φέρει H μικρῶ DI στρογγύλον addidi e DI semen habet rotundum et minutum πλατὸν — πυθμένα om. Orib. DIDi: seclusi (e p. 111, 2 huc transl.) 9 ἐνδοθεν — ὠνόμασαν om. Orib. παρ' ὃ] ἀφ' ὧν DI cf. Blas I. s. 139, 4 10 αὐτὸ H ὀνομάζουσι, βραδέως πεπαινώμενον DI καὶ om. DI βιβρωσκόμενος (εὐστόμαχος, στεγνωτικός) Orib.: βιβρωσκόμενον (εὐστόμαχον, στεγνωτικόν) reliqui 11 εὐστόμαχόν τέ ἐστι καὶ DI κοιλίας] καὶ λαν H 12 μεσπίλου δὲ καὶ ἕτερόν ἐστιν εἶδος DI εἶδος] γένος Q (vit. sollemne) 13 ἐπιμηλίαν Q: epimelidam DI, cf. Pamphil. (Ath. III 82d. XIV 650E). Hes. s. v. ἐπιμηλίδα καλοῦσιν DI σιτάνιον QDI: setanion DI, cf. Pl. I. s.: σατάνειος Theophr. I. s. δένδρον ἐστὶ DI μηλέα H

καὶ τοῖς φύλλοις, ὅτι μὴ μικρότερον· καρπὸν δὲ ἔχει καὶ τοῦτο στρογγύλον, βρώσιμον, πλατὺν ἔχοντα τὸν πυθμένα, ὑποστυφοντα, πεπαινόμενον βραδέως.

119 κρᾶνία δένδρον ἐστὶν ἄδρὸν, καρπὸν φέρον ὡς ἐλαίας, 5 ἐπιμήκη, χλωρὸν τὸ πρῶτον, πεπαινόμενον δὲ ξηρανθὲν ἢ κηροειδῆ, ἐδάδιμον, στυφοντα, ἀρμόζοντα πρὸς κοιλίας ῥύσιν καὶ δυσεντερίαν, συντιθέμενον καὶ εἰς ἐψημα καὶ εἰς βρῶσιν· καὶ ἀλμεύεται <δὲ> ὡς ἐλαία. ὁ δ' ἐ<κ> τῶν χλωρῶν ξύλων ἰχώρ καιομένων πρὸς λειψήνας καταχρῶμενος <ποιεῖ>.

120 οἶα τὰ μηλλίζοντα καὶ μήπω πέπειρα τμηθέντα καὶ 10 ξηρανθέντα ἐν ἡλίῳ σταλτικὰ γίνεται κοιλίας ἐσθιόμενα· καὶ τὸ ἐξ αὐτῶν δὲ ἄλευρον ἀλεσθέντων ἀντὶ ἀλφίτου λαμβανόμενον καὶ τὸ ἀφέψημα δὲ αὐτῶν πινόμενον τὸ αὐτὸ ποιεῖ.

121 κοκκυμηλέα δένδρον ἐστὶ γνῶριμον, οὗ ὁ καρπὸς 15 ἐδάδιμος, κακοστόμαχος, κοιλίας μαλακτικός· τῶν δὲ Συριακῶν καὶ μάλιστα τῶν ἐν Λαμασκῶ γεννωμένων ὁ καρπὸς ξηρανθεὶς ἐσθιόμενος καὶ κοιλίας σταλτικός. τὸ δὲ ἀφέψημα τῶν φύλλων ἐν οἴνῳ σκευαζόμενον καὶ ἀναγαγαριζόμενον κιονίδα καὶ οἶλα

2 TEST. Garg. M. 60: hoc pomum (sc. hypomelidem) *Dioscorides* frigidissimum adfirmat atque ideo et laborem digestionis incutere.

4 SIM. Theophr. h. pl. III 12, 1; Pl. XVI 105; XXIII 151 (e S. N.); D. eup. I 126 (156).

4 EXC. Gal. XII 41 (= Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

10 SIM. Theophr. h. pl. III 12, 6; Pl. XV 85; XXIII 141 (e S. N.); D. eup. II 49 (212).

10 EXC. cf. Gal. XII 87; Garg. M. 50.

14 SIM. Theophr. h. pl. IV 2, 10; Diphil. (Ath. II 50 b); Pl. XXIII 132. 193 (e S. N.); Sim. S. s. v. *δαμασκηνά*; D. eup. I 86 (136) I 85 (136) II 111 (309).

14 EXC. Gal. XII 32 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.) cf. Gal. VI 613; Garg. M. 46 (aliis e Gal. Pl. additis); cf. Ps. Orib. III 7; Isid. XVII 7, 10.

17 TEST. Gal. XII 32: *Διοσκουρίδης δ' οὐκ οἶδ' ὅπως τὰ Λαμασκηνά κοκκυμηλέα ξηρανθέντα φησὶν ἐπέχειν (ὑπέχειν ed.) γαστέρα.*

1 καὶ (pr.) om. Di ἔχει δὲ καρπὸν Di

4 num. cap. ριθ' QDi: ρλα' (post c. 120 colloc.) Dl 5 post πρῶτον habet ἔπειτα δὲ κηροειδῆ καὶ τελειάως πεπαινόμενον ἐρυθρὸν Sarac. cod. (E?): *viri- dem cum matuauerit obrufo colore est cere similem* Dl 7 *δυσεντερίας* HDi καὶ (alt.) om. F 8 δὲ addidi δ' ἐκ scripsi: δὲ libri φύλλον QDiDl: corr. Cornar., cf. D. eup. I 126 (156) *ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν κρᾶνίων ξύλων* (sc. ἰχώρ ὁ ἀπορρέων πρὸς λ. ἀρμόζει) 9 *ποιεῖ* addidi

10 num. cap. ρα QDi: ρλ' Dl 12 ἀλφίτου QDi: ἀλφίτων D. eup. I s.

14 num. cap. ρνα QDi: ρλβ' Dl tit. *περὶ κοκκυμηλέων* Di: *περὶ κοκκυμηλέας* Q 17 *κοιλίας σταλτικός*] at Gal. (XII 32) *pruna Damascena ventrem subducere dicit, minus tamen quam Iberica*

καὶ παρλοθμία φευματιζόμενα στέλλει. τὰ δὲ αὐτὰ παρέχει καὶ ὁ τῶν ἀγρίων κοκκυμηλέων καρπὸς πέπειρος ξηρανθεὶς, ἐψηθεὶς δὲ μετὰ ἐψήματος εὐστομαχώτερος καὶ σταλτικώτερος κοιλίας γίνεται. τὸ δὲ κόμμι τῆς κοκκυμηλέας ἐστὶ κολλητικόν, λίθων θρυπτικόν πινόμενον σὺν οἴνῳ, σὺν ὄξει δὲ ἐπιχρισόμενον ὡς λειχῆνας τοὺς ἐπὶ παιδίων θεραπεύει.

122 κόμαρος δένδρον ἐστὶ παρόμοιον κυδωνίᾳ, λεπτόφυλλον, καρπὸν ἔχον ὡς κοκκυμήλου μέγεθος, ἀπύρηνον, μεμαίκυλα καλούμενον, πεπανθέντα δὲ ὑπόκιρρον, ἐσθιδόμενον ἀχρωδῶδη, κακοστόμαχον καὶ κεφαλαλγῆ. 10

123 ἀμυγδάλης πικρᾶς ἢ ῥίζα λεῖα ἐψηθεῖσα ἐφήλεις τὰς ἐν προσώποις ἀποκαθαίρει· καὶ αὐτὰ δὲ τὰ ἀμύγδαλα καταπλασθέντα τὰ αὐτὰ ποιεῖ. προστιθέμενα δὲ ἄγει καταμήνια, καὶ κεφαλαλγίαις ἀρήγει τοῦ μετώπου καταπλασσομένου μετ' ὄξους καὶ ῥοδίνου, καὶ πρὸς ἐπινυκτίδας σὺν οἴνῳ, πρὸς 15

2 TEST. Garg. M. 46 (191, 9 R.): *Dioscorides sicca cocta alvum restringere existimat.*

7 SIM. Theophr. h. pl. III 16, 4; Pl. XV 99. XXIII 151; Ath. II 50d; D. eup. I 25 (106).

7 EXC. Orib. lat. XI s. v. (κόμαρος — κεφαλαλγῆ); Gal. XII 34 (= Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

11 SIM. [Hipp.] π. δ. II 55 (VI 564); Diocles (frg. 126 W.); Phylot., Mnesith., Diphil. (Ath. II 53f.); Plut. quaest. conv. I 6, 624c; Rufus 534 (R.); Pl. XXIII 144 (S. N.); D. eup. I 111 (149) II 78 (290) I 2 (94) I 10 (98) I 171 (183) I 128 (157) II 113 (314) II 109 (306) II 30 (239).

11 EXC. Orib. XI s. v. (ἀμυγδάλης — σὺν ὄξει πινόμενα); Gal. XI 827 (= Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.); Garg. M. 53 (cf. A. Mai I 404); Gal. VI 611. Sim. S. s. v.

1 τὰ αὐτὰ δὲ Di 2 κοκκυμήλων HDi 3 εὐστομαχώτατος Di 6 τὰς QDi

7 num. cap. ρκβ Di: cap. om. F, at index habet κόμαρος ρκβ': post c. 123 coll. H κυδωνία H λεπτόφυλλον Orib. HDi: corr. Sarac. (Matthiolo duce) coll. Theophr. l. s. 8 κοκκυμη(λ superscr.) H (incertum κοκκυμήλων an κοκκυμήλων) μεμαίκυλον Theophr. l. s. Pl. XV 99: μεμαίκυλα D. eup. I 25 (106): μαετοογλον Orib.: μεμάκυλα H: απομάκυλα Di: μημέκυλον Gal.: μιμαίκυλον Ath. l. s. 9 δὲ om. H ὑπόκιρρον ἢ ἐρυθρόν Orib. Di ἀχρωδῶδη om. H (spatio relicto): ἀχρωδῶδες Di: corr. Sarac. 10 κακοστόμαχον δὲ Di κεφαλαλγίαις Di: corr. Sarac.

11 num. cap. ρκγ Di: (ρκγ F in ind.): ρλδ' Di tit. περι ἀμυγδάλων F: περι ἀμυγδαλῆς HDi ἀμυγδα(λ superscr.) F (κόμη ἀμυγδαλῆς ind.): ἀμυγδαλῆς Orib. (eas superscr. O²): ἀμυγδαλέας reliqui ἀφεψηθεῖσα λεῖα Orib. Di 12 προσώπῃ (= προσώποις) F: προσώπων reliqui, cf. Plut. l. s. 13 τὸ αὐτὸ Orib. 14 βοηθεῖ καταπλασθέντα μετώπῳ ἢ κροτάφοις Di

δὲ σηπεδόνας καὶ ἐρηκτας καὶ κυνόδηκτα σὺν μέλιτι (ἀρμόζει).
 ἐσθιόμενα δὲ ἐστὶν ἀνώδυνα, μαλακτικὰ κοιλίας, ὑπνωτικά, οὐρη-
 τικά καὶ πρὸς αἵματος ἀναγωγὴν μετὰ ἀμύλου (καὶ ἡδυσμον)
 λαμβανόμενα, πρὸς δὲ νεφριτικούς καὶ περιπνευμονικούς σὺν
 5 ὕδατι πινόμενα ἢ ἐκλειχόμενα σὺν ρητίνῃ τερεβινθίνῃ, δυσου-
 ροῦσι δὲ καὶ λιθιῶσι σὺν γλυκεῖ βοηθεῖ, καὶ ἥπατικοῖς καὶ βηξί
 καὶ κόλον ἐμπνευματώσει σὺν μέλιτι καὶ γάλακτι ἐκλειχόμενα
 καρῶν Ποντικῶν μέγεθος. ἔστι δὲ καὶ ἀμέθυστα προλαμβανό- 2
 μενα ὄσον πέντε· κτείνει δὲ καὶ ἀλώπεκας βρωθέντα σὺν τινι.
 10 τὸ δὲ κόμμι αὐτῆς στυφει καὶ θερμαίνει καὶ βοηθεῖ πρὸς αἵ-
 ματος ἀναγωγὴν πινόμενον, καὶ ἐπιχρῖόμενον δὲ σὺν ὄξει λει-
 χήνας ἐπιπολαίους αἴρει· ἴσται καὶ βήχα χρονίαν μετὰ κράμα-
 τος ποθέν, λιθιῶντας δὲ ὠφελεῖ σὺν γλυκεῖ πινόμενον. ἡ δὲ
 γλυκεῖα καὶ ἐδώδιμος ἀμυγδάλη κατὰ πολὺ ἥσσω ἐστὶν ὡς
 15 πρὸς ἐνέργειαν τῆς πικρᾶς· καὶ αὐτὴ δὲ λεπτυντικὴ, οὐρητικὴ.
 βρωθέντα δὲ σὺν τῷ λέπει τὰ ἀμύδαλα χλωρὰ στομάχου πλά-
 δον ἀποκαθίστησιν.

124 πιστάχια τὰ γεννώμενα ἐν Συρίᾳ ὁμοία στροβίλλοις,
 εὐστόμαχα. ἐσθιόμενα δὲ καὶ πινόμενα ἐν οἴνῳ λεῖα ἐρπετο-
 20 δήκτοις βοηθεῖ.

4 SIM. D. eup. II 102 (303) II 36 (249) II 111 (309) II 58 (270) I 23 (105)
 II 30 (239) II 31 (242) II 111 (309) II 9 (229).

16 TEST. Garg. M. 53 (199, 7 R.): *Dioscorides etiam prodesse stomacho
 arbitratur, si cum folliculo suo nucleus devoretur.*

18 SIM. Pl. XIII 51. XXIII 150 (e S. N.); Ath. XIV 649 d; cf. Theophr.
 h. pl. IV 4, 7.

18 EXC. Gal. XII 120; Paul. Aeg. VII 3 s. v.; Garg. M. 55 (e Gal. et Diosc.);
 cf. Gal. VI 616.

1 ἀρμόζει addidi ex Orib. 2 δει τε Orib. κοιλίας μαλακτικά HDi
 3 ἀναγωγὰς Orib. καὶ ἡδυσμον addidi ex Orib. DI cf. D. eup. 30 (239) μετ'
 ἀμύλου καὶ ἡδυσμον πινόμενα μεθ' ὕδατος 4 νεφριτικά H, compend. scr.
 F περιπνευμονικά H, compend. scr. F 5 ὕδατι] οἴνῳ Q, at cf. D. eup.
 II 102 (303) ἀμύδαλα πικρὰ σὺν ὕδατι, Pl. XXIII 144 ex aqua potae δυσου-
 ριῶσι Di 8 ποντικῶν om. Q: in melle sumitur nucis abellanae magnitudo Pl.
 τὸ μέγεθος Di καὶ om. vulgo ἀμέθυστα libri: correxi cf. D. eup. I 23
 (105) πρῶτ' λαμβανόμενα H 9 ζ' ἢ ε' H: ε' ἢ ζ' Di: quibus fere prae-
 sumptis Pl. cf. Plut. l. s. 10 αὐτῶν Q καὶ (alt.) om. Q 11 σὺν ὄξει δὲ
 δπικρ. (om. καὶ) Di 13 ποθέν ἀκράτου Q (varia lectio), ad rem cf. D. eup. II
 31 (242) κόμμι ἀμυγδαλῆς πικρᾶς . . . μετὰ κράματος (sc. βήχας θεραπεύει)
 17 ἀποκαθιστῶσιν H

18 num. cap. ρκδ QDi: ρλγ' DI

- 125 κάρνα βασιλικά, ἃ ἐνιοι Περσικὰ καλοῦσιν, ἐσθιόμενα δύσπεπτα, κακοστόμαχα, χολοποιά, κεφαλαλγῆ, βήσσοισιν ἐναντία. χρήσιμα δὲ βιβρωσκόμενα πρὸς ἐμέτους νήστει, καὶ θανασίμων φαρμάκων ἀντιφάρμακον προβρωθέντα σὺν ἰσχάσι καὶ πηγάνῳ, πλείονα δὲ βρωθέντα πλατεῖαν ἑλμινθα ἐκτινάσσει· 5 ἐπιπλάττεται δὲ καὶ μαστοῖς φλεγμαίνουσι καὶ στρέμμασι σὺν ὀλίγῳ μέλιτι καὶ πηγάνῳ. μετὰ δὲ κροῦνον καὶ ἀλῶς καὶ μέλιτος πρὸς κυνόδηκτα καὶ ἀνθρωπόδηκτα ποιεῖ, πυρωθέντα δὲ σὺν τῷ κελύφει καὶ ἐπιτεθέντα τῷ ὀμφαλῷ στρόφους παύει.
- 2 τὸ δὲ λέπυρον καὲν καὶ τριφθὲν ἐν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ (καὶ) παιδοῖς ἐπιχρισθὲν, καλλίτριχόν ἐστι καὶ ἀλωπεκίας δασύνει, καὶ ἔμμηνα ἐφίστησι τὸ ἐντὸς αὐτοῦ λείον καὲν καὶ σὺν οἴνῳ προστιθέμενον. τῶν δὲ παλαιῶν καρῶν τὰ ἐντὸς καταπλασθέντα γαγγραῖνας καὶ ἀνθρακας (περιχαράσσει), καὶ αἰγιλώπια καὶ ἀλωπεκίας μασηθέντα καὶ ἐπιτεθέντα ἴσται. γίνεται δὲ καὶ 15 ἐλαιον ἐξ αὐτῶν κοπτομένων καὶ ἐκθλιβομένων. τὰ δὲ χλωρὰ ἦττον κακοστόμαχα, γλυκύτερα ὄντα, διὸ καὶ τοῖς σκόρδοις μίγνυται πρὸς τὸ τὴν δριμύτητα περαιορεῖν· αἴρει δὲ καὶ πελιώματα καταπλασθέντα.
- 3 τὰ δὲ Ποντικὰ, ἃ ἐνιοι λεπτοκάρνα καλοῦσι, (κεφαλῆς) 20

1 SIM. [Hipp.] π. δ. II 55 (VI 564); Diocles (frg. 126 W.); Phylot., Mnesith., Diphil. (Ath. II 53f sq.); Pl. XXIII 147sq. (e S. N.), unde Garg. M. 57 (allis e Gal. additis).

1 EXC. Gal. XII 13 sq. (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.); Gal. VI 609.

6 SIM. Pl. XXIII 147 — Pl. 149 (ἀντίδοτον Mithridatis cf. Gal. VI 610) 147. D. eup. II 136 (327) — Pl. 148 eup. II 66 (281) — Pl. 148 eup. I 136 (162) 226 (210) — Pl. 148 eup. II 113 (314) — eup. II 43 (256) — Pl. 148 eup. I 97 (142) I 95 (141) — eup. II 83 (295) — Pl. 148 eup. I 201 (197) I 199 (196) — eup. I 54 (118) — Pl. 148 eup. I 56 (119).

20 SIM. Pl. XXIII 150; Ath. II 53d; D. eup. II 31 (241) I 95 (141).

20 EXC. Garg. M. 54 (202, 4sq.) cf. Gal. XII 14. VI 609.

1 num. cap. ῥκε QDi: ῥλζ Dl tit. περὶ καρῶν QDi ἐνιοι sc. Diocles l. s. 4 φαρμάκων ἐστὶν Di ἀντιφάρμακα Di προβρωθέντα καὶ ἐπιβρωθέντα Di, at cf. D. eup. II 136 (326) ἀνεπέργητα ποιῶ τὰ θανάσιμα προπιόμενα . . . κάρνα βασιλικά μετὰ ἰσχάδων 6 ἐπιπλάσσει HDi post φλεγμαίνουσι add. καὶ ἀποστήμασι Di 9 κατὰ τοῦ ὀμφαλοῦ D. eup. II 43 (256) 10 καὶ addidi 12 ἴστησι Di καὲν λείον Di 14 περιχαράσσει addidi αἰγιλώπια QDi καὶ ἀλωπεκίας om. Dl, fort. delenda 15 ἴσται συντόμως Di 20 tit. mg. add. περὶ λεπτοκαρῶν Di: λεπτοκάρνα H κεφαλῆς κακωτικὴ om. DiDl: κεφαλῆς addidi coll. Pl. nucis abellanae capitis dolorem faciunt, cf. Diphil. (Ath. II 54b)

κακωτικά, κακοστόμαχα. καὶ αὐτὰ δὲ λεῖα σὺν μελικράτῳ πινο-
μενα βήχα παλαιὰν ἰάται, φρονκτὰ δὲ ἐσθιδόμενα σὺν πεπέρει
ὀλλγῳ κατάρρουν πεπαίνει. δλα δὲ κατακαέντα λεῖα μετ' ὄξυγ-
γιού η̄ στέατος ἀρκείου ἀλωπεκίας περιχρισθέντα δασύνει. φασὶ
5 δὲ ἐνιοὶ ὅτι μετὰ ἐλαίου τὰ κελύφη κεκαυμένα καὶ λειοτριβη-
θέντα (ἐπὶ) γλαυκοφθάλμων παιδίων τὰς κόρας καὶ τρίχας
μελαίνει καταβρεχομένον τοῦ βρέγματος.

126 μορῆα ἢ συκάμινον δένδρον ἐστὶ γνῶριμον, οὗ δ' καρ-
πὸς λυτικὸς κοιλίας, εὐφθαρτος, κακοστόμαχος· καὶ δ' ἐξ αὐτοῦ
10 δὲ χυλὸς τὰ αὐτὰ δρᾶ, ἐψηθεῖς δὲ ἐν χαλκῳματι ἢ ἡλιασθεῖς
στυπτικώτερος γίνεται. μινέντος δὲ αὐτῷ ὀλλγού μέλιτος ποιεῖ
πρὸς ρεύματα καὶ νομὰς καὶ παρίσθμια φλεγμαίνοντα· ἐπι-
τείνεται δὲ καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ παραμιγείσσης στυπτηρίας
σχιστῆς καὶ κηκίδος καὶ κυπέρου καὶ σμύρνης καὶ κρόκου, ἐπι
15 δὲ καὶ μυρικήσ καρποῦ καὶ ἴριδος καὶ λιβανωτοῦ. τὰ δὲ ἄωρα
μόρα ξηρὰ κοπέντα ἀντὶ ρόδου τοῖς ὄφθοις μελίννται καὶ κοιλια-
κοὺς ὀνίγησιν. ὁ δὲ τῆς ῥίζης φλοῖδος συνεψηθεῖς ὕδατι καὶ 2
ποθεῖς κοιλίαν λύει καὶ πλατεῖαν ἐλμινθα ἐκτινάσσει καὶ τοῖς
ἀκόνιτον πεπωκῶσι βοηθεῖ. τὰ δὲ φύλλα λεῖα σὺν ἐλαίῳ κατα-
20 πλασθέντα πυρρίκαντα ἰάται, ἐψηθέντα δὲ ἐν ὀμβρίῳ ὕδατι σὺν

8 SIM. [Hipp.] π. δ. II 55 (562); Diphil. (Ath. II 51f.); Pl. XXIII 134sq.
(e S. N.), unde Garg. M. 196, 14 R — Diphil. l. s. Pl. XXIII 135 — D. eup. I
85 (136) Pl. 136 cf. Gal. XII 910. 928. Orib. V 143. Aet. VIII 42. 43.

8 EXC. Gal. XII 78 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.) cf. Gal. VI 584.

15 TEST. Gal. XIX 135: τὰ ἐκ τῆς συκαμίνου μόρα τὰ ἄωρα ξηρανθέντα
καὶ κοπέντα τοῖς ὄφθοις ἐπιπάττεται καθάπερ καὶ ὁ κυρίως ὀνομαζόμενος ῥόδου,
ὡς καὶ ὁ Διοσκουρίδης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ θλῆς λέγει.

15 SIM. Pl. XXIII 135 — Pl. 140 — Diph. l. s. D. eup. II 66 (281) Pl. 135.
Alex. Tr. II 594 — Pl. 135 eup. II 137 (327) — Pl. 140 eup. I 178 (186) — Pl. 135
— Pl. 135 eup. II 121 (319) — Pl. 140 eup. I 69 (127) — Pl. 139 eup. I 71 (129)
— eup. I 149 (170) — Pl. 135. 140.

1 ἔστι κακοστόμαχα Di πινόμενα HDi: καταπινόμενα F (κατα e dittogr.
natum) 3 καέντα Di ὄξυγγιού Di 4 ἐπιχρισθέντα Di 5 δὲ καὶ
H κελύφη om. F καὶ om. F 6 τὰ γλαυκῶ(όH)φθαλμα τῶν παι-
δίων Q ἐπὶ addidi post παιδίων habet μελαίνει τὰς κόρας Di τὰς
κόρας] τοὺς ὀφθαλμοὺς Q (i. e. gloss. in text. recept.) τρίχα F 7 ἐπι-
βρεχομένου Di

8 num. cap. ρκγ QDi: ρλη' Dl ἢ συκάμι (ν superscr.) F (μορῆα συκάμι
(ν superscr.) iad.): ἢ συκαμινέα reliqui: quam multi sicaminum dicunt Dl, cf.
Diph. l. s. οἷ] ἢς Di 9 λυτικὸς κοιλίας] cf. Dioclis frg. 140 κακοστό-
μαχος] ἐσθιδόμενα Diph. 14 σχιστῆς] λευκῆς F καὶ κυπέρου om. HDi: σμί-
peru Dl 16 ὄωρα F 18 ἐλμιν HDi

ἀμπέλου καὶ συκῆς μελαίνης φύλλοις βάπτει τρίχας. ὁ δὲ
 χυλὸς τῶν φύλλων φαλαγγιοθήκτοις ἀρήγει ποθεῖς κνάθου
 πλήθος, τοῦ φλοιοῦ δὲ καὶ τῶν φύλλων τὸ ἀφέψημα διάκλυσμα
 εὐθετόν ἐστιν ὀδονταλγίας. ὀπίσκειται δὲ περὶ τὸν πυραμητὸν
 τῆς ῥίζης περιουχθείσης καὶ ἐκκοπείσης· εὐρίσκειται γὰρ τῆ⁵
 ὑστεραία ἐπίπαγός τις, ὅς πρὸς τε ὀδονταλγίας ποιεῖ καὶ
 φύματα διαφορεῖ καὶ κοιλίαν καθαίρει.

127 **συκόμορον**· ἐνιοὶ δὲ καὶ τοῦτο συκάμινον καλοῦσι.
 καλεῖται δὲ καὶ ὁ ἀπ' αὐτοῦ καρπὸς συκόμορον διὰ τὸ ἄστο-
 μον τῆς γένσεως. δένδρον δὲ ἐστὶ μέγα, ὅμοιον συκῆ, πολὺ-
 10 **οπον σφόδρα, τοῖς φύλλοις εὐκός μορέα.** φέρει δὲ καρπὸν τρεῖς
 ἢ τετράκις τοῦ ἔτους, οὐκ ἀπὸ τῶν ἀκρεμόνων ὡς ἐπὶ τῆς συ-
 κῆς, ἀπὸ δὲ τοῦ στελέχους, ὅμοιον ἐρινεῶ, γλυκύτερον ὀλύνθου,
 οὐκ ἔχοντα δὲ κεγχραμίδας μηδὲ πεπαινώμενον δίχα τοῦ ἐπι-
 2 **κνισθῆναι ὄννηι ἢ σιδήρῳ.** φέεται δὲ πλεῖστον ἐν **Καρία** καὶ 15
 ἐν **Ρόδῳ** καὶ ἐν τοῖς οὐ πολυπύροις τόποις. βοηθεῖ δὲ ἐν ταῖς
 σιτοενδείαις διὰ τὸ διηνεκὲς τοῦ καρποῦ· ἐστὶ δὲ εὐκοίλιος ὁ
 καρπός, ἀτροφος, κακοστόμαχος. ὀπίσκειται δὲ τὸ δένδρον πρὶν
 καρποφορεῖν ἕαρος τοῦ φλοιοῦ ἐξ ἐπιπολῆς **λίθῳ θλωμένον**·
 βαθυτέρον γὰρ θλασθεῖς οὐδὲν ἀνήσει. συλλέγεται δὲ σπόγγῳ 20

8 SIM. Theophr. h. pl. IV 2, 1sq. (unde Pl. XIII 56sq.); de caus. pl. V
 2, 4; Strab. XVII 823; Diod. I 34; Ath. II 51bc; cf. Isid. XVII 7, 20.

8 EXC. Orib. XII s. v. (**συκόμορον** — **προεξημένους**); Paul. Aeg. VII 3 s. v.
 cf. Gal. VI 616 (unde Aet. I s. v.).

3 ἀπόξεμα Di 4 ὀδονταλγίας libri (ut videtur): correxi 6 τις om. F
 δστις Q 7 in fine cap. Samb. aliena e cod. nescio quo add. *δοκεῖ δὲ εἶναι
 καὶ τινα μύρα ἀγρία παραπλήσια τῷ χαμαιβάτῳ, στυπτικώτερα δέ, ὃν ὁ ὀπί-
 ῥητος τερηθονίζεται, κατάντημα φλεγμονῶν καὶ ἐπουλωτικὸν τοῦ φάργγου, πλε-
 γῶν σαρκωτικόν. φέεται ἐν πολυσκίοις καὶ ψυχροῖς τόποις*

8 num. cap. ρκζ QDi: ρλθ' DI tit. *περὶ συκομορέας* F: *περὶ συκομόρον*
 HDi *συκόμορον* Orib. 9 ἄστομ' F: *ἀστονον* reliqui, ad rem cf. Gal. VI 616
 10 δέ om. H *πολύκομον* (*κομον* in ras.) HDi: *πολύοπον* δὲ τὸ δένδρον σφό-
 δρα ἐστὶ Theophr. l. s. 11 φέρον δὲ Orib. γ' ἢ δ' Orib. F: *καὶ τοῦθ' οἱ*
μὲν τρεῖς οἱ δὲ πλεονάκις φασὶ γίνεσθαι 12 ἢ] καὶ Di 13 ἐρίνω F, ad rem
 cf. Theophr. l. s. de caus. pl. V 2, 4 *ὀλύνθου* Di 14 οὐκ] μὴ Orib.
 15 ἢ om. F post **Καρία** gloss. in text. recep. Orib. *ἐρινεὸς ἀρσενικῶς ἢ*
ἀγρία συκῆ *παρὰ τὸ ἐριστικὸν εἶναι τὸ δένδρον καὶ τοῖς λίθοις καὶ πέτραις*
ἐπαναβλαστάνειν (II 746 D.) 16 ἐν (alt.) om. Orib. Di *οὐ* om. F *πολυ-*
πόροις Orib. δέ] γάρ Orib. 17 *σιτοενδείαις* Q: *σιτοδείαις* Orib. Di 19 *καρ-*
ποφορήσαι ἕαρος Orib.: *καρποφορήσει νεαρόν* HDi: *καρποφορεῖν ἕαρος* πρώτων
 Sar.; ad rem cf. quae Pl. XVI 182 de moro tradit *φλοῦ* Orib. *ἐπιβολῆς*
 Orib. 20 οὐδὲ Orib. δέ om. Orib.

ἢ ἐρίῳ τὸ δάκρυον, καὶ ξηρανθὲν καὶ ἀναπλασθὲν ἐν ἀγγεῖῳ
δοστρακίῳ ἀποτίθεται.

δύναμιν δὲ ἔχει ὁ ὀπὸς μαλακτικὴν, κολλητικὴν τραυμάτων, 3
διαφορητικὴν τῶν δυσπέπτων. πίνεται δὲ καὶ συγχρίεται πρὸς
5 ἐρπετῶν δῆγματα καὶ σπλήνας ἐσκιρρωμένους καὶ στομάχου
ἀλγήματα καὶ φρικία· ταχέως δὲ τερηδονίζεται ὁ ὀπὸς.

γίνεται δὲ καὶ ἐν Κύπρῳ εἶδει διαφέρον· πετελέα γὰρ οὐ
συκαμίνῳ τὰ φύλλα ἔοικε, τὸν δὲ καρπὸν (φέρει) κατὰ τὸ μέ-
γεθος κοκκυμήλων καὶ γλυκύτερον. τὰ δὲ ἄλλα πάντα ὁμοία
10 τοῖς προειρημένοις.

128 σῦκα πέπειρα τὰ ἀπαλὰ κακοστόμαχα, κοιλίας λυτικά
— ῥαδίως δὲ ὁ ἐξ αὐτῶν ρευματισμὸς ἴσταται —, ἐξανθημάτων
καὶ ἰδρώτων προκλητικά, ἄδιψα δὲ καὶ σβεστικά θερμοσίας.
τὰ δὲ ξηρὰ τρόφιμα, θερμομαντικά, διψητικώτερα, εὐκοιλία,
15 ἄφθετα δὲ ρευματισμοῖς στομάχου καὶ κοιλίας, βρόγχῳ δὲ καὶ
ἀρτηρίᾳ καὶ κύστει καὶ νεφροῖς εὐφθετα καὶ τοῖς ἐκ μακρονοσίας
κακοχροοῦσι καὶ ἀσθματικοῖς καὶ ἐπιλημπτικοῖς καὶ ὑδρωπι-
κοῖς· ἀνακαθαίρει δὲ καὶ τὰ ἐν θώρακι ἀποξεσθέντα σὺν ὑσώ-
πῳ καὶ ποθέντα, ἀρμόζει δὲ καὶ παλαιαῖς βηξί καὶ τοῖς
20 περὶ πνεύμονα χρονίοις πάθεσι, κοιλίαν τε μαλάσσει κοπέν-
τα μετὰ νίτρον καὶ κνήκον καὶ ἐσθιόμενα. τὸ δὲ ἀρέψημα 2

3 SIM. Pl. XXIII 134 (qui moro attribuit quae D. de sycomorō tradit); D.
eup. II 114 (315) eup. II 24 (236).

7 SIM. Theophr. h. pl. IV 2, 3 (unde Pl. XIII 58).

11 SIM. [Hipp.] π. δ. II 55 (VI 564); Mnesith. (Ath. III 80c); Phylot. (Ath.
III 79a); Diph. (Ath. III 80b); Ruf. (Orib. I 50) cf. Ruf. frg. 471 (546 R); Pl.
XXIII 117 (e S. N.), unde Garg. M. 49 cf. Isid. XVII 7, 17 — Diphil. l. s. —
Ruf. 546 R — Pl. XXIII 120 — D. eup. II 1 (226) — Pl. l. s. 121 — D. eup. I
87 (137) 90 (138) Pl. l. s. 121 — Pl. 121 — eup. II 102 (304) Pl. 121; Ruf. 11
R. — Pl. 120 eup. I 105 (146) — Pl. 121 — Pl. 122 — eup. II 63 (276) Pl. 122
— eup. II 37 (250) Pl. 122 — eup. II 31 (243) Pl. 122 — eup. II 35 (249) Pl. 122
— Pl. 123.

11 EXC. Gal. XII 132 (unde Paul. Aeg. VII 3 s. v.) cf. VI 570 (unde Garg.
M. 49); Sim. S. s. v. (e Gal.).

2 δοστρακίῳ ἀποτίθεται ἀγγεῖῳ Orib. 3 δύναμιν — ὀπὸς om. Orib.
4 τῶν δυσπέπτων] ὄγκων Paul. Aeg. l. s. 5 σπλήνας post ἐσκιρρ. colloc. Di,
at cf. Paul. Aeg. l. s. στομάχου τε (om. καὶ) Di, at cf. Paul. Aeg. l. s.
6 φρικίας H: φρικιῶδη Paul. Aeg. l. s., cf. D. IV 14 7 γενᾶται (sic) Orib.
διαφέρονσα F: διαφέρων Orib. οἷσα συκαμίνῳ QDi 8 φέρει addidi
τὸ om. Orib. 9 κοκκυμήλω Orib.

11 num. cap. ῥκη QDi: ῥμ' Di 12 ὁ om. vulgo 15 βρόγχῳ HDi
18 ἀποξεσθέντα Di: ἀναξεσθέντα reliqui 20 κοπέντα om. H 21 κνήκον]
κνήκον F: nicu (i. e.) cnicu Di: κρόκον vulgo: correxi coll. D. IV 188

αὐτῶν ταῖς περὶ ἀρτηρίαν καὶ παρίσθμια φλεγμοναῖς ἀρμόζει εἰς ἀναγαργάρισμα, καὶ εἰς τὰς ὠμηλύσεις δὲ μειγνύται καὶ εἰς γυναικείας πυρίας μετὰ τήλεως ἢ πτισάνης, σὺν πηγάνῳ δὲ στρόφων ἐστὶν ἐγκλυσμα. καταπλαττόμενα δὲ ἐφθὰ λεία διαφορεῖ σκληρίας, παρωτίδας, δοθιήνας μαλάττει, φύγεθλα πε-⁵παίνει, καὶ μᾶλλον σὺν ἱριδι ἢ νίτρῳ ἢ ἀσβέστῳ· καὶ ὠμὰ δὲ κοπέντα σὺν οἷς εἴρηται τὰ αὐτὰ δρᾶ. σὺν σιδίῳ δὲ ρόας πτερυγία ἀνακαθαίρει, μετὰ χαλκάνθου δὲ τὰ ἐν κνήμαις δυσ-³αλθῆ καὶ φευματικά καὶ κακοήθη θεραπεύει. ἐψηθέντα δὲ ἐν οἴνῳ καὶ μιγέντα ἀψινθίῳ καὶ κριθίνῳ ἀλεύρῳ ὕδρωπικούς¹⁰ ὠφελεῖ καταπλασθέντα· κεκαυμένα δὲ καὶ μιγέντα κηρωτῆ γιμέτλας ἰᾶται, λεία δὲ ὠμὰ σὺν νάπνι ὑγρῷ ἀναλημφθέντα καὶ ἐντεθέντα ἐν ὣσιν ἤχους καὶ κνησμούς θεραπεύει.

ὁ δὲ ὀπὸς τῆς ἀγρίας καὶ τῆς ἡμέρου συκῆς πηκτικός ἐστὶ γάλακτος ὥσπερ ἡ πιτύα· λύει δὲ καὶ τὸ πεπηγὸς ὥσπερ καὶ¹⁵ τὸ δῆξος, ἐλκωτικός τε σωμάτων καὶ ἀναστομωτικός, κοιλίας τε λυτικός καὶ ὑστέρας ἀναχαλαστικός μετὰ ἀμύλον λείου πινόμενος, καὶ ἐμμήνων ἀγωγὸς προστεθεὶς σὺν ῥοῦ λεκίθῳ ἢ κηρῷ Τυρρηνικῷ, ποδαργικοῖς τε καταπλάσμασι χρήσιμος μετὰ τη-⁴λίνου ἀλεύρου καὶ δῆξους. σμῆχει δὲ καὶ λέπρας καὶ λειχήνας,²⁰ ἐφήλεις, ἀλφούς, ψώρας σὺν ἀλφίτῳ, καὶ σκορπιοπλήκτοις κατὰ τῆς πληγῆς ἐπισταζόμενος καὶ λοβόλοις καὶ κυνοδήκτοις βοηθεῖ,

1 SIM. Pl. 122 — D. eup. II 45 (257) Pl. 123 — eup. I 153 (172) — Pl. 122. 123 — eup. I 144 (166) Pl. 122 — eup. I 190 (194) Pl. 123 — eup. I 185 (192) Pl. 123 — eup. II 65 (280) Pl. 123. — D. eup. I 181 (190) — eup. I 63 (124) 64 (126) — Pl. XXIII 117. 126 — D. eup. II 76 (288) Pl. 117. 126 — D. eup. I 235 (216) Pl. l. s. 117. 126.

20 SIM. Pl. XXIII 117. 126 D. eup. I 118 (151) — Pl. 118. 126 eup. II 122 (321) — Pl. l. s. 126 eup. II 113 (314) — Pl. l. s. 127 eup. I 71 (129) — Pl. l. s. 118 eup. I 176 (185) — Pl. 126 — Pl. 127 — Pl. 126.

3 γυναικείους HDi: compend. scr. F δὲ ἀφεψημένα HDi 5 fort. σκληρίας καὶ μαλάσσει HDi 8 καλκάνθου FDi: καλαμίνθης Serap., at cf. Pl. XXIII 123 *tidiarum ulceribus cum aeris flore* (sc. prosunt) 9 φευματικά δυσάλθη Di: ῥήγματα con. Serap.: fort. καὶ κακοήθη καὶ φευματικά coll. Di ἰᾶται Di 11 καὶ om. Di 12 νάπνι νίτρῳ non recte con. Marc. cf. D. eup. I 63 (124) σθικόν λείον ἀναλημφθὲν σὺν σιγήπῃ καὶ νίτρῳ (sc. ἤχους θεραπεύει) 13 κνημοῦς συρισμοῦς con. Marc.: *pruriginem* Di 14 nov. cap. (ρμ') inc. Di 15 καὶ (alt.) om. Di 16 ad ἀναστομωτικός cf. Gal. XI 751 17 ἀμυγδάλον libri: ἀμύλον Di: corr. Samb. coll. Pl. XXIII 117 *siccatur* (sc. fici succus) ad *aperienda ulcera, cienda menstrua adpositu cum luteo ovi aut potu cum amylo* 19 χηρῶν Q τηλίνου) σηταλίου D. eup. I 235 (216): *cum farina Graeci feni* Pl. l. s. 20 καὶ (pr.) om. HDi 21 ψώρας ἀχώρας HDi 22 τιθέμενος (ἐπισταζόμεν) Di

καὶ ὀδονταλγίας ὠφελεῖ ἐρίῳ ἀναλημφθεῖς καὶ εἰς τὸ βρῶμα ἐντιθέμενος, καὶ μυρμηκίαν αἴρει στέατι περιπλασθείσης τῆς ἐν κύκλῳ σαρκός. τὰ αὐτὰ δὲ καὶ ὁ χυλὸς ποιεῖ τῶν ἀπὸ τῆς ἀγρίας συκῆς ἀπαλῶν κλάδων, ἥντεκα ἂν ἔγκοι ὄσι, μηδέπω δὲ 5 τοῦ ὀφθαλμοῦ βεβλαστηκότος. κοπτόμενοι δὲ ἐκθλίβονται, καὶ ὁ χυλὸς ξηραίνόμενος ἐν σικῆ ἀποτίθεται. λαμβάνεται δὲ καὶ εἰς ἐλκωτικὰς δυνάμεις ὁ τε ὀπὸς καὶ ὁ χυλός. αἱ δὲ κράδαι 5 <ἀπαλαι> βοείους κρέασι συγκαθεψόμεναι εὐέψητα ταῦτα ποιῶσι, καὶ τὸ γάλα δὲ λυτικώτερον ἐν τῇ ἐψήσει κινούμενον αὐ- 10 ταῖς ἀντὶ σπάθης παρασκευάζουσιν.

οἱ δὲ δλυνθοὶ, ὑπὸ δὲ τινῶν ἐρινεοὶ καλούμενοι, ἐφθολὸν καταπλασθέντες πᾶσαν συστροφὴν καὶ χοιράδας ἐκμαλάσσουν, ὦμοι δὲ μυρμηκίας καὶ θύμους σὺν νίτρον καὶ ἀλεύρον κατα- 15 πλασθέντες αἴρουνσι. καὶ τὰ φύλλα δὲ τὰ αὐτὰ δύνανται· σὺν δξει δὲ καὶ ἀλοὶ καταπλασθέντα ἀχῶρας, πιτυρα, ἐπινυκτίδας ἴαται. παρατρίβεται δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ σικώδη καὶ τραχέα τῶν βλεφάρων, καὶ λεῦκαι δὲ καταπλάσσονται τοῖς τῆς μελαίνης συκῆς φύλλοις ἢ τοῖς κλάδοις· ποιεῖ καὶ πρὸς τὰ κυνόδηκτα σὺν μέλιτι καὶ πρὸς τὰ κηρία. ἀνάγουσι δὲ οἱ δλυνθοὶ καὶ 6 20 ὄστα σὺν μήκωνος ἀγρίας φύλλοις, δοθιηνάς τε σὺν κηρῶ διαλύουσι, σὺν ὀρόβῳ δὲ καὶ ὄνῳ καταπλασθέντες πρὸς μυογαλῆς δήγματα καὶ σκολοπένδρας ἀρμόζουσιν.

γίνεται δὲ καὶ κονία ἀγρίας συκῆς καὶ ἡμέρου, καέντων τῶν κλάδων, ἐκ τῆς τέφρας· πολύβροχον δὲ αὐτὴν δεῖ ποιεῖν 25 καὶ παλαιῶν. ἀρμόζει δὲ εἰς τὰ καυστικά καὶ γαγγραινούμενα· ἀνακαθαίρει δὲ καὶ ἀναλίσκει τὰ περισσά. χρῆσθαι δὲ αὐτῇ δεῖ σπόγγον βρέχοντασ συνεχῶς καὶ ἐπιτιθέντασ, ἐφ' ὧν δὲ καὶ

11 SIM. Pl. XXIII 127 D. eup. I 154 (173) — eup. I 176 (185) — Pl. l. s. 127 — D. eup. I 47 (115 ubi δλυνθου pro συκῆς corrige) — eup. I 118 (151) — Pl. 128 eup. II 113 (314) — Pl. 128 eup. I 172 (183) — Pl. 128 eup. I 166 (179) — eup. I 144 (166) — Pl. 129 eup. II 123 (322).

11 EXC. Gal. XII 88.

23 SIM. Pl. XXIII 124 sq. D. eup. I 211 (204) II 47 (259) II 161 (336) II 121 (320).

4 μήπω HDi δὲ om. HDi 7 κράδοι HDi 8 ἀπαλαι addidi
καθεψόμεναι HDi 10 ἀντὶ σπάθης ἀδταῖς HDi 11 mg. add. ῥμη περι
δλυνθων Di: cap. ρμβ' inc. Di δλυνθοὶ (ἀγριοὶ superser.) H 12 καὶ om. H
14 δύνανται F 15 καταπλασθέντες QDi: corr. Sarac. καὶ ἐπινυκτίδας Di
16 ἴωνται Di 18 τοῖς κράδοις FDi: fort. ταῖς κράδαισ coll. D. eup. I 118 (151)
συκῆς μελαίνης κράδαι ποιεῖ δὲ καὶ Spr. 21 μυογαλῆς F: μυγαλῆς reliqui
cf. D. II 68 23 cap. ρμγ' inc. Di 24 κλάδων libri: fort. κραδῶν 25 δὲ
καὶ HDi 26 δὲ (pr.) γὰρ Di

ἐγκλύζοντας, ὡς ἐπὶ δυσεντερικῶν καὶ παλαιῶν φευμάτων καὶ
 κόλπων ὑπονόμων καὶ μεγάλων· καθαίρει γὰρ καὶ κολλᾷ καὶ
 7 σαρκῶν καὶ συμφύει ἐοικότως τοῖς ἐναίμοις. καὶ ποτίζεται δὲ
 πρὸς αἵματος ἐκθρόμβωσιν καὶ πτώματα, θήγματα, σπάσματα,
 (ἀν)τήσιν σὺν ὕδατος ἐνὶ κνάθῳ προσφάτου διυλισμένης καὶ ἐλαίου 5
 μιγέντος ὀλίγον, κοιλιακοῖς δὲ καὶ δυσεντερικοῖς καθ' ἑαυτὴν
 κνάθου πλήθος βοηθεῖ διδομένη, καὶ τοῖς νευρικοῖς δὲ καὶ
 σπαστικοῖς σύγκρισμα ἀρμόδιον σὺν οἴνῳ ἰδρωτάς κινουσα, καὶ
 πρὸς γύψου πόσιν καὶ φαλαγγίων θήγματα πίνεται. παρέχουσι
 δὲ τὰ αὐτὰ καὶ αἱ λοιπαὶ κονίαι, μάλιστα δὲ ἡ θρυλή, στυπτι- 10
 καὶ δὲ εἰσι πᾶσαι.

129 περσαία δένδρον ἐστὶν ἐν Αἰγύπτῳ, καρπὸν φέρον
 ἐδώδιμον, εὐστόμαχον, ἐφ' οὗ καὶ τὰ λεγόμενα κρανοκόλαπτα
 φαλάγγια εὐρίσκεται, μάλιστα δὲ ἐν τῇ Θηβαίδι.

δύναμιν δὲ ἔχει τὰ φύλλα λεῖα ἐπιπαττόμενα ξηρὰ αἰμορ- 15
 ραγίας ἰστών. τοῦτο δὲ ἰστόρησάν τινες ἐν Περσίδι ἀναρετι-
 κὸν εἶναι, μετατεθὲν δὲ εἰς Αἴγυπτον ἀλλοιωθῆναι καὶ ἐδώ-
 διμον γενέσθαι.

12 SIM. Theophr. h. pl. IV 2, 5 III 3, 5. Pl. XV 45sq. XIII 63; Strab.
 XVII 822. 823; Diod. I 34, Plut. de Is. et Osir. 68; Paus. V 14, 3; schol. Nic.
 Th. 764; Al. 101 cf. Orib. I 581 (Dar.).

12 EXC. Orib. XII s. v. (περσαία — αἰγύπτῳ); Gal. XII 97 (unde Aet. I
 s. v. aliis aliunde additis. Paul. Aeg. VII 3 s. v.) Gal. VI 617.

1 ἐγκλύζονται Di 5 σὺν ὕδατος κνάθῳ προσφάτως διυλισμένη Di: σὺν
 ὕδατι Ισα (= ὕδατος ā) κνάθῳ τῆς προσφάτου (προσφάτως H) διυλισμένης (δι-
 υλισμένης F) Q: datur cyato uno Di: correxi 7 βοηθεῖ διδομένη om. Q
 8 σπαστικοῖς F: σπάσμασι reliqui

12 num. cap. ρκθ QDi: ρμα' Di περσαία F (περσαία ind.): περσαία reliqui
 13 κρανοκόλαπτα F: craniocolia Di, cf. schol. Nic. Th. 764 15 ἐπιπαττόμενα
 HDi αἰμορραγίαν HDi 18 in fine add. Di cap. de Iberide cf. II 174 subscr.
 τέλος τοῦ πρώτου λόγου H: πεδακίου διοσκουρίδου ἀναζαβέως περὶ ἕλης ἰατρικῆς
 λόγος πρώτος F

ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

Ἐν μὲν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ, φίλτατε Ἄρχει, ὄντι πρῶτῳ τῶν περὶ ὕλης (ιατρικῆς) ἡμῖν συντεταγμένων, παρεδώκαμεν τὸν περὶ ἀρωμάτων καὶ ἐλαίου καὶ μύρων καὶ δένδρων καὶ τῶν γεν-
 5 νωμένων ἐξ αὐτῶν ὀπῶν τε καὶ δακρῶν καὶ καρπῶν λόγον, ἐν δὲ τούτῳ δευτέρῳ ὄντι ἐπελευσόμεθα περὶ τε ζῳῶν καὶ μέλιτος καὶ γάλακτος καὶ στέατος καὶ τῶν λεγομένων σιτηρίων, ἔτι δὲ λαχά-
 νων, ὑποτάξαντες αὐτοῖς ὅσα ὀρμιεῖα τῶν βοτανικῶν κέχρηται
 10 δυνάμει διὰ τὸ συγγένειαν ἔχειν αὐτά, ὡς περὶ τὰ σκόρδα καὶ τὰ κρόμυα καὶ νᾶπυ, ἵνα μὴ διαζευχθῆ τῶν ὁμογενῶν ἢ δύναμις.

1 ἔχλινος θαλάσσιος εὐστόμαχος, εὐκόλλιος, οὐρητικός, ὃ δὲ ὄστρακον ὠμὸν μείγνυται χρησίμως τοῖς πρὸς τὰς ψῶρας ἀρμόζουσι σμήγμασι, κεκαυμένον δὲ καθαιρεῖ τὰ ζῦπαρὰ ἔλκη καὶ καταστέλλει τὰ ὑπερσαρκοῦντα.

15 2 καὶ τοῦ χειρσαίου δὲ ἐχλίνου τὸ δέρμα καὲν πρὸς ἀλωπεκίας μετὰ πίσης ὑγρᾶς καταχρίομενον ἀρμόζει. ἢ δὲ σὰρξ

11 SIM. Diph. (Ath. III 91a); Ael. n. a. XIV 4 — Pl. XXXII 127 D. eup. I 186 (192) Ael. l. a. — eup. I 189 (193).

13 EXC. Gal. XII 355: ἔνιοι γοῖν ἀπὸ πρὸς τε τὰ ὑπερσαρκήσαντα καὶ τὰ ζῦπαρὰ τῶν ἐλκῶν ἐχρήσαντο. cf. Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.

15 SIM. Aesclep. (Gal. XII 413); Ael. n. a. XIV 4; D. eup. I 95 (140); II 102 (303); II 63 (277); I 229 (212).

15 EXC. Gal. XII 321: ἔγραψαν δὲ καὶ ἄλλων ζῳῶν ἔνιοι σάρκας ἀφελὲν ἰσοδιόμενας τε καὶ κατὰ πεπονθότων μερῶν ἐπιτιθεμένας, οἷον τὴν τοῦ χειρσαίου ἐχλίνου σκελετευθεῖσαν, εἰ ποθεινὴ, ἐλεφαντιῶσιν καὶ καχέκταις καὶ σπασμώδεσιν καὶ νεφριτικοῖς, ἔτι τε τοῖς τὸν ἀνὰ σάρκα προσαγορευόμενον ὕδρον ἔχουσιν.

1 τίτ. πεδανίου διοσκουρίδου ἀναξαρχέως περὶ ὕλης ἱατρικῆς λόγος δευτέρος
 QDi 2 μὲν om. Di πρὸ τούτου] πρῶτῳ HDi ἱατρικῆς add. Treu

8 ὀρμιεῖα F: ὀρμιεῖα reliqui 9 σκόρδα HDi 10 κρόμυα HDi

11 num. cap. ρλ QDi τίτ. περὶ ἐχλίνου F: περὶ ἐχλίνου θαλασσίον reliqui
 θαλάττιος HDi 12 post χρησίμως add. σπηθῶν Di: cuius corium crudum

miscetur medicaminibus DI 13 μίγμασι Q

15 num. cap. ρλα QDi τίτ. περὶ ἐχλίνου Q: περὶ ἐχλίνου χειρσαίου Di

σκελετευθεῖσα καὶ πινομένη μετὰ δξυμέλιτος βοηθεῖ νεφριτικοῖς καὶ τοῖς ὑπὸ σάρκα ὑδρωψι καὶ σπασμώδεσιν, ἐλεφαντιῶσι, καχέταις· ξηραίνει δὲ καὶ τοὺς περὶ τὰ σπλάγγνα φευματισμούς. καὶ τὸ ἥπαρ δὲ αὐτοῦ ξηρανθὲν ὑπ' ὄστράκου ἡλιοκαύστου καὶ ἀποτεθὲν πρὸς τὰ αὐτὰ ὁμοίως διδόμενον ἄρμόζει.

3 Ἰππόκαμπος θαλάσσιόν ἐστι ζῶον μικρόν, οὗ καέντος ἀναλημφθεῖσα ἡ τέφρα πύση ὑγρᾶ ἢ δξυγγίω ἢ ἀμαρακίνω μύρω καὶ καταχρισθεῖσα ἀλωπεκίας δασύνει.

4 πορφύρα καεῖσα δύναμιν ἔχει ξηραντικὴν, σμηκτικὴν ὀδόντων, ὑπερσαρκωμάτων δὲ κατασταλτικὴν, ἀνακαθαρτικὴν ἐλκῶν καὶ ἀπουλωτικὴν.

τὰ δὲ αὐτὰ ποιοῦσι καὶ οἱ κήρυκες καέντες, καυστικώτεροι ὄντες, ἐὰν δὲ τις ἀλῶν πληρώσας αὐτοὺς ἐν ὠμῇ χύτρα πάλιν καύσῃ, ἀρμόζουσι πρὸς σμηξίν ὀδόντων καὶ κατακαύματα ἐπιπλασθέντες. ἐὰν δὲ δεῖ ἀποστρακοῦσθαι τὸ φάρμακον· ἀπουλωθέντος γὰρ τοῦ κατακαύματος αὐτόματον ἀποπίπτει. γίνεται δὲ καὶ ἄσβεστος ἐξ αὐτῶν, ὡς ὑποδειξόμεν ἐν τῷ περὶ ἄσβεστου λόγῳ (V 132).

κίονια δὲ καλεῖται τὰ ἐπὶ τῶν πορφυρῶν καὶ κηρύκων μέσα, περὶ ἃ ἡ ἐλιξ ἐστὶ τοῦ ὄστράκου. καλεῖται δὲ ὁμοίως,

7 SIM. Zop. (Orib. II 578); D. eup. I 95 (140); Pl. XXXII 67; Archig. (Gal. XII 406); Asclep. (Gal. XII 413).

1 EXC. Gal. XII 362: καὶ τὸν ἰπποκάμπου δὲ τὸ θαλάττιον ζῶον θέν καυθὲν ἔγραψάν τινες ἀλωπεκίας ὠφελεῖν. . . μειγνύουσι δ' αὐτὴν τινὲς μὴ ἀμαρακίνω μύρω, τινὲς δ' ὑγρᾶ πύση, τινὲς δὲ παλαιῶ στέατι ὕδρι (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

10 SIM. Pl. XXXII 68.

10 EXC. Gal. XII 344.

13 SIM. Zop. (Orib. II 579) Pl. XXXII 98 — Pl. l. s. 82 D. eup. I 76 (132) — eup. I 178 (187).

13 EXC. cf. Gal. XII 344.

4 ἐπ' ὄστράκον ἡλιοκαύστου Di cf. Ael. l. s. 6 ἀρμόζει διδόμενον Di

7 num. cap. ρλβ QDi tit. περὶ ἰπποκάμπου QDi

10 num. cap. ρλγ QDi tit. περὶ πορφύρας QDi 11 ὑπερσαρκωμάτων

δὲ κατασταλτικὴν om. Q, at cf. Dl *pluri carni id est uulneri incongrua crederet*

12 καὶ om. HDi post ἀπουλωτικὴν cap. 7 non recte transpos. Samb.

13 tit. περὶ κηρύκων (cap. num. om.) Di τὰ αὐτὰ δὲ Di εἰσι δὲ μᾶλλον

καυστικοί Di 14 αὐτοὺς πληρώσας Di πάλιν om. Di 16 μετὰ δὲ τὴν

ἀπουλωσιν τοῦ τραύματος Di 17 αὐτόματον] αὐτὸ Di 20 κίονια HDi:

κίονια F (e ΛΟΓΩΙΚΙΟΝΙΑ in archet. scripto natum): ρλγ' κίονια F (ind.)

κηρύκων καὶ πορφυρῶν HDi 21 δ] οἷς HDi: οἷς δ (var. lect.) F

δύναμιν ἔχοντα καυστικωτέραν τῶν κηρύκων καὶ τῆς πορφύρας διὰ τὸ ἐπιπέζειν αὐτῶν τὴν φύσιν. αἱ δὲ σάρκες τῶν κηρύκων εὐστομοὶ καὶ εὐστόμαχοι, κοίλλαν δὲ οὐ μαλάσσουνσιν.

5 ὄρυσι τοῖς κήρυξιν· ἰδιαιτερον δὲ πλυθέντες ὡς μόλιβδος χρησιμεύουσιν εἰς τὰ ὀφθαλμικά σὺν μέλιτι, ἐκτῆκοντες παχύτητος βλεφάρων καὶ σμήγοντες λευκώματα καὶ τὰ ἄλλως ἐπισοκοτοῦντα ταῖς κόραις. ἡ δὲ σὰρξ αὐτῶν κννοδήκτοις ὠφελίμως ἐπιτίθεται.

10 6 τελλῖναι νεαραὶ εὐκοίλιοι, μάλιστα δὲ ὁ ἐξ αὐτῶν ζωμός. ταριχηραὶ δὲ καεῖσαι καὶ τριβεῖσαι λεῖαι καὶ μετὰ κεδρίας ἐπισταζόμεναι τὰς ἐκτιλθείσας ἐκ τῶν βλεφάρων τρίχας σὺν ἔῶσιν αἰθίς φνῆραι.

καὶ ὁ ἐκ τῶν χημῶν δὲ καὶ ἐκ τῶν ἄλλων κογχαριῶν ζωμός 15 μὲν κινεῖ κοίλλαν ἐψόμενος μετὰ ὀλίγου ὕδατος. λαμβάνεται δὲ μετ' ὄννου.

7 πορφύρας πώματα σὺν ἐλαίῳ ἐψηθέντα καὶ ἐπαλειφόμενα τρίχας ῥεούσας ἴστησι, ποθέντα δὲ σὺν ὄξει σπλήνα

2 SIM. Xenocr. (Orib. I 142).

4 SIM. Pl. XXXII 98, D. eup. II 113 (314) cf. Hic. (Ath. III 87c); Diph. (Ath. 90d).

4 EXC. Gal. XII 322: τῶν δὲ μνάκων (sc. τὴν σάρκα) ἀρμόττειν ἔλκεσιν ὑπὸ κινδὸς δάκνοντος γεγονόσιν (sc. φασίν). Paul. Aeg. VII 3 s. v. μνάκες καέντες τὰ αὐτὰ ὄρυσι τοῖς κήρυξιν, ἰδιαιτερον δὲ πλυθέντες τραχύτητα βλεφάρων καὶ λευκώματα σμήγουσι σὺν μέλιτι. ἡ δὲ σὰρξ αὐτῶν τοῖς κννοδήκτοις ὠφελίμως ἐπιτίθεται.

10 SIM. D. eup. I 52 (116) Pl. XXXII 70 — Xenocrates (Orib. I 153).

10 EXC. Gal. XII 362 (unde Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

17 SIM. D. eup. I 96 (141) — II 61 (274) — II 88 (216) — II 79 (292).

17 EXC. Gal. XII 348: πώματα πορφυρῶν δι' ὄξους ποθέντα σπλήνας οἰδαλέους ἔγραψάν τινες ἰσθῆαι, θνμιώμενα δὲ τὰς πνιγομένας ὑστερικῶς ὠφελειν ἐκβάλλειν τε τὰ κατεχόμενα χόρια. Paul. Aeg. VII 3 s. v. (e D.).

2 πιάζειν HDi: ὀπιέζειν F

4 num. cap. ρλδ QDi tit. περι μνάκων F: περι μνάκων reliqui μνάκες F (ρλδ' μνάκες ind.) 6 τραχύτητα Paul. Aeg. l. s. 8 ἐπιτίθεται ὠφελίμως HDi

10 num. cap. ρλε QDi τελλῖναι δὲ Di εὐκοίλιοι HDi 11 καὶ (alt.) om. Q 12 ἐκτιλθείσας F ἐκ om. HDi 14 nov. cap. ρλς' ζωμός κογχαριῶν incip. Di χημῶν F ἐκ (alt.) om. HDi 15 κοίλλαν κινεῖ Di 16 μετ' ὄννου δὲ λαμβάνεται HDi

17 num. cap. ρλγ Q: om. Di tit. περι πορφύρας Q (πορφύρας πώμα ind. F) 18 ἴστησι] τηρεῖ Q: κρατύνει Paul. Aeg. l. s.: correxi σπλήνας οἰδοῦντας Gal. Paul. Aeg.

οἰδοῦντα στέλλει, ὑποθυμιάθεντα δὲ ἐγείρει τὰς ὑστερικῶς πνιγομένας καὶ τὰ δεύτερα ἐκβάλλει.

8 ὄνυξ ἐστὶ πῶμα κογχυλίου, ὅμοιον τῷ τῆς πορφύρας, εὐρισκόμενον ἐν τῇ Ἰνδία ἐν ταῖς καρδοφόροις λίμναις· διὸ καὶ ἀρωματίζει νεμομένων τῶν κογχυλίων τὴν νάρδον. συλλέγεται δὲ ἐπειδὴν ὑπὸ τῶν ἀνυμῶν ἀναξηρανθῶσιν αἱ λίμναι. διαφέρει δὲ ὁ ἀπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς κομιζόμενος, ὑπόλευκος ὢν καὶ λιπαρὸς· μέλας δὲ ὁ Βαβυλώνιος καὶ μικρότερος. ἀμφότεροι δὲ εὐώδεις θυμιάμενοι, καστορίζοντες ποσῶς τῇ ὄσμῃ.

ἐγείρουσι δὲ καὶ οὔτοι ὑποθυμιάθεντες τὰς ὑστερικῶς πνιγομένας καὶ ἐπιληπτικούς, ποθέντες δὲ κοιλίαν μαλάσσουν. αὐτὸ δὲ τὸ κογχύλιον καὲν ποιεῖ ὅσα καὶ ἡ πορφυρά καὶ ὁ κήρυξ.

9 κοχλίας χερσαῖος εὐστόμαχος, δύσφραγτος. ἄριστος δὲ ὁ τε ἐν Σαρδῶνι καὶ Λιβύῃ καὶ Ἀστυπάλαια καὶ Σικελία καὶ Χίω γεννώμενος καὶ ὁ ἐν ταῖς κατὰ Λιγυρίαν Ἀλπες καλούμενος πωματίας. καὶ ὁ θαλάσσιος δὲ εὐστόμαχος καὶ ἐκκρητικός, ὁ δὲ ποτάμιος βρωμώδης, καὶ ὁ ταῖς ἀκάνθαις καὶ τοῖς θamnίσκοις προσκεκολλημένος ἄγριος, ὃν τινες σέσιλον ἢ σεσέλιτα καλοῦσι, ταρακτικὸς κοιλίας καὶ στομάχου, ἐμετοποιός. 2 δύναται δὲ πάντων τὰ ὄστρακα κεκαυμένα θερμαίνειν καὶ 20 καίειν, σμήχειν λέπρας, ἀλφούς, ὀδόντας. οὐλὰς δὲ τὰς ἐν ὄφθαλμοῖς καὶ λευκώματα καὶ ἐφήλεις καὶ ἀμβλυωπίας μετὰ τῆς σαρκὸς ὄλοι καέντες καὶ λειανθέντες καὶ ἐγχρισόμενοι σὺν μέλιτι

3 SIM. D. eup. II 88 (296); Pl. XXXII 134.

3 EXC. Orib. V 77; Gal. XIII 320. Paul. Aeg. VII 3 s. v. ὄνυχες· πώματ' αἰοὶ κογχυλίων Ἰνδικῶν, οἱ θυμιάθεντες ἐγείρουσι τὰς τε ὑστερικῶς πνιγομένας καὶ ἐπιληπτικούς, ποθέντες δὲ κοιλίαν μαλάσσουν (ταράσσουν ed.).

13 SIM. Pl. XXX 44sq. cf. VIII 139; Xenocr. (Orib. I 143); Ath. II 630 — Pl. XXX 29 D. eup. I 128 (158) 131 (160) 119 (152) — eup. I 76 (132) — Pl. XXIX 127 D. eup. I 41 (111).

13 EXC. Gal. XII 322.

20 SIM. D. eup. II 65 (280) — Pl. XXX 77sq. — Pl. XXX 122 eup. I 167 (180) — Pl. XXX 126 — Pl. XXX 116 — Pl. XXX 112 eup. I 210 (204) — Pl. XXVIII 211 eup. II 9 (230) — eup. II 44 (257) — eup. I 53 (117) cf. Pl. XXX 136. XXIX 116.

1 τὰς ὑστερικῶς πνιγὰς Paul. Aeg. 2 τὰ om. Paul. Aeg.

3 num. cap. ρλξ QDi tit. περὶ ὄνυχος QDi 5 τῇ νάρδῳ H 9 θυμιάμενοι δὲ Q

13 num. cap. ρλη QDi 15 τοῖς F 16 πωματίας καλούμενος Di 17 βρωμώδης H 18 προσκεκολλημένος HDi 18 σέσιλον] cf. Ath. II 63 c Hes. s. v. σέσηλοι ἢ σεσέλιτα om. Di: fort. glossema 19 ταρακτικὸς ἐστι Di

ἀποκαθαίρουσιν. ὦμοι δὲ σὺν τοῖς κελύφεσι καταπλασθέντες
 ἐξικμάζουσι τὰ ὑδρωπικὰ οἰδήματα καὶ οὐκ ἀφίστανται, πρὶν ἢ
 πᾶν ἀνικμασθῆναι τὸ ὑγρὸν· καὶ ποδαγωγικὰς δὲ φλεγμονὰς
 πρᾶννουσι, καὶ σκόλοπας ἔλκουσιν ὁμοίως καταπλασθέντες, καὶ
 5 ἔμμηνα ἄγουσι λεῖοι προστιθέμενοι. αἱ δὲ σάρκες αὐτῶν λείπει 3
 σὺν σμύρῃ καὶ λιβανωτῷ καταπλασθεῖσαι τραύματα καὶ μά-
 λιστα τὰ κατὰ τὰ νεύρα κολλῶσι, καὶ τὰς ἐκ μυκτῆρων αἰμορ-
 ραγίας σὺν ὄξει λειανθέντες ἐπέχουσι. ζῶσα δὲ ἡ σὰρξ κατα-
 ποθεῖσα, τοῦ Λιβυκοῦ μάλιστα, ἀλγηδῶνας στομάχου παύει.
 10 μετὰ δὲ τοῦ ὀστράκου ὄλος τριβείας καὶ μετ' οἴνου καὶ σμύρνης
 ὀλλγης ποθεῖς κολικοὺς θεραπεύει καὶ κύστεως ἀλγήματα.
 ἀνακολλᾷ δὲ καὶ τριχὰς ὁ χερσαῖος, ἐὰν τις βελόνῃ κατὰ τῆς
 σαρκὸς αὐτοῦ φέρων τῷ προισταμένῳ γλοιώδει προσάπτηται
 τῆς τριχός.

15 10 καρκίνων ποταμίων καέντων ἢ τέφρα κοχλιαρίων
 ὄνειν πληθὺς σὺν γεντιανῆς ῥίζης κοχλιαρίῳ ἐνὶ καὶ οἴνῳ πο-
 θεῖσα ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς βοηθεῖ λυσοδοήκτοις ἐνεργῶς, σὺν δὲ
 μέλιτι ἐφθῶ φραγάδας τὰς ἐν ποσὶ καὶ τὰς ἐν δακτυλίῳ καὶ
 χιμέτλας καὶ καρκινώματα παρηγορεῖ. λεῖοι δὲ ὦμοι σὺν γά-
 20 λακτι ὄνειψ ποθέντες βοηθοῦσι δῆγμασιν ἐρπετῶν, φαλαγγίων
 <καὶ> σκορπιῶν πληγαῖς. ἐφθοὶ δὲ σὺν ζωμῶ ἐσθιόμενοι φθι-
 στικοὺς ὠφελοῦσι καὶ τοὺς λαγῶν θαλάσσιον πεπωκότας. τριφ-
 θέντες δὲ σὺν ὠκίμῳ καὶ προσαχθέντες σκορπίουσι κτείνουσι.
 δύναται δὲ τὰ αὐτὰ καὶ οἱ θαλάσσιοι, πλὴν ἤττον τούτων
 25 ἐνεργοῦσιν.

11 σκόρπιος χερσαῖος ὦμος λεῖος ἐπιτεθεὶς βοήθημα

15 SIM. Pl. XXXII 54; D. eup. II 113 (313) — eup. I 206 (200) — Pl. XXXII
 105 eup. I 221 (209) — Pl. l. s. 111 eup. I 181 (190) — Pl. XXXII 125 — Nic.
 Th. 606. Pl. XXXII 54 eup. II 115 (316) — Pl. l. s. 118 eup. II 38 (251) — Pl.
 l. s. 54 eup. II 156 (334) — Nic. Th. 949 (ex Apollod.) Pl. l. s. 53 eup. II 129 (323).

15 EXC. cf. Gal. XII 356 (unde Aet. II 175 Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

26 SIM. Pl. XI 90. XXIX 91. D. eup. II 121 (320).

26 EXC. Gal. XII 366. Paul. Aeg. VII 3 s. v.

1 κελύφοις HDi 2 πρινί F 8 ἀπέχουσι F 10 σμύρνης ποθεῖς ὀλλ-
 γης HDi 11 κοιλιακοὺς Spr.: at cf. D. eup. II 44 (257) κολικοὺς δὲ θεραπεύει
 . . . κοχλίας Λιβυκοὺς σὺν τῷ ὀστράκῳ λεῖος μετὰ σμύρνης ὀλλγης καὶ πεπέρεως
 <καὶ> μετὰ οἴνου ποθεῖς 12 καὶ om. FDi 13 γλινώδει F

15 num. cap. ρλθ QDi 16 ῥίζης H 17 ἐναργῶς libri: correxi
 19 χιμέτλας F: χιμέθλας HDi 21 καὶ addidi 23 μετ' ὠκίμου Di προσ-
 τεθέντες Di D. eup. II 129 (323) 24 τούτων om. Di

num. cap. ρμ QDi

τῆς ἰδίας πληγῆς γίνεται· βιβρώσκεται δὲ καὶ ὀπτηθεὶς πρὸς τὸ αὐτό.

12 τοῦ δὲ θαλασσίου σκορπίου ἡ χολὴ ἀρμόζει πρὸς τὰς ἐν ὀφθαλμοῖς ὑποχύσεις καὶ λευκώματα καὶ ἀμβλυωπίας.

13 δράκων θαλάσσιος ἀναπτυχθεὶς καὶ ἐπιτεθεὶς ἱμά 5 ἐστὶ πρὸς τὴν ἐκ τῆς ἀκάνθης αὐτοῦ πληγὴν.

14 σκολοπένδρα θαλασσία ἐψηθεῖσα ἐν ἐλαίῳ καὶ καταχρισθεῖσα ψιλοῖ τρίχας, ψασθεῖσα δὲ κνησμὸν ἐργάζεται.

15 νάρκη θαλασσία ἐπιτεθεῖσα ἐπὶ χρονίων ἀλγημάτων τῶν περὶ κεφαλὴν πραύνει τὸ σφοδρὸν τοῦ ἀλγηματος, καὶ 10 ἔδραν δὲ ἐκτρεπομένην ἢ προπίπτουσαν στέλλει προστεθεῖσα.

16 ἐχίδνης σὰρξ ἐψηθεῖσα καὶ ἐσθιομένη δξυδορκεῖς ποιεῖ τὰς ὄψεις καὶ πρὸς τὰ νευρικὰ ἀρμόζει καὶ τὰς ἀξανομένας χοιράδας ἴσθησι. δεῖ δὲ ἐκδείραντας αὐτὴν ἀποκόπτειν τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν οὐρὰν διὰ τὸ ἐν αὐτοῖς ἀσαρκον — μυθώ 15 θης γὰρ ἡ πρὸς τὸ μέτρον ἀποκοπὴ τῶν ἄρκων — τὸ δὲ λοιπὸν (ἀφαιρεθέντων τῶν ἐντοσθιδίων) πλύναντάς τε καὶ τεμαχίσαντας ἐψειν μετὰ ἐλαίου καὶ οἴνου καὶ ἄλῶν ὀλίγων καὶ

3 SIM. Pl. XXXII 70; D. eup. I 41 (113).

3 EXC. Paul. Aeg. VII 3 s. v.

5 SIM. Pl. XXXII 47; D. eup. II 125 (322).

5 EXC. Gal. XII 365.

7 SIM. Pl. XXXII 135; D. eup. I 103 (145).

7 EXC. Gal. XII 366. Paul. Aeg. VII 3 s. v.

9 SIM. Pl. XXXII 105; D. eup. I 224 (210).

9 EXC. Gal. XII 365. Paul. Aeg. VII 3 s. v.

12 SIM. Pl. XXXIX 70. 121. Gal. XIV 265sq. 45sq. — Pl. XXIX 121 D. eup. I 43 (113) — Pl. XXX 77 eup. I 234 (214) — Pl. XXX 40 eup. I 154 (173) — Pl. XXIX 121 — Pl. VII 27.

12 EXC. Gal. XII 311sq. (unde Aet. II 170. Paul. Aeg. VII 3 s. v.) cf. Aet. XIII 121.

1 γίνεται πληγῆς Paul. Aeg. I. s. εὐρίσκεται HDi

3 num. cap. ρμα QDi

5 num. cap. ρμβ QDi ἀναπτυγείς F: ἀναπτυχθεὶς D. eup. I. s.

7 num. cap. ρμδ QDi 8 ψασθεῖσα] κανθεῖσα Paul. Aeg. I. s., at cf.

[Arist.] h. a. IX 137 κνησμὸς Di

9 num. cap. ρμε HDi: om. F (ρμδ ind.) 11 προσπίπτουσαν Di

12 num. cap. ρμε QDi δξυδορκεῖς HDi 13 ἀξομένας HDi 15 μυθώθης γὰρ] S. Nigrum impugnat auctor cf. Pl. XXIX 121. Gal. XIV 265

17 ἀφαιρεθέντων τῶν ἐντοσθιδίων addidi Saraceno duce cf. Pl. XXIX 121 *exemptisq̄ue intercapis*: Gal. XII 317 *ἄξαιροῦμέν τε καὶ ἀπορρίπτομεν ἀπαντα τὰ ἐνδον* τε om. Di

ἀνήθου. φασὶ δὲ τοὺς προσφερομένους φθειράς γεννᾶν, ὅπερ
 ἐστὶ ψεύδος· προσιστοροῦσι δὲ ἐνιοὶ καὶ μακρογῆρας γίνεσθαι
 τοὺς ἐσθλιόντας αὐτάς. κατασκευάζονται δὲ καὶ ἄλλες ἐξ αὐτῶν 2
 πρὸς τὰ αὐτά, πλὴν ὁμοίως οὐκ ἐνεργοῦσι. καθίεται δὲ ἐχιδινα
 5 ζῶσα εἰς καινὴν χύτραν καὶ μετ' αὐτῆς ἄλων <καὶ> ἰσάδων τε-
 τριμμένων ἀνὰ ξέστην ἓνα μετὰ μέλιτος κνάθων ἕξ, <καὶ> περι-
 χρίεται πηλῷ τὸ πῶμα τῆς χύτρας καὶ ὀπτᾶται ἐν καμίνῳ, ἄχρις
 οὗ ἀνθρακωθῶσιν οἱ ἄλλες. μετὰ δὲ τοῦτο λειοτριβηθέντες
 ἀποτίθενται, ἐνίοτε μειγνυμένοι πρὸς εὐστομίαν αὐτοῖς ναρδο-
 10 στάχθος ἢ μαλαβάθρον φύλλον βραχέος.

17 γῆρας ὄφρωσ ἐψηθὲν μετὰ οἶνον βοήθημά ἐστιν
 ὠταλγίας ἐγγεόμενον καὶ ὀδονταλγίας διακλυζόμενον. μίσγουσι
 δὲ αὐτὸ καὶ εἰς ὀφθαλμικὰς δυνάμεις, μάλιστα δὲ τὸ τῆς ἔχεως.

18 λαγωγὸς θαλάσσιος ἔοικε μὲν μικρῷ τευθίδι, δύνα-
 15 ται δὲ λείος καταπλασθεὶς καθ' ἑαυτὸν καὶ μετ' ἀκαλήφης
 <θαλασσίας> τρίχας ψιλοῦν.

19 τοῦ δὲ χερσαίου λαγωῦ ὁ ἐγκέφαλος ὀπτὸς βιβρω-
 σκόμενος ὠφελεῖ τρόμους τοὺς κατὰ πάθος γινομένους, καὶ
 ὀδοντιάσεις ἐπὶ παιδίων παρατριβόμενος καὶ ἐσθιδόμενος. ἢ
 20 δὲ κεφαλή αὐτοῦ καεῖσα καὶ καταχρισθεῖσα μετὰ στέατος ἀρ-

3 SIM. Pl. XXIX 119 Gal. XIV 290 sq.

3 EXC. Gal. XII 319.

11 SIM. Pl. XXXII 97; D. eup. I 57 (121) — Pl. XXX 25 eup. I 71 (130) —
 Pl. XXIX 122.

11 EXC. Gal. XII 342 (Paul. Aeg. VII s. v. γῆρας ὄφρωσ).

14 SIM. Pl. XXXII 135; D. eup. I 103 (145).

14 EXC. Orib. XI s. v. (λαγωγὸς — ψιλοῦν); Gal. XII 566.

17 SIM. D. eup. I 231 (213) — Pl. XXVIII 259 eup. I 74 (131) — eup. II
 91 (297) — eup. II 82 (294) — Pl. XXVIII 202 — eup. I 18 (103) — Pl. XXVIII
 154. 162 eup. II 159 (335) II 115 (315).

17 EXC. Gal. XII 334; Paul. Aeg. VII 3 s. v. ἐγκέφαλος.

1 ad rem cf. Pl. l. s., Gal. XII 319 φθειρῶν τε οὖν πλήθος οὐκ ὀλίγον γεν-
 νᾶται τοῖς ἔχουσι κακογυμίαν ἐν τοῖς σώμασι δαυιλῆ (sc. carnis viperinae esu)
 4 ὁχ ὁμοίως Di 5 καὶ addidi 6 καὶ addidi 8 ἀνθρακωθῶσιν libri: fort.
 ἀπανθρακωθῶσιν 9 εὐστομαχίαν Di αὐτῷ F: αὐτοῦ H 10 ἢ φύλλον ἢ
 μαλαβάθρον Di: μαλαβάθρον φύλλον Ἰνδικὸν γο. δ Gal. XIV 292

11 num. cap. ρμγ QDi ἐν οἶνῳ Di 13 ἔχεως] ἀσιπίδος Paul. Aeg. l. s.

14 num. cap. ρμζ QDi 15 ἀκαλήφης HDi: ἀκαλήφης F 16 θαλασσίας
 addidi ex Orib. coll. Pl. XXXII 135 eadem vis (sc. psilotri) . . . leporis marini
 sanguini et fellii . . . urtica marina trita (sc. psilotrum est)

17 num. cap. ρμη QDi 18 τρόμους τοὺς κατὰ πάθος φόβους Gal. l. s.

19 παιδίων D. eup. I 74 (131): παιδίων libri

κειλου η δξους αλωπεκίας θεραπεύει. η δὲ πιτύα ποθεισα μετὰ
 ήμέρας τρεῖς μετὰ τήν αφεδρον ατόκιον είναι ιστορεῖται· επέ-
 χει δὲ καὶ τήν εκ μήτρας ζύσιν καὶ κοιλίας, ωφελει δὲ καὶ ἐπι-
 λημπτικούς, καὶ πρὸς τὰ θανάσιμα μετ' δξους πινομένη, μά-
 λιστα δὲ πρὸς γάλακτος θρόμβωσιν καὶ ἐχιδνῶν δήγματα. τὸ 5
 δὲ αἷμα αὐτοῦ θερμὸν καταχρίόμενον ἐφήλιδας καὶ ἀλφούς καὶ
 φακούς θεραπεύει.

20 τρυγόνοσ θαλασσίας τὸ κέντρον, δ δὴ ἀπὸ τῆσ ού-
 ρᾶσ αὐτῆσ πέφνκεν ἀνεστραμμένον ταῖσ φολλισιν, ὀδόντα πο-
 νοῦντα πραύνει· θρύπτει γάρ καὶ ἀποβάλλει. 10

21 σηπίασ ἐψηθεισης τὸ μέλαν βιβρωσκόμενον δύσπεπτον,
 κοιλίας μαλακτικόν. τὸ δὲ ἐπ' αὐτῆσ ὄστρακον σχηματισθὲν
 εἰσ κολλύρια ἀρμόζει πρὸς παράτριψιν τραχέων βλεφάρων, καὲν
 δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ ὄστράκῳ, ἀχρῖσ οὗ τὸ πλακῶδες αὐτοῦ ἀποστῆ,
 σμήχει λειῶν ἀλφούς, πίτυρα, ὀδόντας, ἐφήλεις. μείγννται δὲ 15
 καὶ εἰσ τὰ ὀφθαλμικά πλυθέν· ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς λευκώματα
 κτηνῶν ἐμφυσώμενον, καὶ πτερύγια τὰ ἐν ὀφθαλμοῖσ τῆχει σὺν
 ἀλσί λειῶν προσαγόμενον.

22 τρίγλα συνεχῶσ ἐσθιομένη ἀμβλυοπίας δοκεῖ κατα-

8 SIM. D. eup. I 70 (128); Pl. XXXII 79.

8 EXC. Paul. Aeg. VII 3 s. v.

11 SIM. [Hipp.] π. δ. II 48 (VI 550); Mnesith. (Ath. VIII 357 d); Pl. XXXII
 100 — D. eup. I 119 (153) Pl. XXXII 85 — eup. I 76 (132) — Pl. XXXII 71.
 72 — eup. I 45 (114).

11 EXC. Gal. XII 347 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.), cf. Gal.
 VI 736.

19 SIM. Pl. XXXII 70 — Pl. XXXII 44; D. eup. II 126 (322).

19 EXC. Gal. XII 365; Paul. Aeg. VII 3 s. v. τρίγλη· συνεχῶσ ἐσθιομένη
 ἀμβλυοπίας ἐργάζεται, ἀμὴ δὲ ἀνασχοθεισα καὶ ἐπιτεθεισα θυλακτίου δράκο-
 τος καὶ σκορπίου καὶ ἀράχνης ἰᾶται δῆγμα.

1 μετὰ] fort. ἐπὶ

8 num. cap. ρμθ QDi 8 ἐπὶ F: ἀπὸ reliqui 9 a voce πέφνκεν inc.
 cod. E post πέφνκεν add. ὡσεὶ ῥίνης E ἀνεστραμμένησ E: ἀνεστραμμένον
 reliqui: suspectum 10 παύει E: πραύνει superscr. E² |||| θρύπτει (καὶ ut
 videtur del. E²) E γάρ om. add. E²

11 num. cap. ρν QDi: κα E tit. περὶ σιπίασ F: περὶ σηπίασ reliqui
 σηπέασ δ' ἐψ. E post βιβρ. add. ὑπ' ἐνλίον E 12 μαλακτικόν] λυτικόν E
 τὸ δὲ ὄστρακον αὐτῆσ E ἐπ' ἀπ' HDi 13 κολλύριον E ante τραχέων del.
 τριχῶν καὶ E² καὲν sc. ὄστρακον cf. Pl. XXXII 85 14 ἀχρὶ ἂν E πλακῶ-
 δεσ] cf. Arist. h. a. IV 2, 18. Arist.-Pseudep. 320 R 15 λειῶν om. E ἀ-
 φόν F ὀδόντας καὶ ἐφήλεις καὶ πίτυρα E 16 δὲ om. E

19 num. cap. ρνα QDi: κβ E tit. περὶ τρίγλης QDi

σκευαστική ὑπάρχειν. ὤμη δὲ ἀνασχισθεῖσα καὶ ἐπιτεθεῖσα θαλασσίον δράκοντος καὶ σκορπίου καὶ ἀράχνης δῆγματα λάται.

23 ὄρχις ἵπποποτάμου ξηρανθεῖς καὶ λειανθεῖς πίνε-
ται μετ' οἴνου πρὸς ἐρπετῶν δῆγματα.

5 24 καὶ ὁ τοῦ κάστορος ὄρχις — ἔστι δὲ τὸ ζῷον ἀμφί-
βιον, τὸ πλεῖστον ἐν ὕδασιν ἰχθύσι καὶ καρκίνοις τρεφόμενον —
ποιεῖ μὲν [καὶ] πρὸς ἐρπετά, ἔστι δὲ καὶ πταρμικός καὶ καθόλου
ποικίλην ἔχει τὴν χρῆσιν· ποθεῖς γὰρ μετὰ γλήχωνος δραχμῶν
πλήθος δυεῖν ἔμμηνα κινεῖ καὶ ἔμβρυα καὶ δεύτερα ἐκβάλλει.
10 πίνεται δὲ σὺν ὄξει καὶ πρὸς ἐμπνευματώσεις, στρόφους, λυγ-
μούς, θανάσιμα φάρμακα, ἰξίαν· ἀνακαλεῖται δὲ καὶ τοὺς λη-
θαργικούς καὶ τοὺς ὀπωσδήποτε καταφερομένους ἔμβροχόμενος
σὺν ὄξει καὶ ροδίῳ καὶ ὀσφραϊνόμενος, καὶ ὑποθυμώμενος
δὲ τὰ αὐτὰ ποιεῖ· ἀρμόζει καὶ τρόμοις καὶ σπασμοῖς καὶ
15 παντὶ τῷ νευρώδει πινόμενός τε καὶ συγχριόμενος, καὶ καθόλου
θερμαντικὴν ἔχει τὴν δύναμιν.

ἐκλέγον δὲ αἰεὶ τοὺς συνεζευγμένους ὄρχεις ἐκ μιᾶς ἀρχῆς 2
— ἀδύνατον γὰρ δύο φύσας ἐζευγμένας ἐν ἐνὶ ὑμένι εὐρεῖν —
καὶ τὸ ἐντὸς ἔχοντας κηροειδές, βαρύοσμον, βρωμῶδες, δριμύ,
20 δηκτικόν, εὐτριπτον, διαφρασσόμενόν τε συνεχῶς φυσικοῖς ὑμέσι.
δολοῦσι δὲ τινες αὐτό, ἀμμωνιακὸν ἢ κόμμι συμπεφυραμένον αἰ-

3 SIM. Nic. Th. 566 (ex Apoll.); Pl. XXVIII 121.

5 SIM. Pl. XXXII 26 (e S. N.) — Nic. Th. 565 (ex Apoll.) D. eup. Π 128
(323) Pl. l. s. 30 — eup. I 3 (96) — Pl. 28 eup. Π 77 (289) — Pl. 29 eup. Π 41
(256) Π 40 (254) — Pl. 31 eup. Π 4 (228) — Nic. Al. 307 (ex Apoll.) Pl. 29. 31
— Pl. 31 eup. Π 141 (329) — Pl. 28 eup. I 10 (98) — Pl. 29 eup. I 230. 231
(213) — Pl. 29 eup. I 229 (212) — Pl. 29 eup. I 235 (217).

5 EXC. Gal. XII 337 (unde Paul. Aeg. VII 3 s. v.); Ps. Orib. de simpl. V 51.

17 SIM. Pl. XXXII 26sq. Sostrat. (schol. Nic. Th. 565. Al. 307); Ael. n. a.
VI 34; Pl. VIII 109.

17 EXC. Orib. XII s. v. ὄρχις κάστορος (ἐκλέγον — ἀποτίθεσθαι).

3 num. cap. ρνβ QDi: κγ E tit. περι ὄρχεως ἵπποποτάμου QDi καὶ
λειανθεῖς om. E

5 num. cap. ρνγ QDi: κδ E κάστορος ὄρχις ζῶν ἐστιν Di δὲ ὄρχις E
τὸ om. E 6 ὄδατι E σὺν ἰχθύσι Di 7 ὄδ ὄρχις ποιεῖ Di καὶ (pr.) om.
E: delevi 10 μετ' ὄξους E 11 καὶ θανάσιμα E καὶ μάλιστα πρὸς (pr. del.
E?) ἰξίαν E 13 σὺν] ἐν E καὶ θυμωόμενος καὶ ὀσφραϊνόμενος τὸ αὐτό ποιεῖ E
16 τὴν om. E 18 ἀδύνατον γὰρ] Sextium Nigrum impugnat D. cf. Pl. XXXII
27 φύσας HDi συνεζευγμένας E 19 τοῖς τὸ (i. e. τοῖς τὸ) ἐντὸς Orib.
ἔχοντας Orib.: ἔχον reliqui 20 εὐτριπτον Orib. τε om. Orib. 21 αὐτοῖς
Orib. συμπεφυραμένον (α post ρ superscr. pr. m. ut videtur) F: συμπεφυρα-
μένον EOrib. (α del. E?): συμπεφυραμένον HDi

ματι [καί] καστορίῳ ἐγγέοντες εἰς φῦσαν καὶ ξηραίνοντες. μάτην δὲ ἱστορεῖται ὅτι διωκόμενον τὸ ζῶον ἀποσπᾶ τοὺς διδύμους καὶ ῥίπτει· ἀδύνατον γάρ ἐστιν ἀψασθαι αὐτῶν, προστύπων ὄντων ὥσπερ ὑός. δεῖ δὲ διελόντας τὸ δέρμα κομίζεσθαι σὺν τῷ περιέχοντι ὑμένι τὸ ὑγρόν, ὃν μελιτώδες, καὶ οὕτως 5 ξηράναντας ἀποτίθεσθαι.

25 γὰρ ἡ κατοικίδιος περιφλευσθεῖσα καὶ δίχα τῶν ἐν τὸς σκελετευθεῖσα δι' ἄλλος καὶ ξηρανθεῖσα ἐν σκιᾷ παντὸς ἐρπετοῦ ἐνεργέστατον ἐστὶ βοήθημα ποθεῖσα μετ' οἴνου δραχμῶν δυεῖν πλήθος, καὶ τοξικοῦ ἀντιφάρμακον ὁμοίως λημφθεῖσα. ἡ δὲ κοιλία αὐτῆς κορίφ πλησθεῖσα καὶ σκελετευθεῖσα θηριοδύχτοις καὶ ἐπιλημπτικοῖς βοηθεῖ πινομένη. δλη δὲ καεῖσα ἐν χύτρᾳ ποδαγωγικούς ὠφελεῖ τῆς τέφρας καταχρισμένης μετ' ὄξους. τὸ δὲ αἷμα αὐτῆς καταχρισόμενον χοιράσι βοηθεῖ· ὠφελεῖ δὲ καὶ ἐπιλημπτικούς. 15

26 βάρταχοι ἀντιφάρμακόν εἰσιν ἐρπετῶν πάντων ζωμυθέντες σὺν ἀλσί καὶ ἐλαίῳ, τοῦ ζωμοῦ λαμβανομένου· ὁμοίως καὶ πρὸς <τὰς> χρονίους τῶν τετόντων ἀποσιτάσεις. καέντες δὲ ἐπίπαστοι αἰμορραγίαν στέλλουσι, καὶ ἀλωπεκίας θεραπεύουσι σὺν πίσση ὑγρᾷ καταχρισόμενοι. τῶν δὲ χλωρῶν βατράχων τὸ 20 αἷμα ἐπισταζόμενον κωλύει τὰς ἐκτιλίθεισας ἀπὸ τῶν βλεφάρων

7 SIM. D. eup. II 115 (316) — Pl. XXIX 105 — Pl. XXX 90. 94. eup. I 18 (102. 104). Gal. XIV 401. Cael. Aur. m. chr. I 4, 118. Alex. Tr. I 561 — Pl. XXX 76 eup. I 235 (217) — Pl. XXX 34. 36 eup. I 154 (173) — eup. I 18 (102).

7 EXC. Gal. XII 362 (unde Paul. Aeg. VII 3 s. v.) cf. Aet. II 167.

16 SIM. Pl. XXXII 48; D. eup. II 115 (316) — eup. I 229 (212) — Pl. XXXII 121 eup. I 209 (202) — Pl. XXXII 67 eup. I 95 (140) — Pl. XXXII 70 eup. I 52 (116) — Pl. XXXII 81 eup. I 71 (130).

16 EXC. Gal. XII 362. 262 (Aet. II 166. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 καὶ (pr.) om. Orib.E: delevi καστορίον E ἐγγέοντες E φύσας Orib.E ξηράναντες E 3 ἀδύναται Orib. αὐτῶν ἀψασθαι E 4 καθάρπερ E² (in mg.) κομίζεσθαι Orib.E: κομίσασθαι reliqui 5 περιεχομένη E μελιτώδες ὃν Orib.E οὕτω HDi 6 ξηραίνοντας Orib. ἀποτίθεσθαι Orib.: ποτίζειν reliqui

7 num. cap. ῥνδ QDi: κε E περιφλευσθεῖσα HDi 8 δι' ἄλλος καὶ ξηρανθεῖσα om. mg. add. E² 9 ἐνεργέστερον HDi <- <- β E: <β Di 10 τὸ πλήθος E: πλήθος om. Di post λημφθεῖσα c. 3 litt. del. E² 11 ἡ κοιλία δὲ (δὲ add. E²) E

16 num. cap. ρνε QDi: κγ E 17 ἀλοῖν ἀλφίτφ E (ἀλφ. del. E²) ὁμοίως λαμβανομένου E (corr. E² β et α superscr.) 18 τὰς addidi ex E 19 καὶ ἐπίπασθέντες HDi αἰμορραγίας E 21 ἐκτιλίθεισας F: ἐκτελλίσας E: ἐκτελείσας D. eup. I. s. ἐκ τῶν E

τριχας φνέσθαι· ὠφελουσι και ὀδονταλγίας συννεψόμενοι ὕδατι και ὄξει και διακλυζόμενοι.

27 σίλουρος νεαρός βιβρωσκόμενος τρόφιμος και εὐκόλιος, ταριχηρός δὲ ἀτροφος, ἀρτηρίαν δὲ καθαιρει και εὐηχον 5 παρασκευάζει. καταπλασθεῖσα δὲ ἡ σὰρξ τοῦ ταριχηροῦ (σιλούρου) σκόλοπας ἀνάγει· και ἡ ἐξ αὐτοῦ δὲ ἄλλη ἀρμόζει ἐν ἀρχῇ δυσεντερικοῖς εἰς ἐγκάθισμα, μετάγονσα τοὺς φνεματισμοὺς εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, και ἐγκλυζομένη δὲ ἰσχυαδικούς θεραπεύει.

28 σμαρίδος ταριχηρᾶς ἡ κεφαλὴ καεῖσα (λεῖα) εἰλη 10 στέλλει ὑπερσαρκούντα και νομάς ἰστησι και ἦλους και θύμους ἀναλίσκει, σκορπιοπλήκτοις δὲ και κυνοδήκτοις ἡ σὰρξ ἀρμόζει καθάπερ πᾶς τάριχος.

29 και ἡ τῆς μαινίδος κεφαλὴ καεῖσα λεῖα τὰς ἐν δακτυλῷ τετυλωμένης ραγάδας καταπασθεῖσα ἀφίστησιν. ὁ δὲ 15 γάρος αὐτῆς τὰς ἐν στόματι σηπεδόνας διακλυζόμενος παύει.

30 κωβιδν τὸν πρόσφατον ἐὰν ἐμβαλὼν εἰς ὕειαν κοιλίαν καταρράφης καθειψήσης τε ἐν ὕδατος ξέσταις ἰβ' ἀχρι δυεῖν 20 ξεστῶν και δηθῆσας και ἐξαιθριάσας ποτίσης, κοιλίαν ἀταράχως κάτω ὑπάξει. καταπλασθεῖς δὲ και τοὺς ὑπὸ κυνῶν δηχθέντας ἡ ἐρπετῶν ὠφελεί.

3 SIM. Pl. XXXII 94 — Pl. XXXII 90; D. eup. I 93 (139) — eup. I 167 (180) Pl. XXXII 125 — eup. II 54 (266) cf. II 52 (265) — Pl. XXXII 104. 93 eup. I 237 (219).

3 EXC. Gal. XII 377. Aet. II 151. Paul. Aeg. VII 3 s. v. et s. v. κεφαλαί.

9 SIM. D. eup. I 189 (193) I 200 (197) I 175 (184) I 176 (185) cf. II 113 (314).

13 SIM. Pl. XXXII 105; D. eup. I 218 (208) — Pl. XXXII 88 eup. I 83 (135).

13 EXC. Gal. XII 333. 377 cf. Paul. Aeg. VII 3 s. v. κεφαλαί. Aet. II 151.

16 SIM. Gal. XII 366. Aet. II 141.

1 φνέειν E

3 num. cap. ρνγ QDi: κζ E τρόφιμός ἐστι Di 4 ἀρτηρίας (εὐήχας)

HDi εὐήχ F 5 κατασκευάζει E ταριχευθεῖσα δὲ ἡ σὰρξ και καταπλασθεῖσα

H: ταριχηθεῖσα δὲ ἡ σὰρξ τοῦ καταπλασθέντος F σιλούρου addidi 7 ὡς εἰς

(dittoqr.) Q κατάγονσα Di 8 και om. E ἀπαλλάσσει E

9 num. cap. ρνζ QDi: κη E λεῖα addidi ex E, cf. D. II 29 11 δὲ E:

τε reliqui ἀμὴ ἡ σὰρξ E 12 πᾶς om. E

13 num. cap. ρνη QDi: κθ E ἡ om. Di μαινίδος ταριχηρᾶς E: μαι-

νίδος δὲ Di δακτύλῳ HDi 14 καταπλασθεῖσα libri: corr. Sarac. ἀπο-

καθίστησιν E τὸ δὲ γάρρον Di 15 αὐτῶν E διακλυζόμενον Di

16 num. cap. ρνθ QDi: ι E κῶβιον Gal. τὸν om. Di βαλῶν F:

βαλῶν H 17 και καταρράφεις F: και καταράφας E καθειψήσας E: καθει-

ψήσεις F μεθ' ὕδατος Di: ἐν ὕδατι Q ξεστῶν ἰβ' Di 18 ξεστῶν β E

και ἐξαιθριάσας om. E ποτίσεις E: ποτίσεις F ἀταράχως κατὰ κοιλίαν E

19 ὑπάξει FE καταπλασθέν QE ὑπὸ ἐρπετῶν ἡ κυνῶν δηχθέντας E

31 ὁ δὲ ὠμοτάριχος λεγόμενος σάρξ ἐστὶ θύνηνου τεταρι-
 χευμένου. βοηθεῖ δὲ λαμβανόμενος τοῖς ὑπὸ ἐχίδνης τῆς καλου-
 μένης πρησιτῆρος δηχθεῖσι — δεῖ δὲ ὡς δτι πλείστον προσφέρον-
 τας καὶ οἶνον ἀναγκάζειν πίνειν πολὺν καὶ ἐμείν — εἷς τε τὰς
 δριμυφαγίας μάλιστα ἀρμόζει. καταπλάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ κυνο- 5
 δήκτων ὠφελίμως.

32 γάρρος δὲ πᾶς ὁ ἐκ τῶν ταριχευτικῶν ἰχθύων καὶ κρεῶν
 καταντλούμενος νομάς ἐφιστιῶ καὶ κυνόδηκτα ἰᾶται. ἐνίεται δὲ
 καὶ ἐπὶ δυσεντερικῶν καὶ ἰσχυαδικῶν, ἐφ' ὧν μὲν ἵνα τὰ εἰλ-
 κωμένα ἐπισπάσῃ, ἐφ' ὧν δὲ ἵνα τὰ ἀνέλκωτα ἐρεθίσῃ. 10

33 ζωμός δὲ ὁ ἐκ τῶν νεαρῶν ἰχθύων κοιλίας ὑπαγωγός,
 ποτὲ μὲν καθ' ἑαυτὸν πινόμενος, ποτὲ δὲ μετ' οἴνου. ἰδίως
 δὲ σκευάζεται πρὸς ταῦτα ὁ ἀπὸ τῶν φρυκίδων καὶ σκορπίων
 καὶ λουλίδων καὶ περκίδων καὶ τῶν ἄλλων πετραίων ἀπαλῶν καὶ
 ἀβρώμων λιτῶς μεθ' ὕδατος (καὶ ἄλδος) καὶ ἐλαίου καὶ ἀνήθου. 15

34 κόρρεις οἱ ἀπὸ κλίνης ἐντιθέμενοι βρώμασι κνάμων
 τὸν ἀριθμὸν ἑπτὰ καὶ καταπινόμενοι πρὸ τῆς ἐπισημασίας

1 SIM. D. eup. II 119 (319) — eup. II 113 (314).

7 SIM. Pl. XXXI 97; D. eup. I 200 (197) — Pl. l. s. — Pl. l. s. eup. II 52 (265) — Pl. l. s. eup. I 238 (219).

7 EXC. Gal. XII 377 (unde Paul. Aeg. VII 3 s. v. Aet. II 150).

11 SIM. Pl. XXXII 94. 100.

11 EXC. Paul. Aeg. VII 3 s. v. (e D.).

16 SIM. Pl. XXIX 63; D. eup. II 21 (234) — Pl. XXIX 61 eup. II 120 (319) — Pl. XXIX 62 — eup. II 109 (308).

16 EXC. Gal. XII 363 (unde Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 num. cap. ρξ̄ QDi: λ̄α E τεταριχενμένη E 2 λαμβανομένη libri: correxī 3 δεῖ om. F 4 καὶ (pr.) om. Di, cf. D. eup. II 119 (319) ἀνασκευ-
 άζειν Di ἐξεμείν E, at cf. D. eup. l. s. 5 καταπλάσσεται — ὠφελίμως om.
 Q (mg. add. H⁴), at cf. Di et D. eup. l. s.

7 num. cap. ρξ̄α QDi: λ̄β E γάρρου Di post γάρρος del. νάρδος F
 τῶν om. E ταριχ (τ̄χ̄ superscr.) F: ταριχηρῶν reliqui 8 καταπλαττόμενος
 (on Di) QDi: καταντλούμενος E, cf. D. eup. I 200 (197) ἐφίστησι E κυνο-
 δήκτους HDi ἐνίεται QDi 9 καὶ (pr.) om. FE δυσεντερικοῖς καὶ ἰσχυ-
 αδικοῖς QDi ἵνα] εἶναι F 10 ἐπιπάσῃ EDi: ἐπιπάσῃ Marc.: ἐπικλύσῃ Corn.
 cf. Gal. XII 377

11 num. cap. ρξ̄β̄ QDi: λ̄γ E 13 πρὸς τὰς ἀπὸ σκορπίων πληγὰς καὶ
 φρυκίδων E φρυκίδων HDi 14 περκίδων E: περκῶν corr. E² 15 λιτῶς E
 et Paul. Aeg. l. s. δι' ὕδατος E καὶ ἄλδος addidi Spr. duce e Paul. Aeg. VII
 3 s. v., cf. Di et solus id facit, si sale et oleum et anetum fuerint conditi

16 num. cap. ρξ̄γ̄ QDi: λ̄δ E μετὰ κνάμων HDi, at cf. D. eup. l. s. ἐν-
 τεθέντες εἰς τὰ τῶν κνάμων βρώματα 17 τῶν ἀριθμῶν E ἑπτὰ] δ'
 D. eup. l. s.

ὠφελούσι τοὺς τεταρτάζοντας, καὶ ἀσπιδοθήκτους δὲ δίχα τῶν
κνάμων καταποθέντες, ὑστερικῶς τε πνιγομένους ἀνακαλοῦνται
ἀσφραϊνόμενοι. σὺν ὄξει δὲ ποθέντες βδέλλας ἐξάγουσι, δυσου-
ριαν τε παύουσιν ἐντιθέμενοι τῷ οὐρητικῷ πόρῳ λεῖοι.

5 35 ὄνοι οἱ ὑπὸ τὰς ὑδρίας — ζῶα <δ'> ἐστὶ πολύποδα,
σφαιρούμενα κατὰ τὰς ἐπαφὰς τῶν χειρῶν — ποθέντες σὺν
ὄνῳ βοηθοῦσι δυσουρίᾳ καὶ ἰκτέρω, διαχρισθέντες δὲ μετὰ
μέλιτος συναγχικοῖς βοηθοῦσι, καὶ πρὸς ὠταλγίαν δὲ λεῖοι σὺν
ῥοδίνῳ θερμανθέντες ἐν κελύφῃ ῥόας καὶ ἐνσταγέντες ἀρμό-
10 ζουσιν.

36 σίλφης τῆς ἐν τοῖς ἀρτοκοπέλοις εὐρισκομένης τὰ ἐντὸς
τριβόμενα σὺν ἐλαίῳ ἢ ἐψόμενα καὶ ἐνσταζόμενα ὠταλγίας παύει.

37 πνεύμων θαλάσσιος πρόσφατος λεανθεὶς ποδαγρι-
ῶντας καὶ χιμετλιῶντας ὠφελεῖ καταπλασσόμενος.

15 38 ὁ δὲ χολίρειος καὶ ἀρνεῖος [καὶ ἀρκειος] πνεύμων
τὰ ἐκ τῶν ὑποδημάτων παρατρίμματα ἐπιτιθέμενοι ἀφλέγματα
τηροῦσιν.

39 καὶ ὁ τῆς ἀλώπεκος δὲ πνεύμων ξηρανθεὶς καὶ πο-

- 5 SIM. Pl. XXX 68; D. eup. II 109 (308) — eup. II 56 (268) — Pl. XXX
35 eup. I 88 (138) — Pl. XXIX 136 eup. I 57 (121) Archig. (Gal. XII 641).
5 EXC. Gal. XII 366. 367. Paul. Aeg. VII 3 s. v.
11 SIM. Pl. XXIX 139; D. eup. I 57 (121); Archig. (Gal. XII 641).
11 EXC. Gal. XII 366; Paul. Aeg. VII 3 s. v.
13 SIM. Pl. XXXII 111; D. eup. I 181 (190).
13 EXC. Paul. Aeg. VII 3 s. v. πνεύμων.
15 SIM. Pl. XXVIII 221. 222; D. eup. I 173 (184).
15 EXC. Gal. XII 355 (unde Paul. Aeg. VII 3 s. v.).
18 SIM. Pl. XXVIII 197; D. eup. II 39 (252) — Pl. XXVIII 176 eup. I 57 (120).
18 EXC. Gal. XII 335 (= Aet. II 154 Paul. Aeg. VII 3 s. v. πνεύμων).

2 καταπλασθέντες Di τε E: δὲ reliqui πνιγομένους F 3 ὄνῳ δὲ
ἢ ὄξει QDi (var. lect. cf. Gal. I. s.) 4 ἐντιθέμεναι, λεῖοι HDi τῷ οὐρητικῷ E
5 num. cap. ρξδ QDi: λε E tit. περι κουβαρίδων QDi (ὄνοι οἱ ὑπὸ
ὕδρειας. κουβαρίδες F in ind.) δ' addidi ex E εἰσι HDi 6 ποθέντες
δὲ F: οὔτοι ποθέντες HDi ἐν ὄνῳ E 7 δυσουρίας E 8 συναγχικοὺς
ὠφελούσιν EDi καὶ om. Q 9 κελύφῳ Di
11 num. cap. ρξε QDi: λσ E σίλφῳ τοῖς F 12 post τριβόμενα
superscr. καὶ E² ἢ om. E ὠταλγίας ἐνσταζόμενα παύει E
13 num. cap. ρξσ QDi: λξ E ποδαγχικοὺς E et Paul. Aeg. I. s.
15 num. cap. ρξξ QDi: om. E καὶ ἀρκειος om. EGal. Di: delevi (var.
lect.) 17 ποιούσιν E
18 num. cap. ρξη QDi: om. E δὲ om. HDi πνεύμων om. E καὶ
ποθείς om. Q (add. H²)

θεις ασθματικούς δνίνησι· και τό στέαρ δέ αὐτῆς τακέν και ἔγχυθὲν ὠτός πόνον παύει.

40 ἦπαρ δνειον ἐσθιόμενον ὀπτὸν ἐπιλημπτικούς ὠφελει· νήστεις δέ λαμβανέτωσαν.

41 αἰδοῖον ἄρρενος ἐλάφου σὺν οἴνῳ ποθὲν λεῖον τοῖς 5 ὑπὸ ἐχιδνῶν δηχθεῖσι βοηθεῖ.

42 δνυχες δνων καέντες και ποθέντες ἐπὶ ἡμέρας ἱκανὰς πλῆθος κοχλιαρίων δνεῖν ἱστοροῦνται ἐπιλημπτικούς ὠφελειν. ἐλαίῳ δέ φρυαθέντες χοιράδας διαφοροῦσιν, ἐπιπασθέντες δέ χιμέτλας 10 θεραπεύουσιν.

43 λειχῆνες ἵππων — εἰσὶ δέ τύλοι κατα περιγραφὴν ἐντετυπωμένοι παρα τοῖς γόνασι και παρα ταῖς ὀπλαῖς — ποθέντες λεῖοι μετ' ὄξους ἐπιλημπσίας ἱστοροῦνται θεραπεύειν.

44 οἱ δέ τῶν αἰγῶν ὄνυχες καέντες ἀλωπεκίας καταχρίόμενοι σὺν ὄξει 15 θεραπεύουσιν.

45 τοῦ δέ ἦπατος τῆς αἰγῆς ὀπτωμένου ὁ ἀπορρέων ἰχώρ ἐγχριόμενος νυκτάλωψιν ἀρμόζει· καν τὴν ἀτμίδα δέ τις ἐφομένον αὐτοῦ δέχεται ἀνεωρόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὠφελεῖται·

3 SIM. Pl. XXVIII 258; D. eup. I 18 (102).

3 EXC. Paul. Aeg. VII 3 s. v. ἦπαρ.

5 SIM. Pl. XXVIII 150; D. eup. 115 (315).

5 EXC. Paul. Aeg. VII 3 s. v. αἰδοῖον.

7 SIM. Pl. XXVIII 225; D. eup. I 18 (104) — Pl. XXVIII 191; D. eup. I 154 (173) — eup. I 181 (190).

11 SIM. Diocl. frg. 83; Pl. XXVIII 180; D. eup. I 18 (103).

11 EXC. Gal. XII 342 (unde Aet. II 158 Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

14 SIM. D. eup. I 95 (141).

14 EXC. Gal. XII 341.

16 SIM. Pl. XXVIII 170; D. eup. I 44 (114) — eup. I 21 (105).

16 EXC. Gal. XII 336 (= Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 κατατακέν (τακ in ras.) E 2 πόνονος E
 3 num. cap. ρξθ̄ QDi: λη E ὀπτὸν ἐσθιόμενον E ἦπατικούς και ἐπιλημπτικούς E 4 δέ] δια H
 5 num. cap. ρο QDi: λθ̄ E ποθὲν σὺν οἴνῳ E λεῖον om. E 6 ἐχιδνῆς E
 7 num. cap. ρσα QDi: μ E ἐφ' ἱκανὰς ἡμέρας E 8 μὲν ὠφελειν E
 9 ἐν ἐλαίῳ E ἐπιπασθέντες F: ἐπιπλασθέντες HDi: ἐπιχρισθέντες δέ μετ' ὄξους E: ἐπιπασσόμενοι D. eup. I. s.: correxi Sarac. duce 10 χιμέτλα E
 11 num. cap. ροθ̄ QDi: μα E post τύλοι del. ὕγροι E² περιγραφὴν E: ἐπιγραφὴν reliqui 12 ἐντετυπωμένοι E: ἐντετυλωμένοι reliqui παρα] περι coni. Asul. ποθέντες δέ FE 13 θεραπεύειν ἱστοροῦνται E
 14 num. cap. ρογ QDi: μβ̄ E καταχρίόμενοι ὄξει ἀλ. θεραπ. καέντες E
 16 num. cap. ροδ̄ QDi: μγ E 17 και E εἰ τις αὐτοῦ ὀπτουμένου E

ἀρμόζει δὲ καὶ ἐσθιόμενον ὀπτὸν πρὸς τὰ αὐτά. φασὶ δὲ καὶ ἐπιληπτικούς ἐλέγχεσθαι φαγόντας μάλιστα τὸ τράγιον ἥπαρ.

46 τὸ δὲ τοῦ κάπρου ἥπαρ νεαρὸν καὶ ξηρὸν λεῖον σὺν οἴνῳ πινόμενον ἐρπετῶν δῆγματα ὠφελεῖ.

5 47 κυνὸς δὲ λυσσῶντος ἥπαρ βιβρωσκόμενον ὀπτὸν ὑπὸ τῶν δηχθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἀπεριπτώτους ὑδροφόβῳ τηρεῖν πεπιστευται. χρῶνται δὲ εἰς προφυλακὴν καὶ τῷ κυνόδοσι τοῦ δακόντος ἐνδέοντες εἰς κυσιδα καὶ περιάπτοντες τῷ βραχίονι.

48 τὰ δὲ ἀπὸ τῶν κασσυμάτων παλαιὰ δέρματα κεκαμμένα λεῖα καταπασσόμενα πυρρίκοντα καὶ παρατρύματα καὶ τὰ ἐξ ὑποδημάτων θλίμματα θεραπεύει.

49 ἀλεκτορίδες ἀνασχισθεῖσαι καὶ ἐπιτεθεῖσαι ἐνθερμοὶ τοῖς τῶν ἐρπετῶν δῆγμασι βοηθοῦσι· δεῖ δὲ συνεχῶς ταύτας ἀλλάσσειν. καὶ ὁ ἐγκέφαλος δὲ αὐτῶν ἐν ποτήματι θηριοδῆκ-

3 SIM. Pl. XXVIII 152; D. eup. II 115 (316).

3 EXC. Paul. Aeg. VII 3 s. v. ἥπαρ.

5 SIM. Pl. XXIX 99. 101; D. eup. II 113 (313).

5 EXC. Gal. XII 335 (Paul. Aeg. VII 3 s. v. ἥπαρ).

7 TEST. Ps. Gal. de incantatione (ed. Chart. X 572): *Dioscorides ait: dentes canini canis rabiosi, quando hominem momorderit, in frusto corii ligati et armo suspensi defundunt a morsibus canis rabiosi.*

9 SIM. D. eup. I 178 (187) — Pl. XXX 80; D. eup. I 173 (184).

9 EXC. Gal. XII 343.

12 SIM. Petrich. (schol. Nic. Th. 557); Apollod. (Nic. Th. 557); D. eup. II 115 (316); Pl. XXIX 78 sq. (e S. N.).

12 EXC. Gal. XII 361; Paul. Aeg. VII 3 s. v. ζωμός.

14 TEST. Paul. Aeg. VII s. v. ἐγκέφαλος . . . τὸν δὲ τοῦ ἀλεκτρονόμου σὺν οἴνῳ πινόμενον θηριοδῆκτοισι φησὶ Διοσκουρίδης βοηθεῖν καὶ τὰς ἐκ μηνύγων ἐπέχειν αἱμορραγίας.

1 ἐνχρίόμενον καὶ ἐσθιόμενον E 2 ἐπιληπτικούς φασὶν ἐλέγχεσθαι E

3 num. cap. ροε QDi: $\overline{\mu\gamma}$ E ἥπαρ om. E 4 ἐρπετῶν καὶ πτηνῶν HDi δῆγμασι βοηθεῖ E

5 num. cap. ροφ QDi: $\overline{\mu\delta}$ E δὲ om. Di ὀπτὸν βιβρ. E 6 ἀπεριπτωτον E ὑδροφόβα E: ὑδροφρα(ρ' superscr.) F: ὑδροφοβίας HDi 7 πιστεύεται HDi τὸν κυνόδοσι E 8 ἐνδέοντες E: ἐπιδόντες F: ἐπιδόντες reliqui post βραχίονι cap. περὶ ἥπατος αἰθρίας habet Di (cf. D. II 55)

9 num. cap. ροζ QDi: $\overline{\mu\epsilon}$ E 10 καὶ λεῖα HDi καταπασσόμενα F D. eup. l. s.: καταπασσόμενα reliqui τὰ ἐξ ὑποδημάτων om. E 11 ἐκθλίμματα Gal. mg. add. Di τοῦ κασσύματος ἢ τέφρα ἐστὶ οὐλωτικὴ τῆς διατρίσεως προαλειφασμένη λιπέλαιον

12 num. cap. ροη QDi: $\overline{\mu\zeta}$ E ἀλεκτορίδες δὲ E ἐνθερμοὶ ἐπιτεθεῖσαι E 13 τοῖς τῶν om. E: τῶν om. Di αὐτάς E: om. Di 14 ὁ δὲ ἐγκέφαλος (om. καὶ) Di πόματι EDi

τοὺς σὺν οἴνῳ δίδονται καὶ τὰς ἐκ μὴνιγγος αἰμορραγίας ἐπέχει.
 τοῦ δ' ἄρρενος τὸ κατὰ τὰ ἐντὸς ὑποκείμενον τῇ κοιλίᾳ κερα-
 τῶδες, ἀποδερόμενον δὲ ἐν ταῖς ἐψηήσεσι ξηρανθὲν ἀρμόζει στο-
 μαχικοῖς λεῖτον πινόμενον μετ' οἴνου. ὁ δὲ ζωμός τοῦ νόσσηκος
 2 μάλιστα δίδεται ἐπικράσεως χάριν φανλοτήτων καὶ ἐπὶ τῶν 5
 2 στόμαχον πυρρῶν λιτῶς σκευασθεῖς. ὁ δὲ τῶν παλαιῶν
 ἀλεκτρονίων δίδεται πρὸς καθαροσιν κοιλίας· ἐξελόντας δὲ τὰ
 ἐντὸς δεῖ ἀντεμβάλλειν ἄλας καὶ καταρράφαντας εἴπειν μετὰ
 ὕδατος ξηστῶν εἴκοσι, κατὰγοντας εἰς κοτύλας τρεῖς· δίδεται
 δὲ πᾶν ἐξαιθριασθὲν· ἔνιοι δὲ συνέψουσι κράμβην θαλασσίαν 10
 ἢ λινοζῶστιν ἢ κνήκον ἢ πολυπόδιον. ἄγει δὲ πάχος ὦμόν,
 γλοιῶδες, μέλαν, ἀρμόζον πυρετοῖς χρονίοις (καὶ περιοδικοῖς
 τρόμοις), ἀσθμασιν, ἀρθριτικοῖς, ἐμπνευματουμένοις στόμαχον.

50 ὧδὸν τὸ ἀπαλὸν πολυτροφώτερον τοῦ ῥοφητοῦ, καὶ
 τοῦ ἀπαλοῦ τὸ σκληρόν. ἢ δὲ λέκινθος αὐτοῦ ἐφθῆ χρησίμη 15
 πρὸς ὀφθαλμῶν περιωδνίας σὺν κρόκῳ καὶ ῥοδίῳ, πρὸς τε
 τὰς περὶ δακτύλιον φλεγμονὰς καὶ κονδυλώματα σὺν μελιλότῳ.
 μετὰ ῥοδῆ δὲ ἢ κηκίδος τηγανισθεῖσα καὶ βρωθεῖσα ἴσησι
 κοιλίαν, καὶ καθ' ἑαυτὴν δὲ προσενεχθεῖσα.

τὸ δὲ λευκὸν αὐτοῦ ὦμόν (δὲν) ψύχει, ἐμπλάττει, παρηγορεῖ 20
 ἐγγυματισθὲν ἐπὶ ὀφθαλμῶν φλεγμαινόντων, κατακαύματά τε οὐκ

1 SIM. Pl. XXIX 78 (e S. N.); D. eup. I 23 (236).

1 EXC. Gal. XII 336.

14 SIM. [Hipp.] π. δ. II 50 (VI 552); Pl. XXIX 39; D. eup. I 39 (111) I 217
 (207) I 36 (110) I 108 (148) I 28 (107) I 94 (139); cf. Ruf. 414. 423.

14 EXC. Gal. XII 349 (unde Aet. II 135 Paul. Aeg. VII 3 s. v.); Gal. VI
 706 (unde Aet. II 134. Sim. S. s. v.).

1 ἐν οἴνῳ E ἴσχει E 2 τὸ δὲ τοῦ ἄρρενος κατὰ τὸ ἐνδον E τὸ
 om. F κερατοειδὲς Di 4 μετ' οἴνου πινόμενον EDi ὁ δὲ — σκευ-
 ασθεῖς (v. 6) om. Di 5 μάλιστα τοῦ νόσσηκος E, fort. recte φανλοτήτων ἢ
 χαννοτήτων E (ἢ χανν. del. E²) 6 λιτός F 8 δεῖ om. E 9 ξηστῶν ἢ κοτυ-
 λῶν E (ἢ κοτ. del. E²) δίδονται E 10 ἐξαιθριασάντας E 12 καὶ περιοδικοῖς
 τρόμοις addidi ex EDI coll. Pl. XXIX 79 prodest et contra longinquas febres et
 torpentibus membris tremulisque 13 στομάχοις HDi in fine add. Di ἢ δὲ
 κοιλία τούτων ταριχενθεῖσα καὶ ξηρανθεῖσα ἐν σκιᾷ ἐπὶ ταῖς ὑπερκαθάρσεσι ταῖς
 ἀπὸ φαρμάκων κενωτικῶν ὄσον < γ' λαμβανομένη βοήθημά ἐστιν ἄριστον·
 ἴσησι γὰρ παραρρημα τὴν κένωσιν. δεῖ δὲ τρίμμα ποιεῖν καὶ ἐνοῦν μετὰ ὕδα-
 τος καὶ δίδοναι.

14 num. cap. ροθ QDi: μζ E πολυτροφώτερον τὸ ἀπαλὸν E τροφι-
 μώτερον HDi 15 λέκινθος F: λέκινθος reliqui ἐφθῆ] ὀπτηθέντος E: ὀπτη-
 θεῖσα (post περιωδνίας transpos.) Di: om. H 18 κηκίδος QE 19 δὲ om. HE
 20 δν addidi e Di

ἐξ φλυκταινοῦσθαι παραχρήμα ἐπιχρισθῆν, πρόσωπά τε ἀνεπίκνυτα τηρεῖ, ἀνακόλλημά τε ἐστὶ φευματιζομένων σὺν λιβανωτῶ κατὰ τοῦ μετώπου ἐπιτιθέμενον, φλεγμονάς τε ὀφθαλμῶν πρᾶνυει ἐρίῳ ἀναλημφθῆν καὶ ἐπιτεθῆν μιγέντος αὐτῶ ροδίνου καὶ οἰνομέλιτος. ὠμὸν δὲ ροφηθῆν αἰμορροϊδος δήγμασι βοηθεῖ, ἀκροχλιαρὸν δὲ πρὸς κύστεως δηγμοὺς καὶ ἔλκωσιν νεφροῦ καὶ τραχυσμοὺς ἀρτηρίας καὶ αἵματος ἀναγωγὰς καὶ κατάρρους καὶ θώρακος φευματισμοὺς ἀρμόζει.

51 τέττιγες ὅπτοι ἐσθιόμενοι τοῖς περὶ κύστιν ἀλήγμασι βοηθοῦσιν.

52 ἀκρίδες ὑποδυμιάμεναι δυσουρίας, μάλιστα τὰς ἐπὶ γυναικῶν, ὠφελοῦσιν. ἡ δὲ λεγομένη ἀκρίς τραξαλλίς ἢ ὄνος — ἄπτερος δὲ ἐστὶ καὶ μεγαλόκωλος — πρόσφατος ξηρανθεῖσα σφόδρα σκορπιοπλήκτους ὠφελεῖ πινομένη σὺν οἴνῳ. χρῶνται δὲ αὐτῇ κατακόρως οἱ κατὰ Λέπτιν Αἰβυες.

53 φήνης τοῦ ὀρνέου, ὃ Ῥωμαιστὶ καλοῦσιν ὀσσίφραγον, ἡ κοιλία κατ' ὀλίγον ποτιζομένη ἐξουρεῖσθαι ποιεῖν ἰστορεῖται.

54 κορυδαλλὸς ὀρνύφιόν ἐστὶ μικρόν, ἔχον κατὰ τῆς

9 SIM. Pl. XXX 68; Ruf. frg. 86 (394 R.).

9 EXC. Gal. XII 360 (unde Aet. II 193 Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

11 SIM. Pl. XXX 66; D. eup. II 109 (308) Pl. XXIX 92.

11 EXC. Gal. XII 366. Paul. Aeg. VII 3 s. v.

16 SIM. Pl. XXX 68; D. eup. II 111 (309).

16 TEST. Paul. Aeg. VII 3 s. v. κοιλίαν . . . τὴν δὲ τῆς φήνης (φάττης ed.) τοῦ ὀρνέου κοιλίαν κατ' ὀλίγον ποτιζομένην λίθους ἐξουρεῖν φησὶν ὁ Διοσκουρίδης.

18 SIM. Pl. XXX 62.

18 EXC. Gal. XII 360; XIV 243; Aet. II 182.

1 πρόσωπόν τε ἀνεπίκνυτον E 2 τῆ] δὲ Di 3 κείμενον Di 4 ἐν ἐρίῳ E ἀναλημφθῆν καὶ mg. add. E²: καὶ ἐπιτεθῆν om. Di 5 οἴνον καὶ μέλιτος Di [ροφηθῆν] ἐπιτεθῆν E: corr. E² δήγματι E 6 ἀκροχλιαρὸν E διγμόν E νεφρῶν HDi 7 τραχείας ἀρτηρίας Di

9 num. cap. ρπ QDi: μθ E post τέττιγες add. δὲ E τὴν κύστιν EDi

11 num. cap. ρπα QDi: μθ E ἀκρίδες δὲ E 12 post ὠφελοῦσιν add. τὴν δὲ σάρκα ἀρτερίαν ἔχουσιν Di τραξαλλίς scripsi: ἀζάρακος E: ἀσείρακος Di: ἡ ριξαχόσχη F: ἡ ριξαχόσχη H: usurus Di: ἀσείρακος Gal. XII 366, cf. Pl. XXX 49, ubi troxallis corrige coll. Ath. III 118 a. Ael. n. a. VI 19 cf. Pl. XXIX 92 13 δὲ om. HDi ξηρανθεῖσα δὲ HDi 14 σκορπιοπλήκτους βοηθεῖ E

16 num. cap. ρπθ QDi: ν E φήνης E et D. eup. l. s.: φίνις Q: φίνις τὸ ὀρνέον Di ὀσσίφραγον E et D. eup. l. s.: ἀσοῦφραγον F: ἀσοῦφράσον HDi 17 τούτου ἢ κοιλία Di: οὗ ἢ κοιλία E κοιλία ξηρὰ D. eup. l. s., fort. recte προσπινομένη E

18 num. cap. ρργ QDi: να E κόρυδος ἢ κορυδαλλος E ὀρνύφιον HDi

κορυφῆς ὑπεροχὴν ὡσπερ ταῶνος. οὗτος βρωθεὶς ὀπτός κολι-
κούς δνίνησιν.

55 αἰθρίας ἤπαρ σκελετευθὲν καὶ ποθὲν μεθ' ὑδρομέλι-
τος κοχλιαρίων πλήθος δυεῖν ἐκβάλλει δευτέρα.

56 χελιδόνος νεοσσούς τοὺς ἐκ τῆς πρώτης νεοσσοποιίας 5
αὐξομένης τῆς σελήνης ἀνατεμὼν εὐρήσεις ἐν τῇ γαστρὶ λί-
θους, ἐξ ὧν δύο λαβῶν, ἓνα ποικίλον καὶ τὸν ἕτερον καθαρόν,
πρὸ τοῦ ἐπιψαῦσαι τῆς γῆς ἐνδήσας εἰς δέρμα δαμάλεως ἢ
ἐλάφου καὶ περιάψας βραχίονι ἢ τραχήλῳ ἐπιλημπτικούς ὠφε-
λήσεις· πολλάκις δὲ καὶ παντελῶς ἀποκαταστήσεις. βιβρωσκό- 10
μεναι δὲ ὡσπερ αἱ συκαλλίδες ὀξυωπίας εἰσὶ φάρμακον, καὶ ἡ
ἀπ' αὐτῶν δὲ τέφρα καὶ ἡ τῶν μητέρων καεισῶν ἐν χύτρῳ μετὰ
μέλιτος χρυσθεῖσα ὀξυδερχίαν ποιεῖ· ἀρμόζει δὲ καὶ ἐπὶ συναγ-
χικῶν διαχρισμένη καὶ πρὸς σταφυλῆς καὶ παρισθμίον φλεγ-
μονάς. σκελετευθεῖσαι δὲ αὐταὶ καὶ οἱ νεοττοὶ συναγχικούς 15
ὠφελούσι πινόμεναι μεθ' ὕδατος πλήθος δραχμῆς μιᾶς.

57 ἐλέφαντος τὸ ἐκ τοῦ ὀδόντος ῥίνισμα παρωνυχίας
καταπλασθὲν θεραπεύει, δύναμιν ἔχον στυπτικῆν.

3 EXC. Gal. XII 336.

5 SIM. Pl. XXX 91; D. eup. I 19 (104); Alex. Trall. I 561.

5 EXC. Gal. XII 359 (cf. XIV 240), unde Aet. II 195. Paul. Aeg. VII 3 s. v.

5 TEST. Ps. Gal. de incantatione (ed. Chart. X 572): idem (sc. D.): pullis
hirundineis parvis in augmento lunae acceptis et primogenitis, si fuerint in ventre
scissi, duos lapides invenies, unum unius coloris et alterum diversi et oppositi,
quos si ligaveris in corio vituli antequam terram tetigerint et e collo sive armo
suspenderis, epilepticos levat et aliquando persanat.

10 SIM. Pl. XXIX 128; D. eup. I 41 (142) — Cels. IV 7 (130, 18). Scrib.
L. 70. Asclep. (Gal. XII 942sq.); Aret. cur. ae. m. I 7 (226); Pl. XXX 33; D. eup. I
88 (137) — Pl. XXX 31 — D. eup. I 89 (138).

17 SIM. Pl. XXVIII 88.

17 EXC. Paul. Aeg. VII 3 s. v. ἐλέφαντος.

1 κεφαλῆς E ταῶνος QDi: ταῶς E οὗτος om. E βρωθεὶς δὲ E
κοιλιακούς EDiH (corr. H²): colicis DI, cf. Pl. XXX 62 Gal. I. s.

3 num. cap. ρπδ Q: post c. 47 transpos. Di: νβ E δὲ ἤπαρ E ἐν
ὕδρομέλιτι E 4 δυοῖν πλήθος Di δευτέρα E

5 num. cap. ρπε Q: ρπδ Di: γγ E τοὺς om. QE τῆς om. Q, at cf. D.
eup. I. s. νεοσσιᾶς E et D. eup. I. s. 6 αὐξανομένης Q: αὐξομένης Di et D.
eup. I. s.: δυομένης τῆς σελήνης ἢ αὐξούσης E 8 ἐπιψαῦσαι αὐτοὺς? τῆς om.
Q: γῆν E |||δήσας E² 9 ἐλάφου ἢ δαμάλου E καὶ om. QE περιάψου E
ὠφελῆ E 10 ἀποκαθίστησι E 11 συκαλλίδες HDi ὀξυωπίας ποιεῖ Q (verba
εἰσὶ — ὀξυδερχίαν om. mg. add. H²) 12 δὲ καὶ τῶν μητέρων τέφρα E
13 ἐνχρισθεῖσα E ὀξυδορχίαν vulgo συναγχικούς (om. ἐπὶ) Di 16 μεθ'
ὕδατος om. Di <α' libri

17 num. cap. ρπγ QDi: γδ E τὸ ἐκ τοῦ om. HDi ῥίνισμα E: ῥή-
νισμα Di 18 δύναμιν δὲ HDi ἔχον E: ἔχει reliqui quae add. ὅν τῆ
μαλακῶ ξηραίνειν Spr. unde sumpta sint nescio

58 ἀστράγαλος ὕδρ καεῖς, ἄχρι ἂν ἐκ μέλανος λευκός
 πάλιν γένηται, καὶ λείος ποθεῖς ἐμπνευματώσεις κόλου καὶ
 στρόφους χρονίους παραιτεῖται.

59 ἐλάφου κέρας κεκαυμένον καὶ πεπλυμένον ἀρμόζει
 5 πλῆθος πινόμενον κοχλιαρίων δυεῖν αἰμοπτυκικοῖς, δυσεντερι-
 κοῖς, κοιλιακοῖς, ἰκτερικοῖς, κύστεως ἀλγήμασι μετὰ τραγακάν-
 θης, ροικαῖς δὲ γυναιξὶ μετὰ ὕγρου τοῦ πρὸς τὸ πάθος ἀρμό-
 ζοντος. καλεῖται δὲ ἐν καμίνῳ καταβληθὲν καὶ κοπὲν εἰς ὠμῆν
 χύτραν περιπεπλασμένην πηλῶ, ἄχρι ἂν λευκὸν γένηται. πλύ-
 10 νεται δὲ ὡς καθμία. τὸ δὲ τοιοῦτον ἀρμόζει πρὸς τὰ ἐν
 ὀφθαλμοῖς φέυματα καὶ ἔλκη, καὶ ὀδόντας δὲ παρατριβόμενον
 σμήχει. ὠμὸν δὲ θυμιαθὲν ἐρπετὰ διώκει, ἀποζοσθὲν δὲ μετ'
 ὄξους καὶ διακλυζόμενον παρηγορεῖ γομφιάσεις.

60 κάμπαι αἱ ἐπὶ τῶν λαχάνων γεννώμεναι ἐπιχρισί-
 15 μεναι σὺν ἐλαίῳ ἀθήκτους ὑπὸ τῶν ἰοβόλων φυλάσσειν λέ-
 γονται.

61 κανθαρίδες εἰς ἀπόθεσιν εὔθετοι αἱ ἀπὸ τοῦ σίτου,
 ἃς ἐμβαλὼν εἰς ἀκώνητον ἄγγεῖον, καὶ τὸ στόμα περιδήσας
 ὀθονίῳ ἀραιῶ καθαρῶ, περικατάστρεψον ἀτμῶ ζέοντος ὄξους

4 SIM. D. eup. II 30 (240) — Pl. XXVIII 204; D. eup. II 48 (260) — Pl.
 XXVIII 227 eup. II 56 (267) — eup. II 82 (293) — Pl. XXVIII 167. 241 — Pl.
 XXVIII 178 eup. I 69 (127) — Nic. Th. 42 (ex Apollod.); Pl. XXVIII 149. VIII
 118. X 195; D. eup. II 128 (323).

4 EXC. Gal. XII 334 (unde Paul. Aeg. VII s. v. κέρας).

14 EXC. Paul. Aeg. VII 3 s. v.

16 SIM. Pl. XXIX 94sq. (e S. N.).

17 EXC. Gal. XII 364 (unde Aet. II 174. Paul. Aeg. VII 3 s. v.) cf. Ps.
 Orib. de simpl. V 65.

1 num. cap. ρπζ QDi: νε E θεραπεύει καεῖς E ἄχρι ἂν F: ἄχρι οὗ
 ἂν E: μέχρις ἂν reliqui γένηται λευκός (om. πάλιν) Di 3 ἰάται Di

4 num. cap. ρπη QDi: νγ E 5 πινόμενον πλῆθος EDi δυοῖν κοχ-
 λιαρίων Di 6 ἰκτερικοῖς] ὑστερικοῖς Q, at cf. Gal. I. s. et DI post ἰκτερι-
 κοῖς add. ὀφέλιμον E 7 δὲ om. E 8 κατατμηθὲν καὶ ἐμβληθὲν E
 9 πεπλασμένην Di ἄχι (ἂν om.) Q: ἄχρι ἂν E: ἄχρις ἂν Di λευκὴ H
 11 ἔλκη καὶ φέυματα Di δὲ om. QDi 12 σμήχει παρατριβόμενον E
 13 γομφαλγίας E: γομφιάσεις reliqui: dolores dentium DI, cf. Pl. XXVIII 178

14 num. cap. ρπθ QDi: νζ E κάμπαι δὲ E περιχρισόμεναι EDi, at
 cf. Paul. Aeg. VII 3 s. v. 15 ἀπὸ libri: ὑπὸ Paul. Aeg. I. s.: correxi
 φυλάττουσιν E: φυλάττειν HDi

17 num. cap. ρϚ QDi: νη E κανθαρίδες δὲ E 18 βαλὼν EDi 19 κα-
 θαρῶ om. E περικατάστρεψον F ζέοντι ὄξει δρμυτάτῳ H

δριμνυτάτων καὶ κράτει, ἕως ἂν πνιγῶσιν, εἶτα διαπεύρας λίνω ἀποτίθεται. ἐνεργέστεραι δὲ εἰσιν αἱ ποικίλαι, μηλίνας ἐγκαρσίους ζώνας ἔχουσαι ἐν τοῖς πτεροῖς, ἐπιμήκεις τὸ σῶμα, ἀδραί, ἐμπίμελοι ὡς αἱ σίλφαι· ἄστονοι δὲ αἱ μονοχρώματοι. ὡσαύτως δὲ ἀποτίθενται καὶ αἱ βουπρήστεις, εἶδος οὔσαι κανθαρίδων, 5 καὶ αἱ πιτύναι δὲ κάμπαι· καὶ αὗται ἐπὶ κοσκίνον ἐπαιωρουμένον θερμοσποδιᾷ φωνγνύμεναι ἐπὶ βραχὺ ἀποτίθενται.

- 2 δύναμις δὲ αὐτῶν κοινή, σηπτική, θερμαντική, ἐλκωτική, ὅθεν μείγνυται φαρμάκοις τοῖς πρὸς τὰ καρκινώδη, καὶ λέπρας καὶ λειχήνας ἀγρίους θεραπεύουσιν· ἄγουσι δὲ καὶ ἔμμηνα πεσσοῖς 10 μαλακτικοῖς μυγεῖσαι. ἔνιοι δὲ ἰστόρησαν τὰς κανθαρίδας καὶ ὑδρωπικοῖς βοηθεῖν, μειγνυμένας ἀντιδότοις, ὡς οὖρησιν κινούσας. οἱ δὲ τὰ πτερὰ αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας τοῖς πιούσιν αὐτὰς ἀντιφάρμακον ἀνέγραψαν.

62 σαλαμάνδρα εἶδος ἐστὶ σαύρας νωχελές, ποικίλον, 15 υἰάτην πιστευθὲν μὴ καίεσθαι. δύναμιν δὲ ἔχει σηπτικὴν, ἐλκωτικὴν, θερμαντικὴν. μείγνυται δὲ σηπτικαῖς (καὶ ἐλκωτικαῖς δυνάμεσι) καὶ λεπρικαῖς, ὡς ἡ κανθαρίς, καὶ ἀποτίθεται

8 SIM. Pl. XXIX 95; D. eup. I 128 (158) — Hipp. VII 315. 415. VIII 119. 116 saepius; Pl. I. s. 95 — [Hipp.] π. δ. δξ. (ν) 58 (175 K.); Pl. XXIX 95 — Pl. I. s. — D. eup. II 152 (332).

15 SIM. Pl. XXIX 76 (e S. N.) cf. Pl. X 188; Arist. h. a. V 19, 108. Theophr. de igne 60; Nic. Th. 818 cum schol. (cf. schol. Nic. Al. 537); Gal. I 674; Ael. n. a. II 31; Aet. XIII 56; Geop. XV 1, 34 — Cels. V 7. 8. — Pl. I. s. eup. I 103 (145).

15 EXC. Orib. XII s. v. (σαλαμάνδρα — ἐλαίω); Gal. XII 365 (unde Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 κράτει post πνιγῶσιν colloc. Di ἔπειτα E 2 ἐνεργέσταται EDi καὶ μηλίνας Di ἐπικαρσίας H: ἐπικαρσίους FEDi: correxi coll. Gal. I. s. 3 ἔχουσαι ζώνας E ἐν τοῖς πτεροῖς om. Q: μηλίνας ἐγκαρσίας ζώνας ἔχουσαι ἐν τοῖς πτεροῖς Gal. I. s. ἐπιμήκεις E 4 post δὲ add. εἰσιν Di: post δὲ c. 4 litt. del. E² μονόχρωμοι EDi post μονοχρ. nov. cap. (νδ) inc. E: tit. περί βουπρήστον (num. cap. om.) add. Di 5 post κανθαρίδων nov. cap. (ξ) incip. E 6 καὶ αἱ πιτυνοκάμπαι (al add. E² in ras.) EDi: (αι) ἐπὶ ταῖς πίτυσι κάμπαι Gal. καὶ αὗται δὲ Di: αὗται δὲ καὶ E αλωρουμένον E 7 μινγνύμεναι καὶ φωνγνύμεναι E 8 ἐλκωτικὴ, θέρμης ἐλκητικὴ Di: ἐλκωτικὴ καρωτικὴ mg. add. E² 9 πρὸς om. Di 10 ἀγρίας E θεραπεύουσιν] ποιούσιν E ἐλκωτικὴν καὶ E 12 ὑδρωπικοῖς ὠφελεῖν E ὡς om. E κινούσας E: κινούσαι QDi: corr. Spr. 13 αὐτῶν post πόδας colloc. E αὐτὰς om. E: τὰ σώματα πιούσιν αὐτῶν Gal.

15 num. cap. ρσα QDi: ξα E ἐστὶν εἶδος E (corr. E²) ἐστὶ δὲ νωχελές Di νωχελές (mg. ἀργόν add.) E 16 δύνάμιν ἔχον E ἐλκωτικὴν, θερμαντικὴν om. F: σηπτικὴν, ἐλκωτικὴν om. E (σηπτικὴν καὶ mg. add. E²): virtus est ei stiptica et vulneratricia et calida DI 17 σηπτικαῖς E καὶ ἐλκωτικαῖς δυνάμεσι addidi ex Orib.

ὁμοίως. ψιλοῖ δὲ καὶ τρίχας συντακεῖσα ἐλαίω· φυλάσσεται καὶ ἐν μέλιτι ἔξεντερισθεῖσα τῶν ποδῶν καὶ τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεθέντων εἰς τὴν αὐτὴν χρῆσιν.

63 ἀράχνη τὸ ζῶον, ὃ δλκὸν ἢ λύκον ἐνιοι καλοῦσι, συμ-
5 μαλαχθεῖσα σπληναρίω καὶ ἐμπλασθεῖσα εἰς ὀθόνιον προσ-
τεθεῖσά <τε> τῷ μετώπῳ ἢ τοῖς κροτάφοις τριταικὰς περι-
όδους ὑγιάζει. τὸ δὲ ὕφος αὐτῆς ἐπιτιθέμενον αἷμα ἴσθησι καὶ
ἀφλέγμαντα τηρεῖ τὰ ἐπιπόλαια τῶν ἐλκῶν.

ἔστι δὲ καὶ ἕτερον εἶδος ἀράχνης, κατασκευάζον τὸν ὑμένα
10 λευκόν, πυκνόν, ὃ ἱστορεῖται ἐνδεόμενον εἰς κυστίδα καὶ περι-
απτόμενον βραχίονι τεταρταικὰς περιόδους θεραπεύειν· συν-
εψηθὲν δὲ ροδίῳ ὠταλγίαις βοηθεῖ ἐγγεόμενον.

64 σαύρας ἢ κεφαλὴ λεία ἐπιτεθεῖσα σκόλοπας ἀνάγει
καὶ πάντα τὰ ἐμπεπηγότα· αἴρει δὲ καὶ μυρμηκίας καὶ ἀκρο-
15 χορδόνας καὶ ἤλους. τὸ δὲ ἦπαρ αὐτῆς ἐντεθὲν τοῖς τῶν ὀδόν-
των βρώμασιν ἀπονίαν ποιεῖ. ὄλη δὲ ἀνασχισθεῖσα καὶ ἐπι-
τεθεῖσα σκορπιοπλήκτους κουφίζει.

4 SIM. Pl. XXIX 85 cf. XI 80; Nic. Th. 734 cum schol.; Aet. XIII 20 —
Pl. XXX 104; D. eup. II 20 (234) — Pl. XXX 112 eup. I 208 (202) — Pl. XXIX
138 eup. I 57 (121).

4 EXC. Gal. XII 343.

4 TEST. Paul. Aeg. VII 3 s. v. ἀράχνην τὸ ζῶον συμμαλαχθεῖσαν ἐμπλάστρω
καὶ ἐπιτεθεῖσαν μετώπῳ καὶ κροτάφοις τριταικὰς περιόδους ἀπολθεῖν φησὶ Διοσ-
κοουρίδης. τὸ δὲ ὕφος αὐτῆς ἐπιτιθέμενον αἰμορραγίαν ἴσθησι καὶ διαφορητικῆς
ἔστι δυνάμειος.

13 SIM. Pl. XXX 122; D. eup. I 167 (180) — Pl. XXX 81 eup. I 176 (185)
— Pl. XXX 80 eup. I 175 (185) — Pl. XXX 22 eup. I 71 (130) — Pl. XXIX 91
eup. II 122 (321).

13 EXC. Gal. XII 334. 336; Paul. Aeg. VII s. v. σαύρας, κεφαλαί, ἦπαρ.

1 ὁμοίως δὲ καὶ (καὶ del. E²) ψιλοῖ τρίχας E τακεῖσα μετ' ἐλαίου Di
ἐν ἐλαίῳ E 2 δὲ ante καὶ (pr.) add. E

4 num. cap. ρζβ QDi: ξβ E ὃ ἐνιοι λύκον ἢ λευκὸν καλοῦσιν E δλκὸν
ἐνιοι HDi ad δλκὸν cf. Hes. s. v. δλκοί λύκιον QDi συναμαλαχθεῖσα
D. eup. II 20 (234): fort. recte 5 σπληνίῳ HDi 6 τε addidi ex E τῷ et
τοῖς om. EDi, cf. D. eup. I. s. 7 ἐπιτίθησιν E 9 τῶν om. E 10 λευκόν,
λεπτὸν καὶ Di δ] ὡς E ἐνδεόμενος E κυστίδα F: κυτίδα reliqui
11 εἰς βραχίονα E 12 ὠταλγίας ἀφελεῖ
ἐγγεόμενος E 13 θεραπεύει E 14 συνεψηθεῖσα E 15 ὠταλγίας ἀφελεῖ

13 num. cap. ρζγ QDi: ξγ E ἢ om. FE ἐντεθεῖσα Q, at cf. D. eup.
I. s. ἀνάγει Q: ἐξάγει EDiGal. I. s. Paul. Aeg. I. s. 14 ἐξάγει H: ἀναίρει
E ἀκροχορδόντας λεία E 15 ἤλους] ἰόνθους Di αὐτῶν H 17 κουφίζει
καὶ ἐπιτεθεῖσα E

65 σήψ, ἦν ἔνιοι Χαλκιδικὴν σαύραν ἐκάλεσαν, ἐν οἴνῳ ποθεῖσα τοὺς ὑπ' αὐτῆς δηχθέντας λῆται.

66 σκίγκος· ὁ μὲν τίς ἐστὶν Αἰγύπτιος ὁ δὲ Ἰνδικὸς ἄλλος ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ (Θαλάσῃ) γεννώμενος, ἕτερος δὲ ἐν τῇ Γαιτουλίᾳ τῆς Μαυρουσιᾶδος εὐρίσκεται. ἔστι δὲ κροκόδειλος χειρ-⁵ σαῖος, ἰδιογενής, ταριχενόμενος ἐν καρδάμῳ.

φασὶ δὲ δύναμιν ἔχειν ποθὲν τὸ περὶ τοὺς νεφροὺς αὐτοῦ μέρος, ὅσον δραχμῆς (μιᾶς) πλήθος μετ' οἴνου, ὀρητικὴν πρὸς ἀφροδίσια, ἀποπαύσθαι δὲ τὴν ἐπίτασιν τῆς προθυμίας φακοῦ ἀφεψήματι μετὰ μέλιτος πινομένῳ ἢ θρίδακος σπέρματι¹⁰ μεθ' ὕδατος· μείγνυται δὲ καὶ ἀντιδότοις.

67 γῆς ἔντερα λεῖα ἐπιτεθέντα νεύρων διακοπὰς κολλᾷ· λύειν δὲ (δεῖ) διὰ τρίτης· ἐψηθέντα δὲ σὺν χηρείῳ στέατι διαθέσεις ὧτων ἐγγυματιζόμενα θεραπεύει. συνεψηθέντα δὲ ἐλαίῳ καὶ ἐγγεόμενα εἰς τὸ ἀντικείμενον οὖς ὀδονταλγίαις βοηθεῖ¹⁵ ἄγει δὲ καὶ οὖρα λεῖα πινομένα σὺν γλυκεῖ.

68 μυογα λῆ ἀνασχισθεῖσα καὶ ἐπιτεθεῖσα ἄκος ἐστὶ τοῦ ἰδίου δῆγματος.

1 SIM. Pl. XXIX 102.

1 EXC. Gal. XII 366. Paul. Aeg. VII s. v. σήψ (σῆψις ed.), ἦν ἔνιοι Χαλκιδικὴν σαύραν ἐκάλεσαν, ἐν οἴνῳ ποθεῖσα τοὺς ὑπὸ αὐτῆς δηχθέντας λῆται.

3 SIM. Pl. XXVIII 119sq. (e S. N. cf. Herm. XXIV 539); D. eup. II 96 (301).

3 EXC. Orib. XII s. v. (σκίγκος — καρδάμῳ); Gal. XII 341 (unde Aet. II 191 Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

12 SIM. Pl. XXX 115; D. eup. I 162 (178) — Apollon. (Gal. XII 367) Pl. XXIX 135 eup. I 60 (123) — Pl. XXX 23 — Pl. XXX 66.

12 EXC. Gal. XII 363 (unde Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

17 SIM. Pl. XXIX 89; D. eup. II 123 (322).

17 EXC. Gal. XII 365.

1 num. cap. οἰδ QDi: ξδ E σῆψιν ἔνιοι Q: σῆψιν ἔνιοι E post ἐκάλεσαν add. E ἔνιοι δὲ καὶ σκόλοπας· ταύτης ἢ κεφαλῆ λεῖα 2 ποθεῖσα E: ἐπιτεθεῖσα corr. E² ὑπὸ αὐτὴν F ὠφελεῖ E

3 num. cap. οἰδ QDi: ξε E δ δὲ ἕτερος E ἄλλος] δ δὲ E 4 Θαλάσση addidi ex E ἕτερος] ἄλλος E Γαιτουλίᾳ] λυδία QDi: ἀπουλία ἢ λυδία E: ἀπολλωνία Orib.: correxi 6 τεταριχενόμενος E ἐν om. E 7 περὶ ἐπὶ Q, cf. Gal. I. s. 8 <· ᾧ μετ' οἴνου πινομένον (v tert. in ras.) E μιᾶς addidi 10 πινομένον Q

12 num. cap. οἰδ QDi: ξε E διακοπὰς E et D. eup. I. s.: ἀποκοπὰς reliqui 13 λύειν E: λύει reliqui post δὲ (pr.) add. καὶ Di δεῖ addidi δια] δῆ F: om. HDi τρίτης] τρίτων E: τρίταλους reliqui: correxi coll. D. eup. I 154 (173) σὺν ὕδατι καὶ χηρείῳ E χοιρείῳ D. eup. I 60 (123): χηρείῳ Gal. I. s. post διαθέσεις del. ἢ λιθίασις E² 15 ὀδονταλγίαις E (is del. E²)

17 num. cap. οἰδ QDi: ξε E μυγάλη αὐτῆ E: μυγάλη F (in ind.): μυογάλη reliqui

69 μύας τοὺς κατοικιδίους ἀνασχισθέντας σκορπιοπλήκ-
τοις ὠφελίμως ἐπιτίθεσθαι ὁμολογεῖται, βρωθέντας δὲ ὅπ-
τους ὑπὸ παιδίων ἀναξηραίνειν τὸ ἐν τοῖς στόμασιν αὐτῶν
σίελον.

- 5 70 γάλα κοινῶς μὲν πᾶν εἶχυμον, τρόφιμον, μαλακτικόν
κοιλίας, φουσητικόν στομάχου καὶ ἐντέρων· ὑδαρέστερον μέντοι
τὸ ἐαρινόν τοῦ θερινοῦ, καὶ τὸ ἀπὸ χλωρᾶς νομῆς μᾶλλον μα-
λακτικόν τῆς κοιλίας. ἔστι δὲ καλὸν γάλα τὸ λευκὸν καὶ ὀμαλὸν
τῇ παχύτητι καὶ συστρεφόμενον, ἐπειδὴν ἐπισταγῆ ὄνυχι. τὸ
10 δὲ αἴγειον ἦττον κοιλίας ἀπτεται διὰ τὸ τὰς αἴγας συτφούση
νομῆ τὸ πλεῖστον χρῆσθαι, σκίνῃ καὶ ὄρνι καὶ θαλλῶ καὶ τερε-
βινθίνῃ, ὄθεν καὶ εὐστόμαχον τυγχάνει. τὸ δὲ προβάτειόν
ἔστι παχὺ τε καὶ γλυκὺ καὶ λιπαρόν, οὐχ οὕτως δὲ εὐστόμαχον.
τὸ μέντοι ὄνειον καὶ βόειον καὶ ἵππειον εὐκοιλιώτερα καὶ
15 ταρακτικὰ γίνεται. πᾶν δὲ γάλα κοιλίας καὶ στομάχου ἀνα-
τρεπτικόν, ὅπου ἔστι νομῆ σκαμμωνία ἢ ἐλλέβορος ἢ λινοζώστις
ἢ κληματίς, ὡς καὶ ἐν τοῖς Οὐεστίνοις ὄρεσιν ὑφ' ἡμῶν ἰστώ-
ρηται· αἱ γὰρ αἴγες νεμόμεναι τοῦ λευκοῦ ἐλλεβόρου τὰ φύλλα
αὐταῖ τε ἐμοῦσι κατὰ τὴν πρώτην ἀπόλαυσιν τῆς πόας καὶ τὸ
20 γάλα ἀναλυτικὸν στομάχου καὶ ναυτίας ποιητικὸν κατασκευά-

1 SIM. Pl. XXIX 91; D. eup. II 122 (321) — eup. I 74 (131).

1 EXC. Gal. XII 365.

5 SIM. Pl. XXVIII 123sq. (e S. N.) cf. XI 236sq.; Ruf. (ed. R. 314. 486.
491. 543).

5 EXC. Gal. XII 263sq. cf. VI 681; Aet. II 86sq. Sim. S. s. v. (31 L.).

1 num. cap. $\overline{\rho\eta\eta}$ QDi: $\overline{\xi\eta}$ E 3 ὑπὸ] ἐπι E παιδίων E et D. eup. l. s.:
παιδίων reliqui αὐτῶν post σίελον colloc. E: om. H

5 num. cap. $\overline{\rho\eta\theta}$ QDi: $\overline{\xi\theta}$ E εἶχυλον E (εἶχυμον mg. add. E²) 6 φου-
σηκόν H: φουσηκόν F 7 μᾶλλον ἔστι Di ὀμαλῶν E 8 τῆς om.
Di 9 ὄνυχος H: ὄνυ(χ superscr.) F 11 νομῆ] πόα E ἐπι τὸ πλεῖστον
E: τὸ πλεῖστον (post αἴγας colloc.) Di ὄρνι καὶ σκίνῃ EDi σκίνῃ Q καὶ
(alt.) om. E θαλλῶ F: θαλαττίω E (del. E²): θαλλῶ H: θαλία Di τερε-
μίνθῃ Di: τερμινθίνῃ (η in ras.) E 13 τραχὺ E (corr. E²) τε om. Q
πάνυ λιπαρόν EDi: πάνυ del. E² οὕτω HDi 14 βόειον καὶ ὄνειον Di
ἵππειον καὶ βόειον E εὐκοιλιώτερον E καὶ ταρακτικὰ om. Q: ταρακτικό-
τερον δὲ E, cf. Di ventrem mollit, hominem turbat 15 γίνεται om. Di
post γίνεται add. δὲ E² (om. δὲ post πᾶν pos.) 16 σκαμμωνίας ἢ ἐλλεβόρου
ἢ λινοζώστης ἢ κληματίτης E ἢ (pr.) om. F 17 ὄσπερ vulgo ἰουστίνους
libri: corr. nescio quis ἰστορεῖται Q 18 post αἴγες add. ἰστώρηται E
19 αὐταῖ E²: αὐταῖ reliqui ἐβλάστησιν αὐτῶν Di 20 ἀνατρεπτικόν Di
κατασκευάζουσιν] γίνεται Di

ζουσιν. ἐψηθὲν δὲ πᾶν γάλα στεγνωτικὸν γίνεται κοιλίας, καὶ
 μάλιστα τὸ διαπύροις κόχλαξιν ἐξικμασθέν. κοινῶς δὲ δοκεῖ
 βοηθεῖν ταῖς ἐντὸς ἐλκώσεσι, μάλιστα δὲ βρόγχον, πνεύμονος,
 ἐντέρων, νεφρῶν, κύστεως, καὶ πρὸς τοὺς τῆς ἐπιφανείας κησ-
 3 μούς, ἐξανθήματα, κακοχυμίας. δίδεται δὲ νεαρὸν μετὰ μέλιτος 5
 ὤμοῦ καὶ ὕδατος ὀλίγον συνανακραθέντος, μειγνυμένων καὶ
 ἄλων. ἀφυσότερον δὲ γίνεται ἀποζεσθὲν ἄπαξ. τὰ δὲ τῆς
 κοιλίας μεθ' ἐλκώσεως ζεύματα μέχρι ἡμίσεως τοῖς κόχλαξιν
 ἐψηθὲν ὠφελεῖ.

ἔχει δὲ πᾶν γάλα παρεμπεπλεγμένον τὸν ὄρρον, ὃς σχι- 10
 ζόμενος πρὸς κάθαρσιν εὐτονωτέραν ἀρμόζει, διδόμενος ἐφ' ὧν
 δίχα δριμύτητος ἐκκρίσιν βουλόμεθα ποιήσασθαι, ὡς ἐπὶ μελαγ-
 χολικῶν, ἐπιληπτικῶν, λεπριῶντων, ἐλεφαντιάσεως, ἐξανθη-
 4 μάτων τῶν περὶ ὄλον τὸ σῶμα. σχίζεται δὲ τὸ γάλα ζεννύ-
 μενον ἐν καινῇ χύτρα κεραμεῖ καὶ κινούμενον κλάδῳ σκίνῃ 15
 νεοτήτῳ, καὶ μετὰ τὸ ζεῖσαι δις ἢ τρίς ἐπιρραίνεται ὀξυμέλιτος
 κύματος πρὸς ἐκάστην κοτύλην τοῦ γάλακτος· οὕτως γὰρ διορι-
 ζεται ὁ ὄρρος τοῦ τυρώδους. δεήσει δὲ πρὸς τὸ μὴ ὑπερζεῖν
 τὸ γάλα ἐν τῇ ἐψηθεί σπόγγῳ ἐκ ψυχροῦ συνεχῶς ἀποψᾶν τὸ
 χεῖλος τῆς χύτρας καὶ ξέστην ἀργυροῦν πλήρη ὕδατος ψυχροῦ 20
 καθιέναι. ποτίζεται δὲ ὁ ὄρρος ἐκ διαστήματος κατὰ κοτύλην
 <μίαν> ἄχρι πέντε κοτυλῶν, ἐν δὲ τοῖς μεταξὺ διαστήμασι περι-
 πατεῖτωσαν οἱ πίνοντες.

5 ποιεῖ δὲ τὸ πρόσφατον γάλα καὶ πρὸς τοὺς ἀπὸ τῶν θανα-

1 SIM. Pl. XXVIII 124sq.; D. eup. Π 48 (260) Π 39 (253) Π 102 (303) Π 107 (305) I 123 (155).

14 SIM. Pl. XXVIII 126; Aet. Π 90, cf. Gal. XII 266.

24 SIM. Pl. XXVII 127; D. eup. Π 152 (332) 154 (333) 153. 155. 151. 149. 148 (331) I 77 (132) Π 53 (265).

1 τῆς κοιλίας E 2 ἐξικμασθέν EDi: ἐψηθὲν QDi 3 βοηθεῖν δοκεῖ E:
 καὶ ταῖς ἐντὸς ἐλκώσεσι βοηθεῖ Di 5 καὶ κακοχυμίας (ditt.) Di δὲ om. Di
 δι' ὄλον νεαρὸν E μετὰ om. QE 6 ὤμοῦ συνανακραθέντος καὶ ὕδατος ὀλί-
 γον παραπλακέντος E ὀλίγον post συνανακρ. colloc. Di ἀνακραθέντος Q
 7 ἀφυσότερον QDi 8 ἄχρι E: ἄχρις Di 9 ἀψεψηθὲν E 10 mg. add.
 περὶ ὄρροῦ γάλακτος Di παρεμπεπλεγμένον EDi τὸν om. Q: τὸν λεγό-
 μενον EDi ὅστις E 11 εὐτονωτέρον (ω in ras.) E: εὐτονώτερος γίνεται Di
 12 ποιῆσαι Di 13 λέπρας EDi καὶ ἐξανθημάτων Di 14 τῶν om. Q
 σχίζεται mg. add. περὶ σπιστοῦ γάλακτος Di: nov. cap. (ο) inc. E τὸ om.
 Di: πᾶν vulgo 15 κεραμεῖ E: κεραμῖα reliqui (ut videtur) καὶ om. E
 κλάδῳ σκίνῃ E 17 οὕτω HDi γὰρ add. E² χωρίζεται E 19 περιψᾶν
 E 21 πότιζε δὲ τὸν ὄρρον E 22 μίαν addidi ex E μέχρι E 23 πίνον-
 τες E: πίνοντες reliqui 24 πρὸς τὸ πρόσφατον Q

σίμων φαρμάκων δηγμούς και πυρώσεις, ὡς κανθαρίδος ἢ πι-
 τυοκάμπης ἢ βουπρήστεως ἢ σαλαμάνδρας ἢ ὑοσκνάμου ἢ δορυ-
 κνίου ἢ ἀκονίτου ἢ ἐφημέρου. πρὸς δὲ τοῦτο μάλιστα τὸ βόειον
 συμφέρει, ἰδίως ἀρμόζιον, διακλύζεται δὲ και πρὸς ἐλκώσεις
 5 στόματος και παρισθμίων εἰς ἀναγαργάρισμα. ἰδίως δὲ τὸ
 ὄνειον διακλυζόμενον οἶλα και δδόντας κρατύνει, τοὺς δὲ τῆς
 κοιλίας μεθ' ἐλκώσεως φευματισμούς και τεινεσμούς προβά-
 τειον ἢ βόειον ἢ αἴγειον ἴστησιν ἐψηθὲν διὰ κοχλάκων. ἐγκλύ-
 ζεται δὲ και καθ' ἑαυτὸ και μετὰ πτισάνης ἢ χόνδρου χυλοῦ,
 10 ἱκανῶς πρᾶϋνον τὴν τῶν ἐντέρων δῆξιν· ἐγκλύζεται και μήτρας
 εἰλωμένη.

τὸ δὲ τῆς γυναικὸς γάλα γλυκύτατόν ἐστι και τροφιμώ- 6
 τατον. ὠφελεῖ δὲ θηλαζόμενον στομάχου δῆξιν και φθίσιν,
 ἀρμόζει και πρὸς λαγωῦ θαλασσίον πόσιν. μιγὲν δὲ λιβανω-
 15 τῷ λείψ ἐνστάζεται τοῖς ἐκ πληγῆς αἰμαχθεῖσιν ὀφθαλμοῖς,
 και ποδαγρικούς ὠφελεῖ σὺν κωνεῖω και κηρωτῇ καταχρισόμενον.
 ἄθρονον δὲ πᾶν γάλα σπληνικοῖς, ἥπατικοῖς, τοῖς τὸ νευρῶδες
 πεπονθόσι, πυρέσσουσι, κεφαλαλγοῦσι, σκοτωματικοῖς, ἐπι-
 λημπτικοῖς, εἰ μὴ ποτε καθάρσεως ἐνεκα προσφέροιτό τις, ὡς
 20 ὑποδέδεικται, τὸ σχιστόν. ἱστοροῦσι δὲ τινες τὸ τῆς πρωτο-
 τόκου κυνὸς γάλα ψιλοῦν τρίχας καταχρισθὲν, και θανασίμων
 φαρμάκων ἀντιφάρμακον <εἶναι> ποθὲν και τεθνηκότων ἐμ-
 βρύων ἐκβόλιον.

12 SIM. Pl. XXVIII 72sq. — D. eup. II 5 (228) Pl. XXVIII 72 — eup. II
 38 (251) Pl. l. s. 75 — eup. II 156 (333) Pl. l. s. 74 — eup. I 38 (110) Pl. l. s. 72
 — eup. I 235 (217) Pl. l. s. 74.

17 SIM. Pl. XXVIII 130; D. eup. I 25 (106) — Pl. XXX 133. 123.

20 EXC. Gal. XII 269.

2 σαλαμάνδρας ἢ βουπρήστεως EDi ὑοσκνάμου libri: ἀροσινου Lac., at
 cf. D. eup. II 151 (332) 3 τούτοις E: fort. ταῦτα 5 στόματος E: στομάτων
 reliqui 7 βόιον ἢ προβάτιον E 8 ἐψηθὲν τε E 9 δὲ] τε E πτισάνης
 χυλοῦ ἢ χόνδρου E 10 δὲ και EDi 11 ἐλωμένη QDi: ἐλωθεισαι E: correxi
 12 mg. add. περι γάλακτος γυναικὸς Di γλυκύτερόν ἐστιν και τροφιμώτερον E
 13 και om. QE 14 και] δὲ και E θαλασσίον λαγοῦ E 15 φαρμα-
 θεῖσιν ἢ φοινιχθῆσιν E (del. et αιμα superscr. E²) 16 ὠφελεῖ post κατα-
 χρισόμενον transp. E κωνεῖω] κωνίω ἢ μηκωνίω E: μηκωνίω reliqui: μετὰ
 κωνεῖου D. eup. II 235 (217): cum cicutā Pl. XXVIII 74: correxi 17 τοῖς τὸ
 — κεφαλαλγοῦσι post ἐπιλημπτικοῖς colloc. Di 18 πάσχουσι Di πυρέσσουσι
 — ἐπιλημπτικοῖς om. E κεφαλαλγίας F και ἐπιλ. H 19 τις post ἐνεκα
 colloc. EDi προσφέρει F: προσφέρει HDi ὡς] οἶον E ὡς ὑποδέδεικται
 post σχιστόν colloc. Di 22 φαρμάκων om. E εἶναι addidi

71 τυρός νεαρός δίχα ἄλων ἐσθιόμενος τροφίμος, εὐστόμαχος, εὐανάδοτος, σαρκῶν ποιητικός, κοιλίας μετρίως μαλακτικός, διαφέρων αὐτοῦ αὐτός παρὰ τὴν τοῦ γάλακτος φύσιν, ἀφ' οὗ σκενάζεται. ἐψηθεῖς δὲ καὶ ἐκθλιβεῖς, εἴτα ὀπηθεῖς σταλτικός γίνεται κοιλίας· ὠφελεῖ δὲ καὶ καταπλασσόμενος ὁ ὀφθαλμῶν φλεγμονὰς καὶ ὑπώπια. ὁ δὲ νεοαλῆς ἀτροφώτερος ἐσθιόμενος, πρὸς καθάρσειν σαρκῶν ἐπιτήδειος, καχοστόμαχος, λυπῶν κοιλίαν καὶ ἔντερα. ὁ δὲ παλαιότερος κοιλίας σταλτικός, ὁ δὲ ἐξ αὐτοῦ ὀρρός κυνῶν τροφιμώτατος.

ἡ δὲ καλουμένη ἱππάκη τυρός ἐστὶν ἱππειος, βρωμώδης¹⁰ καὶ πολύτροφος, ἀναλογῶν τῷ βοείῳ. ἐνιοὶ δὲ ἱππάκην ἐκάλεσαν τὴν ἱππειον πιτύαν.

72 βούτυρον σκενάζεται καλὸν ἐκ τοῦ λιπαρωτάτου γάλακτος· τοιοῦτον δὲ ἐστὶ τὸ προβάτειον. γίνεται δὲ καὶ ἐκ τοῦ αἰγείου, ἐν ἀγγείοις κινουμένου τοῦ γάλακτος καὶ χωρίζομένου¹⁵ τοῦ λίπους.

ἔχεται δὲ δυνάμειως μαλακτικῆς, ἐλαιώδους, ὀθεν κοιλίαν

1 SIM. [Hipp.] π. δ. II 51 (VI 554); π. δ. δ. ν. 46 (169 K.) Pl. XXVIII 131sq. (e N. S.) cf. XI 240sq. D. eup. II 49 (263) I 29 (108) I 56 (119) II 8 (229).

1 EXC. Gal. XII 269. VI 696. 765. Aet. II 101 (e Gal.) cf. Sim. S. s. v. (104 L.)

10 SIM. Pl. XXVIII 131. 205 cf. [Hipp.] π. ν. IV 51 (VII 584 L.); π. δ. δ. τ. 18 (61 K.)

13 SIM. Pl. XXVIII 133 (e S. N.) — Pl. XXVIII 203 — D. eup. II 135 (326) Pl. XXVIII 160 — eup. I 74 (131) Pl. XXVIII 257 — Pl. XXVIII 190 — XXVIII 183 — eup. II 71 (285) Pl. XXVIII 252 — eup. II 52 (264) Pl. XXVIII 205 — eup. I 164 (178) 187 (193) Pl. XXVIII 241 — eup. I 29 (108).

13 EXC. Orib. XI s. v. (βούτυρον — λίπους, συνάγεται — χρῶ); Gal. XII 272 (unde Aet. II 104. Paul. Aeg. 3 s. v.), cf. Ps. Orib. de simpl. V 42.

14 TEST. Gal. XII 272: θανάξω δ' ὅπως ὁ Διοσκουρίδης ἐκ προβάτειου φησὶν αὐτὸν (sc. τὸν β.) καὶ αἰγείου τὴν γένεσιν ἔχειν.

1 num. cap. σα QDi: σα E: μθ' Dl τυρός δὲ E ἐσθιόμενος om. E εὐανάδοτος εὐστόμαχος E 3 διαφέρων — σκενάζεται om. E 5 καὶ om. HDi 6 ὀφθαλμῶν om. H νεοαλῆς F: νε||αλῆς E (2 litt. del. E²): νεαλῆς reliqui: caseus alitus (i. e. sallitus) Dl, cf. D. eup. II 8 (229) ἀτροφώτερος E: εὐτροφώτερος reliqui: non tantum carnes replet Dl 7 καὶ πρὸς Dl 8 στατικός E 9 καὶ δὲ HDi 10 mg. add. περὶ ἱππάκης Di ἱππιός ἐστὶν τυρός E post βρωμώδης del. καὶ πολύτροφος E² ad rem cf. Pl. XXVIII 131 Sextius eosdem effectus equino quos bubulo (sc. caseo) tradit 12 ad rem cf. D. II 75

13 num. cap. σα QDi: οβ E: μθ' Dl 15 ἀγγίω E 17 δὲ] γὰρ καὶ E μαλακτικῆς] γαλακτικῆς coni. Marc., at cf. Dl virtus est ei maloptica, Pl. I. s. natura eius adstringere, mollire κοιλίας Di

τε ἐκλύει πλείον ποθὲν καὶ πρὸς τὰ θανάσιμα μὴ παρόντος
 ἐλαίου χρησιμεύει. μιχθὲν δὲ μέλιτι καὶ παρατριβὲν ὀδον-
 τιάσεις ὠφελεῖ καὶ τοὺς τῶν οὐλῶν ὀδαξισμοὺς ἐπὶ παιδίων
 καὶ ἀφθας, ἔξωθεν δὲ καταπλασσομένον εὐτροφον καὶ ἀψυδρα-
 5 κίωτον τηρεῖ τὸ σῶμα· ποιεῖ καὶ πρὸς φλεγμονὰς καὶ σκληρίας 2
 ὑστέρας τὸ μὴ δυσῶδες μηδὲ παλαιόν, καὶ πρὸς δυσεντερίας
 καὶ πρὸς κόλον ἔλκωσιν ἐγκλυζόμενον, πνοποιοῖς τε μείγνυται
 χρῆσιμῶς, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ νεύρα καὶ μήνιγγας
 καὶ κύστεως τραχήλον τραυμάτων· τὸ δὲ αὐτὸ πληροῖ καὶ κα-
 10 θαίρει καὶ σαρκοῖ, καὶ τοὺς ὑπὸ ἀσπίδος δηχθέντας ἐπιτιθέ-
 μενον ὠφελεῖ. μείγνυται δὲ καὶ προσοψήμασιν ἀντὶ ἐλαίου τὸ
 νεαρὸν καὶ ἐν τοῖς πέμμασιν ἀντὶ στέατος.

συνάγεται δὲ καὶ λιγνύς ἐκ τοῦ βουτύρου τὸν τρόπον 3
 τοῦτον· εἰς λύχνον καινὸν ἐγγέας τὸ βούτυρον ἄψον καὶ πωμάσας
 15 ἀγγεῖψ κεραμεῶ, σωληνοειδεῖ [στενῶ] κατὰ τὰ ἄνωθεν, τμήματα
 δὲ ἐκ τῶν ὑπὸ πόδας ἔχοντι, ὥσπερ οἱ κλίβανοι, ἕα καίεσθαι.
 ὅταν δὲ ἀναλωθῇ τὸ πρῶτον βούτυρον, ἄλλο ἐπίχει καὶ ποιεῖ
 τὸ αὐτό, ἕως ἂν ὅσον πλήθος βούλει αἰθαλώσης, εἶτα ἀπόσυρε
 πτερῶ καὶ χρῶ. δύναμιν δὲ ἔχει εἰς τὰ ὀφθαλμικὰ ξηραίνειν
 20 καὶ ὑποσύφειν· ἐφίστησι δὲ τὰ ρεύματα καὶ τὰ ἔλκη ταχέως
 ἀναπληροῖ (καὶ ἀπουλοῖ).

73 ἔρια οἰσνηρὰ ἄριστα τὰ ἀπαλὰ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ

22 SIM. Pl. XXIX 33sq. (e S. N.).

22 EXC. Gal. XII 348 (unde Aet. II 159. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 πλείον HDi 2 παρατριβόμενον E 3 παιδων libri: correxi coll. D.
 eup. I 74 (131) 4 δὲ] τε E ἀψυδρακώτερον E: ἀψυδρακίωτον HDi
 5 σκληρίας E 6 πρὸς τε (om. καὶ) Di 8 τὰ om. E 9 κύστεως καὶ τρα-
 χήλου H: κύστιν καὶ τραχήλου Di: κύστεως τραχήλου E (corr. E²), cf. D. eup. I
 164 (178) πρὸς δὲ τὰς τοῦ τραχήλου τῆς κύστεως διαιρέσεις καὶ νεύρων καὶ μη-
 νίγγων καὶ τὰς φλεγμονὰς ἀρμόζει βούτυρον 9 καὶ (alt.) om. E 10 καὶ (pr.)
 om. E 11 δὲ om. H ἐλαίου — ἀντὶ om. F: ἀντὶ στέατος καὶ ἐλαίου τὸ νεαρὸν
 καὶ πέμμασιν E 13 mg. add. περὶ λιγνύος βουτύρου Di 14 τὸ om. E
 ἄψας E ποματίσας E 15 κεραμεῶ om. FE στενὸν E: om. Di:
 gloss. delevi τὰ] τὸ Orib. 16 ὑποπόδας E Orib.: ὑπὸ ποδὸς Spr., ad rem
 cf. D. I 72, 4. Orib. ed. Dar. I 563 οἱ om. Q κλίβανοι Orib. 18 τοῦτο
 Orib. ὅσον βούλει πλήθος Orib. E λάβης ἐθάλης E ἀπόσυρει F:
 ἀπόσυρον HDi: ἀπόσυρε πῶς ὄρε (superscr. ὄρε mend. not.) Orib. 19 ξηρα-
 νειν καὶ om. Q, at cf. Di virtus est siccatoria oculis, siccatica: ξηραίνεται γὰρ καὶ
 ὑποσύφει E 20 δὲ] τε καὶ E 21 ἀναπληροῖ καὶ ἀπουλοῖ ταχέως E ἀπου-
 λοῖ ταχέως Di: καὶ ἀπουλοῖ addidi coll. Dl vulnera complet et cicatrices oculo-
 rum ad sanitatem perducit

22 num. cap. σβ QDi: ογ E: σ' Dl οἰσνηρὰ] ἔνπαρὰ Di, cf. Gal. XVIII
 A 697. XVIII B 524 καὶ om. E: fort. recte

τραχήλου καὶ τῶν μηρῶν, ἀρμόζοντα ἐν ἀρχῇ πρὸς τραύματα, θλάσματα, ἀποσύρματα, πελιώματα, ὀστέων κατάγματα βρεγόμενα ὄξει καὶ ἐλαίῳ ἢ οἴνῳ· δεκτικά γάρ ἐστι τῶν ἐμβρεγμάτων καὶ μαλακτικά διὰ τὸν οἴσσηπον· ποιεῖ καὶ πρὸς κεφαλαλγίαν καὶ στομάχου πόνους καὶ παντός ἄλλου τόπου σὺν ὄξει καὶ ῥοδίῳ. 5

τὰ δὲ κεκαυμένα ἔρια δύνανται ἔχει (θερμαντικὴν,) ἐσχαρωτικήν, ὑπερσαρκωμάτων σταλτικήν, ἀπουλωτικήν ἐλκῶν. καίεται δὲ καθαρὰ διαξανθέντα ἐν ὀμῇ χύτρῳ ὥσπερ τὰ λοιπά· τὸν δ' αὐτὸν τρόπον καὶ κροκύδες καίονται θαλασσίας πορφύρας. τινὲς δὲ σὺν τῷ ῥύπῳ διαξάναντες τὰ ἔρια καὶ μέλιτι δεύσαντες 10 2 καίουσιν ὡσαύτως. ἄλλοι δὲ διαθέντες ὀβελίσκους ἐπὶ πλατύστομον κεραμεοῦν ἀγγεῖον, διεστῶτας ἀπ' ἀλλήλων, καὶ ἐπιθέντες σχίδακας δαδίων ἰσχνὰς καὶ ἐπάνω θέντες τὰ ἔρια διεξασμένα καὶ βεβρεγμένα ἐλαίῳ οὕτως ὥστε μὴ ἀποστᾶζειν, καὶ πάλιν σχίδακας καὶ ἔρια ἐναλλάξ ἐπιτιθέντες, κούφως ἐκ τῶν δαδίων ὑφάπτουσι, 15 καέντα δὲ αἴρουσι καὶ εἴτε λίπος ἢ πίττα ἐκ τῶν δαδίων ὑπορρεῖ συναναιροῦνται καὶ ἀποτίθενται. πλύνεται δὲ εἰς τὰ ὀφθαλμικά ἐν κεραμῶν κρατῆρι ὕδατος ἐπιχεομένου καὶ ταρασσομένου εὐτόνως ταῖς χερσὶ, καὶ μετὰ τὸ ἀποκαταστῆναι ἀποχεομένου τοῦ ὕγρου καὶ ἄλλου ἐπιχεομένου καὶ πάλιν ἀναταρασσομένου, καὶ τοῦτο γίνε- 20 ται, ἄχρις ἂν προσαγόμενον τῇ γλώττῃ μὴ δάκνη, ποσῶς δὲ στύφη.

74 οἴσσηπος δὲ λέγεται τὸ ἐκ τῶν οἴσσηπων ἐρίων λίπος, ὃν σκευάσεις οὕτως· λαβὼν ἔρια μαλακὰ οἴσσηπα ἐκπλυνον (μῆ) ἐστρουθισμένα θερμῷ ὕδατι, ἅμα ἐκθλίβων πᾶσαν τὴν ῥυπαρίαν, ἣν βαλὼν εἰς κρατῆρα πλατύστομον καὶ ἐπιχέας ὕδωρ 25

24 SIM. Pl. XXIX 35 sq. (e S. N.).

24 EXC. Aet. II 120 cf. Gal. XII 309.

24 TEST. Aet. II 120: σκευάζεται δέ, ὡς φησι Διοσκουρίδης, ὁ οἴσσηπος τὸν τρόπον τοῦτον κτλ.

1 τὰ τραύματα E 2 κατάξεις E βρεγόμενα δὲ E 4 κεφαλαλγίας E 5 post ῥοδίῳ add. ἐπιτιθέμενον Di 6 mg. add. περὶ ἐρίων κεκαυμένων Di ἐσχαρωτικήν καθαιρετικήν καὶ θερμαντικήν/// (3 litt. eras. E²) σταλτικήν E θερμαντικήν addidi ex EDI, cf. Gal. XII 348 κανθέντα δὲ δύνανται ἔχει δριμεῖαν τε καὶ θερμὴν ἅμα λεπτομερεῖα 8 τὸν αὐτὸν δὲ E 11 διατιθέντες E πλατὸν QE: πλατυστόμον κεραμεοῦ ἀγγεῖον Di, cf. Blas Gr. d. N. 137 12 ἐπιθέντες E: ἐπιτιθέντας HDi: ἐπιτιθέντας F 14 ὡς E σχίζας E 15 τιθέντες Di κούφως ὑφάπτουσι ἐκ E 16 ἀπερρῆ E 17 ὑποτίθενται F ἀποπλύνεται E 18 καταρασσομένου Q (ut videtur) Di (dittogr.) 20 καὶ (alt.) om. E ἀναταράσσεται E (σομένου superscr. E²) 20 τοῦτο γίνετα EDi: τοῦτου γινόμενου Q 21 ἄχρι E γλώσση E δάκνει F

22 num. cap. σγ QDi: ὀδ E: νά Di 23 ὃν QDi: om. E σκευάσεις δὲ οὕτως E: κατασκευάσεις Di μαλακὰ καὶ Q (dittogr.) 24 μῆ add. Marc. ἐκπλύνων E τὴν om. Q 25 ρυπαρίαν E

ἀνάξει ἀρυτήρι φαγδαίως, ἕως ἂν ἀφρίσῃ, ἢ ξύλω ἀνατάρασσε
 εὐτόνωσ, μέχρις ἂν ὁ πολλὸς ἀφρός καὶ λιπαρὸς συλλεγῆ· εἶτα
 κατάρραινε θαλάσση, καὶ ὅταν καταστῆ τὸ ἐπινηχόμενον λίπος,
 ἀναλάμβανε εἰς ἕτερον κεραμεοῦν ἄγγειον, ἐπιχέας τε ὕδωρ εἰς
 5 τὸν κρατήρα πάλιν τάρασσε καὶ κατάρραινε τῇ θαλάσση τὸν
 ἀφρόν καὶ ἀναλάμβανε, καὶ τὸ αὐτὸ ποιεῖ, ἄχρι ἂν μηκέτι
 ἀφρός ἐφιστῆται ὀσπηθέντος τοῦ λίπους. τὸν μέντοι ἀνη- 2
 ρημένον οἴσυπον τῇ χειρὶ μαλάξας παραχρῆμα ἀναιροῦ, εἴ τινα
 ἔχει ἀκαθαρσίαν, στραγγιζῶν τὸ πρῶτον ὕδωρ καὶ ἄλλο ἐπι-
 10 χέων καὶ κινῶν τῇ χειρὶ, ἄχρι ἂν οὐ καθαρὸς καὶ λευκὸς φανῆ,
 οὕτως τε ἀποτιθέσο ἐν ἄγγειῳ κεραμεῶ· ἐν ἡλίῳ δὲ θερινῶ
 γινέσθω πάντα. ἐνιοὶ δὲ διηθήσαντες τὸ λίπος πλύνουσιν ἐν
 ὕδατι ψυχρῶ, ταῖς χερσὶν ἀνατριβόντες ὡς τὴν κηρωτὴν αἰ
 γυναῖκες· γίνεται δὲ ὁ τοιοῦτος λευκότερος. οἱ δὲ πλύναντες 3
 15 τὰ ἔρια καὶ ἐκθλίψαντες τὸν ῥύπον ἐψουσι μεθ' ὕδατος ἐν
 λέβητι πυρὶ κούφῳ, καὶ τὸ ἐφιστάμενον λίπος ἀφαιροῦντες
 πλύνουσιν ὕδατι, ὥσπερ εἴρηται, καὶ διυλίσαντες εἰς λοπά-
 διον κεραμεοῦν ἔχον ὕδωρ θερμὸν λινῶ τε θάκει περιπωμάσαν-
 τες τιθέασιν ἐν ἡλίῳ, μέχρι ἂν αὐτάρκως παχὺς γένηται καὶ
 20 λευκός· ἐνιοὶ δὲ διὰ δύο ἡμερῶν ἀποχέοντες τὸ πρῶτον ὕδωρ
 ἄλλο ἐπιχέουσιν. ἔστι δὲ βελτίων ὁ ἀστρούθειστος καὶ λεῖος,
 ὄζων ἐρίων οἴσυπηρῶν, ἀνατριβόμενός τε μεθ' ὕδατος ψυχροῦ
 ἐν μύακι [καὶ] λευκαινόμενος καὶ οὐδὲν ἔχων ἐν ἑαυτῶ σκληρὸν
 ἢ συνεσθηκός ὥσπερ ὁ δολιζόμενος κηρωτῇ ἢ στέατι.

25 δύναμιν δὲ ἔχει θερμαντικὴν, πληρωτικὴν ἐλκῶν, μαλακτικὴν, 4

26 SIM. Pl. XXX 113 — Pl. XXX 69. XXIX 37. D. eup. I 221 (209), ubi οἴσυπον pro οἴσσωπον leg. — D. eup. II 78 (290) — Pl. XXX 107. XXIX 37 D. eup. I 217 (208) — Pl. XXIX 36 D. eup. I 46 (115) — Pl. XXIX 115.

1 ἀρυτήρι Di: ῥυπτῆρι QE post ἀρυτήρι add. ταράσσωιν Di, ad rem cf. Aet. I. s. ἀνατάρασσε λαμβάνων ἐν τοῦ ὕγροῦ ποτηρίῳ ἢ ἐτέρῳ τινὶ καὶ ἐξ ὕψη-
 λου καταράσσωιν, ἕως ἂν ἀφρίσῃ φαγδαίῳ Q 2 λιπαρός F: ῥυπαρός HDi:
 ῥυπαρός ἢ λιπαρός E 3 κατάρραινε θαλάττη E ὅταν EDi: ὅτε H (de F
 nihil enotavi) 4 ἄγγειον κεραμεοῦν E 5 τάραττε E θαλάττη E
 6 μέχρι ἂν E: ἄχρις ἂν HDi 7 ἀναιρεθέντα E 8 παραχρῆμα ἀνακόνας E
 9 ἐκστραγγιζῶν E 10 ἄχρι ὅτου E: ἄχρις ἂν HDi post οὐ add. e cap. 73
 προσαγόμενος (προσαπτόμενος E) τῇ γλώττη μὴ δάκνη, ποσῶς δὲ στύφη E (del.
 E?) HDi λιπαρός τε καὶ καθαρὸς (καὶ κ. om. Di) καὶ λευκός HDi: λευκός καὶ
 λιπαρός Aet. 11 τε E: δὲ reliqui ἀποτιθέσθω Q εἰς ἄγγειον κεραμεοῦν
 Di θερινῶ libri: θερινῶ Aet.: correxi Sarac. duce 12 ἐν om. E: fort. recte
 17 προσέρηται E 18 θερμὸν ὕδωρ E 19 μέχρι ἂν FE: μέχρις ἂν reliqui
 παχὺς καὶ λευκός E 20 ἀποχέαντες E 21 ἄλλα F ἀστρούθειστος E 23 καὶ
 (pr.) deleui: om. E μηδὲν E 24 συνεστραμμένον EAet. ζύμη Aet.
 25 πληρωτικὴν om. FE: pletotica vulnecum DI

καὶ μάλιστα τῶν περὶ δακτύλιον καὶ ὑστέραν σὺν μελιλώτῳ καὶ βουτύρῳ, καὶ ἔμμηνα καὶ ἔμβρονα ἐν ἐρίῳ προστιθέμενος ἄγει, πρὸς τε τὰ ἐν ὠσὶ καὶ αἰδοίῳ σὺν χηναίῳ στέατι. ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς περιβεβρωμένους κανθοὺς καὶ ψωρῶδεις καὶ βλέφαρα τετυλωμένα καὶ τριχορροοῦντα. καίεται δὲ ἐπ' ὀστράκου και-
νοῦ, μέχρι ἂν τερρωθῆν ἀποβάλη τὸ λίπος· συνάγεται δὲ καὶ λιγνὸς ἐξ αὐτοῦ, ὡς ὑπεδείξαμεν (I 68), ἀρμόζουσα πρὸς τὰ ὀφθαλμικά.

75 πιτῦα λαγωῦ ἀρμόζει (λαμβάνομένη) σὺν οἴνῳ ὀλη) τριωβόλου πρὸς θηριοθήκτους καὶ κοιλιακοὺς καὶ δυσεντερικοὺς 10 καὶ πρὸς ῥοϊκὰς γυναικας καὶ πρὸς αἵματος θρόμβωσιν καὶ ἀναγωγὰς τὰς ἐκ θώρακος, προστιθεμένη δὲ μετὰ (τὴν) καθάρσιν τῆ μητρεα μετὰ βουτύρου συλλήψει συνεργεῖ, ποθεισα δὲ μετὰ τὴν ἄφροδρον ἀτόκιόν ἐστιν. ἡ δὲ τοῦ ἵππου, ὑπ' ἐρίων δὲ ἱππίακη 2 καλουμένη, ἰδίως ἀρμόζει ἐπὶ κοιλιακῶν καὶ δυσεντερικῶν. ἐρί- 15 φου δὲ καὶ ἀρνός καὶ νεβροῦ καὶ δορκάδος καὶ πλατυκέρωτος καὶ δόρκου καὶ ἐλάφου καὶ μόσχου καὶ βουβάλου ὁμοίαν ἔχουσι δύναμιν, ἀρμόζουσαν πρὸς ἀκονίτου πόσιν σὺν οἴνῳ λαμβανόμεναι καὶ πρὸς γάλακτος θρόμβωσιν μετ' ὄξους. ἡ δὲ τοῦ νεβροῦ ἰδίως μετὰ τὰς καθάρσεις προστεθεῖσα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας 20 ἀτόκιόν ἐστιν. ἡ δὲ τῆς φώκης ἔοικε κατὰ τὴν δύναμιν τῷ καστορίῳ, δοκεῖ δὲ ἀρμόζειν μάλιστα ἐπιλημπτικοῖς καὶ ὑστερι- 3 καῖς πνιξί πινομένη. δοκιμάζεται δέ, εἰ ἔστι φώκης, τὸν τρόπον

9 SIM. Pl. XI 239; schol. Nic. Th. 577 — Nic. Th. l. s. D. eup. II 114 (314) Pl. XXVIII 154 — eup. II 49 (263) Pl. XXVIII 204 — eup. II 82 (294) — eup. II 159 (335) — Pl. XXVIII 239. 194 eup. I 210 (204) — eup. II 91 (297) Pl. XXVIII 248 — eup. II 95 (299) — Pl. XXVIII 205 — eup. II 137 (327) — eup. II 159 (335) Pl. XXX 135 — eup. I 95 (299) — eup. I 18 (103) — eup. II 88 (296).

9 EXC. Gal. XII 274 (= Aet. II 105 Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 καὶ (pr.) om. Di 3 τὰς E: *dolorem aurium et cerebri curat* Di ἐν αἰδοίῳ καὶ ὠσίν E fort. στέατι ἀρμόζει 4 πρὸς| εἰς EDi 6 μέχρι F: μέχρι HDi: μέχρι (om. ἂν) E τερρωθῆν] πυρωθῆς E: πυρωθῆν Aet.

9 num. cap. σδ Di: σε E: νβ Di πιτῦα E λαμβανομένη addidi ex E ὄξει ἢ οἴνῳ E ὀλη) <- τριωβόλου E 11 πρὸς (pr.) om. E πρὸς τε αἵματος (om. καὶ) Di θρόμβους E 12 δὲ E: τε reliqui τὴν addidi 13 βοηθεῖ E post δὲ add. φθειρεῖ ἔμβρονα HDi μετὰ δὲ Di 14 ἀτόκιος HDi nov. cap. (οσ) inc. E: νγ Di ad rem cf. D. II 71 δὲ om. HDi ἐπιλημπ) E 15 κοιλιακοῖς δυσεντερικοῖς (om. ἐπὶ) H ab ἐρίφου cap. οξ inc. E: νδ Di πιτῦα ἐρίφου καὶ ἀρνοῦ E 16 καὶ (quart.) om. E πλατυκέρωτος E 20 ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς E 21 ab ἡ δὲ cap. ση inc. E: νε Di κατὰ δύναμιν ἔοικε E τῷ om. HEDi 22 ὑστερικαῖς καὶ ἐπιλημπτικοῖς πινομένη E

τοῦτον· λαβὼν πιτῦν ζῶον τινός, μάλιστα δὲ ἀρνός, καὶ ἐπι-
 χέας ὕδωρ ἕασον βραχὺν χρόνον, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιχει τὸ ἀπό-
 βρεγμα κατὰ τῆς πιτύας τῆς φώκης· ἢ γὰρ ἀληθινὴ ἐξυδατοῦ-
 ται ταχέως, ἢ δὲ μὴ τοιαύτη διαμένει ὁμοία. λαμβάνεται δὲ ἐκ
 5 τῆς φώκης πιτύα μηδέπω δυναμένων τῶν σκύμων νήχεσθαι.
 κοινῶς δὲ πᾶσα πιτύα πῆσσει μὲν τὰ διαλελυμένα, λύει δὲ τὰ
 συννεστώτα.

76 στέαρ πρὸς μὲν τὰ περὶ μήτρων ἀρμόζει τὸ νεαρὸν
 χήγειον ἢ ὀρνίθειον καὶ δίχα ἄλλων τεθεραπευμένον, πολέ-
 10 μιον δὲ ὑστέρα τὸ ἠλισμένον καὶ τὸ τῷ χρόνῳ μεταβεβληκός
 εἰς ὀρμύτητα. πρόσφατον δὲ τούτων λαβὼν τι καὶ ἐξυμενίσας
 ἔμβαλε εἰς λοπάδα καινὴν κεραμεῖαν, δις τοσοῦτον χωροῦσαν ἢ
 ὅσον ἐστὶ τὸ μέλλον θεραπεύεσθαι, εἶτα θεῖς εἰς δξύτατον ἥλιον
 τὸ ἀγγεῖον κεκαλυμμένον ἐπιμελῶς, ὑπὸ χεῖρα τὸ ἀποτηκόμενον
 15 ἀπῆθει εἰς ἕτερον ἀγγεῖον ὀστράκινον, ἕως ἂν ἅπαν δαπανήσῃ·
 τοῦτο δὲ εἰς κατάψυχρον τόπον ἀποτίθεισο καὶ χρω. τινὲς δὲ 2
 ἀντὶ τοῦ ἡλίου ὑπὲρ ὕδατος θερμοῦ ἐπερείδονται τὴν λοπάδα
 ἢ ἐπὶ λεπτῆς καὶ μαλακῆς ἀνθρακιάς. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλος τρό-
 πος θεραπείας τοιοῦτος· μετὰ τὸ ἐξυμενισθῆναι τὸ στέαρ
 20 λεαίνεται καὶ εἰς λοπάδα ἐμβληθὲν τήκεται, ἀλός ὀλλγίου καὶ
 λεπτοῦ προσεμπασθέντος, εἶτα διὰ ῥάκους λινοῦ ὑλισθὲν ἀπο-
 τίθεται. ἀρμόζει δὲ τὸ τοιοῦτον εἰς τὰ ἄκοπα.

θειον δὲ καὶ ἄρκειον θεραπεύεται οὕτως· λαβὼν τὸ
 πρόσφατον καὶ καταπίμελον, οἷόν ἐστι τὸ νεφριαῖον, ἔμβαλε

8 SIM. Pl. XXIX 134 (e S. N.).

8 EXC. Orib. XII s. v. στέαρ (στέαρ — οὐκ ἄγαν λευκόν); Gal. XII 323 sq.
 (unde Aet. II 152. Paul. Aeg. VII 3 s. v. στέατα).

23 SIM. Pl. XXVIII 142.

3 κατὰ om. E 5 μήπω Di νήχεσθαι (συννήχεσθαι Di) τῶν σκύμων
 EDI 6 πίττει E λελυμένα E

8 num. cap. σε QDi: οθ E: νγ' Di στέαρ δὲ E τὰ περὶ τὴν Orib.
 9 ἢ om. E καὶ del. E² θεραπευόμενον Orib.: θεραπευμένον F: τεταρι-
 χευμένον HDi 10 δὲ] γὰρ Orib. E ὑστέρα om. F: matrici Di 11 λαβὼν
 τούτων τι Orib. E: λαβὼν τι τούτων Di 12 ἔμβαλλε E fort. κεραμεῖαν
 καινὴν τοσοῦτο H ἢ] εἰ F: om. Orib. 13 ὅσον om. F θὲς E
 14 ἰκανῶς Orib. ὑπὸ χεῖρα del. H: om. Di 15 ἂν om. F πᾶν Orib.
 δαπανήσῃ E 16 ἀποτίθεισο τόπον Di 17 θερμοῦ] ζεστοῦ Orib. E ἀπερείδον-
 ται Orib. E 18 θεραπείας τρόπος E 19 ἐξυμενίσαι Orib. 20 διαίνεται E
 (δε in ras.) 21 προσεμπασθέντος Di διυλισθὲν HDi 23 nov. cap. (π)
 inc. E: νζ' Di στέαρ θειον E δὲ del. E² ἀρκειον Orib. EDiHi²Di 24 νε-
 φριδιον Orib. (ut semper) ἔμβαλλε F: om. HDi

- εἰς ὕδωρ δαψιλῆς ὄμβριον ὡς ὅτι ψυχρότατον καὶ ἐξυμένισον
καὶ τρίζε ταῖς χερσὶν ἐπιμελῶς, ἀνατρίβων αὐτὸ καὶ οἶονεἰ
3 ἀποψήγων· εἶτα ἐτέρῳ ὕδατι πολλακίς ἀποκλύσας δὸς εἰς χύ-
τραν κεραμεῶν τὸ διπλάσιον χωροῦσαν, ἐπιχέας τε ὕδωρ, ὡς
ὑπερέχειν τοῦ στέατος, θῆς ἐπὶ κούφης ἀνθρακιᾶς καὶ κίνει 5
σπάθῃ. ὅταν δὲ ταχῆ, διηθήσας αὐτὸ δι' ἡθμοῦ εἰς ὕδωρ, καὶ
ἐάσας ψυγῆναι πάλιν ἐστραγγισμένον ἐπιμελῶς ἀπόδος εἰς τὴν
χύτραν προπεπλυμένην, ἐπιχέας τε ὕδωρ τήξον πραέως, καὶ
καθελὼν μικρὸν τε ἐάσας τὴν τρύγα ὑποστῆναι κατάχειν εἰς
θύλιαν νεοτισμένην σπόγγῳ. ὅταν δὲ παγῆ, ἀνελάμενος καὶ τὴν 10
πρὸς τῷ πυθμένι ἀκαθαρσίαν ἀφελὼν τήξον ἐκ τρίτου χωρὶς
ὑδατος, καὶ κατεράσας εἰς θύλιαν καθαρίσας τε ἐμβαλε εἰς κερα-
μεοῦν ἀγγεῖον καὶ πωμάσας ἀπόθου εἰς κατάψυχρον τόπον.
- 4 τράγειον δὲ καὶ προβάτειον, ἐτι δὲ καὶ ἐλάφειον
θεραπεύεται οὕτως· λαβὼν, ὅσον προεῖρηται, στέαρ οἰντινοσοῦν 15
αὐτῶν καὶ πλύνας ἐξυμένισας τε, ὡς προεῖρηται ἐπὶ τοῦ
ύλειου, δὸς εἰς θύλιαν μαλάττειν καὶ τρίζε, κατ' ὀλίγον ὕδωρ
ἐπιχέων, ἄχρι ἂν μῆτε αἰμάλωψ ἐκκρίνηται μῆτε λάμπη ἐπι-
πλή λαμπρὸν τε γένηται. λοιπὸν ἐμβαλὼν αὐτὸ εἰς κεραμεῶν
χύτραν καὶ προσεπιδοὺς ὕδωρ ὥστε ὑπερέχειν θῆς ἐπὶ κούφης 20
ἀνθρακιᾶς καὶ κίνει. ὅταν δὲ ταχῆ ἅπαν, κατεράσας αὐτὸ εἰς
ὕδωρ καὶ ψύξας πλύνας τε τὴν χύτραν ἐκ δευτέρου τήκε καὶ τὰ
5 αὐτὰ ποιεῖ τοῖς προεῖρημένοις. τὸ δὲ τρίτον χωρὶς ὑδατος
τήξας εἰς νεοτισμένην θύλιαν ἀπήθησον καὶ ψυγὲν ἀποτίθεισο,
ὡς ἐλέγετο ἐπὶ τοῦ ύλειου. 25
- καὶ τοῦ βοείου δὲ στέατος ἐξυμενιστέον τὸ νεφριαῖον καὶ

1 δαψιλῆς ὕδωρ ὄμβριον Orib.E καὶ om. HDi ἐξυμενίσας τρίζε E
2 ἀνατρίβων] ἄμα τρίζων E (corr. E²) 3 ἀποψήγων libri: η superscr. E²
δι' ἐτέρου E, corr. E² κούτραν QDi: χύτραν (semper) Orib.E 5 ὑπερ-
έχει Q θῆς (καὶ ante κίνει om.) E 7 ἐάσας αὐτὸ Orib. 8 πραέως
E: πράως reliqui 9 καταστῆναι E, corr. E² κατάχειν E²: καταχέων F:
κατάχει Orib. (κατάχει superscr. O²): κατάχει reliqui 10 σπόγγῳ θύλιαν E:
σπόγγῳ λοπάδα Orib. ὀπότεν Orib. 11 πρὸς τὸν πυθμένα E τρίτης
Orib. 12 ἐμβαλλε Orib. 14 nov. cap. (πα) inc. E στέαρ τράγειον καὶ E²
καὶ (pr.)] τε Orib. καὶ (alt.) om. Orib. 15 θεραπευτέον Orib. οὔτων HDi
οὔτινοσοῦν HE: οὔτινος Orib. 16 καὶ ἐξυμενίσας (τε om.) E δεδήλωται
Orib.E 17 μαλάττειν om. Orib.E 18 ἄχρι HDi λάμπη] λίπος Di
ἐπιπλή F: ἐπιπλεῖ H: ἐπιπλέον Orib.: ἐπὶ τὸ πλεῖον E (ἐπιπλεῖ corr. E²)
19 ad λοιπὸν cf. Blaß Gr. d. N. 96 λοιπὸν δὲ Orib. ἐμβαλλε E 20 προσ-
επιβάλλον E 23 ποιεῖ post προεῖρημένοις colloc. Orib. EDi 24 θύλιαν] χύ-
τραν E ψυγὲν] ξύσας E 25 εῖρηται Orib. 26 nov. cap. (πβ) inc. E
στέαρ βόειον λαβὼν (del. E²) τὸ νεφριαῖον ἐξυμενιστέον E

Θαλάττη πελαγία πλυτέον, εἶτα εἰς ὄλμον ἐμβλητέον καὶ κοπι-
 τέον ἐπιμελῶς, ἐπιρραιομένης τῆς θαλάττης. δταν δὲ δια-
 λυθῆ ἅπαν, εἰσβλητέον αὐτὸ εἰς χύτραν κεραμεῶν καὶ θάλασσαν
 ἐπιχυτέον, ὡς ὑπερέχειν μὴ ἦττον σπιθαμῆς, ἐψητέον τε, ἀχρι
 5 τὴν ἰδίαν ὁσμὴν ἀποβάλλῃ· εἶτα πρὸς μίαν μνᾶν τοῦ στέατος 6
 Ἀττικὴν κηροῦ Τυρρηνικοῦ ὀλίκας τέτταρας ἐμβλητέον καὶ διη-
 θητέον, ἀφαιρετέον τε τὴν προσκαθημένην ἐν τῷ πυθμένι
 ἀκαθαρσίαν καὶ εἰς λοπάδα καινὴν ἀποθετέον· εἶτα εἰς ἥλιον
 καθ' ἡμέραν κομιστέον περιεσκεπασμένον, ὅπως ἀπολευκανθῆ
 10 καὶ τὴν δυσωδίαν ἀποβάλλῃ.

τὸ δὲ ταύρειον θεραπευτέον οὕτως· λαβὼν καὶ τούτου τὸ
 πρόσφατον καὶ νεφριαῖον ἐκπλυνον ποταμῷ ζεύματι, ἐξυμενίσας
 τε ὁδὸς εἰς χύτραν κεραμεῶν καινὴν, ἄλδος ὀλίγον προσεμπάσας,
 καὶ τῆκε· εἶτα εἰς ὕδωρ διανυγὲς ἀπηθήσας, δταν ἀρχὴν λαμ- 7
 15 βάνῃ πῆξεως, ταῖς χερσὶ πάλιν ἐκπλυνον σφοδρῶς τρίβων, τοῦ
 μὲν ἀποχεομένου ὕδατος τοῦ δὲ ἐπιχεομένου, ἀχρι ἂν πλυθῆ
 καλῶς, καὶ πάλιν εἰς χύτραν ἐμβαλὼν ἔψε μετ' οἴνου ἴσου
 εὐώδους. ὡς δ' ἂν ζέσῃ δίς, ἄρας ἀπὸ τοῦ πυρὸς τὴν χύτραν
 ἔασον ἐννυκτερεῦσαι τὸ στέαρ ἐνθάδε· τῆ δ' ἐχομένη ἐάν τι τῆς
 20 δυσωδίας ὑπολείπηται, ἀνελόμενος τὸ προειρημένον εἰς ἑτέραν
 χύτραν καινὴν προσεπίχεον οἶνον εὐώδη καὶ τὰ αὐτὰ τοῖς προ-
 ειρημένοις ποιεῖ, ἕως ἂν ἅπασαν τὴν δυσωδίαν ἀποβάλλῃ. τῆ- 8
 κεται δὲ καὶ χωρὶς ἄλῶν ἐπ' ἐνίαις διαθέσειν, ἐν αἷς οὗτοι

11 SIM. Pl. XXVIII 143.

1 θαλάσση Orib.E εἶτα — ἐμβλητέον om. Orib.: post κοπιτέον colloc. E
 βλητέον F 2 θαλάσσης E 3 εἰσβλητέον F: ἐμβλητέον reliqui (post αὐτὸ
 coll. E) κεραμεῶν χύτραν Orib.E 4 ἐπίχεε E ὥστε E: ὅσον HDi μὴ)
 καὶ H ἔλασσον E τε] δὲ Orib. E ἀχρις ἂν Orib. 5 μίαν om. Di: post
 μνᾶν coll. Orib.E ante τοῦ στ. transpos. Ἀττικὴν EDi 6 τὴν Ἀττικὴν Orib.
 τέτταρας] δύο ἢ τέσσαρας E (corr. E²) 7 τε E: δὲ reliqui ἐν om. Orib.E:
 fort. delendum 8 λοπάδιον καινὸν EOrib. εἰς τε (om. εἶτα) Di 9 ὅπως
 ἀπολευκανθῆ καὶ οὕτως λαβὼν καὶ τοῦτο πρόσφατον καὶ τὴν δυσωδίαν· τὸ δὲ
 ταύρειον θεραπευτέον καὶ νεφριαῖον (sic) F 11 nov. cap. (πγ) inc. E οὕτω
 Di τούτου τὸ E: τοῦδε τὸ Orib.Di 14 ἔπειτα Orib. λάβῃ Orib·
 15 ἐκπλυνον Orib.E (ἐκπλύνων E²): ἐκπλύνων F: ἐκτρίβων HDi τρίβων FOrib.:
 τρίβε E: πλύνον reliqui 16 post μὲν add. ἀπεξεομένου Orib. ἀχρις Orib.HDi
 παγῆ E 17 χύτραν QDi μετ' ἴσου οἴνου Orib.E 18 ἕως ἀναζέση· εἶτα
 ἄρας E 19 νυκτερεῦσαι Di ἐνθάδε om. Orib. 20 διαλείπηται QOrib.:
 ὑπομένῃ ἢ διαλείπηται E (corr. E²) 21 προσεπιχέων H: προσεπιχέας E
 καὶ κατὰ Q 22 πᾶσαν E 23 χωρὶς] χόνδροις Di τῶν ἄλῶν E
 ἐπ'] ἐν E

ἐναντιοῦνται· γίνεται μέντοι τὸ οὕτως σκευασθῆν οὐκ ἄγαν λευκόν. ὡσαύτως δὲ καὶ παρδάλειον σκευαστέον καὶ λεόντειον σάγγρειόν τε καὶ καμήλειον καὶ ἵππειον καὶ τὰ ὅμοια.

ἀρωματιστέον δὲ στέαρ μύσχειον καὶ ταύρειον, ἔτι δὲ ἐλάφειον καὶ μυελὸν τοῦδε τοῦ ζῴου τὸν τρόπον τοῦτον· ἐξυ- 5
μενίσας τὸ μέλλον εὐωδιάζεσθαι καὶ πλύνας, ὡς προείρηται, σύζεσον οἶνον ἀθαλάσσω τε καὶ εὐώδει, εἶτα ἀνελόμενος καὶ ἐννυκτερεῦσαι ἀφείς ἕτερον οἶνον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ γένους ἐπίχεε τῷ πλήθει τοσοῦτον, ὅσον ἦν ὁ ἔμπροσθεν δοθεὶς, καὶ τήξας ἀποκογχίσας τε ἐπιμελῶς, πρὸς ἐννέα κοτύλας τοῦ στέατος ἔμ- 10
9 βαλε σχολίνου Ἀραβικῆς ὀγκᾶς ἑπτὰ· ἐὰν δὲ εὐωδέστερον ποιῆσαι θέλῃς, τοῦ ἀνθρώπου ὀγκᾶς τεσσαράκοντα, προσαιπόδος δὲ καὶ φοίνικος καὶ καλάμου τὰς ἴσας ὀγκᾶς, ἀσπαλάθου τε καὶ ξυλοβαλσάμου ἀνὰ ὀγκᾶν μίαν· μεῖζον δὲ καὶ καρδαμώμον καὶ νάρδου καὶ κασσίας καὶ κινναμώμου ἀνὰ σῶγγιαν μίαν — πάντα 15
δὲ ἔστω ὀλοσχερέστερον κεκομμένα — εἶτα ἐπιδοὺς οἶνον εὐώδη ἀπέρεισαι ἐπ' ἀνθρώπων πεπωμασμένον τὸ ἀγγεῖον καὶ σύζεσον τρεῖς, ἄρας τε ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἕασον ἐννυκτερεῦσαι αὐτό· τῇ δ' ἐχομένην ἀπόχεε τὸν οἶνον καὶ ἄλλον ἐπιδοὺς τοῦ αὐτοῦ γένους 20
10 σύζεσον ὁμοίως ἔτι τρεῖς καὶ ἄρας. πρῶι δὲ ἀνελόμενος τὸ στέαρ ἀπόχεε τὸν οἶνον, ἐκπλύνας τε τὸ ἀγγεῖον καὶ καθάρας τὸ πρὸς τῷ πυθμένι καὶ τήξας διυλίσας τε αὐτὸ ἀπόθου καὶ χρῶ.
ἀρωματίζεται δὲ καὶ τὸ θεραπευμένον τὸν αὐτὸν τρόπον. προστύφεται δὲ τὰ προειρημένα στέατα πρὸς τὸ ῥαδίως δέξα-

1 τὸ om. E οὕτω Orib.HDi 2 post λευκόν nov. cap. (πδ) inc. E
στέαρ παρδάλειον καὶ λεόντειον, σάγγρειόν τε καὶ καμήλειον καὶ ἵππειον καὶ τὰ
ὅμοια ὡσαύτως κατασκευαστέον E 4 nov. cap. (πε) inc. E δὲ καὶ E
5 ἐξυδατίσας ἢ ἐξυμενίσας E (corr. E²) 6 ante τὸ add. αὐτῶν E ἐκπλύνας
E 7 σύζεσον E: καὶ ζέσας reliqui: correxi ἀρα οἶνω E 8 ἀπὸ] ἐκ
Di γένους] γεννώμενον Q ἐπίχων Di 9 τοσοῦτον τῷ πλήθει Di
δσον FE: δσος reliqui τήξων E 10 ἀποκογχίσας F: ἀποκομίσας E (corr.
E²): ἀφιλίσας reliqui κοτύλας ἐννέα Di ἐμβάλλον E (ἐμβαλλων corr. E²)
12 ἐθέλῃς H 13 post φοίνικος add. καὶ κασσίας HDi post ὀγκᾶς c. 11
litt. del. E² 14 μεῖζον δὲ καὶ κασσίας καὶ νάρδου καὶ κινναμώμου ὀγκᾶν μία om.
mg. add. E 15 κινναμώμου καὶ καρδαμώμου καὶ νάρδου Di: κασσίας καὶ
νάρδου καὶ κινναμώμου EDI ἅπαντα E 16 ὀλοσχερῆ E ἐπιδοῦς] ἐπίχεε
Di εὐώδει F 17 καὶ ὑπέριδε Di πεπωμασμένον F: πεπωματισμένον
reliqui 18 εἶτα ἄρας τε E (τε del. E²) 19 post ἐχομένην add. ἡμέρα E
ἀποχίας E ἐπιδοῦς F fort. ἐκ τοῦ αὐτοῦ 20 ὁμοίως ἔτι om. H
ἕως τρεῖς Di: ἐπὶ τρεῖς E (corr. E²) 21 ἀπόχεε QDi: ἀπόχων E 22 τὸ
ἐν τῷ πυθμένι E αὐτό om. HE 23 θεραπευμένον Q τοῦτον τὸν
τρόπον H 24 δὲ καὶ E

σθαι τὴν τῶν ἀρωμάτων δύναμιν οὕτως· λαβὼν αὐτῶν δ τι ἂν
 αἰρεῖ ζέσον ἅμα οἴνω, συγκαθεῖς μυρσίνης κλάδον ἐρπυλλόν τε
 καὶ κύπερον, ἔτι δὲ ἀσπάλαθον ὀλοσχερέστερον συγκοπέντα·
 τινὲς δὲ ἐνὶ τούτων ἀρκοῦνται. δταν δὲ τὸ τρίτον ἀναζέση,
 5 ἀνελόμενος πραέως καὶ δι' ὀθόνης ὑλίσας ἀρωμάτιζε, ὡς δεδή-
 λωται. ἔτι δὲ καὶ οὕτως πρόστυφε τὰ στέατα· κόψας δ τι ἂν 11
 αὐτῶν θέλης — πρόσφατον δὲ καὶ ἀμιγῆς αἵματος τὰ τε ἄλλα
 ἔχον, ἃ πολλάκις εἴρηται — (καὶ) ἐμβαλὼν εἰς λοπάδα καινὴν
 ἐπιχέας τε οἴνον παλαιὸν λευκὸν εὐώδη, ὡς ὑπερέχειν δακτύ-
 10 λους ὀκτώ, σύζεσον ἐλαφρῶ χρώμενος πυρὶ, ἕως τὴν σύμφυτον
 ὀσμήν ἀποβάλλῃ καὶ μᾶλλον οἰνίζῃ. εἶτα καθελὼν τὸ ἀγγεῖον
 καὶ ψύξας ἀνελοῦ (τοῦ) στέατος μνᾶς δύο καὶ ἐμβαλὼν εἰς
 λοπάδα προσεπιδιδούς τε τοῦ αὐτοῦ οἴνου κοτύλας τέσσαρας καὶ
 λωτίνου καρποῦ, οὗ τοῖς ξύλοις οἱ ἀύλοποιοὶ χρῶνται, κεκομ-
 15 μένου μνᾶς τέσσαρας εἴψε πυρὶ κοῦφῳ διηνεκῶς κινῶν. δταν 12
 δὲ τὴν στεατώδη ἀποφορὰν ἀποβάλλῃ πᾶσαν, διυλίσας αὐτὸ
 ψύχε, καὶ λαβὼν ἀσπαλάθου κεκομμένου μνᾶν μίαν, ἀμαρακίνου
 δὲ ἀνθους μνᾶς τέσσαρας οἴνω φύρασον παλαιῶ καὶ ἕασον
 μίαν νύκτα συμπιεῖν· τῇ δ' ἐχομένη εἰς χύτραν κεραμεῶν τρι-
 20 χουνιαίαν καινὴν κάθες ταῦτα καὶ τὸ στέαρ, προσαπόδος δὲ
 καὶ οἴνον χοέως ἥμισυ καὶ σύζεσον ἅπαντα ὁμοῦ· δταν δὲ πάν-
 των τῶν στυμμάτων τὴν δύναμιν καὶ τὴν ὀσμήν ἀπολάβῃ τὸ
 στέαρ, καθελὼν αὐτὸ καὶ διυλίσας πῆξον ἀπόθου τε. ἐὰν δὲ
 εὐωδέστερον ποιῆσαι θέλης, μίσηγε σμύρνης τῆς λιπαρωτάτης
 25 ὀκτῶ ὀκτὰς οἴνω διειμένης πολυτετεῖ.

2 αἰρεῖ E: ἤρεσκε Q: βούλοιο Di εἶτα ante συγκαθεῖς del. E² 3 κύ-
 πειρον libri: correxi κοπέντα HDi 4 δὲ (pr.) om. E post ἀρκοῦνται
 add. τῇ χρήσει Di τὸ εἰς HDi: om. E 5 ὀθονίου E 6 οὕτω HDi
 προστύφεται E 8 καὶ addidi ἐμβαλὼν δὲ H: ἐμβαλον E: ἐμβαλλον Di
 9 ἐπιχέων E λευκὸν εὐώδη παλαιὸν EDi: λευκὸν om. H 10 ἕως ἂν E
 11 ἀποβάλλῃ F καὶ μᾶλλον om. mg. add. E 12 τοῦ addidi ex E βαλὼν
 QDi 13 προσεπιδιδούς H τε om. H 14 τὰ ξύλα οἱ αὐλ. παραλαμβάνουσι
 καὶ χρῶνται (καὶ χρ. om. Di) EDi 15 κινῶν διηνεκῶς E 16 ἀποβάλλῃ F
 ὑλίσας E αὐτὸν E 17 κεκομμένης E ἀμαράκινον E 18 ἀνθούτος E
 οἴνω παλαιῶ φύρασον E 19 πιεῖν F: συνπιεῖν (sic) E: ποιεῖν HDi: correxi
 τρίχων E 20 ταῦτα] αὐτὰ Di τε καὶ E προσαπόδος H 21 χοδὸς ἥμισυ
 οἴνον Di: χοδὸς ἕνα ἥμισυ ἢ ἥμισυ E, corr. E²: χοδὸς ἥμισυ (om. οἴνον καὶ spat. rel.)
 H 21 ὡς ἂν τῶν στυμμάτων τὴν τε δύναμιν καὶ τὴν ὀσμήν ἀναλάβῃ E: ἕως
 ἂν τὴν δ. καὶ τὴν ὀσμ. τῶν στυμμάτων ἀναλάβῃ Di 22 τῶν στυμμάτων
 om. Q 23 post καθελὼν add. δὲ E² τῆξον libri: corr. Lac. καὶ ἀπόθου
 Di 24 θέλης ποιῆσαι E μίσηγε αὐτῶ E τῆς om. E 25 ὀκτὰς ἧ EDi
 διειμένης E πολυτετεῖ καὶ πολυτετεῖ E (πολυτετεῖ καὶ del. E²)

- 13 τὸ δὲ ὀρνίθειον καὶ χήνειον στέαρ οὕτως ἂν εὐωδιασθεῖη· λαβὼν οἴοντινος αὐτῶν τεθεραπευμένου κοτύλας τέσσαρας καὶ καθεῖς εἰς ὄστρακίην χύτραν πρόσμειξον ἐρυσισκήπτρον καὶ ξυλοβαλάμου, ἔτι δὲ φοίνικος ἐλάτης καὶ καλάμου ὀλοσχερῶς κεκομμένων ἀνά δραχμὰς δεκαδύο, ἐπιδοῦς τε οἴνου *Λεσ-* 5 *βίου* παλαιοῦ κῦαθον ἓνα θῆς ἐπ' ἀνθρακιάς καὶ σύξσον τρεῖς· εἶτα ἀνελόμενος ἀπὸ τοῦ πυρὸς τὸ ἀγγεῖον καὶ ἐάσας ψυγῆναι τὰ ἐν αὐτῷ ἡμέραν καὶ νύκτα, τῇ ἐχομένῃ τῆξον αὐτά, καὶ διὰ
- 14 θράκους λινοῦ καὶ καθαροῦ ὕλισον εἰς ἀργυροῦν ἀγγεῖον. *δταν* δὲ παγῆ, ἀνελόμενος κόγχῳ τὸ προειρημένον εἰς κεραμεοῦν ἀγγεῖον βάλε καὶ πωμάσας στεγανῶς ἀπόθου ἐν καταψύχρῳ τόπῳ· χειμῶνος δὲ ταῦτα δραστήον, ἐν γὰρ θέρει οὐ πήγνυται. τινὲς δὲ πρὸς τὴν σύστασιν αὐτοῦ καὶ τὴν πῆξιν βραχὺ κηροῦ *Τυρρητικοῦ* μίσγουσιν. τῷ δὲ αὐτῷ τρόπῳ ἀρωματιστέον καὶ τὸ ὕειον καὶ ἄρκειον καὶ τὰ ὅμοια. 5

σαμψουχιζεταί δὲ στέαρ οὕτως· λαβὼν τοῦ καλῶς τεθεραπευμένου ὅσον μνᾶν μίαν — ἔστω δὲ μᾶλλον ταύρειον — καὶ σαμψούχου ὠρίμου τεθλασμένου ἐπιμελῶς μνᾶν μίαν ἡμισυ μείξον καὶ μαγίδας ἀνάπλασον ἐπιχέας δαισιλέστερον οἶνον, εἶτα ἀποθέμενος αὐτὰς εἰς ἀγγεῖον καὶ σκεπάσας ἔασον ἐννυκτερεῦ- 20

15 *σαι*. πρῶτῳ δὲ εἰς χύτραν κεραμεῶν ἐμβαλὼν καὶ ὕδωρ ἐπιχέας ἔψε κούφως. *δταν* δὲ τὴν ἰδίαν ὁσμὴν ἀποβάλλῃ τὸ στέαρ, διυλίσας αὐτὸ καὶ ἐάσας μεῖναι ὅλην τὴν νύκτα πεπωμασμένον καλῶς, τῇ ἐπιούσῃ ἀνελόμενος τὸν τροχίσκον καὶ προσαποξύσας τὴν ἐν τῷ πυθμένι ὑπαρίαν μείξον πάλιν σαμψούχου κεκομ- 25 μένου, ὡς εἴρηται, ἄλλην μνᾶν μίαν ἡμισυ καὶ ὡσαύτως ἀναστρέφου, μαγίδας τε ποιῶν καὶ τὰ ἄλλα τὰ προειρημένα· ἐπὶ

1 εὐωδιασθῆ QDi 2 οἴοντινοσῶν H: οἴοντινος E (οἴον del. E²) 3 χύτραν ὄστρακίην E 4 καὶ καλάμου om. H ἄδρομερῶς E 5 κεκομμένον EDi <· <· ιβ E: < ιβ reliqui τε παλαιοῦ οἴνον κοτύλην α E 6 εἰς ἀνθρακίας E τετράκις ἢ τρεῖς E (τετράκις ἢ del. E²) 9 χύλισον libri: corr. Sar. ἀργυροῦν FEDi: καθαρὸν reliqui 11 βάλε om. mg. add. E²: βάλλε F post βάλλε add. καινὸν HDi στεγανῶς πωμάσας E 12 πύσσεται E 13 τὴν om. E 14 κρηνηκοῦ F 15 τὸ om. E ἄρκειον τε (om. καὶ pr.) Di 16 σαμψουχιζεταί libri: correxi, cf. D. III 39 18 ἐπιμελῶς] ὀλοσχερῶς E ὅσον μνᾶν H 19 μείξον ἐπιμελῶς E μαγίδας] μαλάξας E: μίξας F ἀναπλάσας F ἐπιχέας Q: ἐπιραίνου E: ἐπιραίνων Di 20 αὐτὰ QE σκεπάσας E νυκτερεῦσαι QDi 21 κύθραν QDi 22 ἀποβάλλῃ F 23 ὅλην νύκτα μεῖναι E 24 ἀποξύσας E: προσαπογνύσας Di 25 πρὸς τὸν πυθμένα E 26 ἀναστρέφου E: ἀναστρέφων Q: ἀνάπλασσε Di 27 τε om. EDi ἂ ἰδίως προεῖρηται E: ἂ προεῖρηται Di

πᾶσι δὲ ἐψήσας καὶ διωλίσας ἀφελῶν τε, εἴ τις πρὸς τῷ πνθ-
 μένι ῥυπαρία ὑπάρχοι, ἀπόθου ἐν καταψύχρῳ τόπῳ.

εἰ δὲ ἀθεράπευτον στέαρ χήνειον ἢ ὀρνίθειον ἢ μύσχειον 16
 θέλοι τις ἀσσηπτον διατηρῆσαι, οὕτως ποιητέον αὐτό· λαβὼν
 5 πρόσφατον, ὁποῖον ἂν αἰσῆ, ἐκπλυνον ἐπιμελῶς καὶ διαψύξας
 ἐπὶ κοσκίνου ἐν σκιᾷ, μετὰ τὸ ξηρανθῆναι ἔμβαλε εἰς ὀθόνην
 καὶ ἐκπίεσον ταῖς χερσὶν ἐρρωμένως, εἶτα λίνῳ διεύρας κρέμα-
 σον ἐν τόπῳ σκιερῷ· μετὰ δὲ ἡμέρας πολλὰς καινῷ ἀποδήσας
 χάρτη ἀποτίθεσο ἐν καταψύχρῳ τόπῳ. ἀσσηπτα <δὲ> διαμένει
 10 καὶ ἐν μέλιτι ἀποτεθέντα.

δύναμιν δὲ ἔχει τὰ στέατα πάντα θερμομαντικήν. τὸ μέντοι 17
 ταύρειον στύφει ποσῶς καὶ τὸ βόειον καὶ τὸ μύσχειον, καὶ τὸ
 λεόντειον δὲ ἀναλογεῖ τούτοις· φασὶ δὲ καὶ ἀντιφάρμακον αὐτὸ
 τοῖς ἐπιβουλεύουσιν εἶναι. τὸ δὲ ἐλεφάντειον καὶ ἐλάφειον
 15 ἔρκετὰ διώκει καταχρῆμενον· τὸ δὲ αἰγείον στυπτικώτερον,
 ὄθεν δυσεντερικοῖς δίδοται σὺν ἀλφίτῳ καὶ τυρῷ, καὶ ἐψόμενον
 ἐγκλύζεται μετὰ πτισάνης χυλοῦ. εὐθετεῖ δὲ καὶ φθισικοῖς ἐν
 βοφήμασιν ὃ ἐξ αὐτῶν ζυμός, καὶ τοῖς κανθαρίδας πεπωκῶσιν
 ὠφελίμως δίδοται. τὸ δὲ τραγείον, διαλυτικώτερον ὄν, βοηθεῖ 18
 20 ποδαγρικοῖς φουραθὲν σὺν αἰγὸς στυράθοις καὶ κρόκῳ καὶ ἐπι-
 τιθέμενον, καὶ τὸ προβάτειον δὲ ἀναλογεῖ τούτῳ. ὕειον δὲ
 [ἀναλογεῖ] τοῖς περὶ ὕστεραν καὶ ἔδραν καὶ πυρκαυτοῖς ἀρμό-
 ζει· τὸ δὲ ταριχηρὸν ὕειον ὡς ὅτι παλαιότατον θερμομαίνει,

3 EXC. Orib. XII s. v. στέαρ (εἰ δὲ — ἀποτεθέντα).

11 SIM. Pl. XXVIII 142 — Pl. XXVIII 90 — D. eup. II 49 (262) 52. 53
 (265) — eup. II 38 (251) Pl. XXVIII 138 — D. II 152 (332) — eup. I 235 (216)
 Pl. XXVIII 219 — eup. II 71 (285) — Pl. XXVIII 216 — eup. I 178 (188) Pl.
 XXVIII 235.

15 TEST. Gal. XII 330 cf. XI 443.

1 ὕλίσας E τὴν πρὸς τῷ πνθμένῳ ῥυπαρίαν ὑπάρχουσαν E 3 μύσ-
 χειον] ἐχίδνηον E 4 θέλει Orib.FDi: θέλη E οὕτω HDi 5 ὁποῖον] ὃ
 τε E βούλοιο Di 6 ἐν κοσκίνου H: ἐν κοσκίνῳ F ἔμβαλλον H:
 ἔμβαλλε Orib.F ὀθόνιον Orib.E post ὀθόνην add. καθαρὰν HDi
 7 ἐκπίεσον E: ἐκπίεσον post χερσὶν colloc. Di βιαίως Spr. ἔπειτα Orib.
 ἐν λίνῳ E 9 δὲ addidi ex E 10 ἀποτιθέμενα E 11 θεραπειτικήν E
 (θερμομαντικήν superscr. E²) post θερμομαντικήν add. μαλακτικήν, ἀρωματικήν
 HDi 14 τὸ δ' ἐλάφιον καὶ τὸ ἐλεφάντιον E 16 ἀλφίτῳ καὶ βοῖ καὶ τυρῷ
 καθαρῶμενον ἐγκλύζεται τε HDi τυρῷ E: πιτόρῳ FDi, at cf. D. eup. II 49
 (262) ἐψόμενον] ἀνέμενον F 17 καὶ μετὰ E χυλοῦ πτισάνης E 18 βο-
 φήματι E, cf. D. eup. II 38 (251) καὶ om. E 19 διαλυτικώτατον HDi:
 διαχνηκώτερον ἢ διαλυτικώτερον (om. ὄν) E: corr. E² 20 φουραθὲν om. E
 καὶ (alt.) om. E 22 ἀναλογεῖ seclusi: om. E δ καὶ πυρκαυτοῖς Di

μαλάσσει, οἶνῳ δὲ πλυθὲν ἀρμόζει πλευριτικοῖς, σὺν τέφρῃ ἢ ἀσβέστῳ ἀναλημφθὲν, καὶ πρὸς οἰδήματα καὶ φλεγμονάς. τὸ δὲ οὐρεῖον φασὶν οὐλὰς δμόχρους ποιεῖν, χήνιον δὲ καὶ οὐρεῖον πρὸς (τε) τὰ γυναικεῖα καὶ ἐπιρρήξεις χειλῶν καὶ προσώπων ἐπιμέλειαν καὶ ὠταλγίας ἀρμόζει, τὸ δὲ ἄρχειον δοκεῖ τρι- 5
 19 χοφνὲς εἶναι ἀλωπεκιῶν καὶ χιμετλιῶσιν ἀρμόζει. τὸ δὲ τῆς ἀλώπεκος στέαρ (ποιεῖ) πρὸς ὠταλγίας, τὸ δὲ τῶν ποταμίων ἰχθύων ὄξυδερκὲς ἐγχιόμενον, ἀποταχὲν ἐν ἡλίῳ καὶ μέλιτι μίγν, τὸ δὲ τῆς ἐχίδνης πρὸς ἀμβλωπίας, ἐτι δὲ ὑποχύσεις ἐνεργεῖ, μίγν κεδρία καὶ μέλιτι Ἀτικῶν καὶ ἐλαίῳ παλαιῷ ἕσον, 10
 ἐκτιλθείσας δὲ τὰς ἐν μασχάλῃ τρίχας πρὸς ταῖς ῥίζαις καταχρησθὲν καθ' ἑαυτὸ πρόσφατον ἐξιτήλους ποιεῖ.

77 μυελῶν δὲ κράτιστός ἐστιν ὁ ἐλάφειος, εἶτα μόσχειος καὶ μετὰ τοῦτον ταύρειος, εἶτα αἰγείου καὶ προβάτειος. συνίσταται δὲ θέρους τοῦ συνεγγίζοντος τῷ φθινοπῶρι· ἐν γὰρ 15
 τοῖς ἄλλοις καιροῖς αἰμαλωπιῶν καὶ οἰονεὶ σὰρξ εὐθρυπτος ἐν τοῖς ὀστέοις εὐρίσκεται. ἔστι δὲ δύσγνωστος, ἐὰν μὴ τις αὐτὸν ἐξοστεύσας ἴδῃ καὶ ἀποθῆται.

ἅπαντες δὲ εἰσι μαλακτικοί, ἀραιωτικοί, θερμαντικοί, πληρωτικοί ἐλκῶν· ὁ δὲ ἐλάφειος περιχρησθεὶς καὶ θηρία διώκει. 20
 2 Θεραπεύεται δὲ ὁ πρόσφατος μαλαχθεὶς ὡς στέαρ, παραχρησθέντος ὕδατος, ἐκλεγομένων τῶν ὀστέων, εἶτα δι' ὀθόνης

1 SIM. D. eup. I 147 (168) Pl. XXVIII 140 — Pl. XXVIII 139 eup. I 115 (150) — Pl. XXX 130. 131 — Pl. XXX 27 — Pl. XXX 29 — Pl. XXIX 133 — eup. I 95 (140) Pl. XXVIII 163 — eup. I 181 (190) Pl. XXVIII 221 — eup. I 41 (113).

13 SIM. Pl. XXVIII 145. 150. D. eup. II 130 (323).

13 EXC. Orib. XI s. v. (μυελῶν — ἀποθῆται, θεραπεύεται — ὑπεδείξαιεν); Orib. V 75 D. Gal. XIII 331 (unde Paul. Aeg. VII 3 s. v. Aet. II 153).

21 SIM. Pl. XXVIII 145.

1 καὶ μαλάσσει Di 2 post φλεγμονάς add. καὶ οὐριγγας HDi 3 ὁμοχρόμους E: fort. ὁμοχρόμους 4 τε addidi ex E χειλῶν H: fort. recte 5 ὠταλγίαν E ἀρμόζει om. E 6 ἀλωπεκίας E καὶ om. F 7 ποιεῖ addidi ὠταλγίαν E 8 ὄξυδερκίαν ἐγχιόμενον E 9 ἀμβλωπίας E ὑποχύσεις E 10 ἕσον E 11 κἄν ἐκτείλας τις ἐν μασχάλῃ τρίχας προσῥίζους (σ del. E^o) καταχρησθὲν πρόσφατον καθ' ἑαυτὸ ἐξ. π. E ἐκταλείσας F τὰς ῥίζας FDi

13 num. cap. σγ QDi: πγ E ἔστιν om. Orib. E ὁ om. FDi εἶτα om. E 14 τοῦτο F 15 τοῦ om. H 16 αἰμαλωπιῶν FDi: αἰμαλωπιῶν H Orib. V 76: αἰμαλωπιῶν Orib. XI: αἰμαλωπιῶν οἶον ἢ σὰρξ καὶ εὐθρυπτος E¹ (mg. add. αἰμαλωπιῶν ||||| οἶον σαρκῶν ||| litt. evanidis): quia reliquis temporibus mixte sunt sanguini DI, sed dubito καὶ — εὐρίσκεται om. Orib. V: οἰονεὶ σαρκῶν om. Orib. XI s. v. 18 ἴδῃ καὶ om. Orib. E 19 θερμαντικοί (om. mg. add.) E²: θερμαντικοί QDi (frustra def. Sarac.): calida DI: excalfiunt Pl. l. s. 20 καὶ om. E 21 ὡς στέαρ om. Orib. 22 ὀστέων E ὀθόνου Orib. E

ύλισθεις και ώσαύτως πλυθεις, άχρι άν οδ τó ύδωρ καθαρόν γένηται· έπειτα έν διπλώματι τακεις, ύπαναλημφθείσης πτερω̄ τής έπινηγομένης ζυπαρίας, και διυλισθεις εις θυλιαν, μετά τó παγήναι άποτίθεται έν δστρακίνω άγγείω καινω̄, άπεξυσμής 5 έπιμελω̄ς τής ύποστάθμης. ει δ' άθεράπεντον άποτίθεσθαι βούλει, ποιεi πάντα, ώς έπι τού όρνιθειου και χηηελου στέατος ύπεδείξαμεν (Π 76).

78 χολή πᾶσα άποτίθεται τούτω τῷ τρόπῳ· λαβών την πρόσφατον και άποδήσας τó στόμα αυτής λίνω κάθες εις ύδωρ 10 ζέον διαλιπών χρόνον τοσοῦτον, δσον άν τις τριῶν σταδίων όρδμον άνύσειεν· έίτα έξελών ξήραινε έν τόπω σκιερῷ και άνοτίστω. τās δέ εις τὰ όφθαλμικά λίνω άποδήσας βάλε εις βίκον ύελόν ένχοντα μέλι, και τήν άρχήν τού λίνου περιδήσας τῷ στόματι τού βίκου πιωμάσας άπόθου.

15 ειςί δέ πᾶσαι αί χολαι όριμείται, θερμαντικαι, τῷ μάλλον 2 τε και ήττον κατά δύναμιν άλλήλων διαφέρουσαι. δοκοῦσι δέ έπιτετάσθαι ή τε τού θαλασσίου σκορπίου και ιχθύος τού λεγομένου καλλιωνύμου, χελώνης τε θαλασσίας και ύάλνης, έτι δέ πέρδικος και άετοῦ και άλεκτορίδος λευκής και αιγός άγρίας, 20 ίδίως άρμόζουσα προς άρχομένας ύποχύσεις και άγλῦς, άργεμά τε και τραχέα βλέφαρα. τής δέ τού προβάτου και τού τραγού και τού σός έτι δέ άρκου έμπρακτικωτάτη έστιν ή ταυρεία.

8 SIM. Pl. XXVIII 146 — Pl. XXXII 37. XXIX 123; D. eup. I 41 (113).

8 EXC. Orib. XII s. v. (χολή — άπόθου); Gal. XII 275sq. (unde Aet. Π 106. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 διυλισθεις Orib. V 75 ώσαύτως τε Orib. V 75 άχρι άν οδ FE: άχρις άν οδ Orib. XI: άχρεις άν HDi Orib. V 75 2 post τακεις add. άπηδηθη E άπολημφθείσης E (άνα superscr. E²): άναλημφθείσης Orib.: έπαναλημφθείσης Di: άρθείσης Orib. V 75 3 ύλισθείσης vel διυλισθείσης Orib. post τó del. πλυθῆναι και E² 4 καινω̄ άγγείω Orib. E άποξυομένης Orib. E 5 άθεράπεντον post βοῦλει colloc. E άποτίθεσθαι Orib. E 6 ώσπερ E 7 ύπεδείξαμεν om. Orib. 8 num. cap. σζ QDi: πζ E χολή δέ E τρόπω τóδε E: τρόπω τούτω (τούτω add. pr. m.) Orib. 9 λίνω om. E κάθες Orib.: καθεις E: κάθεσο reliqui 10 ζέον ύδωρ Orib. και διαλιπών E 11 άνάλύσειεν Q: άνάλώσειεν reliqui: corr. nescio quis είτα] και E ξήραινε E 12 βάλλε F Orib. (βάλλε — ύελόν om. mg. add. Orib.) 13 βίκον Di: άγγείον H ένχον HDi περιυλίσσας E 14 άποτίθεσο Orib. E 15 όριμεται και E τῷ E: τó reliqui 16 τε om. E διαφέρουσαι άλλήλων E 17 καλουμένου E 19 άλεκτορίδων λευκών corr. E², ad rem cf. Pl. XXIX 123 20 άρμόζουσαι H έπιχύσεις E: corr. E² 21 βλέφαρα τραχέα E τού (pr.) om. E προβατήν E τού (alt.) τής E τραγίου E 22 τού om. E άρκου E: άρκου reliqui έμπρακτοτάτη QDi

πᾶσαι δὲ προθυμίαν πρὸς διαχώρησιν ἐργάζονται, καὶ μᾶλλον
 (ἐπὶ) παιδίων, εἴ τις κροκίδα βάψας προσθεῖη τῷ δακτυλίῳ.
 3 ἢ δὲ ταυρεία ἰδίως ἐπὶ συναγχιῶν διαχρίεται σὺν μέλιτι,
 ἀποθεραπεύει τε τὰ ἐν δακτυλίῳ μέχρι οὐλῆς, πνοροοῦντά τε
 ὄντα καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν φήξεις σὺν γάλακτι αἰγείῳ ἢ γυναικειῷ 5
 ἐνσταζομένη. πρὸς δὲ συριγμούς σὺν πράσσου χυλῷ (ποιεῖ), εἰς
 τε τὰς τραυματικὰς ἐμπλάστρους ἀφλεγμάντους μειγνυμένη καὶ
 θηριακὰς περιχρίστους· καὶ πρὸς φαγεδαϊνὰ (δ') ἔλκη καὶ ὀδύ-
 νας αἰδοίου καὶ ὀσχεύου σὺν μέλιτι, πρὸς δὲ λέπρας καὶ πίτυρα
 σὺν νίτρον ἢ γῆν κίμωνιαν σμῆγμα κράτιστον. καὶ ἡ προβατεία 10
 4 δὲ πρὸς τὰ αὐτὰ καὶ ἡ ἀρκεία, ἐνδεέστεραι δὲ τυγχάνουσιν. ἐκ-
 λειχομένη δὲ ἡ ἀρκεία ἐπιληπτικούς ὠφελεῖ, ἢ δὲ τῆς χελώ-
 νης πρὸς συνάγχας καὶ τὰς ἐπὶ τῶν παιδίων νομὰς ἐν στόματι
 καὶ ἐπιληπτικούς ἐντεθεῖσα ταῖς ῥίσι, αἰγὸς δὲ ἀγρίας ἰδίως
 νυκτάλωπας θεραπεύει ἐγχρισθεῖσα. καὶ ἡ τοῦ τράγου δὲ 15
 τὸ αὐτὸ ποιεῖ, θύμιά τε αἶρει καὶ τὰς ἐπὶ τῶν ἐλεφαντιῶντων
 ὑπεροχὰς καταχριομένη στέλλει. ἢ δὲ ὑεῖα πρὸς τὰ ἐν ὧσιν
 ἔλκη καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ πάντα ὠφελίμως παραλαμβάνεται.

79 αἶμα χηνὸς καὶ ἐρίφου καὶ νήσσης ἀντιδότοις χρησίμως
 μίγνυται, φάσσης δὲ καὶ τρυγόνος καὶ περιστερεᾶς καὶ πέρ- 20
 δικος πρόσφατον πρὸς ὀφθαλμῶν τρώσεις, καὶ ὑποδρομὰς αἰ-

3 SIM. Pl. XXVIII 189; D. eup. I 88 (137) — Pl. XXVIII 216 — eup. I 60
 (124) I 58 (122) Pl. XXVIII 173 — Pl. XXVIII 241 — Pl. XXVIII 186 — Pl.
 XXXII 37 eup. I 88 (137) — Pl. XXXII 37 — Pl. XXXII 37 eup. I 18 (104) —
 eup. I 88 (137). — Pl. XXVIII 187 — eup. I 205 (200) — Pl. XXVIII 173.

15 TEST. Ruf. 533 (ed. R.): dixerunt Ruffus et *Dyascorides*: fel hircinum
 tollit verrucas.

19 SIM. Pl. XXIX 104, 161 — D. eup. I 44 (114) Pl. XXIX 126 — Pl. XXX
 112 — Pl. XXVIII 202 eup. II 49 (261) — Pl. XXVIII 161 eup. II 139 (328) —
 Pl. XXIX 58 — Pl. XXXII 112 eup. I 18 (103).

19 EXC. Gal. XII 258sq. Paul. Aeg. VII 3 s. v.

2 ἐπὶ addidi ex E κροκίδα E: κροκίδα reliqui 4 τε (pr.) δὲ E δακ-
 τυλίῳ QDi μέγρις HDi 5 αἰγείῳ ἢ om. E: lacte mulierum aut caprinum Di
 6 σύριγγας E ποιεῖ addidi 7 τὰς om. E ἐμπλάστρους om. mg. add. F
 ἀφλεγμάντους om. HDi: φλεγμάντους F: correxi coll. Di medicaminibus tra-
 umaticis id est vulnerum utiliter iungitur et sine tumore vulnera servat 8 δ'
 addidi 10 ἢ γῆ] καὶ E 11 ἐνδεέστεραι E (ι del. E²) 13 παιδίων E: παίδων
 reliqui 14 ἐπιληπτικούς in ἐπιληπτικούς corr. E²: ἐπιληπτικοῖς (ut videtur) reli-
 qui ταῖς ῥίσι ἐντεθεῖσα E 15 νυκτάλωπα E καὶ om. E ἢ δὲ E 16 τὰ
 αὐτὰ E θυμιάμενα δὲ H 17 καὶ καταστέλλειν χριόμενος H καταστέλλει Di
 19 num. cap. ση QDi: πη E tit. περὶ ἀντιδότων (sic) F 20 φάττης E
 21 πρόσφατα E: πρόσφαται F: πρόσφατος H: εἰς προσφάτους ὀφθαλμῶν τρώ-
 σεis Di

ματος και νυκτάλωπας ἐγγχρίεται. ἰδίως δὲ τὸ τῆς περιστε-
 ρᾶς αἰμορραγίας τὰς ἐκ μηνίγγων ἐπέχει. τὸ δὲ τοῦ τράγου
 και αἰγὸς και ἐλάφου και λαγωῦ ὁπτὸν ἀπὸ τηγάνου λαμ-
 βανόμενον δυσεντερίας και κοιλιακὰς θύσεις ἐφίστησι, μετ'
 5 οἴνου δὲ ποθὲν πρὸς τὰ τοξικὰ ποιεῖ. τὸ δὲ τῶν λαγωῶν
 θερμὸν καταχρίόμενον ἐφηλίδας και φακοὺς θεραπεύει, και τὸ
 ἀπὸ τῶν κυνῶν δὲ ποθὲν λυσοσδήκτοις και τοξικὸν πεπωκόσιν
 ἀρμόζει. τὸ δὲ τῆς χερσαίας χελώνης ποθὲν ἐπιλημπτικοῖς 2
 ἱστορεῖται ἀρμόζειν, θαλασσίας δὲ χελώνης σὺν οἴνῳ και
 10 πιτύῳ λαγωῦ και κυμίνῳ πινόμενον ἀρμόζει πρὸς θηριο-
 δήγματα και φρένου πόσιν. ταύρου δὲ αἷμα διαφορεῖ και
 μαλάσσει σκληρίας καταπλασσομένον μετὰ ἀλφίτων. τὸ δὲ τῶν
 ὄχευτῶν ἰππων σηπταῖς μείγνυται, τὸ δὲ τοῦ χαμαι-
 λέοντος τρίχας ψιλοῦν ἐπὶ τῶν βλεφάρων πεπίστευται, και
 15 τὸ τῶν χλωρῶν βατράχων ὁμοίως. γυναικὸς δὲ τὸ ἐπι-
 μήνιον περιαιφιρόμενον και ὑπερβαινόμενον ἀσυλλήπτους
 δοκεῖ ποιεῖν γυναικας, ποδαρχικὰς δὲ ὀδύνας και ἐρυσιπέλατα
 κουφιζει καταχρίόμενον.

80 ἀπόπατος βοὸς νομάδος πρόσφατος ἐπιτεθεῖσα
 20 φλεγμονὰς τὰς ἐκ τραυμάτων πραύνει· ἐνειλεῖται δὲ φύλλοις
 και θερμαίνεται ἐν θερμοσποδιᾷ και οὕτως ἐπιτίθεται, και
 ἰσχιάδος δὲ πυρία πραυντική ἢ τοιαύτη ἐπίθεται. σὺν ὄξει δὲ
 καταπλασθεῖσα χοιράδας και σκληρώματα διαλύει και φύγεθλα.
 ἰδίως δὲ ἄρρενος βοὸς βόλβιτον ὑστέραν προπεπτωκυῖαν

9 SIM. Apollod. (Gal. XIV 184); Nic. Th. 710sq. Pl. XXXII 33. D. eup. II 115 (315); Nic. Al. 585 (ex Apoll.); D. eup. II 157 (334) — Pl. XXVIII 217 — Pl. XXVIII 174 — Pl. XXXII 136 — D. eup. II 95 (299); Pl. XXVIII 80; D. eup. I 235 (215).

19 SIM. Pl. XXVIII 242 — Pl. XXVIII 199 D. eup. I 241 (222) — Pl. XXVIII 191 eup. I 15 (172?) — Pl. XXVIII 234 — Pl. XXVIII 253 eup. II 69 (284) — eup. II 133 (325) — eup. II 56 (267) — eup. II 76 (287).

19 EXC. Gal. XII 290sq.

2 και αιμορραγίας E τῶν μηνίγγων E 3 και ἐλάφου om. H 4 και om. E κοιλίας πόσιν E 5 τὰ addidi ex E 8 ἐπιλημπτικοὺς ἱστορεῖται θεραπεύειν E 9 nov. cap. (πῶ) incip. E θαλασσίας E 10 λαγωῦ πιτύῳ (v superscr.) E πινόμενα E fort. θηρίων δήγματα 11 πρὸς φρένον E 14 τῶν om. E 15 τὸ ἐκ καταμηρίων περιχρίόμενον E 17 ποιεῖν δοκεῖ E 19 num. cap. σῶ QDi: ῥ E ἐπιτεθεῖς libri: correxi 20 τὰς φλεγμονὰς H 21 ἐπὶ libri: correxi coll. D. eup. 241 (222) 22 δὲ (pr.)] τε E (corr. E?) πυρίας H: πυρίῳ Spr. πραυντική E ἐπιτεθῆσα E 23 σκληρίας και χοιράδας Di post φύγεθλα add. και φύματα E

ὑποθνυμιώμενον ἀποκαθίστησι, διώκει δὲ καὶ κώνωπας θνυ-
 αθέν. αἰγῶν δὲ σπύραθοι, μάλιστα ὄρειων, πινόμεναι σὺν
 οἴνῳ ἴκτερον ἀποκαθαίρουσι, σὺν ἀρώματι δὲ ποθεῖσαι ἔμμηνα
 2 κινουσί καὶ ἔμβρυα ἐκβάλλουσι. ξηραὶ δὲ λείαι σὺν λιβανωτῷ
 προστεθεῖσαι ἐν ἐρίῳ ῥοῦν γυναικίον ἐπέχουσι, καὶ τὰς ἄλλας 5
 <δὲ> αἰμορραγίας σὺν ὄξει στέλλουσι· καεῖσαι δὲ ἀλωπεκίας
 θεραπεύουσι μετ' ὄξους ἢ ὄξυμέλιτος καταχρῶμεναι, σὺν ὄξυ-
 γίῳ δὲ καταπλασσομένην ποδαγωγικούς ὠφελούσιν. ἐψηθεῖσαι
 δὲ μετ' ὄξους ἢ οἶνον ἐπιτίθενται πρὸς ἐρπετῶν δῆγματα καὶ
 ἐρπητας καὶ ἐρυσιπέλατα καὶ παρωτίδας. καὶ ἐπὶ ἰσχυαδικῶν 10
 δὲ ἢ δι' αὐτῶν καύσις ὠφελίμως παραλαμβάνεται τοῦτον τὸν
 τρόπον· ἐπὶ τὸ μεταξὺ μέρος τοῦ <λιχανοῦ καὶ τοῦ> ἀντίχειρος,
 συνεγγίξον δὲ τῷ καρπῷ κοῖλον, προνοθεῖς ἔριον ἐλαίῳ βεβρεγ-
 μένον, ἐπιτίθει κατὰ μίαν σπύραθον πυρῶν, ἄχρι οὗ ἂν ἡ αἴσθη- 15
 σις διὰ τοῦ βραχίονος ἐπὶ τὸ ἰσχίον ἐλθῇ καὶ πᾶν· καλεῖται δὲ 15
 3 τοιαύτη καύσις Ἀραβικὴ. [ἦ] προβάτων δὲ ἀφοδος σὺν ὄξει
 καταπλασθεῖσα ἐπιπυκτίδας, ἦλους, θύμους, ἀκροχορδόνας ἰάται,
 πυρρίκαντα δὲ κηρωτῇ ῥοδίῳ ἀναλημφθεῖσα. ὑὸς δὲ ἀγρίου
 ξηρὰ μεθ' ὕδατος ἢ οἶνον ποθεῖσα αἵματος ἀναγωγὴν ἴσχει καὶ
 χρόνιον ἄλγημα πλευρᾶς πρᾶννει, ῥήγματα δὲ καὶ σπᾶσματα 20
 μετ' ὄξους· στρέμματα δὲ θεραπεύει ἀναλημφθεῖσα κηρωτῇ

4 SIM. Pl. XXVIII 255 D. eup. II 83 (294) — Pl. XXVIII 239 — Pl. XXVIII
 166 eup. I 95 (140) — Pl. XXVIII 220 eup. I 235 (215) — Pl. XXVIII 153 eup.
 II 117 (317) — Pl. XXVIII 241 eup. I 170 (182) — Pl. XXVIII 177 — Pl. XXVIII
 220 eup. I 242 (222). — Pl. XXX 114 eup. I 171 (183) — Pl. XXX 80 — Pl.
 XXX 81 eup. I 177 (186) — Pl. XXX 109 eup. I 178 (188) — Pl. XXVIII 264
 — D. eup. II 35 (247) — eup. II 34 (246) — Pl. XXVIII 234 eup. I 226 (210)
 — Pl. XXVIII 239 eup. I 208 (202).

10 EXC. Aet. XII 3.

1 ὑποθνυμιώμενον προπεπτωκίαν E θνυμιαθέν] ὑποθνυμιαθέν E 2 μ-
 λιστα σὺν ὄρειαν πινόμεναι καὶ οἴνῳ E, at cf. D. eup. II 56 (267) σπύραθοι
 αἰγῶν καὶ μάλιστα ἀγρίων μετ' οἶνον καθ' ἑαυτὰς καὶ σὺν ἀρώματι 4 κτέ-
 ρουσι ἔμβρυα E 5 ἐν ὄρνιθῳ E, at cf. D. eup. II 83 (294) ἀπόπατος αἰγός
 σὺν λιβανωτῷ (sc. ῥοῦν ἴσθησι)· δεῖ δὲ ἐνελεῖν ἐρίῳ καὶ προστιθέναι 6 δὲ
 addidi ex E δὲ (alt.) τε E 7 καὶ μέλιτος E ὄξονγιῶν E 8 ποδαγωγῶν
 εἶσιν κατάπλασμα E 9 ἐπιτεθέντα F 10 καὶ ἐρυσιπέλατα om. E ἰσχυ-
 δων E 11 ὠφέλιμος· παραλαμβάνεται δὲ E τὸν τρόπον τοῦτον E
 12 μεταξὺ τῶν μερῶν (ut videtur) E: corr. E², cf. D. eup. I 242 (222) λιχανοῦ
 καὶ τοῦ addidi coll. Aet. XII 3 (17 K.) 13 συνεγγίξον F προνοποτεῖς E
 14 πυρῶν libri: correxi ἄχρι ἂν οὗ E: ἄχρι οὗ ἂν F: ἄχρῖς ἂν HDi 16 ἢ
 deleui: om. E 17 καταχρῆσθεῖσα E 18 δὲ (pr.) τε H ῥοδίῳ κηρωτῇ E
 20 πρᾶννει] κατῆχει E (corr. E²) σπᾶσματα δὲ καὶ ῥήγματα E 21 post
 ὄξους add. πιωννήη HDi θεραπεύει post ῥοδίῳ colloc. E

ροδίῃ. ὄνις δὲ καὶ ἡ τῶν ἵππων (ἄφοδος) αἰμορραγίας ἴσθη-
 σιν ὡμῆ τε καὶ κεκαυμένη δῆξει μυγείσα. ἡ δὲ τοῦ ἐξ ἀγέλης ὄνου
 ποτηράγου ἀφοδος ξηρὰ χυλισθεῖσα ἐν οἴνῳ καὶ ποθεῖσα σκορ-
 πιοπλήκτοις σφόδρα βοηθεῖ. περισσότερᾶς δὲ θερμαντικώτερα 4
 5 καὶ καυστικώτερα χρησίμως ὡμῆ λύσει μειγνυμένη, σὺν δῆξει
 δὲ χοιράδας διαφορεῖ, ἀνθρακᾶς τε περιρρήττει σὺν μέλιτι καὶ
 λινοσπέρμῳ, καὶ (σὺν) ἐλαίῳ λεανθεῖσα πυρκαϊκὰ θεραπεύει.
 καὶ ἡ τῶν ἀλεκτρορίδων δὲ ταῦτὰ ποιεῖ, ἐνδεέστερον μέντοι,
 πλὴν ἰδίως πρὸς μύκητας θανασίμους καὶ κόλου ἀλγήματα ἀρ-
 10 μόζει μετ' ὄζου ἢ οἶνον πινομένη. πελαργοῦ δὲ σὺν ὕδατι
 ποθεῖσα ἐπιλημπτικοῖς ἀρμόζειν πεπίστευται, γυπὸς (δὲ) ὑπο-
 θυμιαθεῖσα ἔμβρυα ἐκτινάσσειν παραδέδοται. μυῶν (δὲ) λεία 5
 σὺν δῆξει ἀλωπεκίας καταχριομένη θεραπεύει, σὺν λιβανωτῶ δὲ καὶ
 οἶνομέλιτι πινομένη λίθους ἐκκρίνει. προστιθέμενα δὲ παιδίοις
 15 τὰ μυόχοδα κοιλίαν πρὸς ἐκκρίσιν ἐρεθίζει. κυνὸς δὲ ἡ ἐν
 τοῖς ὑπὸ κύνα καύμασι λημφθεῖσα, ξηρὰ πινομένη μετ' ὕδατος
 ἢ οἴνου, κοιλίαν ἐφίστησιν. ἡ δὲ τῶν ἀνθράκων πρόσφατος
 μὲν καταπλασθεῖσα ἀφλέγματα μετὰ τοῦ παρακολλᾶν φυλάττει
 τὰ τραύματα, ξηρὰ δὲ μετὰ μέλιτος διαχριομένη ἐπὶ συναγγι-
 20 κῶν βοηθεῖν παραδέδοται. ἡ δὲ τοῦ χερσαίου κροκοδείλου 6
 ἀρμόζει ἐπὶ τῶν γυναικῶν πρὸς εὐχροίαν καὶ στίλβωσιν τοῦ
 προσώπου. καλλίστη δὲ ἐστὶν ἡ λευκοτάτη καὶ εὐθρυβής, κούφη
 τε ὡσπερ ἄμυλον ταχέως τε χυλουμένη ὑπὸ ὕγρου, διατριβεῖσα

5 SIM. Pl. XXX 98 — D. eup. I 198 (196) — Pl. XXX 109 eup. I 178
 (188) — Pl. XXIX 103 eup. II 160 (336) — eup. II 44 (257) — eup. I 18 (102)
 — Pl. XXIX 106. 110 eup. I 95 (140) — Pl. XXX 65 — eup. II 46. 47 (258) —
 Pl. XXVIII 44 — eup. I 109 (148).

1 ροδίῃ κηρωτῆ E ὄνις F: ὄνιος corr. E² (de E non constat): ὄνων
 reliqui ἀφοδος addidi αἰμορραγίαν E 2 ὄνον] ὄντος HDi: ὄντος οὐ F
 (varia lectio, in arch. ὄντος superscr. ου) 3 σὺν οἴνῳ E 4 ἡ θερμαν-
 τικωτάτη E 5 καὶ om. F: καὶ καυστικ. om. H καυστικωτάτη E χρησί-
 μος ὡμαῖς λύσσειν μειγνυμένη E 6 τε] δὲ E περιχρισθεῖσα περιρρήττει E
 verba σὺν μέλιτι καὶ λινοσπέρμῳ ad insequentia trahit DI, at cf. D. eup. I 198
 (196) περισσότερᾶς ἀφοδος μετὰ λινοσπέρμον καὶ μέλιτος (sc. ἀνθρακας περιρρήττει)
 7 σὺν add. ex E coll. D. eup. I 178 (188) περισσότερᾶς κόπρος καῖσα ἐν ὀθονίῳ καὶ
 σὺν ἐλαίῳ λεανθεῖσα (sc. πυρκαϊκὰ ἀφελεί) πυρκαϊκὰ τε HDi 9 ἀλγημα
 E 10 ἡ τοῦ πελαργοῦ δὲ E 11 ἡ τοῦ γυπὸς E δὲ addidi ex E ἐπι-
 θυμιαθεῖσα H 12 ἡ τῶν μυῶν E δὲ addidi ex E σὺν δῆξει λεία κατα-
 χρισθεῖσα E 15 ἡ om. E 16 μετὰ οἴνου ἢ ὕδατος E 17 ἴσθησιν E
 20 κροκοδείλου ἀφοδος καλουμένη δὲ κροκοδείλαια E 21 τῶν om. H 22 λεπτο-
 τάτη HDi εὐθρυπτος E 23 τε (pr.)] δὲ E ἄμυλος E τε (alt.)] δὲ E

τε ὑποξυς καὶ ζυμίζουσα τὴν ὁσμὴν. δολίζουσι δὲ αὐτὴν ψᾶρας ὀρυζῆ τρέφοντες καὶ τὴν ἀφοδὸν ὁμοίαν οἶσαν παλοῦντες· οἱ δὲ ἄμυλον γῆ κιμωλίᾳ φρυζῶντες καὶ χροίζοντες ἐπ' ὀλίγον ἀγχοῦση δι' ἀραιοῦ κοσκίνου εἰς σανίδας ἀπηθοῦσι, καὶ ξηράναντες τὰ σκωλήκια παλοῦσιν ἀντὶ ταύτης.

81 οὖρον ἀνθρώπου τὸ ἴδιον ποθὲν πρὸς [ὑπό] ἐχίδνης δῆγματα ἀρμόζει καὶ πρὸς θανάσιμα καὶ ἀρχομένους ὑδρωπας, καὶ πρὸς νύξιν τῶν θαλασσίων ἐχίνων καὶ σκορπίου θαλασσίου καὶ δράκοντος ἐπαντλούμενον. τὸ δὲ κοινὸν ἐπάντλημα κυνοδήκτοις, καὶ πρὸς λέπρας καὶ κνησμοὺς σμήγμα σὺν νίτρον. τὸ δὲ παλαιὸν σμηκτικώτερον ἀχώρων, πιτύρων, ψωρῶν, ἐκζεσμάτων, νομάς τε ἐπέχει καὶ (μάλιστα) τὰς ἐν αἰδοίοις ἐγκλυζόμενον, καὶ ὅτα πυροροῦντα στεγνοῖ· ἐκβάλλει δὲ καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς
2 σκωλήκας ἐψόμενον ἐν σιδίῳ ῥόας. τὸ δὲ τοῦ ἀφθόρου παιδὸς καταρροφούμενον ὀρθοπνοίαις ἀρμόζει, ἐψηθὲν δὲ ἐν 15 χαλκῷ σὺν μέλιτι οὐλὰς καὶ ἀργεμα καὶ ἀχλὺς ἀποσμήχει. κατασκευάζεται δὲ δι' αὐτοῦ καὶ τοῦ κυπρίου χαλκοῦ ἀρμόζουσα ἐπὶ τοῦ χρυσίου κόλλα. ἢ δὲ ὑποστάθμη τοῦ οὔρου καταχρη-

6 SIM. Pl. XXVIII 65sq. — D. eup. Π 115 (307) — eup. Π 135 (326) — Pl. XXVIII 67 eup. Π 125 (322) — Pl. l. s. 67 eup. Π 113 (314) — Pl. l. s. 67 — Pl. l. s. 67 eup. I 105 (146) — Pl. l. s. 66. 67 — eup. I 60 (123) 61 (124) — eup. Π 39 (251) cf. Pl. XXVIII 75.

6 EXC. Gal. XII 234.

16 SIM. Pl. XXVIII 65 eup. I 41 (112) — Pl. XXXIII 93 — eup. Π 71 (285) — eup. I 41 (112) — eup. I 57 (121) — eup. Π 63 (277) — Pl. XXVIII 174. 176 eup. I 57 (121).

1 ταύτην E ψᾶρας] ψαρά F: ψαφαράς H: τῆ φαρία E (corr. E²)

3 ἄμυλον ἢ κιμωλίαν HDi: ἄμυλον κιμωλίαν (ν del. E²) E 4 post κοσκίνου del. λεπτοῦ E² σανίδα E 5 τὰ σκωλήκια E (τὰ σ del. E²): ὡς σκωλήκια Di αὐτῆς E in fine add. ἀνθρώπων δὲ ξηρὰν (ξηρὰ Di) σὺν μέλιτι φρυζεῖσαν (— σα Di) καὶ ἐπιτεθεῖσαν τῷ λάργυγι, ὡς καὶ ἡ τοῦ κυνός, συναγχαλοῖ βοθηεῖν ἀναντιρρήτως εἴρομεν Di

6 num. cap. σι QDi: ζα E τὸ om. E ιδίως Q: οὔρον τὸ ἴδιον ποθὲν D. eup. Π 115 (307) τὰ ὑπὸ ἐχ. δηχθέντα E: ὑπὸ om. HDi: delevi 7 τὰ θανάσιμα E πρὸς ἀρχομένους E 8 καὶ (pr.) om. E πρὸς τὰς νύξεις E (δήξεις corr. E²): πρὸς δῆξιν reliqui: correxi coll. Dl *punctionibus aecini* ἐχιδνῶν libri: ἐχίνων Dl: corr. Marc. coll. Pl. XXVIII 67 9 καινὸν H: κοινὸν FE: κνωὼν DiDl, cf. D. eup. Π 113 (314) ἐξάντλημα E (corr. E²) κυνοδήκτων E 10 λέπραν ἢ κνησμοὺς E δὲ om. HDi 12 καὶ del. E² μάλιστα addidi coll. Pl. l. s. *nomas praecipue genitalium* comma post αἰδοίοις sustuli coll. D. eup. I 196 (195) 13 ἐκβάλλει HDi 14 σιδίοις EDi: σιδήροισι (πρὸ σιδίῳ ῥόας) H τοῦ δὲ (om. τὸ) E 15 ὀρθοπνοίαν κομφίζει E 16 ἀργεμα] τραύματα E 17 τοῦ om. E 18 τῷ χρυσοκολλᾶν H

σθεῖσα ἐρυσσιπέλατα παύει. ἀναζεσθεῖσα δὲ σὺν κυπρίνῳ καὶ
προστεθεῖσα ὀδύνην ὑστέρας παρηγορεῖ (καὶ) ὑστερικῶς πνιγο-
μένος κουφίξει, βλέφαρά τε ἀποσμήχει καὶ οὐλὰς τὰς ἐν ὀφ-
θαλμοῖς ἀποκαθαίρει. τὸ δὲ ταύρειον σὺν σμύρῃ λεανθὲν
5 καὶ ἐνσταγὴν ὠταλγίας παρηγορεῖ, καὶ τὸ σνάργειον δὲ τῆς αὐ-
τῆς ἔχεται δυνάμει, ἰδιαίτερον δὲ τοὺς ἐν κύστει λίθους θρύπτει
καὶ ἐκκρίνει πινόμενον. αἰγὸς δὲ ὕδρωπα τὸν ὑπὸ σάρκα 3
πινόμενον μετὰ νάρδου στάχνος καθ' ἑκάστην ἡμέραν σὺν ὕδατι
κνάθων πλήθος δύο ταπεινοῖ, ἄγον ὄσρον καὶ τὰ κατὰ τὴν κοι-
10 λίαν ἰάται δὲ καὶ ὠταλγίας ἐνσταζόμενον. τὸ δὲ τῆς λυγ-
γός, ὃ δὴ λυγγοῦριον καλεῖται, ἅμα τῷ ἐξουρηθῆναι λιθοῦσθαι
πεπίστευται· διὸ καὶ ματαίαν ἔχει τὴν ἰστορίαν. ἔστι γὰρ τὸ
καλούμενον ὑπ' ἐνίων ἤλεκτρον πτερυγοφόρον, ὅπερ ποθὲν σὺν
ὕδατι στομάχῳ καὶ ζευματιζομένη κοιλίᾳ ἀρμόζει. ὄνου δὲ
15 ὄσρον παραδέδοται πινόμενον νεφριτικούς ὑγιάζειν.

82 μέλι πρῶτευει τὸ Ἀττικὸν καὶ τούτου τὸ Ὑμήτιον
καλούμενον, εἶτα τὸ ἀπὸ τῶν Κυκλάδων νήσων καὶ τὸ ἀπὸ τῆς
Σικελίας, Ὑβλαῖον καλούμενον. ἔστι δὲ δοκιμώτατον τὸ γλυκύ-
τατον καὶ ὀσμυρῶδες, εὐωδέστερον, ὑπόξανθον, οὐχ ὑγρὸν, δλιμιον
20 δὲ καὶ εὐτονον, καὶ ἐν τῷ ἔλκυσθῆναι ἀνατρέχον ὡς ἐπὶ τὸν
δάκτυλον.

δύναμιν δὲ ἔχει σμηκτικὴν, ἀναστομωτικὴν, ὑγρῶν προκλή-

10 SIM. Theophr. *περὶ λίθων* c. 5; cf. *Frg. M. Gr.* I 195 (frg. 166); *Pl.* XXXVII 34. 52 — *D.* eup. II 102 (304).

16 SIM. Theophr. frg. 190; *Pl.* XI 32. XXII 108sq. (e S. N.); *Ruf.* (*Orib.* I 172); *Geop.* XV 7.

16 EXC. *Gal.* XII 70sq. XIV 11. 20sq. 77. VI 739. *Sim. Seth.* s. v. 69 (*ex Aetio* I s. v. *aliis aliunde additis*).

1 σὺν — προστεθεῖσα om. E 2 ὀδύνας τε E καὶ addidi ex E
ὑστερικῶς πνίγας E 4 ἀποκαθαίρει om. E λειωθὲν E 5 σταγὴν E
πράννει E σνάργειον libri: correxi 8 νάρδοστάχνος E σὺν ὕδατι
om. E 9 πλήθος κνάθων β H: κνάθων β πλήθος E δύο F: β reliqui
ταπεινοῖ om. Di ὄσρα EDi καὶ τὰ om. Di: τὰ om. F τὴν om. EDi
10 ὠταλγίαν E ἐπισταζόμενον E 11 καλοῦσιν E ἐξουρησθαι E 12 μάτην
πεπίστευται com. Sar. καὶ om. E ἔσχηκεν E 13 ἢ πτερυγοφόρον E (γ e
τ corr. E²) ὅπερ δ E 14 κοιλίαν (ν del. E²) ζευματιζομένοις E *verba
ὄνου — ὑγιάζειν post ἐνσταζόμενον (v. 10) colloc.* H 15 ὄσρον om. H *πινόμενον*
om. H

16 num. cap. *σιν* QDi: *ῥβ* E τούτου om. E ὑμήτιον F: ὑμητίον Di:
ὑμήτιον E 17 τῆς om. E 18 σμβλιον Di: σμβλιον H: σμβλιόν F: σκυβά-
λιον ἢ θβλιον E, cf. *Ruf.* l. s. *καλούμενον*] *λεγόμενον* E τὸ ὀσμυρῶδες καὶ
γλυκὸ E 19 εὐωδες E εὐτονον δὲ καὶ δλιμιον E 20 πρὸς ἀνατρέχων E
22 *post σμηκτικὴν add. στυπτικὴν* E: *virtus est ei stiptica et anastomatia* Di

- τεκὴν, ὄθεν ἀρμόζει ἔλκεσι θυπαροῖς καὶ κόλποις ἐγκλυζόμενον.
- 2 ἐψηθὲν δὲ καὶ ἐπιτεθὲν παρακολλᾷ τὰ ἀφροστώτα σώματα, λει-
 χηνᾶς τε θεραπεύει ἐψόμενον μετὰ στυπτηρίας ὑγρᾶς καὶ κατα-
 χριόμενον, ἤχους τε τοὺς ἐν ὠσὶ καὶ ἀλγήματα σὺν ἁλσὶ φρυ-
 κτοῖς λείοις ἐνσταζόμενον χλιαρόν, καὶ φθεῖρας καὶ κονίδας 5
 φθεῖρει καταχριόμενον, λιποδέρμους τε τοὺς μὴ ἐκ περιτομῆς
 ἀποκαθίστησι, μαλασσομένης τῆς πόσθης τῷ μέλιτι, μάλιστα
 ἀπὸ βαλανείου, ἐφ' ἡμέρας τριάκοντα. ἀποκαθαίρει δὲ καὶ τὰ
 ἐπισκοτοῦντα ταῖς κόραις, καὶ τὰ περὶ βρόγχον καὶ παρίσθια
 καὶ συνάγχας διαχριόμενον καὶ ἀναγαγαριζόμενον θεραπεύει. 10
- 3 κινεῖ δὲ καὶ οὖρα, καὶ βηξίν ἀρμόζει καὶ τοῖς ὑπὸ ἐρπετῶν
 δηχθεῖσι, καὶ πρὸς μηκωνίου πόσιν μετὰ ῥοδίνου θερμοῦν λαμ-
 βανόμενον, καὶ πρὸς μύκητας καὶ λυσοσδήκτους ἐκλειχόμενον
 ἢ πινόμενον. ἔστι μέντοι τὸ ὠμὸν φρυσῶδες κοιλίας καὶ βηχὸς
 ἐρεθιστικόν, ὄθεν ἐξηφρισμένῳ δεῖ χρῆσθαι. πρωτεύει δὲ τὸ 15
 ἔαρινόν, εἶτα τὸ θερινόν· τὸ δὲ χειμερινόν παχύτερον ὄν χειρὸν
 καὶ κηρανθήμεους ποιοῦν.
- 4 τὸ δὲ ἐν Σαρδονίᾳ μέλι γινόμενον, πικρὸν <ὄν> διὰ τὴν τοῦ
 ἀψιδίου νομήν, ἀρμόζει πρὸς ἐφηλίδας καὶ σπύλους τοὺς ἐν
 προσώπῳ καταχρισθέν. 20

γεννᾶται δὲ <καὶ> ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ Ποντικῇ κατὰ τινὰς και-
 ροὺς διὰ τινὰ ἀνθῶν ιδιότητα μέλι, ὃ τοὺς φραγόντας ἐξίστησι
 μετὰ | ἐφιδρώσεως. βοηθοῦνται δὲ πῆγανον ἐσθίοντες καὶ τάρι-
 χον καὶ οἰνόμελι πίνοντες, καὶ ὁσάκις ἂν ἐξεμέσωσι, τὰ αὐτὰ

2 SIM. Pl. XXII 108sq. D. eup. I 63 (125) I 57 (120) eup. I 88 (137) II
 31 (242) II 147 (330) II 160 (336).

18 EXC. cf. Gal. XII 71.

21 SIM. Arist. mir. ausc. 16; Xen. Anab. IV 8, 21; Ael. n. a. V 42; Steph.
 Byz. s. v. Τραπεζοῦς; Pl. XXI 74sq. D. eup. II 138 (328); Ps. D. περὶ δ. φ. 23.

1 ὄθεν] abhinc habemus cod. P, cuius incip. fol. 94^r 3 τε om. E
 ἐψόμενον δὲ E 4 καὶ ἤχους (om. τε) E τοὺς om. H δρυκτοῖς ἢ φρυκτοῖς
 E: δρυκτοῖς reliqui: correxi 5 ἐγκλυζόμενον E χλιαρόν P 6 καταχρι-
 μένον ἢ ἐνσταζόμενον E λειποδέρμους QE²Di τε] δὲ E 8 ἐφ' om. O
 10 διαχριόμενον] διακλυζόμενον E καὶ ἀναγαγαριζόμενον post θεραπεύει
 transp. H 12 μύκωνος Di: μηκωνίου F 14 κοιλίας om. E 16 εἶτα τὸ
 χειμερινόν E (corr. E²) ὄν om. O χειρὸν om. P χειρὸν παχύτερον ὄν
 corr. E² 17 κηρανθήμεους F: ξηρανθήμεον P: ξηρανθέν E (κηρανθήμεους corr.
 E²): ξηρανθένους Di: ἐξανθισμοῦς H, cf. D. V 17 18 σαρδῶνι H: σαρ-
 δωνία Di γεννώμενον μέλι Di: γινόμενον μέλι E (corr. E² β̄ et ᾱ superscr.)
 ὄν addidi ante τοῦ add. ἐκ E post ἀψιδίου del. γινόμενήν E² 19 ἀρ-
 μόζει δὲ E (δὲ del. E²) καὶ om. H προσώποις H 21 καὶ addidi ex EDi
 22 τῶν HDi ἰδιοτροπίαν EDi 24 καὶ (alt.) om. Di ἐμέσωσι QDi: ἐξε-
 μῶσιν E, cf. D. eup. II 138 (328) ταῦτα E

προσφερόμενοι. ἔστι δὲ ὀσμὴ καὶ πταρμούς κατά τῆν ὄσφρη- 5
 σιν κινούν, θεραπεύον ἐφηλιν καταχρισθέν μετὰ κόστου, μετὰ
 δὲ ἄλως πελιώματα αἶρει.

καλεῖται δὲ τι καὶ σάκχαρον, εἶδος δὲ μέλιτος πεπηγός 5
 ἐν Ἰνδία καὶ τῆ εὐδαιμονίᾳ Ἀραβία, εὐρισκόμενον ἐπὶ τῶν κα-
 λάμων, ὁμοιον τῆ συστάσει ἄλοι καὶ θρανόμενον ὑπὸ τοῖς
 ὀδοῦσι καθάπερ οἱ ἄλες. ἔστι δὲ εὐκόλλιον, εὐστόμαχον, διε-
 θέν ὕδατι καὶ ποθέν, ὠφελὸν κύστιν κεκακωμένην καὶ νεφρούς·
 καθαίρει δὲ καὶ τὰ ταῖς κόραις ἐπισκοτοῦντα ἐγγριόμενον.

10 83 κηρός ἀριστός ἐστὶν ὁ ὑπόκιρρος καὶ ὑπολίπαρος, εὐ-
 ὠδης δὲ καὶ ποσὴν μελιτώδη ἀποφορὰν ἔχων, ἐτι δὲ καθαρὸς
 καὶ γένει Κρητικὸς ἢ Ποντικὸς· ὁ δὲ ἐκλευκος τῆ φύσει καὶ
 λιπαρὸς δευτερεύει. λευκαντέον δὲ κηρὸν οὕτως· κατακλίνας
 αὐτοῦ τὸ λευκὸν καὶ καταλίπαρον καθάρας ἐμβαλε εἰς ἀγγεῖον
 15 καινόν, καὶ ἐπιχέας θαλάσσης πελαγίας τὸ αὐταρκές εἴπε βραχὺ
 νίτρον προσεμπάσας. ὅταν δὲ ἀναζέση δις ἢ τρις, καθελὼν τὴν
 χύτραν καὶ εἰσας ψυγῆναι, ἀνελοῦ τὸν τροχίσκον καὶ ἀποξύσας,
 εἴ τις περὶ αὐτὸν ὑπάρχει ζυπαρία, εἴπε ἐκ δευτέρου, ἄλλο ὕδαρ
 θαλάσσιον ἐπιδοῦς. ἀναζέσαντος δὲ πάλιν τοῦ κηροῦ, | ὡς δεδή- 2
 20 λωται, ἀναιροῦ τὸ ἀγγεῖον ἀπὸ τοῦ πυρός καὶ λαβὼν καινοῦ
 χυτρίδιου τὸν πυθμένα, προνενοτισμένον ὕδατι ψυχρῷ, κάθες
 πρᾶεως εἰς τὸν κηρὸν, ἀκροθιγῶς ἐμβάπτων πρὸς τὸ ἐλάχιστόν
 τι αὐτοῦ ἐφέλεκσθαι καὶ καθ' ἑαυτοῦ πῆγνυσθαι. ἀνελόμενος

4 SIM. Pl. XII 32.

4 EXC. Orib. XI s. v. μάκρορον; cf. Gal. XII 71. Sim. Seth. 96 s. v.

10 SIM. Pl. XXI 83 (e S. N.).

10 EXC. Orib. V 72 D. (κηρός — ποντικὸς); cf. Gal. XII 25. Ps. Orib. de
 simpl. V 59.

2 ἐφήλει μετὰ κόστου E ἄλως] αἰως Pl. (quod corrig.) 3 αἶρον EDi
 4 σάγγαρον, ὁ καὶ σάκχαρον E: μάκρορον Orib. (in mg. μελισάκχαρον O³, τοῦτο
 δὲ Γαληνὸς σάκχαρ καλεῖ O¹) πεπηγός om. F: post Ἰνδία transpos. HDi
 6 τῆ συστάσει om. E: post ἄλοι colloc. Orib. θρανόμενον Orib. ὑπὸ om.
 HE 7 ὄσφρη Orib. δὲ καὶ E καὶ εὐστόμαχον E
 10 num. cap. σιβ PDi: ᾄγ E κηρός δὲ E ὁ om. ODi κηρός Orib. E
 11 δὲ (pr.) δὲ P: τε reliqui τῆς μελιτωδίας E (corr. E²) ἔστι δὲ καὶ E
 (corr. E²) 12 ποντικὸς ἢ κρητικὸς E² τῆ φύσει post λιπαρὸς transpos. E
 13 λευκαντέον] cap. ᾗδ incip. E οὕτω Di 14 καταλίπαρον καθάρας PF:
 καταλίπαρον καθαρὸν H: καθαρὸν (om. καταλίπαρον) EDi ἐμβαλλε QE
 χύτραν EDi 16 νίτρον E 17 ψυγῆναι Di 18 τι E ὑπάρχει QE² Di
 ζυπαρίας E 20 ἀναιροῦ P: ἀνελοῦ reliqui 21 τὸν om. E 22 πρᾶεως
 post κηρὸν transpos. E εἰς om. add. E² ἀκροθιγῶς ἐμβάπτων Di: θίξει
 τι ὁμοιον ποιῶν OE 23 τι] τε E ἐφέλεκσθαι PE: ἀφέλεκσθαι reliqui
 καθ' ἑαυτοῦ suspectum, θάττον EDi post πῆγνυσθαι add. τοῦτο E

δὲ τὸν πρῶτον κυκλίσκον ἀφαιροῦ, καὶ ἐκ δευτέρου καθέρας τὸν
 πυθμένα ψύχων ὕδατι, καὶ τὸ αὐτὸ ποιεῖ, ἕως ἂν ἅπαντα ἀνα-
 λάβῃς. λοιπὸν λίνῳ διείρας τὰ κυκλίσκια διεσιῶτα ἀπ' ἀλλή-
 λων κρέμασον, ἡμέρας μὲν εἰς ἥλιον συνεχῶς ἐπινοτίζων αὐτά,
 νυκτὸς δὲ ὑπὸ τὴν σελήνην τίθει, ἕως ἂν λευκὰ γένηται. εἰ δὲ 5
 ἄγαν τις θέλοι λευκὸν ποιῆσαι, τὰ μὲν λοιπὰ ὡσαύτως ἐνε-
 3 γείτω, ἐψέτω δὲ πλεονάκις. τινὲς δὲ ἀντὶ <τῆς> πελαγίας Θα-
 λάσσης ἐν ἄλλῃ δριμυτάτῃ ἐψουσι τὸν προειρημένον τρόπον
 ἀπαξ ἢ δις, εἶτα ἀναιροῦνται λαγυρίῳ λεπτιῷ καὶ περιφερεῖ,
 λαβὴν ἐν ἑαντιῷ ἔχοντι, εἶτα <τὰ> κυκλίσκια ἐπὶ πόας πυκνῆς 10
 ἐπιθέντες ἠλιάζουσιν, ἄχρι οὗ ἂν λευκότετα γένηται· παραι-
 νοῦσι δὲ ἕαρος ἐπὶ τοῦτο ἔρχεσθαι, ὅτε καὶ ὁ ἥλιος τῇ σφοδρό-
 τητι ἀνείται καὶ νοτίδα παρέχει, πρὸς τὸ μὴ τῆχεσθαι.

δύναμιν δὲ ἔχει πᾶς κηρὸς θερμομαντικὴν, μαλακτικὴν, πληρω-
 15 τικὴν τε μετριῶς. μείγνυται δὲ καὶ ζοφήμασιν ἐπὶ τῶν δυσεν-
 τερικῶν, καταπινόμενος δὲ μεγέθη γεγραυαία δέκα οὐκ ἔα τυ-
 ροῦσθαι ἐπὶ τῶν τιθηρουσῶν τὸ γάλα.

84 πρόπολιν δὲ παραληπτέον τὴν ξανθὴν καὶ | εὐώδη καὶ
 στυρακίζουσαν, μαλακὴν τε ἐν τῷ ὑπερξήρῳ καὶ μαστίχης τρώ-
 πον ἐφελκομένην. ἔστι δὲ θερμομαντικὴ ἄγαν καὶ ἐπισπαστικὴ 20
 καὶ σχολόπων ἔλκυστικὴ· ἀρήγει δὲ καὶ βηξί παλαιαῖς ὑπο-
 θυμιωμένη, αἶρει δὲ καὶ λειχήνας ἐπιτιθεμένη. εὐρίσκειται δὲ
 περὶ τοῖς στόμασι τῶν σμηλίων, φύσει κηροειδῆς.

85 πυροὶ πρὸς ὑγείας χρῆσιν ἀριστοὶ οἱ πρόσφατοι καὶ

14 SIM. Pl. XXII 116 (e S. N.); D. eup. II 49 (263) I 137 (162).

18 SIM. Pl. XI 16. XXII 107; D. eup. I 167 (180) II 33 (245).

18 EXC. Orib. XII s. v. (πρόπολιν — ἐφελκομένην); cf. Gal. XII 108.

24 SIM. [Hipp.] π. δ. II 42 (VI 598); Athenaios (Orib. I 10sq., 24sq.);
 Ath. III 115c. Pl. XXII 119sq. — D. eup. II 113 (314) — Pl. XXII 124 —
 eup. I 126 (156) — I 136 (162).

24 EXC. cf. Gal. XII 111. VI 480.

2 ἂν om. E 3 διάρᾱς HDi 4 ἡμέραν HDi 5 τίθει om. E λευκώ-
 6 θέλοι PE: θέλει reliqui τὰ μὲν λοιπὰ om. Di
 7 ἐψέτω corr. E² post δὲ (alt.) add. τὰ μὲν ἄλλα ὁμοίως ἐπιτελοῦνται E
 (del. E²) ἀντὶ δὲ E (δὲ del. E²) τῆς addidi ex E 8 post ἄλλῃ c. 5 litt.
 del. E² 9 λαγυρίῳ E: λαγυρίῳ PF: λαγυρίῳ Di: λαγυρίῳ H 10 αὐτῷ EDi
 εἶτα τὰ] τὰ τε E τὰ addidi ex H διατιθέντες E ἠλιάζουσιν EDi:
 πιάζουσιν O 11 ἄχρισ ἂν HDi λευκότετα P: λευκὰ E: λευκότετος reliqui
 12 τοῦτο] τὸ F 13 παρέχει] ἢ πόα ἔχει E 15 τε om. E καὶ] ἐν QDi
 16 δὲ om. Di μεγέθει PH δέκα om. E 17 τὸ om. E

18 num. cap. σίγ ODi: ῥε E δὲ om. Orib. QDi καὶ (alt.) om. Orib.:
 del. E² 19 στύρακος πένουσαν Orib. E ὑποξήρῳ Orib. H: ὑποσκληρῳ E

20 ἔλκομένην Orib. E 22 δὲ (pr.) om. E: fort. recte 23 ἐπὶ H φυσικὴ E

24 num. cap. σιδ ODi: ῥσ E ὑγείας P: ὑγείας reliqui

τελείως ἠδρηκότες τῆ (τε) χροά μηλίζοντες, εἶτα μετὰ τούτους
οἱ τριμηνιαῖοι, λεγόμενοι δὲ ὑπὸ τινων σητανῖοι. ὠομί δὲ βρω-
θέντες ἔλμινθας στρογγύλας γεννώσι, μασηθέντες δὲ καὶ κατα-
πλασθέντες ὠφελουσι κυνοθήκτους. ὁ δὲ ἐκ τῆς σεμιδάλεως
5 αὐτῶν ἄρτος γινόμενος εὐτροφώτερός ἐστι τοῦ συγκομιστοῦ, ὁ
δ' ἐκ τῶν σητανῶν ἀλεύρων κουφότερος καὶ εὐανάδοτος. τὸ
δὲ ἐξ αὐτῶν ἄλευρον σὺν ὑοσκυάμου χυλῷ καταπλάσσεται πρὸς
νεύρων ρευματισμοὺς καὶ πρὸς ἐμπνευματώσεις ἐντέρων, σὺν
ὄξυμέλιτι δὲ φακὸς αἴρει. τὸ δὲ πῖτυρον σὺν ὄξει δριμεῖ 2
10 ἐψηθὲν λέπρας ἀφίστησι καταπλασσόμενον (θερμόν), καὶ πάσης
φλεγμονῆς ἐν ἀρχῇ κατάπλασμα σύμφορον, μετὰ δὲ πηγάνου
ἀποζέματος ἐψηθὲν μαστοὺς χονδριῶντας παύει καὶ ἐχεοθήκτους
ἀρμόζει καὶ στροφομένους. ἡ δ' ἐκ τῶν ἀλεύρων ζύμη, θερ-
μαντικὴ οὔσα καὶ ἐπισπαστικὴ, ἰδίως τὰ ἐν πέλμασι λεπτύνει
15 καὶ τὰ ἄλλα φύματα καὶ δοθιῆνας σὺν ἀλ|σῖν ἐκπέσσει καὶ
ἀναστομοῖ. τὸ δ' ἐκ τῶν σητανῶν πυρῶν ἄλευρον ἰοβόλοις
ἀρμόζει καταπλασσόμενον σὺν ὄξει ἢ οἶνω, ἐψηθὲν δὲ κόλλης
τρόπον καὶ ἐκλειχόμενον αἱμοπττικὸς ὠφελεῖ, καὶ πρὸς βῆχας
καὶ ἀρτηρίας τραχυσμοὺς σὺν ἠδυσμῶ καὶ βουτύρῳ ἐψηθὲν
20 ποιεῖ· καὶ ἡ ἐξ αὐτῶν (δὲ) τῶν πυρῶν γύρις ἐψηθεῖσα σὺν μελι-
κράτῳ ἢ ὑδρελαίῳ πᾶσαν διαφορεῖ φλεγμονήν. καὶ ὁ ἄρτος σὺν 3
μελικράτῳ ἐφθός τε καὶ ὠμός καταπλασσόμενος πᾶσαν φλεγ-
μονήν παραμυθεῖται, μαλακτικώτατος ὑπάρχων καὶ παρυσπο-
ψύχων, μίγεις πόαις ἢ χυλοῖς τισιν· ὁ δὲ παλαιὸς καὶ ξηρὸς

6 SIM. D. eup. II 117 (318) — eup. II 43 (256) — eup. I 150 (171) — eup.
I 144 (166) — Pl. XXII 124 — Pl. XXII 138 — Pl. XXII 127 eup. II 30 (239).

1 ἠδρηκότες PFE (ἡ ἠρηκότες E² in mg.): οἰδηκότες H μηλίζοντες τε
τῆ χροά E τε addidi ex E μετ' αὐτοὺς E 2 ὑπ' ἐνίων H οἰτάνιοι
Di, cf. Daremb. adn. ad Orib. I 556. 558 δὲ (alt.) σὺν Di 5 γινόμενος P:
γενόμενος EF: γεννώμενος HDi post γινόμενος colloc. ἄρτος E 6 ἄλευρος H
8 ρευματισμοὺς νεύρων H ἐμπνευμάτωσιν E 10 ἐψηθὲν δριμεῖ E λέπρας
— ἐψηθὲν om. Di θερμόν addidi ex E coll. D. eup. I 126 (156) ἀφίστησιν
ἀγρίως λειχῆνας πῖτυρα σὺν ὄξει ἐψηθέντα καὶ θερμὰ καταπλασθέντα
11 σύμφορον om. E δὲ om. E 12 ἀφεψημάτος EHDi: ἀποζέματος F χον-
δριῶντας παύει om. H (spat. rel.): μ. σπαργῶντας Di 16 ἐκ om. QDi 17 σὺν]
ἐν QDi: om. E ἡ om. P οἶνω δὲ H (δὲ om. post ἐψηθέν) 18 τρόπον
κόλλης QDi αἱμορραγίας H 19 τραχυσμοὺς ἀρτηρίας E 20 δὲ addidi ex E
ἐν μελικράτῳ ἐψηθεῖσα E 21 πᾶσαν φλεγμονήν E 22 ἐφθός] ἐψηθεῖς H
ὠμός τε καὶ ἐφθός E τε om. QDi καταπλασσόμενος δὲ ὁμοίως E πᾶσαν
παραμυθεῖται φλεγμονήν Q 23 τε ὑπάρχων E

καθ' ἑαυτὸν καὶ μυγείς τιςιν ἴσθησι κοιλίαν φέουσιν, ἀλμη δὲ βραχεῖς ὁ πρόσφατος καὶ καταπλασθεὶς παλαιὸς λειχῆρας ἴαται. κόλλα δὲ ἢ γινομένη ἐκ τῆς σεμιδάλεως καὶ γύρεως πρὸς τὴν τῶν βιβλίων κόλλησιν ἀρμόζει ἐπὶ αἱμοπτυικῶν, ὑγροτέρα καὶ χλιαρὰ καταρροφουμένη κοχλιαρίου πλήθος.

86 κριθὴ δὲ ἀρίστη ἢ λευκὴ καὶ καθαρὰ, ἀτροφωτέρα δὲ πυροῦ· τοῦ μέντοι γινομένου ἐξ αὐτῆς ἀλφίτου ἢ πτισάνη τροφιμωτέρα διὰ τὴν ἐν τῇ ἐψηῆσει χύλωσιν, ποιούσα πρὸς τὰς δριμύτητας καὶ τὰς περὶ ἀρτηρίαν τραχύτητας καὶ ἐλκώσεις, πρὸς ἄς καὶ ἢ πυρίνη πτισάνη ἀρμόζει, τροφιμωτέρα καὶ οὐρη-¹⁰ τικωτέρα οὖσα· κατασπᾶ δὲ καὶ γάλα συνεψηθεῖσα μαράθου σπέρματι καὶ ἄφοφονμένη. ἔστι δὲ ἢ κριθὴ οὐρητική, σημητική,² φρυσώδης, κακοστόμαχος, συμπεπτική οἰδημάτων. διαφορεῖ δὲ τὸ ἐξ αὐτῆς ἄλευρον μετὰ σύκων καὶ μελικράτου ἐψηθὲν οἰδήματα καὶ φλεγμονάς, συμπέσσει δὲ τὰς σκληρίας μετὰ πίσης¹⁵ καὶ ζήτηνης καὶ περιστερεῶς κόπρου, σὺν μελιλώτῳ δὲ καὶ κωδίαϊς <μήκωνος> ἀνωδυνίαν παρέχει τοῖς πλευρῶν ἀλγοῦσι. καταπλάσσεται δὲ καὶ πρὸς ἐμπνευματώσεις ἐντέρων μετὰ λινοσπέρμου καὶ τήλεως καὶ πηγάνου, μετὰ πίσης δὲ ὑγρᾶς καὶ κηροῦ καὶ οὔρου παιδὸς ἀφθόρου καὶ ἐλαίου χοιράδας ἐκπέττει.²⁰ σὺν μυρσίῃ δὲ ἢ οἴνῳ ἢ ἀχράσιν ἢ βάτῳ ἢ σιδίοις κοιλίας ζεύματα ἴσθησι, σὺν κυδωνίῳ δὲ ἢ ὄξει ποδαγωγικὰς φλεγμονὰς³ ὠφελεῖ. ἐψηθὲν δὲ μετ' ὄξους δριμύως, ὃν τρόπον ὠμὴ λύσις, καὶ θερμοῦν ἐπιτιθέμενον λέπρας ὑγιάζει. χυλωθὲν δὲ σὺν

6 SIM. [Hipp.] π. δ. II 42 (VI 538); Pl. XXII 122. 134sq. Athen. (Orib. I 26), cf. D. eup. I 139 (163) I 147 (168) I 145 (167) II 35 (248) I 154 (172) II 50 (263) I 235 (216).

6 EXC. cf. Gal. XII 44. VI 501.

1 ἴσθησι post φέουσιν coll. H 2 βραχθεῖς E 3 δὲ] τε E γινομένη E τῆς om. E καὶ] ἢ Di 5 καὶ om. add. E² χλιαρὰ E

6 num. cap. σιε ODi: ζξ E ἀτροφωτάτη H 7 γινομένου EDi ἐξ αὐτῆς post μέντοι colloc. E τροφιμωτάτη H 8 ποιούσα δὲ Di 9 τὰ περὶ ἀρτηρίαν τραχύσματα E 10 ἄς] ὃν P: & E τροφιμωτάτη H οὐρητικωτάτη H 12 συνεροφονμένη E ἢ κριθὴ om. QDi 13 δὲ] γοῦν E 14 post ἄλευρον colloc. οἰδήματα καὶ φλεγμονὰς H ἢ μελικράτου E: cum caricis et mulsæ DI οἰδήματα] ἀποστήματα H 15 δὲ καὶ HDi 16 καὶ (pr.) add. E² 17 μήκωνος addidi e D. eup. II 35 (248) coll. DI melilotu et raparaver imposita dolores lateris tollet πλευρῶν E 19 καὶ πηγάνου καὶ τήλεως E μετὰ δὲ HDi πίσης E 21 codicis P fol. 97^v pars extrema adeo detrita conglutinandoque laesa est ut verba legi nequeant ἢ (pr.)] καὶ EDi: fort. recte, cf. D. eup. II 50 (263) κριθίνων ἄλευρον σὺν οἴνῳ καὶ βάτῳ ἢ ἀχράσιν ἢ σιδίοις ἢ κυδωνίων ἀνθεσι ἢ (alt.)] καὶ E σιδίοις ῥοῆς E 23 δριμύως om. H

ὕδατι τὸ ἄλευρον ἐψηθὲν τε σὺν πίσση καὶ ἐλαίῳ ἐστὶ πνο-
ποιόν, σὺν ὄξει δὲ χυλωθὲν καὶ ἐψηθὲν μετὰ πίσσης πρὸς τὰ
τῶν ἀρθρῶν φεύματα ἀρμόζει. τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν ἄλφειτον κοιλίας
σταλτικὸν καὶ φλεγμονῶν πρηντικόν.

- 5 87 ζύθος σκευάζεται ἐκ τῆς κριθῆς. ἔστι δὲ διουρητικὸς
καὶ νεφρῶν καὶ νεύρων ἀπτικὸς, καὶ μάλιστα μηνίγγων κακω-
τικὸς, πνευματωτικὸς τε καὶ γεννητικὸς κακοχυμῶν καὶ ἐλεφαν-
τιάσεως ποιητικὸς. εὐεργῆς δὲ καὶ ὁ ἐλέφας γίνεται βρεχό-
μενος αὐτῷ.
- 10 88 καὶ τὸ καλούμενον δὲ κοῦρμι, σκευαζόμενον δ' ἐκ τῆς
κριθῆς, ᾧ καὶ ἀντὶ οἶνον πόματι πολλάκις χρῶνται, κεφαλαλγῆς
ἐστὶ καὶ κακόχυμον καὶ τοῦ νευρώδους βλαπτικόν· σκευάζεται
δὲ καὶ ἐκ πυρῶν τοιαῦτα πόματα, ὡς ἐν τῇ πρὸς ἐσπέραν Ἰβηρίᾳ
καὶ Βρεττανίᾳ.
- 15 89 ζέα δισση· ἡ μὲν γὰρ ἀπλῆ ἡ δὲ δίκκοκος καλεῖται, ἐν
δυσὶν ἐλύτροις ἔχουσα συνεζευγμένον τὸ σπέρμα. ἔστι δὲ τρο-

5 SIM. Strab. XVII 824. Pl. XXII 164, cf. Plut. mor. 499d; Zosimi Pano-
politani frg. de zyth. confectione ed. Gruner 1814. Hehn⁵ 141sq. Histor. Stud.
d. pharm. Inst. zu Dorpat V 101.

5 EXC. Gal. XI 882 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII s. v.); Sim. Seth.
s. v. φουκάς; Hes. s. v.

10 SIM. cf. Ath. IV 152c (e Posidonio).

15 SIM. Ath. III 115f (e Mnesitheo), cf. Gal. VI 513.

15 EXC. Gal. VI 517 (ζέα — ἀρτοποιουμένη) cf. Gal. XII 45. Sim. Seth.
40. 136; Orib. XI (ζέα — ἀρτοποιουμένη); Hes. s. v. κριμῖός, cf. Hehn⁵ 541.

1 καὶ ἐψηθὲν Di σὺν om. E ἐστὶ om. FE: post πνοποιόν colloc. Di
2 post χυλωθὲν add. καὶ σὺν ὕδατι τὸ ἄλευρον E 4 στατικόν F in fine
add. H² e Geop. III 9, 96 (cum † in textu οἰδημάτων superscr.) ποιήσεις δὲ
πτισιάνην οὕτως· τὴν κριθὴν πτίσας ξήρανον ἐν ἡλίῳ καὶ ἀδύδι πτίσας ξήρανον.
ἀποτιθέμενος δὲ αὐτὴν παρέμπαττε αὐτῇ τὸ γεννώμενον ἐξ αὐτῆς λεπτόν ἐν ταῖς
πτίσεσι, διατηρήσει γὰρ αὐτήν. ὅτι ἡ πτισιάνη ὑγροτέρα λαμβανομένη τροφιμο-
πάτη ἐστίν. ἔστω δὲ τὸ ὕδωρ δέκατον τοῦ τῶν κριθῶν μέρους. ἔμπαττε δὲ
καὶ ἄλλων ἀτρίπτων.

5 num. cap. σιζ̄ ODi: om. E καὶ ὁ ζύθος δὲ E 6 κακωτικὸς om. mg.
add. E² 7 ἐπνευματωτικὸς E: πνευματικὸς F καὶ ἐλ. ποιητικὸς om. E
8 εὐεργῆς E² post δὲ del. γίνεται E ἔλαφος QDi γίνεται post αὐτῷ
transpos. E 9 ἐν αὐτῷ E

10 num. cap. σιζ̄ ODi: om. EDI κούρμι||κούρμου E (κούρμου del. E²):
capitulum DI: κόρμα Posid. δ' om. E 11 ἐστὶν κεφαλαλγῆς E (corr. E² β et
a superscr.) 12 τῶν νεύρων HE: τοῦ νεύρου FDI ἀπτικόν E

15 num. cap. σση̄ ODi: ζη̄ E ζεια HDiGal. διττή DiGal. 16 συν-
εζευγμένον ἔχουσα Gal.

φιμωτέρα μὲν κριθῆς, εὔστομος, ἀτροφωτέρα δὲ πυρῶν ἀρτοποιουμένη.

90 κρίμνον ἀδρότερόν ἐστι τῆ καταργασίᾳ τοῦ ἀλεύρου, γινόμενον ἐκ τε ζέας καὶ πυροῦ, ἐξ οὗ ὁ πόλιος γίνεται. ἔστι δὲ ἱκανῶς τρόφιμον καὶ εὐκατέργαστον· σταλτικώτερον δὲ κοιλίας τὸ ἀπὸ τῆς ζέας, μάλιστα προφωχθείσης.

91 καὶ ἡ δλύρα δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἐστὶ τῆς ζέας, ἀτροφωτέρα δὲ κατὰ ποσὸν ἐκείνης· ἀρτοποιεῖται δὲ καὶ αὕτη, καὶ κρίμνον ἐξ αὐτῆς ὡσαύτως γίνεται.

92 ἀθήρα δὲ ἐκ τῆς ἀηλεσμένης εἰς λεπτόν ζέας σκευάζεται. ἔστι δὲ ῥόφημα ὡσπερ πολτάριον ὑγρόν, παιδίους ἀρμόδιον· ποιεῖ δὲ καὶ εἰς [τὰ] καταπλάσματα.

93 τράγος τὸ σχῆμα μὲν παραπλησίως χόνδρω ἔχει, ἀτροφώτερος δὲ παρὰ πολὺ ζέας διὰ τὸ πολὺ ἔχειν τὸ ἀχρῶδες, διὸ καὶ δυσκατέργαστός ἐστι καὶ κοιλίας μαλακτικός.

94 βρώμος κάλαμός ἐστι πυροῖς ὁμοῖος καὶ τοῖς φύλλοις, γόνασιν ἐνδιειλημμένος, καρπὸν δὲ ἔχει ἐπ' ἀκρῶ ὡσπερ

9 EXC. Gal. VI 517 (κρίμνον — προφωχθείσης).

7 SIM. Pl. XXII 121 (cf. XVIII 92), cf. Diocl. frg. 113. Hes. s. v. Gal. de victu atten. 15, 25.

7 EXC. Gal. VI 517 (καὶ — γίνεται), cf. Sim. Seth. 136; Gal. XII 88.

10 SIM. Pl. XXII 121. schol. Orib. (IV 527 D.); Hes. s. v.

10 EXC. Gal. VI 517 (ἀθήρα — καταπλάσματα); Paul. Aeg. VII 3 s. v., cf. Sim. Seth. 137.

13 SIM. Pl. XVIII 93, 76, cf. Orib. I 567 D..

13 EXC. Gal. VI 517 (τράγος — μαλακτικός); Paul. Aeg. VII 3 s. v.

16 SIM. Pl. XXII 161 (e S. N.).

16 EXC. cf. Gal. VI 522. XI 855.

1 εὔστομος Orib.ODi: εὔστόμαχος Gal.E δὲ om. H

3 num. cap. σιθ̄ ODi: om. E κρίμνον E (κρίμνον E²) δὲ ἀδρότερον Gal.E ἐν τῆ E 4 τε] τῆς Gal. 6 μάλιστα δὲ Gal.E προφωχθείσης Gal.

7 num. cap. σκ̄ ODi: ῥθ̄ E δλύρα EF: δλλυρα HDi τῆ ζειᾶ H: τῆς ζέας reliqui 9 κρίμνον corr. E²

10 num. cap. σκᾱ PFDi: om. E: c. 92 post 93 transpos. H ἀθήρα corr. E² 11 ἀρμόζον Gal. Paul. Aeg. 12 τὰ om. Gal.E Paul. Aeg.: delevi κατάπλασμα Paul. Aeg.

13 num. cap. σκθ̄ PFDi: ῥ̄ E ὁ δὲ τράγος Gal. τὸ σπέρμα Gal. μὲν superscr. E²: post παραπλησίως transpos. Gal.Orib.E (del. E²) παραπλήσιον (om. ἔχει) Gal.Orib.: παραπλήσιος P ἔχει] ἔοικεν Di 14 παρὰ om. Gal. τῆς ζέας E πολὺ ἔχων (om. διὰ τὸ) E 15 ἀκατέργαστος E

16 num. cap. σκῡ ODi: ρᾱ E βρώμος QDi bromos canna est sicū tridici ascendens et folia similia tridici Di: βρώμος πυροῖς ὁμοῖός ἐστι καλέμυ καὶ φύλλοις coni. Spr. Serapione duce 17 δὲ διειλημμένος Di ἐπ' ἀκρῶν H: ἐν ἀκρῶ E

ἀκρίδια δίκωλα, ἐν οἷς τὸ σπέρμα χρησιμεῖον εἰς καταπλάσματα ὡς ἡ κριθὴ· καὶ πόλτος δὲ ἐξ αὐτοῦ γίνεται σταλτικὸς κοιλίας. ὁ δὲ ἐξ αὐτοῦ χυλὸς φορούμενος βήσσουσιν ἀρμόζει.

95 ὄρυζα τῶν σιτηρῶν ἐστὶν εἶδος, φρουμένη ἐν ἐλώδεσι τόποις καὶ ἐνύγροις. τρώφιμος δὲ ἐστὶ μετρίως καὶ κοιλίας σταλτικῆ.

96 ὁ δὲ χόνδρος γίνεται μὲν ἐκ τῆς καλουμένης δικόκκου ζέας, τροφιμώτερος δὲ ὄρυζης, στεγνωτικώτερος κοιλίας, εὐστομαχώτερος δὲ μᾶλλον· αἴρει δὲ καὶ λέπρας ἐψηθεῖς σὺν ὄξει καὶ καταχρισθεῖς, καὶ λεπρούς ὄνυχας ἀφίστησι καὶ αἰγιλώπια 10 ἀρχόμενα θεραπεύει, ἐγκλυσμά τε τὸ ἀφέψημα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετὰ ἀλγήματος δυσεντερικῶν εἴθεται.

97 χέγγρος ἀτροφώτερα τῶν λοιπῶν σιτηρῶν. ἀρτοποιη-

96 RV: χόνδρος· οἱ δὲ δικόκκον, οἱ δὲ ζέαν καλοῦσιν, Ἔω-15 μαῖοι φάρμακον.

4 EXC. Gal. XII 92 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

5 TEST. Sim. Seth. 75, 7: καὶ ὁ μὲν Διόσκουριδης ἐπιχειν φησὶ τὴν γαστέρα.

6 SIM. Pl. XXII 124. 128 (cf. XVIII 112) Lyc. (Orib. II 353).

6 EXC. Orib. XII (χόνδρος — μᾶλλον).

13 SIM. Pl. XXII 130, cf. Sim. S. s. v. πίστεος 87, 17; Phylot. (Orib. I 229) Lyc. (Orib. II 353).

12 EXC. Gal. XII 16 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 ἀκρίδια Di: ἀκρεα O: ἀκρατα E (ἀκραια corr. E²): ἀκρεα frustra def. Salm. proleg. ad hyl. iatr. 23, cf. Pl. in cacuminibus dependentis parvolas veluti locustas habet δικολλα Q χρησίμων HDi εἰς τὰ H 2 πόλτη H ἐξ αὐτοῦ om. E στατικὸς E: σταλτικῆ H 3 mg. add. alterum de avena cap. e R interpolatum H², cf. D. IV 137 (283 W.)

4 num. cap. σπδ ODi: ρβ E 5 ἐνύγροις E: ὑγροῖς HDi ἐστι om. HDi στατικῆ E

6 num. cap. σκε ODi: ργ E 7 δὲ om. RE καὶ στεγνωτικὸς R: καὶ στεγνωτικώτερος E: καὶ στατικὸς Orib. εὐστόμαχος ROrib.E 8 ἐψηθεῖσα δὲ σὺν ὄξει καὶ καταχρισθεῖσα αἴρει λέπρας καὶ ὄνυχας λεπρούς ἀφ. N καὶ om. C ἐψηθεῖσα C σὺν ὄξει ἐψηθεῖς QDi 9 καταχρισθεῖσα C λεπρούς δὲ (om. καὶ) C 10 ἐπὶ om. ODi τῶν] τοῦ R: om. P: τοῖς (δυσεντερικοῖς) HDi 11 in fine e Geop. III 7 add. H γίνεται δὲ χόνδρος οὕτως· ζεῖας πιεστόν καὶ βραστόν καὶ ἐμβλητόν θερμῷ ὕδατι καὶ συνεκπιασθέν, ἔπειτα κοπτόν γύψου λευκοῦ καὶ εἰς λεπτόν σηστέον· εἶτα ἀμμον τῆς λευκοτάτης καὶ λεπτοτάτης τὸ τέταρτον σὺν γύψου μέρει κατ' ὀλίγον μίξας ἀθῆις ἐπίπασσε τῇ ζεῖᾳ. σπενδιέσθω δὲ ἐν ταῖς ὑπὸ κύνᾳ ἡμέραις, ἵνα μὴ ὀξέσῃ. ἐπὶ δὲ ἀπας ἐπιπτισθῆ, κοσκιμισθῆτω ἀδρότερον. κάλλιστος δὲ ὁ πρότερον σησθεῖς γίνεται χόνδρος, δεύτερος δὲ ὁ ἐπὶ τούτῳ, καὶ τρίτος ἐλάττων.

12 num. cap. σκφ ODi: ρδ E ἀτροφώτερος E σιτηρῶν PFN: σιτηρῶν EHA: σιτίων C post σιτηρῶν add. ἐστὶν C

13 C 377^r: N 167

Θείσα δὲ ἡ ὡσπερ πόλτος σκευασθεῖσα κοιλίαν ἰστησιν, οὐρα δὲ κινεῖ. φωχθεῖσα δὲ καὶ βληθεῖσα εἰς σάκκους πυριωμένη στρόφων καὶ τῶν ἄλλων ἀλημάτων ἐστὶ βοήθημα.

98 καὶ ἡ ἔλυμος δέ, ἣν τινες μελίην καλοῦσι, τῶν σιτηρῶν ἐστὶ σπερμάτων, κέγχρω ὁμοίων, ὡσαύτως σιτοποιουμένη⁵ καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ ἀρμόζουσα, ἀτροφωτέρα μέντοι τῆς κέγχρου καθέστηκε καὶ ἦσσαν στυπτική.

99 σήσαμον κακοστόμαχον καὶ δυσωδίας στόματος ποιητικόν, ὅπταν βιβρωσκόμενον ἐμμείην μεταξὺ τῶν ὀδόντων. καταπλασθὲν δὲ διαφορεῖ τὰς ἐν νεύροις παχύτητας καὶ τὰ ἐν ὠσὶ¹⁰ θλάσματα καὶ φλεγμονὰς καὶ πυρίκλυτα καὶ κόλου ἀλήματα, καὶ κεράστου δῆγμα θεραπεύει· σὺν φοδίνῳ δὲ κεφαλῆς ἀλήματα ἐξ ἐγκαύσεως γινόμενα παραμυθεῖται. ἡ δὲ πόα καθεψηθεῖσα ἐν οἴνῳ τὰ αὐτὰ ποιεῖ, μάλιστα δὲ φλεγμοναῖς ὀφθαλμῶν καὶ περιωδυνίαις ἀρμόζει. γίνεται δὲ καὶ ἔλαιον ἐξ αὐτοῦ,¹⁵ ᾧ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ χρῶνται.

100 αἶρα ἡ γινομένη ἐν τοῖς πυροῖς ἀλεσθεῖσα δύναμι

97 RV: κέγχρος· Ῥωμαῖοι μίλουμ.

98 RV: ἔλυμος· οἱ δὲ μελίβιον, οἱ δὲ μελίην, Ῥωμαῖοι πάνικουμ. 20

4 SIM. Pl. XXII 131.

4 EXC. Orib. XI s. v. (καὶ ἡ ἔλυμος — στυπτική); Gal. XI 875; Hes. s. v. ἔλυμος, μελίην.

8 SIM. Pl. XXII 132; D. eup. I 236 (218).

17 SIM. Pl. XXII 160 (cf. XVIII 153); Lyc. (Orib. II 360).

1 δὲ ἡ ὡσπερ om. RDī: δὲ ἡ om. E (superscr. E²) πόλτος δὲ RDī

2 δὲ (pr.) τε HE ἀποκαθαρευθεῖσα δὲ καὶ R: φωχθεῖσα δὲ καὶ ἀλεσθεῖσα (2 litt. eras. E²) κὸ σάκκους FEDī: σακκέλλια C: σάκκια N 3 τῶν ἄλλων om. R

4 num. cap. σκ⁵ ODī: ρε E ἔλυμος· οἱ δὲ μελίην, Ῥωμαῖοι πικνωτόμ Di (e R) μελίην E σιτηρίων PFN: σιτηρεσίων C: σιτηρῶν reliqui

5 σπέρμα κέγχρω ὁμοιον RE ὁμοιον P: ὁμοία QDī: correxi 6 τὰ αὐτὰ NE: ταῦτά C post ἀρμόζουσα add. τῷ κέγχρω C μέντοι γε R τῆς κέγχρου ταύτης C 7 καθέστηκεν post στυπτική colloc. C: om. HDī ἤττον QREDī

8 num. cap. σκη ODī: ρσ E δυσωδίας τε (καὶ om.) E 10 τὰ om. E 11 κόλου HDī: κὸλου F: κωνόπων E ἀλήματα καὶ κεράστου om. E

12 δῆγματα E 13 γινόμενα E θεραπεύει H 16 οἱ om. E: οἱ Αἰγύπτιοι HDī

17 num. cap. σκ⁵ ODī: ρζ E αἶρα· οἱ δὲ θάρος, Ῥωμαῖοι λολιοῦμ· αἶρα ἡ γινομένη Di αἶρα δὲ E: ἡ δὲ γεννωμένη αἶρα R ἐν τῷ αἶτῳ R

18 C 192^r: N 86 (miliūm mg. add. m. rec.) μίλουμ R: μιλούμ Di fort. μίλιουμ

19 C 117^r: N 69 οἱ δὲ ἐλεβιαν C: om. N: mei frugum Diocles (Pl. l. s.): correxi οἱ δὲ (alt.) ἡ N: μελίην R: correxi post μελίην add. καλεῖσθαι N

ἔχει περιχαρᾶν νομῶν καὶ σηπεδόνων καὶ γαγγραϊνῶν μετὰ
 φεφάνου φλοιοῦ καὶ ἄλων καταπλασσομένη, καὶ λειχῆνας ἀγρί-
 ούς καὶ λέπρας σὺν θείῳ ἀπύρῳ καὶ ὄξει θεραπεύει. σὺν
 κόπρῳ δὲ περιστερᾶς καὶ λινοσπέρμῳ ἐψομένη ἐν οἴνῳ χοιρά-
 5 θας διαλύει καὶ τὰ δύσπεπτα φήττει, ἰσχυαδικούς τε σὺν μελι-
 κράτῳ ἐψηθεῖσα καὶ καταπλασσομένη ὠφελεῖ. σὺν ἀλφίτῳ δ'
 ἢ σμύρῃ ἢ κρόκῳ ἢ λιβανωτῷ ὑποθυμιωμένη συνεργεῖ ταῖς
 συλλήμψεσιν.

101 ἄμυλον ὠνόμασται διὰ τὸ χωρὶς μύλου κατασκευά-
 10 ζεσθαι· ἄριστον δὲ ἐστὶ τὸ σκευαζόμενον ἐκ πυροῦ σητανίου,
 Κρητικὸν δὲ ἢ Αἰγύπτιον. σκευάζεται δὲ ἐκ πυροῦ σητανίου
 καθαροῦ, βρεχομένου καὶ πλυνομένου ἐν ὕδατι γλυκεῖ καὶ ἀπο-
 χρομένου πεντάκις τῆς ἡμέρας, εἰ δυνατὸν δέ, καὶ τῆς νυκτός.
 15 ὅταν δὲ μαλακὸς γένηται, πρᾶεως τὸ ὕδωρ ἐκχεῖν δεῖ χωρὶς τοῦ
 κινεῖν, ἵνα μὴ συνεκκλύζηται τὸ νόστιμον. ἐπὶ δὲ παραστῆ
 μαλακώτατος γενόμενος, ἀποχέας τὸ ὕδωρ τρίβειν τοῖς ποσίν,
 εἶτα ὕδωρ ἐπιχέοντας (πάλιν) τρίβειν· εἶτα ἀναιρεῖσθαι τὸ ἐφι-
 στάμενον πίτυρον ἢ θμῶ, καὶ τὸ λοιπὸν διηθήσαντας βαλεῖν εἰς
 20 ἐν ἡλίῳ ὄξυτάτῳ· ἐνικμον γὰρ κἂν ἐπ' ὀλίγον μείνη, ὀξίλει.

100 RV: αἴρα· οἱ δὲ θύαρος, Ῥωμαῖοι λόλλιουμ.

9 SIM. Pl. XXII 137 (cf. XVIII 76); Dieuches (Orib. I 294), cf. Orib. I 561 (ed. Dar.).

9 EXC. Orib. XI s. v. (ἄριστον — ὀξίλει); Paul. Aeg. VII 3 s. v.; Sim. Seth. s. v. (23, 1 L.), cf. Gal. XII 111 (s. v. πυρός) VI 500. XI 442; Ps. Orib. de simpl. V 6.

1 γαγγραῖτης REDi: γαγγραῖων PF 2 φεφάνου φλοιοῦ P: φεφάνου RF: φεφάνων E: φεφάνων reliqui 3 καὶ ὄξει om. RE 5 δύσπεπτα τῶν ἀποστημάτων N φήσσει REHDi τε] δὲ R 7 ἢ (pr.) καὶ N ἢ λιβάνῳ ἢ σμύρῃ ἢ λιβανωτῷ ἢ κρομμύῳ C: σμύρῃ ἢ λιβανωτῷ ἢ κρόκῳ NE 8 συλλήμψαι συνεργεῖ N: συνεργεῖ συλλήμψεσιν C

9 num. cap. ὀλ ODi: ρη E 10 κράτιστον E δὲ ἐστι om. Orib. σκευαζόμενον om. Orib.E σητανίου E: σιτανίου HDi, cf. Herwerden lex. gr. s. v. σητανίου — πυροῦ (v. 11) om. Orib. 11 κρητικὸν H δὲ ἢ] καὶ E σητανίου om. E 12 πλυνομένου καὶ βρεχομένου Orib.E καὶ (pr.) — ἀποχρομένου om. HDi καὶ (alt.) om. Orib.E 14 πρᾶεως Orib. δεῖ ante πρᾶεως colloc. QDi 15 συνκινεῖν E παραστῆ post γενόμενος transpos. H: καταστῆ Orib. 16 ἀπηθήσας Orib.: ἀπηθήσαντας E: fort. ἀποχέαντας 17 τὸ ὕδωρ E ἐπιχέαντες E πάλιν addidi τρίβειν εἶτα om. Orib.E ὑφιστάμενον QDi 18 ἰθμῶ Q: ἰθμῶ Di διηθήσαντα E ἐμβαλεῖν Di: βάλλειν Orib. 19 διυλίσαντα E τε] δὲ Orib.E ψύγειν QDi 20 μίνη Di 21 C fol. 71r: N fol. 21 (Iolium mg. add. m. rec.) ἀθαλιουμ C: λόλλιουμ Di

2 ποιεῖ δὲ πρὸς ὀφθαλμῶν ρεύματα καὶ κοιλότητος καὶ φλύκ-
 τεις· στέλλει δὲ καὶ αἵματος ἀναγωγὰς πινόμενον καὶ τὰς περὶ
 ἀρτηρίαν (τραχύτητας) πραύνει· μείγνται δὲ καὶ γάλακτι καὶ
 προσοψήμασι. σκευάζεται δὲ καὶ ἐκ ζέας βραχείσης καὶ πλυ-
 θείσης πρὸς μίαν ἢ δευτέραν ἡμέραν καὶ σταιτὸς τρόπον ἀπο- 5
 θλιβείσης διὰ τῶν χειρῶν καὶ ξηρανθείσης ἐν ὀξυτάτῳ ἡλίῳ,
 ὡς προείρηται. τὸ δὲ τοιοῦτον ἄθετον πρὸς τὴν ἐν ἰατρικῇ
 χρῆσιν, πρὸς δὲ τὰ λοιπὰ εὐθετον.

102 καὶ τὸ ἐκ τῆς τήλεως ἄλευρον, ἣν ἐνιοὶ βούκερων, οἱ
 δὲ αἰγόνκερας, οἱ δὲ κάρφος, οἱ δὲ λωτόν, οἱ δὲ κέρας αἴγειον 10
 ἐκάλεσαν, δύναμιν ἔχει μαλακτικὴν. καταπλασσομένη δὲ λείον
 σὺν μελικράτῳ ἐφθὼν ποιεῖ πρὸς φλεγμονὰς τὰς ἐντὸς καὶ ἐκ-
 τὸς, σὺν νιτρῷ δὲ καὶ ὄξει λείον καταπλασθὲν σπλήνα μειοῖ.
 τὸ δὲ ἀφέψημα αὐτῆς ἐγκάθισμα εἰς τὰ γυναικεῖα, ὅσα κατὰ
 2 φλεγμονὴν ἢ μύσιν συνίσταται. σμῆχει δὲ καὶ τρίχας καὶ πίτυρα 15
 καὶ ἀχώρας τὸ ἀπόθλιμμα ἐψηθείσης αὐτῆς ἐν ὕδατι, σὺν στέατι
 δὲ χηρεῖῳ προστίθεται ἀντὶ πεσσοῦ, μαλάσσον καὶ ἀνευρῶνον
 τοὺς περὶ τὴν ὑστέραν τόπους. χλωρὰ δὲ μετ' ὄξους ἀτονοῦσι

102 RV: τῆλις· οἱ δὲ [τῆλις] κάρφος, οἱ δὲ βούκερας, οἱ
 δὲ αἰγόνκερας, οἱ δὲ κερατῆς, οἱ δὲ λωτόν, Ῥωμαῖοι φαίνου(μ) 20
 γραικου(μ), Αἰγύπτιοι ἴτασιν, Ἄφροι τιτλώ.

9 SIM. Pl. XXIV 184sq. cf. Theophr. h. pl. IV 4, 10. VIII 8, 5 (saepius);
 Lyc. (Orib. II 351); Nic. Al. 424 cum. schol.; Etym. M. 207, 40.

9 EXC. cf. Gal. XII 141. VI 537 (unde Aet. I s. v. cf. Paul. Aeg. VII §
 s. v.); Gal. XIX 70. 89, 99; Hes. s. v. βούκερας, αἰγόνκερας, κάρφος; Erot. s. v.

1 δὲ καὶ E φλύκτεϊς PF: φλυκτεῖς E: φλυκταίνας reliqui 2 τὰ περὶ
 τὰς ἀρτηρίας E 3 τραχύτητας addidi Serap. duce e DI aspredines arteriarum
 dislenit 4 ἐκ] διὰ E λυθείσης PF 5 δύο ἡμέρας E 6 ἐν om. E
 7 ἄθετον μὲν HDi: fort. recte ὡς πρὸς E τὴν ἰατρικὴν χρῆσιν E: ἰατρ-
 κὴν χρῆσιν HDi

9 num. cap. ὄλα ODi: ρθ E initio add. Di τῆλις et post τῆλις syn. e R
 τήλεος F βούκερον ODi: βούκερας ER: bucceras Pl. Gal.: correxi 10 αἰγόνκερον
 H: αἰγόνκερος E: αἰγόνκερος N 11 μαλακτικὴν ἔχει δύναμιν RE: μαλακτικὴν καὶ
 διαχυτικὴν ἔχει δύναμιν Di δὲ om. RE: add. E² 12 ἐφθῶ QDi ποιεῖ δὲ
 R verba τὰς ἐντὸς — φλεγμονὴν om. H τὰς ἐκτὸς καὶ (τὰς add. E) ἐντὸς
 FE τὰς ἐκτὸς R 14 εἰς ἐγκαθίσματα γυναικεῖα R 15 ἐνίσταται R
 πίτυρα καὶ ἀχώρας om. RE 16 ἀπόθλιμμα δὲ RE αὐτῆς ἐψηθείσης R:
 ἐψηθείσης post ὕδατι colloc. QDi 17 δὲ om RE μαλάσσον καὶ ἀνοτρῶνον R
 18 verba χλωρὰ — αἰδοῖσι om. REDi ἀτονοῦντας τόπους καὶ ἠλωμένους Di:
 ἀτονοῦσι τόποις (τόπους F) καὶ ἠλωμένους Q: mg. add. ἐν ἄλλοις ἀντιγράφῃ
 ἴ ἀτονον καὶ ἐλωμένον στόμαχον P

19 C fol. 334^v: N 156 τῆλις (alt.) delevi καρπὸς R: correxi 20 αἰ-
 γόνκερος N οἱ δὲ κερατῆς om. N φαίνου γραικου R 21 Ἄφροι τιτλώ om. N

στόμαχον και ειλκωμένοις ἀρμόζει, τὸ δὲ ἀφέψημα αὐτῆς πρὸς τεινεσμόν και δυσώδη ὑποχωρήματα δυνεντερικά· τὸ δὲ ἀπ' αὐτῆς ἔλαιον μετὰ μυρσίνης σμήχει τρίχας οὐλάς τε τὰς ἐν αἰδοίοις.

- 5 103 και τὸ λινόσπερμον τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν τῆ τήλει, διαφοροῦν και μαλάσσον πᾶσαν φλεγμονὴν ἐντός τε και ἐκτός σὺν μέλιτι και ἔλαιῳ και ὕδατι ὠμὸν ἀναλημφθέν. αἴρει δὲ και ἐφήλεις και ἰόνθους καταπλασθέν σὺν νίτρον και σύκω, σὺν κονία δὲ παρωτίδας και σκληρίας διαφορεῖ, ἐρπητὰς τε σὺν
10 οἴνω ἐψηθὲν και κηρία ἐκκαθαίρει, ὄνυχάς τε λεπρούς ἀφίστησι σὺν ἴσφ καρδάμω και μέλιτι· ἀνάγει και τὰ ἐκ θώρακος σὺν μέλιτι ἀντὶ ἐκλεικτοῦ λημφθέν και βήχας παρηγορεῖ. παρίστησι δὲ και πρὸς ἀφροδίσια μιγὲν μέλιτι και πεπέρει ἀντὶ κοπτῆς πολὺ λαμβανόμενον· και τὸ ἀφέψημα δὲ αὐτοῦ ἐνίεται
15 πρὸς ἐντέρων και ὑστέρας δηγμοὺς και ἐκκομιδὴν περιττωμάτων, και πρὸς φλεγμονὰς τὰς ἐν μήτρῳ εἰς ἐγκάθισμα, ὡσπερ τὸ τῆς τήλεως, εὐχρηστεῖ.

103 RV: λίνον· οἱ δὲ λινοκάλαμις, οἱ δὲ αἴλινον, οἱ δὲ λίνον ἄγριον, Ῥωμαῖοι λίνουμ φούστικουμ, οἱ δὲ λίνουμ ἀργέ-
20 στεμ, Ἄφροισι ζεραφοίστ.

5 SIM. cf. Pl. XIX 3sq. Lyc. (Orib. II 350) — D. eup. I 147 (168). I 148 (169) I 172 (183) I 190 (160) — Zop. (Orib. II 568) eup. II 32 (244) — eup. II 96 (300) — Π 42 (256) Π 74 (286) Π 49 (262) Π 70 (284).

5 EXC. cf. Gal. XII 62. VI 549. Hehn⁶ 160.

2 τεινεσμόν PDi: τεινεσμοὺς reliqui

5 num. cap. σλβ ODi: ρι E initio e R interpol. Di λίνον, οἱ δὲ λινοκάλαμις κτλ. γνώριμον· δύναμιν δὲ ἔχει (ἔχον R) τὸ σπέρμα τὴν αὐτὴν τῆ τήλει (8 τινες λινόσπερμον ἐκάλεσαν pro τὴν αὐτὴν τῆ τήλει R) και τὸ om. EH λινόσπερμα Q ἔχει post δύναμιν colloc. F τῆ τήλει δύναμιν E post τήλει syn. e R add. H 6 διαφορεῖ και μαλάσσει H post μαλάσσον add. και ἀνευρθνον E 7 ὕδατι ὀλίγω ἐψηθὲν ἢ ἐφθῶ μέλιτι ἀναλημφθέν REDi: ὕδατι ἐψηθὲν και ἐν ἐφθῶ μέλιτι ἀναλημφθέν H 8 post ἐφήλεις add. ὠμὸν Di καταπλασθέν post νίτρον coll. Q σκλήνη κονία και παρωτίδας RDi: σύκω ἢ κονία· και παρωτίδας E 9 ἐρπητα PF 11 ἴσφ om. R, post καρδάμω coll. Di καρδαμώμω REDi, at cf. D. eup. I 190 (160) ἀνάγει — μέλιτι om. B ἀνάγει δὲ και RDi 12 παρορμᾶ Di 13 τὰ ἀφροδίσια E μιγὲν] λημφθέν Di 14 post αὐτοῦ add. πινόμενον N 15 κομιδὴν RE περιττώματος R 16 πρὸς om. REDi τὰς φλεγμονὰς E μήτρας E

18 C fol. 206r: N 110 (linum mg. add. m. rec.) λινοκαλαμῖς HDi ἀνον R: ἀνον HDi: correxi 19 λινουμρουμ (= λίνουμ φούστικουμ) RHDi: correxi, cf. Pl. XIX 16 20 Ἄφροισι ζεραφοίστ NDi: om. C, cf. Löw aram. Pflanzenn. 233, 406. Hehn⁶ 186

104 ἐρέβινθος ὁ ἡμερος εὐκόλιος, σφρητικός, πνευμάτων
γεννητικός, εὐχροίας περιποιητικός, καταμηνίων ἀγωγός καὶ ἐμ-
βρύων, καὶ γάλακτος γεννητικός. καταπλάσσεται δὲ μάλιστα ὁ
ὄροβλιας ἐφθός πρὸς ὄρχεων φλεγμονὰς καὶ ἀχῶρας καὶ λειχήνας
καὶ ψώρας καὶ μυρμηκίας καὶ τὰ καρκινώδη ἔλκη καὶ κακοήθη 5
2 σὺν μέλιτι. καλεῖται δὲ τὸ ἕτερον αὐτῶν εἶδος κριός. ἀμφό-
τεροι δ' εἰσὶ διουρητικώτατοι, διδομένου πρὸς ἕκτερον καὶ
ἕδρωπα τοῦ ἀγειψήματος αὐτῶν σὺν λιβανωτίδι, — βλάπτουσι
δὲ [καὶ] κύστιν εἰλωμένην καὶ νεφρούς — πρὸς τε μυρμηκίας
καὶ ἀκροχορδόνας νοσηρίας οὐσης ἐνιοὶ ἐκάστης ἐξοχῆς ἐρε- 10
βίνθῳ ψάνοντες ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ εἰς τε δθόνιον ἀποδήσαντες
αὐτούς ῥίπτειν εἰς τοῦπίσω κελεύουσιν, ὡς ἀποπιπτονσῶν τῶν
ἀκροχορδόνων.

γίνεται δὲ καὶ ἀγριος ἐρέβινθος, ὁμοιος τοῖς φύλλοις τῷ
ἡμέρῳ, ὁμηθὶ δριμύς, τῷ καρπῷ διαφέρων, ποιῶν πρὸς δσα 15
καὶ ὁ ἡμερος.

104 RV: ἐρέβινθος· Ῥωμαῖοι κίκερ.

1 SIM. [Hipp.] *περὶ διαίτης* II 45 (VI 542 L.); Diocl. (frg. 118); Diph. (Ath. II 55b); Theophr. h. pl. VIII 5, 1. 6, 5; Pl. XXII 148sq. cf. XVIII 124. Sim. S. 97, 9. — Zop. (Orib. II 567) Pl. XXII 149 — Diph. l. s. — D. eup. I 111 (149) — Pl. 149 eup. II 76 (288) — eup. I 138 (163) — Pl. 149 eup. I 141 (165) — Pl. 148 eup. I 105 (146) — Pl. 149 — eup. I 176 (185) — Pl. 149 eup. I 203 (198) — Pl. 149 eup. II 56 (267) — Pl. 149 eup. II 63 (277) — Pl. XXII 149 — Pl. l. s. eup. I 176 (185).

1 EXC. Gal. XI 576 (= Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII s. v.).

1 num. cap. $\overline{\sigma\lambda\gamma}$ ODi: $\overline{\rho\iota\beta}$ E ὁ om. Di σφρητικός, εὐκόλιος REDi
2 εὐχροίαις ὅστις ποιητικός R ἀγωγός om. F 3 καὶ om. R μάλ. σὺν ὄροβλιας
ἐφθός RHDi 4 ὄρχεων om. R καὶ ἀχῶρας καὶ λειχήνας om. καὶ ψώρας post
μυρμηκίας transp. R: καὶ πρὸς μυρμηκίας πρὸς τε λειχήνας καὶ ἀχῶρας καὶ
ψώρας (om. Di) καὶ τὰ καρκινώδη καὶ τὰ κακοήθη ἔλκη EDi: καὶ μυρμηκίας πρὸς
τε ψώρας καὶ λειχήνας καὶ ἀχῶρας καὶ τὰ καρκινώδη ἔλκη καὶ κακοήθη Di
καὶ λειχήνας om. P, at cf. Pl. XXII 149. Gal. XI 877 5 καὶ ψώρας post καρ-
κινώδη transpos. P (mg. add. falso loco in textum irrepsisse videtur) τὰ δὲ (καὶ
tert. om.) R ἔλκη om. P: post κακοήθη colloc. RE 6 σὺν κριθῷ καὶ
μέλιτι καταπλάσσόμενος R: σὺν κριθῷ καὶ μέλιτι Di: σὺν μέλιτι καὶ κριθῷ H
αὐτῶν τὸ ἕτερον H 7 σφρητικώτατοι E: διουρητικοὶ QDi ἕδρωπα καὶ
ἕκτερον HDi 8 ἕδρωπας P 9 καὶ (pr.) om. E: delevi ἑλωμένην QDi
τε P: δὲ reliqui, post μυρμηκίας transpos. H 10 νοσηρίας E et D. eup. l. s.:
οὐμηρίας P: νοσηρίας reliqui ἐνιοὶ δὲ F 11 δθόνιον HDi 14 δὲ om.
E τοῦ ἡμέρου E (corr. E²) 15 τῷ om. E ποιῶν δὲ E
17 C fol. 118^v: N 75 (cicetus mg. add. m. rec.)

105 κύαμος Ἑλληνικὸς πνευματωτικός, φουσώδης, δύσ-
 πεπτος, δυσόνειρος, βηχί δὲ σύμφορος καὶ σαρκῶν γεννητικός,
 ἐψηθεῖς τε ἐν ὄξυκράτῳ καὶ σὺν τῷ λέπει ἐσθιόμενος δυσεν-
 5 τρίας καὶ κοιλιακὰς φύσεις ἐπέχει, καὶ πρὸς ἐμέτους δὲ εὔθε-
 τος βρωθεῖς· γίνεται δὲ ἀφυσώτερος τοῦ πρώτου ὕδατος κατὰ
 τὴν ἐψησιν ἀποχεομένου. ὁ δὲ χλωρὸς κακοστομαχώτερος καὶ
 φουσωδέστερος. τὸ δὲ ἄλευρον τοῦ κύαμου καταπλασθὲν καθ’
 ἑαυτὸ τε καὶ σὺν ἀλφίτῳ τὰς ἐκ πληγῆς φλεγμονὰς πρᾶννει καὶ
 10 οὐλὰς ὁμοχρόους ποιεῖ καὶ μαστοὺς χονδριῶντας καὶ φλεγμα-
 τὸντας ὠφελεῖ γάλα τε σβεννύει. σὺν μέλιτι δὲ καὶ τηλίῳ 2
 ἀλεύρῳ δοθιῆνας καὶ παρωτίδας καὶ ὑπώπια διαφορεῖ, σὺν
 ῥόδοις δὲ καὶ λιβάνῳ καὶ τῷ τοῦ ψοῦ λευκῷ ὀφθαλμῶν προ-
 πτώσεις καὶ σταφυλώματα στέλλει. φουραθὲν δὲ σὺν οἴνῳ συγ-
 χύσεις καὶ πληγὰς ὀφθαλμῶν καθίστησιν, εἰς τε ἀνακόλλημα
 15 ρεύματος χωρὶς τοῦ λέπους μασθεῖς ἐπιτίθεται ἐπὶ τοῦ μετώ-
 που, καὶ διδύμων (δὲ) φλεγμονὰς ἐψηθεῖς ἐν οἴνῳ θεραπεύει· καὶ
 τοῖς ἐφηβαίοις δὲ τῶν παιδῶν καταπλασσομένοις ἀνήθους ἐπὶ

105 RV: κύαμος· Ῥωμαῖοι φάβα.

1 SIM. Pl. XXII 140 (e S. N. aliis e Varrone adscitis), cf. XVIII 117; [Hipp.]
 περὶ διαίτης Π 45 (VI 542); Sim. S. 113, 13 — Pl. XVIII 118 — Pl. XXII 140
 — D. eup. II 49 (262) — eup. I 136 (162) — eup. I 135 (161) — Pl. XXII 140
 — eup. I 148 (169) — D. eup. I 30 (108) 39 (111) — Pl. 140 eup. I 141 (164)
 — eup. I 104 (145) — eup. I 119 (152) — eup. I 103 (145) — eup. I 154 (173).
 1 EXC. Gal. XII 49 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 num. cap. ὁδὸ ODi: ριβ E Ἑλληνικὸς — ἀποχεομένου (v. 6) om. R
 κύαμος ὁ ἑλληνικὸς E πνευματικὸς H: πνευματώδης Di φουσώδης HDi
 2 post γεννητικός add. μέσος θερμοῦ καὶ ψυχροῦ (e Paul. Aeg.?) HDi 3 τε] δὲ
 HDi ἐν] σὺν EHDi 5 ἀφυσώτερος O κατὰ] μετὰ P 6 χλωρὸς κύαμος R
 κακοστομαχώδέστερος RE: κακοστόμαχος Q 7 post ἄλευρον extremum pag. 95
 vocabulum aliquot cod. P folia perierunt 8 τε] δὲ R: om. E καὶ (alt.) — ποιεῖ
 om. REDi: καὶ — καὶ (pr. vers. 9) om. VF 9 post χονδριῶντας transpos.
 ὠφελεῖ E φλεγμονῶντας V: φλεγμονὰς N (καὶ φλ. om. C) 10 ὠφελει] ὠφε-
 λμῶς C: πρᾶννει ὠφελμῶς N καὶ γάλα N τε] δὲ F σβέννουσι RHDi
 11 δοθιῆνας καὶ om. REDiDl, cf. Pl. XXII 140 12 ῥόδοις Di: ῥοδίνῳ R: cum
 rosa et ture Dl δα] τε E καὶ (pr.) ἢ C καὶ (alt.) ἢ N καὶ ὠοῦ τοῦ
 λευκοῦ R: καὶ ὠοῦ τῷ λευκῷ E post προπτώσεις add. καὶ οἰδήματα H, post
 σταφυλώματα Di 13 σὺν om. E 14 πληγὰς] φλεγμονὰς V, fort. recte
 ὀφθαλμῶν om. R: ὀφθαλμῶν — εἰς τε om. V εἰς ἀνακόλλημα δὲ Di κόλ-
 λυμα V, ad rem cf. D. eup. I 28 (107) 15 ἐπὶ] κατὰ REDi 16 δὲ addidi
 e CE 17 παιδῶν RE καταπλαττόμενος RE πρὸς ποῖον RE
 18 C fol. 190^r: N 86 (faba mg. add. m. rec.)

3 πολὺ τηρεῖ, σμῆχει δὲ καὶ ἀλφούς. τὰ δὲ λέπη καταπλασσό-
μενα τὰς ἐκτιλθείσας τρίχας ἀτρόφους καὶ ἰσχνὰς κατασκευάζει,
μετὰ δὲ ἀλφίτου καὶ σχιστῆς καὶ ἐλαίου παλαιοῦ καταπλασθέντα
χοιράδας διαφορεῖ, καὶ ἔρια βέπτει τὸ ἀφέψημα αὐτῶν. ἐπι-
τίθεται δὲ καὶ πρὸς τὰς ἀπὸ βδελλῶν αἰμορραγίας λελεπισμένους 5
εἰς δύο διαιρεθεῖς καὶ ἅ προσπέφυκεν καὶ ἐπέχει προστυπού-
μενος κατὰ τὸ ἡμιτόμιον.

106 ὁ δὲ Αἰγύπτιος κύαμος, ὃν ἐνιοὶ Ποντικὸν καλοῦσι,
πλεῖστος ἐν Αἰγύπτῳ γεννᾶται, καὶ ἐν Ἀσίᾳ δὲ καὶ ἐν Κιλικίᾳ
ἐν ταῖς ἕλμιναις εὐρίσκεται. ἔχει δὲ φύλλον μέγα ὡς πέτασον, 10
κανλὸν δὲ πηχναῖον, δακτύλου πάχος, ἄνθος δὲ ῥοδόχρουν, δι-
πλάσιον μήκωνος, ὅπερ ἐξανθήσαν φέρει σφηκιᾶ παραπλήσιον
θυλακίσκον, ἐν ᾧ κύαμος μικρὸν ὑπεραίρων τὸ πῶμα ὡς πομ-
φύλῃ. καλεῖται δὲ κιβώριον ἢ κιβώτιον διὰ τὸ τὴν φυτεῖαν
τούτου γίνεσθαι ἐν ἰκμοβόλῳ ἐντιθεμένου οὕτω τε εἰς τὸ ὕδωρ 15
2 ἀφιεμένον. ῥίζα δὲ ὑπεστι παχύτερα καλάμιον, βιβρωσκομένη
ἐφθῆ τε καὶ ὠμῆ, κολοκάσιον καλουμένη. ὁ δὲ κύαμος βιβρω-
σκαται μὲν καὶ χλωρός, ξηρανθεὶς δὲ γίνεται μέλας καὶ μειζῶν
τοῦ Ἑλληνικοῦ, ἔχων δύναμιν στυπτικὴν καὶ εὐστόμαχον. ἀρμό-
ζει δὲ κοιλιακοῖς καὶ δυσεντερικοῖς τὸ ἐξ αὐτῶν ἄλευρον ἐπι- 20
πασσόμενον ἀντὶ ἀλφίτου τῷ ποτῷ, καὶ πολτοποιούμενον (δὲ)

7 SIM. Herod. II 92; Theophr. h. pl. IV 8, 7 (unde Ath. III 72 c. Pl. XVIII
122); Diphil. (Ath. III 73a); Strab. 823; Diod. I 34.

7 EXC. cf. Gal. VI 532.

1 καταπλαττόμενα CE 2 ἐκταλείσας VF: ἐκτείλσας E: ἐκτιλσας R
ἰσχνὰς] λεπτάς RE: καὶ ἰσχνὰς post κατασκευάζει colloc. Q 3 παλαιοῦ post
καταπλ. transpos. QDi 5 πρὸς om. V ἀπὸ om. R τῶν βδελλῶν HDi
ὁ δὲ λελεπισμένος R 6 καὶ inser. E²: om. Di προστυπούμενος om. B
7 κατὰ τὸ E² (in ras.) τὸ om. VR ἡμιτόμιον corr. E²

8 num. cap. ὅλε QDi: ῥιγ E 9 πλεῖστος μὲν γεννᾶται (γίνεται Di) EDi
κιλικία πλεῖστος H 10 ὅπερ E 11 φέρει δὲ κανλὸν Q (δὲ mg. add. alieno
loco inductum interpol. ansam dedit) διπηχναῖον E (corr. E²) περὶ δακτύλου
EDi δὲ (alt.) om. E (in confinio pag.) διπλάσιον ἢ μ. Theophr. 12 ἐξαν-
θήσαν FE²: ἀπανθήσαν reliqui φησκία HDi: σφήκια F: σφήκια E (σφηκία
corr. E²): σφηκιᾶ Theophr. l. s. παραπλήσια θυλακίσκῳ ἐν ᾧ Q: παρα-
πλήσια θυλακίσκοις ἐν οὗς Di 13 μικρός E (at s in ras. E²) Di, cf. Theophr.
l. s. 14 δὲ καὶ E κηβώριον ἢ κηβώλιον (λ in ras.) E τὴν om. Q
15 τούτου] τοῦ κύαμου DiE (corr. E²) ἐντιθεμένου αὐτοῦ ἐν ἰκμοβόλῳ (ἰκμοβ.
Di) EDi οὕτως E 16 ἐντιθεμένου H ῥίζα τε E (s del. E²) 17 κολο-
κάσια H, cf. Diphil. (Ath. l. s.) ῥίζα ἥτις λέγεται κολοκάσιον 18 καὶ (pr.) om.
HE 19 στ. καὶ ἐκπυκτικὴν καὶ εὐστόμαχον E: virtus est ei stiptica, emulso-
maca Di 20 δὲ] οὖν Di δυσεντερικοῖς καὶ κοιλιακοῖς Di αὐτῶν libri
21 τῷ ποτῷ om. HDi δὲ addidi ex E

δίδοται. τὰ δὲ λέπη μᾶλλον ποιεῖ ἐψόμενα ἐν οἰνομέλιτι καὶ ποτιζόμενα πλήθος κυάθων τριῶν· καὶ πρὸς ὠταλγίαν δὲ ποιεῖ τὸ ἐν μέσῳ χλωρὸν αὐτῶν, πικρὸν δὲ κατὰ τὴν γεῦσιν, λείον σὺν ροδίῳ ἐνσταζόμενον.

- 5 107 φακὸς βιβρωσκόμενος συνεχῶς ἀμβλυωπὸς, δύσπεπτος, κακοστόμαχος, πνευματωτικὸς στομάχου καὶ ἐντέρων, κοιλίας τε σταλτικὸς σὺν τῷ λέπει ἐψόμενος· διαφέρει δὲ αὐτοῦ ὁ ἐψανὸς καὶ μηδὲν ἀνιεῖς ἐν τῇ βροχῇ μέλαν. δύναμιν δὲ ἔχει στυπτικὴν, ὄθεν κοιλίαν ἰσθησι προαπολεπισθεῖς καὶ ἐψηθεῖς ἐπιμελῶς,
10 τοῦ πρώτου ἐν τῷ ἀφέψεσθαι ὕδατος ἀποχοεμένου· λυτικὸν γὰρ κοιλίας τὸ ἀφέψημα αὐτοῦ. ἔστι δὲ δυσόνειρος, ἄθετος πρὸς τὰ νευρώδη καὶ πνεύμονα καὶ κεφαλήν. βέλτιον δὲ τὸ ἴδιον 2 ἔργον ἀποτελεῖ πρὸς τὰ φεύματα τῆς κοιλίας, μίγξις αὐτῷ σέριδος ἢ κικορίου ἢ ἀρνογλώσσου ἢ ἀνδράχνης ἢ σούτλου μέλα-
15 νος ἢ μύρτων ἢ σιδίων ἢ ὄνων ξηρῶν ἢ μεσπίλων ἢ κυδωνίων ἢ ἀπίων (ἢ φοινίκων) Θηβαϊκῶν ἢ κηλίδων ὀλοκλήρων, αἰτινες μετὰ τὴν ἐψησιν ῥίπτονται, ἢ ῥόδου τοῦ ἐπὶ τὰ ὄσα· δεῖ δὲ τὸ ὄξος ἐπιμελῶς συγκαθεψεῖν αὐτῷ, εἰ δὲ μὴ γε, ταράττει τὴν κοιλίαν· καὶ ἀνατροπὴν δὲ στομάχου περιπτισθέντες τριάκοντα

20 107 RV: φακός· Ῥωμαῖοι λέντεμ, οἱ δὲ λεντίκλαμ.

2 SIM. D. eup. I 57 (121).

5 SIM. Pl. XXII 142 (e S. N.) D. eup. I 43 (114) II 49 (261. 262) II 10 (231) I 154 (173) I 200 (197) I 169 (181) I 181 (190) I 134 (161).

5 EXC. Gal. XII 149 (= Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 λέπυρα E: καὶ τὰ λέπη H 2 δὲ om. H 4 συνεχόμενον τε καὶ ἐνσταζόμενον Di

5 num. cap. σλϚ FDi: σλζ H: ριδ E φακὸς ἐσθιδόμενος· Ῥωμαῖοι λέντεμ, οἱ δὲ λεντικλάμ. φακὸς βιβρωσκόμενος (e R) Di συνεχῶς ἐσθιδόμενος R: συνεχῶς βιβρωσκόμενος E ἀμβλυωπὸς REDi 6 πνευματικὸς R κοιλίας τε καὶ ἐντέρου E (κοιλίας τε del. E²) τε] δὲ RDi 7 μαλακτικὸς REDi ἐσθιδόμενος Di δὲ καὶ E 8 ἀνιεῖς FE βροχῇ αὐτοῦ H: διαβροχῇ αὐτοῦ Di 9 ἀφεψηθεῖς RDi 10 ἐν τῷ ἀφέψεσθαι om. Q: mutabis aqua in coctura DI 11 αὐτοῦ om. RE 13 αὐτῷ μετ' ὄξους HDi 14 σέρως REDi ἢ κικορίου ἢ ἀρνογλώσσου om. VQDi: seris aut cicorium aut plantaginem DI: φακὸς μετὰ ἀρνογλώσσου ἢ ἀνδράχνης ἢ σέριδος, ἢ κικορίων D. eup. II 49 (262), cf. Pl. XXII 144 15 ἢ ὄνων ξηρῶν R: ἢ ὄνων ξηρῶν ἢ ῥόδων ξηρῶν E (ἢ ὄνων ξ. del. E²): ἢ ῥόδων ξηρῶν VQ: ἢ ὄνων ξηρῶν Di: om. DI, cf. D. eup. I s. ὄσα ξηρὰ ἀποζεννύμενα (i. e. coeliaci utiliter adhibentur) μήλων κυδωνίων E 16 ἢ ἀπίων ἢ θηβαϊκῶν E: ἢ ἀπίων θηβαϊκῶν reliqui, correxī Saraceno duce coll. D. eup. I s. ἢ (tert.) om. E: ἢ κηλίδων ὀλοκλήρων om. Di 17 τοῦ] τῆς E 18 ἐπιμελῶς post αὐτῷ colloc. RE συγκαθηψῆσθαι E μὴ γε V: μήτε Q: μὴ reliqui 19 περιπτισθέντες V: περιλεπισθέντες Spr.

20 C fol. 365^v: N 164 (lenticula mg. add. m. rec.)

πρακοὶ καὶ καταποθέντες ὠφελούσι. παρηγορεῖ δὲ καὶ ποδάγρας
 σὺν ἀλφίτῳ ἐφθός καταπλασθεῖς, μετὰ μέλιτος δὲ κόλπους
 κολλᾶ, ἐσχάρας περιρρήττει, ἔλκη τε ἀνακαθαίρει, σὺν δξεί δὲ
 3 ἐψηθεῖς σκληρώματα καὶ χοιράδας διαχεῖ. σὺν μελιλότῳ δὲ ἡ
 κυδωνίῳ ὀφθαλμῶν φλεγμονὰς καὶ δακτυλίου θεραπεύει ρόδιον 5
 μειγνυμένον, ἐπὶ δὲ τῶν μειζόνων περὶ δακτύλιον φλεγμονῶν
 καὶ κόλπων μεγάλων σὺν σιδίοις ἢ ρόδοις ξηροῖς ἠψημένοις
 μειγνυμένον καὶ μέλιτος, πρὸς νομάς δὲ γαγγραινικὰς ὁμοίως ἢ
 καὶ θαλάσσης μειγνυμένης, πρὸς δὲ φλυκταίνας καὶ ἐρηπτας
 καὶ ἐρυσσιπέλατα καὶ χιμέτλας, ὡς προείρηται, πρὸς δὲ χονδρῶν 10
 ὄντας μαστοὺς καὶ σπαργήσεις ἐψόμενος ἐν θαλάσῃ ἀρμόζει
 καταπλασθεῖς.

108 ὄροβός ἐστι θαμνίσκος στενόφυλλος, λεπτός, ἔχων
 σπερμάτιον ἐν λοβοῖς, ἐξ οὗ γίνεται τὸ καλούμενον ὄροβιον
 ἄλευρον, δ καὶ πρὸς τὴν ἰατρικὴν ἀρμόζει χρῆσιν. ἔστι δὲ καρῆ- 15
 βαρικός, κοιλίας ταρακτικός, εἰ βρωθεῖη, αἱμὰ τε δι' οὖρων
 ἀγει. βοῦς δὲ λιπαίνει ἐφθός παρατιθέμενος.

108 RV: ὄροβος· Ῥωμαῖοι ἐρβον(μ).

13 SIM. Pl. XXII 151, cf. XVIII 139. Dieuch. (Orib. I 295) — Pl. XXII
 153 cf. Cels. V 5. D. eup. I 25 (106).

13 EXC. Orib. XII s. v. ὄροβιον ἄλευρον (σικεῖται — ἀπόθου); cf.
 Gal. XII 91. VI 546.

1 καὶ (pr.) om. V ποδάγραν QDi 2 ἐφθός] ἐπὶ τῷ V καθεψηθεῖς F:
 ἐψηθεῖς H: καθεψηθεῖς καὶ καταπλασθεῖς Di μετὰ δὲ μέλιτος RDi 3 καὶ
 ἔλκη Di: τε om. CE δὲ] τε VFE: om. H 4 ἐψηθεῖσα E χοιράδας καὶ
 σκληρώματα V: duritias et scrofas Di post χοιράδας add. καὶ φαγάδας E
 διαχεῖ] διαφορεῖ RHDi: διαχεῖ καὶ διαφορεῖ E ἡ] καὶ E 5 δακτύλιον R
 6 ἐν δακτυλίῳ Di 7 ἡ] καὶ C: δὲ ἡ N ξηροῖς om. R ἐψόμενος R:
 ἀψόμενος E²QDi: ἠψημένοις VE: correxi 8 τε R: δὲ reliqui τὰς ante
 γαγγραινικὰς add. E, fort. νομάς τε καὶ γαγγραινας coll. Di 9 προσιμυγνυμένης
 N: προσιμυγνυμένον C καὶ πρὸς φλυκταίνας E φλυκταίνας R 10 χιμέτλα
 EDi 11 σπαργανώσεις H 12 cap. περὶ φασιούλου add. Di (post c. 106 add.
 H) φασιόλος φουσώδης, πνευμάτων γεννητικός, δύσπεπτος, ἐψηθεῖς δὲ χλωρός
 καὶ ἐσθιόμενος κοιλίας μαλακτικός, πρὸς δὲ ἐμέτους εὐθιτος.

13 num. cap. ὄλξ FDi: ὄλη H: ρίε E ὄροβος· Ῥωμαῖοι ὄρβον· γνώριμος
 e R interpol. Di: ὄροβος γινώσκειται E: ὄροβός ἐστι γνώριμος H 14 τὸ σπερ-
 μάτιον RDi σπερμάτιον] κεράτιον V ὡς λοβός V ἐξ ὧν RDi ὄροβιον
 E (corr. E²) 15 θ om. R καὶ om. QDi: καρπός (pro καὶ πρὸς) V χρῆσιν
 ἀρμόζει EDi δὲ καὶ H 16 κοιλίας στατικός C: κ. στατικός N τε] δὲ
 R: τι V 17 βώας R: βόας E πιαίνει R παραβαλλόμενος R, fort. recte:
 non recte verba εἰ βρωθεῖη et ἐφθός παρατιθέμενος transpos. Spr. Serapione
 duce, cf. Di elicus et datus bobes pinguescere facit, aliter Gal. VI 546

18 C fol. 250^v: N 98 ἐρβον R: ὄρβον reliqui

σκευάζεται δὲ τὸ ἐξ αὐτοῦ δρόβινον οὕτως· ἐκλέξας τοὺς
 εὐτρόφους καὶ λευκοὺς θάινε ὕδατι ἀναφυρῶν, ἐάσας τε ἐφ' ἱκανὸν
 συμπιεῖν φρυγε, ἄχρι οὗ ἂν περιρραγῇ ὁ φλοιός, εἶτα ἀλέσας καὶ
 διασήσας κοσκίνῳ λεπτιῷ ἀπόθου. ἔστι δὲ εὐκόιλιον, οὐρητικόν, 2
 5 εὐχροίας ποιητικόν, πλεονασθὲν δὲ ἐν βρωτῷ ἢ ἐν ποτῷ μετὰ
 στρόφων αἷμα ἄγει διὰ κοιλίας καὶ κύστεως. καθαίρει δὲ ἔλκη
 σὺν μέλιτι καὶ φακούς καὶ σπύλους καὶ ἐφήλεις καὶ τὸ λοιπὸν
 σῶμα, νομάς τε ἴστησι [καὶ σκληρώματα] καὶ γαγγραινας, καὶ
 σκληρίας τὰς ἐν μαστοῖς μαλάσσει καὶ θηριώδη καὶ ἀνθρακας
 10 καὶ κηρία περιρρήττει. φυμαθεῖς δὲ σὺν οἴνῳ κυνόδηκτα καὶ
 ἐχεόδηκτα καὶ ἀνθρωπόδηκτα θεραπεύει καταπλασσομένοις, σὺν
 ὄξει δὲ δυσουρίας καὶ στρόφους καὶ τεινεσμούςς παύει· ἀρμόζει
 δὲ καὶ ἀτρόφοις ὅσον καρύου μέγεθος φρυκτὸν λημφθὲν σὺν
 μέλιτι. τὸ δὲ ἀφέψημα αὐτοῦ καταντλούμενον χιμέτλας καὶ
 15 κνησμούςς τοὺς ἐν σώματι θεραπεύει.

109 Θέρμος ὁ ἡμέρος γνώριμος, οὗ τὸ ἄλευρον σὺν μέλιτι

4 SIM. Pl. I. s. 152 D. eup. II 109 (308) — [Hipp.] *περι δ.* II 45 (VI 544) Dieuch.
 (Orib. I 295). Cels. V 8. Pl. 153 eup. I 108 (148) — Pl. 151 eup. I 121 (154) —
 eup. I 201 (198) — Pl. 151 — Pl. 152 eup. I 199 (196) — eup. IV 113 (314) — Pl. 151
 eup. II 117 (318) — Pl. 152 — eup. II 43 (256) Pl. 152 — Pl. 152 — eup. I 179 (189).

16 SIM. Pl. XXII 154 (e S. N.); Diph. (Ath. II 55 f.); [Hipp.] *περι διαίτης*
 II 45 (VI 544) — Pl. 155 D. eup. II 67 (282); Ruf. (Orib. II 217) Geop. II 39, 8
 — Pl. 157 eup. II 61 (273) — Pl. 156 eup. I 201 (198) — eup. I 203 (199) —
 Pl. 155 — eup. I 105 (146) — Pl. 156 eup. II 78 (290) — Pl. 155 eup. I 108
 (148) I 56 (119) I 145 (167).

16 EXC. Gal. XI 885 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.), cf. Ps. Ap. 110.

1 οὖτον HDi τοὺς δρόβους τοὺς λευκοὺς Di, δρόβους post λευκοὺς cogi-
 tando facile suppleas 2 λευκοὺς καὶ εὐτρόφους R ἐν ὕδατι (om. ἀναφυρῶν)
 E ἀναποιῶν R Orib. 3 ἄχρι ἂν οὗ E: ἄχρις ἂν οὗ Orib.: ἄχρις ἂν HDi
 4 κοσκίνῳ λεπτιῷ om. R ἀπόθεις Di: ἀπόθει Q 5 περιποιητικόν H: εὐχρ.
 ποιητ. om. mg. add. E² δὲ om. E ἐν (utrobique) om. R: ἐπι βρωτῶν ἢ
 πότων E (ἐν βρωτῷ ἢ ποτῷ E² in mg.) 6 δὲ καὶ E 7 καὶ ἐφήλεις καὶ
 σπύλους BDi 8 τε om. R καὶ σκληρώματα VQ: om. reliqui: καὶ καρ-
 κινώματα conl. Lac.: delevi σκληρίας μαλάσσει QDi 9 καὶ θηριώδη om.
 VQ: τὰ θηριώδη NE, cf. DI *maligna vulnera et carbunculos imposita curat*
 10 κηρία] σκληρίας E περιρρήσσει E: ρήττει C φυμαθεῖς libri: φυμαθὲν
 conl. Sarac.: non recte (inconcinna dictio ut saepius; δροβος suppl.), cf. Pl. 151
contra serpentium ictus ex aceto, ad crocodilorum hominumque morsum (sc. er-
 vum datur) 11 καὶ ἀνθρωπόδηκτα om. REDiDI, at cf. Pl. I. s. καταπλασ-
 σομένα (. . os E) δὲ σὺν ὄξει REDiDI καταπλασσομένον H 12 δυσουρίαν
 R τηνεσμόν RE 13 στρόφοις FE²: τοῖς ἀτροφοῦσι HDi 14 αὐτῶν RE
 15 τῷ σώματι RE παύει R

16 num. cap. σλθ H: σλη FDi: ριϕ E post θέρμος add. τὸ λεγόμενον
 λουππινώρ V: κοινῶς λουμπηναρία effigiei herb. pict. add. C (fol. 194^r): mg. λου-
 πιναρία add. Di δ om. RVDi post ἡμέρος syn. e R add. Di

ἐκλειχόμενον ἢ μετὰ ὄξους πινόμενον ἐλμινθας φθείρει. καὶ αὐτοὶ δὲ ἀποβραχέντες καὶ ἔμπικροι ἐσθιόμενοι τὸ αὐτὸ δρῶσι, καὶ τὸ ἀφέψημα (δὲ) αὐτῶν τὸ αὐτὸ ποιεῖ μετὰ πηγάνου ποθὲν καὶ πεπέρεως, καὶ σπληνικοὺς ὠφελεῖ, ἐπάντημά τε γαγγραίνης, θηριωμάτων, ψώρας ἀρχομένης, ἀλφῶν, σπίλων, ἕξαν- 5 θημάτων, ἀχώρων· τὸ δ' αὐτὸ καὶ καταμηνίων καὶ ἐμβρῶν ἐπισπαστικὸν μετὰ σμύρνης καὶ μέλιτος ἐν προσθέτῳ. καθαίρει δὲ τὸ ἄλευρον χρῶτα καὶ πελιώματα, καὶ φλεγμονὰς κραίνει σὺν ὕδατι καὶ ἀλφίτῳ, σὺν ὄξει δὲ ἰσχυιάδας παρηγορεῖ καὶ φύματα. 2 χοιράδας δὲ μεταβάλλει ἐψηθεῖς ἐν ὄξει καὶ καταπλασθεῖς καὶ 10 ἀνθρακας περιρρήσει. μεθ' ὕδατος δὲ ὄμβριον ἐψηθέντες οἱ θέρμοι ἄχρι χυλώσεως πρόσωπον σμήχουσι, μετὰ δὲ χαμαιλέοντος ῥίζης τοῦ μέλανος ἐψηθέντες προβάτων ψώρας ἰῶνται ἐκλελουμένων τῷ ἀφεψήματι χλιαρῷ. ἢ δὲ ῥίζα ἐψηθεῖσα σὺν ὕδατι καὶ ποθεῖσα οὖρησιν κινεῖ. οἱ δὲ ἀπογλυκανθέντες λεῖτοι 15 σὺν ὄξει ποθέντες στομάχου ἄσπην κραύνουσι καὶ ἀνορεξίαν ἰῶνται.

γίνεται δὲ καὶ ἄγριος θέρμος, ἐμφερῆς τῷ ἡμέρῳ κατὰ πάντα, μικρότερος δέ, ποιῶν ὄσα καὶ ὁ ἡμέρος.

109 RV: θέρμος ἡμέρος· Ῥωμαῖοι λουππίνουμ, Αἰγύπτιοι 20 βρεχού.

RV: θέρμος ἄγριος· Ῥωμαῖοι λουππίνουμ ἀγρεστέμ.

9 SIM. Pl. l. s. 156 D. eup. I 240 (221) — Pl. 156 eup. I 149 (170) — Pl. 156 eup. I 154 (173) — Pl. 156 eup. I 198 (195) — Pl. 157 — Pl. l. s. eup. II 112 (312) — eup. II 9 (230) — Pl. 155.

1 ἢ — πινόμενον om. H φθείρει] ἐκτινάσσει καὶ κινεῖ (κινεῖ N) R: ἐκτινάσσει καὶ κτείνει Di 2 τὰ αὐτὰ RDi 3 δὲ addidi ex E τὰ αὐτὰ RDi ποθὲν post πεπέρεως transpos. REDi: ὀθεν (pro ποθὲν) N: ποθὲν ὀθεν Di μετὰ πηγάνου κτλ. ad insequ. trah. Di, at cf. D. eup. II 67 (282) 4 γαγγραίνης ἐστὶ χρήσιμον καὶ Di 5 σπίλων] σπληνός R 6 δὲ om. V: τὸ αὐτὸ δὲ Q (δὲ om. alieno loco in text. rec.) καὶ (alt.) om. V 8 δὲ καὶ E χρῶτα F καὶ (pr.) om. VFE σὺν ἀλφίτῳ καὶ ὕδατι REDi 9 μετ' ὄξους RE δὲ καὶ R: δὲ om. E 10 καὶ χοιράδας δὲ E: χοιράδας τε N σὺν ὄξει R 11 περιρρήττει RE 12 χυλώσεως N: μεθύσεως C σμήχουσι πρόσωπον REDi 13 τοῦ μέλανος ῥίζης R 14 ἐνλονόμενον C: ἐνλονομένων E: ἐνλονόμενοι N χλιαρῷ RE 15 οὖρα E λεῖτοι] λύει V 16 καὶ ποθέντες E 18 θέρμος ἄγριος· Ῥωμαῖοι λουππίνουμ ἀγρεστέμ· καὶ ὁ ἄγριος θέρμος γίνεται Di (e N) ὁ ἄγριος E ἐμφερῆς δὲ C 19 πάντα δὲ (om. δὲ post μικρότερος) REDi (corr. E²) μικρός E (corr. E²) ποιῶν δὲ E (corr. E²)

20 C fol. 133^v: N 36 (Iurpinus add. m. rec.) λουππίνουμ Di

22 C fol. 135^r: N 36 λουππίνουμ Di

110 γογγύλης ἢ ῥίζα ἐφθῆ τρώγιμος, πνευματωτική, σαρκός πλαδαράς γεννητική, ἀφροδισίων παρορμητική. τὸ δὲ ἀφέψημα αὐτῆς ποδάγρας καὶ χιμέτλης ἐστὶ κατάντλημα, καὶ αὐτὴ δὲ λεία καταπλασσομένη ὠφελεῖ. εἰ δὲ τις ἐγγλύψας τὴν ῥίζαν 5 κηρωτὴν ῥοδίνην ἐν αὐτῇ ἐπὶ θερμοσποδιάς τήξει, ποιεῖ πρὸς τὰς εἰλωμένας χιμέτλας. ὁ δὲ ἐξ αὐτῆς ἀσπάραγος βιβρώσκειται ἐφθός· ἐστὶ δὲ οὖρητικός. τὸ δὲ σπέρμα εἰς ἀντιδότους καὶ θηριακάς ἀνωδύνους εὔθετον, βοηθεῖ δὲ καὶ τοῖς θανασίμοις· ποθὲν δὲ παρορμᾷ καὶ πρὸς ἀφροδίσια. ἀλμενθεῖσα δὲ 10 ἀτροφωτέρα γίνεται βιβρωσκομένη· τὰς μέντοι ὀρέξεις ἀναλαμβάνει.

ἡ δὲ ἀγρία γογγύλη φύεται ἐν ἀρούραις, θάμνος πη- 2
χναῖος τὸ ὕψος, πολὺκλαδος, ἐξ ἄκρον λείος, φύλλα ἔχων λεία, <ῥίζαν> μεγάλου δακτύλου τὸ πάχος ἢ καὶ μελίζονα, καρπὸν δὲ

15 110 RV: γογγύλη· οἱ δὲ γογγυλίδα, οἱ δὲ γορσόσιον, Ῥωμαῖοι ῥάπαμ.

1 SIM. Pl. XX 18sq. (unde Garg. Mart. 35, 173 aliis aliunde adscitis); cf. Pl. XIX 129sq.; [Hipp.] περὶ διαίτης II 54 (VI 560); Diph. (Ath. IX 369 de) Sim. Seth. s. v. (32) — Pl. XX 19 (e Ps. Democr.) — Pl. I. s. (e Diocle) — Pl. 18 D. eup. I 139 (215) — Pl. 18 eup. I 179 (189) — eup. I 181 (189) — Pl. I. s. 18 — eup. I 108 (148).

1 EXC. Orib. XI s. v. (γογγύλη — παρορμητική, ὁ δὲ ἐξ — εὔθετον); Gal. XI 861 (= Aet. Paul. et Aeg. I. s.), cf. Gal. VI 648.

12 SIM. Pl. XX 20 (e S. N.).

12 EXC. Orib. XI s. v. γογγύλη (ἡ δὲ — ἐνδοθεν).

1 num. cap. σμ H: σλθ FDi: ριζ E γογγύλη ἡμερος· οἱ δὲ γογγυλίδα, οἱ δὲ γορσόσιον, Ῥωμαῖοι ῥάπα· γογγύλης (ταύτης R) ἢ ῥίζα e R add. Di ἡ om. E πνευματική R 3 ποδάγραν καὶ χιμέθλας ἴσται F χιμέτλας R: χιμέτλας E: χιμέτλα V: correxi, cf. D. IV 105 καὶ (alt.) om. RDiE (mg. add. E²) ἀπὲρ πέλαι (= ἀπὲρ τε λεία) N: ἀπὲρ προσπέλαι C: ἀπὲρ τε Di 4 γλύψας R: ἐκλέψας E (in mg. corr. E²) 5 ἐν αὐτῇ ῥοδίνον (om. κηρωτῆρ) R κηρωτῆριον ῥοδίνον E (corr. E²) θερμοσποδιά REDi (corr. E²) τήξας C: τήξη N 6 τὰ ἠλωμένα χιμέθλα Di 7 διουρητικός Di ἀντιδότους εὔθετον καὶ θηριακάς ἀνωδύνους R 9 δὲ (pr.) om. REDi, at cf. Dl bibitum venerem stimulat παρορμᾷ — ἀφροδίσια om. N δὲ (alt.) om. H 10 ἐμβιβρωσκομένη ἀντιλαμβάνει Q 12 nov. cap. (ρω) incip. EDI γογγύλη ἀγρία φύεται E θάμνος πηχναῖος corr. E² 13 ὕψος] μήκος H λείος om. QDI ἔχονσα HDi 14 ῥίζαν addidi Saraceno duce μεγάλου om. HDi πάχος] πλάτος Di: πάχος ἢ τὸ πλάτος E (ἢ τὸ πλάτος del. E²): folia levia et grossa in modum digiti et satis lata Dl

15 C fol. 88^v: N 60 (vapa mg. add. m. rec.) γογγύλη οὐσίως C: γογγύλη N: γογγύλη ἡμερος Di γορσόσιον Di: γορσόσιον R: corruptum, fort. ὀρθώσιον, cf. Hes. s. v. ὀρθάσιον

ἐν λοβοῖς καλκωδέσειν· ἀνοιχθέντων δὲ τῶν περικαρπίων ἔσωθεν ἄλλος κεφαλοειδής ἐστι λοβός, ἐν ᾧ σπερμᾶτια μέλανα, θλασθέντα δὲ λευκὰ ἐνδοθεν. μείγνυται δὲ σμήγμασι προσώπου καὶ τοῦ ἄλλου χρωτός, ὅσα δι' ἀλεύρων γίνεται θερμίνων ἢ πυρίνων ἢ ἔρεγγίνων ἢ ὄροβίνων. 5

111 βουνιάς· καὶ ταύτης ἡ ρίζα ἐφθῆ γυνώδης ἐστίν, ἦττον δὲ τρόφιμος. ποιεῖ δὲ τὸ σπέρμα αὐτῆς ἀνενεργῆ τὰ θανάσιμα προπινόμενον, μείγνυται δὲ καὶ ἀντιδότοις. ἀμεινεται δὲ καὶ ταύτης ἡ ρίζα.

112 ραφανίς καὶ αὐτὴ πνευμάτων γεννητικὴ, εὐστομος, 10
οὐκ εὐστόμαχος, ἐρευκτικὴ. οὐρητικὴ δὲ ἐστὶ καὶ θερμαντικὴ, εὐκόλλιος δέ, εἴ τις αὐτὴν ἐπιλαμβάνει μᾶλλον συνεργούσαν τῇ ἀναδόσει, προσεθιομένη δὲ μετεωρίζει τὴν τροφὴν· ἀρμόζει δὲ

112 RV: ῥάφανος κηπαία· οἱ δὲ πολύειδος ἡρυγγίου, ῥωμαῖοι ῥάδιξ νόστρα, ῥαφροὶ θορφάθ. 15

6 SIM. Pl. XX 21 (e S. N.); Diph. (Ath. IX 369d), cf. Gal. VI 622.

10 SIM. Pl. XX 23sq. (e S. N.), cf. XIX 80sq. (unde Garg. Mart. 1, 133 R ~ A. Mai. VII 427. Ps. Orib. simpl. I 122); Geop. XII 22 (e Pl. aliis aliunde additis); Sim. Seth. s. v. 90; Isid. XVII 10, 10 (e G. M. ut videtur); Ruf. (Orib. III 93, cf. Ruf. ed. Ruelle 9. 546) — [Hipp.] *περὶ διατ.* II 54 (VI 558) — Cels. II 32 Pl. XX 23 D. eup. II 112 (312) Ruf. 9. 546 — Cels. II 29 Plistic. (Pl. 26) — Ruf. (Orib. II 107) Archig. (Orib. II 149. 152) Pl. 28.

10 EXC. cf. Gal. XII 111 (~ Aet. I s. v. aliis in fine additis, Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 ἀνοιχθέντων E δὲ om. H τούτων τῶν Di 2 φακοειδής coni. Scaliger σπέρματα E 3 θλασθέντα δὲ om. H: θραυσθέντα EDi 4 ἀλέρον γίν. θερμίνων κτλ. E 5 ἔρεγγίνων] αἰρίνων QDi ἢ ὄροβίνων om. E 6 num. cap. σμ FDi: σμα H: ριθ E 7 ἦττον δὲ τρόφιμος] cf. Diph. l. s. δὲ (alt.)] γὰρ Di 8 προπινόμενῃ E: πινόμενον Di 9 δὲ om. HDi

10 num. cap. σμα FDi: σμβ H: ρκ E ῥάφανος RDIdI: ῥέφανος E post ραφανίς syn. e R add. Di δὲ καὶ E αὐτῆ F: αὐτῆ Di post γεννητικῆ transpos. καὶ θερμαντικῆ CDi εὐστομος—ἐρευκτικῆ om. post βουθδεῖ (S. 187, 7) transpos. Q: εὐστομος οὐκ om. D: ante et post εὐστομος 3 litt. del. et οὐκ inser. E² 11 post εὐστόμαχος add. ἔνιοι δὲ τὰ ἐναντία ἔγραψαν E (var. lectio)

ῥευκτικῆ V: ἐρευκτικῆ δὲ ἐστὶν καὶ (οὐκ add. C) οὐρητικῆ REDi 12 δὲ εἴ τις κτλ.] δεῖ δὲ αὐτὴν ἐπιλαμβάνειν (λαμβάνειν R) RDi: εἴ τις in ras. E²

13 προσεθιομένη V: προσεθιομένη E (corr. E²) δὲ pr.] γὰρ REDi

14 C 283^v: N 131 (*radix domestica* add. m. rec.) 15 νόστρατα (τα ditogr.) libri, cf. Col. XI 3, 18. Isid. XVII 10, 10 θορφαθ NDi: θορφαθε C, cf. D. IV 175, Löw l. s. 407

καὶ τοῖς ἐμείν μέλλουσι προεσθιομένη, ἀκριβοῖ δὲ καὶ τὰς αἰ-
σθήσεις. ἐφθῆ δὲ ποιεῖ λαμβανομένη βήσσουσι χρονίως καὶ
τοῖς πάχος γεννώσιν ἐν θώρακι. ὁ δὲ φλοιὸς αὐτῆς μετ' ὄξυ-
μέλιτος λαμβανόμενος ἐμετικώτερος, ἀρμόζων ὑδρωπικοῖς, κατα-
5 πλασθεὶς δὲ εὐθετεῖ καὶ σπληνικοῖς· σὺν μέλιτι δὲ [ἔτι] νομάς
ἐφίστησι καὶ ὑπώπια αἶρει καὶ ἐχεοδήκτοις βοηθεῖ ἀλωπεκίας
τε δασύνει, φακοὺς <δὲ> ἀποσμήχει σὺν αἰρίνω ἀλεύρω· βοηθεῖ
δὲ καὶ τοῖς ὑπὸ μυκήτων πνιγομένοις, ἐμμηνά τε ἄγει. τὸ δὲ 2
σπέρμα αὐτῆς ἐμετικόν, οὖρητικόν, σπληνὸς καθαιρετικόν πινό-
10 μενον μετ' ὄξους, συναγχικοῖς τε βοηθεῖ ἀφεψηθὲν σὺν ὄξυ-
μέλιτι θερμῷ εἰς ἀναγαγάρισμα, καὶ πρὸς κεράστου δῆγμα σὺν
οἴνω πινόμενον βοηθεῖ, ἐπιπλασθὲν δὲ μετ' ὄξους γαγγραινας
εὐτόνως περιχαράσσει.

ἡ δὲ ἀγρία ξαφανίς, ἣν Ῥωμαῖοι ἀρμοράκιον καλοῦσι,
15 φύλλα ἔχει ὅμοια τῇ ἡμέρῳ πρὸς τὰ τῆς λαμπάνης μᾶλλον,
ρίζα δὲ ἰσχνή, μακρά, ὑπόδρομυς. λαχανεύεται δὲ ἡ ρίζα καὶ
τὰ φύλλα εἰς βρωσιν ἐφθά. ἔστι δὲ θερμαντικῆ, οὖρητικῆ,
καυματώδης.

1 TEST. Sim. Seth. 91, 16: ὁ δὲ Διοσκουρίδης φησὶ, ὅτι τὰς αἰσθή-
σεις ἀκριβοῦσιν.

2 SIM. Zop. (Orib. II 568) Pl. I. s. 24 — Pl. 25 — D. eup. I 200 (197) — Pl. 24
Apollon. (Gal. XII 815) eup. I 56 (119) — Pl. 27 eup. I 95 (141) — eup. I 121
(154) — Pl. 25 eup. II 160 (336) Ruf. (Orib. II 216) — Pl. 26 eup. II 75 (287)
— eup. II 112 (312) — eup. I 87 (137) — Pl. 25 eup. II 117 (318) — eup. I 201
(197) — Pl. XX 22.

1 προεσθιομένη R 2 λαμβανομένη ποιεῖ N χρονίως om. RE 5 δὲ (pr.)
om. REDi εὐθετεῖ δὲ (δὲ om. NDi) καὶ REDi, at cf. D1 *cataplasmas adhibitus*
cum melle pascentia vulnera curat σὺν δὲ μέλιτι καὶ (om. N) νομάς (καὶ νομάς
om. Di) REDi δ' ἔτι V: δὲ ἔτι Q: ἔτι delevi 6 ἐφίστησι om. R βοηθεῖ
καὶ ἐχοδήκτοις Di 7 τε R: om. EDi: δὲ reliqui δὲ addidi ex E 8 δὲ
(pr.) om. RDi καὶ om. E post πνιγομένοις add. βιβρωσκόμενος καὶ (ἡ Di)
πινόμενος EDi καὶ ἐμμηνα EDi: ἐμμηνά τε RH: τε om. FV καὶ τὸ
σπέρμα δὲ RE 10 post ὄξους transpos. γαγγραινας εὐτόνως περιχαράσσει RDi:
ἐπιπλασθὲν δὲ γαγγρ. περιχ. EDi συνάγχαις CDi τε] δὲ C: om. NDi
συνεψηθὲν E μετ' ὄξυμέλιτος θερμοῦ E 14 nov. cap. (ῥκα) incip. E
s. v. ῥάφανος ἀγρία habet R (C fol. 285' N 131) cap. Diosc. de apio (IV 175),
quod hoc loco interpol. Di, deinde perg. ἐν ἄλλω· ῥάφανος ἀγρία ἦν ῥωμαῖοι
ἀρμοράκιον καλοῦσι κτλ. ῥάφανος ἀγρία E: ἡ δὲ ἀγριοράφανος F ἀμαρά-
κινον E: *emoracium* D1: *armoraciam* Pl. 15 ἔχει μὲν οἶα Q: ἔχει ὅμοια
EDi: ἐχομένη ὅμοια V λαμπάνης E 16 ρίζαν ἰσχνήν· μακράν· ὑπόδρομυς
(sic) E μακρά] μαλακῆ HDi τὰ φύλλα καὶ ἡ ρίζα E 17 ἐφθῆ E
θερμαντικῆ om. E διουρητικῆ E

113 σίσαρον γνώριμον, οὐ ἢ ῥίζα ἐφθῆ [εὐστομος] εὐστόμαχος, οὐρητική, δρεξέως προκλητική.

114 λάπαθον· τὸ μὲν τι αὐτοῦ δξύλάπαθον λέγεται, φυτόμενον ἐν ἔλεσι, σκληρόν, κατὰ τὰ ἄκρα ἀποξυ, τὸ δὲ τι κηπευτόν, οὐκ ἀνόμοιον τῷ πρώτῳ. τρίτον δὲ ἐστὶν ἄγριον, μικρόν, παρόμοιον ἀρνογλώσσω, μαλακόν, ταπεινόν. ἐστὶ δὲ

114 RV: λάπαθον, Ῥωμαῖοι ζούμηξ, προφήται αἷμα Τυφῶνος, Αἰγύπτιοι ἐπίτις· γνώριμον, κοιλίας μαλακτικὸν ἐψηθέν. ὤμων δὲ καταπλασσομένον μελικηρίδας σὺν χρόνῳ διαφορεῖ.

δξύλάπαθον τὸ μέγα· οἱ δὲ σύμφυτον, οἱ δὲ φλόμος Ἰουδαία, οἱ δὲ σατύριον, Ῥωμαῖοι ζουμίκουλα, οἱ δὲ ζούμηξ ἄιδους, οἱ δὲ ζούμηξ κανθηρίνους, Αἰγύπτιοι σεμίθ, Ἄφροι ἀμουτίμ.

δξύλάπαθον τὸ μικρόν· οἱ δὲ δξάλιδα, Ῥωμαῖοι ζουμιγάστρουμ, Ἄφροι ἀμουζεγαράφ. τὸ δὲ δξύλάπαθον, φυτόμενον ἐν ἔλεσι, σκληρόν, ἀποξυ κτλ.

1 SIM. Pl. XX 34 (e S. N. et I. B.); Diocl. frg. 122. 157.

1 EXC. Gal. XII 124 (unde Paul. Aeg. 3 s. v. aliis additis).

3 SIM. Pl. XX 231sq. (e S. N.), cf. XIX 123, schol. Nic. Th. 838.

3 EXC. Orib. XI s. v. (λάπαθον — παραφνάθων); Ps. D. de h. f. 48 (v. A. Mai. VII 430. Ps. Orib. III 39); Garg. Mart. 8 (e Pl. et DI); Gal. XII 56 (unde Paul. Aeg. VII 3 s. v. aliis in fine additis); Aet. I s. v.; Geop. XII 58, cf. Ps. Ap. 13 (Ps. Orib. I 6). 34.

1 num. cap. $\overline{\sigma\mu\beta}$ FDi: $\overline{\sigma\mu\gamma}$ H: $\overline{\rho\kappa\beta}$ E οὐ ἢ ῥίζα, γνώριμον γάρ, ἐφθῆ H ἐφθῆ καὶ ὠμῆ E εὐστομος om. EDI: delevi (var. lect.) coll. Paul. Aeg. I s. σισάρων ἢ ῥίζα ἐφθῆ εὐστόμαχος τέ ἐστὶ καὶ οὐρητική, cf. Gal. I. s. 2 προκλητική H

3 num. cap. $\overline{\sigma\mu\delta}$ H: $\overline{\sigma\mu\gamma}$ FDi: $\overline{\rho\kappa\gamma}$ E μέντοι F: τι om. Di 4 ἔλεον τόποις E, corr. E²: ἐλώδεισι N κατὰ τὰ ἄκρα om. R: καὶ τὰ ἄκρα Orib.: καὶ κατὰ ἄκρον E: κατὰ ἄκρα Di τι om. HE κηπευόμενον R 5 οὐ κατὰ πᾶν ὁμοιον Orib.: οὐκ ὁμοιον VQDi: ἀνόμοιον (om. οὐκ) R: οὐκ ἀνόμοιον E, cf. Pl. I. s. est alterum genus — fere oxylapathum vocant — sativo id similitu τὸ δὲ τρίτον μικρόν (om. C) παρόμοιον ἀρνογλ. R: τρίτον δὲ τὸ ἄγριον Orib. 6 μαλακόν] μικρόν R: post μαλακόν del. μικρόν Orib.

7 N fol. 110: cap. om. C τυφῶνος N: correxī coll. Ps. Ap. I. s. prophetae ematysfonos 8 αἰτίτις N: etitis Ps. Ap. I. s.

10 C fol. 248^v: N 115 (lapathium marinum add. m. rec.) σύνφυτον R φλόμος Ἰουδαία R 11 ζουμίκουλα N itali lapathium acutum Ps. Ap. 34 12 nostri vero rumicem, alii lapathum canterinum Pl. I. s.: alii rumea cantariū Ps. Ap. σεμίθ] egypti seme vocant Ps. Ap. 14 τὸ μικρόν om. C δξείδα C: οἱ δὲ δξάλιδα om. N: correxī 15 Ἄφροι] cf. Löw a. a. O. 402

καὶ τέταρτον εἶδος αὐτοῦ, δ ἐνιοὶ δξαλίδα <ἢ ἀναξυρίδα> ἢ λάπαθον ἀγρίον καλοῦσιν, οὗ <τὰ> φύλλα ὁμοία τῷ ἀγρίῳ καὶ μικρῷ λαπάθῳ, κανλὸς δὲ οὐ μέγας, ἀποξυς, καρπὸς δὲ ἐρυθρός, ὀριμὸς ἐπὶ τοῦ κανλοῦ ἐπὶ παραφνάδων.

- 5 πάντων δὲ τὸ λάχανον μαλάσσει κοιλίαν ἐψηθῆν. αὐτὸ δὲ 2
ὤμων καταπλασσομένου μελικηρίδας σὺν ροδίνῳ ἢ κρόκῳ διαφορεῖ. τὸ δὲ σπέρμα τοῦ ἀγρίου καὶ τοῦ δξυλαπάθου καὶ τῆς δξαλίδος πίνεται ὠφελίμως μεθ' ὕδατος ἢ οἴνου πρὸς δυσεντερίαν καὶ κοιλιακὴν διάθεσιν καὶ ἄσθην στομάχου καὶ πρὸς 2
10 σκορπίου πληγῆν· καὶ εἰ προπίτοι δὲ τις, οὐδὲν πείσεται πληγείς. αἱ δὲ ῥίζαι αὐτῶν, ἐφθαί <τε> καὶ ὠμαὶ σὺν δξει καταπλασθεῖσαι, θεραπεύουσι λέπρας, λειχήνας, θνυχας λεπρούς· δεῖ δὲ προανατρίβειν τὸν τόπον ἐν ἡλίῳ νίτρῳ καὶ δξει· πραύνει δὲ καὶ κνησμοὺς τὸ ἀφέψημα αὐτῶν περιαντιλούμενον <ἢ τῷ 3
15 λουτρῷ μειγνύμενον>. παρηγοροῦσι δὲ καὶ ὀδονταλγίας ἐψόμενοι 3
ἐν οἴνῳ καὶ διακλυζόμενοι, διαφοροῦσι καὶ χοιράδας καὶ παρωτίδας ἐφθαί ἐν οἴνῳ καταπλασθεῖσαι, σπλήνα δὲ σὺν δξει <τήκει>. καὶ ἐνδέσματι δὲ τινες χρωῖνται ταῖς ῥίζαις πρὸς χοιράδας, περιάπτοντες τῷ τραχήλῳ· ἰστάσι καὶ ροῦν γυναικίον προστε-

6 SIM. Pl. XX 231sq. D. eur. I 156 (175) II 48 (260) II 9 (230) II 121 (319) 132 (324) I 129 (158) I 130 (160) I 154 (173) I 148 (169) II 62 (275) I 155 (175) II 56 (268) II 77 (290).

1 εἶδος] γένος H εἶδος αὐτοῦ om. R: αὐτοῦ om. Orib. δξαλίδα Orib. VQE: ξαλίδα R ἢ ἀναξυρίδα addidi e R Orib. EDI, cf. schol. Nic. Th. 838
2 οὗ om. Orib. τὰ addidi φύλλα ἔχει Orib. ἀγρίῳ καὶ om. R καὶ μικρῷ om. E 3 δὲ (pr.) om. RDi ἀποξυς post καρπὸς colloc. (om. δὲ) Di δὲ (alt.) om. REDI ἐρυθρότερος E 4 καὶ ἐπὶ παραφνάδων Di: εἰσι παραφνάδες H 5 quae sequuntur bis habet R (s. v. δξυλάπαθον et ἑπιπόλαπαθον) τὴν κοιλίαν E 6 ὤμων δὲ (om. αὐτὸ) REQDi καὶ καταπλασσομένου V σὺν χρόνῳ διαφορεῖ RE (ροδίνῳ corr. E²): ἐν χρόνῳ διαφορεῖ Di 7 ἀγριολαπάθου καὶ τῆς δξαλίδος E 8 ὠφελίμως om. V δυσεντερίας καὶ κοιλιακὰς διαθέσεις QDi 9 ἄσθην C πρὸς om. RE 10 προπίτοι H: προπίη FDi βλαβήσεται R 11 δὲ] τε R ἐφθαί σὺν δξει καὶ ὠμαὶ C: ἐφθαί τε σὺν δξει καὶ ὠμαὶ E τε addidi 12 τεπροδὲ V (λε superscr.) 13 νίτρῳ τὸν τόπον καὶ δξει C: νίτρῳ καὶ δξει τὸν τόπον N πραύνει] παύει E 14 ἐπαντιλούμενον E ἢ τῷ λουτρῷ μειγνύμενον addidi ex EDI coll. D. eur. I 123 λαπάθου ἀγρίου τὸ ἀφέψημα τῆς ῥίζης τῷ λουτρῷ μειγνύμενης, cf. Pl. XX 234: ἢ λούτρῳ ἀνατριβόμενον Di 15 δὲ om. V καὶ om. Di ὠταλγίας EH: ὀδονταλγίας F: ὠταλγίας καὶ ὀδονταλγίας Di 16 ἐν οἴνῳ ἐψηθεῖσαι RE διαφοροῦσι δὲ καὶ RE 17 σὺν οἴνῳ REDI καὶ καταπλασθεῖσαι R σπλήνας RE τήκει addidi 18 τῇ ῥίζῃ R 19 καὶ περιάπτονται R δὲ καὶ H

θεΐσαι λείαι. ἐψηθεΐσαι δὲ ἐν οἴνῳ καὶ πινόμεναι ἰκτερικὸς ἀποθεραπεύουσι καὶ λίθους τοὺς ἐν κύστει θρύπτουσιν ἐμμηνά τε ἄγουσι σκορπιοπλήκτοις τε βοηθοῦσιν.

115 Ἰππολάπαθον λάπαθόν ἐστι μέγα, ἐν ἔλεσι γεννώμενον. δύναμιν δὲ ἔχει τὴν αὐτὴν τοῖς προειρημένοις. 5

116 λαμψάνη λάχανόν ἐστίν ἄγριον, τροφιμώτερον καὶ

115 RV: ἰππολάπαθον· οἱ δὲ λάπαθον ἄγριον, Ῥωμαῖοι ροῦμηξ ροῦστικα· λάπαθόν ἐστι μέγα ἐν ἔλεσι γεννώμενον καὶ κατὰ πάντα ὁμοιον καὶ τῇ δυνάμει τῷ μικρῷ λαπάθῳ. ἐψηθὲν δὲ καὶ βρωθὲν κοιλίαν μαλάσσει, ὠμὸν δὲ καταπλασσομένοιο 10 μελικηρίδας σὺν χρόνῳ διαφορεῖ. αἱ δὲ ῥίζαι αὐτῶν ἐφθαί σὺν ὄξει καὶ ὠμαὶ καταπλασθεῖσαι θεραπεύουσι λέπρας, λειχήνας, δυνχας λεπρούς· δεῖ δὲ προανατριβεῖν τὸν τόπον ὄξει. πρᾶνυι δὲ καὶ κνησμούς τὸ ἀφέψημα αὐτῶν περιαντλούμενον. παρηγοροῦσι δὲ καὶ ὀδονταλγίας ἐν οἴνῳ ἐψηθεῖσαι καὶ διακλυζόμεναι. 15 διαφοροῦσι δὲ καὶ χοιράδας καὶ παρωτίδας ἐφθαί σὺν οἴνῳ καταπλασθεῖσαι, σπλήνας δὲ σὺν ὄξει. καὶ ἐνδέσματα δὲ τινες χρῶνται τῇ ῥίζῃ πρὸς χοιράδας καὶ περιάπτουσι τῷ τραχήλῳ. ἰσταῖσι δὲ καὶ θοῦν γυναικείον λείαι προστεθεῖσαι, ἀφεψηθεῖσαι δὲ ἐν οἴνῳ καὶ πινόμεναι ἰκτέρους ἀποκαθαίρουσιν καὶ λίθους 20 τοὺς ἐν κύστει θρύπτουσιν ἐμμηνά τε ἄγουσι καὶ σκορπιοπλήκτοις βοηθοῦσιν.

116 RV: λαμψάνη· Ῥωμαῖοι ναπίκιουμ, Αἰγύπτιοι εὐθμοί.

4 SIM. Pl. XX 231sq. (e S. N.).

4 EXC. Orib. XI s. v. λάπαθον (ἰππολάπαθον — προειρημένοις), cf. Gal. XII 56 s. v. λάπαθον; Paul. Aeg. VII 3 s. v. ἰππολάπαθον

6 SIM. Pl. XX 96 (e S. N.).

6 EXC. cf. Gal. XII 56.

1 λείαι προστεθεῖσαι Q ἀφεψηθεῖσαι RDi σὺν οἴνῳ Di ἰκτέρους RE 2 καὶ ἐμμηνα E 3 καὶ σκορπ. (om. τε) REDi σκορπιοπλήκτοις B 4 num. cap. σμδ FDi: σμε H: ρκδ E τὸ δὲ ἰππολάπαθον Orib. λάπαθον] λάχανον QDi: λάπαθον (κανον superscr. O²) Orib.: ἰππολαραζου genus est larati maioris Di μέγα om. H γινόμενον H 5 δύναμιν ἔχον Orib.E προγεγραμμένοις Orib.E

6 num. cap. σμε FDi: σμσ H: ρκε E λαψάνη δὲ E post λαμψάνη syn. e R add. Di γνώριμον post ἐστίν add. R: post ἄγριον E τρέφιμον E

7 C fol. 142^v: N 40 (rumex rustica add. m. rec.) 8 ροῦμηξ R: cornae quae de virtute medica profert R, ex cap. 114 desumpta sunt ἐστίν C καὶ om. N 11 δδ] τε R ἐφθαί καὶ ὠμαὶ N 16 διαφοροῦσιν καὶ C 17 ἐν δέματι R δδ (alt.) om. C 19 ἰσθῆσιν R δδ om. N προστεθεῖσαι δι C 23 C fol. 219^v: N 92 (napiciu[m] mg. add. m. rec.) ναπικιουλουμ C: νεπικίουμ N: ναπιούμ Di εὐθμοί Di

εὐστομαχώτερον τοῦ λαπάθου, οὗ τὰ φύλλα καὶ ὁ κανλὸς ἐσθίεται ἐφθά.

117 βλίτον λαχανεύεται καὶ τοῦτο. ἔστι δὲ εὐκόλιον, οὐδεμίαν ἔχον φαρμακώδη δύναμιν.

5 118 μολόχη· ἐδωδιμωτέρα ἢ κηπευτὴ μᾶλλον τῆς χειρσαίας, κακοστόμαχος δὲ καὶ εὐκόλιος, καὶ μᾶλλον οἱ κανλοὶ, ἐντέροις δὲ καὶ κύστει ὠφέλιμος.

δύναμιν δὲ ἔχει τὰ φύλλα ὡμὰ μασθθέντα καὶ ἐπιπλα-

117 RV: βλίτον· Αἰγύπτιοι ἐχλωτοριπλάμ, οἱ δὲ ριπλάν, 10 Ῥωμαῖοι βλίτονμ, Λάκοι βλίς.

118 RV: μαλάχη κηπαία· Ῥωμαῖοι μάλβα ὀρτένσε, Πυθαγόρας ἀνάθεμα, Ζωροάστρης διάδεσμα, Αἰγύπτιοι χωκορτήν, προφήται αἰγὸς σπλήν, οἱ δὲ οὐρὰ μύς.

μαλάχη ἀγρία χειρσαία· οἱ δὲ στρεμφύλλιον, Ῥωμαῖοι μάλβα 15 φούστικα, Ἄφροι βοιββά.

3 SIM. Theophr. h. pl. I 14, 2. Pl. XX 252, unde Garg. M. 9 (= A. Mai VII 411); cf. Pl. XIX 123; Isid. XVII 10, 15; Hes. s. v. βλίτον.

5 SIM. Diphil. (Ath. II 58 e); Pl. XX 222sq. (e S. N.); Ruf. ed. Ruelle 485. 445; Garg. M. 5 (e Pl. Gal. Diosc.) ~ Ps. Orib. I 25 (= A. Mai VII 410), unde Isid. XVII 10, 5; Ps. Ap. 41 (= Ps. Orib. I 26); Geop. XII 12 (e Gal. Pl.); Sim. S. s. v. (e Gal. Diosc. aliis).

5 EXC. Ps. Orib. I 27 (= A. Mai VII 449); cf. Gal. XII 66. VI 629.

6 TEST. Garg. M. 5: Sextius Niger et Dioscorides stomacho inutiles arbi- trantur. Dioscorides et Galenus (VI 629) criminantur in malvis quod corpus minime alant sed citato lapsu per meatum ventris erumpant.

1 καὶ τὰ N post κανλὸς add. ἡ ὁ καρπὸς (var. lect.) E 2 ἐφθά (λεπτά C) ἐσθίεται RE sequitur in Di cap. περὶ βοννείου (cf. D. IV 123); marg. add. περισσόν p

3 num. cap. $\overline{\sigma\mu\eta}$ FDi: $\overline{\sigma\mu\zeta}$ H: $\overline{\rho\kappa\eta}$ E βλήτον QEDi: βλίτον R Theophr. Gal. post βλίτον syn. e R add. HDi δὲ ἐστὶν C 4 μηδεμίαν R

5 num. cap. $\overline{\sigma\mu\zeta}$ FDi: $\overline{\sigma\mu\eta}$ H: $\overline{\rho\kappa\zeta}$ E μολόχη F: μαλάχη reliqui: μαλάχη κηπευτή Di initio syn. e R add. HDi μᾶλλον ἢ κηπευτή REDi 8 φύλλα αὐτῶν R μασθθέντα καὶ om. R: καταπλασθέντα καὶ μασθθέντα E (corr. E² superscr. β et α) ἐπιπλασθέντα VQ: καταπλασθέντα reliqui, cf. D. eup. I 54 (117)

9 C fol. 77^r: N fol. 32 ἐχλωτοριεπλάμ C: ἐχλωτοριπλάμ N: ἐχλωτορι- πλάμ Di: ἐχλωτοριπλάμ H οἱ δὲ ριπλάν om. N: ριπλάν H 10 βλητόμ H Λάκοι βλίς om. HDi, cf. Tomaschek die alten Thraker II 24

11 C fol. 228^r: N 94 ὀρτένσε NDi 12 ἀνθαιμα CDi: ἀνθεμα N: ἀγίλοα Ps. Ap. (L): correxi Ζωροάστρης R: ζωροάστρις Di: ζωροάστρις H zooroastriis diadema Ps. Ap. (L): fort. διάδημα χωκορτήν H: egypti locortis Ps. Ap. 13 prophetae uramoy Ps. Ap.

14 C fol. 229^r: N 94 οἱ δὲ χειρσαίαν add. N στρεμφύλλιον] suspectum

σθέντα μετ' ὀλίγων ἄλῶν αἰγιώπια ἀνασκευάζειν· πρὸς μέντοι τὴν ἀπούλωσιν δίχα τῶν ἄλῶν χρηστέον αὐτῇ. ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς σφηκῶν καὶ μελισσῶν πληγὰς καταπλασσομένη· κἄν περιχρῖσθαι δέ τις αὐτοῖς ὤμοις λείοις σὺν ἐλαίῳ, ἀπληκτος διαμένει·
 2 μετὰ δὲ οὖρον καταπλασθέντα ἀχῶρας καὶ πίτυρα λῆται. ἐφθὰ 5 δὲ λεία τὰ φύλλα σὺν ἐλαίῳ ἐπιτιθέμενα πυρίκανθα καὶ ἐρυσσιπέλατα ὠφελεῖ. τὸ δὲ ἀφέψημα αὐτῆς μαλακτικὸν ἐγκάθισμα ὑστέρας, εἷς τε ἐνέματα πρὸς δηγμοὺς ἐντέρων καὶ μήτρας καὶ δακτυλίον ἀρμόδιον. ὁ δὲ ζῶμος σὺν ταῖς ρίζαις βοηθεῖ ἐψόμενος πᾶσι τοῖς θανασίμοις· ἐξερᾶν δὲ δεῖ συνεχῶς πίνοντας. 10 ὠφελεῖ δὲ καὶ φαλαγγιοθήκτους καὶ γάλα κατασπᾶ. ὁ δὲ καρπὸς μιγέντος αὐτῷ λωτοῦ ἀγρίου σπέρματος πινόμενος μετ' οἴνου τὰ περὶ κύστιν ἀλγήματα παύει.

119 ἀνδράφαξ υς λάχανον γνώριμον· διπτόν, τὸ μὲν ἀγριον τὸ δὲ κηπευτόν, λαχανεύεται δὲ ἐφθόν. ἔστι δὲ κοιλίας 15 μαλακτικόν, καταπλασσομένον δὲ ὠμόν τε καὶ ἐφθόν φύγεθλα διαφορεῖ. ὁ δὲ καρπὸς αὐτῆς πινόμενος μετὰ μελικράτου ἱκτερον θεραπεύει.

119 RV: ἀνδράφαξις· οἱ δὲ ἀνδραφάξ, οἱ δὲ χρυσολάχανον
 Ῥωμαῖοι ἀτριπλικεμ, Αἰγύπτιοι ὠχεῖ. 20

1 SIM. Sext. N. (Pl. XX 226) — Cels. II 29 — Pl. XX 228 D. eup. II 107 (305) — eup. I 54 (117) — Pl. 223 eup. 122 (321) — Pl. 224 eup. I 105 (146) Apollon. (Gal. XII 478) — Pl. 228 eup. I 178 (187) — Pl. 228 eup. I 169 (181) — Pl. 228 eup. I 71 (285) — Pl. 228 eup. II 42 (256) eup. I 215 (206) Ruf. (Orib. II 210) — Nic. Al. 487. eup. II 156. 163. Pl. 223 — eup. II 121 (320) — eup. I 138 (163).

14 SIM. Pl. XX 219sq., unde Garg. M. c. 7 (aliis e Gal. additis) cf. schol. Arist. Eq. 630.

14 EXC. Gal. XI 843 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 αἰγιώπια RE σὺν μέλιτι add. ante ἀνασκευάζειν H: post ἀνασκ. REDi: om. reliqui et D. eup. l. s. 2 τὴν ἀπούλωσιν E: τῇ ἀπουλώσει reliqui αὐτοῖς H δὲ om. REDi 3 μελισσῶν καὶ σφηκῶν REDi καταπλασσομένα R 4 αὐτὴν λείαν R: αὐτὴν λεία E λείοις om. V 5 μετ' ἐλαίον δὲ E καταπλασθέντα VQC: καταπλασθεῖσα reliqui 6 τὰ φύλλα λεία RE 8 δηγμόν R 9 ἐψηθεῖς βοηθεῖ πινόμενος RE, fort. recte 10 ξερᾶν HDiE (at ξερ in ras.) πίνοντα V 12 καὶ πινόμενος RE 13 πρᾶννει HDi 14 num. cap. σμῆ FDi: ρκη E tit. περὶ ἀνδραφάξεως F: περὶ ἀνδραφάξενος Di ἀτράφαξις H: ἀντράφαξενος Di post ἀνδρ. syn. e R add. Di, post κηπευτόν H 15 κηπευόμενον R λαχανεύεται· ἔστι δὲ ἐφθόν κ. R: εἰκίσι δὲ comedantur, ventrem molliunt DI δὲ (alt.) καὶ F

19 C fol. 51r: N 20 vulg. ἀτράφαξις mg. add. C (m. rec.): atripleax mg. add. N (m. rec.) οἱ δὲ ἀνδραφάξ (sic C): om. HDi 20 ἀτριπλικεμ R ὠχι H

120 κράμβη ἡμερος εὐκοίλιος ἀκρόζεστος ἐσθιομένη, ἡ δὲ καθεψηθεῖσα κοιλίαν ἰστησι καὶ μᾶλλον ἢ διεφθρος καὶ ἐν κονίᾳ ἐψηθεῖσα· κακοστόμαχος δὲ καὶ μᾶλλον δριμυτέρα ἢ θερινή, ἡ δὲ ἐν Αἰγύπτῳ διὰ πικρίαν ἄβρωτος. ἀμβλυωποῦσι 5 δὲ βοηθεῖ καὶ τρομώδεσιν ἐσθιομένη, καὶ τὰς ἐκ κραιπάλης δὲ καὶ οἴνων κακίας σβέννυσιν ἐπιλαμβανομένη. τὸ δὲ ἀπ' αὐτῆς κύημα εὐστομαχώτερον καὶ οὐρητικώτερον, ταριχευθὲν δὲ κακοστόμαχον καὶ κοιλίας ταρακτικόν. ὁ δὲ χυλὸς αὐτῆς ὠμῆς μετὰ 2 ἕριδος καὶ νίτρου καταπινόμενος κοιλίαν μαλάττει, μετ' οἴνου 10 δὲ ποθεῖς ἔχειοθήκτοις βοηθεῖ, σὺν τηλίῳ δὲ ἀλεύρῳ καὶ ὄξει ποδαγρακοῖς καὶ ἀρθριτικοῖς, ἔλκεσί τε ὄνταροις καὶ παλαιοῖς ἐπιπλαττόμενος ἀρμόζει, ἐγγεόμενός τε καθ' ἑαυτὸν ταῖς ῥισὶ κεφαλήν καθαίρει· μετὰ δὲ αἰρίνου ἀλεύρου προστεθεῖς καταμήνια ἄγει. τὰ δὲ φύλλα <λεῖα> καταπλασσομένα καθ' ἑαυτὰ 15 ἢ μετὰ ἀλφίτων ποιεῖ πρὸς πᾶσαν φλεγμονὴν καὶ οἰδήματα, καὶ ἐρυσιπέλατα καὶ ἐπινυκτίδας καὶ λέπρας λᾶται. μεθ' ἄλων

120 RV: κράμβη ἡμερος· οἱ δὲ κράμβη κηπαία, Ῥωμαῖοι βράσσιχα.

1 SIM. [Hipp.] π. δ. II 54 (VI 560); Theophr. h. pl. IV 16, 6; Diph. (Ath. IX 369f.); Pl. XX 84sq. (e S. N.); Garg. M. 30 (e Pl. D. Gal.); Geop. XII 17; Sim. S. s. v. (e Gal. D.). — Pl. XX 84 D. eup. II 49 (263) Mnesith. (Orib. I 279) — Diph. (Ath. l. s.) Pl. 91 — Mnesith. (Orib. I 278) Pl. 85 eup. I 43 (113) — Pl. 85 (ex Erasistr.) eup. I 231 (213) — Pl. 84 eup. I 24 (105) — Pl. 90 — Pl. 88 eup. II 115 (317) — Pl. 87. 88 eup. I 235 (217) Mnesith. (Orib. I 279) — Pl. 88 — Pl. 85 eup. I 3 (96) — eup. I 145 (167) — Pl. 88 — eup. I 199 (196) — Pl. 88 — Mnesith. l. s. Pl. 87 eup. II 61 (273) — eup. I 91 (135) — eup. II 78 (291) — eup. II 67 (282) — eup. I 121 (154) — Pl. 90 eup. II 35 (248).

1 EXC. Gal. XII 42, cf. VI 630. Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v. (e Gal.).

8 TEST. Garg. M. 30: *Dioscorides* sucum eius viridem cum iri et nitro ad molliendum alvum dari censet. podagricis et arthriticis cum aceto et feni graeci farina utiliter inponitur.

1 num. cap. $\sigma\mu\theta$ FDi: $\sigma\eta$ H: $\rho\kappa\theta$ E post ἡμερος syn. e R add. Di εὐστόμαχος πινομένη καθεψηθεῖσα· κακοστόμαχος R ἡ δὲ καθεψηθεῖσα VQE: καθεψηθεῖσα δὲ Di 2 ἢ — μᾶλλον om. H: διεψηθεῖσα (om. εφθρος καὶ ἐν κονίᾳ) V: *dis* ἐψηθεῖσα F, at cf. Dl *si maxime in cinere calido <coctus> fuerit διεψηθη* E: *dis*εφθρος Di: *correx*i 3 μᾶλλον om. REdi 5 δὲ (alt.) om. RHEDi 6 οἴνον Di *ἐξ* αὐτῆς RDi 7 κλύμα R: κύμα H: *cerna* Dl, cf. Spr. comm. in D. II 464, Nic. ed. Schneider 117sq. εὐστομαχώτερον μὲν, δριμυτέρον δὲ καὶ οὐρ. REdi: *eustomaca est et diuretica* Dl 8 ὠμῆς QE: ὠμὸς reliqui 11 *ἐλκεσιν παλαιοῖς καὶ ὄνταροις* E 12 *ἐγγεόμενος* δὲ R 14 *λεῖα* addidi e R, post *καταπλασσομένα* colloc. E, post *ἀλφίτων* Di 15 ἦ] καὶ RE *ἀλφίτων* RE 16 *ἐρυσιπέλατα* δὲ Di

16 C fol. 183r: N 83

Dioscurides I ed. Wellmann

δὲ ἀνθρακας περιρρήττει· ἴσχει δὲ καὶ ῥύσιν τῶν ἐν κεφαλῇ
 3 τριχῶν. ὠμά δὲ ἐσθιόμενα μετ' ὄξους σπληνικούς ἀφελεί,
 διαμασώμενα δὲ φωνῆς ἀποκοπὴν καθίστησι τοῦ χυλοῦ κατα-
 πινομένον, καὶ τὸ ἀφέψημα δὲ αὐτῆς κοιλίαν καὶ ἐμμηνα κινεῖ
 πινομένον. τὸ δὲ ἀνθος ἀτόκιον μετὰ τὴν ἀποκύσιν προστε- 5
 θέν ἐν πεσσῶ. τὸ δὲ σπέρμα μάλιστα τῆς ἐν Αἰγύπτῳ γεννω-
 μένης πινομένον ἔλμινθας ἐκτινάσσει· μίσγεται δὲ καὶ εἰς ἀντι-
 δότους θηριακάς, πρόσωπόν τε ἀποκαθαίρει καὶ φρακούς. οἱ
 δὲ κανλοὶ χλωροὶ κατακαέντες σὺν ταῖς ῥίζαις καὶ ἀναλημφθέν- 10
 τες στέατι χοιρείῳ παλαιῷ πλευρᾶς χρόνια ἀλήγηματα ἐπιτε-
 θέντες παύουσιν.

121 κράμβη ἀγρία φύεται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν παραθα-
 λασίοις τόποις καὶ κρημνώδεσιν, εἰκνία τῇ ἡμέρῳ, λευκοτέρα
 δὲ ἐστὶ καὶ δασυτέρα καὶ πικρά. τὸ δὲ κῆμα αὐτῆς ἐν κοίτῃ 15
 ἐψηθὲν οὐκ ἄστομον.

δύναμιν δὲ ἔχει τὰ φύλλα καταπλασσομένα κολλητικὴν τραυ-
 μάτων καὶ διαφορητικὴν οἰδημάτων καὶ φλεγμονῶν.

122 ἡ δὲ θαλασσία λεγομένη κράμβη ἐξήλλακται τῷ

121 RV: κράμβη ἀγρία· Ῥωμαῖοι βράσσιχα ρούστιχα.

122 RV: κράμβη θαλασσία· οἱ δὲ θαλασσοκράμβην καλοῦ- 20
 σιν, Ῥωμαῖοι κολέκλουμ μαρίνουμ.

12 SIM. Pl. XX 92; Ps. Ap. 127 (= A. Mai. l. s. VII 445).

12 EXC. Orib. XI s. v. (κράμβη — πικρά); Gal. XII 43 (= Aet. I s. v.
 Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

18 SIM. Pl. XX 96 (e S. N.).

18 EXC. Gal. XII 43.

1 ἴσχει] ἐπέχει R 2 post τριχῶν add. ἐψόμενα δὲ καὶ μινόμενα μέλιτι
 πρὸς νομάς γαγγραινῶν ποιούσιν NHDi post σπληνικός c. 9 litt. del. E²
 3 καὶ τοῦ ξύλου πινομένου C: μετὰ καὶ τοῦ χυλοῦ πινομένου N 5 ἀτόκιον
 ἐστίν E τὴν χρῆσιν R 6 γενομένης E 7 ἔλμης E σμίγεται H: μίγν-
 ται E ἀντιδότους καὶ εἰς κοιλιακὰς RE: ἀντιδότους κοιλιακὰς HDi: antiodotia
 quiliacis miscetur DI 9 καέντες HDi ἐναλημφθέντες R 10 χηνείῳ Q:
 ἀξουγγίῳ παλαιῷ D. eup. II 35 (248): absungia porcina DI, cf. D. IV 41
 ἐπιτιθέμενα πάει N

12 num. cap. σν FDi: σνα H: ρλ E post ἀγρία e R add. τὴν Ῥωμαῖοι
 βρασσοκαροστικά Di ἐπὶ om. Orib. E πλειστον RDi 13 τόποις post
 κρημνώδεσιν transpos. REDi εἰκοσθα R 14 κῆμα RDi (κῆμα superscr. v)
 ἐνκονίζει δθεν R 17 διαφορητικὴν — καὶ (alt.) om. V τε καὶ RDi

18 num. cap. σνά FDi: om. E θαλασσοκράμβη R ἔξιστιν ἔχουσα C:
 ἐστιν ἔχουσα N τῷ παντί] πάντῃ H

19 C fol. 184^r: N 84 cauliculus silvester mg. add. N (m. rec.).

20 C fol. 185^r: N 84 cauliculus marinus apud montem pessidanum
 vocatur baretus mg. add. N (m. rec.)

παντὶ τῆς ἡμέρου, ἔχουσα φύλλα μακρὰ τῆ στρογγύλῃ ἀριστο-
λοχεια ὁμοια. ἐκπέφυκε δὲ ἕκαστον αὐτῶν ἀπὸ κλωνίων ὑπε-
ρύθρων ἐξ ἑνὸς μόσχου ὡσπερ κισσός· ἔχει δὲ καὶ ὀπὸν λευκόν,
οὐ πολὺν. ἔστι δὲ τῆ γεύσει ὑφάλμυρος καὶ ποσῶς ἔμπικρος
5 κατὰ τὴν γεῦσιν.

Ὀλη δὲ ἡ πόα λυτικωτάτη κοιλίας ἐφθῆ βρωθεῖσα. συνέ-
ψουσι δὲ αὐτῆ ἔνιοι διὰ τὴν δριμύτητα τὰ λιπαρὰ τῶν κρεῶν.

123 σεῦτλον διττόν ἐστιν, οὗ τὸ μὲν μέλαν σταλτικώτερον
κοιλίας σὺν φακῆ ἐψηθὲν, καὶ μᾶλλον ἢ ῥίζα, τὸ δὲ λευκόν
10 εὐκόλιον. κακόνυμα δὲ ἀμφοτέρω διατὰ τὸ ἐν αὐτοῖς νιτρῶδες,
δθεν ὁ χυλὸς αὐτῶν καθαιρεῖ κεφαλὴν ξινὴ ἐγγεόμενος μετὰ
μέλιτος καὶ ὠταλγίας ὠφελεῖ. τὸ δὲ τῶν ῥιζῶν καὶ τῶν φύλ-
λων ἀπέψημα πιτύρων καὶ κονιδίων σμηκτικόν καὶ χιμέτης
πρανντικόν καταπλούμενον. ὠμοῖς δὲ τοῖς φύλλοις καταπλάσ-
15 σειν δεῖ ἀλφουδὸν προεκνιτρωθέντας καὶ ἀλωπεκίας πρόκατα-

123 RV: σεῦτλον μέλαν ἄγριον· Ῥωμαῖοι βῆτα σιλβάτικα.

8 SIM. [Hipp.] π. δ. Π 54 (VI 560); Theophr. h. pl. VII 4, 4 (unde Ath.
IX 371a); Diphil. (Ath. l. s.); Pl. XX 69 (e S. N.); Geop. XII 15; Sim. S. s. v.
(e Gal. aliis additis) — [Hipp.] l. s. Diph. l. s. Pl. XX 71 — Pl. 69 eup. I 3 (96)
— Pl. 69 — eup. I 105 (146) — Pl. 70 — eup. I 118 (151) — Pl. 71 eup. I 95
(141) — Pl. 71 eup. I 200 (197) — eup. I 106 (147) — Pl. 70 eup. I 178 (187) —
Pl. 70 eup. I 169 (181).

8 EXC. Gal. XII 138, cf. VI 629; Garg. M. 10 (e Gal. D. alio), cf. A. Mai.
VII 409 (= Ps. Orib. I 14).

1 φύλλα πολλὰ (π. post λεπτά colloc. N) εὐμήκη λεπτά R: φύλλα εὐμήκη λεπτά
Di: folia habens longa et rotunda, similia aristolociis Di μακρὰ om. E
τῆ — ὁμοια om. R 2 πέφυκεν R ἐπὶ R 3 κισσοί E καὶ ὀπὸν] καρ-
πὸν R λευκὸν ὀπὸν H 4 ποσῶς ἐν τῆ αὐτῆ ἐστιν οὐνοστάσει R ἔμπικρος
παρὰ τὴν οὐστάσειν E: ἔμπικρος λιπαρὰ τὴν οὐστάσειν Di: salsum est et amarum
Di 6 post πόα add. κακοστόμαχος, δριμύεια Di κοιλίας λυτικωτάτη REDi
7 αὐτῆ om. E: αὐτῆν F διὰ τὴν δριμύτητα om. REFDi, at cf. Pl. l. s. coqui-
tur propter acrimoniam cum pingui carne μετὰ (e δριμύτητα natum) τῶν
λιπαρωτάτων κρεῶν F: τῶν λιπαρωτάτων κρεῶν H

8 num. cap. σνβ QDi: ῥλα E σεῦτλον F: τεῦτλον reliqui τεῦτλος
μέγα· ῥωμαῖοι βιταλισιλβατικά Di ἐστιν οὗ om. R (οὗ add. C m. rec.) ὧν
Di στατικώτερον E 9 post ἐψηθὲν add. ἐσθιδόμενον C 10 ἀμφοτέρω δὲ
κακόνυμα REDi 11 κεφαλῆς (s add. m. rec.) ῥοθὸν C ῥινεγγυτοῦμενος RE
(at γ E² in ras.) 12 ὠταλγίαν E τῶν (alt.) om. E 13 ἐψημα E
σμηκτικόν] ἐψκτικόν F, cf. D. eup. I 105 (146) χιμέθλων N 15 δεῖ om. RE
καὶ — προκατακνισθείσας om. E κατακνισθείσας RDi

18 C fol. 301v: N 159

κνισθείσας καὶ τὰ νεμόμενα ἔλκη. ἐφθῆ δὲ ἐξανθήματα καὶ πυρίκानτα καὶ ἐρυσσιπέλατα λάται.

124 ἀνδράχνη δύναμιν ἔχει στυπτικὴν, (ψυκτικὴν). καταπλασσομένη δὲ μετ' ἀλφίτου βοηθεῖ κεφαλῆς ἀλγήμασι καὶ ὀφθαλμῶν φλεγμοναῖς καὶ ταῖς ἄλλαις καὶ στομάχου πυρώ-
σει καὶ ἐρυσσιπέλατι καὶ κύστεως ἀλγήματι. βρωθεῖσα δὲ αἰμωδιαν καὶ στομάχου καὶ ἐντέρων πύρωσιν καὶ ζευματισμόν πραύνει, νεφρούς τε δακνομένους καὶ κύστιν εἰς διατί-
2 θησι καὶ τὰς πρὸς συνουσίαν ὁρμὰς ἐκλύει. παραπλησίως δὲ καὶ ὁ χυλὸς αὐτῆς ἐνεργεῖ πινόμενος καὶ ἐν πυρετοῖς ποιῶν, 10 καὶ πρὸς ἔλμεις στρογγύλας καὶ αἵματος πτύσειν καὶ δυσεν-

124 RV: ἀνδράχνη ἀγρία· οἱ δὲ ἀείζων ἀγριοι, οἱ δὲ τηλέφιοι, Ῥωμαῖοι ἐλέκεβραμ, οἱ δὲ πορτούλακαμ, Ἄφροι μοιμοίμ, Δάκοι λάξ, Αἰγύπτιοι μοχμουτίμ. ἔχει δὲ αὕτη πλατύτερα (τὰ) φυλλάρια πρὸς τὰ τῆς ἀνδράχνης καὶ δασέα· φύεται ἐν πε-
15 τρώδεσι τόποις. δύναμιν δὲ ἔχει θερμαντικὴν, ὀρμιεῖαν, ἔλκω-
τικὴν, χοιράδων διαφορητικὴν σὺν ὄξυγγίω καταπλαττομένη.

3 SIM. Pl. XXV 162sq., cf. XIII 120; Ps. Ap. 103 (cf. Ps. Orib. V 33) — Pl. XXV 162 Cels. II 33 — Pl. 168 D. eup. I 1 (94) — Pl. 163 eup. I 29 (107) 32 (109) — eup. II 1 (226) — eup. I 168 (180) — eup. II 105 (305) — eup. I 75 (131) — eup. II 107 (305) — eup. II 97 (301) II 67 (282) II 29 (239) II 49 (263) II 118 (318) II 74 (286) I 105 (146).

3 EXC. Gal. XI 830; Garg. M. 39 (117 R = A. Mai VII 413).

2 ἐρυσσιπέλατα καὶ πυρίκानτα H

3 num. cap. *syn* QDi: ῥλβ E ἀνδράχνη ἀγρία Di initio *syn.* e R
add. HDi post *syn.* e R interpol. Di (aliis additis) ἔχει αὕτη πλατύτερα
φυλλάρια πρὸς τὰ τῆς ἀνδράχνης καὶ δασέα. φύεται ἐν πετρώδεσι τόποις, ἔστιν
στε καὶ ἐν κήποις. φύλλα ἔχει ὁμοία ἔλατα, μικρότερα δὲ πολλῶν, πλείονα δὲ καὶ
ἀπαλά· καυλὸς ἐρυσθρὰ ἀπὸ μιᾶς ῥίζης πολλά, ἐπὶ γῆν κεκλιμένα, μασώμενα δὲ
εὐχνη καὶ γλισχροὶ καὶ ὑφαλυνρά. δύναμιν δὲ ἔχει θερμαντικὴν, ὀρμιεῖαν, ἔλκω-
τικὴν, χοιράδων διαφορητικὴν σὺν ὄξυγγίω καταπλαττομένη. τοῦ ἀναζαρ-
βέως· ἀνδράχνη δύναμιν ἔχει κτλ. ψυκτικὴν addidi Spr. duce, cf. Pl. l. s.
Gal. l. s. 4 δὲ om. F: μετὰ δὲ ἀλφίτου καταπλ. H ἀλφίτων Di βοηθεῖ
post ἀλγήματι (v. 6) colloc. Di 5 καὶ ταῖς ἄλλαις om. E 6 πυρώσεσι QDi
ἐρυσσιπέλασι QDi ἀλγήματι FE: ἀλγήμασι reliqui 9 ἐκβάλλει ἢ ἐκλύει E
(corr. E²) 11 στρογγύλας ἔλμεις E ἔλμινθας HDi αἵματος τε (om. καὶ)
Di πτύσεις HE καὶ δυσεντερίαν om. F, at cf. Di δυσεντερίας EDi
12 C fol. 38^r: om. N, cf. D. II 186. IV 90 eff. h. pict. (37^v) add. m. rec.
ιδιωτὰ γλυστρίδα ἀείζωον HDi τηλέφιοι CDi: τηλέφιοι H 13 ἐλεκεβράμ
libri προτουλακάμ HDi μοιμοίμ Di: μοιββαμ H 14 Daci lax dicunt
Ps. Apul., cf. Tomaschek l. s. 24 μορχμουτίμ H verba ἔχει — καταπλατ-
τομένη e D. IV 90 huc translata sunt

τερίαν και πρὸς αἰμορροΐδα και πρὸς σηπὸς δῆγματα. και εἰς τὰ ὀφθαλμικά δὲ χρησίμως μείγννται, ἐγκλυσμά τέ ἐστὶν ἐντέρων ζευματιζομένων και ὀδαξωμένης μήτρας, και πρὸς τὰς ἐξ ἐγκαύσεως κεφαλαλγίας σὺν ζοδίνῳ ἐλαίῳ ἔμβρογμα, πρὸς
5 τε τὰ ἐν κεφαλῇ ἐξανθήματα σὺν οἴνῳ σμήγμα, πρὸς τραύματα δὲ σφακελλίζοντα σὺν ἀλφίτοις καταπλασσομένοις.

125 ἀσπάραγος πετραῖος ἢ μνάκανθος, οἱ δὲ θριμμον καλοῦσιν, οὗ τὸ καυλίον ἐψηθὲν και βρωθὲν κοιλλιαν μαλάσσει και οὔρα κινεῖ. τῶν δὲ ζιζίων τὸ ἀφέψημα πινόμενον βοηθεῖ
10 δυσουροῦσιν, ἰκτερικοῖς, ἰσχιαδικοῖς, φαλαγγιοδύχτοις δὲ μετ' οἴνου ἀφηψημένον, και ὀδονταλγοῦσι δὲ κρατουμένου τοῦ ἀφεψηματος ἐπὶ τῷ πονοῦντι ὀδόντι. ποιεῖ δὲ πρὸς τὰ αὐτὰ και τὸ σπέρμα πινόμενον. φασὶ δὲ και τοὺς κύνας πιόντας τὸ

125 RV: μνάγρον ἢ ἀσπάραγον ἄγριον, οἱ δὲ πετραῖον,
15 οἱ δὲ μελάμπυρον, οἱ δὲ μνόθηρον, οἱ δὲ μνάγραν, Ῥωμαῖοι σπάραγον.

7 SIM. [Hipp.] π. δ. II 54 (VI 558); Pl. XX 108sq. XIX 151; Garg. M. 31 (e Pl. ~ A. Mai. VII 429); Ath. II 62e; Ps. Ap. 84 (= A. Mai. VII 417); Geop. XII 18; Sim. S. s. v. — Pl. XX 108 — D. eup. II 112 (311) 109 (306) Pl. 109. 111 — Pl. 110 eup. II 56 (267) — eup. I 237 (219) — Pl. 110 — Pl. 111 eup. I 69 (128) — Pl. 111 — Pl. XIX 151 Geop. XII 18.

7 EXC. Gal. XI 841 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 αἰμορροῖαν E: αἰμορροΐδα reliqui, cf. D. eup. II 118 (318) post αἰμορροΐδα add. και αἰμορραγίας πολέφθοις γενομένη Di 2 τὰ om. E 3 και (pr.) E: ἢ reliqui ὀδαξομένης (ης in ras.) E: ὀδαξομένης Di 4 ἢ ἐλαίῳ Di 5 πρὸς δὲ τραύματα E 6 ἀλφίτῳ EDi καταπλασσομένοις E: καταπλασομένη Di in fine add. H quae Di initio interpolavit περι ἀνδράχνης ἀγρίας· ἀνδράχνη ἀγρία λεγομένη και ἐν ἄλλοις ὡς ἀνωθεν εἴρηται· ἔχει φύλλα κτλ.

7 num. cap. σπδ QDi: ρλγ E μνάκανθος H: μνάκανθα Di post μνάκανθος add. Ῥωμαῖοι σπαραγούμ H θριμμον scripsi: μύιον F: μύιον E: μύρον H: μύρον Di: μιον Di, cf. Pl. XIX 151 Poll. VI 54 init. sic habet R δ μὲν πετραῖος ἀσπάραγος ἢ μὲν τι (sic) ἐφθόσ· ἐστὶ δὲ μνάγρον γιγνωσκόμενον τῶν καυλῶν ἐψηθέντων ἐπ' ὀλίγον και βρωθέντων 8 καλοῦσιν om. E ante οὗ add. γνώριμος Di: γνωσκόμενον E ἐπ' ὀλίγον ἐψηθὲν E 10 ἰσχιαδικοῖς, ἰκτερικοῖς RE post ἰκτερικοῖς add. νεφριτικοῖς Di 11 ἀφηψημένον — κρατουμένου om. R ἀφεψόμενον Di: ἀφεψημένον reliqui: correxi δὲ om. E 12 δὲ om. E 13 πινόμενον om. R τοὺς κύνας om. R πιόντας RQ: πιόντας reliqui πιόντας post αὐτοῦ colloc. R

14 C fol. 227r: N 91 sparagus agrestis mg. add. N (m. rec.) ἢ ἀσπάραγον ἄγριον om. C

ἀφείψημα αὐτοῦ θνήσκειν. ἔνιοι δὲ ἰστορήκασιν ὅτι, ἐάν τις
κριοῦ κέρατα συγκόψας κατορύξῃ, φύεται ἀσπάραγος.

126 ἀρνόγλωσσον, οἱ δὲ ἐπτάπλευρον, οἱ δὲ πολύ-
πλευρον· διπλὸν ἔστι, τὸ μὲν μικρὸν τὸ δὲ μεῖζον. ἔχει δὲ τὸ
μὲν μικρὸν φύλλα στενότερα καὶ μικρότερα καὶ λειότερα, κα- 5
λὸν γωνιοειδῆ, [καί] κεκλιμένον ὡς ἐπὶ τὴν γῆν, ἀνθη ὠχρά, τὸ
δὲ σπέρμα ἐπ' ἄκρῳ τῷ καυλῷ. τὸ δὲ μεῖζον εὐερνεότερον,
πλατύφυλλον, λαχανῶδες· καυλὸς δὲ καὶ ἐπὶ τούτῳ γωνιοειδῆς,

126 RV: ἀρνόγλωσσον· οἱ δὲ ἄρνειον, οἱ δὲ προβάτιον,
οἱ δὲ κυνόγλωσσον, οἱ δὲ ἐπτάπλευρον, οἱ δὲ πολύνευρον, προ- 10
φῆται οὐρὰ ἰχθυήμονας, Αἰγύπτιοι ἀσοῖθ, Ῥωμαῖοι πλαντάγω
μίνορ, Γάλλοι ταρβηλοθάδιον, Σπάνιοι θισάρικαμ, Ἄρροι
ἀστιρκόκ.

3 SIM. Pl. XXV 80 (e S. N.).

3 EXC. Orib. XI s. v. (ἀρνόγλωσσον — δακτύλον); Ps. D. de h. f. 50 (cf.
Isid. XVII 9, 50). Gal. XI 838 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.); Ps.
Ap. 2 (unde Ps. Orib. III 53); Hes. s. v.

1 ἀποθνήσκειν E ἰσότησαν REDi ὅτι om. Q 2 συγκόψας om. R
in fine add. ἐμοὶ δὲ ἀπίθανον. ὁ μὲντοι ἀσπάραγος οὗτος θάμνος ἔστι πολύ-
κλαδος, φύλλα ἔχων πολλά, μακρὰ, ὁμοία μαράθρω· ῥίζα στρογγύλη, μεγάλη, ἔχουσα
κόνδυλον, οὐτινος τὸ καυλὸν λειοῦμενον μετ' οἶνον λευκοῦ παύει φρενίτιδας.
ἐφθᾶς δὲ ἢ ὀπτός λαμβανόμενος παύει στραγγουρίας καὶ δυσουρίας καὶ δυσου-
τερίας. ἢ δὲ ῥίζα αὐτοῦ ἐψηθῆισα ἐν βξει ἢ οἶνω παύει στρέμματα, ἐφθᾶ δὲ
μετὰ σίκων καὶ ἐρεβίνθων λαμβανομένη ἰάται ἰκτερον καὶ παύει ἰσχιάδα καὶ
στραγγουρίαν. περιαιπτομένη δὲ καὶ τὸ ἀπόζημα αὐτῆς πινόμενον ποιεῖ ἀτόκον
καὶ ἄγονον HDi (unde?)

3 num. cap. $\overline{\sigma\eta\varsigma}$ QDi: $\overline{\rho\lambda\delta}$ E initio syn. e R add. Di ἐπτάπλευρον
Orib.: heptapleuron Pl. πολύνευρον Orib.E, fort. recte 4 ἔστι om. C ἔστι
μικρὸν καὶ μέγα Orib. ἔχει — μικρὸν om. C 5 μακρότερα (at a corr. O?)
καὶ στενότερα Orib. καὶ μικρότερα καὶ λειότερα om. C: καὶ λειότερα om. VE
καὶ μικρότερα καὶ λειότερα καὶ λεπτότερα Q: καὶ μικρότερα καὶ μαλακώτερα καὶ
λειώτερα καὶ λεπτότερα Di: *minuta folia et angusta et levia* Di: *correxī*
καυλὸν δὲ γωνιοειδῆ CDi 6 γονατώδη E καὶ om. COrib.EDi, *delevi*
κεκλιμένα CDi ὡς om. E ἀνθη λευκὰ ὠχρά E 7 δὲ (pr.) om. Orib.
ἄκρων τῶν καυλῶν COrib.Di τὸ δὲ — δακτύλον om. C 8 καὶ om. QDi
τούτου EHDi: τούτου Orib.

9 C fol. 30^r: om. N effig. h. p. (fol. 29^v) mg. add. κοινῶς πεντάνευρον
C (m. rec.) ἄρνειον CDi: *arnion* Ps. Ap.: *correxī* προβάτιον C: *tursi*
dicunt probatiōn Ps. Ap.: *correxī* 10 *cynoglossa* Ps. Ap., cf. D. IV 100
corinthi eptapleuron Ps. Ap. *siculi dicunt polireuonon tursion* Ps. Ap.
11 o (e Di) ὑρχνευμονος CDi: *uraecneumonos* Ps. Ap.: *correxī* ἀσοῖθ C:
ἀσόνθ Di: *asaer* Ps. Ap. 12 γάλλοι] οἱ δὲ Di ταρβηλοθάδιον Di: *tarpī-*
doripum Ps. Ap. ἰσπανοὶ Di *θησαρικάμ* Di: *thicaricam* Ps. Ap. 13 ἀτι-
ειρκος C: *atiercon* Di: *atiercon* Ps. Ap.: *correxī* coll. D. IV 100

ὑπέρυθρος, ὕψος πήχεως, ἐκ μέσου μέχρι κορυφῆς στέμματι περιεχόμενος λεπτῷ. ῥίζαι δὲ ὑπείσιν ἀπαλαί, δασεῖται, λευκαί, πάχος δακτύλου. γεννᾶται δὲ πρὸς τοῖς τέλασι καὶ φραγμοῖς καὶ (ἐν) ἐνίκμοις τόποις· εὐχρηστότερον δὲ τὸ μέγα.

- 5 δύναμιν δὲ ἔχει τὰ φύλλα στυπτικὴν, ξηραντικὴν, ὄθεν 2 καταπλασσομένα πρὸς πάντα τὰ κακοήθη καὶ ἐλεφαντιῶντας καὶ ῥευματικά καὶ ἀκάθαρτα ἔλκη ἀρμόζει. ἐπέχει δὲ καὶ αἱμορραγίας, νομάς, ἀνθρακας, ἐρπητας, ἐπιπυκτίδας· ἀπουλοῖ καὶ χρόνια ἔλκη καὶ ἀνώματα καὶ τὰ χειρῶνια ἴαται καὶ κόλ-
10 πους παρακολῶν, καὶ κυνόθηκτα καὶ πυρρίκानτα, φλεγμονάς, παρωτίδας, φύγεθλα, χοιράδας καὶ αἰγίλωπας σὺν ἄλσιν ἐπιπλασσομένα ὠφελεῖ. ἐφθὸν δὲ τὸ λάχανον μεθ' ἄλων καὶ ὄξους λαμβανόμενον δυσεντερικοῖς καὶ κοιλιακοῖς ἀρμόζει·
15 πρὸς λευκοφλεγματίας μετὰ τὸ ξηροφαγῆσαι μέση δίδοται ἢ πῶα ἐφθῆ· ποιεῖ δὲ καὶ ἐπιλημπτικοῖς καὶ ἀσθματικοῖς διδομένην. ὁ δὲ χυλὸς τῶν φύλλων τὰς ἐν στόματι νομάς ἀνακα- 3

5 SIM. Pl. XXV 80 — D. eup. I 205 (200) — Pl. XXV 80 — Pl. XXVI 141 — eup. I 208 (202) — eup. I 200 (197) — Pl. XXVI 118 eup. I 178 (195) — eup. I 171 (183) — Pl. XXV 125 eup. II 114 (314) — Pl. XXVI 129 eup. I 178 (187) — eup. I 145 (167) — Pl. XXV 164 eup. I 148 (169) — Pl. XXVI 92 — Pl. XXVI 24 eup. I 154 (172) — eup. I 54 (117) — Pl. XXVI 44 eup. II 47 (258) 49 (261) — Pl. XXVI 119. 120 eup. II 63 (276) — Pl. XXVI 113 eup. I 18 (103) — eup. I 39 (252) — Pl. XXV 174 eup. I 79 (193) — Pl. XXVI 121 eup. I 168 (190) — Pl. XXVI 126 — Pl. XXV 164 eup. I 58 (122) — eup. I 29 (107) — Pl. XXV 165 — Pl. XXVI 136 eup. II 29 (238) — eup. II 51 (264) — Pl. XXVI 110 eup. II 38 (251) — Pl. XXVI 153 eup. II 71 (285) eup. II 86 (295) — eup. I 69 (127) — Pl. XXVI 38. 78 — Pl. XXVI 115 eup. II 20. 21 (234) — eup. I 155 (174).

2 αἱ ῥίζαι ἀπαλαί E: ῥίζαι ἀπαλαί ὑπείσιν Orib. ἔπεισιν V ἀπαλαί] πολλαί Orib. δασεῖται om. Ps. D. de h. f. 3 φέεται H: εὐρίσκεται F δὲ om. E 4 ἐν addidi ἐνύδροις E μεζόν CDi 5 ξηραντικὴν, στυπτικὴν CEDiDIPs. D. de h. f. 6 καὶ καταπλασσομένα HDi (dittogr.) ἐλεφαντιῶσι καὶ ῥευματιζομένοις καὶ ἀκαθάρτοις ἔλκεσιν H ἐλεφαντιῶντα CDi 7 ῥευματικά CEDi: ῥευματακανὰ ἀκάθαρτα V: ῥεύματα F: reumatica DI ἴσχει CEDi αἱμορραγίαν CQDi 8 νομάς καὶ ἀνθρακας VQE 9 δὲ καὶ C ἔλκη χρόνια CEDi ἀνώματα] νομάς VQ χειρῶνια] χρόνια E ἴαται om. C 10 τὰ κυνόθηκτα EDi τὰ πυρρίκानτα E 11 χοιράδας δὲ Di καὶ om. E αἰγίλωπια RDi ἐπιπλασσομένον VQ 13 κοιλιακοῖς καὶ δυσεντερικοῖς C καὶ om. VQ 14 δίδοται — 16 διδομένη om. C καὶ (pr.) om. H τεύτλων E: σούτων Di 15 λευκοφλεγματίας VE: λευκοφλεγματίαν reliqui μέση] cf. D. eup. II 63 (276) 16 ἀσθμασιν E 17 τὰς ἐν στόματι ἀνακαθαίρει VE (τὰ corr. E²): τὰ ἐν στόματι C: τὰ ἐν στ. ἔλκη reliqui: correxi coll. D. eup. I 82 (135) ἀποκαθαίρει H

θαίρει συνεχῶς διακλυζόμενος, σὺν δὲ κιμωλία ἢ ψιμυθίῳ
 ἐρυσιπέλατα ἰάται, σύριγγάς τε ἐγκλυζόμενος ὠφελεῖ, καὶ πρὸς
 ὠταλγίας καὶ ὀφθαλμίας ἐνσταζόμενος ὁ χυλὸς καὶ κολλυρίοις
 μιγνόμενος, καὶ πρὸς οἶλα αἰμασσόμενα καὶ πρὸς αἷμα ἀνά-
 γοντας πινόμενος, καὶ πρὸς φθισικούς καὶ ἐπὶ δυσεντερικῶν 5
 ἐγκλυζόμενος· πίνεται δὲ καὶ πρὸς φθίσιν, καὶ πρὸς ὑστερικός
 4 πνίγας προστίθεται ἐν ἐρίῳ καὶ ὑστέρα ρευματιζομένη. καὶ ὁ
 καρπὸς δὲ πινόμενος μετ' οἴνου τοῦς τῆς κοιλίας ρευματισμούς
 καὶ πύσεις αἵματος ἐπέχει. ἡ δὲ ῥίζα ἀφειψηθεῖσα καὶ δι-
 κλυζομένη ἢ αὐτῇ διαμασωμένη ὀδονταλγίας παύει. πρὸς δὲ 10
 τὰ ἐν κύστει (ἔλκη) καὶ νεφροῖς δίδοται καὶ τὰ φύλλα καὶ ἡ
 ῥίζα μετὰ γλυκέος. φασὶ δὲ ῥίζας ἀδράς τρεῖς ποθείσας
 μετ' οἴνου κνάθων τριῶν καὶ ὕδατος ἴσον τριταίῳ βοηθεῖν,
 τεταρταίῳ δὲ τέσσαρας ῥίζας. ἐνιοὶ δὲ καὶ ἐνδέσματι χρῶνται
 ταῖς ῥίζαις πρὸς χοιράδας διαφοροῦσαι. 15

127 σίον φύεται ἐν τοῖς ὕδασι. Θαμνίον λιπαρόν, ὀρθόν,

127 RV: σίον τὸ ἐν ὕδασι· οἱ δὲ ἀναγαλλίς ἐνδρός, οἱ
 δὲ σχοῖνος ἀρωματική, οἱ δὲ δωρώνιον, Ῥωμαῖοι λάουερειμ.

16 SIM. Spensipp. (Ath. II 51c) Pl. XXII 84, cf. XXVI 50. 88; schol.
 Theocr. V 125; Hes. s. v.

16 EXC. Orib. XII s. v. (σίον — εὐζώμφ); Gal. XII 123; Paul. Aeg. VII
 3 s. v.

1 σὺν δὲ — 6 ἐγκλυζόμενος om. C 2 ἰάται τὰ ἐρυσ. Di: ἰάται ἐρ. Q
 τὰς τε σύριγγας E ὠφελεῖ om. E 3 ὠταλγίαν EQ πρὸς ὀφθαλμίων E
 4 μιγνόμενος E ἀγοντας V 5 καὶ πρὸς φθισικούς om. EDi καὶ πρὸς
 δυσεντερικούς HDi: ἐπὶ δὲ δυσεντερικῶν E 6 καὶ ἐγκλυζόμενος E δὲ om.
 E φθίσεις CE πρὸς om. V 7 προστίθεται — ρευματιζομένη om. C
 καὶ κολλυρίοις δὲ μιγνύται ὁ χυλός· ὁ δὲ καρπὸς C 9 ἡ δὲ — παύει om. C
 ἐψηθεῖσα Q 10 ἡ αὐτῇ] καὶ Di δὲ] τε C 11 τὰς E ἐλκη addidi e Di
 καὶ (del. E²) ἡ ῥίζα καὶ τὰ φύλλα CEFDi 12 τὰς ῥίζας CE ἀδράς scripsi:
 δρας E, post ποθείσας colloc. C: om. reliqui, cf. D. eup. II 20 (234) 13 τριῶν
 om. V: δύο C: δυνειν E ἴσων E τριταίῳ E 15 τῇ ῥίζῃ CEDi
 ὡς (superscr. E²) πρὸς χ. διαφοροῦση E καὶ διαφοροῦσι CEDi in fine
 add. Di οἱ δὲ σύροι τὸν τοῦτον ζωμόν καὶ τῆς καλαμίνθης σὺν μέλιτι φασὶ τοὺς
 πυρετοὺς θεραπεύειν, δίδόμενον δευτέρα, τετράδι καὶ παρασκευῆ, τοῦτο ὡς μ-
 στήριόν τι δέχον. ἔστι γὰρ ἀληθέστατον καὶ διὰ πείρας.

16 num. cap. σνϚ FDi: σνζ H: ρλε E σίον τὸ ἐν ὕδασι RDi initio
 syn. e R add. Di, post ὀρθόν H φύεται] εὐρισκεται Di ὀρθόν λιπαρόν
 Orib. EDi λιπαρόν om. R ὀρθιον Q

17 C fol. 304^v: N fol. 361 18 σχίνος Di ἀρωματικός H δωρώνιον C:
 δωρωνον N: δάρην ἴον HDi: corruptum, fort. ἀρωμάτιον λαουβιρδε C: λαου' οἱ
 δὲ λαουβιρδε N: λαουβέρδε Di: λάουερ ἐρβα conl. Spr.: correxi coll. Pl. XXVI 50

φύλλα ἔχον ἱπποσελίῳ εἰκότα, μικρότερα δὲ καὶ ἀρωματι-
ζοντα, ἀπερ ἐσθιόμενα ἐφθὰ τε καὶ ὠμά λίθους θρύπτει καὶ
ἐκκρίνει, οὐρά τε κινεῖ καὶ ἐμμηνα ἄγει καὶ ἐμβρυα, δυσεντερι-
κοῖς τε χρῆσιμα βρωθέντα. Κρατεύας δὲ ἱστορεῖται περὶ
5 αὐτοῦ οὕτως· πόα θαμνοειδῆς, ὀλίγη, ἔχουσα πολλὰ φύλλα περι-
φερῆ, μελίζονα ἠδυόσμον, μέλινα, λεῖτα, παρεγγύζοντα ἐδζώμω.

128 σισύμβριον· οἱ δὲ καρδαμίνην, οἱ δὲ καὶ τοῦτο σίον
καλοῦσιν. ἐνυδρός ἐστι πόα, κατὰ τὰ ἀπὸ τῶ σίω γεννωμένη.
καρδαμίνην δ' ἐνιοὶ λέγουσι διὰ τὸ εἰκέναι καρδάμω κατὰ τὴν
10 γέυσιν. φύλλα δὲ ἔχει τὰ μὲν πρῶτα περιφερῆ, ἀξανάμενα
δὲ σχίζεται ὡς τὰ τοῦ ἐδζώμου. ἐστὶ δὲ θερμοκρακίκα, διουρη-
τικὰ· βιβρώσεται δὲ καὶ ὠμά. ἀποκαθαίρει δὲ καὶ φακούς
καὶ ἐφηλιν καταπλασθέντα δι' ὀλης τῆς νυκτός, ἐωθεν δὲ ἀπο-
κλυσθέντα.

15 129 κρηθμον θαμνωδὲς ἐστὶ βοτάνιον, ἀμφιλαφές, περὶ

128 RV: σισύμβριον ἕτερον· οἱ δὲ καρδαμίνην, οἱ δὲ καὶ
τοῦτο σίον καλοῦσιν.

8 SIM. Pl. XX 247 (e S. N.).

8 EXC. Orib. XII s. v. (σισύμβριον — ἐδζώμου); Gal. XII 124 (= Aet. I
s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

16 SIM. Pl. XXVI 82 sq. (e S. N.); schol. Nic. Th. 909 (ex Antigono); Hes. s. v.

16 EXC. Orib. XI s. v. (κρηθμον — ἠδείας); Gall XII 44 (= Aet. I s. v.
Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 post φύλλα add. πλατέα RE: φύλλα ἔχον πλατέα Di ἔχον om. NORib.E:
γεννῶν C post ἀρωματίζοντα e Gal. add. θερμότητος δὲ εἰς τοσοῦτον μετε-
ληφεν ὡς ἰοθ. H 2 ὠμά τε καὶ ἐφθὰ E 3 τὰ ἐμμηνα R ἐμμηνα καὶ
ἐμβρυα ἄγει E: ἐμβρυα καὶ ἐμμηνα ἄγει Di: καὶ ἐμβρυα om. R 4 ἱστορεῖται
VF: ἱστορεῖ reliqui: post αὐτοῦ coll. Orib.E 5 αὐτοῦς F οὕτως om. R
ὀλίγη Q: ὀλίγη V: ὀλίγα φύλλα ἔχουσα ROrib.EDi 6 λεῖτα om. HDiDi: λίαν
λεπὰ R: λεπὰ EOrib. ἐγγύζοντα ROrib.: ἐγγύστα E: παρεγγύζοντα reliqui:
correxī cap. περὶ σισυμβρίου (III 41) add. Di

7 num. cap. σὺς FDi: σὴ H: ῥλγ E σισύμβριον ἕτερον Di οἱ δὲ (alt.)
ἐνιοὶ δὲ E 8 ἔστιν ἢ πόα ROrib. 9 ἢν καρδαμίνην ἐνιοὶ λέγουσι Orib.
ἐνιοὶ om. H καρδαμώμω C κατὰ om. ROrib.EDi 10 φύλλον Orib.EDi
δὲ om. CDi post ἔχει add. κατὰ τὴν γέυσιν F τὸ μὲν πρῶτον ROrib.EDi
περιφερῆς R: περιφερῆς Orib.EDi ἀξανάμενον ROrib.Di: ἀξά||| (c. 4 litt. del.
E?) νόμνον E 11 τὰ] τὸ ROrib.EDi θερμοκρακίκα, διουρητικόν EF: θερ-
μοκρακίκα, οὐρητικόν RDi 12 καὶ (pr.) om. R ὠμόν REDi 13 καταπλα-
σθέν RE: καταπλασθέντα VQDi ἀποκλυσθέν REDi: ἀποκλυθέντα F: ἀπο-
κλυσθέντα V

15 num. cap. σὴ FDi: σὸθ H: ῥλζ E κρηθμον (κρηθμόν ind.) Q: κρηθ-
μον, οἱ δὲ κρηθμόν Di: creithmos Pl. XXVI 158

16 C fol. 324r: N 160

πήχυν τὸ ὕψος, φυτόμενον ἐν πετρώδεσι καὶ παραθαλασίοις τόποις, φύλλοις περιπλεον λιπαροῖς καὶ ὑπολευκοῖς, τοῖς τῆς ἀνδράχνης παρεοικόσι, πλατυτέροις μέντοι καὶ ἐπιμηχεστέροις, ἀλμυρρίζουσι δὲ πρὸς τὴν γεῦσιν· ἀνθη λευκά, τὸν δὲ καρπὸν ὡσπερ λιβανωτίδος, μαλακόν, εὐώδη, στρογγύλον, δεξ ἤρανεθρῆς 5 διίσταται καὶ ἔνδον ὡς πυρὸν ἔχει τὸ σπέρμα, ῥίζας δὲ δακτύλου τὸ πάχος τρεῖς ἢ τέσσαρας, εὐώδεις, ἡδέας.

δύναται δὲ ὁ καρπὸς καὶ τὰ φύλλα καὶ ἡ ῥίζα ἐναφειψηθέντα οἴνω καὶ πινόμενα βοηθεῖν δυσουροῦσι καὶ ἰκτερικοῖς· κινεῖ καὶ καταμήνια, καὶ λαχανεύεται ἐφθὸν τε καὶ ὤμον ἐσθιομένον. καὶ ταριχεύεται δὲ ἐν ἄλμῃ.

130 κορωνόπους πρόμηχός ἐστι βοτάνιον, κατὰ τοῦ ἐδάφους κατεστρωμένον, κατεσχισμένον τὰ φύλλα· λαχανεύεται δὲ καὶ τοῦτο ἐφθόν.

τούτου ποιεῖ ἡ ῥίζα πρὸς κοιλιακοὺς ἐσθιομένην.

15

130 RV: κορωνόπους· οἱ δὲ Ἄμμωνος (κέρας), οἱ δὲ ἀστ(έ)ριον, Ἄφροι ἀτιρσιττή, Ῥωμαῖοι, κα(λ)κιάτρικεμ, οἱ δὲ στυλλάγω, οἱ δὲ σαγγουινάριαιμ.

8 SIM. [Hipp.] περὶ δ. II 54 (VI 562); Pl. l. s. D. eup. II 112 (311) — [Hipp.] π. γ. φ. 32 (VII 353); Zop. (Orib. II 597); D. eup. II 77 (289); Pl. XXVI 158.

12 SIM. Theophr. h. pl. VII 8, 3 (= Pl. XXI 99); Pl. XXII 48 (e S. N.); Hes. s. v. — D. eup. II 49 (262) Pl. l. s.

12 EXC. Orib. XI s. v. (κορωνόπους — λαχανεύεται); Gal. XII 40 (= Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 παραθαλαττίους Orib. EDi 2 φύλλοις δὲ H, fort. recte περιπλεων Di παρεμφέρονσιν ἀνδράχνη Orib. E 3 παχύτεροις conl. Lac.: latiora DI 4 καὶ ἀλμυρρίζουσι (om. δὲ) Orib. E μήλινα λευκά Orib.: *strem habens album* DI post καρπὸν add. λευκόν Orib.: *semen habens libanotidis* DI: fort. καρπὸν ἔχει 5 στρογγύλον om. Orib. 6 πυρρὸν Orib. Di: πυρρὸν reliqui: *habet intus nucleum* (πυρρῆνα) candidum Pl. δὲ ἔχει E 8 καὶ ἡ ῥίζα καὶ ὁ καρπὸς καὶ τὰ φύλλα H: ὁ καρπὸς καὶ ἡ ῥίζα καὶ τὰ φύλλα Di: *folia et semen eius et radices* DI ἐναφειθέντα E 9 δυσουριῶσιν καὶ ἰκτέροις E 10 κινεῖν καταμήνια E καὶ (alt.) om. EDi λαχανεύεται δὲ E ὤμον καὶ ἐφθόν E 11 δὲ om. Di

12 num. cap. σνθ FDi: σξ H: ρλη E κορωνόπους FE post κορωνόπους syn. e R add. D, post ἐφθόν H ἐστι om. RDi 13 ἐστρωμένον ROrib. EDi τὰ om. Orib. post φύλλα add. ῥίζαν λεπτήν ἔχον στυπτικήν Di

15 ἡ ῥίζα αὐτοῦ ποιεῖ R: οὗ ἡ ῥίζα ποιεῖ E ἐσθιομένην πρὸς κοιλιακοὺς ποιοῦσαν Di ἐφομένη καὶ ἐσθιομένη E in fine add. e Ps. Ap. c. 45 (ut videtur) γίνεται δὲ (om. H) ἐν χέρσοις τόποις καὶ ἐν δάμασι (sic) καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς HDi

16 C fol. 179^r: N 83 *enilia* mg. add. N (m. rec.) κέρας addidi (propter fructum sic appellatur) 17 ἀστριον libri: correxi κακκιατρικεμ R: κακκιατρικέμ HDi: correxi 18 στυλλάγω N: στυλαγω C: στυλάγω Di: στυλατὸ H: suspectum σαγγουινάριαιμ C: σαγγουινάριαιμ N: σαγγουινάριαιμ Di

131 σόγχου δύο ἐστὶν εἶδη· τὸ μὲν γάρ ἐστιν ἀγριώτερον καὶ ἀκανθωδέστερον τὸ δὲ τρυφερώτερον καὶ ἐδωδιμώτερον· καυλὸς δὲ γωνιοειδής, ὑπέρυθρος, κενός· φύλλα δὲ ἔχει ἐκ διαστημάτων ἐσχισμένα τὴν περιφέρειαν.

- 5 δύναμις δὲ αὐτῶν ἐστὶ ψυκτικὴ, μετρίως ὑποστύφουσα, δθεν στομάχῳ καυσουμένῳ καὶ φλεγμοναῖς καταπλασσομένα ἀρμόζουσιν· ὁ δὲ χυλὸς καταρροφούμενος δηγμοὺς στομάχου παύει καὶ γάλα κατασπᾶ, προστεθεὶς δὲ ἐν ἐρίῳ δακτυλλίου καὶ μήτρας φλεγμοναῖς βοηθεῖ. ἡ δὲ πῶα καὶ ἡ ῥίζα καταπλα-
- 10 σθεῖσα σκορπιοπλήκτοις ἀρήγει.

132 σέρεις ἀγρία καὶ ἡμερος, ὧν ἡ μὲν ἀγρία πικρὸς ἢ

131 RV: σόγκος τραχύς· οἱ δὲ κικώριον <ἄρρεν>, Ῥωμαῖοι κικίρβιτα ἄσπρα, Ἄφροι γαθουονίμ.

σόγκος τρυφερός· οἱ δὲ κικώριον θήλυ, Ῥωμαῖοι κικίρ-
15 βιτα(μ) μύλλε(μ), Ἄφροι γαθουονίμ.

1 SIM. Theophr. h. pl. VI 4, 3. 8. VII 8, 3. Pl. XXII 88. Hes. s. v. D. eup. II 1 (226) — eup. I 145 (167) — Pl. XXII 89 eup. II 6 (229) — Pl. XXII 89. XXVI 163 eup. I 138 (163) — Pl. XXII 89 eup. I 215 (206) — eup. II 71 (285) — Pl. XXII 90 eup. II 122 (321).

1 EXC. Orib. XII s. v. (σόγκον — περιφέρειαν); Gal. XII 128.

11 SIM. Pl. XX 76 (e S. N.), unde Garg. M. 12 (initio aliis e D. additis). Geop. XII 28; Sim. S. s. v. Ἰντύβον; Hes. s. v. κικώριον.

11 EXC. Orib. XII s. v. (σέρεις — ἔμπικρος); Gal. XII 119 (= Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 num. cap. σξ̄ FDi: σξ̄α H: ῥλ̄ϛ̄ E σόγκον E: σόγκον H: σόγκος τρα-
χύς (e B) Di initio syn. sonchi asperi add. Di, post ἐδωδιμώτερον H τού-
του δύο εἶδη RDi ἐστὶν (pr.) om. Orib. H, post εἶδη colloc. E γάρ om. H:
γάρ ἐστὶν om. Orib.: γάρ αὐτοῦ ἐστὶν E ἀγριωδέστερον RDiE (corr. E²)

2 ἐδωδιμον ROrib. Di 3 δὲ (pr.) om. COrib. ὑπόκενος καὶ ὑπέρυθρος C:
ὑπόκενος, ἐνίοτε καὶ ὑπέρυθρος N: ἐνίοτε καὶ ὑπέρυθρος (om. ὑπόκενος) Di δὲ
(alt.) om. NHDi: δὲ ἔχει om. Orib. ἔχων H 5 δύναμιν δὲ ἔχει κτλ. E ἐστὶ
om. Q 6 φλεγμαίνοντι N καταπλασσομένοι RHDi 7 δηγμόν REDi:
δηγμα H 8 παύει Q: πραῦνει RE: καταπραῦνει Di ἐνεργῶς RE: ἐν om.

Q, cf. D. eup. I 215 (206) καὶ δακτυλλίου E: δακτυλλίων H: δακτυλ' F

9 μήτρων E 10 σκορπιοθήκτοις C post ἀρήγει add. ὁ δὲ ἔτερος σόγκος ὁ
καὶ τρυφερός δεινρόδης ἐστὶ καὶ πλατύφυλλος, τὰ δὲ φύλλα διατετὸν κανλόν,
κλάδους ἔχοντα· καὶ οὗτος δὲ (eis pro δὲ Di) τὰ αὐτὰ ποιεῖ HDi

11 num. cap. σξ̄α FDi: σξ̄β H: ρμ E σέρεις ἡμερος· οἱ δὲ πικρίδα, Αἰ-
γύπτιοι ἄγον, Ῥωμαῖοι Ἰντύβον ἄγροστε· δισσή, ὧν (e R) Di σέρεις δισσή, ἀγ-
ρία καὶ ἡμερος, ὧν ἡ μὲν ἀγρία πικρὸς . . . ἡ δὲ κηπευτὴ καὶ πλατυφυλλοτέρα
coni. Sar. ἡ ἡμερος F (dittogr.) πικρὰ F: πικροδὸς H: ρικρὸς Di ἡ καὶ NDi

12 C fol. 315^v: N 154 κικώριον HDi ἄρρεν addidi 13 γαθουονίμ
N: γαθουόνιμ Di 14 C fol. 315^v: N 154: om. HDi σόνκος C θήλυ om.

N 15 γαουονίμ C: γαουονίμ N: correxi

κικόριον καλεῖται, ἥτις ἐστὶ καὶ πλατυφυλλότερα καὶ εὐστομαχότερα τῆς κηπευτῆς. καὶ τῆς κηπευτῆς δὲ διττὸν εἶδος ἢ μὲν γὰρ τίς ἐστὶ θριδακωδεστέρα καὶ πλατύφυλλος ἢ δὲ στενόφυλλος καὶ ἔμπικρος.

- 2 πᾶσαι δὲ στυπτικαὶ καὶ ψυκτικαὶ καὶ εὐστόμαχοι. ἰσῆσαι δὲ καὶ κοιλλαν ἐφθαῖ μετ' ὄξους λαμβανόμεναι, καὶ μάλιστα αἱ ἀγριαὶ εὐστομαχότεραι· βρωθεῖσαι γὰρ ἀτονούντα στόμαχον παρηγοροῦσι καὶ κανσούμενον (καὶ) καταπλασσομέναι σὺν ἀλφίτῳ καὶ καθ' ἑαυτάς, καὶ καρδιακοῖς εἰσι κατάπλασμα· χρήσιμοι δὲ καὶ ποδάγραις καὶ ὀφθαλμῶν φλεγμοναῖς βοηθοῦσιν. ἢ δὲ πᾶσα καὶ ἡ εἰζα καταπλασθεῖσα σκορπιοπλήκτοις ἀρήγει καὶ ἐρυσιπέλασι σὺν ἀλφίτῳ. σὺν ψιμυθίῳ δὲ καὶ ὄξει ὁ χυλὸς ἀντῶν ἐπίχριστος τῶν ψύξεως δεομένων.

133 *χονδρίλη*· τὰ μὲν φύλλα καὶ τὸν κανλὸν καὶ τὰ ἀνθη

132 RV: σέρις ἡμερος· οἱ δὲ πικρίδιον, Αἰγύπτιοι ἄγον, Ῥωμαῖοι Ἰντουβου(μ) ἀγρέστε, οἱ δὲ κικίριβιτα ἄλβα, οἱ δὲ ἀμαριτούδω.

σέρις ἀγρία· οἱ δὲ κικώριον, οἱ δὲ πικρίδα ἀγρίαν, Αἰγύπτιοι ἀγονοχι, Ῥωμαῖοι κικίριβιτα(μ) ἀγρέστε(μ).

5 SIM. [Hipp.] π. δ. II 54 (VI 562) Pl. XX 76 — Pl. I. s. D. eup. II 8 (229) — Pl. 75 eup. II 49 (262) — eup. II 1 (226) — Pl. 77 eup. II 28 (238) — Pl. 77 eup. I 235 (216) — eup. I 29 (107) — eup. I 168 (180) — Pl. I. s. 76.

14 SIM. Pl. XXII 91 (e S. N.); cf. Theophr. h. pl. VII 7, 1. 11, 4 (cf. Pl. XXI 105); Hes. s. v.

14 EXC. Orib. XII s. v. (*χονδρίλη* — *κναμιατα*, *ἔστι δὲ* — *μεστήν*); Gal XII 156 (= Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 κικώριον N: κικώριον QEDi: κικώριον Orib. καλουμένη NDi ἥτις ἢ δὲ τις NDi καὶ (pr.) om. E πλατύφυλλος E καὶ εὐστομαχότερα om. N εὐστομαχότερα Orib. EDi 2 τῆς δὲ κηπευτῆς (om. καὶ) Orib.: ταύτης NEDi 3 τίς om. Orib. πλατύφυλλος καὶ ἔμπικρος Orib. E 4 ἐπόκιμος Orib. 5 πᾶσαι] ἀμφοτέρας EDi καὶ ψυκτ. καὶ om. N καὶ (pr.) om. HDi ἴσθησι καὶ N 7 εὐστομαχότεραι om. N γὰρ διορθοῦνται στόμαχον καὶ παρηγοροῦσιν μάλιστα N 8 καὶ (alt.) addidi, cf. D. eup. II 1 (226): καταπλασσομέναι δὲ Di μετ' ἀλφίτον N 9 καὶ (alt.) om. NHDi καρδιακῶν NE εἰσὶν χρήσιμοι (om. κατάπλασμα) NDi κατάπλάσματα E χρήσιμος E 10 δὲ καὶ om. N: δὲ om. Di ποδάγραις τε N: καὶ ποδάγραις δὲ Di: ποδαγρικοῖς E 11 καὶ σκορπιοπλήκτοις E 12 ἐρυσιπέλατα σὺν ἀλφίτῳ ἰάται NDi καὶ σὺν ψιμυθίῳ καὶ E ἐστὶν ὁ χυλὸς Di 13 ἐπιχρισθεὶς E 14 num. cap. σέξβ FDi: σέξγ H: ῥμα E *χονδρίλη* FROrib. E: *χονδρίλη* reliqui: *χονδρίλη* Theophr. initio syn. e R add. HDi φύλλα ἔχει E: ἔχει om. R 15 N fol. 153: om. C πικρίδιον N: πικρίδα HDi 16 Ἰντουβον HDi οἱ δὲ κικίριβιτα — 19 ἀγρέστε om. HDi

ἔχει κικωρίω ὁμοία, ὁθεν καὶ εἶδος σέριδος ἀγρίας αὐτό τινες εἶπον, λεπτότερον δὲ τὸ δλον. περὶ δὲ τῶν κλωναρίω αὐτῆς εὐρίσκεται κόμμι ὁμοία μαστίχη, μεγέθει κυμαία, ἃ τινὰ προστεθέντα λεία μετὰ σμύρνης ἐν ὁθονίω μέγεθος ἐλαίας 5 ἔμμηνα ἄγει. ἡ δὲ πόα σὺν τῇ ζίλῃ κοπεῖσα εἰς τροχίσκους ἀναπλάσσεται μειγνυμένου μέλιτος, οἷτινες διεθέντες καὶ νίτρον μίγνυτες ἀλφούδ ἀποσμῆχουσιν· ἀνακολλᾷ δὲ καὶ τρίχας τὸ κόμμι. καὶ ἡ ζίλα δὲ πρόσφατος ποιεῖ εἰς τὰ αὐτά, βαπτο- 2 μένης εἰς αὐτὴν βελόνης καὶ προσαγομένης ταῖς θριξίν· ἀρμόζει 10 δὲ καὶ πρὸς ἔχεις σὺν οἴνω πινομένη, καὶ κοιλίαν ἰσθμῶν δὲ κυλῶς αὐτῆς ἐψηθεῖς σὺν οἴνω καὶ ποθεῖς, καὶ καθ' ἑαυτὸν.

ἔστι δὲ καὶ ἕτερον εἶδος χονδρίλης, φύλλον δὲ ἔχει περιβεβρωμένον, πρόμηκες, ἐπὶ γῆς ἐστρωμένον, καυλὸν δὲ ὀποῦ μεστόν, ζίλαν δὲ λεπτήν, ἔπακμον, κούφην, στραγγύλην, ὑπό- 15 ξανθὸν, ὀποῦ μεστήν.

δύναμιν δ' ἔχει ὁ καυλὸς καὶ τὰ φύλλα πεπτικὴν. ὁ δὲ ὀπὸς τριχῶν τῶν ἐν βλεφάροις ἀνακολλητικὸς. φύεται δὲ ἐν γεώδεσι καὶ ἐργασίμοις χωρίοις.

134 κολόκυνθα ἐδώδιμος ὠμὴ καταπλασθεῖσα λεία

133 RV: χονδρίλη· οἱ δὲ καὶ τοῦτο κικώριον ἢ σερίδα κα- 20 λούσιν.

5 SIM. Pl. XXII 91 D. eup. II 78 (292) — eup. I 119 (153) — Pl. 91 eup. I 53 (117) — Pl. l. s. — Pl. l. s. eup. II 48 (260).

19 SIM. [Hipp.] π. δ. II 54 (VI 560); Mnesith., Diphil. (Ath. II 59 b); Pl. XX 16 (e S. N.); Ruf. ed. R. 542 (ex Hipp.); Garg. M. 6 (e Gal. Pl. D.) ~ Ps. Orib. I 117 (= A. Mai l. s. I 27); Sim. S. s. v. (e Ruf. Gal. aliis); Geop. XII 19, 8 — Pl. l. s. 16 — D. eup. I 9 (98) Pl. 17 — eup. I 29 (107) Pl. 16 — eup. I 235 (217) Pl. 17 — eup. I 57 (120) Pl. 16 — eup. II 2 (227) Pl. 17.

19 EXC. Gal. XII 35 (= Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.), cf. VI 561sq.

1 κορίω ἢ κικωρίω E (corr. E²) ὁθεν δὲ καὶ τὸ εἶδος· τινὲς δ' αὐτὸ σερίδα ἀγρίαν R post εἶδος colloc. αὐτό τινες E: τινὲς αὐτὸ Orib.: τινὲς αὐτὸ εἶπον Di 2 τὸ om. R τῶν κλωναρίων E (corr. E²): τοῖς κλωναρίοις RDī αὐτοῖς R 3 ὁμοία B: ὁμοιον reliqui: ὁμοία conl. Sarac. τῶν μεγέθει R (post κυμαία colloc. C): μεγέθει E 4 λεία om. R: post σμύρνης colloc. EDī ὁδο(ν⁴ superscr.) F 5 ἄγει ἔμμηνα R: ἄγει καὶ ἔμμηνα (καὶ del. E²) 6 διεθέντες F: ἀνεθέντες Di: διητηθέντες R 7 τὰς τρίχας H 8 τὸ αὐτὸ ποιεῖ RE 11 ἐν οἴνω R καὶ (alt.) om. R: καὶ καθ' ἑαυτὸν om. E 12 verba ἑστι-χωρίοις om. R φύλλον ἔχον Orib. E 14 δὲ om. Orib. 14 post δὲ add. ἔχει μεστήν E ἐπ' ἀκρου κορυφῆν ἔχουσαν (ν add. E²) στραγγύλην Orib. E (δὲ λεπτήν ἔπακμον κούφην mg. add. E²): ad finem rotunda Di 16 τὰ φύλλα καὶ ὁ καυλὸς E 18 χωρίοις FDī: τόποις H: χωρίοις καὶ τόποις E (καὶ τόποις del. E²)

19 num. cap. σξγ FDī: σξδ H: ρμβ E ἐδώδιμος om. HDī

20 C fol. 378r: N 167 κικώριον HDī

οιδήματα καὶ ἀποστήματα πραύνει. τὸ δὲ ξύσμα αὐτῆς παι-
 δίοις σειριῶσιν ὠφελίμως κατὰ τοῦ βρέγματος καταπλάσσεται,
 καὶ πρὸς ὀφθαλμοῦ φλεγμονὰς καὶ ποδαγρικός ὁμοίως. ὁ δὲ
 χυλὸς τῶν ξυσμάτων ὠταλγίας καθ' ἑαυτὸν καὶ μετὰ ῥοδίων
 ἐγγυματιζόμενος ὠφελεῖ, καὶ πρὸς καυσουμένην ἐπιφάνειαν ἐγ- 5
 χριόμενος ὠφελεῖ. ὅλης δὲ αὐτῆς ἀποζεσθεισῆς καὶ ἐκθλιβεί-
 σης ὁ χυλὸς πινόμενος, μετὰ μέλιτος βραχέος καὶ νίτρον κοι-
 λίαν λύει κούφως. καὶ εἴ τις κοιλίαν αὐτὴν ὠμῆν ἐγγέας τε
 οἶνον καὶ ἐξαιθριάσας κεράσας τε δοίῃ πιεῖν, μαλάσσει κοιλίαν
 κούφως. 10

135 σίκυς ἡμερος εὐκοίλιος, εὐστόμαχος, ψυκτικός, οὐ
 φθειρόμενος, κύστει ἀρμόδιος, ἀνακτητικός λειποθυμιῶν ὀσφρα-
 νόμενος. καὶ τὸ σπέρμα (δὲ) αὐτοῦ μετρίως οὐρητικόν, ἀρμό-
 ζον σὺν γάλακτι ἢ γλυκεῖ πρὸς τὰς ἐν κύστει ἐλκώσεις. τὰ
 δὲ φύλλα αὐτοῦ σὺν οἴνῳ καταπλασθέντα κυνόδηκτα ἴαται, σὺν 15
 μέλιτι δὲ καὶ ἐπινυκτίδας.

ἢ δὲ τοῦ πέπονος σὰρξ καὶ αὐτὴ πεπτική, οὐρητικὴ

1 TEST. Garg. M. 6: *Dioscorides* ramenta corticis viridis in cucurbita lau-
 dat, eorum effectus sic tradit: sirsisim infantium capiti inposita depellunt, cum
 polenta podagrae aestuanti et ignibus sacris cum pane subveniunt.

11 SIM. [Hipp.] π. δ. II 55 (VI 564); Diocles (frg. 120. 121); Diphil. (Ath.
 III 74c); Pl. XX 10sq.; Geop. XII 19, 8 — D. eup. II 109 (306) II 113 (314)
 I 171 (183).

11 EXC. Gal. XII 121; Garg. M. 16 (aliis e Pl. additis) ~ A. Mai l. s.
 VII 415. Ps. Orib. I 118.

17 SIM. [Hipp.] π. δ. II 55 (VI 654)), Diocles frg. 120. 121. Diphil. (Ath.
 III 68f.); Pl. XX 11 (e S. N.), unde Garg. M. 15 (aliis aliunde additis) ~ A. Mai
 l. s. VII 415. Ps. Orib. I 119; Ruf. ed. Ruelle 542; Geop. XII 9, 8; Sim. S. s. v.
 ἀγγούρια — Pl. l. s. D. eup. I 29 (107) 30 (108); I 9 (98); I 108 (148) — Diocl.
 frg. 139. Ruf. (Orib. II 107). Pl. l. s. — eup. I 172 (183) Pl. l. s.

17 EXC. Gal. XII 121, cf. VI 564. Paul. Aeg. VII 3 s. v.

1 καὶ ἀποστήματα om. Q, post πραύνει colloc. E: *apostematicis prodest* Di,
 cf. Pl. l. s. post πραύνει add. ἔστι δὲ ἐδώδιμος H ξύσμα Di 2 σειρι-
 ῶσιν κατὰ τοῦ βρέγματος ὠφέλιμον (v in ras.) καταπλάττεται δὲ καὶ E 3 ὀφ-
 θαλμῶν E ποδάγρας E 4 post ξυσμάτων add. θλιβέντων Di πρὸς
 ὠταλγίας EHDi: ὀδονταλγίας F: *dolores aurium tollit* Di, cf. Gal. l. s. αὐτὸν
 E 5 καὶ πρὸς — ὠφελεῖ om. FEDi, at cf. D. eup. II 2 (227) ἐγχεόμενος H
 7 βραχέος om. H 8 ἐγγέας E τε om. E 9 δὸς F: δῶν EDi: πίνῃ νῆστις
 H κοιλίαν μαλάσσει E: κοιλίαν λύει H

11 num. cap. σξδ FDi: σξε H: ρμγ E σικνός E: σικνος Gal. D. eup. l. s.
 δ ἡμερος H 12 ἀνακτητικός δὲ λειποθυμίας E 13 δὲ addidi 14 ἢ om. E:
 σὺν γάλακτι ἢ γλυκεῖ D. eup. II 109 (306) γλυκεῖ corr. E² (γλυ|||κεῖ|||) c. δ
 litt. eras.) 16 καὶ om. EDi 17 nov. cap. (ρμδ) inc. E: σξδ· περι πέπονος
 Di πεπτικὴ om. EDiDi, post οὐρητικὴ colloc. H

ἐσθιομένη, καταπλασθεῖσα δὲ ὀφθαλμοῦ φλεγμονὰς πρανέει.
τὸ δὲ δέρμα αὐτοῦ σειριῶσι παιδίοις ἐπιτίθεται ἐπὶ τοῦ βρέγ- 2
ματος, καὶ φανματιζομένοις ὀφθαλμοῖς ἀντὶ ἀνακολλήματος
κατὰ τοῦ μετώπου. ὁ δὲ χυλὸς σὺν τῷ σπέρματι μίγεις ἀλεύρω
5 καὶ ξηρανθεὶς ἐν ἡλίῳ σμήγμα γίνεται ὄνυκτικὸν καὶ προσώπου
λαμπρυντικόν. ἡ δὲ ῥίζα ξηρὰ ποθεῖσα σὺν ὕδρομέλιτι δραχ-
μῆς ἑξήκοντα δόλη ἐμέτους κινεῖ· εἰ δὲ τις πραέως ἀπὸ δειπνον
ἐμέσαι θέλοι, ἀρκέσουσιν ὀβολοὶ δύο· ὑγιάζει δὲ καὶ κηρία
καταπλασθεῖσα (λεῖα) μετὰ [τοῦ] μέλιτος.

10 136 Θριδαξ ἡμερος εὐστόμαχος, ὑποψύχουσα, ὑπνωτική,
κοιλίας μαλακτική, γάλακτος κατασπαστική· ἐψηθεῖσα δὲ γίνε-
ται τροφιμωτέρα, ἀπλυτος δὲ ἐσθιομένη στομαχικοῖς ἀρμόζει.
τὸ δὲ σπέρμα αὐτῆς πινόμενον τοῖς συνεχῶς δνειρώττουσι βοη-
θεῖ καὶ συνοουσίαν ἀποστρέφει. αὐταὶ δὲ συνεχῶς ἐσθιόμενα

15 136 RV: Θριδαξ ἡμερος· Ῥωμαῖοι λακτοῦκα, Αἰγύπτιοι
ἐμβρωσί.

Θριδαξ ἀργία· οἱ δὲ καὶ τοῦτο ἱεράκιον, προφηταὶ αἶμα
Τιτάνου, Ζωροάστρης φέρουμβρος, Αἰγύπτιοι ἐμβρωσί, Ῥωμαῖοι
λακτοῦκαμ ἀγρέστε(μ).

10 SIM. [Hipp.] π. δ. Π 54 (558); Theophr. h. pl. VII 4, 5, 6, 2; Diphil.
(Ath. II 69 e); Pl. XX 61 sq., unde Garg. M. 11 (aliis e Gal. initio additis) ~
Ps. Orib. I 15 = A. Mai l. s. VII 411; Ruf. ed. Ruelle 430 (cf. Orib. III 94)
481. 544. 650. Sim. S. s. v. μαροῦλλια (e Gal. Ruf. aliis); Geop. XII 13; Ps.
Ap. 31 (= Ps. Orib. I 16); Isid. XVII 10, 11 (e G. M.).

10 EXC. Gal. XI 887 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.), cf. Gal.
VI 624.

12 TEST. Garg. Mart. 11: optime illas stomachicis dari non lotas Dios-
corides adfirmat.

1 ὀφθαλμῶν HE καταπραάνει HE 2 δέρμα FE: βρέγμα HDi: τὸ ἐπι-
παιμενον τῆ σαρκὶ δέρμα D. eup. I 9 (98) κατὰ τοῦ βρέγματος ἐπιτίθεται
EDi 5 γίνεται λαμπρυντικὸν ὄν (in ras.) πτικὸν προσώπου E: καὶ λαμπρυν-
τικὸν προσώπου DiE² 6 ὕδρομέλιτι ἢ οἰνομέλιτι δόλη <- ā E 7 μίαι
addidi, cf. D. IV 151 ἀπὸ δειπνον πραέως E 8 θέλει F: θέλη H: θέλη///
E: θέληστε Di: correxi δὲ om. H 9 λεῖα addidi ex E τοῦ om. E, delevi

10 num. cap. σξ̄ E FDi: σξ̄ H: ρμ̄ E ὁ ἡμερος H post ἡμερος syn.
e R add. HDi post syn. add. ἡ δὲ ἡμερος Θριδαξ C ὑποψύχουσα C: ὑπο-
ψύχουσα καὶ στύφουσα E (καὶ στ. del. E²) 11 κοιλίας μαλακτική om. C
προκλητική CE 13 τοῖς om. C 14 συνοουσίαν E (e del. E²): συντρέφει C

15 C fol. 135^v: om. N 16 ἐμβρωσί HDi

17 C fol. 136^v: om. N post ἱεράκιον add. alii aspedelon, alii picris
Ps. Ap. 18 Ζωροάστρης C: ζωροάστρης Di φερουμβρος CDi: correxi, cf. D.
IV 150 19 λακτοῦκα Di ἀγρέστε C: σιλβατικά Di: lactuca silvatica Ps. Ap.

2 ἀμβλυωπίας εἰσὶ ποιητικά· ταριχεύονται δὲ ἐν ἄλμῃ. ἐκκαυ-
λήσασαι δὲ ἔχουσι παρεμφέρον τι τῆ τοῦ χυλοῦ καὶ ὀποῦ δυνάμει
τῆ τῆς ἀγρίας θριδάκος.

ἡ δὲ ἀγρία θριδάξ ἔοικε τῆ ἡμέρῳ, κανλωδεστέρα καὶ
τοῖς φύλλοις λευκότερα καὶ ἰσχυρότερα καὶ τραχύτερα ὑπάρχουσα, 5
πικρὰ δὲ πρὸς τὴν γεῦσιν. ὁμοίωται δὲ κατὰ ποσὸν τῆ δυνά-
μει μήκωνι, δθεν καὶ τὸν ὀπὸν αὐτῆς ἐνιοὶ μίσγουσι τῷ μη-
κωνίῳ. καθαίρει δὲ μετ' ὄξυκράτου ποθεῖς ὁ ὀπὸς ὀβολῶν
δυεῖν ὀλκῆ ὕδατῶδη, ἀποκαθαίρει καὶ ἀργεμα καὶ ἀχλῦς, ποιῶ 10
3 καὶ πρὸς ἐπικαύσεις ἐγχριόμενος σὺν γυναικίῳ γάλακτι. ἔστι 10
δὲ καθόλου ὑπνωτικὸς καὶ ἀνώδυνος· ἄγει δὲ καὶ ἔμμηνα, ποτί-
ζεται δὲ καὶ πρὸς σκορπιοπλήκτους καὶ φαλαγγιοθήκτους. τὸ
δὲ σπέρμα, ὥσπερ τὸ τῆς ἡμέρου ποθέν, ὀνειρωγμοῦς καὶ συν-
ουσίαν ἀποστρέφει· δύναται δὲ καὶ ὁ χυλὸς πρὸς τὰ αὐτά,
ἀσθενέστερον μέντοι. ἀποτίθεται δὲ ὁ ὀπὸς ἐν κερამείοις ἀγ- 15
γείοις προηλιαζόμενος ὥσπερ καὶ τὰ λοιπὰ χυλίσματα.

137 γιγγίδιον· φέεται μὲν τὸ πλεῖστον ἐν Κιλικίᾳ τε καὶ
Συρίᾳ. βοτάνιον σταφυλίνῳ ἔοικὸς ἀγρίῳ, λεπτότερον δὲ καὶ

1 SIM. Diph. (Ath. l. s.) Pl. XX 65 — Diph. l. s. Cels. II 27. Pl. XX 64
— Diph. l. s. Pl. XX 64. eup. I 12 (99) — Diph. l. s. Pl. XX 64 — eup. I 138
(163) — Pl. l. s. — Pl. XX 68 eup. II 100 (302) — Diph. l. s. Pl. XX 64. eup. II
97 (301) — Pl. XX 68 — Pl. XX 62 — Theophr. VII 6, 2. eup. I 34 (109) Pl.
l. s. — eup. I 12 (99) — eup. II 78 (290) — Pl. XX 62 eup. II 121 (320) —
eup. II 97 (301).

17 SIM. Pl. XX 33 (e S. N.); D. eup. II 112 (311).

17 EXC. cf. Gal. XI 856 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 εἰς ἀλμαίαις CH ἐκκαυλισθεῖσαι C: ἐκκαυλίσασαι HDi 2 παρεμφέρων
(παρεμφερῆ in mg.) τὴν τοῦ χυλοῦ ὀποῦ δυνάμει C τι om. E, post ἔχουσι
coll. Di 3 τῆ om. CEDi 4 num. cap. omisso tit. mg. add. περὶ τῆς ἀγρίας
θριδάκος Di ἔοικεν μὲν E κανλωδεστέρα δὲ HDi 5 ὑπάρχουσα] ἀντάρ-
κουσα C 6 τὴν om. C κατὰ πᾶσαν τὴν δυνάμει Q τὴν δυνάμει C
7 μικωνίον E (e pr. in η corr. E²) δθεν — μηκωνίῳ om. H μήκωνι C
8 ὄξυμέλιτος CDi πλῆθος ὀβολῶν δυεῖν ὀλκῆν (v del. E²) E: δυεῖν ὀβολῶν
ὀλκῆς C: δυεῖν ὀβολῶν ὀλκῆ Di 9 ὕδατῶδη κατὰ κοιλίαν HDi ἀποκαθαίρει
αὐτοῖς ἄγει C καὶ (pr.)] δὲ καὶ HDi ἀλγημα C ἀχλῦν Di 10 ἐγχριόμενῃ
CHDi γάλακτι γυναικίῳ E 11 ὑπνωτικῆ Di καὶ (alt.) om. Di
13 ὥσπερ καὶ CE, fort. recte ποθὲν post ἀποστρέφει colloc. CE συνουσίας CE
14 πρὸς del. E² 15 ἀσθενέστερος E ἀποτίθεσθαι δὲ δεῖ CE² (in mg.):
ἀποτίθεσθαι δὲ καὶ E ἐν δοτρακίνοις C 16 προσηλιαζόμενος F: προσηλια-
ζόμενος C: προσηλιαζόμενος H: προηλιαζόντα E ὡς CE λοιπὰ] ἄλλα C
17 num. cap. σῆγ FDi: σῆζ H: σμγ E post γιγγίδιον syn. e R add.
HDi μὲν τὸ om. EDi, τὸ om. R τε om. REDi 18 σταφυλίνῳ μὲν
Di (μὲν e mg. add. ut videtur)

πικρότερον, ρίζαν ὑπόλευκον, πικρὰν ἔχον. λαχανεύεται δὲ ὠμόν τε καὶ ἐφθόν, καὶ ταριχευθὲν ἐσθίεται. ἔστι δὲ εὐστόμαχον, σφρητικόν.

138 σκάνδιξ· καὶ τοῦτο ἀγρίον ἐστὶ λάχανον, ὑπόδριμν 5 καὶ ἐμπικρον, ἐδώδιμον, ἐφθόν τε καὶ ὠμόν ἐσθιόμενον ἐκόλιον καὶ εὐστόμαχον, σφρητικόν. τὸ δὲ ἀφέψημα αὐτοῦ κύστει χρήσιμον καὶ νεφροῖς καὶ ἥπατι πινόμενον.

139 κανκαλῖς, ἐνιοὶ δὲ δαῦκον ἀγρίον καλοῦσι. καυλίον

137 RV: γιγγίδιον· οἱ δὲ λεπίδιον, Ῥωμαῖοι βίς ἀκούτουμ, 10 Αἰγύπτιοι ὠρσιδάστρον, Σύροι ἀδοριού, Ἄφροι τιρινταί.

138 RV: σκάνδυξ· Ῥωμαῖοι ἐρβα κανάρια, οἱ δὲ ἀκίουλαμ.

139 RV: κανκαλῖς· οἱ δὲ καῦκον ἢ δαῦκον ἀγρίον, οἱ δὲ 15 μνῖτις, Δημόκριτος βρύον, Ῥωμαῖοι πέδες(μ) γαλλινάκιουμ, οἱ δὲ πέδες(μ) πούλλι, Αἰγύπτιοι σεσελίς.

4 SIM. Theophr. h. pl. VII 7, 1; Pl. XXII 80; D. eup. II 102 (304) II 108 (306) II 58 (270); Hes. s. v. σκάνδιξ. Et. M. 270, 50. schol. Arist. Eq. 19. Ach. 478.

4 EXC. Gal. XII 124 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

8 SIM. [Hipp.] π. δ. II 54 (VI 562); Theophr. h. pl. VII 7, 1; Phanias (Ath. IX 371 d); Pl. XXII 83; Geop. XII 32; schol. Nic. Th. 845 (ex Antigonos); Hes. s. v. κανκάνον (immo κανκαλίον).

8 EXC. Orib. XI s. v. (κανκαλῖς — ἐδώδες); Gal. XII 15 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 πικρότερον EDI: μικρότερον Q: πυκνότερον RDi: tenuius tanium et amar- 20 tius Pl., cf. D. III 52 ρίζιον REDi πικρ. ἔχον] πικράζον R: πικρῶζον EDi ἐφθόν τε καὶ ὠμόν N: ὠμόν καὶ ἐθανθόν (sic) C 2 ταριχευτόν E ἐσθιόμενον RE δὲ om. R καὶ (om. R) εὐστόμαχον καὶ σφρητικόν RE 3 post σφρητικόν add. καὶ τὸ ἀφέψημα δὲ (om. Di) αὐτοῦ πινόμενον μετὰ οἶνον κύστει 25 χρήσιμον HDi

4 num. cap. σῆξ FDi: σῆη H: ρμξ E tit. περι σκάνδικος F: περι σκάν- 30 δικος reliqui σκάνδυξ RHDi initio syn. e R add. Di, post λάχανον H τοῦτο δὲ R ἐστιν λάχανον ἀγρίον N 5 ἐφθόν — ὠμόν om. R τε om. EDi 6 σφρητικόν om. QDi: est etiam eustomaca et diuretica, ventrem mollit Di: σφρητικόν δ' ἰκανῶς ἐστι Gal., cf. Pl. l. s. 7 νεφρητικοῖς καὶ ἥπατικοῖς R 35 πινόμενον post νεφροῖς colloc. Di

8 num. cap. σῆη FDi: σῆθ H: ρμη E tit. περι κανκαλίδος QDi καύ- 40 καλος E post κανκαλῖς syn. e R add. Di δαυκὸν ἀγρίαν F

9 C 87: N 59 βίς add. C (m. rec.) 10 δορσιαστροῦ HDi τιρινταί 45 N: τιριντά H: τιρικτά Di: ΠΡΙΝΤΑΕΙ (sic) C

11 C fol. 333^v: N 150 mg. add. κοινῶς χαλβάνων καὶ βελονίδα καλοῦσιν 50 C (m. rec.) καναριαμ C: σκανάρια HDi, cf. Pl. ind. l. 25 (XXV 91) ἀκου- κλάμ libri: corr. Marc.

12 C. fol. 170^r: N 50 13 μνῖτις C γαλλινάκιον Di: γαλλινάκιον N, 55 cf. D. II 156. Pl. XXV 155 14 πεδεπουλαί R: πεδεπούλλαι Di σεσλίε v

ἐστὶ σπιθαμιαῖον, ὑπόδασυ, φύλλα ἔχον μαράθῳ ὁμοία, λεπτοσχιδῆ, δασέα, καὶ ἐπ' ἄκρου σκιαδίων λευκόν, εὐῶδες. λαχανεύεται δὲ καὶ τοῦτο ἐφθόν τε καὶ ὠμόν ἐσθιόμενον· ἔστι δὲ οὖρητικόν.

140 εὐζῶμον πλείον βρωθὲν συνουσίαν παρορμᾶ, καὶ τὸ 5 σπέρμα δ' αὐτοῦ τὸ αὐτὸ ποιεῖ, οὖρητικόν ὑπάρχον καὶ πεπτικόν καὶ ἐγκοιλίον· χρωῖνται δὲ τῷ σπέρματι καὶ εἰς τὰς ἀρτύσεις τῶν ἐψημάτων. ἀποτίθενται δὲ αὐτὸ πρὸς τὸ πλείονα μένειν χρόνον γάλακτι ἢ ὄξει φρυγῶντες καὶ ἀναπλάσσοντες τροχίσκους. 10

γίνεται δὲ καὶ ἄγριον εὐζῶμον, μάλιστα (δὲ) ἐν τῇ κατὰ τὴν ἐσπέραν Ἰβηρίᾳ, οὗ τῷ σπέρματι καὶ ἀντὶ σιγήπεως οἱ τῆδε ἄνθρωποι χρωῖνται. ἔστι δὲ οὖρητικώτερον καὶ δομιμύτερον πολλῶ τοῦ ἡμέρου.

141 ὠκιμον βιβρωσκόμενον πολὺ ἀμβλυωπὲς ἔστιν. ἔστι 15

140 RV: εὐζῶμον· Ῥωμαῖοι ἠρούκαμ, Αἰγύπτιοι ἐθρεκιν, Ἄγριοι ἄσουρηχ.

5 SIM. Pl. XX 125 (cf. XIX 154), unde Geop. XII 26 (aliis aliunde additis); Garg. M. 14 (aliis e Gal. Diosc. additis); Isid. XVII 10, 21 (e G. M.) — D. eup. II 111 (309). Cels. II 31.

5 EXC. cf. Gal. VI 639; Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v. A. Mai VII 446.

15 SIM. Pl. XX 119sq. (e S. N.), unde Garg. M. 22 (= A. Mai VII 412); Geop. XI 28; Ps. Ap. 117; Hes. s. v. — Pl. 119 eup. I 43 (113) — Pl. 122 — eup. II 138 (163) — Pl. 121 eup. II 122 (320).

15 EXC. cf. Gal. XII 158 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.); Gal. VI 640.

1 post σπιθαμιαῖον add. ἢ καὶ μείζον RDiOrib. (interp.) φύλλα ἔχον σελίνῳ ἐμφερῆ· ἐπ' ἄκρου δὲ μαραθοειδῶς λεπτοσχιδῆ ROrib.Di: cuius folia similia sunt feniculo Dl, cf. Pl. l. s. 2 ἄκρω E 3 post δὲ (alt.) add. καὶ αὐτὸ R, καὶ τοῦτο E 4 διουρητικόν HDi

5 num. cap. σξθ FDi: σο H: ριθ E εὐζῶμον δξβοδτανον F (ind.) post εὐζῶμον syn. e R add. Di, post παρορμᾶ H ἐπὶ πλείον ἐσθιόμενον RE συννορμᾶ R 6 τὸ αὐτὸ om. R 7 καὶ ἐγκοιλίον om. REDl καὶ (alt.) om. RE εἰς τε E 8 προσσημάτων R: προσσημάτων E 9 χρόνον μένειν E δξει φρυγῶντες ἢ γάλακτι RDl: δξει ἢ γάλακτι φρυ. H: ἢ δξει om. F: lacti aut acelo micus Dl 11 γίνεται — ἡμέρου om. R δὲ addidi ex E 12 καὶ om. E σιγήπεως F: σιγήπεως HDl: σινάπεως E 13 οὖρητικώτερον E: διουρητικώτερον reliqui

15 num. cap. σο FDi: σοα H: ρν E ὠκιμον τὸ λεγόμενον βάλαμον (βασιλικόν leg.) F (ind.) ὠκιμον γνώριμον C (cap. om. N) Dl ἔστιν (alt. ἔστι om.) καὶ κοιλίας CE

16 C fol. 117^v: N 70 κοινῶς ὀφύκα eff. h. p. add. C (m. rec.) ἰρουκᾶ HDl ἐθρεκινῆν Dl 17 ἄσουρηκ Dl

- δὲ κοιλίας μαλακτικόν, πνευμάτων κινητικόν, οὐρητικόν, γάλακτος προκλητικόν, δυσμετάβλητον. καταπλασσομένον δὲ σὺν ἀλφίτου πάλη καὶ ροδίνῳ καὶ ὄξει φλεγμοναῖς βοηθεῖ, καὶ δρᾶκοντος θαλασσίου καὶ σκορπίου πληγῆ καθ' ἑαυτό, σὺν οἴνῳ
- 5 δὲ Χίῳ πρὸς ὀφθαλμῶν ὀδύνας. ὁ δὲ χυλὸς αὐτοῦ ἀποκαθαίρει ἀγλῦς τὰς ἐν ὀφθαλμοῖς καὶ τὰ ρεύματα ξηραίνει. τὸ
- δὲ σπέρμα ἀρμόζει τοῖς χολῆν μέλαιναν γεννώσι πινόμενον, 2
 δυσουροσί τε καὶ πνευματουμένοις· παύει δὲ καὶ πταρμούς πλείονας ἐπισπῶμενον δι' ὀσφρήσεως, καὶ ἡ πόα δὲ τὸ αὐτὸ
- 10 ποιεῖ· συμπιέζειν δὲ τοὺς ὀφθαλμούς δεῖ ἐπιόντος τοῦ πταρμοῦ. φυλάσσονται δὲ τινες αὐτὸ καὶ οὐκ ἐσθίουσι διὰ τὸ μασηθῆν καὶ τεθῆν ἐν ἡλίῳ σκώληκας γεννᾶν. Αἴβνες δὲ προσυπειλήφασιν, ὅτι οἱ φαγόντες αὐτὸ καὶ πληγέντες ὑπὸ σκορπίου ἀσώτως διατίθενται.
- 15 142 ὀροβάγχη· οἱ δὲ κυνομόριον, οἱ δὲ λέοντα, Κύπριοι δὲ θυροσίτην καλοῦσι. κανλλιον ἐστὶν ὑπέρουθρον, ὡς δισπιθα-

141 RV: ὠκιμον.

2 SIM. Pl. l. s. 121 D. eup. I 32 (109) 41 (112) — eup. II 109 (306) — sup. I 8 (98) — Pl. 119. Geop. l. s. cf. Gal. VI 640 — Pl. 120.

15 SIM. Theophr. h. pl. VIII 8, 4; c. pl. V 15, 5; Pl. XXII 162 (e S. N.); Geop. II 42; Hes. s. v. (≈ schol. Nic. Th. 869).

1 πνευμάτων — οὐρητικόν om. C: πνευμάτων κινητικόν om. E: *inflationes ventris commouet, diureticus est* DI καὶ οὐρ. E 2 προσκλητικόν H δὲ om. E 3 παιπάλη H βοηθεῖ φλεγμοναῖς E: βοηθεῖ πλεῦμονος (om. φλεγμ.) C: φλεγμοναῖς βοηθεῖ πνεῦμονος DI 4 πληγῆν H: πληγαῖς CE καὶ καθ' αὐτό E, fort. recte καθ' ἑαυτό δὲ σὺν οἴνῳ χίῳ CDi σὺν om. Q 6 τὸ σπέρμα δὲ DI 7 σπέρμα πινόμενον REDi τοῖς μελανχολῶσι(λιῶσιν) CEDi 8 δυσουροσί, πνευματουμένοις CE: καὶ δ. καὶ πνευματουμένοις DI παύει CE: *poiet reliqui*, at cf. D. eup. I 8 (98) παύει δὲ πταρμούς *συνεχεῖς ὠκιμον σπέρμα λείον, καὶ ἡ πόα ἀποσφραϊνομένη* 9 πλείον ER ἀνασπῶμενον E: ἀνασπῶμένη C τὰ αὐτὰ C 10 πίνοντος F τοῦ om. E 11 αὐτὸ τινες C αὐτὸν E 12 σκώληκια CDi δίφνες C προσειλήφασιν E (ὕπειλη *superscr. E*): *προειλήφασιν* C: *προσειλήφασιν* reliqui: *correx*i 13 σκορπίον E ἔσωστοι διατίθενται C: ἀσώτως (ἀσινεῖς *superscr. E*) διατίθενται E: ἀπονοί *ἀπονοες* H *διαμύνονσιν* QDi: *perhibent afri quod die, qua quisquis a scorpione fuerit percussus et comederit ocimum, statim moritur* DI, cf. Pl. l. s.

15 num. cap. *σα* FDi: *σoβ* H: *ρoα* E ὀροβάκχη E: ὀροβάκχη reliqui: ἰροβάκχη Theophr. l. s. Zop. (Orib. II 591): *orobachen* Pl.: *orobacce* DI de *gynomorion* nomine cf. Pl. l. s. λέοντα κύπριοι· οἱ δὲ E 16 θυροσίτην 3HDi: *tirsimum* DI: *θυροσίτην* F: *correx*i mg. add. ὁ λύκος DI ὡς om. H ἰσπίδαμον E

18 C fol. 386^v, cap. om. N

μιαῖον, ἐνίοτε δὲ καὶ μεῖζον, ἄφυλλον, ὑπολίπαρον, τρυφερὸν, ἔνδασυ, ἀνθεσιν ὑπολευκοῖς ἢ μηλλίζουσι κεκρημένον. ῥίζα δὲ ὑπεστι δακτύλου τὸ πάχος, κατατιτραμένη πρὸς τὴν τοῦ καυλοῦ ξηρασίαν. δοκεῖ δὲ φυτόμενον ἐν ὄσπριοις τισὶ πνίγειν αὐτά, ὁθεν καὶ τὴν προσωνυμίαν ἔσχηκε. λαχανεύεται δὲ καὶ ὠμόν⁵ καὶ ἐφθόν, ἐκ λοπάδος ὡς ἀσπάραγος ἐσθιόμενον, καὶ ὄσπριοις δὲ συνεμβληθὲν τάχιον αὐτὰ δοκεῖ ἐψεῖν.

143 τραγοπόγων, οἱ δὲ κόμην καλοῦσι. καυλὸς βραχὺς, φύλλα κόκκω ὅμοια, ῥίζα μακρά, γλυκεῖα. ἐπὶ δὲ τοῦ καυλοῦ κάλυξ μεγάλη, καὶ ἐξ ἄκρον πάππος μέγας, ἀφ' οὗ καὶ τὸ¹⁰ ὄνομα ἔσχηκεν. ἔστι δὲ ἡ πόα ἐδώδιμος.

144 ὄρνιθος γάλα καυλίον ἐστὶ τρυφερὸν, λεπτόν, ὑπόλευκον, ὡς δισπιθαμιαῖον, ἀνω παραφυάδας ἔχον τρεῖς ἢ τέσσαρας ἀπαλὰς, ἀφ' ὧν ἀνθη ἔξωθεν μὲν βοτανώδη, ἀνοιχθέντα δὲ γαλακτίζοντα, καὶ μεταξὺ αὐτῶν κεφάλιον ὡς κάκρυ ἐντετμη-¹⁵ μένον, μετ' ἄρτου ὡς μελάνθιον συνοπτώμενον. ῥίζα δὲ βολβοειδής, ἐσθιομένη ὠμὴ τε καὶ ἐφθῆ καὶ ὀπτῆ.

145 ὄρνον ῥίζα ἐστὶ περιφερής, ἄφυλλος, ἀκανλος, ὑπό-

143 RV: τραγοπόγων ἢ τετραπόγων, οἱ δὲ κόμην καλοῦσιν.

8 SIM. Theophr. h. pl. VII 7, 1 (e Diocle); Pl. XXVII 142 (e S. N.), cf. XXI 89; Hes. s. v.

8 EXC. Orib. XII s. v. (τραγοπόγων — ἐδώδιμος).

12 SIM. Nic. frg. 71 (Schn.); Pl. XXI 102 (e S. N.).

18 SIM. Theophr. h. pl. I, 6, 9. frg. 167 W; Diphil. (Ath. II 62 c); Pl. XIX 33 sq.

18 EXC. cf. Gal. VI 655. XII 147.

1 δὲ om. E φύλλον FDi: φύλλοις H: φύλλα E: folia Di: corr. Spr. coll. Pl. I. s. ὑπολίπαρα E ἔνδασυ, τρυφερὸν EDi 2 ἀνθεσιν δὲ E κεκρη- μένον om. E ἢ ῥίζα E δὲ ὑπεστι om. EDi 3 κατατιτραμένη libri, κατα- τετρημένη Sarac. τοῦ om. H 4 τισὶ om. E αὐτὰ ταῦτα E 5 ἐπινο- μασίαν E καὶ ὠμόν om. E 6 καὶ ἐκ E ἐσθιόμενος E 7 δὲ om. HDi συνεμβληθὲν F: συνεψηθὲν HDi: συνεψηθεῖς E

8 num. cap. σοβ FDi: σογ Π: ρνβ E τραγοπόγων E ἢ τετραπόγων e R add. Di 9 γλυκεῖα] ὀπτία R, post γλυκεῖα add. Di 10 μέγας QDi καὶ — μέγας om. C: καὶ om. N καρπὸς μέγας NOrib. QDi: καυλὸς/// καρπὸς μέγας E (καυλὸς del. E²): καὶ ἐξ ἄκρον μέγαν τὸν πάππον Theophr.: corr. Spr. 11 ἔσχηεν QDi

12 num. cap. σογ FDi: σοδ H: ρνγ E ὄρνιθος γάλα FEDiNic. I. s.: ὄρνιθόγαλον HDiF (ind.) ἐστὶ om. EH τρυφερὸν καὶ λεπτόν H λευκὸν λεπτόν E 13 δισπιθαμον Di 14 ἀπαλὰς om. Di ἐφ' ὧν E διανοιχθέντα Di 15 γαλακτίζει E μεταξὺ τῶν κεφάλιων Q κάκρυ QDi: κάκρυ E, cf. D, III 74 16 συνοπτώμενον ὡς μελάνθιον EDi βολβοειδής Di 17 τε καὶ ἐφθῆ καὶ ὀπτῆ om. E (καὶ ἐφθῆ add. E²) καὶ ἐφθῆ om. F καὶ ὀπτῆ om. HEDi

18 num. cap. σοδ FDi: σοε H: ρνδ E

19 C fol. 340^r: N 141 τραγοπόγων N τετραπόγωνα N

ξανθος, ξαρος ορνυτομένη. ἐδώδιμος δὲ ἐστὶν ὠμὴ τε καὶ ἐφθῆ
ἐσθιομένη.

146 σμίλαξ κηπαία, ἣς ὁ καρπὸς λόβια, ὑπ' ἐνίων δὲ
ἀσπάραγος καλεῖται. φύλλα ἔχει ὅμοια κισσῶ, μαλακώτερα δέ,
5 καυλοὺς δὲ λεπτοὺς καὶ ἑλικας περιπλεκόμενας τοῖς παρα-
κειμένοις θαμνίοις, ἀξαναόμενας τε ἐφ' ἱκανὸν ὥστε καὶ σκηνο-
ποιεῖσθαι. καρπὸν δὲ φέρει ὅμοιον τήλιδι, μακρότερον δὲ καὶ
ἐπισωματώτερον, ἐν ᾧ σπέρματα ὅμοια νεφροῖς, οὐκ ἰσόχροα,
10 καρπὸς ἐψόμενος σὺν τῷ σπέρματι ὡς ἀσπάραγος, οὐρητικὸς
ὦν καὶ δυσόνειρος.

147 Μηδικὴ ἔοικε μὲν ἄρτι φρυομένη τριφύλλῳ τῇ ἐν
χορτοκοπίοις, προάγουσα δὲ στενοφυλλοτέρα γίνεται, καυλοὺς
ἀνιῖσα τριφύλλῳ ὁμοίους, ἐφ' οἷς τὸ σπέρμα προσπέφυκε
15 φακοῦ τὸ μέγεθος, ἐπεστραμμένον ὡς κεράτιον, δπερ ξηρανθὲν
μειγνυται ἡδύσματος χάριν τοῖς ἀρτυτοῖς ἀλσί, χλωρὸν δὲ κατα-

147 RV: Μήδιον· οἱ δὲ Μηδική, οἱ δὲ τριφυλλον, οἱ δὲ
κλημάτιον, οἱ δὲ δσμ(κη)ός, οἱ δὲ τριγωνος, οἱ δὲ Κυβέλιον, οἱ
δὲ πολύφυλλον, Ῥωμαῖοι τριφύλλιουμ ὀδοράτουμ, Αἰγύπτιοι
20 ἐπαθοῦ.

12 SIM. Pl. XVIII 144sq. (cf. Col. II 11, 1sq. Pallad. V 1, 1); Serv. Verg.
Georg. I 215; Isid. XVII 4, 9; Strab. XI 525; schol. Arist. Eq. 606; Hes. s. v.,
cf. *Hehn*⁶ 397sq.

1 ξαρος καὶ θέρους ορνυσομένη E ἔστιν δὲ ἐδωδημώτερος E ἐφθῆ τε
καὶ ὠμὴ (καὶ ὀπτῆ) add. E²) ἐσθιομένη E (καὶ ὀπτῆ) mg. add. c. 144 in archet.
E² alieno loco in text. recepit)

3 num. cap. σοε FDi: σογ H: ρνε E σμίλαξ κηπαῖος QEOrib., cf. D.
IV 142. 143 ὑπ' ἐνίων λωβία E 4 κισσῶ ὅμοια Orib.EDi δέ] μέντοι Di
5 καυλοῦς — ὑποπυρρίζοντα om. Di καὶ καυλοῦς F δὲ om. QOrib. καθ'
ἑλικας conl. Spr. περιπεπλεγμένους F: περιπεπλεγμένους HDi 6 θάμνιοις
Orib. ἀξαναόμενας δὲ E: ἀξαναόμενος τε Orib. ἱκανῶς Orib. 7 τήλις Di
8 ἐπισωμώτερον Di: ἐδωματώτερον (at ἐν et ματώτερον in ras. E²) E, fort. recte
οἷς Orib. E ἰσόχροα E 9 δὲ (pr.) om. Di ὑποπόρφυρα Orib.: ὑπό-
πυρρα E

12 num. cap. σοξ H: σογ FDi: ρνγ E τῇ τριφύλλῳ E τῇ] τῆν FN
13 χορτοκοπίῳ E: φερῖαν οὕτω (sic) N προάγουσα| προσιούσα E 14 ἀν-
εῖσα F: ἀνίσιον N ὁμοίους τῷ προειρημένῳ τριφύλλῳ N: ὁμοίους τριφύλλῳ E:
τριπήχεις conl. Salm. τὸ om. N 15 φακοῦ μέγεθος NE προσανιόμενον
N 16 τοῖς ἄρτοις (om. ἀλσί) N καταπλασθὲν] ἀρτυθὲν NE

17 N fol. 103: om. C: marg. c. 18 l. IV add. H²Di 18 κλημάτιον N
δομὸς libri, correxi 19 τριφυλιούμ ἰδορατούμ Di 20 ἐπάθου Di

πλασθὲν ὠφελεῖ τὰ ψύξεως δεόμενα. δλη δὲ τῆ πόα χρῶνται οἱ κτηνοτρόφοι ἀντὶ ἀγρώστειος.

148 ἀφάκη θάμνος ἐστὶν ἐν ἀρούραις φνόμενος, φακοῦ ὑψηλότερος, λεπτόφυλλος, τὰ δὲ ἀπ' αὐτοῦ θυλάκια μεῖζονα τῶν τοῦ φακοῦ, περιεκτικὰ σπερματίων τριῶν ἢ τεσσάρων³ μελάνων, μικροτέρων φακοῦ.

δύναμιν δὲ ἔχει τὰ σπερμάτια στυπτικὴν, δθεν ἰσθησι ρεῦμα κοιλίας καὶ στομάχου φρυγόμενα καὶ ἐψόμενα ὡσπερ φακός.

149 πράσον κεφαλωτὸν φουσῶδες, κακόχυμον, δυσόνει-¹⁰

148 RV: ἀφάκη.

149 RV: πράσον κηπαῖον· οἱ δὲ κεφαλωτὸν, Ῥωμαῖοι πόρρουμ.

3 SIM. Theophr. h. pl. VIII 1, 4, 5, 3 (saepius); Arist. h. a. VIII 10, 71; Phanias (Ath. IX 406c); Pl. XXVII 38 (e S. N.); Hes. s. v.

3 EXC. cf. Gal. VI 550; XI 843.

10 SIM. [Hipp.] π. δ. Π 54 (VI 558); Pl. XX 44sq. (unde Garg. M. 21 aliis e Gal. D. additis); Sim. S. s. v. — Pl. XX 47 — D. eup. II 112 (312) — Pl. 47 — Pl. 47 eup. I 43 (114) — Pl. 44 eup. II 75 (287) — Pl. 44 eup. II 31 (243) — Pl. 48 (ex Hippocr.) eup. II 80 (293) — Pl. 44 eup. I 210 (203) — Pl. 47 eup. II 96 (300) — Pl. 46 eup. II 38 (251) — Pl. 49 — Pl. 45. 46 eup. II 117 (318) — Pl. 45 eup. I 57 (120) — Pl. 45 eup. I 63 (125) — Pl. 44 — Pl. 46. 48 eup. II 30 (239).

10 EXC. Gal. VI 658sq. Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.; Geop. XII 29, 8, 9.

10 TEST. Garg. M. 21: ideoque Dioscorides haec in eo vitia percenset quod inflationes stomachi excitet, sucos inutiles generet, vesicam vulneret, caliginis incutiat. Paul. Aeg. VII 3 s. v. πράσον· κακόχυμὸν ἐστὶ καὶ δριμύ, ὡς δὲ φησι Διοσκουρίδης, καὶ δυσόνειρον, εὐκόλιον, σφρητικόν, λεπτυντικόν.

1 ὠφέλιμον πρὸς N δλωσ H: δλους F: δλη reliqui 2 ἀντὶ ἀγρώστειος om. N

3 num. cap. σοζ FDi: σοη H: ρνζ E ἀφάκης E θάμνον RDi φνόμενον ἐν ἀρούραις RD1: φνόμενος ἐν ἀρούραις E φακοῦ] καυλός R 4 ὑψηλός R: ὑψηλότερον Di: ὑψηλότερα H λεπτόφυλλον Di ἀπ' αὐτοῦ RQ: ἐπ' αὐτοῦ ED1 θυλάκια] φνόμενα Di μεῖζω E 5 τῶν om. RD1 σπερμάτων E: ΟΠΕΡΙΞ (sic) C: om. N 6 μεγάλων HD1: semina sunt nigriora et minora lentacula Pl. l. s. μικρῶ δὲ δριμντέρο(ω superscr.)ν* ἢ καὶ μικροτέρων E (μικρῶ — καὶ del. E²) 7 σπέρματα CE ἐπέχει R 8 ρεῦματα (sic) E φρυγτόμενα QDi: φρ||υγόμενα E (1 litt. del. E²): ἐρειγόμενα R post φρυγ. add. καὶ ἐρεισόμενα H: καὶ ἐρειγόμενα F: ἐρειγόμενά τε Di: dittogr. om. ED1 ὡς H 9 φακός F

10 num. cap. σοη FDi: σοθ H: ρνη E post κεφαλωτὸν syn. e R add. Di, post λεπτυντικόν H κακόχυλον R

11 C fol. 63v: N 23 κοινῶς ἀφανία add. C (m. rec.)

12 C fol. 277v: N 123 (charta laesa) πράσον ἢ κεφαλ(ωτὸν) N (ch. laes.)

ρον, οὐρητικόν, εὐκόλιον, λεπτυντικόν, ἀμβλυωπίας ποιητικόν, καταμηνίων ἀγωγόν, βλαπτικόν κύστεως εἰλωμένης καὶ νεφρῶν, συνεψηθὲν δὲ πτισάνη καὶ βρωθὲν ἀνάγει τὰ ἐκ θώρακος. ἡ δὲ κόμη αὐτοῦ ἐψηθεῖσα ἐν θαλάσῃ καὶ ὄξει εἰς ἐγκάθισμα
 5 χρῆσιμεύει πρὸς μύσιν καὶ σκληρίαν ὑστέρας· ἀπογλυκαίνεται δὲ καὶ ἀφυσώτερον γίνεται ὄσιν ὕδασι ἐψηθὲν καὶ ἀποβραχὲν ἐν ὕδατι ψυχρῷ. τὸ δὲ καρτὸν δριμύτερον, ἔχον τι καὶ στυ- 2
 ψεως, ὄθεν αἷμα ὁ χυλὸς αὐτοῦ ἴσθησι σὺν ὄξει, καὶ μάλιστα τὸ ἐκ μυκτῆρων φερόμενον, μάννης ἢ λιβανωτοῦ μιγέντος, ἀφρο-
 10 δισία τε παρορμῆ, καὶ πρὸς τὰ ἐν θώρακι πάντα σὺν μέλιτι ἀντὶ ἐκλεικτοῦ ποιεῖ καὶ πρὸς φθίσεις· καθάρει δὲ καὶ τὴν ἀρτηρίαν βρωθὲν. ἐσθιόμενον δὲ συνεχῶς ἀμαρωτικὸν ὄψεως γίνεται, καὶ κακοστόμαχον δὲ ἐστίν. ἀρήγει καὶ θηριοθήκτοις 3
 σὺν μελικράτῳ πινόμενος ὁ χυλὸς, καὶ αὐτὸ δὲ καταπλασσό-
 15 μενον ὠφελεῖ· βοηθεῖ καὶ ὠταλγίαις ὁ χυλὸς καὶ ἤχοις σὺν ὄξει καὶ λιβανωτῷ ἢ γάλακτι ἢ ῥοδίνῳ ἐνσταγείς. αἶρει δὲ καὶ ἰόνθους τὰ φύλλα σὺν ῥοῖ τῷ ἐπὶ τὰ ὄψα καταπλασθέντα, καὶ ἐπινυκτίδας ἰᾶται, ἐσχάρας τε περιρρήττει σὺν ἄλοις ἐπιπλατ-
 τόμενα. τοῦ μέντοι σπέρματος δραχμαὶ δύο μετὰ μύρτων ἴσων
 20 ποθεῖσαι τὰς χρονίους ἀναγωγὰς τοῦ αἵματος ἐπέχουσιν.

150 ἀμπελόπρασον κακοστομαχώτερον (μὲν) τοῦ πρά-

150 RV: λυκόσκορδον· οἱ δὲ ἀμπελόπρασον, οἱ δὲ ἀρητιάς,

19 TEST. Garg. M. 21: *Dioscorides ad eandem causam profluvii septem seminis scripulos cum myrti bacis pari pondere in potione dandos putat.*

21 SIM. Pl. XXIV 136 (e S. N.) D. II 112 (311) II 115 (315).

21 EXC. Gal. XI 825 (unde Aet. Paul. Aeg. l. s.); Hes. s. v.

1 ἀμβλ. ποιητικόν om. R 2 ἠλωμένης QDi 3 μετὰ πτισάνης R ἢ βρωθὲν ἄλλως RE ἀγει R 4 κοπή F 5 σκλη. abhinc deest N (charta laesa) 6 ἀφυσώτερον F; ἀφυσώτερον H 7 ἐν om. R ψυχρῷ ὕδατι E τὸ δὲ καρτὸν FCE² (καρπὸν E); ὁ δὲ καρπὸς HDi δριμύτερος HDi; δριμύτατον C ἔχον δέ τι CE 8 αἷμα] καὶ C 9 μάννης F 10 πρὸς om. CDi τῷ θώρακι C 11 ἀντὶ ἐκλεικτοῦ] ἐκλεικτον E post ἐκλ. dist. Di καθάρει — ἀρτηρίαν om. Q, at cf. Di *arterias purgat*, Pl. XX 49 *arteriae vitia sanat* 13 δὲ ἐστίν om. CE 14 μελικράτῳ FCEGeop. l. s.: μέλιτι reliqui αὐτὰ δὲ καταπλασσόμενα C 15 βοηθεῖ δὲ καὶ E ὁ χυλὸς om. CE 16 λιβάνῳ Geop. l. s. καὶ γάλακτι FDi; ἢ γάλακτι CEHDiGeop. ἢ (alt.)] καὶ E 17 σὺν ῥοῖ C: μετὰ ῥοῦ Di 18 ἄλοις λελοῖς E ἐπιπλαττόμενον Q: fort. ἐπιπαττόμενα 19 μετὰ om. C 20 ἐπαγωγὰς C

21 num. cap. σοῦ QDi: ρνῦ E ἀμπελόπρασσον E καὶ κακοστ. F (ditt.) μὲν addidi ex C: δὲ N: om. reliqui τοῦτο τοῦ R

22 C fol. 209^r: N 112 (mg. add. m. rec. *porum silvaticum*) ἀρητιάς libri: suspectum

σον, θερμαντικώτερον δὲ καὶ οὐρητικώτερον, καταμηγνίων ἀγωγόν. Θηριοθήκτοις δὲ βιβρωσκόμενον ἀρμόζει.

151 κρόμμον· ὀρμύτερον τὸ μακρὸν τοῦ στρογγύλου καὶ τὸ ξανθὸν τοῦ λευκοῦ καὶ τὸ ξηρὸν τοῦ χλωροῦ καὶ τὸ ὠμὸν τοῦ ὀπτιοῦ καὶ ταριχηροῦ. ἔστι δὲ ἅπαντα δηκτικά καὶ πνευματωτικά, ὀρέξεως ἐκκλητικά, λεπτυντικά, διψώδη, ἀσώδη, ἀποκαθαρτικά, εὐκολία, ἀναστομωτικά ἐκκρίσεων τῶν τε ἄλλων καὶ αἰμορροϊδων, ἀντὶ βαλάνου δὲ προστίθεται λεπισθέντα καὶ εἰς ἔλαιον ἐμβληθέντα. ὁ δὲ χυλὸς ἐγγυόμενος σὺν μέλιτι βοηθεῖ ἀμβλυωπίας, ἀργέμοις, νεφελίοις καὶ ἀρχομένοις ὑποχεῖσθαι καὶ συναγχοῖς διαχρισθεῖς· κινεῖ καὶ καταμήνια, ἐγγυτὸς τε διὰ ῥινὸς καθαρτικὸς κεφαλῆς, κυνοθήκτοις τε κατά-
2 πλάσμα μεθ' ἄλως καὶ πηγάνου καὶ μέλιτος. σὺν ὄξει δὲ ἐν ἡλίῳ καταχρισθεῖς ἀλφούς ἰάται, μετ' ἴσου δὲ σποδίου ψωρο-

οὶ δὲ ἀμακρῶτις, Ῥωμαῖοι ἀριητίλλουμ, οἱ δὲ πόρρουμ ζούστι-
15 κομ, Ἄφροι σουμαγδεβάλ.

151 RV: κρόμμον· οἱ δὲ πολύειδος, προσηται καλαβῶτις, Ῥωμαῖοι κήπαμ.

3 SIM. [Hipp.] π. δ. Π 54 (VI 556); Pl. XX 39 (unde Garg. M. 27 aliis e Gal. D. additis); Sim. S. s. v. — Pl. XX 42. 43 — D. eup. I 41 (112) — Pl. 39. 40 eup. I 56 (119) — D. eup. I 14 (100) — Pl. XX 39 eup. II 113 (313) — eup. I 119 (152) — eup. I 122 (154) — Pl. 40 eup. I 63 (125) — Pl. 40 eup. I 60 (123) — eup. I 65 (126) — Pl. 41 eup. I 95 (141) — Pl. 43 (aliter) — eup. II 112 (312).

3 EXC. Gal. XII 48 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

3 TEST. Garg. M. 27: *Dioscorides* putat ex cibo earum sitim accendi, inflationes fieri, caput praegravari.

12 TEST. Garg. M. 27: *Dioscorides* cum sale et ruta caninis morsibus suadet inponi.

1 οὐρητικόν R ἀγωγόν om. R 2 καὶ Θηριοθήκτοις (om. δέ) R
3 num. cap. σπ QDi: ρξ E initio e R syn. add. Di, post ταριχηροῦ H
4 χλωροῦ] ὕδροῦ E 5 καὶ (pr.)] ἢ E πάντα RE 6 ἐκλυτικά H λεπτυν-
τικά post ἀσώδη colloc. H 7 ἐκκρίσεως F 8 δέ] τε R προστίθενται E
9 ἐμβληθέντα] βαπτίζόμενα R: βαπτόμενα E 10 βοηθεῖ] χηρῖμος RE: om.
FDi ἀμβλυωποσίαν RE νεφελίοις] βλεφάροις R ὀπουλοῦσθαι C: ὑπο-
λισθαι N: ὑποχέσθαι E 11 διάχριστος R κινεῖ τε (om. καὶ) Di κατα-
μήνια ἄγει CDi ἐγγυθεῖς δὲ ταῖς ῥίσι (ῥ add. E²)E: ἐγγυθεῖς τε διὰ ῥινὸς H:
ἐγγυτὸς τε καθαρτικὸς διὰ ῥινὸς Di: ἐν κῆστι τε καθαρτικαῖς (καθαρτικοῖς N)
καὶ κεφαλῆς R 12 διὰ ῥινὸς om. F καὶ καθαρτικὸς E (dittogr.) κυνο-
θήκτων τε RE 13 δὲ ἐν] δθεν ἐν R 14 ψωροφθαλίαν R: ψωροφθαλίαν
καὶ ξηροφθαλίαν E

15 ἀμακρῶτις libri: corruptum, fort. ἀμακρῶστις, cf. Theophr. h. pl. VII 5, 4
ἀριητίλλουμ libri: correxi, cf. Herm. XXXIII 383 ὀπουμ R: correxi

17 C fol. 186^v: N 84

φθαλμίας παύει, καὶ ἰόνθους σὺν ἀλσί στέλλει. σὺν ὀρνιθειῶ
δὲ στέατι πρὸς ἐκτριμμάτα ὑποδημάτων χρήσιμος καὶ πρὸς
δυσηκόαν καὶ συριγμούς καὶ πνοροοῦντα ὅτα ὁ χυλὸς καὶ
5 τὰχιον γὰρ ἀλκνονίον προκαλεῖται τριχας· ἔστι δὲ καὶ κεφαλα-
αλγές. πλείονα δὲ βρωθέντα ἐν νόσοις ληθάργους ποιεῖ, ἐψη-
θέντα δὲ οὐρητικώτερα γίνεται.

152 σκόρδον τὸ μὲν <τί> ἔστιν ἡμερον καὶ κηπευτόν, καὶ

152 RV: σκόρδον ὁμοίως· οἱ δὲ ὑβόσκον, οἱ δὲ ἐλαφο-
10 βόσκον, Ῥωμαῖοι ἄλιουμ.

RV: ὀφιδόσκορδον· Ῥωμαῖοι ἄλιουμ κολοβρίνουμ, οἱ δὲ
ἄλιουμ βιπερίνουμ. τὸ δὲ ὀφιδόσκορδον καλούμενον δύναμιν
ἔχει ὀριμεῖαν, Φερμαντικὴν κτλ.

RV: ἐλαφόσκορδον· οἱ δὲ ἀγριόσκορδον, οἱ δὲ καὶ τοῦτο
15 ὀφιδόσκορδον καλοῦσιν, Ῥωμαῖοι ἄλιουμ κερβίνουμ. φέεται ἐν

8 SIM. Pl. XX 50 (unde Garg. M. 18, 150, cf. Ps. Orib. I 121 ~ A. Mai VII 426) cf. Pl. XIX 111. [Hipp.] περὶ διαίτης II 54 (VI 556) [Hipp.] περὶ παθ. 54 (VI 264); Theophr. h. pl. VII 4, 11sq. Ruf. 534 (ed. Ruelle); Sim. S. 100 (e Gal. Ruf. aliis).

8 EXC. Orib. XII s. v. (σκόρδον — καλούμενον); Geop. XII 30, cf. Gal. XII 126 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 σὺν ἀλσί om. RE 2 δὲ om. RE καὶ πρὸς (pr.) RE ἐκθλίμματα R:
παρατριμμάτα E χρήσιμον RE fort. ὁ χυλὸς post χρήσιμος transponendum
post χρήσιμος add. καὶ πρὸς ῥέσιν κοιλίας R: καὶ πρὸς ῥέσιν κοιλίας Di: post
δυσηκόαν add. καὶ πρὸς χύσιν κοιλίας E καὶ πρὸς add. E² (χρήσ. δὲ E, δὲ
del. E²) 3 δυσηκόας E: δυσουρίαν R καὶ πρὸς τὰς ἀπολήψεις τῶν ὑδάτων
τῶν ἐν τοῖς ὡσὶν ἀρμόζει Di 4 ἐναπολήψεις scripsi coll. D. eup. I 65 (126)
5 γὰρ om. H, in ras. E² τὰς τριχας E καὶ om. Di (τὸ κρόμμον post δὲ
add.), post καὶ c. 3 litt. del. E² κεφαλαγει (η superscr.) E 6 πλειονασθέντα
δὲ Q: πλείον βρωθέν (βρωθέντα N) RDi ἐν — ποιεῖ om. R post νόσοις
c. 5 litt. del. E² ληθαργικούς E ἐψηθέν δὲ οὐρητικώτερον γίνεται C
7 in fine add. τοῦτο τοίνυν ἐψηθέν ἐφθόν (sic) καὶ καταπλασθὲν σὺν σταφίδι ἢ
οὐκ φύματα πέττει καὶ διαρρήσει τάχιστα Di: τὸ αὐτὸ κρόμμον σὺν σταφίδι
ἢ οὐκ ἐφθόν καταπλασθὲν φύματα πέττει καὶ διαρρήσει H

8 num. cap. σπα QDi: ρῥα E cap. ter habet R s. v. σκόρδον, ὀφιδόσκορ-
δον, ἐλαφόσκορδον σκόρδον· οἱ δὲ γύβοσκον, οἱ δὲ ἐλαφόβοσκον, Ῥωμαῖοι
ἄλιούμ initio e R interpol. Di σκόρδον δὲ E τί addidi e RE² καὶ (pr.)]
τὸ δὲ EOrib. (corr. O²) καὶ (alt.) om. RE

9 C fol. 316^v: N 152 γύβοσκον libri: correxi 11 C fol. 249^v (charta
laesa): N fol. 117 (alium argentinum add. m. rec.) fort. κολουβρίνουμ
14 C. fol. 116^v: N fol. 68: post l. III c. 38 cap. interpol. AH² (in mg.) οἱ δὲ
καὶ τοῦτο — καλοῦσιν om. C 15 φέεται — ὀφιδόσκορδον om. N

τοῦτο ἐν Αἰγύπτῳ μονοκέφαλον καὶ λευκόν. καλοῦσι δὲ τὰς ἐν αὐτῷ ῥᾶγας ἀγλιθας. ἔστι δὲ καὶ ἄλλο ἀγριον, ὀφιοσκόρδον καλούμενον.

δύναμιν δὲ ἔχει ὀριμεῖαν, θερμαντικὴν, ἐκκριτικὴν φυσῶν καὶ κοιλίας ταρακτικὴν, ξηραντικὴν στομάχου καὶ δίψης ποιη- 5
2 τικὴν, ἐλκωτικὴν τῶν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ σωμάτων. βιβρωσκό-
μενον δὲ ἔλμιν πλατεῖαν ἐξάγει καὶ οὖρα ἀγει, ἐχεοδήκτοις τε καὶ αἰμορροοῦσιν ἀρμόζει, ὡς οὐδὲν ἕτερον, λαμβανομένου οἴνου συνεχῶς ἢ σὺν τῷ οἴνῳ λεανθὲν καὶ ποθέν. καταπλάσσεται

ὀρεινοῖς καὶ τραχέσιν χωρίοις, ἐμπερὲς τῷ ὀφιοσκόρδῳ. δύνα- 10
μιν δὲ ἔχει ὀριμεῖαν, θερμαντικὴν, δηκτικὴν, φυσώδη, κοιλίας ταρακτικὴν, ξηραντικὴν στομάχου καὶ ποιητικὴν δίψους, ἐλκω-
τικὴν τῶν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ σωμάτων. βιβρωσκόμενον δὲ ἔλμιν πλατεῖαν ἐξάγει καὶ οὖρα ἀγει, ἐχεοδήκτοις τε καὶ αἰμορροοῦσιν ὡς οὐδὲν ἕτερον ἀρμόζει, λαμβανομένου οἴνου συνεχῶς ἢ σὺν 15
τῷ οἴνῳ λεανθὲν καὶ ποθέν· καταπλάσσεται καὶ πρὸς τε ταῦτα καὶ ἐπὶ τῶν λυσοδήκτων ὠφελίμως.

4 SIM. Pl. XX 57 — Pl. 54 D. eup. II 66 (281) — Zop. (Orib. II 566) eup. II 109 (306) — Pl. 50 eup. II 115 (315) — Pl. 50 eup. II 118 (318) — Pl. 50 eup. II 113 (313) — Pl. 50 — Pl. 54 eup. I 93 (139) — Pl. 54. 56 eup. II 31 (243) — Pl. 54 — Pl. 55 eup. I 56 (119) — eup. I 95 (141) — eup. I 105 (146) — Pl. 55. 51 eup. I 129 (159).

1 καὶ om. R^{Orib.E} post μονοκέφαλον haec habet Di ἔστιν ὡσπερ τὸ πράσον, γλυκὲν, ἐμπόρφυρον, μικρόν, τὸ δὲ λοιπὸν μέγα, πολυκέφαλον, λευκόν δὲ — καλούμενον om. R 2 ἀγλιθας E: γέλιγες Theophr. l. s., cf. Gal. XIX 69, Hes. s. v. ἀγλιθια, γέλιγες, Foes oec. Hippocr. δὲ τι ἀγριον E 4 δύναμις δὲ αὐτῶν ὀριμεῖα (ὀριμεῖα R), θερμαντικὴ δηκτικὴ (ἐκκριτικὴ add. Di), φυσώδης (φυσώδη R), κοιλίας ταρακτικὴ (. . ἢν C) ξηραντικὴ (. . ἢν R) στομάχου καὶ (om. NDi) ποιητικὴ (. . ἢν C) δίψους (δίψης ποιητικὴ Di) RDⁱ post θερμαντικὴν haec habet E στομαχικὴν. ξηραντικὴν στομάχου· ποιητικὴν δίψους· τῶν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ ἐλκωτικὴν σωμάτων, at cf. Di virtus est ei viscida et inflatilis, calida, ventrem turbat, stomachum siccatur, sitim commovet, corpora vulnerat 5 post ποιητικὴν add. ἐμπνευματώσεως ἀλλοιωτικὴν καὶ ἐπιφανείας δμμάτων ἀβλωτικὴν H: ἐμπνευματώσεως ἀλλοιωτικὴ καὶ ἐπιφανείας σωμάτων βιβρωσκόμενα· τὰ αὐτὰ δὲ ποιεῖ καὶ τὸ ὀφιοσκόρδον, δ καὶ ἐλαφόσκόρδον λέγεται Di 7 δὲ — βιβρωσκόμενον δὲ (219, 2) om Q δὲ om. Di ἔλμινθας πλατεῖας Di ἐξάγει] ἐκτινάσσει N ἀγει] κατάγει Di ἐχοδήκτοις Di τε] δὲ CE 8 post αἰμορρο. extr. fol. 25 cod. E vocab. unum folium perit, incipit rursus cod. c. 156 ἀρμόζει post ἕτερον transpos. R

10 ἐμπερὲς τῷ ὀφ. H²A: ἐμπερὲς ὡς τὸ ὀφ. C 12 ἐλκωτικὴν — σωμά-
των om. C 14 ἐξάγει C: ἐκτινάσσει N τε] δὲ C 16 καταπλάσσεται δὲ
ταῦτα N 17 post ὠφελίμως add. N, quae in cap. de alio sequuntur

δὲ καὶ πρὸς τε ταῦτά καὶ ἐπὶ τῶν λυσοδοήκτων ὠφελίμως, καὶ βιβρωσκόμενον δὲ δύνῃσι, καὶ πρὸς τοὺς ξενισμοὺς τῶν ὑδάτων ἀρμόζει· λαμπρύνει καὶ ἀρτηρίας καὶ βήχας χρονίας παρηγορεῖ, ὠμόν τε καὶ δπτὸν καὶ ἐφθρόν ἐσθιόμενον, καὶ κτείνει φθείρας
 5 καὶ κονίδας σὺν δριγάνον ἀφειψήματι πινόμενον. καὲν δὲ καὶ 3
 φυραθὲν μέλιτι ὑπόπια καὶ ἀλωπεκίας ἰάται καταχρῖόμενον, ἐπὶ δὲ τῶν ἀλωπεκιδῶν σὺν ναρδίνῳ μύρῳ, σὺν ἀλασί δὲ καὶ ἐλαίῳ ἐξανθήματα θεραπεύει· ἀφίστησι δὲ καὶ φακοὺς καὶ λειχῆνας καὶ ἀχῶρας, πίτυρα, ἀλφούς, λέπρας σὺν μέλιτι. μετὰ
 10 δαδίου δὲ καὶ λιβανωτοῦ καθειψηθὲν τὰς ὀδονταλγίας διακρατούμενον ἐν τῷ στόματι κουφίζει, μυγαλῆς τέ ἐστι κατάπλασμα σὺν συκῆς φύλλοις καὶ κυμίνῳ. τῆς δὲ κόμης τὸ ἀπόστημα ἐγκάθισμα ἐμμήρων καὶ δευτέρων ἀγωγόν, καὶ ὑποθυμιάται δὲ πρὸς τὰ αὐτά. τὸ δὲ ἐξ αὐτοῦ καὶ τῆς μελαίνης ἐλαίας γινόμενον τρίμμα,
 15 μενον τρίμμα, καλούμενον δὲ μυττωτόν, βιβρωσκόμενον οὖρησιν κινεῖ καὶ ἀναστομοῖ, χρήσιμον δὲ καὶ ὑδρωπιῶσιν ἐστίν.

153 σκοροδόπρασον φύεται ὡς πράσον μέγα, μετέχον τῆς τοῦ πράσου καὶ σκόροδου ποιότητος, δθεν καὶ τὴν δύναμιν

153 RV: σκοροδόπρασον.

10 SIM. Pl. 53 D. eup. I 69 (128) — Pl. 50 eup. II 123 (321) — Hippocr. (Pl. 51) Zop. (Orib. II 599) eup. II 75. 78. 79 (287. 291. 292) — Diocl. (frg. 48. 164) eup. II 63 (277).

17 EXC. Orib. XII s. v. (σκοροδόπρασον — ποιότητος); cf. Gal. XII 126.

1 δὲ καὶ om. R (s. v. σκόροδον): καὶ (pr.) om. Di ταῦτα libri: correxi
 2 δὲ om. R ξενισμοὺς post ἀρμόζει colloc. R 3 ἀρμόζει om. H λαμπρύνει
 post ἀρτηρίας transpos. R καὶ (pr.) om. Di: τε N (s. v. ελαφόσκοροδον)
 χρονίους H 4 καὶ δπτὸν om. HDi: καὶ ἐφθρόν om. R (καὶ ἐφθρόν superser.
 N s. v. ελαφόσκοροδον): coctū et crudū comestū D1 καὶ (tert.) om. RD1 φθεί-
 ρας καὶ (om. C) κονίδας φθείρει R: φθείρας δὲ καὶ κονίδας φθ. Di 5 ἀφει-
 ψήματι δριγάνον R ἰάν δὲ καὶ φυραθῆ μέλιτι R 6 μέλιτι φυραθὲν Di
 7 δὲ (pr.) om. F καὶ ἀλασί καὶ ἐλαίῳ QDi: σὺν ἀλασί τε (δὲ N) καὶ R: cum oleo
 nardo mixtus et sale papellas corporis tollet D1, at verba σὺν ναρδίνῳ μύρῳ
 cum antecedentibus esse coniungenda docet D. eup. I 95 (141) καὶ ἐλαίῳ]
 inc. extr. fol. 171 cod. P 8 φακοὺς] ἀλφούς RD1 9 post λειχῆνας
 add. καὶ φακοὺς Di ἀχῶράς τε (om. καὶ) Di καὶ πίτυρα καὶ λέπρας Di:
 πίτυρα καὶ (om. C) λέπρας R σὺν μιλτῶ καὶ λιβανωτῶ (. . τοῦ C) ἐψηθέντα
 R 10 ἐψηθὲν Di: ἐψηθέντα H: καθειψηθέντα PF: correxi ὀδονταλγίαν H
 διακρατούμενα R 11 ἐν om. Di 12 φύλλων (i. e. φύλλῳ) R ἀφειψήμα Q
 14 πρὸς τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ὑποθυμιάται Di τὸ αὐτὸ RD1 15 μυττωτόν F:
 μύρτον HDi, cf. Gal. XIX 124. Orib. I 617 (Dar.) βιβρωσκόμενον om. Q
 16 ὑδρωπιῶσι Di ἴστιν om. RD1

17 num. cap. σπβ ODi, cap. om. E μετέχον δὲ R 18 τοῦ σκόροδου καὶ
 πράσου R: τοῦ σκόροδου καὶ τοῦ πράσου Di τοῦ om. Orib. σκοροδόδου Orib. H
 19 C fol. 314^v: N 152

μικτήν ἔχει, ποιοῦν ὄσα καὶ τὸ πράσον καὶ τὸ σκόρδον, ἀνεμῆως μέντοι λαχανεύεται δὲ εἰς βρωσιν ὡς τὸ πράσον ἐψόμενον καὶ ἀπογλυκαινόμενον.

154 *σίνηπι ἢ νᾶπυ*· ἐκλέγου τὸ μὴ κατάξηρον καὶ καπνρόν, ἀδρόν δὲ καὶ θλασθὲν ἐνδοθεν χλωρόν καὶ οἰονεὶ ἔγχυλον, 5 γλανκόν· πρόσφατον γὰρ καὶ ἀκμαῖον τὸ τοιοῦτον.

δύναται δὲ θερμαίνειν, λεπτύνειν, ἐπισπᾶσθαι, ἀποφλεγματίζειν διαμασηθῆν. μίγεις δὲ ὁ χυλὸς αὐτοῦ ὑδρομέλιτι ἢ οἶνομέλιτι πρὸς ἀντιάδας καὶ τὰς χρονίους τραχύτητας τῆς 2 ἀρτηρίας καὶ τυλώδεις ἀναγαργαριζόμενος ἀρμόζει. προσαχθὲν 10 δὲ τοῖς μυκτῆρσι λείον παρμῶδες κινεῖ, καὶ ἐπιλημπτικούς καὶ ὑστερικῶς πνιγομένας διεγείρει, καὶ ἐπὶ ληθαργικῶν καταπλάσσεται ξυρηθείσης τῆς κεφαλῆς. μίγην δὲ σίκκοις καὶ ἐπιτεθὲν ἀκρι φοινίξεως ἀρμόζει πρὸς ἰσχιάδας, σπλήνας καὶ καθόλου

154 RV: *σίνηπι κηπαῖον*· οἱ δὲ *νᾶπυ*, Ῥωμαῖοι *σινᾶπε(μ)*. 15

RV: *σίνηπι ἄγριον ἢ καὶ σκόρδιον μέγα*, οἱ δὲ *ἀνδρείον*, Ῥωμαῖοι *σινᾶπε(μ)* *φούστিকা(μ)*,

4 SIM. Pl. XX 236sq. cf. XIX 171. Garg. M. 29, 164 (e Pl. et Diosc.) Sim. S. s. v. 102, cf. Ath. IX 366a sq. Antyll. (Orib. II 411) — [Hipp.] *περὶ διαίτης* II 54 (558) Ruf. 547 (Ruelle) — Pl. XX 236 D. eup. I 5 (97) — eup. I 92 (139), cf. Pl. 237 — eup. I 4 (96) — Pl. 238 eup. I 20 (104) I 14 (100) II 87 (296) — Pl. 238 eup. I 211 (221) — eup. II 62 (275) — Pl. 239 eup. I 95 (140) — Pl. 240 eup. I 56 (119) — Pl. 239, cf. eup. I 123 (155) — eup. I 64 (126) — I 63 (124) — Pl. 239, cf. Ath. IX 367a.

4 EXC. Orib. XII s. v. (*σίνηπι* — *τοιοῦτον*, *χυλίζεται* — *ἤλιφ*); cf. Aet. I s. v. (e Gal. XII 85 *aliis aliunde additis*); Hes. s. v. *νᾶπυ*.

8 TEST. Alex. Tr. II 139 (P.).

1 *ἔχει μικτήν R* τὸ σκόρδον (*σκόροδον* HDi) καὶ τὸ πράσον RQDi
2 *εἰς βρωσιν* post *πράσον* transpos. C, om. N

4 num. cap. *σπυ* ODi, cap. om. E *σίνηπι* F: *σίνηπι κηπαῖον*, οἱ δὲ *νᾶπυ*, Ῥωμαῖοι *σινᾶπε* e R add. Di *ἢ νᾶπυ* om. Orib. *καπνρόν*] *κατάπυρον* Orib.: *κατάπυρον* Di 5 *ἀδρόν δ δὴ θλασθὲν* R: *ἀδρόν, δ δὴ θλασθὲν* Di: *ἀδρόν, ἀλλ' δ δὴ θλασθὲν* H: *δὲ* (om. *ἀδρόν*) *δ δὴ θλασθὲν* Orib., ad rem cf. Aet. I s. v. 6 *γλανκόν* om. ROrib., at cf. DI *sucum dimittens velut viride τοιοῦτο* ROrib. 8 *αὐτῶν R* post *αὐτοῦ* habet *μετὰ μέλιτος R*, *μελικράτω* D. eup. I 928 (139) *ἢ οἶνομέλιτι* om. HDi 9 *χρονίας* N 10 *ἀναγαργήρισμα* R 11 *καὶ* (pr.) om. Di: *καὶ ἐπιληπτικούς* om. R *ἐπιληπτικούς* F: *ἐπιληπτικούς* (τε add. Di) *βοηθεῖ* HDi 12 *ὑστερικῶς* R *καταπλάσσεται* — *ἀλωπεκίας* om. R 13 *ξυρηθείσης* H 14 *καὶ σπλήνας* Di

15 C fol. 309^v: N 139 (*sinapis domestica* add. m. rec.) *σινηπαῖον* C
σινᾶπε RHDi: correxi

16 C fol. 310^v: N 139 (*sinapis silvestris* add. m. rec.) *σινήπιον* C καὶ om. NC (fol. 311^r) *μέγα* om. NC (fol. 311^r) *ἀνδρίον* C 17 *σινᾶπεροστικά* R

πᾶν χρόνιον ἄλγημα, ὅπου μεταγαγεῖν τι ἐκ βάρους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν βουλόμεθα τῷ τῆς ἑτεροπαθείας λόγῳ· θεραπεύει καὶ ἀλωπεκίας καταπλασθέν, πρόσωπόν τε καθαίρει καὶ ὑπόπια αἶρει σὺν μέλιτι ἢ στέατι ἢ κηρωτῇ. σὺν δέξει δὲ πρὸς 3
5 λέπρας καὶ λειχήνας ἀγρίους περιχρῆται· πίνεται δὲ καὶ πρὸς περιόδους ξηρὸν ὡς ἀλφίτα ἐπιπασσόμενον τῷ ποτῷ, ἐπι-
σπαστικαῖς τε ἐμπλάστοις καὶ ψωρिकाῖς μείγνυται χρησίμως, δυσηκόαις τε καὶ ἤχοις λείον ἐντιθέμενον τῇ ἀκοῇ μετὰ σύκου ὠφελεῖ. ὁ δὲ χυλὸς αὐτοῦ σὺν μέλιτι ἀρμόζει πρὸς τε ἀμβλυ-
10 ὤπιας καὶ τραχέα βλέφαρα ἐγχριόμενος. χυλλίζεται δὲ ἐτι χλω-
ρὸν <δν> τὸ σπέρμα, καὶ τὸ ἀποθλιφθὲν ξηραίνεται ἐν ἡλίῳ.
155 κάρδαμον δοκεῖ κάλλιστον εἶναι τὸ ἐν Βαβυλῶνι.
παντὸς δὲ τὸ σπέρμα θερμαντικόν, δριμύ, κακοστώμαχον, κοι-

155 RV: κάρδαμον· οἱ δὲ κυνοκάρδαμον, οἱ δὲ ἰβηρίς, οἱ
15 δὲ καρδαμίνη, Αἰγύπτιοι σεμέθ, Ῥωμαῖοι ναστούρκιουμ.

12 SIM. Pl. XX 127sq. (e S. N.); schol. Nic. Th. 41 (e S. N.); Garg. Mart. 13 (146 R e Pl. aliis aliunde adscitis) ~ A. Mai VII 416; Geop. XII 27 (e Pl.); Ps. Ap. 21; Ps. Orib. III 69 ~ A. Mai VII 442; Isid. XVII 10, 17 (e Pl. XIX 155) — Nic. Th. 877 cum schol. Pl. XX 130 — [Hipp.] *περὶ διατρ.* II 54 (VI 558) — Cels. II 22 Pl. 127 — Cels. II 22 — Cels. II 29 — Pl. 128 D. eup. II 66 (28) — Cels. IV 16 Pl. 129. eup. II 62 (275) — Zop. (Orib. II 598) eup. II 77 (290) — Pl. 127 eup. II 96 (300) — Pl. 130 eup. I 128 (158) — Pl. 129 D. eup. I 172 (183) — [Hipp.] l. s. Zop. (Orib. II 569) Pl. 128 — Nic. Th. 41 Pl. 129 eup. II 115 (317) — eup. I 96 (141) — Pl. 130 — Zop. (Orib. II 589) Pl. 128 eup. I 147 (168) — Pl. 129 eup. I 144 (166).

12 EXC. cf. Gal. XII 11 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 μετᾶγειν Di ἐκ βάρους om. P: ἐκ τοῦ βάρους Di: post ἐπιφάνειαν transpos. Q (mg. add. falso loco in textum irrepsit), cf. DI *omnibus causis temporaliibus ex alto non reversurum humorem auri revalet*, D. IV 153 (299, 14) 3 τε] δὲ Di 4 ἢ (alt.) om. C: στέατος κηρωτῇ N 5 καταχρῆται C: καταχρισθεῖσα N δὲ καὶ om. C, δὲ om. N 6 ξηρὸν δὲ ὡς ἀλφίτον καταπασσόμενον (om. τῷ ποτῷ) R ἐπισπαστικὸν καὶ πλάστοις (καὶ πλ. om. N) καὶ ψωρिकाῖς R 7 μείγνυται δὲ δυσκόλως δυσηκόοις C: μίγνυται δυσηκόοις N 8 ἐπιτιθέμενον HDi, cf. D. eup. I 64 (126) καὶ τὸ διὰ σιγήπεις καὶ νίτρον καὶ σύκου ἐντιθέμενον (sc. δυσκωφίας θεραπεύει) 10 ποιεῖ καὶ πρὸς τραχέα R ἐτι χλωρὸν] ἐγγλωρὸν Orib. 11 δν addidi τὸ ἀποθλιφθὲν PF: om. Orib.: ἀποθλιφθὲν R: ἀποθλιβέν HDi

12 num. cap. σπῶ ODi: cap. om. E post κάρδαμον syn. e R add. Di κάλλιστον μὲν εἶναι δοκεῖ RDi post Βαβ. add. κάρδαμον RDi 13 παντὸς] ἀμφοτέρων RDi: ab omnibus semen DI post σπέρμα add. καθαρτικὸν R

14 C fol 187r: N 87 (*nasturcium* add. m. rec.) *κυνοκάρδαμον] cymocan ...* (charta laesa) Ps. Ap. (L) *ἰβηρίς] iberis* Ps. Ap. 15 *καρδαμινάκαμ libri: correxi coll. Ps. Ap. alii cardamina σεμέθ] sēp* Ps. Ap. (V) *punici cusmin* vocant add. Ps. Ap.

λίαν ταράσσον καὶ ἔλμινθας ἐκτινάσσον, σπλήνα μειοῦν, ἔμβρονα φθεῖρον καὶ ἔμμηνα κινοῦν, σνονουσίαν παρορμῶν· ἔοικε δὲ 2 σινάπει καὶ εὐζώμῳ, ἀποσμήχει λέπρας, λειχήνας. σὺν μέλιτι δὲ σπλήνα ταπεινοὶ καταπλασσομένοι καὶ κηρία ἀποκαθαίρει, καὶ τὰ ἐκ θώρακος ἀνάγει ἐγκαθεψόμενον ῥοφήμασιν, ἔρπετο- 5 δῆκτων τέ ἐστιν ἀντιφάρμακον πινόμενον· θυμιαθὲν δὲ ἔρπετὰ διώκει, τρίχας τε ῥεούσας ἐπέχει καὶ ἀνθρακας περιρρήττει πνοποιοῦν. σὺν ὄξει δὲ καὶ ἀλφίτοις καταπλασθὲν ἰσχυαδικὸς ἀφλεῖ, καὶ οἰδήματα καὶ φλεγμονὰς διαφορεῖ, δοθιήνας τε ἐκπνοὶ σὺν ἀλμῇ καταπλασθὲν. καὶ ἡ πῶα δὲ τὰ αὐτὰ ποιεῖ, 10 ἔλασσον μέντοι δύναται.

156 Θλάσπι βοτάνιον ἐστὶ στενὸν τοῖς φύλλοις, ὡς δακτύλου τὸ μῆκος, πεπτωκόσιν ἐπὶ γῆς, ἀρροσχιδέσιν, ὑπολιπάραις· καυλὸν δὲ ἀνίησι λεπτόν, δισπίθραμον, ἀποφνάδας ὀλίγας ἔχοντα, καὶ περὶ ὄλον αὐτὸν καρπὸς ὑπόπλατυς ἐξ ἄκρου, ἐν ᾧ σπερ- 15 μάτιον ἔμφερες καρδάμῳ, δισκοειδές, οἰονεὶ ἐντεθλασμένον, ἐξ

156 RV: Θλάσπι· οἱ δὲ θλασπίδιον, οἱ δὲ σίνηπι Περσι-
κόν, οἱ δὲ σίνηπι ἄγριον, οἱ δὲ μυῖτιν, οἱ δὲ μυιόπτερον, οἱ
δὲ Ἀημοφῶν, οἱ δὲ βότρων, Ἀγύπτιοι σουιτέμψον, Ῥωμαῖοι
σκανδουλάκιουμ, οἱ δὲ καμψέλλα, οἱ δὲ πέδε(μ) γαλλινάκιουμ. 20

12 SIM. Pl. XXVII 139 (e S N.).

12 EXC. Orib. XI s. v. (Θλάσπι — φέται); Ps. D. de h. f. 16 (e D. lat.); Gal. XI 886 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII s. v.), cf. Hes. s. v. Θλάσπι.

1 ἔλμεις CF: ἔλμιν N ἐκτινάσσει C μειοῖ R καὶ ἔμβρονα φθεῖρει R
2 καὶ ἔμμηνα κινοῦν om. PR: καὶ om. Di, at cf. Di παρορμῶ R 3 σινάπει
HDi ἀποσμήχον R καὶ λειχήνας R 4 δὲ καὶ R τήκει R in ἀπο-
καθαίρει κατὰ des. P (fol. 171*) 5 ἀγει R καθεψόμενον ἐν ῥοφήμασιν H:
ἐγκαθεψόμενον ῥοφ. F (ψ in ζ corr. m. rec.) ἔρπετῶν QDi 6 καὶ θυμιαθὲν
H 7 διώκει ἔρπετὰ R περιρρήττει καὶ πνοποιεῖ R 8 δὲ om. FDi κατα-
πλασθὲν post δὲ colloq. R 10 ἐκτῆκει R 11 ἔλαττον μέντοι γε R μέντι F
12 num. cap. ὅπε QDi, cap. om. PE θλάσπη F post θλάσπι syn. e
R add. Di, post φύλλοις H 13 τὸ μῆκος R, τὸ om. reliqui post μῆκος add.
τὰ φύλλα H τῆς γῆς RDi 14 λεπτόν ἀνίησι RDi δισπίθραμιατον RDi
15 καὶ om. R 16 καρδαμώμῳ N

17 C fol. 140^v: N 38 (bursa pastoris et apud quosdam sanguinaria marg.
add. m. r.) σίνηπν Di 18 μυιέτην N: μυιτήν Di: correxi coll. D. II 139
οἱ δὲ μυιόπτερον om. C: μυιόπτερον Di 19 δαιμοφῶν libri: correxi βότρων
R: βότρων Di: correxi σουιτεμψον C: σουιτεμψον N 20 cf. Ed. Diocl. I
8, 64 ed. Blümner, Isid. XVII 3, 11 κάψελλα Di ad πέδεμ γαλλινάκιουμ
cf. D. II 139 Pl. XXV 155

οὐδὲ καὶ τὸ ὄνομα ἐσχηκεν, ἀνθος δὲ ὑπόλευκον· ἐν ὁδοῖς καὶ ἐπὶ θρυγγῶν καὶ τευχῶν φύεται.

τὸ δὲ σπέρμα δριμύ, θερμαντικόν, χολήν ἀνω τε καὶ κάτω 2
καθαίρον ποθὲν πλήθος δξυβάφου. ἐγκλύζεται δὲ καὶ πρὸς
5 ἰσχιαδικούς, ἀγει δὲ καὶ αἷμα, ποθὲν δὲ καὶ τὰς ἐντὸς ἀποστά-
σεις φήγγυσι· κινεῖ δὲ καὶ καταμήνια καὶ ἐμβρυα φθείρει.

ἱστορεῖται δὲ Κρατεύας καὶ ἕτερον θλάσπι, ὅ τινες Περ-
σικὸν σίνηπι καλοῦσι, πλατύφυλλον καὶ μεγαλόρριζον. καὶ τοῦτο
δὲ μελγνυται τοῖς πρὸς ἰσχιάδα διακλυμοῖς.

10 157 δράβη πόα (ἔστι) πήχεως τὸ ὕψος, ξάβδους ἔχουσα
λεπτάς· παρ' ἑκάτερα δὲ τὰ φύλλα ὡσπερ λεπιδίου, ἀπαλώ-
τερα δὲ καὶ λευκότερα, ἐπ' ἄκρου δὲ σκιάδιον καθάπερ ἀκτῆς,
ἔχον ἀνθη λευκά.

ταύτης ἡ πόα συνέψεται [τῆ] πτισάνη, μάλιστα (δ') ἐν Καπ-
15 παδοκίᾳ. ὁ δὲ καρπὸς αὐτῆς ξηρὸς ἀντὶ πεπέρεως μελγνυται
τοῖς προσοψήμασιν.

158 ἐρύσιμον· φύεται μὲν περὶ τὰς πόλεις καὶ οἰκόπεδα

158 RV: ἐρύσιμον· οἱ δὲ χαμαίπλιον, προφήται Ἡρακλέους
ἄλφια, Αἰγύπτιοι ἐρεθμού, Ῥωμαῖοι ἰριώνεμ.

3 SIM. D. eup. I 238 (220) II 77 (289) Pl. I s.

10 SIM. Pl. XXVII 73 (e S. N. — Crat.).

17 SIM. Theophr. h. pl. VIII 3, 2. 3. 7, 3; Pl. XXII 158 (e S. N.) Hes.
a. v. — D. eup. I 31 (243) 33 (245) II 56 (267) I 237 (218) I 148 (169) I 142 (165).

17 EXC. Orib. XI s. v. (ἐρύσιμον — γεῦσαι); Gal. XI 877 (unde Aet. I s. v.
Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 τοῦνομα F φύεται ἐν ὁδοῖς καὶ τάφροις N: ἐν ὁδοῖς καὶ τάφροις φύ-
εται C: ἐν ὁδοῖς καὶ θρυγγῶσι καὶ τάφροις φνόμενον Di: nascitur in semitis, serpi-
bus et septis Orib. lat.: nascitur in semitis et septis Pl. 2 θρυγγῶν H τοίγων
H 3 τὸ δὲ om. HDi, δὲ om. F δριμύ καὶ R 4 πλήθος ποθὲν N δξυ-
βάφου) abhinc rursus habemus E 5 δὲ (pr.) om. Di δὲ (alt.) om. RDi, at
cf. Gal. τὰ ἐντὸς ἀποστήματα φήσσαι ποτιζόμενον . . . καὶ δι' ἕδραν ἐνέμενον
ἰσχιάδας ὀνήνησιν αιματώδη κινεῖν 6 τὰ καταμήνια F φθείρει) ἀγει N:
φείρει C 7 ἱστορεῖ — διακλυμοῖς om. R ἱστορεῖται F: ἱστορεῖ reliqui
θλάσπιον E δπερ E 8 σίνηπι F 9 κλυμοῖς E

10 num. cap. σπγ QDi: ρξγ E: cap. iterat s. tit. περὶ ἀραβίδος post II
c. 185 Di δράβη] βράβη E: βριο Di ἡ πόα Di: ἡ om. reliqui ἔστι addidi
περὶ πήγγυ EDi πήχεως QDi τὸ om. H παρ' ἑκάτερα λεπτάς, φύλλα δὲ E
11 δὲ αὐτῶν φύλλα Di (s. v. ἀραβίς): δὲ τὰ φύλλα reliqui 12 ἐπ' ἄκρου E ἀκτῆς
QDi: ἀκτῆς E (η in ras.): flore candido sabuci Pl. 13 ἀνθη ἔχον E 14 αἶτη
ἡ πόα E τῆ om. HE: delevi δ' addidi ex E 15 πεπέρεως F τοῖς om. E

17 num. cap. σπζ QDi: ρξζ E post ἐρύσιμον syn. e R add. Di, mg. H²
φύεται μὲν RE: μὲν om. reliqui πρὸς E καὶ τὰ N

18 C 104^r: N 70 (eruca mg. add. m. rec.) χαμαίπλιον] suspectum, fort.
χαμαίπλιον ἡρακλίους R 19 ἐριωνέμ libri: correxi coll. Pl. XVIII 96. XXII 158

καὶ ἐν κήποις· φύλλα δὲ ὁμοία εὐζώμφ ἀγρίῳ ἔχει, καυλία
 ἱμαντώδη, ἀνθη μηλίζοντα· ἐπ' ἄκρων δὲ λοβοὶ κερατοειδεῖς,
 ἰσχυροί, ὡς τήλιδος, ἐν οἷς σπερμάτια μικρά, καρδᾶμφ παρα-
 πλήσια, πυρώδη κατὰ τὴν γέσιν, ποιοῦντα πρὸς θώρακος φευ-
 ματισμόν, ἐμπύους, βήχας, ἴκτερον, ἰσχυιάδα ἐκλειχόμενα σὺν 5
 μέλιτι· πίνεται καὶ πρὸς τὰ θανάσιμα φάρμακα. καταπλασ-
 σόμενον δὲ μεθ' ὕδατος ἢ μέλιτος ὠφελεῖ καρκινώματα κρυπτά,
 σκληρίας, παρωτίδας, διδύμων καὶ μαστῶν φλεγμονάς, λεπτύνει
 τε καθ' ὅλου καὶ θερμαίνει. ἐπιεικέστερον δὲ γίνεται εἰς τὰ
 ἐκλείγματα, ἀποβραχὲν ὕδατι καὶ φωχθὲν ἢ ἐνδεθὲν εἰς ὀθόνιον 10
 καὶ ὀπτηθὲν στέατος περιπλασθέντος.

159 πέπερι δένδρον ἱστορεῖται φυτόμενον ἐν Ἰνδίᾳ, καρ-
 πὸν δὲ ἀνήσι κατ' ἀρχὰς μὲν προμήκη καθάπερ λοβούς, ὅπερ
 ἐστὶ <τὸ> μακρὸν πέπερι, ἔχον τὸ ἐντὸς κέγχρω παραπλήσιον, τὸ
 μέλλον ἔσσεσθαι τέλειον πέπερι, ὅπερ κατὰ τοὺς οἰκείους ἀνα- 15
 πλούμενον χρόνους βότρως ἀνήσι, κόκκους φέροντας οἶον
 ἐρρυσωμένους, τοὺς δὲ καὶ ὀμφακώδεις, ὀτινὲς εἰσι τὸ λευκὸν
 πέπερι, εὐτεθοῦν μάλιστα εἰς τὰ ὀφθαλμικὰ καὶ ἀντιδότους
 2 καὶ θηριακὰς δυνάμεις. ἔστι δὲ τὸ μὲν μακρὸν διὰ τὸ ἄωρον
 ἐπιτηδειώτερον εἰς τὰς ἀντιδότους καὶ θηριακὰς <δυνάμεις>, τὸ 20

6 TEST. Gal. XI 878: φησὶ δὲ Διοσκουρίδης ὡς καταπλαττόμενον μεθ'
 ὕδατος ἢ μέλιτος ἀνήσει τοὺς κρυπτοὺς καρκίνους.

12 SIM. [Theophr.] pl. h. IX 20, 1; Pl. XII 26sq. (e Inba), cf. Sim. S. s. v.
 Isid. XVII 8, 8.

12 EXC. Orib. XII s. v. (πέπερι — βρέγμα); Gal. XII 97 (= Aet. I s. v.
 Paul. Aeg. VII 3 s. v.), cf. Gal. XIV 258.

1 καὶ ἐν κήποις RE: καὶ κήπους Orib.QDi ὁμοία post ἀγρίῳ colloc. RE
 ἀγρίῳ εὐζώμφ E ἔχει om. Di 2 ἄκρω RE: ἄκρον F κερατώδεις R
 3 σπέρματα E 5 ἰσχυιάδας REHDi ἐκλειχόμενον QRDIE (corr. E²) δι
 σὺν HDi 6 καὶ] δὲ R: δὲ καὶ E τὰ om. R 7 ἢ μέλιτος om. FN: del.
 E², cf. Gal. I. s. 8 σκληρώματα R παρωτίδων CE (v in ras. E²) μαστῶν
 διδύμων CE: μαστῶν παρωτίδας διδύμων N καὶ om. Q 9 τε] δὲ E
 (post δὲ c. 9 litt. eras. E²) καθ' ὅλου om. F, post καὶ coll. RHDi 10 ἐγ-
 κλείσματα Di προβραχὲν REGal.: βραχὲν Di ψυχθὲν ἢ φωχθὲν Di
 11 σταιτός E (at αἰ in ras.)

12 num. cap. ὅπη QDi: ῥῆ E ἱστορεῖται] ἐστὶν E τῇ Ἰνδίᾳ E post
 Ἰνδία add. βραχὺ HDi 13 ὀρόβους E (corr. E²) 14 τὸ addidi ἔχον
 (τ superscr.) ἐντὸς F: ἔχον τὰ ἐντὸς E Orib. κέγχρω λεπτῇ Orib.Di: κέγχρω
 παραπλήσια λεπτῇ E παραπλήσια Orib.E 15 πέπερι τέλειον Orib.E οἰκείους
 χρόνους et Orib.E: οἰκείους καιροὺς Di 16 βότρως Orib.Di οἶον ἐρρυσωμένους
 οἶους ἴσμεν libri, Orib.: correxi coll. Gal. I. s. ἐκείνο (sc. τὸ μέλαν πέπερι) γὰρ οἶον
 ὑπεροπτημένον ἐστὶν ἤδη καὶ ὑπερεξηραμμένον 18 εἰς] πρὸς E 19 καὶ θηρι-
 ακὰς — δυνάμεις (v. 20) om. Orib. 20 καὶ ἐπιτηδεῖον Di δυνάμεις addidi

δὲ μέλαν δριμύτερον τοῦ λευκοῦ καὶ εὐστομώτερον καὶ μᾶλλον ἀρωματίζον διὰ τὸ εἶναι ὠριμον, εὐχρηστότερόν τε εἰς τὰς ἀρτύσεις, τὸ δὲ λευκὸν ὀμφακίζον, ἀσθενέστερον τῶν προειρημένων. ἐκλέγου δὲ τὸ βαρύτερον καὶ πλῆρες, μέλαν, μὴ σφόδρα 5 ἤσόν, πρόσφατον καὶ μὴ πιτυρῶδες. εὐρίσκεται δὲ τι ἐν τῷ μέλανι ἀτροφον, κενὸν καὶ κοῦφον, δ καλεῖται βρέγμα.

δύναμιν δὲ ἔχει κοινῶς θερμαντικὴν, πεπτικὴν, οὐρητικὴν, 3 ἐπισπαστικὴν, διαφορητικὴν, σηκτικὴν τῶν ταῖς κόραις ἐπισκοτούντων· ἀρμόζει καὶ ὄλγεσι περιοδικοῖς πινόμενον καὶ συγ- 10 χριόμενον, καὶ θηριοθήκτοις ἀρήγει, ἄγει καὶ ἔμβρυα. ἀτόκιον δὲ εἶναι δοκεῖ μετὰ συνουσίαν προστιθέμενον, βῆξι τε καὶ πᾶσι τοῖς περὶ θώρακα πάθεισιν ἀρμόζει, ἐν τε ἐκλεικτοῖς καὶ ποιήμασι λαμβανόμενον, καὶ συνάγκαις ἀρμόζει διαχριόμενον σὺν μέλιτι, καὶ στρόφους λύει πινόμενον μετὰ δάφνης φύλλων ἀπα- 15 λῶν. ἀποφλεγματίζει δὲ σὺν σταφίδι διαμασηθέν, ἀνώδυνόν τε ἐστὶ καὶ ὑγιεινόν, καὶ ὄρεξιν κινεῖ καὶ πέψει συνεργεῖ μειγνύμενον ἐμβάμμασιν. ἀναλημφθέν δὲ πίση χοιράδας διαφορεῖ, 4 σμήχει δὲ ἀλφὸς σὺν νίτρῳ. φάγγεται δὲ ἐν ὀστράκῳ καινῷ ἐπ' ἀνθρώπων κινούμενον ὡς φακοί.

20 ἢ δὲ ῥίζα αὐτοῦ οὐκ ἐστὶ ζιγγίβερι, καθάπερ ἐνιοὶ ὑπέλα-

4 EXC. Orib. V 77 (ἐκλέγου — πιτυρῶδες).

7 SIM. Cels. II 27. 33 — Cels. II 31 D. eup. II 112 (312) — eup. II 22 (235) — eup. II 114 (314) — eup. II 76 (287) — eup. II 31 (242. 243) — eup. II 40 (255) — eup. I 5 (97) — eup. I 154 (173).

18 EXC. Orib. XII s. v. (φάγγεται — γεῦσιν).

20 TEST. Gal. XIX 105: οἱ μὲν γράψαντες τὰς ὀνομασίας τῶν φαρμάκων . . . καὶ Διοσκουρίδης δ' Ἀλεξανδρεὺς Ἰνδικὸν ὀνομάζουσι τὸ ζιγγίβερι, πλατηθέντες ἐκ τοῦ τῖνας οἶεσθαι ῥίζαν αὐτὸ τοῦ πεπέρεως ὑπάρχειν· ἀλλὰ Διοσκουρίδης δ' Ἀναξαρεῖδης σαφῶς διώρισέ τε καὶ ἀπεφήνατο περὶ ζιγγιβέρεως καὶ πεπέρεως.

1 ἡδιον δριμύτερον Orib.: ἡδιον καὶ δριμύτερον EDi: ἡδιον superscr. H² ad λευκοῦ mg. add. ἰστέον ὡς ὁ γαλινός ἐν τοῖς ἀπλοῖς δριμύτερον εἶναι τὸ λευκὸν φησι τοῦ μέλανος Orib.: ὁ δὲ γαλινός φησιν μᾶλλον τὸ λευκὸν εἶναι δριμύτερον τοῦ μέλανος E καὶ (pr.) — ἀρτύσεις om. Orib.E (mg. add. E²) εὐστομώτερον QE²Di: gratius Pl.: εὐστομαχώτερον Spr. 2 ἀρωματίζον post ὠριμον colloc. QDi 3 καὶ ὀμφακίζον Di 4 βαρύτερον Orib.E 5 πρόσφατον δὲ HDi 6 καὶ κενὸν κοῦφον Orib. βρέγμα E (βράσμα superscr. E²): bregma Pl. l. s.: βράσμα reliqui, cf. Salm. exerc. Pl. 7 οὐρητικὴν, πεπτικὴν HDi 9 καὶ συγχιόμενον om. E τε καὶ συγγρ. Di 10 ἀρήγει—ἔμβρυα om. E 11 δοκεῖ δὲ καὶ ἀτόκιον εἶναι EDi 12 ἀρμόζον E 13 διαχριόμενον] διάκλυσμα E 16 καὶ ἔπνον ποιεῖ καὶ ὄρεξιν Marc. cod. (?) κινεῖν E πέψει τε Di συνεργοῦν E 17 ἐν βάμμασιν EDi 18 δὲ (pr.)] τε καὶ E ἀλφὸν F ἐπ' ὀστράκον καινοῦ (om. ἐπ' ἀνθρ.) QE: ἐπ' ὀστράκῳ Orib. 19 ὡς φακοί om. Orib.: φασίν DiH²: φακῆ coni. Cornar.: κέγγρος dubitanter coni. Spr. 20 καθάπερ] ὡς Orib.

βον, ὡς αὐτίκα δηλώσομεν. ἔοικε μέντοι κόστω ἢ τοῦ πεπέρεως ῥίζα, Θερμαίνουσα τὴν γεῦσιν καὶ ὑγρὰ ἐκκαλουμένη, ταπεινοὶ δὲ σπλήνα σὺν ὄξει καταπλασσομένη καὶ πινομένη· ἀποφλεγματίζει δὲ μετὰ σταφίδος ἀγρίας μασηθεῖσα.

160 ζιγγίβερι ἴδιόν ἐστι φυτόν, γεννώμενον ἐν τῇ Τρω- 5 γλοδυτικῇ (καὶ) Ἀραβίᾳ πλείστον, οὗ χρῶνται τῇ χλόῃ εἰς πολλά, καθάπερ ἡμεῖς τῷ πηγάνῳ, ἔψοντες εἰς προποτισμοὺς καὶ εἰς ἐψήματα μίσγοντες. ἔστι δὲ ῥίζια μικρά, ὡσπερ κυπέρου, ὑπόλευκα, πεπερίζοντα τῇ γεύσει καὶ εὐώδη· ἐκλέγου δὲ τὰ ἀτερηδόνιστα. ὑπ' ἐνίων μέντοι γε ταριχεύεται διὰ τὸ εὔση- 10 πτον καὶ διακομίζεται ἐν κεραμίσι εἰς Ἰταλίαν, εὐχρηστοῦν εἰς βρωσιν· λαμβάνεται δὲ μετὰ ταρίχου.

δύναμιν δὲ ἔχει Θερμαντικὴν, πεπτικὴν, μαλακτικὴν κοιλίας ἐπιεικῶς, εὐστόμαχον· ποιεῖ καὶ πρὸς τὰ ἐπισκοτοῦντα ταῖς κόραις, μείγνυται καὶ ἀντιδότοις, καὶ καθ' ὅλου παρεοικέ πως 15 τῇ τοῦ πεπέρεως δυνάμει.

161 ὕδροπέπερι· φύεται μὲν μάλιστα παρὰ στασίμοις ὕδασι ἢ ἐπιεικέσι ρεῖθροις, κανλὸν δὲ ἀνήσι γονατώδη, περὶ ὃν μασχάλοι, καὶ φύλλα ἡδυσόμῳ ἔοικότα, μείζονα δὲ καὶ λευκότερα καὶ τρυφερώτερα, δριμέα ἐν τῇ γεύσει ὡσπερ τὸ πέπερι, 20 οὐ μὴν ἀρωματίζει. καρπὸν δ' ἔχει ἐπὶ κλωναρίων μικρῶν, ἐκφυόμενον παρὰ τὰ φύλλα, συνεχῆ καὶ βοτρυώδη, δριμὺν καὶ αὐτόν. ῥίζαν δ' ἔχει μικράν, ἀχρηστον.

5 SIM. Pl. XII 28 (e Iuba), cf. Cels. V 23, 3.

5 EXC. Orib. XI s. v. (ζιγγίβερι — ταρίχου), cf. Gal. XI 880.

17 EXC. Orib. XII s. v. (ὕδροπέπερι — δριμὺν), cf. Gal. XII 147.

1 τῷ κόστω E 2 ῥίζα om. E: ἢ τοῦ π. ρ. om. Orib. Θερμαίνει δὲ Orib. προσκαλουμένη Di 3 καὶ πινομένη om. QE, at cf. Di et bibita id facere potest 4 ἀγρίας om. FE: cum stafis agria Di

4 num. cap. σπῖ QDi: ρξῖ E ζιγγίβερις Di 6 καὶ add. Sarac. coll. Pl. l. s. 7 προποτισμοὺς F: ποματισμοὺς H 8 εἰς om. Di ἐψήμα Q: τὰ προσοψήματα E μίσγοντες H: μιγνύντες EDi: σμιγόντες F κυπέρου HDi 9 καὶ om. E 10 γε om. QDi 11 τὴν ἰταλίαν EDi εὐχρηστοῦν δὲ H: εὐχρηστοῦντα conl. Sarac. 13 πεπτικὴν, Θερμαντικὴν E 14 δὲ καὶ E 15 μείγνυται δὲ καὶ E

17 num. cap. σῆ QDi: ρο E μὲν om. Orib. παρὰ (περὶ superscr. pr. m.) Orib.: περὶ τοῖς στασίμοις (om. ὕδασι) E 18 τόποις ῥεῖθροις E (τόποις del. E²) δὲ om. Orib. γονατωειδῆ E post γονατώδη add. στερεόν EHDi 19 ὃν F ἔοικότα ἡδυσόμῳ Di παρεοικότα Orib. 20 δριμύτερα Orib. 21 ἀρωματίζει FEORib.: ἀρωματίζοντα reliqui 22 καὶ (pr.) om. Orib. καὶ αὐτόν om. Orib. 23 verba ῥίζαν — ἀχρηστον, quae in fine cap. libri habent, huc transposui μικράν ἢ μικρὰν E (corr. E²)

δύναται δὲ τὰ φύλλα σὺν τῷ καρπῷ καταπλασσομένα οἰδήματα καὶ χρονίους σκληρίας διαφορεῖν ὑπώπια τε ἀποκαθαίρειν. ξηρανθέντα δὲ καὶ κοπέντα μελγνται ἀντὶ πεπερέως ἄλσι καὶ προσοψήμασι.

5 162 *πταρμική θαμνίον ἐστὶ, κλώνας ἔχον μικρούς, πολλούς, περιφερεῖς, ὁμοίους ἀβροτόνῳ, περὶ οὓς φύλλα ἐπιμήκη, εοικότα τοῖς τῆς ἐλαίας, πολλά· ἐπ' ἄκρῳ δὲ ὡσπερ ἀνθεμίδος κεφάλιον μικρόν, περιφερές, δριμύ κατά τὴν ὁσμὴν, ἐρεθιστικὸν πταρμοῦ, ὀθεν καὶ ὠνόμασται.*

10 *δύναμιν δὲ ἔχει καταπλασσομένα τὰ φύλλα μετὰ τῶν ἀνθῶν ὑπώπια αἴρειν. τὰ δὲ ἀνθὴ πταρμούς ἐνεργέστατα κινεῖ. φύεται δὲ ἐν ὄρεινοῖς καὶ πετρῶδεσι τόποις.*

15 *163 στρουθιον, ᾧ οἱ ἐριοπλύται χρῶνται πρὸς κάθαρσιν τῶν ἐρίων, γνώριμόν ἐστιν, οὗ ἡ ῥίζα δριμεῖα καὶ οὖρητικῆ, βοηθοῦσα ἥπατικοῖς, βηξίν, ὀρθοπνοίαις, ἰκτέρω σὺν μέλιτι κοχλιαρίον πλήθος λαμβανομένη, κοιλίαν τε ὑπάγει. σὺν δὲ*

163 RV: στρουθιον· οἱ δὲ κέδρον, οἱ δὲ κάθαρσις, οἱ δὲ στρουθοκάμηλος, οἱ δὲ χαμαίρρυτον, προφῆται χαλίρρυτον, Ῥωμαῖοι δάδιξ σανάρια, οἱ δὲ ἐρβα λανάρια, Αἰγύπτιοι οἰνώ, 20 Ἄφροι σοιρίς.

5 EXC. Orib. XII s. v. (*πταρμική* — *πταρμοῦ*); Gal. XII 108 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

11 SIM. D. eup. I 4 (96).

13 SIM. Pl. XXIV 96 (e S. N.), cf. XIX 48; Theophr. h. pl. VI 4, 3. 8, 3 — Pl. l. s. 96 D. eup. II 112 (312) — Pl. 97 — Pl. 96 eup. II 39 (252) — Pl. 96 eup. II 56 (268) — Pl. 96 — Pl. 97 eup. II 111 (310) — eup. II 61 (274) — Pl. 96 eup. II 78 (292) — Pl. l. s. eup. I 129 (159) — Pl. 97 eup. I 149 (170) — Pl. 97 eup. I 41 (112) — Pl. 97 eup. I 4 (96) — eup. I 5 (97).

13 EXC. Ps. D. de h. f. 55; Gal. XII 131 (unde Aet. Is. v.); Isid. XVII 9, 56 (e Dl.).

1 *καταπλασθέντα* E 2 *καὶ* om. H *ἀποκαθαίρειν* Di: ἀποκαθαίρει E: *διαφορεῖν* reliqui 3 *δὲ* om. E: *τε* Q post *μελγνται* del. δὲ E²

5 num. cap. *σῆα* QDi: *ροα* E *μικρούς* om. Orib. E post *πολλούς* add. *λεπτούς* Orib. EDI 7 *πολλά* om. Orib. 8 *ἐρεθίζον πταρμούς* Orib.: *ἐρεθίζον καὶ κινούσιν πταρμούς* E 10 *δύναται* EDi 11 *ἐνεργέστατα* E: *ἐναργέστατα* reliqui

13 num. cap. *σῆβ* QDi: *ροβ* E post *στρουθιον* syn. e R add. Di, mg. add. H² 14 *καὶ* om. NE *οὖρητικῆ καὶ κινητικῆ* E (*καὶ κιν.* del. E²)

15 *βοηθεῖ δὲ* Di *ἥπατι καὶ* E *ὀρθοπνοίαις, ἰκτέρω* om. Q: *ὀρθοπνοίαις· βηξίν· ἰκτέρω* E: *ὀρθοπνοίας σὺν μέλιτι καὶ ἰκτέρω* C: *ἰκτέρω* om. Di, at cf. Ps. D. de h. f. *hepaticis, tussientibus, suspiriosis, ictericis*, Pl. l. s. D. eup. l. s. 16 *πινόμενον* R: *λαμβανομένη ἢ πινόμενη* E (*ἢ πιν.* del. E²) *ὀγιάζει* RE (corr. E²)

17 C fol. 295^r: N 136 18 *χαμαίρρυτον* R: *χαμαίρρυτρον* Di: *correxī χαλίρρυτον* R: *χαλίρρυτον* H²Di 19 *λανάρια* R, cf. Scrib. Larg. 10. Isid. l. s. 20 *σοιρς* C (i add. m. rec.): *σοιρίς* N: *σορίς* H²Di

πάντα καὶ καππάρειως ῥίζην λημφθὲν λίθους θρύπτει καὶ ἐξουρεῖν ποιεῖ καὶ σπλήνα ἐσκισρωμένον τήκει, προστεθὲν δὲ ἔμμηνα ἄγει καὶ ἔμβρυα φθείρει ἐνεργῶς, σὺν ἀλφίτῳ δὲ καὶ δῆξει καταπλασθὲν λέπρας αἴρει· διαφορεῖ καὶ τὰ φύματα σὺν ἀλεύρῳ κριθίνῳ καὶ οἴνῳ ἐψηθέν. μείγνυται δὲ καὶ κολλυρίοις⁵ δξυδερχέσι καὶ μαλάγμασι· κινεῖ δὲ καὶ παταρούς, καὶ εἰς τὰς ῥίνας δὲ ἐγγεόμενον λεῖον μετὰ μέλιτος καθαίρει διὰ στόματος.

164 κυκλάμινος· φύλλα ἔχει ὁμοία κισσῶ, ποικίλα δὲ κάτωθεν καὶ ἄνωθεν κηλῖσιν ὑπολευκοῖς, καυλὸν δὲ τετραδάκτυλον, γυμνόν, ἐφ' οὗ ἄνθη ῥοδοειδῆ, πορφυρίζοντα, ῥίζαν¹⁰ μέλαιναν, γογγυλίδι παραπλησίαν, ὑπόπλατυν, ἣτις ποθεισα μεθ' ὑδρομέλιτος ἄγει φλέγμα καὶ ὕδωρ κάτω, καὶ ἔμμηνα δὲ κινεῖ πινομένη καὶ προστιθεμένη. φασὶ δὲ ὅτι, κὰν ὑπερβῆ τὴν ῥίζαν ἐγκύμων γυνή, ἐξαμβλώσκει αὐτήν· ἔστι δὲ καὶ ὠκυ-

164 RV: κυκλάμινος· οἱ δὲ κισσάνθεμον, οἱ δὲ κισσόφυλλον,¹⁵ οἱ δὲ χελ(ιδ)όνιον, οἱ δὲ ἐχθνοθήρα, οἱ δὲ Κυλλήνη, Ζωροάστρης Στυμφαλίτις, Ὀσθάνης ἀσφῶ, προφηταί μνασφῶ, Αἰγύπτιοι θέσκε, Ῥωμαῖοι ῥάπουμ τέρραι, οἱ δὲ οὐμβιλίκουμ τέρραι, οἱ δὲ ῥάπουμ πορκίνουμ, οἱ δὲ οὐρσίνουμ, οἱ δὲ ἀρχαρά.

8 SIM. [Theophr.] h. pl. IX 9, 3. Pl. XXV 114sq. (e S. N.); Ps. Ap. 18; schol. Theocr. V 123; Hes. s. v. — Pl. XXVI 54 — [Theophr.] l. s. Pl. XXV 115. XXVI 155. D. eup. II 78 (291).

8 EXC. Orib. XI s. v. (κυκλάμινος — ὑπόπλατυν); Gal. XII 50 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.); Ps. Orib. V 63.

2 καὶ om. NE σπλήνας ἐσκισρωμένους CE 3 ἐνεργῶς E: ἐν ἐρίῳ R: ἐναργῶς reliqui 4 λέπραν H καὶ διαφορεῖ καὶ RE τὰ om. RE 5 δὲ om. RE 6 δξυδερχικοίς E: δξυδορκικοίς R δὲ om. N 7 ῥίζας (v superscr.) F δὲ om. R, del. E² διὰ στόματος καθαίρει RE

8 num. cap. σγῶ QDi: ρογ E κυκλάμινον E post κυκλάμινος syn. e R add. Di, mg. H² πορφυρᾶ, ποικίλα Di: πορφυρᾶ superscr. H² δὲ om. F: post κάτωθεν colloc. HDi 9 ἄνωθεν καὶ κάτωθεν NORib. κηλῖσιν ὑπόλ. om. R καυλία R δὲ om. RH 10 ἄνθη ἐν τῷ λευκῷ πορφυροειδῆ R 12 δὲ om. N 13 πινομένη καὶ om. R: προστιθεμένη καὶ πινομένη E ὅτι om. RE, cf. D. I 116 ἄν Di 14 ἔγκνος R ἐξαμβλώσκει RE: ἐξαμβλώττειν reliqui ἀτόκιον FR: ὀκντόκιον HEDi [Theophr.] l. s.: partus accelerat... cyclaminus adalligata Pl. XXVI 161

15 C fol. 165^v: N 47 (malum terrae mg. add. m. rec.) κισσάνθημον N 16 χελώνιον R: χελόνιον Di: correxi ad ἐχθνοθήρα cf. Plin. XXV 116 κυλλήνη R: κυλίνη Di: suspectum ζωροάστης N: ζωροάστρις Di 17 ἡ τριμγαλίτης Di: τριμγαλίτης R: correxi μνασφῶ Di 18 θεσκε R rapum terrae Ps. Ap. ἰνβιλίκουμ NDi 19 οἱ δὲ ῥάπουμ — οὐρσίνουμ om. Di rapum porcimum Ps. Ap. θυ(ρ add. N)βηλουμ R: correxi οἱ δὲ (tert.) vix recte, cf. Ps. Ap.

τόκιον περιαιπτομένη. πίνεται δὲ (καὶ) πρὸς τὰ θανάσιμα μετ' οἴνου, καὶ μάλιστα πρὸς λαγῶν θαλάσσιον, καὶ ἐρπετῶν ἐστὶν ἀντιφάρμακον καταπλασσομένη, μεθύσκει τε οἴνῳ μειχθεῖσα. ἀποκαθίστησι δὲ καὶ ἕκτερον τριῶν δραχμῶν πλήθος ποθεῖσα ²
 5 μετὰ γλυκέος ἢ μελικράτου ὕδατος — κατακλίνειν δὲ δεῖ τὸν πί-
 νοντα ἐν οἴκῳ θερμῷ καὶ πλείοσιν ἱματίοις περιβάλλειν, ὅπως ἰδρώσῃ· ὁ δὲ ἀποκρινόμενος ἰδρῶς χολώδης εὐρίσκεται τῇ χροῇ —
 ἐγγυματίζεται τε ὁ χυλὸς αὐτῆς μετὰ μέλιτος εἰς τὰς ῥίνας πρὸς
 10 κομιδὴν περιτωμάτων. καταχρισθέντος δὲ αὐτοῦ ἐπ' ὀμφαλοῦ
 καὶ ὑπογαστρίου καὶ ἰσχίου κοιλίαν μαλάσσει καὶ ἐκτρωσμοὺς
 ἐργάζεται, καὶ πρὸς τοὺς ὑποκεχυμένους καὶ ἀμβλυποῦντας
 ἐγγυριόμενος ὁ χυλὸς σὺν μέλιτι ἀρμόζει· μείγνυται καὶ εἰς τὰ
 φθόρια, ἔδραν τε προπεσοῦσαν σὺν ὄξει καταχρίόμενος [ὁ χυλὸς]
 15 καθίστησι. χυλίζεται δὲ ἡ ῥίζα κοπιτομένη καὶ ἐκθλιβομένη, ³
 ἐφομένου τοῦ χυλοῦ ἄχρι μελιτώδους συστάσεως. φύπτει δὲ καὶ
 χρώτα ἢ ῥίζα καὶ ἐξανθήματα στέλλει, καὶ τραύματα μετ'
 ὄξους καὶ καθ' ἑαυτὴν καὶ μετὰ μέλιτος ἰᾶται. καταπλασσο-
 μένη δὲ καὶ σπλήνα τήκει, ἀποκαθαίρει δὲ καὶ ἐφηλιν καὶ ἄλω-

1 SIM. [Theophr.] l. s. Pl. XXVI 161 D. eup. II 94 (298) — Pl. XXV 125 eup. II 156 (333) — Pl. XXV 114 eup. II 115 (317) — [Theophr.] l. s. Pl. XXV 115 eup. I 25 (106) — Pl. XXVI 124 eup. II 56 (267) — [Theophr.] l. s. eup. I 3 (96) Asclep. (Gal. XII 583) — Pl. XXV 143 — eup. I 41 (112) — Pl. XXVI 90 — eup. I 109 (148) — Pl. XXVI 144 eup. I 162 (178) — eup. II 61 (273). — eup. I 95 (141) — Pl. XXVI 100 — [Theophr.] l. s. Pl. XXV 134 — Pl. XXVI 100 eup. I 179 (189) — Pl. XXVI 106 eup. I 181 (189) — Pl. XXV 115 — [Theophr.] l. s.

1 καὶ addidi e RE 2 θαλάσσιον λαγῶν Q 3 τε] δὲ R μειχθεῖσα οἴνῳ RE 4 ἀποκαθίστησι E: ἴσθισι Di: καθίστησι reliqui ποθεῖσα πλήθος δραχμῶν τριῶν R 5 γλυκέος ὕδατος C ὕδατος om. R: ὕδατος F δεῖ om. R τὸν πίνοντα om. QRE 6 περιβάλλειν E 7 ἀφιδρώσῃ E: ἰδρῶσιν N χολώδης post χροῇ colloc. R 8 τε] δὲ R μετὰ μέλιτος om. R 9 κεφαλαγίας R καὶ — ἐργάζεται om. R 10 αὐτοῦ ἐπ' om. E 11 μαλάσσει ταράττει E: ventrem mollit Di ἐκτρώμους F: abortum facit Di 12 post ἀμβλ. add. ὀφθαλμοὺς Di 13 μετὰ τοῦ (om. N) μέλιτος ὠφελεῖ RE δὲ καὶ RE 14 τε] δὲ QEdi προσπετοῦσαν E καταχρίόμενον E ὁ χυλὸς om. EDi, delevi 15 θλιβομένη RE (corr. E²) 16 ἔφεται δὲ ἄχρι C: καὶ ἔφεται ἄχρι N θρύπτει R 17 χρώματα R καταστέλλει RE τραύματα μετὰ μέλιτος καὶ καθ' ἑαυτὴν R 18 καθ' ἑαυτὴν τε (om. καὶ pr.) Di, cf. Pl. XXVI 144 19 δὲ (pr.) om. R ἰᾶται δὲ καὶ ἀποκαθαίρει ἐφηλιν E: ἰᾶται δὲ καὶ ἐφηλιν καὶ ἄλ. ὠφελεῖ R ἄλωπεκίαν RE

πεκίας, εὐθετεῖ δὲ καὶ πρὸς στρέμματα καὶ ποδάγραν. τὸ δὲ ἀφέψημα αὐτῆς ποιεῖ πρὸς τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ ἐλκῦδρια καὶ χιμέτλας καταντλούμενον, αὐτὴ τε δι' ἐλαίου παλαιοῦ ἀνα-
4 ζεσθεῖσα (ἀπουλοῖ) καταχρισμένον τοῦ ἐλαίου. ἐγκοιλανθεῖσα δὲ πληροῦται τοῦ ἐλαίου καὶ τίθεται ἐπὶ θερμοσποδιᾶς, προσ- 5
εμβάλλεται δὲ ἐνίοτε καὶ κηροῦ Τυρρηνικοῦ ὀλίγον, ὡς γλοιῶδες γενέσθαι, κατάχρισμα ἄριστον χιμετλιῶσιν. ἀποτίθεται δὲ ἡ ῥίζα τμηθεῖσα ὡσπερ σκίλλα. ἱστορεῖται δὲ καὶ πρὸς φίλτρα αὐτὴν λαμβάνεσθαι καεῖσαν ἀναπλασθεῖσάν τε εἰς τροχίσκους, φύεται δὲ ἐν συσκίοις τόποις, μάλιστα δὲ ὑπὸ τὰ δένδρα. 10

165 κυκλάμινος ἐτέρα, ἣν ἐνιοὶ κισσάνθημον καλοῦσι, φύλλα ἔχει κισσῶ ἑοικότα, ἐλάσσονα δέ, καυλοὺς παχεῖς, γονατώδεις, περιελισσομένους τοῖς παρακειμένοις δένδρεσιν ἑλικοειδῶς, ἀνθη λευκά, εὐώδη. καρπὸς δὲ ὡς ῥάγες σταφυλῆς, ὅμοιος κισσῶ, μαλακός, δριμύς ἐν τῇ γένεσει ἡρέμα καὶ γλισχρός, ῥίζα 15
ἄχρηστος. φύεται δὲ ἐν τραχέσι χωρίοις.

ταύτης ὁ καρπὸς ὅσον δραχμῆς μιᾶς πλήθος πινόμενος μετ' οἴνου λευκοῦ κιάθων δυεῖν πλήθος ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα σπλήνα τήκει δι' οὖρων καὶ κοιλίας δαπανώμενον· πίνεται δὲ καὶ πρὸς ὀρθόπνοϊαν, καὶ τὰ ἐκ τοκετῶν καθαίρει ποθειῶ. 20

165 RV: κυκλάμινος ἐτέρα, ἣν ἐνιοὶ κισσάνθημον ἢ κισσόφυλλον καλοῦσι.

7 EXC. Orib. XI s. v. (ἀποτίθεται — σκίλλα, φύεται — δένδρα).

11 SIM. Pl. XXV 116 (e S. N.) — D. eup. II 61 (273) Pl. XXVI 76 — Pl. XXVI 34 eup. II 39 (253) — Pl. XXVI 156. 161 eup. II 57 (289).

11 EXC. Orib. XI s. v. (κυκλάμινος — χωρίοις); Gal. XII 61.

1 εὐθετεῖ δὲ om. R δὲ (pr.) om. E ποδάγραν ER post ποδάγραν haec habet R καὶ τὰ ἐν κεφαλῇ ἐλκῦδρια καὶ χιμέτλας· φύεται δὲ κτλ.: καὶ τὰ ἐν κεφαλῇ ἐλκῦδρια καὶ χιμετλαν (α Di) τὸ ἀφέψημα αὐτῆς καταντλούμενον EDi 3 τε] δὲ E μετ' ἐλαίου E 4 ἀπουλοῖ addidi e RDi 5 δὲ] τε Q θερμοσποδιᾶ E 6 ὡς — χιμετλιῶσιν om. E 8 δὲ αὐτῇ (ν add. E²) καὶ πρὸς φ. λαμβάνεσθαι E 9 καεῖσαν E: κοπεῖσαν reliqui, cf. [Theophr.] l. s. καὶ ἀναπλασθεῖσαν τε E (τε del. E²) 10 δὲ (pr.) om. Orib. κατασκίοις E δὲ (alt.) om. NEOrib. δένδρη R

11 num. cap. σφδ QDi: ροδ E κυκλάμινον ἐτέραν E (corr. E²) post κισσ. add. e R ἢ κισσόφυλλον Di 12 ὅμοια ROrib. καὶ καυλοῦς Orib.

13 περιελισσομένους ROrib. δένδροις E λευκοειδῆ R 14 post δὲ add. εὐώδης E ῥάγες R: ῥάξ Orib. 15 δριμύς] γλυκύς· ἄλλοι δὲ δριμύς ἱστοροῦσαν E: δριμύς post γένεσει colloc. Orib. ῥίζα δὲ EOrib. 16 γίνεται E δὲ om. Orib. CDi 17 ὅσον < α' πλήθος HDi μιᾶς om. R 18 κιάθων β̄ (om. πλήθος) RDi δυεῖν E: δύο reliqui 20 ὁ καρπὸς πρὸς C καὶ τὰ ἐκ τούτων RE (τὰς ἐκ τόκων corr. E²): τὰς ἐκ τοκετῶν reliqui: correxi ποθειῶ libri: corr. Sarac.

21 C fol. 152^r: N 47 κισσάνθημον R καὶ ταύτην post κισσόφυλλον add. N

166 δρακόντιον· φύλλα ἔχει κισσοειδῆ, μεγάλα, σπίλους ἔχοντα λευκοῦς, καυλὸν δὲ ὀρθόν, δίπηχυν, ποικίλον, ὀφιοειδῆ, διαπόρφυρον τοῖς σπίλοις, βακτηρίας τὸ πάχος· καρπὸς δὲ ἐπ' ἄκρον βοτρυοειδῆς, χρώματι τὸ μὲν πρῶτον χλοώδης, πε-
5 πανθεῖς δὲ κροκίζων, ἐπιδάκνων τὴν γεῦσιν, ῥίζα ποσῶς στρογγύλη, βολβοειδῆς, ὁμοία ἄρω, φλοιὸν ἔχουσα λεπτόν. φύεται ἐν συσκίοις (τόποις) περὶ φραγμοὺς καὶ αἰμασιὰς.

δύναμιν δὲ ἔχει ὁ καρπὸς χυλισθεῖς καὶ ἐγγυματισθεῖς μετ' ἔλαιον εἰς τὸ οὖς ὠταλγίαν πᾶναι, εἰς δὲ τὰς εἴνας ἐντιθέ-
10 μενος ἐν ἐρίφῳ πᾶλυπας δαπανᾶν, καταχριόμενος δὲ στέλλειν καὶ καρκινώματα. ποθέντες δὲ ὄσον τριάκοντα κόκκοι μετ' 2 ὀξυκράτου ἐξαμβλώσκει, καὶ τὴν ὄσμην δὲ φασὶν κατὰ τὸν μαρασμὸν τῆς ἀνθήσεως τῶν ἄρτι συνειλημμένων ἐμβρῶν φθόριον εἶναι. ἢ δὲ ῥίζα θερμαντικῆ οὖσα βοηθεῖ ὀρθοπονοίαις,

15 166 RV: δρακοντία μεγάλη· οἱ δὲ ἄρον, οἱ δὲ ἴσαρον, οἱ δὲ ἴαρον, οἱ δὲ ἱεράκιος, οἱ δὲ ἄμι ἄγριον, οἱ δὲ κύπερις, ῥωμαῖοι κόλουβρον, οἱ δὲ μουράριον, οἱ δὲ σεργιάλις, οἱ δὲ στρουμάριον. φύεται ἐν συσκίοις καὶ φραγμοῖς. καυλὸν δὲ ἔχει λεῖον ὀρθόν, ὡς διπηχναῖον, παχὺν ὡς βακτηρίαν, ποικίλον

1 SIM. Theophr. h. pl. VII 12, 2; IX 20, 3; Pl. XXIV 142sq. XIX 96; Ps. Ap. 15.

1 EXC. Orib. XI s. v. (interpol.); Ps. D. de h. f. 44 (~ A. Mai VII 452, cf. Isid. XVII 9, 35); Gal. XI 864 (unde Aet. I. s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

8 SIM. Pl. XXIV 145 D. eup. I 57 (120) — Pl. 146 eup. I 159 (175) — Pl. 146 — Pl. 143 eup. II 77 (289) — Pl. 145 eup. II 39 (252) — [Theophr.] IX 20, 3 Pl. 145 eup. II 31 (242) 32 (244) — Pl. 143 eup. I 35 (248) — Pl. 144 eup. II 112 (311) — eup. II 97 (301) — Pl. 146 eup. I 203 (198) — Pl. 146 eup. I 78 (292).

1 num. cap. ὄρε Q: ὄρε E cap. περὶ δρακοντίας μεγάλης (ὄρε) e R interpolavit Di, quod excipit cap. Dioscurideum δρακοντία ἑτέρα Di ἔχει τὰ φύλλα E: ἔχει φύλλα Di 3 post διαπόρφυρον iter. ποικίλον VF 4 βοτρυώδης QEDi post πρῶτον c. 10 litt., post χλοώδης c. 5 litt. del. E² 5 ἢ ῥίζα E ποσῶς om. Di 6 ἄρω] ῥαφάνω Di: ῥοί V: similis aro Di φύεται δὲ E 7 τόποις addidi 9 πᾶναι E ῥίζας F προστιθέμενος EDi 10 πᾶλυπας V: πόλυπας EF: πολέπων reliqui δαπανᾶ VFE καταχριόμενος — στέλλειν om. VEDIPs.D. de h. f. στέλλει Q 11 ὄσον om. Di 14 φθόριον VEDi: φθαρτικὸν reliqui

15 C fol. 96^v: N 64 (aliqui vocant eam colubrinam mg. add. m. rec.): syn. mg. add. H² 16 βλαρον libri: correxi ἱεράκιος libri: correxi ἀρμιάγριον libri: correxi κόπαιρις N 17 λουρουμεν R: λουρουμέμ Di: correxi μανρι-
αριάμ libri: correxi σετεγιαλιος R: σεγγιγιάλιος Di: correxi οἱ δὲ στρου-
μάριον om. Di 18 δὲ om. N 19 διπηχναῖον C: διπήχεως N καὶ παχὺν NDi

ρήγμασι, σπάσμασι, βήξι, κατάρρω, καὶ τὰ ἐν θώρακι ὑγρὰ
 εὐανάγωγα ποιεῖ, ἐφθῆ τε καὶ ὠμῆ μετὰ μέλιτος καὶ καθ' ἑαυτὴν
 3 βιβρωσκομένη· ξηρὰ δὲ λεῖα σὺν μέλιτι ἐκλείχεται. ἔστι δὲ
 οὐρητική, ὀσμᾶς τε πρὸς συνουσίας ἐγείρει πινομένη μετ' οἴνου
 καὶ ἔλκη κακοήθη καὶ φαγεδαινικά μετὰ βρωνιαίας λευκῆς σὺν 5
 μέλιτι λειανθεῖσα ἀνακαθαίρει καὶ ἀπουλοῖ, καὶ κολλύρια δὲ ἐξ
 αὐτῆς ἀναπλάσσεται πρὸς σύριγγας καὶ ἐμβρῶν κομιδὴν. φασὶ
 δὲ ὅτι, καὶ εἰ διατρίψει(έ) τις τῇ ῥίζῃ τὰς χεῖρας, ἀπὸ ἐχιδνῆς
 ἀδηκτος μένει· ἀποκαθαίρει δὲ καὶ ἀλφούς σὺν ὄξει κατα-
 χρισθεῖσα. τὰ δὲ φύλλα λεῖα ἐπὶ τῶν νεοτρῶτων ἀπὲ μόνων 10
 ἐπιτιθέμενα ἀρμόζει, καὶ πρὸς χιμέτλαν ἐψηθέντα ἐν οἴνῳ καὶ

κατὰ τὴν χρόαν, ὡς εἰκέναι δράκοντι, καὶ πλεονάζει μὲν ἐν
 τοῖς διαπορφύροις σπύλοις· φύλλα δὲ ὡς λαπάθου, ἀντεμπλε-
 κόμενα, καρπὸν δὲ ποιεῖ ἐπ' ἄκρου τοῦ κανλοῦ βοτρυοειδῆ,
 σποδῶδη τῷ χρώματι τὸ πρῶτον, ἐν δὲ τῷ πεπανθῆναι κροκί- 15
 ζοντα καὶ φοινικοῦν, ῥίζαν εὐμεγέθη, στρογγύλην, λευκὴν, φλοιδὸν
 ἔχουσαν λεπτόν. συλλέγεται δὲ καὶ χυλίζεται, ὅταν περσάξη,
 καὶ ξηραίνεται ἐν σκιᾷ. ἡ δὲ ῥίζα ὀρύσσεται ἐν πυραμητῷ καὶ
 πλυθεῖσα κατατέμνεται καὶ ἐνείρεται μὲν ἱμάντι, ξηραίνεται δὲ
 ἐν σκιᾷ. Θερμαντικὴ δὲ ἐστὶ μετὰ συγκράματος. ποιεῖ δὲ ὀπτῆ 20
 τε καὶ ἐφθῆ μετὰ μέλιτος ἐκλειχομένη πρὸς ὀρθοπνοικοῦς, ῥήγ-
 ματα, σπάσματα, βήχας, κατάρρων. ποθεῖσα δὲ μετ' οἴνου
 τὰς ἐπὶ συνουσίαν ὀσμᾶς κινεῖ. καθαίρει δὲ σὺν μέλιτι λειαν-
 θεῖσα καὶ ἐπιπλασθεῖσα τὰ κακοήθη τῶν ἐλκῶν καὶ φαγεδαί- 25
 νικά καὶ μάλιστα μετὰ λευκῆς ἀμπέλου, καὶ κολλύρια δὲ ἐξ
 αὐτῆς σὺν μέλιτι πρὸς σύριγγας ἀναπλάττεται καὶ πρὸς ἐμ-

7 SIM. Pl. 148 — Pl. 1. s. 145 D. eur. I 118 (151) — Pl. 146 — eur. I 181
 (189) — Pl. 148 — eur. I 41 (112).

1 σπάσμασιν (σ add. E²) ῥήγμασιν E 2 ὠμῆ] ὀπτῆ E 4 συνουσίας VN:
 συνουσίαν reliqui ἐγείρει] ἀμβλύνει D. eur. II 97 (301) μετ' οἴνον πινο-
 μένη Q 6 λειανθεῖσα E καὶ (alt.) om. E δὲ om. QDi 8 ὅτι ἐὰν δια-
 τρίψει E διατρίψει Di: διατρίψει reliqui: correxi 9 μένει ἀδηκτος E
 ἀδηκτος εἶναι Di ἀλφόν E 10 ἐπὶ τῶν νεοτρῶτων ἢ καὶ νεορωτρώτων E
 (νεοτρῶτων ἢ καὶ del. E²): recentibus vulneribus Di μόνων H 11 χιμέτλα
 E: χύμεθλα HDi: χιμέτλαν VF

12 τὴν om. CDi καὶ om. N 13 λαπαθοειδῆ CDi 14 τοῦ om. Di
 15 σποδοειδῆ Di: σποδων C: ποδων N 16 εὐμεγέθη R 18 ἐν πυραμητῷ
 post ῥίζα colloc. N ἐν om. CDi 19 ἐνείρεται C: ἐνεαίρεται N μὲν
 om. N καὶ ξηραίνεται (om. δὲ) N 20 συγκράματος Di: μετασυγκρητικῶς R
 21 καὶ μετὰ Di 23 συνουσίας N λειανθεῖσα R: λειανθεῖσα Di 24 καὶ (pr.)
 ἢ CDi 26 πρὸς (alt.) om. CDi

ἐπιτεθέντα, τυρός τε ἐνειλούμενος τοῖς φύλλοις ἀσηπτος δια-
 μένει. ὁ δὲ χυλὸς τῆς ῥίζης ἀρμόζει πρὸς νεφέλια καὶ λευκώ- 4
 ματα καὶ ἀχλὺς. λαχανεύεται δὲ ἡ ῥίζα καὶ πρὸς τὴν ἐν ὕγεια
 χρήσιν ἐφθῆ τε καὶ ὠμὴ ἐσθιομένη. οἱ δὲ ἐν ταῖς Γυμνητίσι
 5 νήσοις, καλουμέναις δὲ Βαλιαρίσιν, ἐφθῆν τὴν ῥίζαν μειγνύντες
 μέλιτι πολλῶ ἀντὶ πλακούντων ἐν τοῖς συνδείπνοις παρατι-
 θέασιν. ἀποτίθεσθαι δὲ δεῖ τὴν ῥίζαν ἐν πυραμητῶ δρύξαντας
 καὶ πλύναντας καὶ κατατεμόντας ἐνείραντάς τε λίνῳ καὶ ξηρά-
 ναντας ἐν σικῶ.

10 167 ἄρον τὸ καλούμενον παρὰ Σύροις λούφα. φύλλα ἀνί-
 ησιν ὁμοία τοῖς τοῦ δρακοντίου, μικρότερα δὲ καὶ ἀσπίλωτα,

βρύων κομιδὴν· ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς ἀλφουὺς σὺν μέλιτι κατα-
 χρισθεῖσα, πολύποδας δὲ καὶ καρκινώματα δαπανᾷ. ποιεῖ δὲ
 ὁ χυλὸς αὐτῆς καὶ εἰς ὀφθαλμικά, πρὸς νεφέλια, λευκώματα,
 15 ἀχλὺς. ἡ δὲ ὁσμὴ τῆς ῥίζης καὶ τῆς πύας τῶν ἄρτι συνειλημ-
 μένων φθόριόν ἐστι, καὶ τοῦ καρποῦ τριάκοντα κόκκοι ποθέντες
 μετ' ὀξυκράτου. ἔνιοι δὲ τῶ χυλῶ τούτου καὶ τοὺς ὠταλιγούν-
 τας ἐνεχυμάτισαν μετὰ ἐλαίου. τὰ δὲ φύλλα ὡς στύφοντα τοῖς
 νεοτρώτοις ὑπέθεσαν, ἠψημένα δὲ ἐν οἴνῳ καὶ τοῖς χίμετρα
 20 ἔχουσι. φασὶ δὲ καὶ τοὺς διατρίψαντας αὐτὰ ταῖς χερσὶν ἢ
 τὴν ῥίζαν ἀναιροῦντας ὑπὸ ἔχεως μὴ δάκνυσθαι.

167 RV: δρακοντία μικρά· οἱ δὲ ἄρον, οἱ δὲ ἀρίς, οἱ δὲ

10 SIM. Theophr. h. pl. VII 12, 2. 13, 1. 2; Pl. XXIV 141sq. — D. eup. I
 235 (215).

10 EXC. Orib. XI s. v. (ἄρον — ἐσθίεται); Gal. XI 839 (= Aet. I s. v.
 Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 μένει E 2 καὶ πρὸς E 3 καὶ (alt) del. E² 4 γυμνήτοισι V: γυμνί-
 τισι QDi: γυμνήτισιν (τι in ras.) E, cf. Strab. V 167. Steph. B. s. v. Γυμνησίαι
 5 βαλλαρῖσιν V: βαλαρίσιν F: βαλιαδρίσιν E (ι del. E⁹): καλαρίσιν HDi: correxli
 coll. Steph. B. l. s. 6 ἀντὶ πλακούντων post συνδείπνοις colloc. EHDi
 7 δεξ om. E 8 δρύξαντες F 8 πλατόνοντας ἢ καὶ ἀποπλόνοντας E (πλ. ἢ καὶ
 del. E²) κατατέμνοντας E (corr. E²) διείραντας (post δι 1 litt. del. E²) E
 10 num. cap. σῶσ QDi: ροσ E mg. add. οἱ μὲν ἄλυμον, οἱ δὲ θύμον·
 ἢ καὶ (ἦν H²) δρακοντία ἢ παρὰ τοῖς κυπρίοις κολοκάσιον λέγεται H² παρὰ
 Σύροις post λούφα colloc. Orib. λούφον E: λούφας Orib. 11 ὁμοία post
 δρακοντίου colloc. ROrib. E μικρότερα δὲ καὶ om. R· μικρότερα (a super-
 scr.) Orib. ἀσπίλωτα F: ἀσπίλωτα HDi

13 ὁ δὲ χυλὸς αὐτῆς ποιεῖ καὶ εἰς N 15 ἀχλὺν CDi 16 καὶ τοῦ καρ-
 ποῦ om. N, καὶ om. C 17 τούτους C 18 φύλλα δὲ C
 19 ὑπέθεσαν τοῖς νεοτρώτοις N ἐψηθέντα N χίμετρα Di 20 αὐτῶν C
 21 ἀναιροῦσιν R

22 C fol. 97v: N 65 ἀρίς] cf. Pl. XXIV 151. Gal. XIX 85; Hes. s. v.

καυλὸν σπιθαμιαῖον, ὑποπόρφυρον, ὑπεροειδῆ, ἐφ' οὗ ὁ καρπὸς
χροαίζων· ῥίζα λευκὴ πρὸς τὴν τοῦ δρακοντίου, ἥτις καὶ ἐσθίεται
ἐπισημνῆ ἦττον οὔσα δριμεῖα. ταριχεύεται δὲ τὰ φύλλα εἰς
βρωσιν, καὶ καθ' ἑαυτὰ ξηρανθέντα ἐπισημνα ἐσθίεται.

δύναμιν δὲ ἔχει τὸ σπέρμα καὶ τὰ φύλλα καὶ ἡ ῥίζα τὴν 5
αὐτὴν τῷ δρακοντίῳ. ποιεῖ δὲ ἡ ῥίζα καταπλασσομένη σὺν
βολβίτῳ ἐπὶ ποδαγωγικῶν. ἀποτίθεται δὲ ὡς ἡ τοῦ δρακοντίου,
καὶ καθ' ἑλίου ἐστὶν ἐδώδιμος διὰ τὸ μὴ λίαν δριμύ.

168 ἀρίσαρον ἐστὶ βοτάνιον μικρὸν, ῥίζαν ἔχον ὡς ἐλαίας·
ἐστὶ δὲ δριμντέρα τοῦ ἄρου, δθεν νομάς ἴσησι καταπλασσο- 10
μένη, κολλύριά τε πρὸς σύριγγας ἐνεργῆ ἐξ αὐτῆς γίνεται.
φθίρει δὲ καὶ αἰδοῖον παντὸς ζώου ἐντεθεῖσα ἡ ῥίζα.

169 ἀσφόδελος· φυτόν τοῖς πλείστοις γνώριμον, φύλλον
ἐπαρσις, οἱ δὲ παρνοπόγονον, οἱ δὲ κυνό(ζ)ολον, οἱ δὲ φοι-
νίκιον, οἱ δὲ ὄνοκεφάλιον, οἱ δὲ ἐφιάλιον, Αἰγύπτιοι ἐβρών, 15
οἱ δὲ ἐρυθμόν, Ῥωμαῖοι βῆτα λεπορίνα, Θουσκοὶ γιγάρουμ,
Ἰστριανοὶ λάγμα, Λάκοι κουριοννηκούμ, Ἄφροι ἀτειρονηλάμ,
Σύροι λοῦφαν.

9 SIM. Pl. XXIV 151 (e S. N.).

9 EXC. Orib. XI s. v. (ἀρίσαρον—ἄρου); Gal. XI 835 (= Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

13 SIM. Theophr. h. pl. VII 13, 1. Crat. (Wellmann I 16); Nic. Th. 534 sq.
73 (Apollod.); Pl. XXI 109. XXII 67; Ps. Ap. 33 (≈ Ps. Orib. I 19); schol.
Theocr. I 52; Isid. XVII 9, 84; Hes. s. v. ἀσφόδελος, ἀνθέριμας.

13 EXC. Gal. XI 842 (unde Paul. Aeg. VII 3 s. v.); Gal. VI 651 sq. A. Mai
I. s. VII 452 (e D. lat.) ≈ Ps. Orib. I 18.

1 ὑπόπυρρον R: ὑπόκρυρον Orib.: ὑπόπυρρον ἢ ὑποπόρφυρον E (ὑπόπυρρον
ἢ del. E²) πιπεροειδῆ R ὁ om. Orib. 2 ῥίζαν λευκὴν R ἥτις ἐφεται
καὶ ἐσθίεται R ἐφεται ἐπισημνῆ Orib. E: ἐπισημνῆ ἐσθίεται O² 3 δὲ καὶ
E 4 καὶ — ἐσθίεται om. C: ταριχεύεται — ἐσθίεται om. N ξηρανόμενα Orib.
5 καὶ ἡ ῥίζα καὶ τὰ φύλλα HE: ἡ ῥίζα καὶ τὸ σπ. καὶ τὰ φ. Di 6 τῷ προσι-
ρημένῳ add. R (τῆ π. . η C) σὺν βολβίτῳ om. Di 7 ἀποτίθεται — ἐστὶν
om. N: ἀποτίθεται δὲ ἐπὶ ποδαγωγικῶν C 8 ἐστὶν om. Q ἐδώδιμος (ἐδω-
δημωτέρα RE) post δριμύ coll. REDi λίαν εἶναι δριμεῖα (a superscr. E²) E:
λίαν δριμύαν εἶναι ἀλλά N

9 num. cap. σῆζ QDi: ροζ E μικρὸν ἐστὶ βοτάνιον Orib.: ἐστὶν μικρὸν
E (βοτάνιον superscr. E²): ἐστὶ μικρὸν βοτάνιον Di ἐλαία E (ν superscr. E²):
ἐλαίας τὸ μέγεθος Orib.: ῥίζαν ἐλαίας ἔχει τὸ μέγεθος Gal. 10 δριμντερον
HDi 11 ἐνεργῆ QDi 12 καταπλασθεῖσα ἡ ῥίζα Di ἡ ῥίζα om. H

13 num. cap. σῆη QDi: ρση E post ἀσφόδελος syn. e R add. Di, mg.
H² φυτόν γνώριμον E φύλλον CQ: φύλλα reliqui

14 ἐπαρσις R, suspectum παρνογον R: correxi κυνόολον libri: correxi
φοινίκιον N: φοινικιασιν C 16 γιγάρουμ C 17 στριανοὶ C κυριοννηκουμ
N, cf. Tomaschek I. s. 25 18 ΛΟΥΦΑΝ (sic) R

ἔχον πράσφ μεγάλην εἰκόσ, καυλὸν δὲ λείον, ἔχοντα ἐπ' ἄκρον
 ἄνθος, καλούμενον ἀνδερικόν. ῥίζαι δὲ ὑπείσιν ἐπιμήκεις,
 στρογγύλαι, βαλάνοις ὁμοίαι, δριμύται τὴν γεῦσιν, καὶ τὴν δύνα-
 μιν θερμαντικά. κινουσι δὲ καὶ οὖρησιν καὶ ἐμμηνα ποθεῖσαι,
 5 ἰῶνται καὶ πλευρᾶς ἀλγήματα καὶ βήχας καὶ σπάσματα καὶ
 φήγματα δραχμῆς μιᾶς τὸ πλῆθος τῆς ῥίζης ἐν οἴνῳ πινομένης.
 ποιεῖ δὲ καὶ εὐημεστέρους ὄσον ἀστράγαλος βρωθεῖσα, καὶ ἐρ- 2
 πετοδήκτοις δίδοται ὠφελίμως ὄσον δραχμῶν τριῶν τὸ πλῆθος·
 <καὶ> καταπλάττειν δὲ δεῖ τὰ δῆγματα τοῖς τε φύλλοις καὶ τῇ
 10 ῥίξῃ καὶ τοῖς ἄνθεσι σὺν οἴνῳ, καὶ τὰ ζυπαρὰ καὶ νεμόμενα ἔλκη
 καὶ μαστῶν καὶ διδύμων φλεγμονὰς καὶ φύματα καὶ δοθηῖνας,
 συγκαθεψομένης τρυγὸς οἴνου τῇ ῥίξῃ, πρὸς δὲ τὰς προσφά-
 τους φλεγμονὰς μετ' ἀλφίτου. ὁ δὲ χυλὸς τῆς ῥίζης προσ-
 λαβῶν οἴνου παλαιοῦ γλυκέος καὶ σμύρνης καὶ κρόκου συνειψη-
 15 θέντων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγχερίστον γίνεται ὀφθαλμοῖς φάρμακον,
 καὶ πρὸς ὄτα πυροροοῦντα καθ' ἑαυτὸν καὶ σὺν λιβανωτῶ καὶ
 μέλιτι καὶ οἴνῳ καὶ σμύρνη χλιανθεῖς ἀρμόζει, ὀδονταλγίας τε
 καθ' ἑαυτὸν ἐγχευθεῖς ὁ χυλὸς τῶ ἀντικειμένῳ ὀτίφ πραύνει.

169 RV: ἀσφόδελος· οἱ δὲ ναρθήκιον, Ῥωμαῖοι ἀλβούκιονμ,
 20 Ἄφροι κύρα.

4 SIM. Pl. XXII 70 D. eup. II 112 (311) — Pl. 70 eup. II 77 (288) — Pl. 70
 eup. II 35 (248) — Pl. 70 eup. II 31 (241) — Pl. 70 eup. II 34 (246) — Pl. 70 —
 Nic. Th. l. s. Pl. 67 eup. II 115 (315) — eup. II 117 (318) — Pl. 68 eup. I 194
 (191) — Pl. 68 eup. I 140. 141 (164. 165) — eup. I 149 (170) — Pl. 69 eup. I
 31 (108) — eup. I 60 (123) — Pl. 70 eup. I 72 (130) — Pl. 70 eup. I 95 (140)
 — Pl. 70 — eup. I 119 (152) — Pl. 68 — eup. II 121 (319) — Pl. 70.

1 πράσφ E ὁμοίον C: ὁμοία Di: εἰκότα E καυλὸν δ' ἔχει C ἄκρον
 Q 2 ἀνδερικόν Q ὀπμήκεις CE 3 ὀπστρόγγυλοι C βαλάνοις E
 3 κατὰ τὴν γεῦσιν Di: τῆ δυνάμει καὶ θερμαντικά C: τὴν δύναμιν καὶ θερμαν-
 τικά E 4 καὶ (pr.) om. E 5 ἰᾶται F: om. CEDi καὶ σπάσματα καὶ
 βήχας CDi: καὶ σπάσματα καὶ φήγματα καὶ βήχας E 6 δραχμῆς (δραχμῆς E)
 πλῆθος CE πινομένης ἐν οἴνῳ E 7 εὐημεστέρους QDi: εὐανθεστέρους καὶ
 εὐεμέτους E: φασὶ δὲ καὶ εὐεμέτους (ποιεῖν add. C²) C 8 δὲ δίδοται CE
 πλῆθος ὄσον δραχμαὶ τρεῖς C: πλῆθος ὄσον <-<- ᾠ· τινὲς δὲ καὶ γ' E: < γ'
 D. eup. II 115 (316) 9 καὶ addidi 10 τὰ νεμόμενα E 11 τὰ φύματα
 C (τὰ add. m. rec.) 12 οἴνου] οἴονει C 14 σμύρνης καὶ ῥίζης (mg. γλυκερῆς
 corr. E²) καὶ κρόκου, at cf. D. eup. I 31 (108) συνειψηθέντα QDi 15 ἐγ-
 χριστον] ἐνάρετον C πίνεται C ὀφθαλμῶν CE 16 post ἑαυτὸν colloc.
 ἀρμόζει E 17 λιανθεῖς C ὀδονταλγίας CHDi: ὀδονταλ' F: ὀδονταλγίαν E
 τε] δὲ E 18 ὁ χυλὸς καθ' ἑαυτὸν ἐψηθεῖς C ὁ χυλὸς ἐγχευθεῖς E ὀτίφ
 (om. πραύνει) C

19 C fol. 27r: om. N 20 Ἄφροι κύρα om. HDi

3 καίσα δὲ ἡ ρίζα, τῆς τέφρας ἐπιπλασσομένης, ἀλωπεκίας δασύνει, ἐνεψηθὲν δὲ ἔλαιον κεκοιλωμέναις ταῖς ρίζαις ἐπὶ πυρὸς εἰλωμέναις χιμέτλας καὶ πυρλίκαντα ὑπαλειφόμενον ὠφελεῖ, καὶ ὠταλιῶσι βοηθεῖ ἐγγεόμενον εἰς τὸ οὖς, ἀλφόν τε λευκὸν προανατριφθέντα [ἐν] ὄθονίῳ ἐν ἡλίῳ καταχρισθεῖσα ἡ ρίζα 5 σμήχει. ὁ δὲ καρπὸς καὶ τὰ ἄνθη κατ' ἐξοχὴν σκολοπένδρων καὶ σκορπίων ἀντιφάρμακόν ἐστιν ἐν οἴνῳ ποθέντα· ταράττει δὲ καὶ τὴν κοιλίαν.

170 βολβὸς ἐδάδιμος· εὐστόμαχος ὁ πυρρὸς, ἀπὸ Λιβύης κομιζόμενος, ὁ δὲ πικρὸς καὶ σκιλλώδης εὐστομαχότερος, 10 πεπτικός. πάντες δὲ ὀρμειῖς καὶ θερμαντικοί, συνουσίαν παρορμῶντες, τραχύνοντες γλῶσσαν καὶ παρίσθμια, πολύτροφοι καὶ σαρχοποιητικοί, ἐμπνευματοῦντες· ποιοῦσι δὲ καταπλασσομένοι πρὸς στρέμματα καὶ θλάσματα καὶ σκόλοπας καὶ πρὸς

170 RV: βολβός.

15

9 TIM. Pl. XX 102sq. (e S. N.) — Cels. II 26 — Pl. XX 105 — Pl. 105 D. eup. I 226 (211).

9 EXC. Ps. D. de h. f. 43; Gal. XI 851 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 ἡ τέφρα ἐπιπλασσομένη C ἐπιπασσομένη E (s superscr. E²) 2 ονενηθὲν CDi: ἐψηθὲν VQ καὶ (om. Di) ἐπιλλομένας ταῖς ρίζαις CDi: κεκοιμέναις ταῖς ρίζαις καὶ κεχλωμέναις E 3 τὰ εἰλωμένα χιμέτλα (χιμέτλα E) RE ἡλωμένα QDi ὑπαλειφόμενα F: ἐπαλειφόμενον CEDi 4 ὠταλιῶσι] κωφόσει CE (at ei in ras.) Di: *doloribus aurium* Di τὸν λευκὸν E post λευκὸν habet πύκνωσιν ἡλίῳ ανατριφθέντα ἐν ὄθονίῳ καταχρισθεῖσα C: ἐν ἡλίῳ προανατριφθέντα ἐν ὄθονίῳ καταχρισθεῖσα E 5 ἐν oleivi 6 ὁ δὲ — κοιλίαν om. R 7 ἀντιφάρμακος F: ἐστὶν ἀντιφάρμακον E καταρρήττει VQDi: ταράττει E, cf. Pl. XXII 70 8 in fine add. ἐν ἄλλῳ· ἀνθεῖ δὲ ἐν πυραμητῷ. χρηὶ δὲ τὸ λευκὸν ἀσφοδελὸν τέμνεσθαι μετὰ τὴν ἰσημερίαν ἐν ἔαρι πρὸ τοῦ τὸν καρπὸν ἀξήθῆναι. τὴν δὲ ρίζαν πινομένην ἀνορέκτους φθοὶ ποιεῖν πρὸς ἀφροδίσια. καὶ κρατεράς δὲ ὁ ριζοτομικὸς (e R) τὰ ἀπὸ εἴπε, καὶ ὅτι θεραπεύει ἡ ρίζα μετ' οἴνου πινομένη < ᾧ ποδάγρας ἀλγήματα Di, verba χρη — ἀφροδίσια mg. add. H²

9 num. cap. ὀφθ QDi: ῥοθ E initio add. cap. de bulbo vomitorio (D. IV 156) Di (mg. add. *περισσόν*), mg. fol. 51^v add. H² post ἐδάδιμος add. *γνώριμος πᾶσιν, ὃν ἐσθίονεν* Di εὐστόμαχος, εὐκοίλιος Di Λιβύης] γῆς R: αἰδῆς τῆς γῆς E (del. et ἀπὸ Λιβύης superscr. E²) 11 πεπτικός om. REDiPs. D. de h. f. καὶ πρὸς συνουσίαν Di 12 τε γλῶτταν C 13 καὶ om. RDi σαρκῶν γεννητικοί REDi καὶ ἐμπνευματοῦντες E: πνευματοῦντες R ποιοῦντες τε πρὸς στρέμματα καταπλασσομένοι E 14 στρέμματα] πέσματα R καὶ θλάσματα om. RE καὶ (pr. et alt.) om. Di πρὸς om. N: πρὸς τὰς τῶν om. C

15 C fol. 78^r: N 28

τὰς τῶν ἄρθρων ὀδύνας καὶ ποδάγρας σὺν μέλιτι καὶ καθ' ἑαυτούς, καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ὑδρωπικῶν οἰδήματα καὶ κυνόδηκτα ὁμοίως σὺν μέλιτι· ἐπέχουσι δὲ καὶ ἰδρώτας. σὺν πεπέρει δὲ 2
 λείψα καταπλασθέντες στομάχου ὀδύνας παύουσι, καὶ πίτυρα
 5 καὶ ἀχῶρας ἀποσμήχουσι σὺν ὀπτῶ νίτροφ'· καθαίρουσι καὶ
 ὑπώπια καὶ λόνθους καθ' ἑαυτούς ἢ σὺν φύῳ λεκίδω, φακούς
 τε σὺν ὄξυμέλιτι· πρὸς δὲ ὠτων θλάσματα σὺν ἀλφίτω καὶ
 πρὸς θλάσεις ὀνύχων. ἀφαιροῦσι δὲ καὶ σύκας ὀπτηθέντες ἐν
 10 θερμοσποδιᾷ καὶ μετὰ μαινίδων κεφαλῶν κεκαυμένων ἐπιτε-
 θέντες, <καέντες δὲ> καὶ μιγέντες ἀλκονίῳ ἐφηλιν καὶ σὺλᾶς
 μελαίνας ἀποκαθαίρουσιν, ἐν ἧλιψ καταχρίομενοι. σὺν ὄξει δὲ
 ἐφθοὶ βιβρωσκόμενοι πρὸς ῥήγματα ποιοῦσι· φυλάσσεσθαι δὲ
 δεῖ τὸ πλήθος αὐτῶν ἐν τῇ βρώσει διὰ τὸ ἄπτεσθαι τοῦ νευ-
 ρώδους.
 15 171 σκίλλα δύναμιν ἔχει δριμεῖαν, πυρωτικήν· πολύχρηστος
 δὲ γίνεται ὀπτηθεῖσα. σταιτὶ δὲ ἡ πηλῶ περιπλάττεται καὶ

171 RV: σκίλλα.

3 SIM. Pl. 104 — D. eup. I 168 (180) — Pl. 104 — eup. I 235 (215) —
 eup. II 65 (279) — Pl. 102 — Pl. 104 — Pl. 102 eup. I 105 (146) — eup. I 56
 (119) — Pl. 103 — Pl. 104 eup. I 66 (126) — Pl. 104 eup. I 218 (208) — Pl. 102
 eup. I 121 (153) — eup. I 114 (150) — eup. II 34 (246).

15 SIM. Pl. XX 97 sq. (e S. N.); cf. XIX 93; Gal. XIV 263. 567. Ps. Ap. 43.

15 EXC. Orib. XII s. v. (σκίλλα — τόμους); Ps. D. de h. f. 52 (≈ A. Mai
 VII 457; Ps. Orib. I 29); Isid. XVII 9, 85 (e DI); cf. Gal. XII 125 (= Aet. I
 s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 post ὀδύνας add. καὶ γαγγραινας R, superscr. H²: γαγγραινας τε Di
 2 καὶ σὺν μέλιτι post ἑαυτούς transpos. E 3 σὺν μέλιτι καὶ πεπέρει λείψα κατα-
 πλασθέντες ἐπέχουσι ἰδρώτας καὶ στομάχου Di δὲ (pr.) om. R post σὺν add.
 μέλιτι καὶ E δὲ (alt.) om. RE 4 καὶ στομάχου RE παύουσι om. RE
 5 ἀχῶρας] ψώρας R ἀποσμήχουσι R δὲ καὶ REDi 6 λεκίδους E καὶ
 φακούς REDi 7 σὺν μέλιτι ἢ ὄξει RDi πρὸς δὲ — νευρώδους om. R
 ἀλφίτωι E 8 σύκα F: σύκα ὀπτηθέντα V ἀφρηθέντες E 9 καὶ om.
 VQ, cf. D. eup. I 218 (208) κεκαυμένων κεφαλῶν VQ, cf. D. eup. I. s.
 10 καέντες δὲ add. e Di, cf. D. eup. I 121 (153) ἐφήλεις E 12 ποιοῦσι
 πρὸς ῥήγματα Di 13 δεῖ post βρώσει colloc. Di, om. E αὐτῶν τὸ πλήθος
 Di at nervis utiles esse bulbos Pl. XX 104 testatur 14 in fine add. ἐφθός
 δὲ σὺν ἀλφίτωι καὶ στάτι χοιρίῳ προστεθεῖς οἰδήματα καὶ φύματα οὐκ ὁμοίως
 ἐκπύσκει καὶ διαρρήσσει Di

15 num. cap. τ̄ QDi: ρπ E γνώριμος initio add. R δριμεῖαν καὶ Di
 πυρώδη COrib. E: πολυπυρώδη N 16 ὀπτηθεῖσα σταλτικῇ R στάτι ROrib.
 δὲ ἡ πηλῶ om. R

17 C fol. 298r: N 137

δίδεται εἰς κλίβανον ἢ ἀνθραξιν ἐγκρούβεται, μέχρι ἀν ὀπτηθῆ
 ἰκανῶς τὸ περιεχόμενον σταῖς, οὗ περιαιρεθέντος, εἰ μὴ τακερά
 γέγονεν, ἕτερον σταῖς ἢ πηλὸν περιπλάσαντες τὰ αὐτὰ ποιήσο-
 μεν· ἢ γὰρ μὴ οὕτως ὀπτηθεῖσα βλαβερά τὴν δόσιν, πρὸς τὰ
 ἐντοσθίδια μάλιστα προσφερομένη. ὀπιᾶται δὲ καὶ ἐν χύτρῳ 5
 πεπωμασμένη καὶ καθιεμένη εἰς κλίβανον· λαμβάνεται δὲ αὐ-
 2 τῆς τὸ μεσαίτατον τῶν ἔξωθεν περιαιρουμένων. καὶ εὑεται
 δὲ ἐντιμηθεῖσα, ἀποχομένου τοῦ πρώτου ὕδατος, ἐτέρου δὲ ἐπι-
 χομένου, ἄχρι ἀν μὴ πικρὸν ἢ δριμύ γένηται τὸ ὕδωρ, καὶ
 ξηραίνεται δὲ ἐν σκιᾷ τμηθεῖσα καὶ διαιρεθεῖσα λιναρίῳ, ὡς 10
 μὴ ἀπτεσθαι ἀλλήλων τοὺς τόμους. τῇ μὲν οὖν τμητῇ εἰς
 οἶνον καὶ ὄξος καὶ ἔλαιον σκυλλητικὸν χρώμεθα, πρὸς δὲ ῥα-
 γάδας τὰς ἐν ποσὶ τὸ ἔνδον τῆς ὤμης σὺν ἔλαιῳ ζεσθὲν ἢ σὺν
 ῥητίνῃ τηχθὲν ἐπιτίθεται, ἐχεοδήκτοις τε κατάπλασμα ἐψη-
 3 θεῖσα σὺν ὄξει. τῆς δὲ ὀπτῆς πρὸς ἐν μέρος τῆς σκύλλης 15
 προσεκλεάναντες ἁλῶν ὀπτῶν μέρη ὀκτὼ δίδομεν κοχλιάριον ἐν
 ἢ δύο νήστεσι πρὸς μάλαξιν κοιλίας, εἰς ποτήματά τε καὶ ἀρω-

12 SIM. Pl. XX 101 D. eup. I 206 (200) — Pl. 100 eup. II 117 (318) —
 Pl. 100 — Pl. 100 eup. II 112 (311) — Pl. 100 eup. II 63 (277. 278) — Pl. 100
 eup. II 15 (232) 10 (231) — Pl. 100 eup. II 56 (268) — Pl. 100 eup. II 40 (255)
 — Pl. 100 eup. II 31 (243) — Pl. 100 eup. II 39 (253) — eup. I 37 (250) — Pl. 101
 — Theophr. VII 13, 4 Pythagor. (Pl. XX 101).

1 κάμινον RE (κρίβανον superscr. E²): γούρον ἢ εἰς κάμινον Orib. καὶ
 (ἢ Orib.) εἰς ἀνθρακίαν R Orib. μέχρι VE: μέχρις Q: ἄχρι οὗ ἂν R: ἄχρι
 ἂν οὗ Orib.: ἄχρις ἂν Di 2 τὸ στέας (sic) R: ὁ πηλός ἢ τὸ σταῖς Orib.: τοῦ
 σταιτός (αιτός in ras.) οὖν περιερεθέντος καὶ τοῦ πηλοῦ E 3 γέγονεν] εἶη
 Orib. ἕτερον — πηλὸν om. Orib. πηλὸν ἢ στέας περιτιθέντες R τὸ
 αὐτό ER: πάλιν τὸ αὐτό Orib. 4 βλαβερά μάλιστα πρὸς τὰς ἐντοσθίδιους δό-
 σεῖς (αὐτῆς add. E) Orib. E: βλ. μάλιστα πρὸς τὰς ἐντοσθίδους (sic) δόσεις αὐτῆ R
 5 ἐντοσθίδια V: ἐντόσθια reliqui 6 post πεπωμασμένη add. πηλῷ (ἢ ex o
 corr. O) Orib. καὶ καθιεμένη om. E εἰς κλ. καθιεμένη Orib. 7 τὸ
 μεσαίτατον] πυρήνα vocat Chrysermus (Gal. XIII 243): τὰ ἔνδον αὐτῆς μέρη
 Damocr. (Gal. XIV 263) ἔξω Orib. 8 δὲ (pr.) om. R Orib. E δὲ (alt.)] τε Di
 9 μέχρις ἂν Orib.: ἄχρις ἂν EDi γίνηται H: τὸ ὕδωρ ἢ Orib. καὶ om.
 N Orib. 10 πρώτον ἐν R τμηθεῖσα δὲ καὶ ἐνευρεθείσα |||| (2 l. del. E²)
 λίνῳ E: τμηθεῖσα διαβληθέντος λιναρίου Orib. διαβληθείσα λίνῳ R ὥστε
 R 12 οἶνον καὶ ἔλαιον καὶ ὄξος τὸ σκ. λεγόμενον R: ἔλαιον καὶ οἶνον καὶ ὄξος
 Di 13 ἐνδοθεν N ἢ] καὶ N, om. C οὖν om. RE 14 τῇ ῥητίνῃ
 CH ῥητίνῃ ||| (2 l. del. E²) συντιχθὲν E τε] δὲ QDi 15 τῇ δὲ ὀπτῇ RE
 16 συνεκλεάναντες Di ὀπτημένων RE 17 νήστεσιν ἐν ἢ δύο κοχλιάρια E
 εἰς τε τὰ ἀποστήματα R: εἰς τε τὰ ἀποστήματα E (ποτήματα corr. E²) ἀρω-
 ματικὰς] ἀρωματικὰς non recte conī. Marc.: potioniibus et aromatis miscetur Di

ματικὰς δυνάμεις, καὶ ἐφ' ὧν οὐρησιν κινήσαι θέλομεν, καὶ ἐπὶ ὑδροπικῶν καὶ στομαχικῶν, οἷς ἐπιπολάζει τὰ σιτία, καὶ ἐπὶ ἰκτέρου, στροφουμένων, βηττόντων χρονίως, ἀσθματικῶν, ἀναφορικῶν· αὐτάρχεις δὲ ὀγκὴ τριωβόλου σὺν μέλιτι ἐκλειχθεῖσα. 4
5 καὶ συγκαθέψεται δὲ τῷ μέλιτι καὶ βιβρώσκειται πρὸς τὰ αὐτά, μάλιστα πέψει συνεργοῦσα· ἄγει δὲ γλοιῶδες κατὰ κοιλίαν. ἐφθῆ δὲ πρὸς τὰ αὐτά ποιεῖ ὁμοίως λαμβανομένη· φυλάσσεσθαι δὲ αὐτῆς δεῖ τὴν δόσιν, ἐφ' ὧν ἔλκωσις τις ἐστὶν ἐντός· ποιεῖ καὶ πρὸς ἀκροχορδῶνας καὶ χιμέτλας ἐγγρισθεῖσα ὀπτῆ. τὸ δὲ
10 σπέρμα αὐτῆς λείον ἀναλημφθὲν ἐν ἰσχάδι ἢ μέλιτι καὶ βρωθὲν μαλάσσει κοιλίαν. ἔστι δὲ καὶ ἀλεξιφάρμακον ὄλη πρὸ τῶν θυρῶν κρεμαμένη.

172 παγκράτιον· οἱ δὲ καὶ τοῦτο σκίλλαν ὀνομάζουσι. ῥίζα ἐστὶ βολβῶ μεγάλη ὁμοία, ὑπόπυρρος, πικρὰ καὶ πυρῶδης
15 τὴν γεῦσιν, φύλλα κρίνω ὁμοία, μακρότερα δέ.

ἔχει δὲ δύναμιν τὴν αὐτὴν τῇ σκίλλῃ καὶ σκενασίαν καὶ δόσιν, ποιοῦσαν ἐπὶ τῶν αὐτῶν παθῶν· ἐπιεικιστέρα μέντοι τῆς σκίλλης ἢ ταύτης δύναμις· ὀθεν καὶ χυλιζομένη μειγνυμένη τε ὀροβίνῳ ἀλεύρῳ καὶ ἀναπλασσομένη εἰς ἀρτίσκους δίδοται
20 σὺν ὑδρομέλιτι σπληνικοῖς καὶ ὑδροπικοῖς ὀφελίμως.

172 RV: 'Ἡράκλειον ἢ παγκράτιον' οἱ δὲ καὶ τοῦτο σκίλλαν καλοῦσιν· ἑτέρα δὲ ἢ σκίλλα.

13 SIM. Theophr. h. pl. VII 13, 8 (?); Pl. XXVII 118 (c S. N. — Crat.) — D. eup. II 61 (274) 63 (278).

13 EXC.: Orib. XII s. v. (παγκράτιον — μακρότερα δέ); cf. Gal. XII 93 — Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.); Hes. s. v. παγκρατιάζειν.

1 ἐπὶ om. H 2 ἐπὶ στομαχικῶν F 3 στροφουμένον R 4 δὲ δ (ἢ N) ἄχρι τριωβόλου R ἐκλειχθεῖσα E (corr. E²): ἐκθλιβεῖσα R 5 καὶ (pr.) om. R συνβιβρώσκειται RE 6 πέψει συνεργάζεται R 7 καὶ ἐφθῆ R: καὶ ἢ ἐφθῆ E 8 καὶ αὐτῆς HDi δεῖ om. R, post δόσιν colloc. Di τις om. RE ποιεῖ δὲ καὶ RE 9 πρὸς χιμέθλαν C: πρὸς χιμέθλα N 10 αὐτῆς — καὶ (v. 10) om. R fort. ἐν del. 11 ὄλη κρεμαμένη RE πρὸς F 12 πύλων N 13 num. cap. τὰ QDi: ῥα E πανκράτειον E καλοῦσι ROrib.E 14 μεγάλη om. R: radice bulbi magni Pl. ὑποπόρφυρος RE: ὑπόπυρρος ἢ ὑποπόρφυρος Di: colore rufo Pl.: purpureum vel croccinum habens colorem DI καὶ om. Orib.E 15 πρὸς τὴν γ. ROrib.E φύλλα δὲ Orib. ὁμοία ἔχουσα R 16 δύναμιν δὲ ἔχει ἢ ῥίζα N: δύναμιν δὲ ἢ ῥίζα ἔχει C: ἔχει δὲ δύναμιν ἢ ῥίζα E τῆς σκίλλης E 17 ποιεῖ δὲ (om. C) ὄσα ἐπὶ R 18 post χυλιζομένη add. ἢ ῥίζα RE: ἢ ῥίζα ταύτης Di: superscr. H² 19 C fol. 126^v: N 79 ἡράκλιον R πανκράτιον R

173 κάππαρις· οἱ δὲ κυνόςβατον, οἱ δὲ καπρία, οἱ δὲ κόρακος μῆλον, οἱ δὲ ὀφειόσκορδον, οἱ δὲ ὀφιοστάφυλον, οἱ δὲ θαλλίαν, οἱ δὲ πετραίαν, οἱ δὲ ὀλόφυτον, οἱ δὲ ἰωνίτην, ἐνιοὶ δὲ ἀείχλωρον, οἱ δὲ ἱππομανές, οἱ δὲ τριχομανές καλοῦσι· θάμνος ἐστὶν ἀκανθώδης, ἐπὶ γῆς γυροειδῶς ἐστρωμένος, ἀκάν- 5 θας ἀγκιστροειδεῖς ἔχων ὡς βάτος, φύλλα δὲ στρογγύλα, κυδωνία ὁμοία, καρπὸν δὲ ὀλον ἐλαίας, ὃς ἀνοιχθεὶς λευκὸν προ- εἶται ἄνθος, ὃ πεισόντος εὐρίσκεται τι ὀλον βάλανος ἐπιμήκης, ὅπερ ἀνοιχθὲν ἔχει κόκκους ὥσπερ φάας μικροῦς, ἐρυθρούς, 2 ῥίζας ξυλώδεις καὶ μεγάλας, πλείστας. φύεται τούπιπαν ἐν τραχέσι καὶ λεπτογείοις τόποις καὶ νήσοις καὶ οἰκοπέδοις. ταριχεύεται δὲ ὁ καρπὸς καὶ ὁ κανλὸς εἰς βρώσιν.

173 RV: κάππαρις· οἱ δὲ κυνόςβατον, οἱ δὲ καπρία, οἱ δὲ κόρακος μῆλον, οἱ δὲ ὀφειόσκορδον, οἱ δὲ ὀφιοστάφυλον, οἱ δὲ πετραίαν, οἱ δὲ ὀλόφυτον, οἱ δὲ ὀλιγόχλωρον, οἱ δὲ ἀκόνι- 15 τον, οἱ δὲ ἱππομανές, οἱ δὲ τριχομανές, προφῆται ποτέρα, οἱ δὲ πευθήραν, οἱ δὲ καρδία λύκου, οἱ δὲ πολυειδός, οἱ δὲ ἄλοσκορδον, οἱ δὲ κρίνον, οἱ δὲ θλάσπι, οἱ δὲ κυνὸς ἄνθος, Ῥωμαῖοι σινᾶπε πέρικουμ, οἱ δὲ ἰντούρις, Ἄφροι ἐρβιαραούθ.

1 SIM. Theophr. h. pl. VI 5, 2; Pl. XIII 127. XIX 163.

1 EXC. Orib. XI s. v. (κάππαρις — βρώσιν); Gal. XII 9sq. (= Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.); Ps. D. de h. f. 59. 61 (c D. I 94 et II 173 conflatum), cf. A. Mai l. s. VII 454; Garg. M. 48 (de zizypho); Isid. XVII 10, 20.

1 num. cap. τβ QDi: ρβ E post κάππαρις syn. e R add. Di, mg. H² οἱ δὲ καπρία om. Q 2 ὀφειόσκορδον· οἱ δὲ ἐσπέρεῦ E 3 θαλλίαν] ἀφθαμίαν E πετραίαν E οἱ δὲ ὀλόφυτον mg. add. E οἱ δὲ ἰωνίτην post ἀείχλωρον colloc. E 4 οἱ δὲ ὀλιγόχλωρον· οἱ δὲ τριχόχλωρον E 5 ἐστρωμένος C 6 βάτου RE δὲ om. RDi στρογγύλα om. FEDl, at cf. Ps. D. de h. f. μηλέα κυδωνία Di: μηλέα ἢ κυδωνία E κυδωνία H: κυδωνία ὁμοία om. R 7 δὲ om. F ὁμοιον ἐλαία R 8 ὀλον τι βάλανος RE (corr. E²) ἐπιμήκης QE: ἐπιμήκης reliqui 9 ὡς N φάας μικρὰς F 10 ῥίζαι ξυλώδεις (πλείσται add. E²) μεγάλαι E καὶ om. R καὶ πλείστας Orib. Di φύονται E τούπιπαν om. R, del. E² 11 καὶ λεπτογείοις om. RE καὶ νήσοις om. R ἐν οἰκοπέδοις R: iuxta domicilia Orib. lat. 12 δὲ] τε E καρπὸς αὐτῆς RE: ὁ κανλὸς αὐτῆς καὶ ὁ καρπὸς Di

13 C fol. 173^r: N 54 καπρία R: καπρία Di 14 φύλλοστάφυλον libri: correxi coll. Pl. XIII 127 15 πετρεάν R ὀλοφυσον R post ὀλόφυτον add. οἱ δὲ ἰωνίτην Di 17 πευθήρον NDi: fort. πανθήραν πολυειδός R: om. HDi: correxi ἄλοσκορδον HDi 18 θλάσπι R: θλάσπι HDi οἱ δὲ κυνὸς ἄνθος om. HDi 19 ἰντούρις libri, corruptum (an manna turis?) ἐρβιαραούμ HDi, cf. Löw l. s. 406

ταράττει δὲ κοιλίαν, κακοστόμαχός τε ἐστὶ καὶ διψώδης, βρωθεῖσα δὲ ἐφθῆ εὐστομαχωτέρα τῆς ὤμης. ὁ μὲν σὺν καρπὸς αὐτῆς σπλήνα ἐκτῆκει ὀλίγη δυνεῖν δραχυῶν μετ' οἴνου πινόμενος ἐπὶ ἡμέρας τριάκοντα· ἄγει δὲ καὶ οὖρον καὶ αἱματώδες 5 διαχώρημα, ἰσχυάδι τε καὶ παραλύσει βοηθεῖ πινόμενος καὶ πρὸς ῥήγματα καὶ σπάσματα, καὶ ἔμμηνα ἄγει καὶ ἀποφλεγματίζει, καὶ ὀδόντος πόνον παύει ὁ καρπὸς σὺν ὄξει ἐψηθεῖς καὶ διακλυζόμενος. τῆς δὲ ῥίζης ὁ φλοιὸς ξηρὸς πρὸς τε τὰ προσι- 3 ρημένα ἀρμόζει καὶ ἀνακαθαίρει πᾶν χρόνιον καὶ ζυτπαρὸν καὶ 10 τετυλωμένον ἔλκος· καταπλάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν σπληνικῶν σὺν ὤμῃ λύσει, δακνομένη τε τῷ πονοῦντι ὀδόντι βοηθεῖ, ἀλφούς τε λευκοὺς ἀποσμήχει σὺν ὄξει λεία. τὰ δὲ φύλλα καὶ ἡ ῥίζα λεανθέντα σκληρίας καὶ χοιράδας διαφορεῖ, σκόληκας τε τοὺς ἐν ὣσιν ὁ χυλὸς ἐγγυματισθεῖς κτείνει. ἡ μέντοι 15 βυκὴ κάππαρις, γεννωμένη δὲ κατὰ τοὺς Μαρμαρίδας λεγομένους, ἐμπνευματοῖ ἰσχυρῶς, ἐμετικὴ δὲ τυγχάνει ἢ ἐν Ἀπουλίᾳ· ἡ μέντοι γε ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ Ἀραβίας δριμυτάτη, φλυκταίνουσα τὸ στόμα καὶ διασήπουσα τὰ ὄδλα ἄχρι γυμνώσεως, ὄθεν πρὸς βρωσίν ἐστὶν ἄθρετος.

20 **174** λεπίδιον, ὃ ἐνιοὶ γιγγίδιον καλοῦσι, γνώριμον βοτάνιον, ταριχευόμενον εἰς ἀλμαίαις μετὰ γάλακτος. δύναμις δὲ

1 SIM. Pl. XX 167 — Zop. (Orib. II 566) Pl. I. s. 166 D. eup. II 61 (273) — Pl. I. s. 167 eup. II 61 (273) — Pl. I. s. 166 eup. I 237 (218) I 233 (213) — Pl. I. s. 165. 166 — Zop. (Orib. II 597) eup. II 77 (289) — eup. I 5 (97), cf. Zop. (Orib. II 553) — Pl. I. s. 166 eup. I 69 (127) — Pl. XX 167 — Pl. I. s. 165 — Pl. I. s. 165 D. eup. I 118 (151) — Zop. (Orib. II 588) Pl. I. s. 167 eup. I 154 (173) — Pl. I. s. 167, cf. Zop. (Orib. II 555) — Pl. XIII 127. XX 165.

20 SIM. Pl. XIX 166. XX 181; D. eup. I 240 (221) I 72 (131).

20 EXC. Orib. XII s. v. (λεπίδιον — γάλακτος); Gal. XII 58 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 κοιλίαν καὶ στόμαχον· ἐστὶ δὲ καὶ διψώδης R ἐστι· ἐστὶ δὲ καὶ F 3 ἐκτῆκει PFE: τῆκει reliqui (abhinc habemus cod. P, cuius fol. 1 incipit ab ἐκ- τῆκει) ὀλίγῃς Q 4 ἡμέρας ᾤ RDi καὶ (pr.) om. REDi καὶ διαχωρεῖ R: καὶ διαχώρημα αἱματώδες EDi 5 ἰσχυαδικᾶς τε παραλύσει E πινόμενος ὁ καρπὸς REHDi καὶ (alt.) om. R 6 καὶ ἔμμηνα] ἔμμηνα τε REDi 7 καὶ (pr.) om R ὀδόντων RDi ἐν ὄξει N ἐφόμενος QDi 8 τε om. R 10 quae post ἔλκος sequi. om. C καταπλάττεται τε E 12 λεία δὲ τὰ φύλλα NE 13 διαχει N: διαχεῖ καὶ διαφορεῖ E 14 ἐνσταζόμενος N μέντοι γε E 15 μαρμαρίτας libri: corr. Marc. coll. Strab. 825. 838, cf. praeterea D. eup. I 242 (223) 17 ἢ δὲ ἐκ EDi 17 Ἀραβίας] λιβύης libri: corr. Sarac. coll. Gal. XII 11 Pl. XIII 127 18 φλυκταίνουσα τε E διασήπουσα] κατεσθίουσα Di 19 ἀνεπιτήδειος Di: ἀγρηστος E (corr. E²): εὐθρετος H

20 num. cap. τῷ ODi: ῥπγ E tit. περὶ λεπίδιον QDi δ om. E

ἔστι τῶν φύλλων δριμεῖα, ἐλκωτική, ὅθεν ἰσχυαδικῶν ἔστιν ἐπί-
πλασμα ἀμυκτικώτατον, λείον σὺν ἐλενίου ρίζῃ ἐπιτιθέμενον
πρὸς τέταρτον ὥρας, καὶ ἐπὶ σπληνικῶν ὁμοίως· ἀρίστησι δὲ
καὶ λέπρας. ἡ δὲ ρίζα δοκεῖ ὀδόντων ἀλγήματα παρατεῖσθαι
περιαπτομένη τῷ τραχήλῳ.

175 βατράχιον· οἱ δὲ σέλινον ἄγριον καλοῦσι. τούτου
πλεϊονά ἔστιν εἶδη, δύναμις δὲ μία, δριμεῖα καὶ ἄγαν ἐλκωτική.

175 RV: σέλινον ἄγριον· οἱ δὲ βατράχιον, οἱ δὲ γελωτο-
ποιός, οἱ δὲ μεθύουσα, οἱ δὲ Σαρδόνιον, οἱ δὲ ἀμέθυστον, οἱ
δὲ ὑσέλινον, οἱ δὲ ἱπποσέλινον, Αἰγύπτιοι μεθύου, Ῥωμαῖοι
ἄπιουμ, οἱ δὲ ἄπιου(μ) ἰρσοῦ(τουμ), οἱ δὲ αὐριμετέλλουμ,
Θουσοκοῖ ἄπιου(μ) φανίνου(μ).

σέλινον ἄγριον ἕτερον· οἱ δὲ φρύνιον, οἱ δὲ ἀκιδωτόν, οἱ
δὲ βατράχιον, Ῥωμαῖοι ἄπιου(μ) φλάου(ουμ).

6 SIM. Pl. XXV 172 (e S. N.); Geop. II 6, 30.

6 EXC. Orib. XI s. v. (βατράχιον — γαλακτίζον); Gal. XI 849 (unde Aet. I
s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.); Ps. Ap. 9, cf. Ps. Orib. III 65 ~ A. Mai l. s.
VII 438; Ps. Orib. V 43.

1 ἰσχυαδικῶν V τέ ἔστιν E 2 ἀμυκτικώτερον E: ἀμυκτικώτατον HDi
3 πρὸ P ἐπὶ om. E ἀρίστησιν τε καὶ E 4 ὀδόντος E 5 τραχήλῳ
libri: *adalligatum braccchio* Pl. in mg. ex Aet. XII 2 add. v (fol. 64^r) cap. de
Iberide *λεπίδιον, ὃ ἐνιοι Ἰβηρίδα καὶ καρδαίνην καλοῦσι· καὶ γὰρ ὁσμὴν καὶ
γεῖον καὶ ἰδέαν ἔχει καρδάμω (leg. καρδάμου)· φέρεται δὲ πολλὴ πανταχοῦ, μάλιστα
δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς μνήμασι καὶ τοίχοις καὶ παρὰ τὰς ὁδοὺς ἐν ἀγεωργήτοις
τόποις. φύλλα δὲ ἔχει καρδάμου, ἕρος μὲν εὐθαλῆ καὶ μείζω πολὺ τοῦ καρδάμου,
μῆκος δὲ τοῦ καυλοῦ σμικρῶ πλείον πῆχεως· θέρους δὲ ἀνθος γαλακτηνόν (l. γα-
λάκτινον) προσβάλλει (l. προβάλλει), καὶ τότε ἔστι δραστικώτατον· σπέρμα δὲ φέρει
μικρὸ (fol. 64^r in marg.) τῶν παρ' ὄλον τὸν καυλόν. ἡ δὲ ρίζα ὁσμὴν ἔχει
δριμυτάτην μάλιστα, πάντη καρδάμῳ ἐμφερῆ. ταύτην φραζέθην λαβὼν πρόσ-
φατον — ξηρὰ γὰρ ἀδρανῆς γίνεται — κόψον ἐπιμελῶς — καὶ γὰρ ἔστι ὀδονοκτοῦ
— καὶ ἀξουγγίου ὑέλου παλαιοῦ πᾶν ὀλίγον ἀναλαβὼν ἐπιτίθει τῆ τε κοτύλῃ καὶ
παντὶ τῷ σκέλει καὶ ἐν δυοῖν φραζέθην ἐγείρει οἰδημα μετὰ πυρρώσεως καὶ εὐθὺς εἰς
βαλανεῖον θερμώτατον βαλὼν τὸν κάμνοντα θεραπεύσει (θεραπεύσειν v). idem
cap. in brevius contractum in calce libri I add. p, cf. Studemund, ind. lect. Vra-
tislav. 1888/89 p. 22*

6 num. cap. τὸ ODi: ῥηδ E tit. *περὶ βατράχιον* QDi καλοῦσι om.
Orib. τούτων ἔστιν R: post τούτου charta laesa P 7 μὲν ἔστιν EDi
δύναμις — ἐλκωτική om. Orib. δὲ] τς R μία om. O: δύναμις δὲ ἔχει
μῖαν E δριμεῖαν E ἐλκωτικὴν E

8 C fol. 306^v: N 162 *Siculi dicunt selinon agrion* Ps. Ap. *βατράχιον*
R 10 *υσοσέλινον* N *egypti ennecon* Ps. Ap. 11 *ἄπιουμ* C: *ἄπιουμονορ*
N: fort. *apium odoratum ἄπιουρισον* R: *apium risu* Ps. Ap.: *correxī αὐρι-
μετέλλουμ* (μ om. N) R 13 C fol. 307^v: N 162 *οἱ δὲ ἀκιδωτόν* om. N, cf.
D. III 15. IV 54 14 *βατράχιον* R *ἄπιουφλαου* R: *correxī*

ἔχει δὲ τὸ μὲν αὐτῶν φύλλα ὁμοία κορίφῳ, πλατύτερα δὲ καὶ ὑπόλευκα καὶ λιπαρά, ἀνθος μῆλινον, ἐνίοτε δὲ πορφυροῦν, καυλὸν δ' οὐ παχύν, ὕψος δὲ ὅσον πήχεως, ῥίζαν μικράν, λευκὴν, πικράν, ἔχουσαν ἀποφύσεις ὡς ἔλλεβόρον· φύεται δὲ παρὰ
5 ρεῖθροις. ἔστι δὲ καὶ ἕτερον εἶδος χιονωδέστερον καὶ μακροκαυλότερον, ἐντομὰς ἔχον πλείους τῶν φύλλων, πλείστον ἐν Σαρδονίᾳ γεννώμενον, δριμύτατον, δὲ δὴ καὶ σέλινον ἀγριον καλοῦσι· καὶ τρίτον σφόδρα μικρὸν καὶ | δύσοσμον, τὸ ἀνθος χρυσοῦ ὁμοιον· καὶ τέταρτον ἑοικὸς τούτῳ, ἀνθη γαλακτιζόν.
10 κτίζον.

δύναμιν δὲ ἔχει τὰ φύλλα καὶ οἱ καυλοὶ καταπλασσομένοι 2 ἀπαλοὶ ἐλκωτικὴν καὶ ἐσχαρωτικὴν μετὰ πόνου, δθεν δυνχας λεπρούς καὶ ψώρας ἀφίστησι καὶ στίγματα ἐξάγει καὶ μυρμηκίας καὶ ἀκροχορδόνας καὶ ἀλωπεκίας πρὸς ὀλίγον καταπλασθέντα· ἐψόμενα δὲ κατάντλημα χιμελιῶντων ἐστὶ χλιαρόν. ἡ δὲ ῥίζα πταρμόν κινεῖ ξηρὰ λεία προσφερομένη τοῖς μυκτῆρσι, καὶ ὀδονταλγίας κουφίζει προσαπτομένη· θρύπτει μέντοι αὐτούς.

11 SIM. Zop. II 578 Pl. XXV 173 — Pl. XXVI 150 D. eup. I 130 (159) — Pl. XXV 173 eup. I 128 (157) — Pl. XXV 173 eup. I 116 (151) — Pl. I. s. eup. I 95 (140) — Pl. XXVI 106 eup. I 179 (189) — Pl. XXV 173 — Pl. I. s. eup. I 71 (129).

1 κορίφῳ φύλλα ὁμοία R Orib. E δὲ (alt.) om. Orib. 2 καὶ om. RE δὲ om. HDi post πορφυροῦν add. κατὰ τὰς ἐν Σαρδονίᾳ διαφορὰς τῶν τόπων N 3 ὕψος — πήχεως om. RE: ὕψος δὲ om. Orib. πηχνατον Orib. ῥίζα λευκή, πικρά, ἔχουσα R μικράν] μίαν E³ (superscr.), om. Orib. D1 4 πικράν] μικράν Orib. (corr. O²): πικράν corr. E² ἀπόφυσιν Orib. τοῦ ἔλλεβόρου E 5 ρεῖθρα Orib.: τὰ ἐν γαλακτιζόντι C: τὰ ἐν ἑνδρα N εἶδος om. R Orib. E γονατωδέστερον Orib.: χιονωδέστερον R: foliosius Pl.: foliis hirtis Ps. Ap. μακροκαυλωδέστερον N 6 τῶν φύλλων πλείους Orib. post φύλλων transpos. δριμύτατον R Orib. E πλείστον — γεννώμενον om. Orib. 7 σαρδονία R: σαρδωνία Di καλοῦσιν ἀγριον RE (δ — καλοῦσι om. Orib.) 8 post καὶ (alt.) unum cod. P fol. perit, incipit rursus in c. 176 extr. τῷ ἀνθεῖ R Orib. E (corr. E²): τὸ ἀνθος τὸ εἶδος QV 9 ἐγχρυσίζον Orib. τῷ ἀνθεῖ Orib.: ἀνθεῖ RE (ei in ras): ἀνθος HDi γαλακτιζόντα F: γαλακτιζόντων COrib.: γαλακτιζόντων N 11 post τὰ φύλλα add. καὶ τὰ ἀνθη Di post καυλοὶ add. πάντων ὁμοίαν C ἀπαλοὶ καταπλαττόμενοι (καταπλασσομένοι Di) CDi 12 ἀπαλοὶ om. NE 14 ὀλίγον χρόνον Gal. καταπλαττόμενον (σσ C) R: καταπλασσομένα E 15 χιμεθίων R: χιμελιῶντων E: χιμελιῶντων V: χιμεθλιῶντων Di: χιμεθίων F: χιμεθίων H χιμερόν RE 16 τοῖς μυκτῆρσι om. RE (superscr. E²) 17 θρύπτει RE

176 άνεμώνη, οί δέ άργεμώνιον, οί δέ ήρέμιον καλοῦσι. δισσή, ή μὲν άργία ή δέ ήμερος. και τής ήμέρου ή μὲν τις φοινίκια φέρει τὰ άνθη ή δέ ύπόλευκα, γαλακτίζοντα ή πορφυρά. φύλλα δέ κοριοειδή, λεπτοσχιδέστερα <τὰ> πρὸς τῆ γῆ, κανλία χροώδη, λεπτά, ύπὲρ ὧν τὰ άνθη ὡσπερ μήκωνος, και 5 μέσα κεφάλια μέλανα ή κνανίζοντα· ῥίζα κατά μέγεθος έλαιας ή μείζων, οιοει γόνασι διειλημμένη. ή δέ άργία κατά πάντα μείζων τής ήμέρου και τοῖς φύλλοις πλατυτέρα και σκληροτέρα, και τήν κεφαλήν επιμηκεστέραν έχει, άνθος φοινικούν, ῥίζια λεπτά και πλείω. ή δέ τις έχει φύλλα μέλανα, δριμντέρα οῦσα. 10

2 δύναμιν δέ έχουσι δριμεΐαν άμφότεραι, δθεν ὁ χυλὸς τής ῥίζης αὐτῶν ῥινὶ έγχυθεῖς πρὸς κεφαλῆς κάθαρσιν άρμόζει· και μασηθεῖσα δέ ή ῥίζα άγει φλέγμα, έψηθεῖσα δέ έν γλυκεῖ και

176 RV: άνεμώνη ή φοινική· οί δέ ήνέμιον, οί δέ μηκώ- νιον ή μηκωνίδα, οί δέ τραγόκερος, οί δέ γῆς παρειάν, οί δέ 15 βραβύλη, Όσθάνης βηρύλλιος, ὁμοίως δριμθος κεφάλιον, Πυθαγόρας άδρακτυλῖς, προφηται κνήκος άργία, Ρωμαῖοι Όρκι τού- νικαμ, Άφροι χουφφοῖστ.

άνεμώνη ή άργία μέλαινα.

1 SIM. Theophr. h. pl. VI 8, 1; Crat. (Wellm. I 15) schol. Theocr. V 92; Pl. XXI 164 (e S. N.).

1 EXC. Orib. XI s. v. (άνεμώνη — οῦσα); Gal. XI 831 (unde Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

11 SIM. Pl. l. s. 165 D. eup. I 3 (96) — Pl. 166 eup. I 5 (97) — Pl. 166 eup. I 41. 42 (112. 113) — Pl. 165 — Pl. 165 eup. II 78 (290).

1 num. cap. τε QDi: ρπε E post άνεμώνη syn. e R add. Di, mg. add. H² οί δέ — καλοῦσι om. Orib. ήγεμόνιον VFH (charta laesa): om. E, correxi cf. D. IV 41 (extr.) ήρέμιον VQ: ήνέμιον RDi: περιμιόν E: eremion DI: fremion (= eremion) Pl. l. s. 2 ή μὲν ήμερος ή δέ άργία Orib. post μὲν (pr.) add. τις R τής μὲν Orib. 3 φοινίκια F: φοινικά Orib. NHEDi: φοινίκια C ή γαλακτίζοντα QDi 4 δέ έχει R Orib. E τὰ addidi 5 ενώδη Orib. (χροώδη superscr. O²) ύπὲρ ὧν ενερνή E 6 μέσα και μείζονα E ή κνα- νίζοντα om. VDI ῥίζαν (μείζονα, διειλημμένον) R 7 ή δέ — 10 οῦσα om. R άργιωτέρα Orib. 8 σκληρά E 9 τήν δέ κεφαλήν (om. και) Orib.: τήν τε κεφ. EDi ῥιζάρια Orib. 12 ρινεγχύτης C: ρινεγγυτος E άρμόζει om. RE, mg. add. E² και om. HDi 13 φλέγμα άγει HDi φλέγματα R 14 C fol. 26^r: N fol. 12 effig. herb. pict. add. C (fol. 25^r m. rec.) κου- ζοννάδα initio post άνεμώνη add. οί δέ άργιαν, οί δέ μέλαιναν καλοῦσι· και άνεμώνη ή φοινική Di μικώνιον C 15 ή μηκωνίδα om. CDi παρίνη CDi: παρείνη N: correxi 16 βαρβύλη libri: correxi ὁμοίως om. N ΟΡΝΙΟC ΚΕΡΑΝΙΟC (sic) RDi: correxi, κννοκεφάλιον ab aliis vocatur, cf. Hes. s. v. 17 άδρακτυλῖς R: fort. άτρακτυλῖς 18 ad Orci tunicam cf. Serv. in Verg. Buc. V 17

καταπλασσομένη ὀφθαλμῶν φλεγμονὰς ἰάται καὶ τὰς ἐν ὀφθαλμοῖς οὐλὰς ἀποσμά· ἀνακαθαίρει δὲ καὶ τὰ θυπαρὰ τῶν ἑλκῶν. τὰ δὲ φύλλα καὶ οἱ καυλοὶ συνεψηθέντα πτισάνῃ καὶ ἐσθιδόμενα γάλα κατασπᾶ, ἐν προσθέτῳ δὲ ἔμμηνα ἄγει, καταπλασθέντα δὲ λέπρας ἀφίστησιν.

ἔνιοι δὲ μὴ δυνάμενοι διορίζειν ἀπὸ τῆς ἀγρίας ἀνεμώνης 3 τὴν λεγομένην ἀργεμώνῃν καὶ τὴν ροιάδα μήκωνα, περὶ ἧς ἐν ταῖς μήκωσιν ἱστορήσομεν (IV 63), διὰ τὸ τῶν ἀνθῶν ὁμόχρονον, φοινίκεον ὑπάρχον, πλανῶνται τὴν Εὐπατόριον ἀργεμώνῃν ὀνομάζοντες· πλήν τῆς ἀργεμώνης ἤττον βαθὺ τὸ φοινικοῦν ἔστι καὶ τῆς ροιάδος· ὀψιαιτέρον δὲ αὕτη καὶ ἡ ἀργεμώνη ἀνθοῦσι, καὶ ἡ μὲν ἀργεμώνη ὀπὸν ἀνήσι κροκίζοντα καὶ δριμὺν πρὸς τὴν γεῦσιν ἰσχυρῶς, ἡ δὲ ροιάς λευκότερον καὶ δριμύν. ἀμφοτέραι δὲ μεταξὺ κεφάλιον μήκωνι ἀγρία παραπλήσιον ἔχουσι, 10 πλήν τὸ μὲν τῆς ἀργεμώνης ἀνωθεν ὑπόπλατυ, τὸ δὲ τῆς ροιάδος ὑπόστενον. αἱ δὲ ἀνεμώναι οὔτε ὀπὸν ἀνιάσιν οὔτε κωδύαν ἔχουσιν ἀλλ' οἷονοι ἀσπαράγου ἄκρον, ἐν ἀρούραις τε τὸ πλεῖον ἐκείναι φύονται.

177 ἀργεμώνῃ· ὅλον μὲν ἔστιν ὁμοίον ἀγρία μήκωνι, τὸ 20 δὲ φύλλον ἀνεμώνῃ ἔχει ὁμοίον, ἐσχισμένον, ἀνθος φοινικοῦν,

6 SIM. Pl. XXI 165.

6 EXC. Orib. XI s. v. (ἔνιοι — φύονται).

19 SIM. Pl. XXV 102.

19 EXC. Orib. XI s. v. (ἀργεμώνη — δριμύν); cf. Gal. XI 835 (= Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

2 post οὐλὰς add. καὶ ἀμβλυωπίας RDī, post ἀποσμά E ἀποσμά B: ἀποσπᾶ V: ἀποσμήχει reliqui ἀποκαθαίρει E τε καὶ VQ 3 συνεψηθέντες CH οὐν πτισάνῃ R 6 ἔνιοι — φύονται om. RDī οἱ δὲ Orib. ἀργεμώνης Di 7 ἀργεμίδα Di 8 μηκώνισιν Orib. ἱστορήσομεν E διὰ γὰρ τὸ Orib. 9 φοινίκιον QDī: φοινικοῦν Orib.E (at οὐν in ras.) πλανῶνται καὶ τὴν εὐπατορίαν ἀργεμώνῃν ὀνομάζουσι Orib.: πλ. δὲ καὶ τὴν εὐπατόριον ἀνεμώνῃν ὀνομάζουσι E τὴν ἀργεμώνῃν (ἀργεμώνῃν H) εὐπατόριον QDī, cf. D. IV 44 11 τε αὐταὶ τῶν ἀνεμώνων Orib.E ἀνθοῦσα V 13 λευκὸν Orib.E καὶ ἀμφοτέραι δὲ E ἀμφοτέρα VF 14 κεφάλια (παραπλήσια) EOrib.HDī 15 ἀνεμώνης HDī ὑπόπλατυ Orib.E: ὑπόπατες V: . . . πατυ (ab hac voce inc. P fol. 2) P: ὑπόπαχυ QDī 16 ἀνωθεν ὑπόστενον E τὸ δὲ τῆς ἀνεμώνης οὔτε (ἀνήσιν, ἔχει) Orib. οὔτε (pr.) οὐδὲ Q 18 πλεῖστον E 19 num. cap. 15 ODi: ρπς E tit. περὶ ἀργεμώνης RDī post ἀργεμώνῃ syn. e R add. Di, mg. add. syn. alt. arg. H²: ἡ λεγομένη παπάβαρι add. V initium sic habet Di (e R) παρτίκεον ἀγρία μήκωνι, τὸ δὲ φύλλον ἀργεμώνης ἐσχισμένον, καυλὸν ἐν ἀνθει φοινικοῦν 20 ἀνεμώνης ἐσχισμένης ὁμοίον Orib. ἐσχισμένον om. E ἀνθος φοινικοῦν] καυλὸν ἐν (om. Orib.) ἀνθει φοινικοῦν Orib.E: *virga tenue et colore melini habens* Dī

κεφαλήν δὲ εὐκυνίαν μήκωνι φοιάδι, ἐπιμηχεστέραν δὲ καὶ πλα-
τεῖαν κατὰ τὰ ἄνωθεν μέρη, θίζαν στρογγύλην· ὁπὸν δὲ ἀνίησι
χροκίζοντα, δριμύν.

καθαίρει δὲ ἄργεμα καὶ νεφέλια, καὶ φλεγμονὰς παρηγορεῖ
τὰ φύλλα καταπλασσομένα. 5

[178 RV: ἀργεμώνη ἐτέρα· οἱ δὲ ἀργεμώνην ἄρσενα, οἱ
δὲ σαρχοκόλλαν, Ῥωμαῖοι ἀργεμώνιαμ· καὶ αὕτη παρέοικε μὲν
ἀγρία μήκωνι τοῖς φύλλοις.

δύναμιν δὲ ἔχει αὕτη χλωρὰ τριβομένη λεῖα καὶ ἐπιτιθε-
μένη διακοπὰς θεραπεύειν καὶ ὀφθαλμῶν φλεγμονὰς παύειν· 10
ἀρμόζει δὲ καὶ δυσεντερικοῖς σὺν ὕδατι πινομένη, κολλητικὴ τε
τραυμάτων καὶ φλεγμονῶν ἐστὶν εὐθετος, ὡσαύτως ἐπιτιθεμένη
σπασμάτων καὶ τιλμάτων ἐστὶ θεραπευτικὴ· ἀρμόζει καὶ θηριο-
δότητος σὺν οἴνῳ πινομένη.]

178 ἀναγαλλίς, οἱ δὲ κισθόριον καλοῦσι· διττόν ἐστιν 15

177 RV: ἀργεμώνη· οἱ δὲ οἰνώνη, οἱ δὲ ἀνθεμῖς, οἱ δὲ
δμόνοια, οἱ δὲ ἀνθος πεδινόν, Ῥωμαῖοι λιβούρνια, οἱ δὲ κογ-
κορδιάλις, οἱ δὲ φερράρια, Γάλλοι κόρνα. ἡ ἀργεμώνη παρ-
έοικε μὲν ἀγρία μήκωνι καὶ ἀνεμώνη, διακρίνεται δὲ τῷ τῆν
κεφαλήν ἔχειν ἄνωθεν ὑπόπλατυν, ἀνθῆ μὴ οὕτως εἶναι φοινικά 20
καὶ θίζαν ἔχειν στρογγύλην, ἐξ ἧς ἀνέεται χροκίζοντα τὸν ὁπὸν
δριμύν. ποιεῖ πρὸς ἀποκάθαρσιν ἀργέμου καὶ νεφελίου, καὶ
φλεγμονὰς παρηγορεῖ τὰ φύλλα καταπλασσομένα.

6 SIM. Ps. Ap. 32 (= Ps. Orib. I 17).

15 SIM. Pl. XXV 144sq. (e S. N. — Crat., cf. Wellm. I 18).

15 EXC. Orib. XI s. v. (ἀναγαλλίς — ἀρσην); Gal. XI 829 (= Aet. I s. v.
Paul. Aeg. VII 3 s. v.); Ps. D. de h. f. 63 (cf. Ps. Orib. III 52 ~ A. Mai VII
495); Ps. Orib. V 26; Hes. s. v. ἀναγαλλίς et κόρχορος.

16 SIM. Ps. Ap. 32 (= Ps. Orib. I 17, cf. Ps. Orib. V 14).

1 δὲ (pr.) om. H καὶ om. E 5 in fine e R add. Crateuae frg. (cf. Wellm.
I 18) et descript. alterius argum. Di

6 cap. περὶ ἀργεμώνης ἐτέρας e R (C fol. 58^r, N 10) interpol. Di οἱ δὲ
ἀργεμώνη (ἀργεμώνη Di) οἱ δὲ ἀρσελάμ RD: correxi 7 sarcocolla Ps. Ap.
8 ἀγρίας μήκωνος C 10 καὶ ὀφθ. φλεγμ. παύει καὶ διακοπὰς θεραπεύει N
11 δὲ om. CDi

15 num. cap. τζ ODi: ρπζ E initio syn. e R add. Di, mg. H² τῆς
ἀναγαλλίδος διττόν εἶδος ἐστὶν αὐτῆς (αὐτ. om. Di) RD: οἱ δὲ — καλοῦσι om.
Orib. κισθόριον Q: cicorium DI: acoron Pl.: κορχόριον E: κόρχορον R, cf. Hes.
s. v. κόρχορος, fort. recte διττόν δέ E

16 C fol. 29^r: N 10 unone Ps. Ap. 16 ομυνία Ps. Ap. λοβορνια
CDi: λιβορνια N: liburnia Ps. Ap. κογκορδιάλις R: cordialis Ps. Ap.
18 περγαλία RD: correxi coll. DI agrimone herba . . . ferraria minor dicitur
20 ὀπόπλατυ C φοινικοῦν C 21 ἐνίοτε στρογγύλην C

εἶδος αὐτῆς, διαφέρων ἀνθρῆ· ἡ μὲν γὰρ κνάνεον ἔχουσα τὸ
 ἀνθος θήλεια λέγεται ἢ δὲ τὸ φοινικοῦν ἄρρη. Θαμνία δὲ
 ἐστὶ κεχυμένα ἐπὶ γῆς, φυλλάρια ἔχοντα ἐπὶ τετραγώνων καν-
 λῶν μικρά, ὑποστρόγγυλα, πρὸς τὰ τῆς ἐλξίνης, καρπὸν δὲ
 5 περιφερῆ.

εἰσὶ δ' ἀμφότεραι τραυματικά, ἀφλέγμαντοι, σκολόπων

178 RV: ἀναγαλλίς ἢ φοινικῆ· οἱ δὲ ἀερῖτις, οἱ δὲ ἀγῖτις,
 οἱ δὲ σαυρῖτις, προφήται αἶμα ὀφθαλμοῦ, οἱ δὲ χελιδόνιον,
 Ῥωμαῖοι μάκια, οἱ δὲ ἀντούρα, οἱ δὲ τούρα, οἱ δὲ τουραδου-
 10 πάγω, Θουσκοὶ μασύτιπος, Γάλλοι σαπάνα, Λάκοι κερκέρ, Ἄφροι
 ἀτιρραιοί.

ἀναγαλλίς ἢ κνανῆ· οἱ δὲ κόρχορον, οἱ δὲ ἀλικάκκαβον, οἱ
 δὲ αἴλουρον, οἱ δὲ αἰλούρον ὀφθαλμόν, οἱ δὲ ζηλιανρος, προ-
 φῆται νυκτερῖτις, οἱ δὲ πελαργῖτις, Ὀσθάνης χελιδόνιον, Αἰ-
 15 γύπτιοι μικεῖ, Ῥωμαῖοι μεκιατούρα, οἱ δὲ ἀντούρα, Θουσκοὶ
 τάντομ, Ἄφροι ἀσιρραιοί.

6 SIM. D. eup. I 162 (177) Pl. XXVI 144 — D. eup. I 167 (180) — Pl.
 XXVI 144 — D. eup. I 3 (96) Pl. XXV 144 — eup. I 72 (131) Pl. XXV 166 —
 Pl. XXV 144 D. eup. I 42 (113) — Pl. XXV 144 eup. II 115 (315) — eup. II
 102 (303) — Pl. XXVI 35 eup. II 58 (270) — Pl. XXVI 119 eup. II 63 (276) —
 Pl. XXVI 90 eup. I 224 (209).

1 αὐτοῖς P τὸ om. E 2 ἢ δὲ ἑτέρα Q τὸ om. QOrib. 3 ἐστὶ]
 ἔχει Q φύλλα RDi κανλῶν REDi 4 δὲ om. QDi 6 quae de virtute
 herbae prof. D. e Cratœa fluxerunt, cf. Wellm. I l. s. ἀμφότερα R τρα-
 15 ματικαῖς πραντικαῖ R: πραντικαῖ Di καὶ ἀφλ. RE σκολόπων τε Crat. RE
 7 C fol. 40^r: N 15 ἀναγαλλίς ἢ ἀκακαλλίς ἢ φοινικῆ N αἰγῖτις N:
 αἰγῖτις reliqui: corr. Marc. 8 αἰμοσφαλμοῦ C, cf. pap. mag. Lugd. ed Diete-
 rich (Fleck. suppl. XVI 816) 9 μάκια] cf. Marc. Emp. I 35, 32 maciæ quam
 graeci anagallida appellant οἱ δὲ ἀντούρα — δουπάγω om. Di Λάκοι
 τούρα (post κερκέρ colloc.) C, cf. Marc. E. VIII 143 turam et anturam herbam
 . . . contundes τυραδοπαγὸ H: suspectum 10 Θουσκοὶ οἱ δὲ C μασ-
 20 τίποις HDi: μαστειποις N Γάλλοι Θουσκοὶ C σπάνα C: σαπάνα reliqui
 Λάκοι γάλλοι C (perturbavit ord.) κερκεραφρών (om. ἀτιρρ.) Di, cf. Tomaschek
 l. s. 25 11 ἀτιρραιοί N: ἀτιρραιοί C, fort. ἀσιρραιοί, cf. Löw l. s. 404
 12 C fol. 41^r: N 15 ἀλικάκκαβος HDi, cf. D. IV 71. 72 οἱ δὲ αἰλ. — ὀφθαλ-
 25 μόν om. HDi: οἱ δὲ vix recte. ordo syn. perturbatus est. sic fort. legendum
 οἱ δὲ νυκτερῖτις, οἱ δὲ πελαργῖτις, προφήται αἴλουρον κτλ. 13 αἰλιουροσφαλμόν
 C: αἰλιουροσφαλμόν N: correxi, cf. Pl. XXV 144 ζηλιανρος H: ζηλιανρος Di:
 ζηλιανρος R: corruptum, latet αἴλουρος vel αἰλούρον 14 οἱ δὲ πελ. — χελι-
 30 δόνιον om. HDi πελαγῖτις N: πελαγῖτις C: correxi post χελιδόνιον add.
 καλεῖ C 15 μικεῖ C: μεικεῖ N: μηκίε HDi μεκιατούρα R: μεκίατο Di:
 μεκία H: fort. μάκια, οἱ δὲ τούρα οἱ δὲ ἀντούρα — τάντομ om. HDi
 16 ἀσιρραιοί R: ἀσιρραιοί Di: ἀσιρραιοί H, correxi

2 ἐπισπαστικά, νομῶν ἐρεκτικά. ὁ δὲ χυλὸς αὐτῶν ἀναγαγαριζόμενος ἀποφλεγματοῖσι κεφαλὴν καὶ ρισίν ἐγγυτός ἐστι καὶ ὀδόντος πόνον παύει, ἐὰν εἰς τὸν ἀντικείμενον μυξωτῆρα τῷ ἀλγοῦντι ἐγγέης· καθαίρει δὲ καὶ ἀργεμα μετὰ μέλιτος Ἀττικοῦ καὶ ἀμβλυωπίας βοηθεῖ, ὠφελεῖ καὶ ἐχεοθήκτους μετ' οἶνον 5 πινόμενος καὶ νεφριτικούς καὶ ἥπατικούς καὶ ὑδρωπιῶντας. φασὶ δ' ἐνιοὶ τὴν μὲν ἔχουσαν τὸ κυανοῦν ἄνθος προπτώσεις δακτυλλοῦ στέλλειν, τὴν δὲ τὸ φοινικοῦν ἐρεθίζειν καταπλασθεῖσαν.

179 κισσὸς πολλὰς ἔχει διαφορὰς τὰς κατ' εἶδος, τὰς 10 δὲ γενικωτάτας τρεῖς· λέγεται γὰρ ὁ μὲν τις λευκὸς ὁ δὲ μέλας ὁ δὲ ἐλιξ. καὶ ὁ μὲν λευκὸς λευκὸν φέρει καρπὸν, ὁ δὲ μέλας μέλανα ἢ κροκίζοντα, ὃν δὴ ἐνιοὶ Διονύσιον καλοῦσιν, ὁ

179 RV: κισσός· οἱ δὲ κιδάραν, οἱ δὲ κίσσαρον, οἱ δὲ χρυσόκαρπος, οἱ δὲ ποιητική, οἱ δὲ κορυμβήθρα, οἱ δὲ Νύσιον, 15 οἱ δὲ Διονύσιον, οἱ δὲ ἰθυντήριον, οἱ δὲ Περσίς, οἱ δὲ κῆμος, οἱ δὲ ἀσπληνος, Ῥωμαῖοι σίλβαι μάτερ, οἱ δὲ ἔδεραμ, Γάλλοι σοιβίτις.

10 SIM. Theophr. h. pl. III 18, 6sq. Crat. (schol. Theocr. XI 46); Pl. XVI 144sq. (ex Hyg.?).; Ps. Apul. 98.

10 EXC. Orib. XI s. v. (κισσός — εδρωθμα); Gal. XII 29 (= Aet. I. s. Paul. Aeg. I. s.); Ps. Orib. I 99 ~ A. Mai VII 443 (e D. lat.), cf. Ps. Orib. I 79. V 102.

1 νομῶν — κεφαλὴν om. R καὶ νομῶν E ἀναγαγαριζόμενος — κεφ. καὶ om. ECrat. 2 ῥινενγυτός C: ῥινενγυτικά N: ῥινενγυτός Crat. E: ἐγγυόμενος Di ἴστι om. RECrat., mg. add. ἀποφλεγματοῖσιν· ἐγγυτον φλεγματοῦ P 3 ὀδόντος P: ὀδόντων reliqui, cf. D. eup. I 72 (131) τοῦ ἀλγοῦντος Crat. 4 ἐγγέης RCrat.: ἐγγέεις E: ἐπιγγέης O: ἐμβληθῆ Di δὲ om. REDi ἄττικούς P 6 πινόμενος μετὰ (μετ' N) οἶνου R καὶ νεφρ. καὶ ἥπ. om. C: καὶ ἥπατικούς post ὑδρ. add. N: καὶ ἥπατικούς καὶ νεφριτικούς E καὶ ὑδρωπιῶντας om. Di ὑδρωπικούς RE: ὑδροπιῶνας F 7 κυάνεον DiCrat.: κυάνιον C πρόπτωσιν NCrat. 8 τὸ om. O 9 in fine add. χρῶνται δὲ αὐτῇ καὶ εἰς τὰς Δημοκρίτου δυνάμεις Crat.

10 num. cap. τη ODi: ῥπε E κιδτός E post κισσός syn. e R add. Di τὰς δὲ — τρεῖς om. R 11 γενικὰς E 12 καὶ om. RDi ὁ δὲ λευκὸς N: ὁ μὲν οὖν λευκὸς CDi τὸν (om. CE) καρπὸν λευκὸν REDi: λευκὸς φέρει καρπὸς H 13 δῆ] δι P: del. E² ἐνιοὶ] καὶ οἱ (οἱ om. Di) ἰδιῶται ROrib. Di

14 C fol. 175^r: N 55 κιδάρον Di, cf. [Plut.] de flux. 3, 4 κίσσαρον] cf. D. I 97. Boisson. An. gr. II 398 15 χρυσόκαρπος] cf. Pl. XVI 147 κορυμβία Theophr. h. pl. III 18, 6 Νύσιον] κύσιον Di, cf. Pl. XVI 147 16 ἰθυντήριον CDi: εἰθυντήριον N: correxi coll. Hes. s. v. κῆμος] cf. D IV 131 17 ἀσπληνος] cf. D. III 134 σίλβα libri: correxi coll. Scrib. Larg. 129 ἔδαιραμ Di 18 σοιβίτις Di: bullusseron Ps. Ap. (bolusselon Ack.)

δὲ ἔλιξ ἄκαρπός τε ἐστὶ καὶ λεπτὰ ἔχει τὰ κλήματα καὶ τὰ φύλλα λεπτά, γωνιοειδῆ, εἶρουθμα.

πᾶς δὲ κισσὸς δριμύς ἐστὶ, στυπτικός, τοῦ νευρώδους ἀπτικός. ποιεῖ δὲ τὰ μὲν ἄνθη αὐτοῦ τοῖς τρισὶ δακτύλοις λημφθέντα
5 καὶ ποθέντα σὺν οἴνῳ πρὸς δυσεντερίας· δις δὲ δεῖ τῆς ἡμέρας πίνειν· καὶ πρὸς πυρίκαντα δὲ ἀρμόζει σὺν κηρωτῇ λειανθέντα. τὰ δὲ ἀπαλὰ τῶν φύλλων ἐψόμενα σὺν ὄξει ἢ ὠμὰ λειαινόμενα 2 σπλήνα ἰᾶται· ῥινεγγυτοῦται δὲ ὁ χυλὸς τῶν φύλλων καὶ τῶν κορύμβων σὺν ἱρίνῳ ἢ μέλιτι ἢ νίτρον πρὸς τὰ χρόνια τῆς κεφα-
10 λῆς ἀλγήματα καὶ ἐπιβρέχεται σὺν ὄξει καὶ ῥοδίνῳ, ὠταλγίας τε καὶ πυρορροῦντα ὧτα σὺν ἐλαίῳ ἰᾶται. τοῦ δὲ μέλανος κισσοῦ ὁ χυλὸς καὶ οἱ κόρυμβοι ποθέντες ἀγωνίαν ποιοῦσι, καὶ ταρασσουσι τὴν διάνοιαν πλεονασθέντες· λειανθέντα δὲ σφαιρία πέντε τῶν κορύμβων καὶ θερμανθέντα σὺν ῥοδίνῳ ἐν σιδίῳ καὶ
15 ἐνσταχθέντα εἰς τὸ ἀντικείμενον οὖς ἐπὶ ὀδονταλγίας τὸ ἀλγῆμα πρᾶννει, μελαίνουσι δὲ καὶ τρίχας οἱ κόρυμβοι. κατα- 3

3 SIM. Pl. XXIV 75 — Pl. l. s. 79 D. eup. II 48 (260) — Pl. l. s. 79. 80 eup. I 178 (188) — Pl. l. s. 76. 79 eup. II 62 (275), cf. Scrib. Larg. 129 — Scrib. Larg. 2. 7. Pl. l. s. 75. 77 eup. I 10 (98), cf. I 3 (96) — Pl. l. s. 77 D. eup. I 60 (123) — Pl. l. s. 75 eup. I 25 (106) — Pl. l. s. 77 eup. I 72 (130) Archig. (Gal. XII 861) — Pl. l. s. 79 eup. I 99 (143) — Pl. l. s. 78 — D. eup. I 121 (154) — Pl. l. s. 76, cf. Zop. (Orib. II 598) eup. II 78 (291) — Pl. l. s. 76 — Pl. l. s. 79 eup. II 103 (145) — Pl. l. s. 71 — Pl. l. s. 79 eup. II 121 (320).

1 τε om. R λευκά Q τὰ (pr.) om. E καὶ τὰ φύλλα λεπτά om. mg. add. P (pr. m.) τὰ (alt.) om. E 2 φύλλα ἔχει E (ἔχει del. E²) λεπτά] μικρά R Orib. Di: λεπτά μικρά E καὶ γωνιώδη R Di καὶ ἔρουθρά Di εἶρουθμα] ἔρουθρά libri: grossa Di: corr. Scaliger, cf. Theophr. l. s. Pl. XVI 148 3 ἅπας δὲ κισσὸς E ἐστὶ om. RE στυπτικός ἰσχυρῶς E τοῦ — ἀπτικός om. R 4 αὐτῶν E 5 ἐν οἴνῳ R Di δυσεντερίας PH: δυσεντερίαν FE: δυσεντερικούς R Di δεῖ post ἡμέρας transpos. R Di 7 λειανθέντα PFE: λειανθέντα reliqui δὲ τὰ ἀπαλὰ E ἐν ὄξει ἐψόμενα NE: σὺν ὄξει ἐψόμενα CDi ἢ ὠμὰ] καὶ ἄρτων R Di λειαινόμενα P: συνλειαινόμενα Q: συνεκλειαινόμενα R: συνεκλειαινόμενα EDi: folia eius cocta cum aceto et inposita splenem attenuat Di 8 σπλήνας RE ἰᾶται RE: ἰώνται reliqui ῥινεγγυτοῦται RE 9 post ἱρίνῳ add. καὶ μύρον NDi ἢ νίτρον om. R καὶ πρὸς NDi 10 ἀλγῆματα ἀρμόζει R Di ἐπιβρεχόμενος ὄξει (καὶ om.) R 11 τε] δὲ R Di: τε reliqui αἰμορροῦντα R post ἐλαίῳ extremum fol. 30^v vocabulum unum cod. E fol. periit 12 καὶ (pr.)] ἢ R ἀγωνίαν R: ἀτονίαν reliqui: ἀτονίαν conl. Sarac. coll. Pl. l. s. 78 καὶ ταραττεσθαι ποιοῦσιν τὴν διάνοιαν R 13 λεία R Di 14 καὶ (pr.) om. R Di 15 ὀδονταλγίας H πρᾶννοσι R 16 καταπλαττόμενοι (σσ Di): τὰ δὲ φύλλα R Di: ut cataplasma inposita capillos nigrescit Di: fort. οἱ κόρυμβοι καταπλασσομένοι· καταπλάσσεται δὲ

πλάσσεται δὲ τὰ φύλλα πρὸς πᾶν ἔλκος ἐψηθέντα σὺν οἴνῳ, καὶ κατακαύματα (καὶ) κακοήθη καὶ ἐφηλίδας θεραπεύει καταπλασθέντα, ὡς προείρηται, ἐφθά. κινουσι δὲ καὶ καταμήνια ποθέντες (ἤ) ὑποθυμιαθέντες (οἱ κόρυμβοι λεῖοι, καὶ ποθέντες) δὲ μετὰ τὴν κάθαρσιν δραχμῆς πλήθους ἀτόκιόν ἐστι. καὶ ὁ 5 μόσχος δὲ τῶν φύλλων μέλιτι δευθεῖς καὶ προστεθεῖς τῇ μήτρᾳ ἐμμηνα καὶ ἐμβρυα ἄγει, ὁ δὲ χυλὸς ἐνσταζόμενος τὰς ἐν ῥώθωσι δυσωδίας καὶ σηπεδόνας ἐκκαθαίρει. τὸ δὲ δάκρυον αὐτοῦ ψιλοὶ τρίχας καὶ φθείρας κτείνει ἐπαλειφόμενον, ὁ δὲ τῶν ριζῶν χυλὸς σὺν ὄξει ποθείς φαλαγγιοθήκτους βοηθεῖ. 10

180 χελιδόνιον μέγα· οἱ δὲ ὀθόννην καλοῦσιν, οἱ δὲ κρίνον. καυλὸν ἔχει πηχναῖον ἢ καὶ μεζζονα, ἰσχνόν, ἔχοντα

180 RV: χελιδόνιον μέγα· οἱ δὲ Παιονία, οἱ δὲ κραταία, οἱ δὲ βραχύβιος, οἱ δὲ γλαύκιος, οἱ δὲ Πανδίο(γο)ς ρίζα, οἱ δὲ Φιλομήλειον, οἱ δὲ ὀθόννην, Ῥωμαῖοι φάβρου(μ), οἱ δὲ πίου(μ) 15 φάβρου(μ), Γάλλοι θῶνα, Αἰγύπτιοι μοθόθ, Δάκοι κρουστάνη.

11 SIM. Pl. XXV 89 (e S. N.).

11 EXC. Orib. XII s. v. (χελιδόνιον — ἀναπλάσσεται); Gal. XII 156 (= Aet. I s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.); Ps. D. de h. f. 18; Ps. Ap. 73 (unde Ps. Orib. I 60 ~ A. Mai l. s. VII 436, cf. Ps. Orib. III 59. V 56); Isid. XVII, 9, 36.

11 TEST. Orib. V 139: ταύτην δὲ τὴν ὀθόννην τινὲς καλοῦσι χελιδόνιον μέγα, ὡς ὁ Διοσκουρίδης φησί.

1 post οἴνῳ add. καὶ καταπλασσομένα RDⁱ 2 καὶ addidi e R coll. D. eup. I 203 (199) ποτηρενόμενα ἔλκη καὶ σκληρίας κακοήθεις θεραπεύει . . . κισσοῦ λεῖος καταπλασσομένος post κακοήθη fort. ἔλκη addendum καὶ (alt.) om. Di τὰς ἐφηλείς R καταπασθέντα P: om. CDⁱ 3 ὡς — ἐφθά om. C καὶ om. R 4 ποθέντες] ὑποτεθέντες Di ἢ addidi ὑποθυμιαθέντες om. RDⁱ: *summitate ipse bibite et subposite menstruis imperat* DI οἱ κόρυμβοι—ποθέντες add. e R (vers. om. arch. codd. O) coll. D. eup. II 78 (291) 6 τοῦ φύλλου R καὶ τῇ μήτρᾳ ἐντεθεῖς N 7 καὶ ἐμβρυα om. R, post ἄγει colloc. Di ἐγκλυζόμενος R τοῖς ῥώθωσι RDⁱ 8 ἐκκαθαίρει καὶ ἰάται Di 9 καὶ κτείνει φθείρας NDⁱ: κτείνει δὲ καὶ φθ. C 10 ποθείς σὺν ὄξει R

11 num. cap. τῷ ODⁱ: cap. om. E τὸ μέγα Di post μέγα syn. e R add. Di, mg. H² ὀθόννη Orib. οἱ δὲ κρίνον om. Orib. DI 12 ἔχει ἀνήγη RDⁱ ἢ om. ROrib. ἰσχνόν] ἰσχυρόν N: om. Di

13 C fol. 373^v: N 168 μέγα om. C πασιωνία Di: πασιωνία H 14 οἱ δὲ βραχύβιος om. C: δούβιος libri: correxi γλαύκιος R: glaucios Ps. Ap. πάνδιος libri: correxi 15 φιλομήδιον libri: melion Ps. Ap. (L: om. LV): correxi ὀθόννην C: ὀθόννην reliqui: aegypti othonea Ps. Ap. Ῥωμαῖοι οἱ δὲ C φαβιον libri: correxi οἱ δὲ πίουμ φάβρουμ om. NDⁱ: ἐπιουφαβιον CH: correxi 16 Γάλλοι οἱ δὲ C θῶνα Di γάλλοι μοθόθ, αἰγύπτιοι μνας C μοθόθ] daci morop Ps. Ap. Δάκοι cf. Tomaschek l. s. 25

παραφνάδας φύλλον μεστάς, ὁμοίων βατραχίω, τρυφερώτερα
 μέντοι τὰ τοῦ χελιδονίου καὶ ὑπόγλανκα τὴν χροάν, καὶ παρ'
 ἕκαστον φύλλον ἀνθος ὡσπερ τοῦ λευκοίου· χυλὸς δὲ χροκώδης,
 ὀριμύς, δηκτικὸς ποσῶς καὶ ὑπόπικρος καὶ δυσώδης· ῥίζα ἀνω-
 5 θεν μὲν ἐστὶ μία, κάτωθεν δὲ πλείονες. καρπὸς | δ' ὡσπερ
 τῆς κερατίτιδος μήκωνος λεπτός, μακρὸς ὡς κῶνος, ἐν ᾧ σπερ-
 μάτια μείζονα μήκωνος.

ταύτης ὁ χυλὸς μιγείνεται μέλιτι καὶ ἐψηθεὶς ἐν χαλκῷ <ἀγ- 2
 γείω> ἐπ' ἀνθρακὸς ἀρμόζει πρὸς ὄξυωπιαν· χυλίζεται δὲ καὶ
 10 ἡ ῥίζα καὶ τὰ φύλλα καὶ ὁ καρπὸς ἀρχομένου θέρους καὶ ξηραί-
 νεται ἐν σκιᾷ καὶ ἀναπλάσσεται. ἡ δὲ ῥίζα πινομένη σὺν
 ἀνήσσω καὶ οἴνω λευκῷ ἰκτερικὸς θεραπεύει, καὶ ἐρπητας κατα-
 πλασσομένη σὺν οἴνω, καὶ ὀδονταλγίας δὲ παύει διαμασσωμένη.
 15 δοκεῖ δὲ κατωνομάσθαι χελιδόνιον, ἐπειδήπερ ἅμα ταῖς χελι-
 δόσι <φαινομέναις> φύεται, ληγούσαις δὲ συμπαρακαμίζει. τινὲς
 δὲ προσιστόρησαν ὅτι, ἐάν τις τυφλωθῇ τῶν τῆς χελιδόνος
 νεοσσῶν, αἱ μητέρες προσφέρουσαι τὴν πόαν ἰῶνται τὴν πῆρω-
 σιν αὐτοῦ.

181 χελιδόνιον τὸ μικρόν· οἱ δὲ πυρὸν ἄγριον καλοῦσι.
 20 βοτάνιον ἐστὶν ἐκ μόσχων ἀπηρητημένον, ἀκανλον, φύλλοις κισσο-
 8 SIM. Pl. XXV 142 — D. eup. Π 56 (269) — Pl. XXVI 141 — Pl. XXV 170
 — Theophr. h. pl. VII 15, 1. Pl. XXV 90 schol. Nic. Th. 857. schol. Theocr. XIII
 41 — Cels. VI 6, 39 Pl. IX 87. XXV 89, Ael. III 25 (ex Alex. Mynd.) Dion. Ix. I 21.

12 TEST. Gal. XII 156: ἐκρήσαντο δ' ἐνιοὶ τῇ ῥίζῃ καὶ πρὸς τοὺς ὑπ'
 ἐμφράξεως ἥπατος ἰκτεριῶντας, ἐν οἴνω λευκῷ διδόντες πίνειν σὺν ἀλίω.

18 SIM. Pl. XXV 89.

18 EXC.: Orib, XII s. v. (χελιδόνιον — τέλμασιν); Gal. XII 156 (= Aet. I
 s. v. Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

1 post μεστάς add. φύλλα Di ὁμοία Di: ὁμοίας ROrib. βατραχίω
 Orib.: βατραχίω R 2 τὰ τοῦ χελιδονίου om. R 3 τὸ λευκίον QDi: τοῦ
 λευκοῦ λίου C: τοῦ om. Orib. δὲ om. ROrib. 4 καὶ (pr.) om. ROrib.HDi
 ἡ δὲ ῥίζα O 5 πλείονες κροκοειδεὶς τὴν χροάν R: πλείονες κροκοειδεὶς Di δ'
 om. ROrib. 6 τῆς om. Orib. μήκωνος om. CP λεπτός — μήκωνος om. R
 ὡς κῶνος om. Orib.Di 7 τῶν τῆς μήκωνος Orib. 8 μέλιτι μιγείνεται Orib.
 ἀγγείω addidi ex Orib. 9 ἀνθρακὸς PF: ἀνθράκων reliqui ὄξυωπιαν Di
 χυλ. δὲ τὰ φύλλα καὶ ἡ ῥίζα καὶ ὁ καρπὸς Orib.: χυλ. δὲ τὰ φύλλα καὶ ἡ ῥίζα
 καὶ ὁ κανλὸς (χυλὸς C) RDi 10 καρπὸς] νίγχα ἴρσα Di 12 λευκῷ — οἴνω
 om. H (mg. add. H²) ἰκτερίους F ἐρπητας ἐξάγει N καὶ καταπλασσο-
 μένη Di (dittogr.) 13 καὶ om. Di δὲ] τε Di: om. H 14 καὶ ὀνομάσθαι
 PF: καὶ om. reliqui: correxi 15 φαινομέναις addidi ἰστόρησαν HDi
 16 ὅτι om. ODi ἂν τυφλώσῃ τις τοὺς τῆς χελιδόνος νεοσσούς R

18 num. cap. τι ODi: cap. om. E πύριον RH²: πύρινον Di ἐκάλεσαν
 ROrib.Di 19 ἀπηρητισμένον Di: ἀνηρητημένον reliqui, corr. Sarac. ἐν φύλλοις
 (ditt.) Di

ειδέσει, περιφερεστέροις δὲ μᾶλλον καὶ μικροτέροις καὶ τρυφερωτέροις καὶ ὑπολιπαρωτέροις περιεχόμενον. ῥίζας δὲ ἔχει ἐκ τοῦ αὐτοῦ μικράς, πολλάς, ὡσπερ πυρούς συσσεωρευμένους· τρεῖς δὲ ἢ τέσσαρες εἰσιν αὐτῶν μακροὶ πεφυκυῖαι. φύεται δὲ παρ' ὕδασι καὶ τέλμασιν.

5

ἔχει δὲ τὴν δύναμιν δριμεῖαν, παραπλησίαν ἀνεμώνη, ἐλκοῦσαν τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ ψώρας καὶ ὀνυχας λεπρούς ἀφιστᾷ. αἱ δὲ ῥίζαι χυλωθεῖσαι χρήσιμοι εἰς ῥινοῦς ἐγγυσι μετὰ μέλιτος πρὸς κάθαρσιν κεφαλῆς.

182 ὀθόνη· οἱ μὲν φασὶ τοῦ μεγάλου χελιδονίου χυλὸν 10 εἶναι, οἱ δὲ γλαυκίου, οἱ δὲ τῆς κεραττιδὸς μήκωνος τῶν ἀνθῶν χυλόν, ἐνιοὶ δὲ μείγμα ἀναγαλλίδος τῆς κυανέας καὶ ὑοσκυάμου καὶ μήκωνος χυλῶν, οἱ δὲ βοτάνης Τρωγλοδυτικῆς τινος, ἣτις ὀθόνη καλεῖται, εἶναι χυλόν, γεννᾶσθαι δ' αὐτὴν καὶ ἐν τῇ κατ' Αἴγυπτον Ἀραβίᾳ. ἔχει δὲ τὰ φύλλα εὐζώμω ἐμ- 15 φερῇ, πολὺτητα ὡσπερ σητόκοπα, ψαφάρᾳ, ὀλιγόχυλα· ἄνθος δὲ φέρει κρόκινον, πλατύφυλλον, ὅθεν ἔδοξαν ἀνεμώνης αὐτό 2 τινες εἶδος εἶναι. χυλιζέται δὲ καὶ εἰς τὰ ὀφθαλμικά, ὅπου δεῖ ἀποκαθαίρειν, δάκνουσα, καὶ πάντα τὰ ἐπισκοτοῦντα ταῖς κόραις ἀποσμήχει. φασὶ δὲ τινὰ καὶ ὑγρασίαν ἀπορρεῖν τῆς βο- 20 τάνης, ἣν πλύναντες καὶ χωρίσαντες τῶν λίθων ἀναπλάσσουνσι τροχίσκους πρὸς τὰ αὐτά. ἐνιοὶ δὲ φασιν αὐτὴν λίθον εἶναι

181 RV: χελιδόνιον τὸ μικρόν· οἱ δὲ πυρόν ἀγριον ἐκάλεσαν.

10 SIM. Pl. XXVII 109 (e S. N. — Crat.)

10 EXC. Paul. Aeg. VII 3 s. v.: ὀθόνην οἱ μὲν φασὶ πόας εἶναι χυλόν ἐν τῇ κατ' Αἴγυπτον Ἀραβίᾳ φρομένης, οἱ δὲ λίθον Αἰγύπτιον. ῥύπτει δὲ καὶ δάκνει, πάντα τὰ ἐπισκοτοῦντα ταῖς κόραις ἀποσμήχουσα.

1 δὲ — τρυφερωτέρος καὶ om. Orib. μᾶλλον καὶ μικροτέροις om. R τρυφεροῦς ODi 2 καὶ om. R ὑπολιπαροῖς ROrib.HDi 3 πυρούς R: πυρούς Di: πυρούςου P συσσεωρευμένους R: συσσεωρευμένους H: συσσεωρευμένους F: σεωρευμένους Orib.: σεωρευμένους Di: σεωρευμεν (sic) P: correxī 4 τρεῖς — μακροὶ om. R δὲ εἰσιν QDi δὲ (alt.) om. Orib. 5 ἐν ὕδασι Q καὶ ἢ R 6 ἀνεμώνη] λειμωνίω N: λιμώνω C ἔχουσα R 7 καὶ (pr.) om. RDi ψώρας δὲ R: ψώρας τε Di ἀφιστᾷ P: ἀφιστᾷ F: ἀφιστᾷσι H: ἀφιστῆσιν RDi 8 χυλωθεῖσα N χρήσιμοι εἰσιν RDi φινεγγυσιαν RDi 10 num. cap. τια ODi: cap. om. E οἱ μὲν — χυλόν (v. 14) deletat Spr. μεγάλου] μέλανος P, cf. D. II 180 11 ἀνθέων Di 12 κυανέης P 13 χυλόν QDi οἱ δὲ — χυλόν om. Di 14 εἶναι om. Di 16 ὀλιγόφυλλα QDiDi 20 ἀποσμήχουσα HDi καὶ om. H 21 χωρίσαντες P 23 C fol. 374r: N 168 πύριον R: correxī, cf. Orib. V 139

Αιγύπτιον ἐν τῇ Θηβαίδι γεννώμενον, χαλκόχρουν, μικρὸν τῷ μεγέθει, δάκνοντα τὴν γεῦσιν μετὰ πυρώσεως καὶ στύψεως.

183 μῦδος ὄτα· οἱ δὲ μῦδος ὠτίδα καλοῦσιν. ἀνήσει καν-
 5 λούς ἀπὸ μιᾶς ῥίζης πλείονας ὑπερῶθρους, κάτωθεν κοίλους,
 φύλλα δὲ στενὰ καὶ ἐπιμήκη, ῥάχιν ἐπηρμένην ἔχοντα, μελανί-
 ζοντα, ἀνὰ δύο πεφυκότα ἐκ διαστημάτων, εἰς ὄξυ ἀπολήγοντα,
 ἐκφύεται τε λεπτὰ καννία ἐκ τῶν μασχαλῶν, ἐφ' ὧν ἀνθύλλια
 κτανίζοντα, μικρά, ὡς τὰ τῆς ἀναγαλλίδος· ῥίζα δὲ δακτύλου τὸ
 10 ἢ πόα τῷ σκολοπενδρίῳ, λειοτέρα δὲ καὶ ἐλάσσων. ταύτης ἢ
 ῥίζα καταπλασθεῖσα αἰγιλώπια ἰάται· ἔνιοι δὲ καὶ τὴν ἐλξίνην
 μῦδος ὠτίδα καλοῦσιν.

184 ἰσάτις, ἣ οἱ βαφεῖς χρῶνται· φύλλον ἔχει ἀργο-
 γλώσσω ἐμφερές, λιπαρώτερον δὲ καὶ μελάντερον, κανλὸν δὲ
 15 ὑπὲρ πῆχυν.

184 RV: ἰσάτις· οἱ δὲ Ἄρειον, οἱ δὲ ὑσγίνη, προφῆται
 ἀρούσιον, Ῥωμαῖοι ἀλούταμ.

3 SIM. Pl. XXVII 105. 23sq. (e S. N. — Crat.), D. eup. I 54 (118).

3 EXC. Orib. XI s. v. (μῦδος ὄτα — καλοῦσιν); Gal. XII 80.

13 SIM. Pl. XX 59 (e S. N.), cf. Caes. de b. G. V 14 Pl. XXII 2 — Pl. XX
 59 D. eup. I 147 (168) I 162 (177) I 170 (182) I 204 (199).

13 EXC. Orib. XI s. v. (ἰσάτις — πῆχυν); Gal. XI 890 (= Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

16 SIM. Ps. Ap. 69 (unde Ps. Orib. I 57.)

1 λευκόχρουν H

3 num. cap. τιβ ODi: cap. initium om. E initio alterum de myosota
 cap. (IV 86) add. Di οἱ δὲ — καλοῦσιν om. Orib. κανλούς ἀνήσει Orib.

4 ὑπερῶθρους τὰ κάτωθεν καὶ κοίλους Di: τὰ κάτωθεν κοίλοια (sic) Orib.: κάτω-
 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

5 ἐπιμήκη καὶ στενά Di ἐπηρμένην Orib. (coni. Sarac.): ἐπηρτημένην PHDi:
 ἐπηρτημένην F: dorso acuto Pl. 6 δξύτερον Orib. Di 7 μασχαλῶν] abhinc
 habemus cod. E, cuius incip. fol. 31 8 μικρά om. Di ὄσπερ Orib. E

9 ἔχουσα δὲ E 10 ἢ πόα ὁμοία Orib. E ταῖς σκολοπένδροις Orib. λεπτο-
 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

23, cf. XXVII 105 myosota . . . levis herba ἐλάτων Orib. E ταύτης —
 καταπλασθεῖσα om. O 11 αἰγιώπια E ἔνιοι] τινὲς Di 12 ἐκάλεσαν E

13 num. cap. τιγ ODi: ργγ E tit. περι ἰσάτιδος F: περι ἰσάτιδος ἡ-
 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

μέρου Di: om. H initio post ἰσάτις ἡμερος syn. e R add. Di, superscr. H²
 14 μελάντερον R 15 δέπηχυν R
 16 C fol. 161^r: N 43 ἀγγιον C: ἀγγιον reliqui: correxi coll. Ioa. Lyd. de
 mens. I 19 ἔγνη NHDi: ἄγνη C: oagigneme (i. e. oagigne emeros) Ps. Ap.:
 correxi coll. schol. Nic. Th. 511. Suid. s. v. ὄσγη 17 ἀρούσιον] aperion Ps.
 Ap.: suspectum γοντάμ libri: correxi coll. Ps. Ap. Itali alutam vocant (alu-
 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

tiam L^v): luteam coni. Marc., cf. Salm. hom. h. iatr. 60. Herm. XXXIII 380

δύναται δὲ τὰ φύλλα καταπλασσομένα πᾶν οἶδημα διαφορεῖν, καὶ φύματα καὶ ἔλαιμα τραύματα κολλᾶ καὶ αἰμορραγίας στέλλει καὶ φαγεδαϊνικὰ (ἔλκη) καὶ ἐρηπτας καὶ ἐρυσσιπέλατα θεραπεύει.

185 Ἰσάτις ἀγρία, παραπλήσιος οἶσα ἢ οἱ βαφεῖς χρῶνται, φύλλα ἔχει μελζονα πρὸς τὰ τῆς θριδάκος, κανλοῦς τε πολλοῦς, λεπτοῦς, πολυσχιδεῖς, ὑπερύθρους, ἔχοντας ἐξ ἄκρον ὡσπερ θυλάκια γλωττοειδῆ πολλὰ ἀποκρεμάμενα, ἐν οἷς τὸ σπέρμα, ἄνθος δὲ μήλινον, λεπτόν.

δύναται δὲ τὰ αὐτὰ τῇ πρὸ αὐτῆς, ὠφελούσα καὶ σπληνικούς πινομένη καὶ καταπλασσομένη.

186 τηλεφώνιον, οἱ δὲ ἀεὶζῶνον ἄγριον, οἱ δὲ ἀνδράχην

185 RV: ἴσατις ἀγρία, οἱ δὲ ὑγίγη μικρά, Ῥωμαῖοι ἀλούταμ μινῶρεμ.

5 SIM. Pl. XX 59; D. eup. II 62 (275).

5 EXC. Orib. XI s. v. (ἰσάτις — λεπτόν); Gal. XI 890 (= Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

12 SIM. Pl. XXVII 137 (e S. N. — Crat.), cf. Pl. XXV 162; Gal. XIX 146 (e D. gl. — S. N.), Hes. s. v. τηλεφίλον.

12 EXC. Orib. XII s. v. (τηλεφώνιον — ἄραος); Gal. XII 140 (= Paul. Aeg. VII 3 s. v.).

2 καὶ φύματα om. RE κολλᾶ P: κολλᾶν reliqui καὶ (tert.) om. RDi αἰμορραγίας τε EDi 3 στέλλειν EHDi φαγεδαϊνας RE ἔλκη addidi post ἐρηπτας add. τε καὶ σηπεδῶνας Di: καὶ σηπεδῶνας E 4 θεραπεύειν EHDi: om. R 5 num. cap. τιδ̄ ODi: ργθ̄ E ἡ δὲ ἀγρία ἰσάτις E post ἀγρία syn. e R add. Di, deinde ἡ δὲ ἀγρία ἰσάτις iterat, syn. mg. add. H² παραπλήσια NDi τῇ πρὸ αὐτῆς pro ἢ οἱ βαφεῖς χρ. NEDiDi οἱ om. PF 6 τὰ φύλλα E μελζονα ἔχει NE κανλοῦς δὲ λεπτοτέρους πολυσχιδεῖς (πολλοῦς add E) NEDi: virgas multas et divisas habens Di 8 θυλάκια ὡσπερ E γλωττοειδῆ NDi 9 δὲ om. NDi 11 in fine add. Di ἐπιστοτάτεον τὰ περὶ ἰσάτεων: διὰ αἱ ἐκδόσεις αὐταὶ τὸ ἐσφαλμένον ἔχουσι· τό τε γὰρ μήλινον ἄνθος καὶ τοὺς λεπτοτέρους καὶ πολυσχιδεῖς κλάδους καὶ τὰ ἐξ ἄκρον γλωττοειδῆ θυλάκια, ἐν οἷς τὸ σπέρμα, ἡ ἡμερος φέρει· ἐμπεριέχεται δὲ τούτοις σπέρμα μέλαν, τοῖκος μελανθίω, καὶ τὸν κανλὸν δὲ ὑπὲρ δίτηχην, ἀλλ' ὅχι ὑπὲρ πῆχυν μόνον φέρει. ἡ δὲ ἀγρία μελάντερα ταύτης τὰ φύλλα φέρει καὶ κανλὸν ἐλάττω καὶ παχύτερον, ἄνθος τε ἐμπόρφυρον ἢ κυανοθὺν καὶ καρπὸν σταυροειδῆ, τραχύν, ἐν ᾧ (οἷς Di) τὸ σπέρμα φυλλαρίοις μικροῖς ἀνὰ πέντε ἴσοις οἰοῦναι διειλημμένον subsequitur cap. τιδ̄· περὶ ἀραβίδος· ἀραβίς πόα περὶ πῆχυν τὸ θῦρος, βάρβιδος ἔχουσα λεπτάς, παρ' ἐκότερα δὲ αὐτῶν φύλλα ὡσπερ λεπίδιον, ἀπαλώτερα δὲ καὶ λευκότερα, ἐπ' ἄκρον δὲ σκιάδιον ὡσπερ (καθ' ἄπερ p) ἀκτίς, ἔχον ἄνθη λευκά. ταύτης ἡ πόα συνέχεται πτισάνη, μάλιστα ἐν καππαδοκίᾳ. ὁ δὲ καρπὸς αὐτῆς ξηρὸς ἀντιπεπέρους μίγνυται προσοψημασιν (i. e. D. II 157).

12 num. cap. τιε̄ ODi: ργθ̄ E: ρσα Di τηλεφώνιον P: τηλεφίον (τηλέφριον Orib.) reliqui, cf. Theocr. III 29 cum schol. ἄγριον om. Orib.

14 N fol. 43: om. C ἔγνη libri: correxi ρονταμινωρεμ N: ρονταμινωρεμ Di: correxi

ἀγρίαν, οἱ δὲ βρύον. τοῦτο καὶ τοῖς φύλλοις καὶ τῷ κaulῶ
 ἔοικεν ἀνδράχην, μασχάλας ἔχον δύο παρ' ἑαστον (γόνυ) τῶν
 φύλλων ἐκφυομένας, ἀφ' ὧν κλωνία ἐξ ἡ ἑπτὰ, ἀπὸ τῆς ρίζης
 πλήρη φύλλων παχέων καὶ σαρκωδῶν καὶ γλισχρῶν, ἀνθη λευκά.
 5 φύεται δὲ ἐν ἀμπελῶσι καὶ τόποις ἐργασίμοις.

Θεραπεύει δὲ καταπλασσομένα τὰ φύλλα ἐπὶ ὄρας ἐξ λεύ-
 κην· δεῖ δὲ μετὰ ταῦτα ὠμῆ λύσει χρῆσθαι. αἴρει δὲ καὶ ἀλ-
 φὸν ἐπιχρισόμενα σὺν ὄξει ἐν ἡλίῳ· δεῖ μέντοι μετὰ τὸ ἀπο-
 ξηρανθῆναι αὐτὰ ἀποψᾶν.

- 10 186 RV: τηλέφιον· οἱ δὲ τηλεφώνιον, οἱ δὲ ἀείζων ἀγρίον,
 οἱ δὲ καὶ ταύτην ἀνδράχην ἀγρίαν καλοῦσιν, Ῥωμαῖοι ἡλεκέβραμ,
 Αἰγύπτιοι ἀνώθ, Ἄφροι ἀτιροτοππουρίς.

6 SIM. Pl. l. s. D. eup. I 118 (151) — Pl. l. s. eup. I 119 (153).

1 τουτοις (om. το καὶ) PF (aberravit libr.): τούτων τοῖς H: *similis est et caule
 et foliis* Pl. καρπῶ Q 2 μασχάλας] *fossa* DI ἔχει E δύο] ἔνδον R γόνυ
 addidi e RDi 3 φνόμενα C: ἐνφυόμενα N: ἐμφυομένας DI ἀφ' ὧν R ἀπὸ
 τῆς ρίζης om. R, cum antec. conl. Pl. (olim ἀπὸ τῆς ρίζης ἠνωμένα conl.)

4 post φύλλων add. κνανοειδῶν RDi παχέων καὶ πλατέων E παχέων καὶ
 σαρκωδῶν Orib.: καὶ σαρκωδῶν om. P (at cf. Pl. l. s.), post γλισχρῶν transpos.
 QREDi καὶ (pr.) τε καὶ RDi μήλινα ἢ λευκά RDi 5 δὲ om. ROrib.

ἀμπέλοις E 6 τὰ φύλλα καταπλαττόμενα R: καταπλαττόμενα E 5 ἡ πέντε E,
 accuratius D. eup. l. s. ἐπὶ ἡμέρας λ', ἐκάστης ἡμέρας ἐπὶ ὄρας 5 (= Pl. l. s.)

7 ἀλφὸς EDi 8 ἐπιχρισθεῖσα RE: ἐπιχρισθέντα DI 9 ξηρανθῆναι ἀπὸ RE
 ἀποξᾶν P subscr. ΠΕΔΑΝΙΟΥ ΔΙΟΚΚΟΥΡΙΔΟΥ ΑΝΑΞΑΡΒΕΩΣ ΠΕΡΙ ΥΛΗΣ
 ΛΟΓΟΣ B P: πεδανίου διοσκοουρίδου ἀναξαρβέως περὶ ὕλης λόγος δεύτερος F:
 τέλος τοῦ δευτέρου λόγου H: διοσκοουρίδου περὶ ὕλης βιβλίον δεύτερον E

10 C fol. 335v: N 156 effig. h. p. (336v) adscr. C (m. rec.) οἱ δὲ σίλ-
 φντον καλοῦσιν τηλεφώνιον scripsi: ωτηλέφιον R (ω superscr. alieno loco in
 text. irr.), om. DI ἀείζωνον DI 11 ἡλεκέβρα C: ἡλεκέβραν DI: *inlecebram*
 Pl. XXV 162, cf. D. II 123 12 ἀτιροτοππουρίς NDI: ἀτιροτοπουρίς C, cf.
 Löw l. s. 405

Druck von J. B. Hirschfeld in Leipzig.

R

126

D5

v.1

1907

-ANE

HIST

LANE MEDICAL LIBRARY
STANFORD UNIVERSITY MEDICAL CENTER
STANFORD, CALIFORNIA 94305
FOR RENEWAL: PHONE 723-6691

DATE DUE

DEC 11 1999

DEC 03 1999

